

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΣΤ'

Τετάρτη 29 Απριλίου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8^ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου, το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου, το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρέα Κυνουρίας, το 7^ο Γυμνάσιο Καρδίτσας και μέλη από το Κ.Α.Π.Η. του Ερυθρού Σταυρού, σελ.8349, 8356, 8362, 8416, 8427

2. Ανακοινώνονται οι εργασίες των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, σελ.8345

3. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» για την ενδεχόμενη τέλεση από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης) κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13, περίπτωση στ' 14, 16, 17, 18, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α', 27 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1 εδάφιο α', 94 παράγραφος 1, 98 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση β' του Ποινικού Κώδικα, καταθέτει το πόρισμά της, σελ.8362-8410

4. Αίτημα του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, για εγγραφή στην Ημερήσια Διάταξη της συνέχειας συζήτησης για την εκκρεμούσα υπόθεση σύστασης Εξεταστικής Επιτροπής για το Βατοπέδι, σελ.8413

5. Επί του Κανονισμού, σελ.8412, 8413, 8414, 8415, 8416, 8417, 8418, 8419, 8423, 8424, 8425, 8426

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Απριλίου 2009, σελ.8345

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Αναδιοργάνωση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), ρύθμιση θεμάτων Οργανισμών εποπτευομένων από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ.8346, 8432

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί του Κανονισμού:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε.,	σελ.8412, 8418, 8422, 8426
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ.8424, 8425
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ.8426
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ.8414, 8415, 8423
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8416, 8422
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8416, 8417, 8423, 8425
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.8415, 8423
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ.8425
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ.8414, 8415, 8422

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΑΔΡΑΚΤΑΣ Π.,	σελ.8359, 8360
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ.8351, 8352
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ.8430, 8431
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,	σελ.8411, 8431
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ.8353
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ.8356,8358,8427,8431,8432
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ.,	σελ.8347, 8430, 8431
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α.,	σελ.8426
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ.8354
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Ι.,	σελ.8428
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η.,	σελ.8352, 8353
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ.8361
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ.8348, 8349, 8430
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ.,	σελ.8411
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ.8358
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.8350
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ.8427
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ.8360, 8361
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ.8429
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ.,	σελ.8355
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ.8351
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ.,	σελ.8346, 8347

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΣΤ'

Τετάρτη 29 Απριλίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 29 Απριλίου 2009, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 30 Απριλίου 2009.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 740/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Σταύρου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 741/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αντωνίας Αντωνίου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής καταστροφής στο Μαλιακό κόλπο κ.λπ..

3. Η με αριθμό 738/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την υπόθεση της εταιρείας «JUMBO» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 732/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τους συμβασιούχους κ.λπ..

5. Η με αριθμό 736/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαΐτη Αποστολάτου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος στον Πειραιά κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής).

1. Η με αριθμό 739/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα προγράμματα αγροτικού εξηλεκτρισμού κ.λπ..

2. Η με αριθμό 737/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύας Μελά προς τους Υπουργούς Πολιτισμού και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με το Φαληρικό Δέλτα και το ίδρυμα

«Σταύρος Νιάρχος» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 733/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την άνιση μεταχείριση των κατοίκων της επαρχίας λόγω της υποβάθμισης των συγκοινωνιών κ.λπ..

4. Η με αριθμό 735/27-4-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τους διορισμούς Θεολόγων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι σήμερα Τετάρτη 29 Απριλίου 2009 θα συνεδριάσουν οι ακόλουθες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές:

1. Ώρα 10.30': Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Ψήφιση του πορίσματος της επιτροπής.

2. Ώρα 11.00': Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου
Θέμα ημερήσιας διάταξης: Συνέχιση της επεξεργασίας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης: «Λειτουργική τακτοποίηση και λοιπές διατάξεις» (2^η συνεδρίαση – ακρόαση εξωκοινοβουλευτικών προσώπων).

3. Ώρα 13.00': Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Περιφερειών.

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και προγραμματισμός του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης – ΕΣΠΑ στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

4. Ώρα 13.00': Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Ενσωμάτωση Οδηγιών 2006/98/ΕΚ, 2008/8/ΕΚ και 2007/74/ΕΚ, διατάξεων των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2006/69/ΕΚ, διατάξεις φορολογίας εισοδήματος, κεφαλαίου, ΦΠΑ και λοιπών φορολογιών και λοιπές διατάξεις».

5. Ώρα 13.30': Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και Ειδική Διαρκής Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο [COM (2009) 66 τελικό].

6. Ώρα 18.00': Υποεπιτροπή για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Συζήτηση επί της προτάσεως του ΟΚΑΝΑ για το Πρόγραμμα Ελεγχόμενης Δευτεροβάθμιας Περί-

θαλψης Ουσιοξαρτημένων (ΠΕΔΠΟ).

7. Ώρα 18.00': Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Ενημέρωση από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη για θέματα αρμοδιότητάς του.

8. Ώρα 18.00': Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Θέμα ημερήσιας διάταξης: Επεξεργασία και εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Εξωτερικών:

α. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού για τη συνεργασία μεταξύ της Διπλωματικής Ακαδημίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Ινστιτούτου Matias Romero του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού».

β. «Κύρωση της Συμφωνίας της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 σχετικά με τις Ρυθμίσεις Χώρας Υποδοχής για τη Γραμματεία του Συμβουλίου Περιφερειακής Συνεργασίας μεταξύ του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης αφ' ενός, και των λοιπών κρατών που συμμετέχουν στη Διαδικασία Συνεργασίας Χωρών Νοτιανατολικής Ευρώπης και της Αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για την Προσωρινή Διοίκηση του Κοσσυφοπεδίου για λογαριασμό του Κοσσυφοπεδίου, σύμφωνα με την απόφαση υπ' αριθμόν 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, αφ' ετέρου, της Κοινής Διακήρυξης της 27ης Φεβρουαρίου 2008 για τη Σύσταση του Συμβουλίου Περιφερειακής Συνεργασίας και του προσαρτημένου σ' αυτήν Καταλόγου των συμμετεχόντων κρατών και του Καταστατικού Χάρτη του Συμβουλίου, καθώς και των συμπερασμάτων της Περιφερειακής Τράπεζας του Συμφώνου Σταθερότητας της 16ης Νοεμβρίου 2006».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Αναδιοργάνωση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), ρύθμιση θεμάτων Οργανισμών εποπτευομένων από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως και 26 του νομοσχεδίου ως μία ενότητα, ενώ στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 27 έως και 35 του νομοσχεδίου, καθώς και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Με επιστολή του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Ροντούλη προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα ορίζεται ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος για τη σημερινή συζήτηση η συνάδελφος κ. Δήμητρα Αράπογλου.

Το λόγο τώρα έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτρης Χριστοφιλογιάννης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αλλά και χθες στη συζήτηση στην Ολομέλεια έγινε πολύς λόγος για την ειδικευση των ιατρών στην ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Διαπιστώνω ότι υπάρχει μια μεγάλη παρανόηση γύρω απ' αυτό το θέμα. Παρανόηση από πλευράς των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης γενικώς. Οι γνωρίζοντες παρανοούν εσκεμμένα το θέμα, οι υπόλοιποι από άγνοια.

Βεβαίως και το Υπουργείο Υγείας είναι αρμόδιο για την ειδικευση των γιατρών. Αυτό είναι αληθές. Αλλά η ειδικευση των γιατρών στην ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας, υπάρχει πράγματι με την αρμοδιότητα του Υπουργείου Υγείας, από πάρα πολλά χρόνια. Έχουν καθοριστεί οι όροι, το γνωστικό αντικείμενο, οι εξετάσεις και όλα τα σχετικά των γιατρών.

Το νομοσχέδιο αυτό μιλάει για έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης Υγείας και Απασχόλησης για πολύ συγκεκριμένους συναδέλφους γιατρούς άνευ ειδικότητας, οι οποίοι επί επτά χρόνια εργάζονται και ασκούν καθήκοντα γιατρού εργασίας και για γιατρούς άλλων διαφόρων ειδικοτήτων, οι οποίοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου θα ασκούν και αυτοί καθήκοντα ιατρού απασχόλησης.

Επομένως η συναρμοδιότητα και του Υπουργείου Απασχόλησης είναι εύλογη, ποιοι είναι αυτοί οι γιατροί και πού θα εργάζονται; Είναι αυτοί οι οποίοι εργάζονται ήδη και ασκούν καθήκοντα ιατρού εργασίας σε χώρους που βρίσκονται στην ευθύνη και στον έλεγχο του Υπουργείου Απασχόλησης. Επομένως πολύ σοφά ο νομοθέτης προβλέπει κοινή υπουργική απόφαση για την ειδικευση αυτών των συγκεκριμένων γιατρών.

Ήρθε χθες ο κ. Βενιζέλος ο οποίος με την γνωστή πληθωρική του λόγου του και την υπερβολή του λόγου μας είπε ότι πρέπει να ντρεπόμαστε γιατί ο κ. Αντώνιος είπε στην Αίθουσα των δημοσιογράφων ότι θα απουσιάσει, θα αποχωρήσει η Πλειοψηφία από τη συζήτηση για τη νέα ειδική επιτροπή την οποία ζητάει το ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν ντρεπόμαστε γι' αυτό, διότι δεν θέλουμε σε καμμία περίπτωση να συνεργήσουμε στη διακωμώδηση των κοινοβουλευτικών θεσμών. Δεν θέλουμε σε καμμία περίπτωση να συνεργήσουμε στην απαξίωση του θεσμού της δικαιοσύνης. Είμαστε αντίθετα υπερήφανοι που θα αποχωρήσουμε και είναι δική μας η απόφαση, συνολική, δεν είναι ούτε του κ. Αντώνιου ούτε το Προέδρου μας μόνο. Και όταν μιλάμε για αποχώρηση από τις διαδικασίες του Κοινοβουλίου καλό είναι να είμαστε και λίγο πιο συγκρατημένοι διότι βαρυνόμαστε με ένα παρελθόν συγκεκριμένο.

Από τις σοβαρότερες, από τις κρίσιμότερες διαδικασίες σ' αυτήν την Αίθουσα απουσίασε η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τι να θυμηθώ; Την έγκριση της ένταξής μας στην ΕΟΚ, την οποία άλλοτε την ονόμασε «λάκκο των Λεόντων» και άλλοτε «συνδικάτο του εγκλήματος»; Βέβαια μετά αποφελέθησαν και πολλοί από τους σημερινούς συναδέλφους από τις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έγιναν και Ευρωβουλευτές, έγιναν και Επίτροποι. Μια χαρά! Άλλαξε το σκηνικό.

Να θυμηθώ ότι απουσίασε η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση από την κορυφαία στιγμή του κοινοβουλευτισμού, του τότε νέου Σύνταγματος του 1975; Όταν όμως μετά από χρόνια μια φιλανδική κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία ήρθε στην Ελλάδα για να μελετήσει το Σύνταγμά μας και εκφράστηκε με τα θερμότερα λόγια για το Σύνταγμά μας, το χαρακτήρισε ως το δημοκρατικότερο και τελειότερο Σύνταγμα της Ευρώπης, τότε ο αιμνηστός Αρχηγός και ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, αισθάνθηκε όπως δήλωσε πάρα πολύ υπερήφανος για το Σύνταγμά μας.

Επομένως όταν συμβουλευόμαστε να είμαστε λίγο πιο συγκρατημένοι και να θυμόμαστε και το παρελθόν μας. Το ίδιο ισχύει και για τον αγαπητό συνάδελφο τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος εξεφώνησε έναν «Φιλιππικό» με περισσή σκληρότητα και αμετροέπεια εναντίων σύμπασας της παράταξής μας και όχι μόνο της Κυβέρνησης, ασκών μια κριτική η οποία ήταν και εκτός θέματος εξάλλου. Αισθάνεται προφανώς ότι είναι αναμάρτητος και έχει το δικαίωμα να βάλει πρώτος το λίθο.

Δεν είστε αναμάρτητος, κύριε συνάδελφε. Βαρύνεστε από το προπατορικό αμάρτημα, παρ' ότι είστε νέος Βουλευτής, έχετε την πρώτη σας θητεία αν θυμάμαι καλά. Είστε αποδέκτης πολύ βαριάς κομματικής κληρονομιάς. Δεν θέλω να αναφερθώ για να μην πυροδοτήσω νέες αντεκλήσεις. Αλλά όλα τα αμαρτήματα που βαρύνουν την παράταξή σας και ιδιαίτερα το κόμμα σας, βαρύνουν και εσάς, διότι υποτίθεται ότι έχετε ενταχθεί με τη θέλησή σας και είστε και Βουλευτής αυτού του κόμματος.

Έγινε πολλή συζήτηση έγινε και για το γεγονός ότι εμείς της Πλειοψηφίας είμαστε υποχρεωμένοι λείει να ψηφίσουμε κατά συνέλιση. Πολύ σωστή συμβουλή. Έχει όμως πολύ μεγάλη σημασία, ποιοι δίνουν τη συμβουλή αυτή. Τη συμβουλή αυτή τη δίνουν οι Βουλευτές συνολικά της Αντιπολίτευσης, οι οποίοι συντεταγμένοι σαν στρατιωτάκια ακολουθούν την εντολή του κόμματός τους κατά την ψηφοφορία αυτή, που εμάς μας συμβουλευόουν να ψηφίσουμε κατά συνέλιση. Και ενώ στην ειδική επιτροπή δεν έχουν διαπιστωθεί ποινικές ευθύνες, αυτοί θα ψηφίσουν σαν να

υπάρχουν ποινικές ευθύνες, επειδή πήραν εντολή από ηγεσία του κόμματός τους!

Λοιπόν τέτοιες συμβουλές, αυτό τον ορυμαγδό των συμβουλών, σας τον επιστρέφουμε. Ψηφίστε και εσείς κατά συνείδηση. Εμείς δεν πρόκειται να ψηφίσουμε για να οδηγήσουμε άκαιρα τον τόπο σε εκλογές. Θα ψηφίσουμε αντίθετα με εσάς, οι οποίοι επιθυμείτε εκλογές για να διαταραχθεί το πολιτικό κλίμα στην Ελλάδα. Και αυτό δεν θα το επιτρέψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, έχετε ένα λεπτό να πείτε κάτι και για το νομοσχέδιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να σας πω ότι δεχθήκαμε χθες πάρα πολλές προκλήσεις και είχα την αίσθηση ότι όφειλα να απαντήσω σε μερικές απ' αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είμαστε μαθημένοι σε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εξάλλου αναφέρθηκε χθες λεπτομερώς για το νομοσχέδιο και για τα άρθρα του νομοσχεδίου και θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου αν μου δώσετε το λόγο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Αυτό ισχύει και για τον κ. Κατρίνη που καλείται αυτήν τη στιγμή στο Βήμα. Επί του νομοσχεδίου να μιλήσετε, κύριε Κατρίνη.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Καταλαβαίνω την αμηχανία του εισηγητή της Πλειοψηφίας και τη δύσκολη θέση στη οποία βρέθηκε να δικαιολογήσει την πρωτοφανή δήλωση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου χθες. Εξάλλου οι πολίτες κρίνουν και νομίζω ότι θα κρίνουν και πολύ σύντομα δοθείσας αφορμής, των ευρωεκλογών και πολύ πιθανών και εθνικών εκλογών.

Δέχομαι την παρατήρησή του η οποία μάλιστα είναι και στο ίδιο μήκος κύματος με την παρατήρηση του αγαπητού συναδέλφου στην ομιλία του, του κ. Αδρακτά ότι ήμουν εκτός θέματος. Και για αυτό προσπαθώντας να μη σας αντιγράψω θα προσπαθήσω να μιλήσω για το νομοσχέδιο....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Καιρός είναι!

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: ...γιατί εσείς σήμερα κάνατε το εξής πρωτοφανές αγαπητέ συνάδελφε, στην ομιλία σας για την κατ' άρθρον συζήτηση δεν μιλήσατε ούτε ένα δευτερόλεπτο για τα άρθρα του νομοσχεδίου. Είναι σαφές ότι έχετε πεισθεί όπως και οι συνάδελφοι χθες, οι οποίοι μας είπαν ότι όλα αυτά που λέγαμε είναι εκτός πραγματικότητας.

Θα μου επιτρέψετε όμως, σεβόμενος τη μακρότερη κοινοβουλευτική σας παρουσία να σας επιστρέψω τον χαρακτηρισμό και την αμετροέπεια. Για να σας τον επιστρέψω, γιατί θυμάστε πολύ καλά χθες ποιοι ήταν αυτοί που απευθυνόμενοι στο Σώμα και στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κουνούσαν απειλητικά το δάχτυλο, μιμούμενοι προφανώς τον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Παυλιδί, ο οποίος σε μια προσπάθεια να απεκδυθεί των ευθυνών του, κουνούσε με τον ίδιο τρόπο το δάχτυλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιμέναμε από τη χθεσινή συζήτηση να λάβουμε κάποιες απαντήσεις σε σχέση με τα ερωτήματα που θέσαμε στην κυρία Υπουργό. Ακούσαμε την κυρία Υπουργό να μιλά για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης και θυμόμαστε πρόσφατα ότι τη μία μέρα εξήγγειλε εφάπαξ ενίσχυση 300 ευρώ στους χαμηλόμισθους και στους συνταξιούχους, την επόμενη μέρα, μαζί με τον κ. Παπαθανασίου, αυτή η αύξηση έγινε επί τοις εκατό και την τρίτη μέρα επανήλθε πάλι στη εφάπαξ ενίσχυση. Είναι τόσο ολοκληρωμένο σχέδιο όσο και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο ήρθε στην επιτροπή με τριάντα τρία άρθρα και μέσα σε δεκαπέντε μέρες ήρθαν άλλα δεκαπέντε άρθρα υπό τη μορφή τροπολογιών. Ακούσαμε την κυρία Υπουργό να υποστηρίζει ότι έγινε ανοιχτός διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους, την ίδια στιγμή που η ΓΣΕΕ στη συζήτηση της Επιτροπής κατήγγειλε ότι εδώ και πέντε χρόνια ουδέποτε έχει προσκληθεί να συζητήσει για θέματα επιθεώρησης εργασίας.

Ακούσαμε, τέλος, την κυρία Υπουργό να υποστηρίζει ότι όχι μόνον δεν έχουμε απολύσεις αλλά ως εκ του θαύματος έχουμε και εκατόν πενήντα χιλιάδες νέες προσλήψεις το τελευταίο διά-

στημα, ενώ την ίδια στιγμή αφού υποσχέθηκε αρκετά δισεκατομμύρια ευρώ για την απασχόληση έκλεισε για μια ακόμη φορά το μάτι σε είκοσι χιλιάδες νέους για τριετείς συμβάσεις. Βέβαια αυτό που ξέχασε να μας πει η κυρία Υπουργός είναι με ποιον τρόπο θα γίνουν αυτές οι προσλήψεις. Μήπως θα γίνουν με τον τρόπο με τον οποίο γίνονται και οι επιλογές των προγραμμάτων «STAGE» όπου τα τοπικά υποκαταστήματα του ΟΑΕΔ ομολογούν ότι δεν έχουν καμμία συμμετοχή στην διαδικασία λήψης αποφάσεων αλλά τα αποτελέσματα έρχονται κατευθείαν από τα γραφεία του Υπουργείου, ως επί το πλείστον, στην Αθήνα;

Αφού λοιπόν η κυρία Υπουργός χρέωσε για μια ακόμη φορά τα πάντα στο ΠΑΣΟΚ παραδέχθηκε ότι μόλις τώρα και σε συνεργασία με τα εργατικά κέντρα και τα κατά τόπους τμήματα του ΣΕΠΕ προχωρά στην καταγραφή των πραγματικών αναγκών κάθε περιοχής, δικαιώνοντας όλους όσους υποστηρίζουν ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται χωρίς καμμία μελέτη, χωρίς κανέναν σχεδιασμό. Μέχρι και τη δημιουργία «πράσινων» θέσεων εργασίας εξήγγειλε η κυρία Υπουργός σαφώς επηρεασμένη από την καινοτόμο στρατηγική που εδώ και καιρό έχει εξαγγείλει ο Πρόεδρος μας. Αλλά, δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, αντίθετα απ' ό,τι πιστεύει η κυρία Υπουργός, η Ελλάδα είναι ουραγός στις «πράσινες» επενδύσεις -και αυτό το πιστοποιούν και οι πρόσφατες ανακοινώσεις- τόσο στα φωτοβολταϊκά όσο και στα αιολικά συστήματα.

Πάμε τώρα στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Στο πρώτο άρθρο προβλέπεται η σύσταση νέων τοπικών Τμημάτων Κοινωνικών Επιθεωρήσεων του ΣΕΠΕ και άλλες διοικητικές διευθετήσεις. Ουσιαστικά με αυτό το άρθρο δημιουργούνται βέντε νέες επιθεωρήσεις, χωρίς όμως να υπάρχει προσωπικό και βεβαίως -επαναλαμβάνουμε- χωρίς να υπάρχει στάθμιση των κατά τόπους αναγκών. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι στην πρόσφατη προκήρυξη της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης προβλέπονται μόνο τρεις θέσεις αποφοίτων από το Τμήμα Κοινωνικής Διοίκησης τη στιγμή που προβλέπει δέκα θέσεις για το Υπουργείο Τουρισμού, με πολύ λιγότερες ανάγκες στον τομέα της εργασίας.

Στο άρθρο 2 ρυθμίζονται ζητήματα μετακίνησης προσωπικού από το ΣΕΠΕ προς την κεντρική υπηρεσία και αντίστροφα, χωρίς βεβαίως να προβλέπεται ότι θα πρέπει να υπάρχει μια μίνιμουμ προϋπηρεσία στις επιθεωρήσεις προκειμένου να υπάρχει μια ενοποιημένη και καθετοποιημένη δομή στις υπηρεσίες. Και από την άλλη, βεβαίως, δεν προβλέπεται, παρά το γεγονός ότι το ζητήσαμε στην επιτροπή, και η συναίνεση των υπαλλήλων σ' αυτήν τη διαδικασία. Ενώ, τέλος, ο χρόνος του προγράμματος που προβλέπεται για την εκπαίδευση και τη κατάρτιση θεωρείται εξαιρετικά μικρός, ενώ δεν υπάρχει καμμία αναφορά για την επανεκπαίδευση των επιθεωρητών που ήδη υπηρετούν.

Στο άρθρο 3: Διαφωνούμε επί της φιλοσοφίας του συγκεκριμένου άρθρου γιατί οι ειδικοί επιθεωρητές για να καλύψουν ανάγκες αναγκάστηκαν να εκτελούν χρέη επιθεωρητών. Αυτό το πράγμα πρέπει να σταματήσει να συνεχίζεται.

Στα άρθρα 4 και 5 προβλέπεται μια ανακατανομή θέσεων στο ΣΕΠΕ και ζητήματα σχετικά με τους ειδικούς επιθεωρητές.

Τα άρθρα 6 και 7 κινούνται προς θετική κατεύθυνση, αλλά βέβαια η επιτυχία του μέτρου εξαρτάται τόσο από την ενίσχυση του Σώματος σε προσωπικό όσο και από τη συχνότητα των ελέγχων, ώστε το ύψος των προστίμων να αναγκάσει τους εργοδότες να συμμορφωθούν.

Στο άρθρο 8, κατά την ίδια λογική το ύψος των προστίμων, δηλαδή η αλλαγή, είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά από την άλλη είναι κενό γράμμα εφόσον δεν υπάρχει στοιχειώδης ενίσχυση του Σώματος με προσωπικό.

Στο άρθρο 9: Το είπαμε και στη επιτροπή -φωνή βοώντος εν τη ερήμω!- ότι θα ήταν αρτιότερη η ρύθμιση, παρά το γεγονός ότι είναι σωστό το άρθρο, αν εκεί που έχετε βάλει διαζευκτικά είχατε βάλει σωρευτικά την ύπαρξη ενός τεχνικού και ενός υγειονομικού επιθεωρητή. Θεωρούμε αναγκαία την παρουσία και των δύο στο Συμβούλιο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.

Στο άρθρο 10, διαφωνούμε κάθετα με την κατάργηση του περιορισμού των δύο θητειών για τον πρόεδρο και τα μέλη των τοπικών διοικητικών επιτροπών γιατί δημιουργείται μια αίσθηση

μονιμότητας και αυτό βέβαια οδηγεί σε φαινόμενα διαφθοράς, όπως πρόσφατα ανακοίνωσε με έκθεσή του ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Και παρά το γεγονός ότι ήρθε μια βελτιωτική τροποποίηση από το Υπουργείο, και οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε, θα έπρεπε να προβλεφθεί ότι υπηρέτησε σε διαφορετικές και όμορες περιφέρειες και μόνο εφόσον δεν πληρείται αυτός ο όρος να πάμε στην κατάργηση του περιορισμού.

Στο άρθρο 11: Είναι μια ρύθμιση που θεωρείται εκ του περισσού, εκτός αν υπάρχει κάποια κομματική διευθέτηση η οποία δεν φαίνεται σαφώς.

Έρχομαι στο άρθρο 12, το οποίο έχει εξαντληθεί, νομίζω ότι έχει συζητηθεί κατά κόρον και στην επιτροπή και χθες στην Ολομέλεια. Θέματα που αφορούν την απόκτηση της ειδικότητας της ιατρικής εργασίας με πρωτοφανή τρόπο ρυθμίζονται από αναρμόδια Υπουργεία. Η κυρία Υπουργός χθες αντί με γενναιότητα να παραδεχθεί ότι έκανε λάθος ήρθε να μας πείσει, υποτιμώντας βεβαίως τη νοημοσύνη μας, προσβάλλοντας τους γιατρούς εργασίας και διακινδυνεύοντας την ασφάλεια όλων των εργαζομένων, ότι αυτό το άρθρο έρχεται να συμπληρώσει την υπουργική απόφαση του κ. Αβραμόπουλου. Εμείς έστω και τώρα την καλούμε να το αποσύρει.

Το άρθρο 13, επίσης είναι εκ του περισσού και θα μπορούσε να είναι κάλλιστα μια υπουργική απόφαση.

Έρχομαι στη δεύτερη ενότητα των άρθρων. Στο άρθρο 14 για τη χορήγηση του επιδόματος συμφωνούμε, αλλά θεωρούμε ότι θα πρέπει επιτέλους να ξεκαθαριστεί το Μητρώο.

Και πάμε στο σημαντικότερο, κατά την άποψή μας, άρθρο του νομοσχεδίου στην πρώτη ενότητα που αφορά τη διαχείριση των πόρων του ΛΑΕΚ μέσα από τους οποίους η Κυβέρνηση δημιουργεί νέους, ειδικούς, αφανείς λογαριασμούς. Με αυτό το άρθρο γίνεται μια προσπάθεια παραγραφής του παρελθόντος. Χιλιάδες προγράμματα ΛΑΕΚ έχουν πληρωθεί χωρίς να έχουν υλοποιηθεί και μόλις χθες, μετά από καταγγελία τόσο του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου όσο και της ΓΣΕΕ, φάνηκε η πρώτη προσπάθεια υπαργπαγής αυτών των πόρων από το Διοικητή του ΟΑΕΔ. Και μετά από αυτήν την καταγγελία η κυρία Υπουργός δήλωσε ότι ενημερώθηκε από το Διοικητή. Άρα ο Διοικητής δρα εν λευκώ; Δεν ενημερώνει τον Υπουργό; Και ποιος μπορεί να το πιστέψει; Κανείς. Ο Διοικητής του ΟΑΕΔ προφανώς δρα αυθαίρετα και αν δρα αυθαίρετα θα πρέπει κάποιος να τον επαναφέρει στην τάξη. Και είναι σαφές ότι οι κυβερνώντες έχουν ένα μυστικό σχέδιο μέσα από το οποίο θα καλύψουν ρουσφετολογικές ανάγκες χορηγώντας για μια ακόμη φορά ανεξέλεγκτα επιδόματα σε ανέργους.

Στο άρθρο 16, διαφωνούμε διότι η παραγραφή μία φορά ορίζεται στα τρία χρόνια και μία στα πέντε. Πάλι δημιουργούνται προβλήματα.

Στο άρθρο 17, ενώ η αύξηση θεωρείται λογική την ίδια στιγμή αναθεωρείται. Δίνει τη δυνατότητα στη διοίκηση του ΟΑΕΔ και στον Υπουργό να την αναθεωρήσει.

Τα άρθρα 18 ως 20, είναι στη σωστή κατεύθυνση. Ρυθμίζουν διοικητικά και οργανωτικά ζητήματα του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, όπως και το άρθρο 21, με την επισήμανση ότι δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο επιχειρησιακό σχέδιο δράσης.

Στο άρθρο 22, -το τονίσαμε και χθες- στην πρώτη συζήτηση, το λέμε και σήμερα- συμφωνούμε στη χορήγηση του οικονομικού επιδόματος. Αφήνουμε μια παρατήρηση σε σχέση με τους εργαζόμενους στον ΟΑΕΔ, τη στιγμή που υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη του Διοικητή και δεν χορηγείται το επίδομα. Και επιτέλους θα πρέπει να υπάρξει μια κοινή επιδοματική πολιτική!

Στο άρθρο 23, διαφωνούμε σαφώς. Είναι εξαιρετικά υψηλή η αμοιβή, 30.000 ευρώ το χρόνο για κάθε συνεργάτη χωρίς κανένα κριτήριο πρόσληψης και επιλογής.

Στο άρθρο 24, συμφωνούμε, όπως και στο 25 και στο 26 που αφορά το οικονομικό κίνητρο για τους εργαζόμενους στον ΟΕΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δεν αποτελεί ούτε καν ένα χαμένο στοίχημα για την Κυβέρνηση. Και πιστεύετε ειλικρινά ότι υπάρχει κάποιος εργαζόμενος που θα αισθανθεί στοιχειωδώς ασφαλέστερος μόλις εφαρμοστεί αυτό το νομοσχέδιο; Τόσο για το ΣΕΠΕ όσο και για τον ΟΕΚ και τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας δεν υπάρχει καμμία έμπνευση,

καμμία μεταρρύθμιση, καμμία ουσιαστική καινοτομία. Ακόμη χειρότερα, το νομοσχέδιο δεν παρακολουθεί καν τις εξελίξεις που καθημερινά κλονίζουν την κοινωνία και υποσκάπτουν τα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής. Περιέχει μόνο διευθετήσεις στην κατεύθυνση των πελατειακών σχέσεων και της εξάρτησης των νέων ανθρώπων από τα «γαλάζια» γραφεία. Από τα άρθρα που συζητάμε σήμερα μένει μόνο η εικόνα ενός νομοσχεδίου απογοητευτικού, ενός νομοσχεδίου που βρίσκεται εντός της εικονικής αλλά εκτός της απαιτητικής σύγχρονης πραγματικότητας, όπως ακριβώς και η Κυβέρνηση!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, χθες στη συζήτηση επί της αρχής τοποθετηθήκαμε και είπαμε γιατί επί της αρχής εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Πολλά από τα άρθρα κινούνται σε θετική κατεύθυνση και θα αναφερθώ σε ένα- ένα από αυτά, πού συμφωνούμε και πού διαφωνούμε και καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 1, συστήνονται νέα Τμήματα Επιθεώρησης Εργασίας σε διάφορα σημεία της χώρας, πράγμα το οποίο μας βρίσκει σύμφωνους και το ψηφίζουμε.

Με το άρθρο 2, η Κυβέρνηση προσπαθεί να λύσει το πρόβλημα των κενών οργανικών θέσεων και της έλλειψης προσωπικού του Υπουργείου Απασχόλησης και του ΣΕΠΕ με εσωτερικές μετακινήσεις από την Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου προς το ΣΕΠΕ και αντίστροφα και μετατάξεις από το δημόσιο ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Είναι μία ρύθμιση η οποία όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα της έλλειψης προσωπικού, αλλά θα λειτουργήσει και ρουσφετολογικά. Διαφωνούμε και καταψηφίζουμε το άρθρο 2.

Το άρθρο 3, αφορά την αύξηση των επιθεωρητών της κεντρικής υπηρεσίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Το άρθρο αυτό αυξάνει κατά δύο τους ειδικούς επιθεωρητές. Στο προσχέδιο που είχε κυκλοφορήσει πριν από την κατάθεση, αναφερόταν ότι θα αυξηθούν κατά οκτώ. Κυρία Υπουργέ, δεν ξέρω τι μεσολάβησε και έγινε αυτή η περικοπή. Η πρόσθεση, λοιπόν, δύο ειδικών επιθεωρητών είναι για την Κυβέρνηση αρκετή, για να ανταποκριθούν οι ειδικοί επιθεωρητές στο έργο τους; Διαφωνούμε. Χρειάζονται πολλοί περισσότεροι. Νομίζουμε ότι οι δύο δεν θα μπορέσουν να επαρκέσουν σε καμμία περίπτωση.

Το άρθρο 4, προβλέπει τη δυνατότητα ο Υπουργός Απασχόλησης με υπουργική απόφαση να ανακαταείμει τις κενές οργανικές θέσεις σε υφιστάμενους κλάδους της ίδιας ή άλλης κατηγορίας καθώς και κατά υπηρεσία, όπως και το άρθρο 2, επιχειρεί με ανορθόδοξο τρόπο να αντιμετωπίσει τα ζητήματα της έλλειψης προσωπικού. Διαφωνούμε και το καταψηφίζουμε.

Με το άρθρο 5, διευκρινίζεται ότι οι ειδικοί επιθεωρητές ασκούν όλες τις αρμοδιότητες, τα καθήκοντα, τις υποχρεώσεις και δικαιώματα των επιθεωρητών του Σώματος, πράγμα με το οποίο συμφωνούμε.

Στο άρθρο 6, υποχρεώνει τους εργοδότες να τηρούν βιβλίο αδειών των προσωπικών τους και να το διατηρούν για πέντε χρόνια. Συμφωνούμε με τη ρύθμιση. Όντως είναι ένα πρόβλημα σοβαρό και ξέρουμε ότι αυτή η έλλειψη βιβλίων, η καταστρατήγηση των καταγεγραμμένων εκεί είναι μία από τις αιτίες που οι εργαζόμενοι υποχρεώνονται να δουλεύουν πολύ περισσότεροι, υπό χειρότερες συνθήκες και να μην αμείβονται κίολας ανάλογα.

Στο άρθρο 7, η υποχρέωση του εργοδότη για την τήρηση στοιχείων υποχρεώνει τους εργοδότες να τηρούν αντίγραφα των συμβάσεων εργασίας, των γνωστοποιήσεων και λοιπών εγγράφων επί μία διετία. Ασφαλώς να τηρούν, αλλά νομίζουμε ότι και εδώ θα πρέπει να ισχύει η υποχρέωση, όπως και στο άρθρο 6, για πέντε χρόνια. Τα δύο χρόνια δεν τα θεωρούμε αρκετά.

Το άρθρο 8 αφορά διοικητικές κυρώσεις. Με το άρθρο αυτό δίνεται η δυνατότητα τα διοικητικά πρόστιμα να επιβάλλονται στους παραβάτες και από τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων Κοινωνικής Επιθεώρησης ή των Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου εκτός από τον αρμόδιο επιθεωρητή, πράγμα

με το οποίο συμφωνούμε. Διαφωνούμε, όμως, με τη ρύθμιση που υπάρχει στο ίδιο άρθρο για τη μείωση του ελάχιστου προστίμου από 1.000 ευρώ σε 500 ευρώ. Αναφέραμε και χθες ότι είναι αστείο αυτό το πρόστιμο, τα 500 ευρώ. Σιγά τώρα μην ιδρώσει το αφτί τους με αυτά τα πρόστιμα και να συμμορφωθούν.

Στο άρθρο 9, έχουμε τη συμπλήρωση διατάξεων περί του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας (ΣΥΑΕ). Συμφωνούμε με τη ρύθμιση και την ψηφίζουμε.

Στο άρθρο 10, για τη θητεία προέδρου και μελών των Επιτροπών, αίρεται ο περιορισμός των θητειών του προέδρου και των μελών των τοπικών διοικητικών επιτροπών του ΙΚΑ. Η θητεία είναι τριετής και σήμερα προβλέπονται μέχρι δύο συνεχείς θητείες.

Στο άρθρο 11, ορίζεται ότι στην περίπτωση σύστασης ΚΕΠΕΚ, η υφιστάμενη αντίστοιχη διεύθυνση από την οποία αποσπάται η αρμοδιότητα, διατηρεί την κατά τον τόπο αρμοδιότητα επί της υπόλοιπης περιφέρειας.

Ερχόμαστε στο άρθρο 12, που πιστεύουμε ότι είναι ένα από τα πιο βασικά άρθρα του νομοσχεδίου. Άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας που μίλησε εδώ για παρανόηση από την Αντιπολίτευση και μάλιστα για παρανόηση εσκεμμένη. Είναι ατυχής και καθόλου πειστική η επιχειρηματολογία που χρησιμοποιήσατε. Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Μας απασχόλησε και στην επιτροπή, όταν συζητούσαμε διεξοδικά. Και ενώ συζητούσαμε και έρχεται απόφαση του Υπουργείου Υγείας που είναι το καθ' ύλην αρμόδιο υπουργείο να ορίζει το χρόνο της ειδικότητας και πώς θα λαμβάνεται η ειδικότητα, έρχεται το Υπουργείο Απασχόλησης και καταστρατηγεί αυτό που ήδη έχει αποφασιστεί, που ήδη έπρεπε να ισχύει εδώ και χρόνια, από την εποχή του ΠΑΣΟΚ που και αυτό είχε ολιγωρήσει και να μη περδευτούμε και να λέμε μάλιστα ότι θα είναι αρκετό ένας άνθρωπος που δεν έχει ειδικότητα, για επτά χρόνια να ασκεί ακόμα την ειδικότητα του γιατρού εργασίας.

Λέγεται ότι υπάρχουν άνθρωποι που πολλά χρόνια κάνουν αυτήν τη δουλειά και την ξέρουν. Και εγώ σας λέω ότι ήμουν επί χρόνια στα νοσοκομεία και ασχολούμουν με την καρδιολογία. Δεν μπορώ, όμως, να κάνω την ειδικότητα της καρδιολογίας ή κάποια άλλη ειδικότητα. Δεν είναι σωστό αυτό και το ξέρουμε όλοι πολύ καλά γιατί γίνεται αυτό. Γιατί οι γιατροί αυτοί είναι εξαρτημένοι από την επιχείρηση και στις περισσότερες περιπτώσεις –δεν θέλω να γενικεύσω και να πω πάντα– είναι υποχείριοι της επιχείρησης και έτσι δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους και το βλέπουμε αυτό και το ζούμε. Εκτός, βέβαια, του ότι υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε γιατρούς εργασίας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ενώ οι ειδικοί γιατροί εργασίας κάνουν τη δουλειά τους πολύ καλά. Κύριε συνάδελφε, να μην υποκρινόμαστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Το ξέρω. Μα ασφαλώς και την κάνουν καλύτερα. Κύριε συνάδελφε, δεν είναι ένα το στοιχείο. Είναι πάρα πολλά. Γίνεται ένα όργιο. Και όταν ένας άνθρωπος κατάγεται από την Ελευσίνα, ξέρει πάρα πολύ καλά πώς λειτουργούν αυτά τα πράγματα. Επομένως, εδώ θα έπρεπε να είστε πολύ πιο αποφασιστικοί και η κυρία Υπουργός θα έπρεπε να αποσύρει αυτό το άρθρο.

Δεκαοκτώ χρόνια μετά την ψήφισή του ν. 1568/1985 μόλις το 2003 και μετά από επανειλημμένες παρεμβάσεις των συνδικαλιστικών φορέων και της εταιρείας ιατρικής εργασίας, δόθηκε η δυνατότητα να τεθεί τέρμα στις μεταβατικές διατάξεις και με απόφαση του ΚΕΣΥ να αρχίσουν την άσκηση ειδικότητας ιατρικής εργασίας πεντακάσοι γιατροί άλλων ειδικοτήτων που ασκούσαν καλήκοντα γιατρού εργασίας. Και ενώ βρισκόμαστε σε αυτήν τη μεταβατική περίοδο και αφού έχει καθοριστεί από το ΚΕΣΥ με σχετική απόφαση η διαδικασία και τα χρόνια άσκησης στην ειδικότητα ιατρικής εργασίας, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έδωσε παράταση. Και έρχεστε τώρα εσείς και δίνετε άλλη μία παράταση, παρατεταμένη, παράταση πολλών χρόνων. Και φυσικά άλλο που δεν θέλουν οι εργοδότες.

Έχουμε και τα ΕΞΥΠ, για τα οποία ειπώθηκαν πολλά εδώ πέρα. Λειτουργούν σαν ένας μοχλός για να διαβιβάζονται οι εντολές των επιχειρήσεων προς αυτούς που υποτίθεται εποπτεύουν τους χώρους από πλευράς υγιεινής και ασφάλειας. Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα και οι γιατροί εργασίας πρέπει να γίνουν πολλοί πε-

ρισσότεροι, όσοι χρειάζονται και να αναβαθμιστεί ο ρόλος τους και να πάνε στην άκρη όλες οι άλλες συμπαρομαρτούσες διαδικασίες που μας οδηγούν σ' αυτό το αδιέξοδο που το πληρώνουν οι εργαζόμενοι κάθε μέρα. Δυστυχώς κάθε μέρα έχουμε πάρα πολλά θύματα, χιλιάδες θύματα, νεκρούς, τραυματίες, βαριά ανάπηρους για όλη τους τη ζωή. Και βέβαια, και αυτά που καταγράφονται είναι μόνο αυτά που συμβαίνουν την ώρα του ατυχήματος, ενώ είναι πολλοί περισσότεροι αυτοί που χάνονται και στη διάρκεια, όπως είπαμε και χθες.

Τώρα, για το άρθρο 13, που αφορά τη διασύνδεση των υπηρεσιών ΣΕΠΕ με το διαδίκτυο συμφωνούμε ασφαλώς και αυτό είναι αυτονόητο. Αυτά έπρεπε να γίνονται από μόνα τους. Χρειάζεται να πάρουμε εμείς απόφαση για να συνδεθεί τώρα το ΣΕΠΕ με το διαδίκτυο;

Άρθρο 14: Ρυθμίσεις ειδικού εποχικού επιδόματος. Συμφωνούμε.

Τώρα, για τη ρύθμιση θεμάτων του λογαριασμού για την απασχόληση του ΛΑΕΚ συμφωνούμε με τις ρυθμίσεις παρ' ότι έχουμε και εμείς ορισμένα ερωτηματικά και επιφυλάξεις όσον αφορά τις ενδεχόμενες ρουσφετολογικές διαδικασίες που μπορεί εδώ να ακολουθηθούν. Το ΠΑΣΟΚ που έχει κυβερνήσει και έχει μεγάλη πείρα από ρουσφετολογικές διαδικασίες, ξέρει και τα επισημαίνει. Το ίδιο έκανε και η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αντιπολίτευση και φαντάζομαι ότι θα το ξανακάνει πολύ γρήγορα.

Στο άρθρο 16, για την παραγραφή απαιτήσεων του ΟΑΕΔ, προβλέπεται η παραγραφή των απαιτήσεων κατά του ΟΑΕΔ σε μία πενταετία. Συμφωνούμε.

Συμφωνούμε στο άρθρο 17 για τις προμήθειες μικρής αξίας.

Επίσης, συμφωνούμε με τα άρθρα 18 έως και 21. Το άρθρο 21 λέει ότι δίνετε τη δυνατότητα στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας να φτιάξει βρεφονηπιακούς σταθμούς. Εξυπακούεται ότι θα πρέπει να δίνεται αυτή η δυνατότητα και θα έπρεπε να έχουν γίνει πολλά περισσότερα σε αυτόν τον τομέα. Ξέρουμε οι εργαζόμενες μητέρες πόσα προβλήματα έχουν και δεν ξέρουν πού να αφήνουν τα παιδιά τους.

Το άρθρο 22, για την παροχή οικονομικού κινήτρου. Με το άρθρο αυτό εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Οικονομικών και Απασχόλησης με ΚΥΑ να χορηγήσουν ένα επίδομα στο προσωπικό, μόνιμο και έκτακτο, αορίστου χρόνου. Εμείς διαφωνούμε κατηγορηματικά με αυτήν την επιδοματική πολιτική. Πιστεύουμε ότι αυτά πρέπει να ενσωματώνονται στο μισθό, να παίρνουν αυτά που τους αξίζουν οι εργαζόμενοι και τα οποία πρέπει να είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που παίρνουν σήμερα. Και βέβαια, θα πρέπει αυτό να μπορεί μετά να περνά και στη σύνταξη. Και αυτό είναι εκ του πονηρού και γι' αυτό δίνονται αυτά τα επιδόματα σε τόσες πολλές κατηγορίες. Δεν λέμε να μην δοθεί το επίδομα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Στο άρθρο 23, για τη σύσταση θέσεων μετακλητών ειδικών συνεργατών, λέμε όχι, γιατί όπως είπαμε αυτό θα οδηγήσει σε διάφορες ρουσφετολογικές προσλήψεις.

Στο άρθρο 25, «Επιδότηση ενοικίου του ΟΕΚ»: Ασφαλώς θα πρέπει να επιδοτείται το ενοίκιο. Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα – το αναφέραμε και στην επιτροπή– που έχουν αντιμετωπίσει πολλοί εργαζόμενοι: Έχουν δυσκολία στο να καταβάλουν το δάνειο αυτό, που θα πρέπει να πληρώνουν ή αυτό που έχουν αναλάβει, λόγω ανεργίας ή άλλων δυσκολιών τώρα με την οικονομική κρίση. Και κινδυνεύουν να χάσουν ακόμα και τα σπίτια τους. Αυτό θα πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν και να παρθούν μέτρα για να αποφευχθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός - καθηγητής από το 8ο

Γυμνάσιο Χαλανδρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον κ. Αστέριο Ροντούλη, ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρέκκλιση από τη συνήθη διαδικασία για να σας ενημερώσω για ένα θέμα -μια που παρίσταται και η κυρία Υφυπουργός Απασχόλησης- που ταλανίζει εδώ και κάποιες μέρες την κοινωνία του Ρεθύμνου. Είναι όμως κι ένα ευρύτερο ζήτημα.

Πρόκειται, κυρία Υφυπουργέ, για έναν οικογενειάρχη άνθρωπο, έναν τρίτεκνο πατέρα, ο οποίος κυριολεκτικά έχει ράψει το στόμα του. Δεν τρώει, δεν πίνει. Και θα σας επισημάνω πού είναι το ευρύτερο πρόβλημα κοινωνικής φύσεως πάντα, διότι δεν είναι προσωπικό μόνο το ζήτημα.

Ο άνθρωπος αυτός, εκλεκτοί συνάδελφοι, κάποτε στη ζωή του διέπραξε ένα αδίκημα. Υπέπεσε σε μία παραβατική συμπεριφορά. Μπήκε φυλακή, εξέτισε την ποινή του και ήρθε η ώρα, μέσω ΑΣΕΠ και διαδικασιών, να διοριστεί ως ρυποσυλλέκτης στο Δήμο Ρεθύμνου. Όμως, ο νόμος επιτάσσει να έχει λευκό ποινικό μητρώο. Επισημαίνω ότι ο άνθρωπος αυτός έχει διαπράξει το αδίκημα εδώ και χρόνια, έχει εκτίσει την ποινή του, είναι τρίτεκνος πατέρας, αλλά δεν πρέπει να προσληφθεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Πόσα χρόνια έχει αποφυλακιστεί;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι πάνω από δεκαπέντε χρόνια.

Το ίδιο θέμα, κύριε Αδρακτά -γιατί ξέρω και την ευαισθησία σας γι' αυτά τα θέματα κοινωνικής φύσεως- υπάρχει και στην Ξάνθη. Ακριβώς το ίδιο θέμα: Πατέρας πολύτεκνος.

Κυρία Υφυπουργέ, κάνω, λοιπόν, μια έκκληση και στα ανθρωπιστικά σας αισθήματα. Θα πρέπει άμεσα να συγκληθεί το Συμβούλιο Χαρίτων, προκειμένου να δούμε τι θα γίνει με τους ανθρώπους αυτούς. Το θέμα όμως χρήζει και μιας ευρύτερης νομοθετικής ρύθμισης, για να μπορέσουν να λυθούν τα χέρια όλων. Δεν είναι δυνατόν άνθρωποι, οι οποίοι -κακώς- κατά το παρελθόν, δεκαετίες πριν, υπέπεσαν σε κάποια παραβατική συμπεριφορά, να υφίστανται τώρα τα πάνδεινα. Διαφορετικά τίθεται το εξής ζήτημα: Πώς είναι δυνατόν να προχωρήσουμε στην κοινωνική επανένταξη αποφυλακισθέντων; Για μας εκεί είναι το μείζον κοινωνικό ζήτημα. Λέμε δηλαδή ότι αυτοί οι άνθρωποι έκαναν ό,τι έκαναν, τιμωρήθηκαν, φυλακίστηκαν, βγήκαν έξω κάποτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Σωφρονίστηκαν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σωφρονίστηκαν. Πολύ σωστά, κύριε Αδρακτά.

Αυτούς τους ανθρώπους θα πρέπει τώρα να τους ρίξουμε σε έναν κοινωνικό «Καιάδα»; Είναι άνθρωποι που έχουν οικογένειες, πρέπει να ταΐσουν παιδιά, έχουν γυναίκες, έχουν δάνεια, τα οποία θα πρέπει να αποπληρώσουν. Δηλαδή, αυτοί οι άνθρωποι τι θα πρέπει να κάνουν; Να υποτροπιάσουν ξανά, δηλαδή να ξαναμπούν φυλακή, ασκώντας μία παραβατική συμπεριφορά διότι η ίδια η πολιτεία με τη συμπεριφορά της -αναφέρομαι διαχρονικά, δεν αναφέρομαι τώρα στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- δεν έχει λάβει την παραμικρή μέριμνα για την εργασιακή αποκατάσταση των ανθρώπων αυτών;

Κάνω, λοιπόν, μία έκκληση, πέρα από οποιαδήποτε κομματικό πατριωτισμό διότι κανένα κόμμα δεν μπορεί να μονοπωλήσει την κοινωνική ευαισθησία, σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής να προτάξουμε το θέμα αυτό. Και κάνω έκκληση και σε εσάς προσωπικά, κυρία Υφυπουργέ, να επικοινωνήσετε με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, με τον κ. Δένδια, προκειμένου να υπάρξει μια άμεση νομοθετική ρύθμιση, διότι μόνον έτσι μπορούμε να αποφύγουμε τις αρνητικές επιπτώσεις του φαινομένου αυτού.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Θα αναφερθώ κι εγώ στο θέμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως θα αναφερθείτε, γιατί σας ενδιαφέρει. Και πολύ καλά θα κάνετε, για να ακούσουμε και την τοποθέτηση του ΠΑΣΟΚ επί του ζητήματος αυτού.

Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε, για την παρέκκλιση, αλλά ήταν ένα ιδιαίτερος σημαντικός κοινωνικός ζήτημα.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα.

Κυρία Υφυπουργέ, εγώ και στην επιτροπή στάθηκα σε δύο ζη-

τήματα: Το ένα αφορούσε το ζήτημα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, το οποίο θα θέσω και πάλι, γιατί περιμένω μία επίσημη απάντησή σας, ένα «ναι» ή «όχι», και το άλλο αφορούσε το ζήτημα των εργαζομένων στη Βιομηχανία Ζάχαρης, που μπαίνουν στο πρόγραμμα «επιδότηση της ανεργίας». Αρχίζω από το πρώτο που αφορά τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας.

Σας είπα και στην επιτροπή, χωρίς καμμία ρατσιστική διάθεση, ότι εμφανίζεται το εξής φαινόμενο: Γίνεται διανομή των κατοικιών, κλήρωση των κατοικιών του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και στην κλήρωση αυτή συμμετέχουν και αλλοδαποί. Σας λέω και πάλι ότι δεν υπάρχει καμμία ρατσιστική διάθεση εκ μέρους μας, αλλά πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν κάποια δεδομένα.

Πρώτον, ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας έχει συγκροτήσει ένα κεφάλαιο, ένα πουγκί, από το οποίο χρηματοδοτεί το πρόγραμμα ανέγερσης κατοικιών από το 1954 και μετά. Δηλαδή, σ' αυτό το κεφάλαιο υπάρχει ο κόπος, υπάρχει ο ιδρώτας διαχρονικά ελληνικών γενεών εργαζομένων. Δεύτερον, οι Έλληνες υπήκοοι πηγαίνουν στο στρατό, υπηρετούν την πατρίδα.

Και τρίτον, κυρία Υφυπουργέ, οι Έλληνες υπήκοοι είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν κάποια συγκεκριμένα έγγραφα, προκειμένου να συμμετάσχουν στην κλήρωση, εν προκειμένω το Ε9.

Σας ερωτώ, λοιπόν: Πώς είναι δυνατόν αλλοδαποί, οι οποίοι δεν καταθέτουν το Ε9, δεν υπηρετούν την ελληνική πατρίδα, έχουν πέντε και λιγότερα χρόνια στην Ελλάδα, να συμμετάσχουν στην ίδια κληρωτίδα με τους Έλληνες εργαζομένους; Ελάτε, λοιπόν, στη θέση ενός Έλληνα οικογενειάρχη που προσφέρει όλα αυτά στην πατρίδα, που οι εργαζόμενοι γονείς, οι εργαζόμενοι παππούδες του πρόσφεραν σ' αυτό το πουγκί του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας για να γίνουν σήμερα οι κατοικίες αυτές και να μένει απέξω. Και κάποιος αλλοδαπός, ο οποίος δεν προσκομίζει ούτε τα απαιτούμενα έγγραφα, να παίρνει κατοικία, ενώ είναι πιθανό να έχει και άλλη κατοικία. Θα πρέπει, λοιπόν, να τα δούμε αυτά τα θέματα.

Σας κάνουμε, λοιπόν, μία πρόταση, αποδεικνύοντας και τη μη ρατσιστική διάσταση που δίνουμε εμείς στο θέμα: Οι αλλοδαποί να συγκροτήσουν ένα ξεχωριστό κεφάλαιο εντός του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, που θα χρηματοδοτεί πέντε κατοικίες, δέκα κατοικίες. Να μπαίνουν, λοιπόν, σε μία κληρωτίδα γι' αυτές τις πέντε-δέκα κατοικίες. Και θα σας θέσω τον εξής προβληματισμό: Εάν σε μία περιοχή, στην Λάρισα για παράδειγμα, υπάρξουν εκατόν πενήντα αιτήσεις αλλοδαπών και η κληρωτίδα βγάλει εκατό -είναι μία πιθανότητα- τι θα γίνει; Κοιτάξε να δείτε, εδώ παίζουμε με την κληρωτίδα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχουν διαφορετικές κατηγορίες.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, είναι διαφορετικές κατηγορίες, αλλά στην ίδια κληρωτίδα.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι το πλέον σωστό -άποψή μας είναι, μπορεί να μην τη δεχθείτε- είναι να γίνει ένα ξεχωριστό κεφάλαιο όπου θα συγκεντρώνονται οι εισφορές των αλλοδαπών, προκειμένου να χρηματοδοτούνται ξεχωριστές κατοικίες και να υπάρχουν ξεχωριστές κληρωτίδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

Περιμένω μια ξεκάθαρη απάντηση, γιατί στην επιτροπή μου είπατε ότι θα μου απαντήσετε στην Ολομέλεια.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της Βιομηχανίας Ζάχαρης, στο άρθρο 33.

Κοιτάξε να δείτε: Το μεγαλύτερο φιάσκο της Κυβέρνησης Καραμανλή στον αγροτικό τομέα είναι το φιάσκο που έχει να κάνει με τα εργοστάσια της ελληνικής βιομηχανίας ζάχαρης.

Από τα πέντε εργοστάσια έμειναν μόνο τρία διότι τα δύο έκλεισαν, της Ξάνθης και της Λάρισας. Και αυτά τα τρία που έμειναν δεν ξέρουμε πόσο θα συνεχίσουν να είναι βιώσιμα. Είναι το άρθρο 33.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε αυτό θα το συζητήσουμε αύριο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Συγγνώμη δεν ήμουν από την αρχή στη διαδικασία. Καλά κάνατε και μου το είπατε. Σταματώ εδώ.

Περιμένω μια απάντηση για το πρώτο θέμα, κυρία Υφυπουργέ, και για το δεύτερο που σας έθεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο κ. Χαίδος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τα άρθρα του νομοσχεδίου που αφορούν το ΣΕΠΕ, τον ΟΑΕΔ τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας και τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Θα αρχίσω την παρέμβασή μου με μία από τις μαρτυρίες των εργαζομένων έτσι όπως καταγράφεται στην έκθεση-έρευνα του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ για τις συνθήκες δουλειάς σε κάποιο εργασιακό χώρο της πατρίδας μας.

«Γράφω εγώ για όλους μας που ζούμε σε ένα εργασιακό καθεστώς άθλιο. Τι άλλο μπορείς να πάθεις; Ανασφάλιστος δουλεύεις, απλήρωτος είσαι, κινδυνεύεις ανά πάσα στιγμή και από πάνω έχεις και την απειλή, την ψυχολογική βία της απόλυσης. Ποιος επιλέγει για μένα, για τον καθένα μας να ζούμε έτσι; Ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα;». Έτσι αναφωνεί καταθέτοντας οργισμένη η δοκιμαζόμενη αυτή συνάνθρωπός μας στους αρμόδιους που διεξήγαγαν αυτήν την έρευνα. Και η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση έδωσε πολλά δικαιώματα. Έχει τεράστιες ευθύνες γι' αυτήν την εξέλιξη. Έχει ευθύνες για την γιγάντωση της ανεργίας, για την αύξηση της φτώχειας και της εξαθλίωσης για την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Έχει ευθύνες γιατί αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους από τη νεοφιλελεύθερη λογική σαν απλές μονάδες παραγωγής. Έχει ευθύνες για τις ελλείψεις προσωπικού και για την απαξίωση των ελεγκτικών μηχανισμών προστασίας των εργαζομένων από την παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας. Μην προσπαθείτε να μετακυλήσετε τις ευθύνες στο ΠΑΣΟΚ το οποίο δεν είναι πλέον κυβέρνηση εδώ και πέντε χρόνια, αλλά ούτε να δικαιολογηθείτε από τη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση γιατί αυτά συνέβαιναν και πέρυσι όταν αυτή δεν υπήρχε.

Έχετε, λοιπόν, τεράστιες ευθύνες για τη ραγδαία επιδείνωση των συνθηκών εργασίας, για το σύγχρονο βάρβαρο σκλαβοπάζαρο που δημιουργήθηκε σε κάποιους τομείς απασχόλησης όπως αυτός της καθαριότητας. Έχετε ευθύνες για το ότι οι παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας επεκτείνονται σαν επιδημία και παίρνουν εφιαλτικές διαστάσεις. Έχετε ευθύνες γιατί σε πολλές περιπτώσεις συμμετέχετε, επικροτείτε και ανέχεστε αντεργατικές αποφάσεις υπερβολές ή παρατυπίες σε αυτόν τον τομέα.

Τι ψηφίσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την κατάργηση του οκταώρου και την επέκταση του χρόνου εβδομαδιαίας εργασίας ακόμη και πέραν των εξήντα πέντε ωρών κάτι που δρομολογεί εξελίξεις για την ανατροπή του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου; Τα μπλοκάκια στο δημόσιο τομέα για τους υπαλλήλους των υπηρεσιών που αυξάνονται ανησυχητικά τι είναι; Ποιος φέρει την ευθύνη για την πρόσληψη άνω των τριακοσίων εργαζομένων με σχέση μισθωτής εργασίας στο ΙΚΑ, οι οποίοι αμείβονται με μπλοκάκια; Και υπενθυμίζω ότι αυτό συμβαίνει στο ΙΚΑ. Αν δεν πληρώνουν εισφορές σε αυτό οι εργαζόμενοι στο ΙΚΑ τότε από ποιους θα πάρει αυτό εισφορές για να μη χρεοκοπήσει;

Η άρνηση της διοίκησης της «HELLEXPO» στη Θεσσαλονίκη να εφαρμόζει αποφάσεις εφετείων και την ουσία της πρόσφατης νομοθετικής ρύθμισης για την οποία όλοι ψηφίσαμε πριν από δύο χρόνια για την καταβολή και το ύψος του εφάπαξ βοηθήματος στους εργαζόμενους που συνταξιοδοτούνται οι οποίοι έως πρόσφατα ανήκαν στη ΔΕΘ από την οποία προήλθε και η «HELLEXPO» τι είναι; Τι θα γίνει γι' αυτό; Γιατί ψηφίζουμε; Γιατί αποφασίζουν τα δικαστήρια; Για να μην εφαρμόζει τις αποφάσεις η διοίκηση και ο πρόεδρος της «HELLEXPO»; Δεν αποτελούν αυτά παραδείγματα ευθυνών της Κυβέρνησης και των στελεχών της για τα απάνθρωπα και απαράδεκτα γεγονότα που συγκλονίζουν την κοινή γνώμη και τρομοκρατούν τους εργαζόμενους καταλύοντας θεμελιώδεις αρχές του πολιτισμού, καταργώντας στοιχειώδεις κανόνες δικαίου καταρρακώνοντας κάθε έννοια ανθρώπινης αξιοπρέπειας;

Για όλα αυτά τι κάνει το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας; Γιατί σίγουρα δεν έχει την καθολική ευθύνη για όλα αυτά που ανέφερα. Με τα άρθρα του σημερινού νομο-

σχεδίου για το ΣΕΠΕ επιχειρεί αποσπασματικά πρόχειρα και ρουσφετολογικά να αντιμετωπίσει κάποια επιμέρους ζητήματα. Με τα άρθρα 1 και 2 συστήνει διευθύνσεις και υπηρεσίες επιθεώρησης εργασίας χωρίς νέους κανόνες και κριτήρια ενώ απλώς ανακατανέμει τις θέσεις χωρίς να αυξάνει αυτές των εργαζομένων και των επιθεωρητών, χωρίς καν να προβλέπει προσλήψεις. «Μνημείο» αντιφατικότητας και ασυνεννοησίας και ό,τι και αν λέτε δεν μας πείθετε μεταξύ των συναρμοδίων Υπουργείων αποτελεί και το θέμα της άσκησης των καθηκόντων και της απονομής ειδικότητας γιατρού εργασίας που θίγεται στο άρθρο 12 του σχεδίου νόμου.

Όσον αφορά τον ΟΑΕΔ θα σταθώ στο άρθρο 15 για την αποπληρωμή των κονδυλίων για την επαγγελματική κατάρτιση. Χρειάζεται διαφάνεια και στην άντληση και στη διαχείριση και στη διάθεση των πόρων του ΛΑΕΚ και όχι «υπεξαίρεση» των χρημάτων από τον ΟΑΕΔ, χρημάτων που ανήκουν στους κοινωνικούς εταίρους. Καταθέσαμε τροπολογία γι' αυτό. Σας καλούμε να τη δεχτείτε για να δείξετε τις καλές σας προθέσεις.

Για τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας αφού συστήνεται πέντε θέσεις μετακλητών ειδικών συνεργατών υψηλής αμοιβής –για τα «γαλάζια» παιδιά λέω εγώ– με το άρθρο 23 θίγεται κατόπιν αποσπασματικά κάποια προβλήματα αλλά δεν αντιμετωπίζετε το ζήτημα των χρεών του ΙΚΑ στον οργανισμό.

Τέλος για τα ζητήματα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας τα άρθρα δεν αντιμετωπίζουν τη μεγάλη μείωση του κατασκευαστικού τομέα ο οποίος από το 50% που προβλέπει ο κανονισμός του ΟΕΚ έπεσε στο 6%. Ακόμη δεν θίγει καθόλου τα θέματα της καθυστέρησης στην ολοκλήρωση και στην παράδοση των συγκροτημάτων εργατικών κατοικιών που η κατασκευή τους άρχισε εδώ και πολλά χρόνια.

Κυρία Υφυπουργέ, στον ΟΕΚ «νοικιάζετε» σπίτια, στον ΟΑΕΔ «νοικιάζετε» καταρτιζόμενους για να σας ψηφίσουν, στις δημόσιες υπηρεσίες «νοικιάζετε» εργαζόμενους από τους «υμέτερους» εργοδότες. Υπενθυμίζω να ΕΛΤΑ και τον ανεπανάληπτο Χούπη. Την πατρίδα όμως και τον κόσμο δεν μπορείτε ούτε να τη νοικιάσετε στον εαυτό σας ούτε και σε κανένα εργοδότη. Γι' αυτό οι πολίτες αντιδρούν και θα σας καταψηφίσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Αμοιρίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τρεις ημέρες έχουμε Πρωτομαγιά. Περιμένω να δω τις ανακοινώσεις των εργατικών κέντρων, των σωματείων των εργαζομένων για να δούμε κατά πόσο είναι ικανοποιημένοι από τα μέτρα της Κυβέρνησης και από αυτά που ανακοινώνονται αυτές τις ημέρες. Εκεί θα δούμε αν πραγματικά βρίσκουν ανταπόκριση στο κοινωνικό σύνολο και αυτά που ο ισηγητής και η Υπουργός χθες και σήμερα κατέθεσαν στη Βουλή. Η Υπουργός για πολλοστή φορά ανακοίνωσε χιλιάδες θέσεις εργασίας. Τις ανακοινώνει παντού, στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, στη Βουλή, όπου γίνεται συνεδρίαση σωματείου, στην Ανάσταση! Ανακοινώνει τις ίδιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Χθες μας είπε για είκοσι χιλιάδες θέσεις στους ΟΤΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Θα σας στείλω τις ανακοινώσεις των συνδικαλιστών όταν ήσασταν εσείς κυβέρνηση!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Η παρελθοντολογία δεν βοηθάει κανέναν. Ο κόσμος περιμένει να δει τι θα γίνει σήμερα και αύριο. Αυτοί οι είκοσι χιλιάδες εργαζόμενοι στους ΟΤΑ θα πάρουν 1.200 ευρώ. Απ' αυτά η Κυβέρνηση βάζει τα 430 από τα ευρωπαϊκά προγράμματα που τρία χρόνια τα καυσतेρε. Πιέστηκε να απορροφήσει κάποια χρήματα και η Ευρωπαϊκή Ένωση αφαίρεσε και το 25% της συμμετοχής της Ελλάδας για να τρέξουν κάποια προγράμματα. Αυτό σημαίνει ότι τα 2/3 θα τα βάλουν οι πολίτες κάθε τόπου. Τι γίνεται; Δίνουμε δύο ή τρία χρόνια εργασίας χωρίς καν να εφαρμοστεί το ΑΣΕΠ πάλι με επιλογή είτε των δημάρχων είτε των Βουλευτών που θα στείλουν τα σημειώματα στους δημάρχους είτε μέσω ΟΑΕΔ.

Όπως στα «STAGE», έτσι και εδώ έχουμε μία επιλογή κάποιων ανθρώπων. Ούτως ή άλλως βέβαια η Αυτοδιοίκηση χρειάζεται άτομα για κάποιες θέσεις. Για εποχική εργασία θα τα έπαιρνε αυτά τα άτομα. Άρα, δεν μειώνουμε την ανεργία. Θα τους

έπαιρνε. Απλά θα επιβαρυνόταν παραπάνω η Αυτοδιοίκηση. Τώρα, παίρνει κάποια χρήματα από τα κονδύλια και τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Αυτοί οι άνθρωποι που είναι γραμμένοι όμως, στον ΟΑΕΔ και περιμένουν ακόμα από την Αυτοδιοίκηση να μπορούν να εισαχθούν στους δήμους μέσω ΑΣΕΠ, γιατί έχουν ένα χρόνο ανεργία και παίρνουν 1400 μόρια, αυτοί που θα πάνε; Αυτοί απλά δεν έχουν μπάρισμα στην Κορώνη, ένα δήμαρχο, ένα Βουλευτή να μπορούν να πιάσουν δουλειά. Ούτε την ανεργία μειώνουμε, αλλά παράλληλα δημιουργούμε και διάρρηξη του κοινωνικού ιστού σε κάθε τοπική κοινωνία.

Ως προς τον ΟΕΚ, ξέρετε πολλούς εξηνταπεντάρηδες που θέλουν να κάνουν πρώτη κατοικία; Πιστεύω ότι δεν υπάρχουν. Δεύτερη κατοικία, πιθανόν. Θεωρείτε ένα μέτρο που συνολικά και οριζόντια καλύπτει την Ελλάδα ότι οι εξηνταπεντάρηδες θα κάνουν πρώτη κατοικία. Πρώτα από όλα δεν τους δίνει εγγύηση καμμία τράπεζα.

Ρύθμιση στο ΙΚΑ. Αυτές οι ρυθμίσεις, κυρία Υπουργέ, συνεχώς δεν νομίζω ότι βοηθούν. Μειώνουν τα ποσά από τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά δημιουργούν και μία συνειδηση καταπάτησης πλέον των διατάξεων του νόμου. Μία νέα ρύθμιση θα έρθει το άλλο εξάμηνο, το παράλλο εξάμηνο, έχει ανάγκη από χρήματα η Κυβέρνηση και συνεχώς έχουμε τέτοιες ρυθμίσεις. Δεν είναι στοχευμένες οι ρυθμίσεις και κυρίως αφορούν αυτούς που συνήθως φοροδιαφεύγουν από τις εισφορές. Συνεχώς φέρνουμε το ίδιο ζήτημα δύο φορές το χρόνο και όλοι ξέρουν ότι θα έρθει κάποια ρύθμιση που θα τους βολέψει να δώσουν την πρώτη δόση, να πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα και να μην συνεχίσουν τις υπόλοιπες δόσεις.

Γιατροί εργασίας. Γιατί δεν δημιουργούνται νοσοκομεία ειδικότητας εργασίας; Να σας πω κάτι; Χίλιοι εκατό περίπου δήμοι είναι αυτοί που είναι υποχρεωμένοι να έχουν γιατρό εργασίας και άλλες τριπλάσιες περίπου επιχειρήσεις πρέπει να έχουν γιατρό εργασίας. Άρα, τρεις με τέσσερις χιλιάδες περίπου γιατρούς εργασίας χρειάζεται η Αυτοδιοίκηση.

Γιατί δεν δημιουργείτε ειδικότητες στα νοσοκομεία, ώστε κάθε γιατρός να έχει και έναν Οργανισμό Αυτοδιοίκησης; Σήμερα ψάχνουμε να είναι δύο στη βόρεια Ελλάδα. Σε ποιο δήμο να πρωτοπάνε; Αναγκαστικά προκύπτει να πάνε παθολόγοι. Έστω να πάνε παθολόγοι που έχουν μια ειδικότητα, αλλά εδώ λέτε ότι συλλήβδην όλοι οι γιατροί μπορούν να γίνουν γιατροί εργασίας. Πιστεύετε ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα μ' αυτό τον τρόπο;

Υπάρχουν εργαζόμενοι στην καθαριότητα, υπάρχουν εργαζόμενοι στην αποχέτευση που όλοι αυτοί με μία ειδικότητα γιατρού μπορούν να τακτοποιηθούν; Μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα;

Βρεφονηπιακοί σταθμοί. Βεβαίως να κάνει η Εργατική Εστία βρεφονηπιακούς σταθμούς. Η λειτουργία τους όμως πώς θα γίνει; Έξω από την λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Θα έχουμε επικάλυψη αρμοδιότητας; Δηλαδή, αν αρχίσει και η Εργατική Εστία να κάνει βρεφονηπιακούς σταθμούς, σε λίγο θα κάνει σχολεία και η Αυτοδιοίκηση τι θα κάνει; Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί σήμερα είναι αρμοδιότητα της Αυτοδιοίκησης....

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μα, έχουμε βρεφονηπιακούς σταθμούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Όχι, λέω να γίνουν βρεφονηπιακοί σταθμοί, αλλά να παραχωρηθούν ως αρμοδιότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Να κατασκευαστούν από την Εργατική Εστία, αλλά να λειτουργήσουν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να γίνει μία προγραμματική σύμβαση ώστε να συνεχίσουν να ισχύουν οι ίδιοι όροι...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν προβλέπεται αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εγώ λέω να προβλεφθεί. Αυτό αντιλαμβάνομαι από τη μεγάλη εμπειρία που έχω στην Αυτοδιοίκηση. Θα πηγαίνουν τα παιδιά μόνο των εργαζομένων; Δηλαδή, μία περιοχή που δεν έχει εργαζομένους, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί δεν μπορούν να πάρουν και άλλα παιδιά; Αυτό προσπαθώ να σας πω. Να μην είναι στοχευμένες οι δράσεις ότι αυτός ο βρεφονηπιακός σταθμός είναι δικός μας και παίρνουμε μόνο παιδιά εργαζο-

μένων. Τότε και οι δήμοι μπορούν να πουν ότι δεν παίρνουμε παιδιά εργαζομένων του ΙΚΑ και παίρνουμε παιδιά όλων των άλλων εργαζομένων στα άλλα ταμεία.

Έρχομαι στο άρθρο 25 για τον ΟΕΚ. Στην Πιερία ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας έκανε τελευταία εργατικές κατοικίες στην περιοχή της Κατερίνης, στην περιοχή του Παλιού Κεραμιδίου. Αυτοί οι άνθρωποι εδώ και ένα χρόνο, από τον Αύγουστο έχουν στείλει χαρτί να μην πληρώσουν την άλλη δόση για να τους βγάλουν τιμή μονάδος, να τα εξοφλήσουν όλα μαζί. Δεν έχει έρθει κανένα χαρτί, καμμία ενημέρωση. Εδώ και οκτώ με εννέα μήνες περιμένουν να μπορέσουν να εξοφλήσουν την κατοικία. Βέβαια οι κατοικίες που παραδόθηκαν έχουν τα προβλήματά τους. Κανένας δεν ενδιαφέρθηκε, παρ' ότι καταγράφηκαν τα προβλήματα, να χρηματοδοτηθούν και να υλοποιηθούν. Άλλοι τα επισκεύασαν και δεν πήραν καμμία δραχμή. Αλλά και οι υποδομές, οι αποχετεύσεις ομβρίων δεν έχουν κατασκευαστεί. Δεν υπάρχουν έργα υποδομής, υπάρχουν ημιτελείς κατασκευές και βέβαια πέρα από αυτά τα προβλήματα, περιμένουν οι άνθρωποι να τους έρθει το χαρτί για να μάθουν πότε και σε ποια τιμή θα εξοφλήσουν το σπίτι τους, για να είναι το συμβόλαιο οριστικά πλέον δικό τους.

Έχω απευθυνθεί στον Πρόεδρο της Εργατικής Κατοικίας, Ζήτησα δύο, τρεις φορές ραντεβού, τη μία φορά έλειπε στο εξωτερικό και δεν μπόρεσα να τον δω. Φαντάζομαι ότι μπορεί να το μεταβιβάσετε εσείς και να δοθεί μία λύση σ' αυτό το πρόβλημα.

Θα έρθω, κυρία Υπουργέ, πάλι στο πρόβλημα της «ΚΟΡΤΑΓΚ». Έχω ένα έγγραφο που σας αποστέλλει το σωματείο και καταγγέλλει βέβαια προσωπικά εσάς, παρ' όλη τη συμπάθεια που σας έχω. Είναι η έκτη φορά που το αναφέρω στη Βουλή και λέει το εξής: «Καταγγέλλω αθέτηση υποσχέσεων της Υφυπουργού Απασχόλησης κυρίας Καλαντζάκου». Καταγγέλλει την αθέτηση των υποσχέσεων και λέει: «Φθάνει πια τόση εξέλιξη ένα χρόνο τώρα, γιατί από εξέλιξη σε εξέλιξη...».

Βλέπω ότι έχουμε σήμερα τρεις νέες εταιρείες όπως είναι η «ΒΙΣ», η «Συνεταιριστική» και η «Θράκη» και η «ΚΟΡΤΑΓΚ» απουσιάζει.

Εγώ θα το καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής και εν πάση περιπτώσει, κάποια στιγμή φροντίστε να δώσετε απάντηση σ' αυτούς τους ανθρώπους που έχουν βγει και στις τηλεοράσεις. Αύριο, μεθαύριο, είναι Πρωτομαγιά, θα έρθουν στο εργατικό κέντρο να φωνάξουν και θα πρέπει να τους δώσουμε μία απάντηση: Μπαίνουν ή δεν μπαίνουν σε κάποιο πρόγραμμα. Κλείστε το.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Αμοιρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών είπε ότι 8.000.000.000 επιπλέον τα παίρνει για να έχει ένα μαξιλάρι, ένα αποκούμπι. Ενώ ο στόχος ήταν 42.000.000.000 φθάνει στα 54,5 δισεκατομμύρια και τα 8.000.000 λέει ότι τα έχει σαν μαξιλάρι. Αυτό μου θυμίζει εκείνο το ρητό –για όλη την Κυβέρνηση το λέω– που λέει: «Με λένε Ρίζο και όπως θέλετε τα γυρίζω»!

Με αυτή την Κυβέρνηση ότι δεν έχει μέλλον αυτή η χώρα και νομίζω ότι ήρθε η ώρα την απάντηση να την δώσουν οι πολίτες. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Λαμπίρης.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ κατ' αρχάς στο θέμα που θίχθηκε σήμερα το πρωί για το συμπατριώτη μου και συνδημότη μου τον Γαλεράκη στο Ρέθυμνο.

Έχω πειστεί ότι είναι δίκαιο το αίτημά του. Καταδικάστηκε σε ηλικία 17 ετών για παραβατικότητες. Έκανε στη φυλακή ένα διάστημα, μετά αποφυλακίστηκε και στη συνέχεια εργάστηκε στο δήμο με αυτά τα οκτάμηνα, με τις συμβάσεις έργου επί σειρά ετών. Νομίζω ότι ήταν οκτώ χρόνια συνολικά. Δεν δημιουργήθηκε κανένα απολύτως πρόβλημα όλα αυτά τα χρόνια. Τώρα, από το ΑΣΕΠ με το νόμο που ισχύει τοποθετήθηκε ώστε να εργάζεται

μόνιμα στο Δήμο Ρεθύμνου στα απορριμματοφόρα, στην καθαριότητα δηλαδή του δήμου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Πόσο χρονών είναι;

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Είναι γύρω στα 35 με 37. Έχουν περάσει δηλαδή, πάρα πολλά χρόνια. Προσωπικά έχω πειστεί ότι είναι δικαιο το αίτημά του. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει πάει το αίτημά του γιατί πρέπει να πάρει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας χάρη προκειμένου να μπορεί να διοριστεί και η πρώτη προσέγγιση του θέματος στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ήταν αρνητική. Στη συνέχεια έχω κάνει δύο παρεμβάσειςροφορικές στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, στην πολιτική ηγεσία και η τελευταία συνομιλία που είχα με την πολιτική ηγεσία ήταν ότι θα επανεξεταστεί το θέμα του. Εκεί έχει μείνει τώρα το θέμα. Κάτω έχουν γίνει κινητοποιήσεις όπως ξέρετε, απεργίες πείνας κ.λπ..

Εγώ έχω την ελπίδα και πιστεύω πράγματι ότι είναι δίκαιο το αίτημά του και θα τακτοποιηθεί το θέμα. Ελπίζουμε τις επόμενες μέρες να βρει τη λύση του. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας και επειδή είμαι και μέλος της Διακομματικής Επιτροπής Σωφρονιστικού νομίζω ότι η πολιτεία έχει την υποχρέωση να σωφρονίζει όλους εκείνους που επί σειρά ετών δεν δημιούργησαν κανένα πρόβλημα μετά την αποφυλάκισή τους.

Τώρα θα αναφερθώ στο άρθρο 12 που αφορά την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας. Κατ' αρχάς, εκφράζω τη λύπη μου, γιατί ένα τέτοιο άρθρο που αναφέρεται στην ιατρική της εργασίας έρχεται απ' ένα ξένο προς το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης νομοσχέδιο. Το λέω αυτό, γιατί αρμοδιότητα για τις ιατρικές ειδικότητες γενικότερα έχει το Υπουργείο Υγείας. Ξαφνικά είδαμε να έχει αρμοδιότητα το Υπουργείο Εργασίας.

Και ερωτώ, αύριο για θέματα που αφορούν ειδικότητες στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θα κάνει ειδικές ρυθμίσεις το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας; Αυτό νομίζω ότι είναι ένα θέμα αποκλειστικά του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και θα αναφερθώ στη συνέχεια στο τι έχει γίνει μέχρι σήμερα για όλες τις ειδικότητες και ειδικά για την ειδικότητα του ιατρού της εργασίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά –μπορεί να μην έχω χρόνια σ' αυτή την Αίθουσα– που ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε με προχειρότητα και με αποσπασματικό τρόπο κάποιο νομοθέτημα ή σχέδιο νόμου.

Το άρθρο 12 του παρόντος νομοσχεδίου προβλέπει ότι εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου θα εκδοθεί κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με την οποία θα ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την εκπαίδευση, την πιστοποίηση των αναγκαίων προσόντων για την απόκτηση της ειδικότητας του γιατρού της εργασίας. Μα, υπάρχουν τόσα πολλά στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που είναι συγκεκριμένοι οι όροι και οι προϋποθέσεις που πρέπει να ισχύουν, προκειμένου κάποιος να πάρει την ειδικότητα του γιατρού της εργασίας. Έτσι αποσπασματικά δηλαδή τώρα από τις τριάντα οκτώ ειδικότητες που υπάρχουν, αποσπούμε ξαφνικά μια ειδικότητα για να κάνουμε μια ειδική ρύθμιση.

Όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς που τοποθετήθηκαν μέχρι σήμερα, αλλά και όλες οι πολιτικές παρατάξεις, έχουν πάρει αρνητική θέση, έχουν ζητήσει δηλαδή την απόσυρση και να ληφθεί υπ' όψιν η υπουργική απόφαση που έχει πάρει ο Υπουργός Υγείας πριν από λίγους μήνες ή να ληφθεί υπ' όψιν ο τρόπος λήψης της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας που είχαμε συζητήσει στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων το 2003, τότε είχα εισηγηθεί στην επιτροπή ως Πρόεδρος του ΚΕΣΥ.

Η εφαρμογή της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας είναι νομικά επιβεβλημένη και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και από την εθνική νομοθεσία. Αν δεχτούμε, όμως, τη διατύπωση του άρθρου 12 του νομοσχεδίου, ότι την ειδικότητα του γιατρού εργασίας επιτρέπεται να ασκούν και γιατροί όχι μόνο άλλων ειδικοτήτων, αλλά και γιατροί που δεν έχουν καμμία ειδικότητα, ενώ είναι υποχρεωτικό οι ειδικευμένοι γιατροί άλλων ειδικοτήτων να ασκούν καθήκοντα γιατρού εργασίας, να αποκτήσουν την ειδικότητα αυτή μετά από εκπαίδευση, κάτι τέτοιο φαίνεται ότι δεν κρίνεται απαραίτητο για τους γιατρούς χωρίς ειδικότητα. Αυτοί αρκεί να έχουν εργαστεί σε κάποια επιχείρηση, σε κάποιο εργο-

στάσιο επί επτά χρόνια, χωρίς ειδικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απορίας άξιο πώς σήμερα, τριάντα δύο χρόνια μετά την πρώτη σχετική νομοθετική πρόβλεψη, δεν λειτουργεί επαρκώς στην Ελλάδα θεσμός του γιατρού της εργασίας. Υπήρχε πρόταση έτοιμη από το 2003. Είχε διαβιβαστεί από το ΚΕΣΥ στο Υπουργείο Υγείας. Δυστυχώς, αγνοήθηκε αυτή η πρόταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω ένα-δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Θυμάμαι τότε ότι πάνω από διακόσιοι επιστήμονες, καθηγητές πανεπιστημίου, γιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας, η ΟΕΝΓΕ, ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, είχαν επεξεργαστεί το σχέδιο αυτό που όλοι γνωρίζετε για τις τριάντα οκτώ ειδικότητες, του συνόλου δηλαδή των γιατρών, αλλά και για τη διαβίωση εκπαίδευση των γιατρών. Και αυτό το σχέδιο εδώ και πέντε χρόνια έχει μείνει στα συρτάρια.

Ακούστε και συγκρίνετε τώρα, τι έλεγε η πρόταση αυτή του 2003. Έλεγε: «Η ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας περιλαμβάνει την απόκτηση γνώσεων και ικανοτήτων, ώστε ο ειδικευμένος γιατρός της εργασίας να είναι σε θέση να αναγνωρίζει τους βλαπτικούς παράγοντες του εργασιακού περιβάλλοντος, να εκτιμά τις επιδράσεις τους στην υγεία των εργαζομένων, καθώς και να προβαίνει σε διαφορετική διάγνωση της κοινής νόσου από τις επαγγελματικές νόσους, να προτείνει μέτρα για την πρόληψη ή ελαχιστοποίηση των επαγγελματικών νόσων και ατυχημάτων, να είναι σε θέση να παράσχει άμεση βοήθεια στα οξέα και επείγοντα περιστατικά στους χώρους εργασίας, να φροντίζει για την επανένταξη των εργαζομένων μετά από ατύχημα ή νόσο, επανεικτιμώντας την κατάσταση υγείας τους, να έχει σαφείς γνώσεις οργάνωσης των υπηρεσιών υγείας και ασφάλειας, να διεξάγει επιδημιολογικές έρευνες και να εκπαιδεύεται σε κανόνες δεοντολογίας που διέπουν την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος». Η εκπαίδευση διαρκεί τέσσερα χρόνια και αναλύει μέσα η πρόταση, πόσο χρόνο πρέπει να εργάζεται για κάθε ειδικότητα.

Όλα αυτά έχουν περάσει από τη διακομματική επιτροπή της Βουλής, αλλά δυστυχώς έχουν μείνει στα συρτάρια. Όλα γίνονται τώρα έτσι, κατά περίπτωση και όχι συστηματικά. Κανένα σύστημα υγείας, όμως, δεν πρόκειται να λειτουργήσει, αν η πολιτεία δεν ενδιαφερθεί για την εκπαίδευση του ιατρικού δυναμικού της χώρας. Γι' αυτό και καταψηφίζω το συγκεκριμένο άρθρο 12 του νομοσχεδίου και τελειώνοντας, κάνω μία έκκληση προς την κυρία Υπουργό να δει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το ΙΚΑ Ρεθύμνου, γιατί πράγματι βρίσκεται σε άθλια κατάσταση και από πλευράς κτηριακών εγκαταστάσεων, αλλά και από πλευράς προσωπικού. Ελπίζω κύριε Υπουργέ να το δείτε αυτό το θέμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Λαμπίρη.

Ο κ. Κυριάκος Γεροντόπουλος έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η ευτυχής συγκυρία θέλει το σημερινό νομοσχέδιο να το συζητούμε παραμονές της Πρωτομαγιάς. Μια εποχή που οι εργαζόμενοι, λόγω της κρίσης, δέχονται συρρίκνωση των δικαιωμάτων τους, έρχεται το Υπουργείο, με το παρόν νομοσχέδιο, να εξασφαλίσει τα δικαιώματα αυτά των εργαζομένων.

Θεωρώ, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, ότι πραγματικά η φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι πάρα πολύ σωστή και βεβαίως, όπως και όλα τα νομοσχέδια, έτσι και αυτό, θα κριθεί τελικά στην πράξη.

Εγώ θα αναφερθώ στην κατ' άρθρο συζήτηση σε ορισμένα άρθρα, τα οποία θα θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικά και τα οποία μας αφορούν όλους.

Κατ' αρχήν, με το άρθρο 1 μιλούμε για τη δημιουργία Τμημάτων Κοινωνικής Επιθεώρησης. Έχετε μια σειρά τέτοιων τμημάτων που δημιουργούνται σε όλη την Ελλάδα. Θα μιλήσω για την πατρίδα μου το Νομό Έβρου. Δημιουργείται πολύ σωστά ένα τμήμα στην Ορεστιάδα. Ο Νομός Έβρου είναι ένας μεγάλος νομός που έχει 260 χιλιόμετρα μήκος και έχει και ένα νησί. Η Αλε-

ξανδρούπολη που ήταν έως τώρα η έδρα, σε καμία περίπτωση δεν αρκούσε και πολύ σωστά προχωράτε στη δημιουργία ενός δεύτερου που είναι στην Ορεσιτιάδα. Όμως και πάλι, λόγω του μήκους του νομού και της έκτασης που έχει, τα δύο αυτά τμήματα δεν είναι αρκετά. Το Διδυμότειχο το οποίο είναι στο κέντρο του νομού και αποτελεί και την πρωτεύουσα του Επαρχείου έχει όλη την υποδομή για να ξαναλειτουργήσει το τμήμα που υπήρχε και στο παρελθόν.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι για την εύρυθμη λειτουργία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας στην περιοχή του Νομού Έβρου είναι απόλυτα απαραίτητη η δημιουργία και ενός ακόμη γραφείου στο Διδυμότειχο.

Έγινε μεγάλη συζήτηση για το άρθρο 12. Το άρθρο 12 αναφέρεται στον γιατρό εργασίας. Πιστεύω ότι είναι μια ειδικότητα απόλυτα απαραίτητη, απόλυτα χρήσιμη και υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις στη χώρα μας. Με αυτό το άρθρο δίδεται μια λύση. Όμως, είναι μια λύση. Δεν είναι η τελική λύση. Χρειάζεται οπωσδήποτε -και βεβαίως, δεν είναι δικό σας θέμα είναι θέμα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης- να ασκηθούν περισσότεροι γιατροί στη συγκεκριμένη ειδικότητα.

Προηγούμενως, ο κ. Αμοιρίδης, με την εμπειρία που έχει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, μας είπε ότι ο κάθε δήμος χρειάζεται και έναν γιατρό εργασίας. Έχουμε χίλιους δήμους, άρα χρειαζόμαστε χίλιους γιατρούς εργασίας. Όταν, λοιπόν, δεν έχουμε αυτό τον αριθμό των γιατρών, καταλαβαίνουμε όλοι ότι οι λύσεις που δίδονται είναι εμβολωματικές. Είναι απαραίτητο, επομένως, μετά την ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου, που θα δώσει μια λύση, γιατί ήδη υπάρχουν συνάδελφοι γιατροί οι οποίοι είναι άλλων ειδικοτήτων ή είναι και χωρίς ειδικότητα, αλλά με την εμπειρία που έχουν όλα αυτά τα χρόνια στους εργασιακούς χώρους μπορούμε να πούμε ότι είναι σχεδόν έτοιμοι, με κάποια σεμινάρια που θα κάνουν, ή με κάποιο πρόσθετο χρόνο που θα έχουν για να ασκηθούν στην ειδικότητα πιστεύω ότι θα μπορέσουν να είναι ολοκληρωμένοι εργασιακοί γιατροί. Όμως, το πιο σημαντικό είναι επιτέλους να αυξηθεί ο αριθμός των ειδικευμένων γιατρών εργασίας.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ σ' ένα άλλο άρθρο το οποίο έχει να κάνει με τη Βιομηχανία Ζάχαρης. Πραγματικά, η «Βιομηχανία Ζάχαρης» δημιουργήθηκε εδώ και κάποιες δεκαετίες. Στην πατρίδα μου το εργοστάσιο ζάχαρης στην Ορεσιτιάδα δημιουργήθηκε από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, μια επιλογή η οποία ήταν καίρια για την ανάπτυξη της περιοχής μας, βοήθησε τα μέγιστα τόσο στο Νομό Έβρου όσο και στον ευρύτερο χώρο της Θράκης. Παρ' όλα αυτά, αυτό το εργοστάσιο έμεινε ουσιαστικά αναξιοποίητο τις προηγούμενες δεκαετίες. Και εδώ υπάρχουν ευθύνες στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες δεν προσπάθησαν να το εκσυγχρονίσουν, να το ανανεώσουν, να μπορέσουν να αξιοποιήσουν το ανθρώπινο δυναμικό το οποίο ήταν πολύ-πολύ καλό, να βρουν καινούργιες αγορές για να πουληθεί το προϊόν, με αποτέλεσμα σήμερα η «Βιομηχανία Ζάχαρης» στην Ελλάδα και βεβαίως και στη δική μου την πατρίδα να υφίσταται μια συρρίκνωση.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι με το συγκεκριμένο άρθρο δίδονται λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, αλλά δεν είναι η λύση εκείνη που χρειαζόμαστε για τη βιομηχανία αυτή η οποία υπήρξε δυναμική και η οποία μπορεί να δώσει ακόμη πολλά στην ελληνική οικονομία.

Επομένως, χρειάζεται να γίνουν κινήσεις άλλες, επεκτατικές, αναπτυξιακές που θα μπορέσουν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη της περιοχής, αλλά συγχρόνως να δώσουν και καινούργιες θέσεις εργασίας. Διότι οι θέσεις εργασίας δίδονται μέσα από παραγωγικές μονάδες και όχι μόνο μέσα από κάποιες δημόσιες υπηρεσίες.

Θα έρθω και σ' ένα τελευταίο θέμα που πραγματικά και πάλι αφορά την περιοχή μου. Βλέπετε ότι το σημερινό νομοσχέδιο έχει ειδικά σημεία για το Νομό Έβρου, διότι ο Νομός Έβρου από τη σημερινή οικονομική κρίση υφίσταται τις μεγαλύτερες συνέπειες. Είναι από εκείνους τους νομούς που και η ανεργία έχει αυξηθεί σημαντικά και η ανάπτυξη έχει πέσει σημαντικά και οι επιχειρηματικές μονάδες έχουν κλείσει. Αναφέρομαι στην αλλαντοβιομηχανία «ΘΡΑΚΗ», όπου τα λάθη που έχουν γίνει από την

εργοδοσία τα προηγούμενα χρόνια έχουν οδηγήσει αυτό το εργοστάσιο να κλείσει. Ένα εργοστάσιο το οποίο έχει χρυσοπληρωθεί από τον κρατικό κορβανά σήμερα έχει κλείσει. Το αποτέλεσμα είναι και να έχει επιπτώσεις στην αναπτυξιακή προσπάθεια που γίνεται στον Έβρο, αλλά συγχρόνως να έχουμε και δεκάδες εργαζόμενους οι οποίοι είναι άνεργοι. Πάνω από εκατόν τριάντα πέντε εργαζόμενοι έχουν μείνει άνεργοι μετά από αυτήν την ιστορία.

Επειδή με αυτούς τους εργαζόμενους όλο αυτό το διάστημα αγωνιστήκαμε για να βρούμε κάποιες λύσεις για την αλλαντοβιομηχανία -πολλές φορές, κυρία Υπουργέ, ήρθαμε και στο δικό σας το γραφείο, είχαμε γόνιμες συζητήσεις- πιστεύω, λοιπόν, ότι χρειάζεται να βρεθεί μια λύση που να τους εξασφαλίζει τουλάχιστον τα προς το ζην. Διότι, ναι μεν υπάρχει μια διάταξη στο παρόν νομοσχέδιο που δίνει κάποια πρόνοια σε αυτούς τους εργαζόμενους, όμως τα προβλήματα που δημιουργούνται είναι πολλά, διότι τους βάζει ως ανώτατο ποσό που θα παίρνουν 800 ευρώ και όχι μόνο τα 800 ευρώ είναι λίγα, αλλά αυτά τα οποία θα παίρνουν θα είναι ακόμα λιγότερα, διότι θα τους γίνουν και κρατήσεις. Και εκτός από αυτό εδώ, πολλοί εργαζόμενοι που από το Σεπτέμβριο και μετά έχουν μείνει άνεργοι, χάνουν και τις εισφορές τους και επομένως, χάνουν τα έσοδά τους και αυτό το γεγονός θα έχει αρνητικές επιπτώσεις, όταν μεθαύριο θα προσπαθήσουν να πάρουν σύνταξη.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι για λόγους ισονομίας και ισοπολιτείας πρέπει να γίνουν κάποιες αλλαγές. Έχουμε στο παρελθόν προηγούμενες περιπτώσεις όπου υπήρξαν ανάλογες ρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα της «SOFTEX» στην Δράμα, των Κλωστοϋφαντουργικών Επιχειρήσεων στη Νάουσα, της «ΣΕΒΑΘ-ΣΕΠΕΚ» στην Ξάνθη, της «ΒΙΑΜΥΛ» στην Θεσσαλονίκη, των «Κλωστηρίων Πρέβεζας» και των «Συνεταιριστικών Λιπασμάτων». Σε καμία από αυτές τις περιπτώσεις δεν περιορίστηκε το πρόγραμμα μόνο σε τριάντα έξι μήνες. Είχαμε πολύ περισσότερο διάστημα. Να φανταστείτε ότι στο Νομό Δράμας το πρόγραμμα του 2003 ήταν ενενήντα έξι μηνών και ξεκίνησε από 850 ευρώ και έφτασε ως τα 1.050 ευρώ η αποζημίωση. Το ίδιο γίνεται και το 2006 στη Νάουσα, στις Κλωστοϋφαντουργικές Επιχειρήσεις. Το πρόγραμμα αυτό αφορούσε ανέργους και ξεκινούσε η αποζημίωσή τους από τα 1.000 ευρώ.

Στο σημερινό νομοσχέδιο, όταν αναφερόμαστε στους εργαζόμενους της «Βιομηχανίας Ζάχαρης», μιλούμε για μάξιμουμ 1.500 ευρώ και επίσης, για τους ανέργους των Λιπασμάτων μιλούμε για αποζημίωση 1.200 ευρώ.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν: Για τους εργαζόμενους στο εργοστάσιο Ζάχαρης 1.500 ευρώ και 800 ευρώ, τα μισά, για τους εργαζόμενους στην αλλαντοβιομηχανία «ΘΡΑΚΗ». Για λόγους ισονομίας και ισοπολιτείας, πιστεύω ότι οφείλουμε να αυξήσουμε τα ποσά τα οποία θα πάρουν οι άνεργοι αυτοί οι οποίοι, ως εργαζόμενοι σε κάποιες άλλες επιχειρήσεις ή χώρους του δημοσίου, θα προσφέρουν σημαντικό έργο.

Δεν έχω να πω τίποτα άλλο, κυρία Υπουργέ, παρά μόνο ότι δινοουμε αρκετές λύσεις με το σημερινό νομοσχέδιο, όμως όλα αυτά θα κριθούν στην πράξη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, χθες, στην ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου αναφέρθηκα στην αδιαφορία της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που η ίδια δημιούργησε με τις επιλογές της. Η αδιαφορία αυτή αποτυπώνεται και σ' αυτό το νομοσχέδιο, που δεν αντιμετωπίζει τα ζητήματα στα οποία αναφέρεται στον τίτλο ή στις επικεφαλίδες των άρθρων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είτε γιατί δεν θέλει είτε γιατί δεν μπορεί, είναι επιζήμια για τον τόπο. Έχει οδηγήσει τη χώρα σε περιπέτεια. Η εμφάνιση της Πλειοψηφίας κατά τη συζήτηση αυτού του σημαντικού νομοσχεδίου ως προς τον τίτλο και τα θέματα που θίγει, είναι αξιοθρήνητη. Στη χθεσινή συνεδρίαση επί της αρχής, άντε να γράφτηκε ένας ή δύο συνάδελφοι. Βέβαια και το κομπιούτερ δεν το πίστευε και κατά λάθος

έγραψε δίπλα στο όνομα του συναδέλφου του Απόστολου Κασσιφάρα «Ν.Δ.»!

Σήμερα έχει γραφτεί ένας συνάδελφος. Στηρίζει, τελικά, η Πλειοψηφία το νομοσχέδιο αυτό ή δεν το στηρίζει; Παρακολουθεί τις εξελίξεις στο νομοθετικό έργο ή δεν τις παρακολουθεί; Εάν λάβουμε υπ' όψιν μας τη σημερινή εισήγηση του κυρίου Εισηγητού, του αγαπητού γιατρού της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος απουσιάζει και αυτήν την ώρα τυχαίνει να μην είναι κανείς Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα, εάν λάβουμε υπ' όψιν μας αυτό, τότε πραγματικά θα πούμε: Σήμερα τι ήρθε η Κυβέρνηση εδώ να μας πει; Τι ήρθε η Πλειοψηφία να μας πει; Ούτε μια λέξη για το νομοσχέδιο. Ποιος, ο εισηγητής; Αν είναι δυνατόν! Αυτό είναι πρωτοφανές! Όπως, βέβαια και πρωτοφανές είναι στα κοινοβουλευτικά χρονικά της χώρας μας, αλλά και οποιασδήποτε χώρας με κοινοβουλευτικό καθεστώς, να αποχωρεί η Πλειοψηφία.

Αυτό δεν έχει γίνει ποτέ, δεν έχει γίνει σε καμία χώρα, μόνο στην Ελλάδα επί Νέας Δημοκρατίας. Όπως και μόνο στην Ελλάδα επί Νέας Δημοκρατίας έχουν γίνει πολλά πρωτόγνωρα πράγματα για τον τόπο.

Δύο, τρεις παρατηρήσεις και ένα θέμα για το νομοσχέδιο, εξάλλου στη συζήτηση επί των άρθρων είμαστε. Πάνει δύο θέματα, εκτός από το ΣΕΠΕ, το ένα αφορά τον ΟΤΕ και την εθελουσία έξοδο. Με το άρθρο το οποίο έχει ενταχθεί στο νομοσχέδιο προβλέπεται η επανενεργοποίηση αυτής της απόφασης, η οποία είχε παρθεί πάλι από την Κυβέρνηση. Υπάρχει μία τροπολογία, η οποία αν ψηφισθεί θα ενταχθεί ως άρθρο, η οποία αναφέρεται στον ΟΑΕΔ και στην ένταξη εργαζομένων στο δυναμικό του ΟΑΕΔ.

Στο μὲν άρθρο που αφορά τον ΟΤΕ και την εθελουσία, είπα και χθες ότι θεωρεί ως απαραίτητη προϋπόθεση το να έχει κατατεθεί η αίτηση τότε, προκειμένου σήμερα να εξετασθεί το θέμα της εθελουσίας εξόδου. Στην άλλη διάταξη που αφορά τον ΟΑΕΔ λέει ότι δεν πρέπει ένα τυπικό γεγονός, η κατάθεση της αίτησης, να αποτελέσει εμπόδιο για να μην υπαχθούν κάποιοι στις διατάξεις αυτού του άρθρου. Θα πρέπει να σοβαρευτούμε. Και όταν λέω να σοβαρευτούμε, εννοώ να σοβαρευτεί η Κυβέρνηση και συγκεκριμένα το Υπουργείο που έχει φέρει αυτό το νομοσχέδιο. Ή ισχύει το ότι θα πρέπει να έχει κατατεθεί η αίτηση, ή ισχύει το ότι θα πρέπει να δώσουμε μία ευκαιρία, εφόσον υπήρχαν οι προϋποθέσεις τότε, να κριθούν με τους ίδιους όρους σήμερα.

Κατά την άποψή μου, θεωρώ ότι ή στο ένα ή στο άλλο υπάρχει σκοπιμότητα. Για να μην υπάρχουν ζητήματα που έχουν να κάνουν με «σκοτεινές» και «γκρίζες» ζώνες, θα πρέπει και σήμερα να δικαιούται να υποβάλει κάποιος αίτηση, για παράδειγμα για το άρθρο, στον ΟΤΕ και εφόσον τότε πληρούσε τις προϋποθέσεις, να ενταχθεί. Άλλως, είναι ένα θέμα το οποίο έχει «σκοτεινή» ζώνη.

Έρχομαι τώρα στο θέμα που αφορά την «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης». Με το ν. 3660/2008 συγκροτήθηκε το πρόγραμμα ειδικής επιδότησης της ανεργίας για τους εργαζόμενους στην «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης», το οποίο επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο να βελτιωθεί. Το πρόγραμμα εκπονήθηκε για να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα από τις λαθήμενες επιλογές της Κυβέρνησης που οδήγησαν στη μείωση του προσωπικού της «Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης» λόγω της υπαγωγής στο ευρωπαϊκό καθεστώς ζάχαρης, χωρίς να υπάρξει η απαραίτητη διαπραγμάτευση και χωρίς να έχει σωστές επιλογές η Κυβέρνηση, ή να το πω καθαρότερα, με λαθήμενες κυβερνητικές επιλογές, για να είμαστε ξεκάθαροι.

Θα ήθελα, όμως, κυρία Υπουργέ, να σας θυμίσω ότι εκτός από τη Ζάχαρη, στο ευρωπαϊκό καθεστώς υπήχθη και η σταφίδα, σ' έναν ανάλογο κανονισμό και είχε τα ανάλογα αρνητικά αποτελέσματα. Δηλαδή, τεράστια μείωση της παραγωγής, τεράστια μείωση των ποσοτήτων που οδηγούνται σε μεταποίηση στα

σταφιδεργιστάσια. Αυτή η τεράστια μείωση της παραγωγής που οδηγείται στα σταφιδεργιστάσια, οδήγησε πολλούς σταφιδεργιστές στην ανεργία, οδήγησε πολλά σταφιδεργιστάσια στο κλείσιμο.

Σήμερα, λοιπόν, που έχουν φτάσει στο 1% της παραγωγής που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια, δεν δικαιολογείστε να αδιαφορείτε για ένα πρόβλημα το οποίο υπάρχει. Και δεν δικαιολογείστε, κυρία Κаланτζάκου προσωπικά, γιατί έγινε σύσκεψη στο γραφείο σας στο Υπουργείο, όπου παραβρέθηκαν οι σταφιδεργιστές, εκπρόσωποι από τη ΓΣΕΕ, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, τέθηκε το θέμα, είπατε ότι θα το μελετήσετε και θα φέρετε πρόταση και νομοθετική ρύθμιση και δεν το πράξατε. Ούτε σε πρόγραμμα επιδότησης εντάχθηκαν ούτε πρόβλεψη γι' αυτούς που είναι κοντά στη σύνταξη υπάρχει ούτε καν επίδομα δεν δώσατε για να τους βοηθήσετε. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι δεν μας έχετε δώσει μία απάντηση μέχρι τώρα για το τι προτίθεστε να κάνετε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι στο ίδιο άρθρο για την «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης» θα βάλετε δίπλα και τη σταφίδα. Αλλιώς, είναι ανέντιμο απέναντι στους σταφιδεργιστές, απέναντι στους σταφιδοπαραγωγούς η προκλητική αυτή συμπεριφορά σας και η αδιαφορία σας για προβλήματα που δημιουργήθηκαν είτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση είτε από τις επιλογές της Κυβέρνησης είτε, αν θέλετε, και από τις συγκυρίες. Αυτό που δεν δικαιολογείται είναι η αδιαφορία.

Ο κ. Κοντός που ήρθε στην Αίθουσα φρόντισε και για την «ΣΕΒΑΘ» και για άλλες και μετέταξε τους εργαζόμενους στις περιφέρειες. Αυτά τα γνωρίζουμε.

Θα πρέπει, λοιπόν, να ασχοληθείτε και με τους σταφιδεργιστές. Τέρμα πια οι διαχωρισμοί εδώ, οι οποίοι μονίμως είναι εναντίον είτε των φτωχών ανθρώπων είτε αυτών που κατάγονται από την Κρήτη. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά βλέπουμε με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία Κεγκέρογλου.

Το λόγο έχει ο κ. Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στη σημερινή συνεδρίαση στην Ολομέλεια της Βουλής βρισκόμαστε στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με το πολυνομοσχέδιο-«σκούπα», όπως είχα πει στη χθεσινή μου αγόρευση, ένα νομοσχέδιο που προσπαθεί να «μπαλώσει» πολλά πράγματα μαζί, προσπαθεί να καλύψει και να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες ομάδες και συγκεκριμένες ανάγκες που προέκυψαν σ' αυτή την πενταετή διακυβέρνηση της χώρας από τις Κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Ένα νομοσχέδιο το οποίο ξεκίνησε, θα έλεγα, με φιλόδοξο τρόπο για να απαντήσει σε όλα τα ερωτήματα που κατά καιρούς θέταμε συνεχώς προς την πλευρά της Κυβέρνησης και προς το αρμόδιο Υπουργείο, σχετικά με το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, το ΣΕΠΕ, μας και η επικαιρότητα επιβάλλει να υπάρχουν αυστηρότεροι έλεγχοι και η «μαύρη» εργασία που είναι πια καθημερινότητα, η ανασφάλιστη εργασία που είναι σχεδόν ο κανόνας και όχι η εξαίρεση, χρειάζονταν τέτοιου είδους παρεμβάσεις.

Ξεκινώντας από το πρώτο και δεύτερο άρθρο –για να μη κατευθείαν στην κατ' άρθρον συζήτηση– βλέπουμε ότι αντί να ενισχυθεί το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, αντί να προκληθούν νέες θέσεις οι οποίες θα προλαβαίνουν ακριβώς όλα αυτά τα θέματα, στην ουσία εκείνο που δίνεται απ' αυτή την παρέμβαση του νομοσχεδίου, είναι οι δυνατότητες μεταθέσεων, ανακατατάξεων χωρίς νέο ανθρώπινο δυναμικό. Χάθηκε μία πολύ σημαντική ευκαιρία να υπάρξει ουσιαστική παρέμβαση σ' αυτόν τον τομέα.

Για να μη μιλούμε θεωρητικά, θα κάνω μία αναφορά σε ό,τι συμβαίνει στο Νομό της Καβάλας. Κυρία Υφυπουργέ, η Καβάλα είναι ένας νομός με πληθυσμό περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδων κατοίκων. Το εργατικό δυναμικό του είναι περίπου στις σαράντα χιλιάδες και τα στοιχεία τα οποία είναι επίσημα και θέλω να αναφέρω, είναι τα εξής: Στο ΙΚΑ τηρούν τις υποχρεώσεις τους απ' αυτούς τους εργαζόμενους εννέα χιλιάδες εκατό, οι οποίοι κολ-

λούν ένσημα. Όταν μοιράσατε πριν από λίγο καιρό το επίδομα θέρμανσης, οι άνεργοι που έτυχαν αυτής της επιδότησης είναι έντεκα χιλιάδες πεντακάσοι. Αν προσθέσουμε αυτούς τους δύο αριθμούς βρίσκουμε ότι δεκαεννέα χιλιάδες εξακάσοι εργαζόμενοι είναι αυτοί που δηλώθηκαν επίσημα. Το υπόλοιπο εργατικό δυναμικό είναι δεκαοκτώ χιλιάδες. Πού βρίσκεται αυτό; Όταν λέμε «μαύρη» εργασία, λοιπόν, είναι αυτό το πράγμα. Αν δεν έχεις, όμως, υπηρεσίες οι οποίες θα μπορούν να ελέγξουν, θα μπορούν να τρέξουν, να ανακαλύψουν και να μην επιτρέψουν να υπάρχει αυτή η «μαύρη» εργασία αυτών των χιλιάδων εργαζομένων, που στην ουσία δεν δηλώνεται πουθενά, πώς μπορείς να πεις ότι διασφαλίζεις την κανονική εργασία, διασφαλίζεις οπωσδήποτε να κολλούν τα ένσημα οι εργαζόμενοι με τους εργοδότες έτσι ώστε τα ταμεία, το ΙΚΑ κατά κύριο λόγο, να μην έχει αυτό το σημερινό χάλι και να είναι αβέβαιο το μέλλον των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, αν θα συνεχίσουν να λαμβάνουν τις συντάξεις τους μετά από λίγο χρονικό διάστημα;

Ένα ακόμη στοιχείο από την Καβάλα. Περίπου 5,5 χιλιάδες είναι οι επιχειρήσεις που απασχολούν τέσσερις και πέντε εργαζόμενους και αν. Απ' αυτές τις επιχειρήσεις δύο χιλιάδες εξακάσοι είναι αυτές που βρίσκονται σε ρύθμιση. Δηλαδή το 55% απ' αυτές τις επιχειρήσεις βρίσκεται σε καθεστώς ρύθμισης. Το υπόλοιπο 45%, που είναι το συνεπές κομμάτι, δηλαδή οι συνεπείς εργοδότες, και αυτοί βλέποντας και τη σημερινή συμπεριφορά σας με την τροπολογία που καταθέτετε για μία ακόμη ρύθμιση μετά τις πολλές που έγιναν τα πέντε χρόνια διακυβέρνησης από εσάς γιατί –ερωτώ και είναι εύλογο το ερώτημα– αυτοί οι εργοδότες, αυτές οι επιχειρήσεις να είναι συνεπείς; Γιατί να πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους στο ΙΚΑ; Άρα, δεν οδηγούμε με αυτόν τον τρόπο και τους συνεπείς και σωστούς επιχειρηματίες στο να παραβιάσουν ακριβώς αυτή τη συνεπή στάση, να μπουν στο υπόλοιπο καθεστώς και να έχουν να δίνουν στα ταμεία;

Όταν, λοιπόν, ομιλούμε εμείς για κατάρρευση των ταμείων, αυτό ακριβώς επισημαίνουμε. Αυτές είναι πρακτικές δικές σας. Είναι πρακτικές που σε κάθε νομοσχέδιο αφήνετε αυτά τα «παραθυράκια» να υπάρχουν, για να κάνουμε όλους τους Έλληνες επιχειρηματίες –δεν θα το ήθελαν οι περισσότεροι– ασυνεπείς.

Πέρα, όμως, από το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας στο οποίο αναφέρθηκε χθες λεπτομερικά και που εμείς, τουλάχιστον, γι' αυτό δεν ψηφίζουμε αυτά τα άρθρα, επειδή δηλαδή δεν μπαίνετε στην ουσία και δεν δημιουργείτε νέες θέσεις εργασίας, θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 12, που αφορά τους γιατρούς εργασίας. Άλλα ένα μεγάλο ποσοστό κομμάτι της ελληνικής πραγματικότητας, το οποίο έχει επιδεινωθεί πάρα πολύ άσχημα τα τελευταία πέντε χρόνια. Οι γιατροί εργασίας, λοιπόν, εδώ με νόμο της ελληνικής πολιτείας έχουν συγκεκριμένο χρόνο και συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο πρέπει να πάρουν την ειδικότητα. Έρχεστε, λοιπόν, εσείς και καταστρατηγείτε αυτήν ακριβώς την πραγματικότητα.

Διορθώσατε την πρώτη σας αναφορά στο άρθρο, όπου τους ανειδίκευτους τους κάναμε κατευθείαν γιατρούς εργασίας και ζητούσατε τότε να περάσουν από μία εκπαίδευση, για να πάρουν την ειδικότητα. Όμως, κρατάτε ένα κομμάτι που το περνάτε πονηρά με κοινή υπουργική απόφαση. Βάζετε μέσα και το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, για να δικαιολογηθείτε ότι το κρατάτε, ενώ όλη η Αντιπολίτευση και οι γιατροί εργασίας και όλοι οι κοινωνικοί εταίροι ζητούσαν, τις μέρες που καταθέσατε το νομοσχέδιο, να τηρηθεί ο νόμος. Ο νόμος είναι απλός. Γράφει ότι τους όρους ειδικότητας των γιατρών τους καθορίζει το αρμόδιο Υπουργείο και αυτό είναι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Γιατί, κυρία Υπουργέ, δεν το αποσύρατε και δεν αφήσατε να συνεχιστεί να υπάρχει αυτό; Είναι ένα ερώτημα που πραγματικά παραμένει. Η απάντηση που πήραμε χθες από την κυρία Υπουργό, η οποία νομίζω πως προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, δεν μπήκε στην ουσία και άρα, εξακολουθεί να γίνεται πραξικόπημα σ' ένα σοβαρό επιστημονικό ζήτημα.

Θα κλείσω με την εξής ερώτηση: Για να φανταστούμε πού θα οδηγηθούμε αν το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής θελήσει να κάνει τη δική του ρύθμιση.

Για όλους αυτούς τους λόγους, για τους οποίους ο εισηγητής μας είπε στα επίμαχα άρθρα ποια θα είναι η στάση μας και συμφωνώ, και γι' αυτό εμείς δεν στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί στην ουσία δεν φέρνει τίποτα νεότερο. Μια απλή διαχείριση κάνει και μάλιστα κακή διαχείριση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω γνωστό ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας επισκέπτες από το ΚΑΠΗ του Ερυθρού Σταυρού.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ζητήσει η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κυρία Καλαντζάκου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω απαντώντας στη χθεσινή επισημάνση του κ. Χάιδου για την παγκόσμια ημέρα Υγείας και Ασφάλειας.

Να πω, λοιπόν, ότι το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας όχι απλώς έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην παγκόσμια ημέρα, αλλά και ολόκληρος ο Απρίλιος έχει αφιερωθεί σε μία ενημερωτική εκστρατεία, αλλά και σε στοχευμένους ελέγχους και στο Βιοτεχνικό Πάρκο Σχιστού φέτος, όπως έγινε και πέρυσι αλλού, αλλά και στην ανατολική Αττική έχουν πραγματοποιηθεί ημερίδες και γίνεται συστηματική προβολή της ανάγκης εφαρμογής των μέτρων ατομικής προστασίας και της προώθησης της υγιεινής και ασφάλειας στο χώρο εργασίας.

Να πω, επίσης, ότι πέρασαν αρκετοί μήνες από τότε που ξεκίνησε η κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο. Η κρίση αποδεικνύει τελικά πόσο μικρός είναι ο κόσμος και πόσο συνδεδεμένες είναι οι οικονομίες μας.

Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας και αφού θα γίνουν στις 7 Ιουνίου οι προγραμματισμένες Ευρωεκλογές, να υπογραμμίσω πως απέναντι σε αυτήν την παγκόσμια απειλή που πλήττει την πραγματική οικονομία και στέλνει τους πολίτες στην ανεργία η Ευρωπαϊκή Ένωση απέδειξε πως η συντονισμένη αντίδραση μπορεί να φέρει αποτελέσματα.

Επί της αρχής, σας άκουσα να επιχειρείτε να κατακρίνετε την Κυβέρνηση και το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κάνοντας για λίγο την υπέρβαση να επανέλθετε στην πραγματική ατζέντα των θεμάτων και να φύγετε από τη σκανδαλολογία ότι δεν υπάρχει σχέδιο και ότι δεν υπάρχει πρόγραμμα ή πως οι πολιτικές για την απασχόληση καθυστέρησαν και πως στοχεύουν σε μικροκομματικά οφέλη.

Θα ήθελα να δώσω το στίγμα της φιλοσοφίας μας στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, αφού, παρ' ότι η Υπουργός έχει κατ' επανάληψη και με ιδιαίτερα ξεκάθαρο τρόπο, παρουσιάζει το πυκνό πλέγμα των δράσεών μας για τη «θωράκιση» της απασχόλησης μέσα στην κρίση, εσείς επιμένετε μονότονα και επαναλαμβανόμενα στην άγονη κριτική.

Κατ' αρχήν, να υπογραμμίσω πως όλα μας τα μέτρα είναι στην ίδια κατεύθυνση με αυτά των υπόλοιπων ευρωπαϊκών εταίρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχουν πρωτότυπα μέτρα. Δεν υπάρχουν μαγικά μέτρα. Υπάρχουν κάποια καινοτόμα μέτρα και εμείς υλοποιούμε όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την ελληνική οικονομία που μπορούν να περιορίσουν την έκταση της ανεργίας και να συμβάλουν στην ανάκαμψη.

Έχω ξαναπεί πως ο ιδιωτικός τομέας αυτήν την ώρα δέχεται το ισχυρότερο πλήγμα, γιατί η μείωση της ανάπτυξης φέρνει συρρίκνωση της οικονομικής δραστηριότητας και, συνεπώς, περιορίζεται ο αριθμός των νέων θέσεων εργασίας, ενώ αυξάνονται οι απολύσεις.

Στην κρίση αυτή βάλλεται, όμως, και το κράτος και ο κρατικός προϋπολογισμός, γιατί, αφού πιστεύουμε βαθύτατα πως χρειάζεται δίχτυ κοινωνικής προστασίας για τους πιο ευάλωτους, αφού γνωρίζουμε πως το κράτος πρέπει να δώσει μια τονωτική ένεση στην οικονομία, οφείλει να επενδύσει τους πόρους, για να πετύχει την ανάκαμψη.

Στόχος πρώτος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: Η διατήρηση των θέσεων εργασίας.

Στόχος δεύτερος: Να συνεχίσουν να δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και νέες επιχειρήσεις.

Στόχος τρίτος: Να στηριχθούν οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες που πλήττονται ιδιαίτερα από την κρίση.

Η αντιμετώπιση των παραπάνω τριών προβλημάτων και στόχων αποτελεί μια ολοκληρωμένη απάντηση στην κρίση που πλήττει την εργασία. Εδώ και μήνες με στόχευση και έγκαιρα σχεδιάζαμε δράσεις που θα μπορούσαν να απαντήσουν στις παραπάνω προκλήσεις, για τις οποίες τουλάχιστον θα ήθελα να πιστεύω πως συμφωνείτε.

Άκουσα κριτική για την προέλευση των πόρων. Έχουμε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα με περισσότερα από 3.000.000.000 ευρώ. Αυτοί είναι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι. Το πρόγραμμα έχει ορίζοντα το 2007-2013, αλλά η Υπουργός έχει δώσει εντολή έως τον Ιούνιο να έχουμε προκηρύξει έργα μέχρι 500.000.000 ευρώ, ώστε να τρέχουν άμεσα και άλλα 500.000.000 έως το τέλος του χρόνου. Αυτός ο στόχος υλοποιείται με ευλάβεια.

Χαρακτηριστικά, λοιπόν, να αναφέρω το πρόγραμμα των βρεφονηπιακών σταθμών που ήδη τρέχει, τα προγράμματα με εγχυμένη απασχόληση του 30% των καταρτιζόμενων σε δύο κλάδους που όλοι αναγνωρίζουμε πως αντιμετωπίζουν ιδιαίτερο πρόβλημα –τον κατασκευαστικό κλάδο και τον τουρισμό- και, βεβαίως, ένας επόμενος στόχος, που αποτελεί και στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν και το ΠΑΣΟΚ θέλει να το παρουσιάσει σαν αποκλειστικά δική του ιδέα, είναι τα «πράσινα» επαγγέλματα.

Από εκεί και πέρα μέσα στο καλοκαίρι θα βγουν περίπου 100.000.000 ευρώ σε προκηρύξεις για κατάρτιση σε νέες τεχνολογίες και μέσα στο καλοκαίρι, επίσης, μετά από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους θα ενεργοποιηθούν τα μέτρα για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και την αναπλήρωση του εισοδήματος στους εργαζόμενους εκείνους των οποίων το εισόδημα έχει θιγεί από την εφαρμογή του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και μόνο.

Από τον ΟΑΕΔ τώρα πρώτα στοχεύουμε να μετατρέψουμε το καταβαλλόμενο επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης. Αντί να παίρνει ταμείο ανεργίας και να είναι έξω από την παραγωγική διαδικασία ο άνεργος, θα εργάζεται.

Η Ευρώπη λέει και εμείς πρωτοστατούμε σ' αυτό, πως σ' αυτήν ειδικά την κρίσιμη περίοδο πρέπει όσο το δυνατόν περισσότεροι πολίτες να συνεχίσουν να παραμένουν ενεργοί μέσα στην αγορά εργασίας.

Ο ΟΑΕΔ επίσης προχωρά σε ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση και προωθεί ενεργητικές πολιτικές για την απασχόληση, διαθέτοντας τριπλάσιους πόρους από την προηγούμενη χρονιά, που φτάνουν τα 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Να πω τώρα δύο λόγια για το σχόλιο του εισηγητή, αλλά και του κ. Παπιάδου σε ό,τι αφορά τη χθεσινή συνεδρίαση του ΟΑΕΔ.

Στις 8 Απριλίου στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ αποφασίστηκε η ανάκληση της υπ' αριθμόν 20934203/1998 απόφαση, με την οποία αποφασίστηκε η τήρηση δεύτερου λογαριασμού διαθέσιμων κεφαλαίων στο όνομα του ΟΑΕΔ και η αναπομπή της απόφασης στην Επιτροπή Διαχείρισης του ΛΑΕΚ που αφορούσε στο ίδιο θέμα.

Να τονίσω ότι από την ισχύουσα νομοθεσία επιβάλλεται η τήρηση ενός και μόνο λογαριασμού διαθέσιμων κεφαλαίων. Οι δύο λογαριασμοί διαθέσιμων κεφαλαίων που τηρούνται μέχρι και σήμερα στην Τράπεζα της Ελλάδος είναι στο όνομα του ΟΑΕΔ, αφού η Επιτροπή Διαχείρισης ΛΑΕΚ δεν έχει νομική προσωπικότητα. Σύμφωνα με γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την οποία έκανε αποδεκτή ο τότε Υπουργός Εργασίας κ. Παπαϊωάννου –και το τονίζω αυτό- επιβεβαιώνεται ότι δεν μπορεί να υπάρχει δεύτερος λογαριασμός διαθέσιμων κεφαλαίων στο όνομα του ίδιου οργανισμού.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, όλων των δράσεων που σας περιέγραφα είναι και το νομοσχέδιο του ΣΕΠΕ το οποίο συζητούμε σήμερα. Γνωρίζετε πως το τελευταίο διάστημα έχουμε εντατικοποιήσει τους ελέγχους με αυστηρότητα σε όσους κινούνται με παραβα-

τική λογική και αντικοινωνική, θα τονίζα επίσης, σε αυτούς που στις δύσκολες στιγμές παρακάμπτουν το εθνικό συμφέρον και με γνώμονα το προσωπικό προχωρούν σε παραβιάσεις των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Είμαστε στο πλευρό εκείνων που τηρούν το νόμο και διασφαλίζουν τις θέσεις εργασίας, διότι δεν μπορούμε να μπούμε βεβαίως και στη λογική τη δική σας, που λέει ότι ο ιδιωτικός τομέας είναι μία ζούγκλα χωρίς κανόνες, χωρίς καλές επιχειρήσεις, όπου ισοπεδωτικά όλοι προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τον εργαζόμενο, να παραβιάσουν τη νομοθεσία, να εκμεταλλευτούν την κρίση, για να βγάλουν περισσότερα χρήματα.

Θα πιστέψει κάποιος, ειδικά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ότι είναι εναντίον της ελεύθερης οικονομίας. Δεν είναι αυτή η πραγματικότητα της αγοράς που πάτε να παρουσιάσετε. Και γνωρίζουν και οι επιχειρήσεις ότι δεν μπορεί μία τέτοια νοοτροπία να τις βοηθήσει σε βάθος χρόνου. Και η κυρία Υπουργός έχει τονίσει κατ' επανάληψη ότι οι εργαζόμενοι δεν είναι αναλώσιμοι.

Επανερχόμενη στο νομοσχέδιο, σας λέω ότι μετά τα δέκα χρόνια λειτουργίας του ΣΕΠΕ και έχοντας καταγράψει και επεξεργαστεί τα προβλήματα, χρειάστηκε να συντάξουμε ένα νομοσχέδιο με μοναδικό στόχο τη συνεχή βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Επειδή ακούστηκαν πολλά για το πώς έγινε η επιλογή της δημιουργίας των νέων τμημάτων, θα ήθελα να σας πω πως όλες οι επιλογές έγιναν με έναν και μόνο γνώμονα, τις αυξανόμενες ανάγκες του ΣΕΠΕ ανά τη χώρα. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι στην Ορεστιάδα δραστηριοποιούνται οι περισσότερες επιχειρήσεις του νομού, πεντακόσιες πενήντα τον αριθμό και οι εργαζόμενοι φθάνουν τους δύομισι χιλιάδες. Η επιλογή του Σχηματαρίου. Στη συγκεκριμένη Περιφερειακή Διεύθυνση λειτουργούν επτακόσιες είκοσι πέντε επιχειρήσεις με αρκετές στο Νομό Βοιωτίας, διακόσιες είκοσι μία. Στη Θέρμη τώρα, σας υπενθυμίσω ότι μόνο στο Νομό Θεσσαλονίκης της Περιφερειακής Διεύθυνσης Κεντρικής Μακεδονίας λειτουργούν εννιακόσιες ογδόντα τέσσερις επιχειρήσεις. Οι επιλογές του Αμαρουσίου και του Αιγάλεω έγιναν για λόγους αποσυμφόρησης του τμήματος της Νέας Ιωνίας και Περιστερίου αντίστοιχα.

Στην κατεύθυνση της ενίσχυσης των μέτρων στον τομέα της υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, καθοριστικός είναι ο ρόλος του γιατρού εργασίας. Ο στόχος της προτεινόμενης διάταξης, όπως ξέρετε, είναι να μπει μία τάξη σε αυτό το θέμα, να συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντά τους οι γιατροί που τα ασκούσαν μέχρι τώρα. Αλλά ταυτόχρονα αυτό που ζητούν όλοι είναι να μπορούν να αποκτήσουν αυτοί που θέλουν την ειδικότητα του γιατρού εργασίας, γι' αυτό και προχωρήσαμε στην ΚΥΑ.

Η ΥΑ θα αντικατασταθεί από την ΚΥΑ γιατί δεν καλύπτει και τους γιατρούς χωρίς ειδικότητα που εξασκούν εδώ και επτά έτη τα καθήκοντα των γιατρών εργασίας. Θα σας δώσω μία εικόνα για την ΚΥΑ, γιατί ακούω πάρα πολλά πράγματα που δημιουργούν σύγχυση και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Κατ' αρχάς, κρατά αυτολεξεί την απόφαση του ΚΕΣΥ σε ό,τι αφορά το θέμα λειτουργίας των γιατρών εργασίας. Θα περιγράψει με σαφήνεια ποιοι γιατροί και με ποιες προϋποθέσεις θα ασκούν τα καθήκοντα των γιατρών εργασίας. Συγκεκριμένα οι γιατροί εργασίας που έχουν την ειδικότητα, οι γιατροί που ασκούν καθήκοντα γιατρού εργασίας απλά έχουν άλλη ειδικότητα, οι γιατροί χωρίς ειδικότητα που ασκούν την ιατρική τής εργασίας για τουλάχιστον επτά χρόνια. Προφανώς προηγούνται οι γιατροί με τη συγκεκριμένη ειδικότητα στον νομό ή στον όμορο νομό, ακολουθούν οι γιατροί με άλλη ειδικότητα και μετά οι γιατροί χωρίς ειδικότητα που ήδη ασκούν τα ίδια καθήκοντα.

Με την ΚΥΑ οι τετρακόσιοι ενενήντα τέσσερις με άλλη ειδικότητα θα μπορούν σταδιακά με αίτησή τους να υποβληθούν στη συμπληρωματική εκπαίδευσή τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα εκ του νόμου για την απόκτηση της ειδικότητας των γιατρών εργασίας.

Να πω τώρα μερικά λόγια για την Εστία. Η διάταξη που είναι ιδιαίτερα σημαντική αφορά την αποδοχή της δωρεάν χρήσης ακινήτων για να κατασκευαστούν βρεφονηπιακοί σταθμοί. Ο στόχος του Οργανισμού είναι τα επόμενα έτη να ιδρύσει και να

λειτουργήσει τριακόσιους νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς...

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Όχι και τριακόσιους.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με συγχωρείτε, τριάντα νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς σε όλη τη χώρα. Μακάρι να ήταν τριακόσιοι. Δεν γίνεται αυτό.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με τις προγραμματικές θα αυξηθούν.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ναι, με τις προγραμματικές θα αυξηθούν.

Δεν χρειάζεται να σας υπογραμμίσω την ιδιαίτερη σημασία που έχει για μας και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία η διεύρυνση του δικτύου βρεφονηπιακής φροντίδας. Αποτελεί ίσως το υπ' αριθμόν ένα αίτημα των Ελληνίδων μητέρων που θέλουν να ενταχθούν ή να παραμείνουν στην αγορά εργασίας. Οι υπόλοιπες ρυθμίσεις αφορούν την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του Οργανισμού.

Σχετικά τώρα με τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Ο ΟΕΚ μείωσε ριζικά και κατά μεγάλο ποσοστό τις απαιτούμενες ημέρες εργασίας για συμμετοχή σε όλα αυτά τα προγράμματα. Αύξησε θεαματικά τα ποσά ειδικών ατόκων παροχών προς άτομα με αναπηρίες και πολύτεκνες οικογένειες, εκταμιεύοντας το 2008 για αυτήν την κατηγορία 343.706.758, έναντι 48.294.055 ευρώ το 2004. Επεξέτεινε τα όρια εισοδήματος για το Πρόγραμμα Επιδότησης Ενοικίου, όπου πρέπει να επισημάνω ότι το 2003 υπεβλήθησαν σαράντα χιλιάδες αιτήσεις που αντιστοιχούσαν σε 55,3 εκατομμύρια, ενώ το 2008 οι αιτήσεις έφθασαν τις εκατόν είκοσι χιλιάδες που αντιστοιχούν σε 200.000.000 ευρώ.

Με εντολή και καθοδήγηση της Υπουργού ο ΟΕΚ επέδειξε σθεναρή στάση στο ζήτημα των χορηγούμενων από τις τράπεζες δανείων, των οποίων επιδοτεί το επιτόκιο. Επέμεινε σε επιτόκιο βασισμένο στο ΕΚΤ και όχι στο Euribor κατά την απαίτηση των τραπεζών, κάποιες από τις οποίες απεχώρησαν, κατευθύνοντας τους δικαιούχους τους σε όσες τράπεζες τηρούσαν τα συμφωνήματα.

Αποτέλεσμα αυτού ήταν η υπαναχώρηση και η επιστροφή των τραπεζών και η αδιάλειπτη συνέχιση της συνεργασίας με ευνοϊκούς για τους δικαιούχους του ΟΕΚ, όρους. Σκεφτείτε ότι το ΕΚΤ σήμερα ανέρχεται στο 1,5%, έναντι 4,25% που ήταν στις 3.7.2008 και τα επιδοτούμενα δάνεια είναι τα πλέον φθηνά της αγοράς, γιατί ακούω τα περί του αντιθέτου, δεδομένου ότι έχει επιτευχθεί εκτός των άλλων και το μικρότερο spread από πλευράς τραπεζών.

Επισημαίνω ότι στο συγκεκριμένο πρόγραμμα παρατηρείται αύξηση 51% στα εκταμιευθέντα ποσά για το 2008 σε σχέση με το 2007, ενώ για το πρόγραμμα ατόκων δανείων η αντίστοιχη αύξηση ανέρχεται σε 85%.

Ακόμα, όπως ξέρετε, εκπονείται πρόγραμμα κατασκευαστικό πενταετίας για όλη την επικράτεια. Και αυτήν τη στιγμή βρίσκονται υπό κατασκευή χίλιες εξακόσιες κατοικίες, ενώ μέσα στο 2009 θα δημοπρατηθούν άλλες χίλιες τριακόσιες.

Επιπλέον, άλλο ένα σημείο. Στη δύσκολη αυτή ώρα που η διεθνής οικονομική κρίση κτυπά την πόρτα της ελληνικής οικονομίας, ο ΟΕΚ προτείνει τη διακοπή της επιδότησης ενοικίου δικαιούχων που συμμετέχουν στεγαστικά και σε άλλα προγράμματα, μόνο όταν έχει πια εξασφαλιστεί η στέγαση αυτών, δηλαδή όταν τους παραχωρηθεί η κληρωθείσα κατοικία, ενώ μέχρι σήμερα γινόταν διακοπή του επιδόματος αμέσως μετά την κλήρωση και ο οικισμός ολοκληρωνόταν σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο αυτής και όταν ολοκληρωθεί η χορήγηση των δόσεων του δανείου σε περίπτωση αγοράς ημιτελούς κατοικίας ή ανέγερσης σε ιδιόκτητο οικοπέδο, ενώ μέχρι σήμερα η διακοπή γινόταν με την υπογραφή της δανειακής συμβάσεως.

Τα λέω όλα αυτά για να δείξω πρακτικά τα σημαντικά αυτά μέτρα που αγίζουν την κάθε ελληνική οικογένεια.

Θα ήθελα να κάνω δύο ακόμη παρατηρήσεις προτού κλείσω. Το πρώτο είναι ότι δόθηκε μία απολύτως στρεβλή εικόνα της θέσης της Κυβέρνησης και του Υπουργείου για τα θέματα του opt-out και την επέκταση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας σε εξήντα πέντε ή και παραπάνω ώρες. Η θέση μας είναι σαφής διαχρονικά. Υποστηρίζουμε την τήρηση του ισχύοντος χρόνου ερ-

γασίας και είμαστε ριζικά αντίθετοι με τη χρήση του opt-out. Αυτό αποδεικνύεται από τη στάση και της Υπουργού στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Υπουργών, αλλά και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της ομάδας των Βουλευτών μας. Θεωρώ λοιπόν ότι αυτή είναι μια στρέβλωση.

Τέλος, έχοντας ακούσει πολύ προσεκτικά και τις παρατηρήσεις σας για τα ΕΞΥΠ θα ήθελα να επισημάνω ότι η λειτουργία των ΕΞΥΠ καθορίστηκε με προεδρικά διατάγματα της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ. Τόσο το ΣΕΠΕ όσο και η Διεύθυνση Συνθηκών Υγιεινής της Εργασίας μελετούν τρόπους αποτελεσματικότερου ελέγχου της σωστής λειτουργίας τους. Και μετά και από τις επισημάνσεις σας, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής, για τα ΕΞΥΠΠ πιστεύω πως χρειάζεται να γίνουν εκεί κάποιες διαφοροποιήσεις και τροποποιήσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Ο κ. Παπουτσής έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας έχει εντυπωσιάσει όλους η σημερινή απουσία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας από την Αίθουσα για την υποστήριξη του νομοσχεδίου και της μεγάλης νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης, όπως επίσης μας εντυπωσίασε και η αγόρευση του εισηγητού της Πλειοψηφίας κ. Χριστοφιλογιάννη το πρωί, ο οποίος αναλώθηκε απλά και μόνο στο να απαντήσει στα σχετικά σχόλια του συναδέλφου κ. Βενιζέλου και των άλλων συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ στη χθεσινή συνεδρίαση όσον αφορά τη δημόσια συζήτηση και κυρίως τη λεγόμενη «σκανδαλογία», την οποία κατά τα άλλα το ΠΑΣΟΚ εισάγει στη δημόσια συζήτηση!

Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί με κάθε τρόπο διά της σκανδαλογίας να αποφύγει την ουσιαστική συζήτηση επί των θεμάτων τα οποία αφορούν τον ελληνικό λαό. Όμως δείχνει και κάτι άλλο η συνεχιζόμενη απουσία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας από την Αίθουσα και από τις εργασίες της Βουλής. Όπως επίσης είναι εμφανής η αγωνιώδης προσπάθεια των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας με κάθε τρόπο να στηρίξουν την Κυβέρνηση. Κι όλα αυτά δείχνουν τον πανικό στον οποίο βρίσκεται η Νέα Δημοκρατία αυτή την περίοδο με τις συνεχιζόμενες αποκαλύψεις που βαρύνουν το δημόσιο βίο και ταυτόχρονα με την ανυπαρξία πολιτικού σχεδιασμού, όπως αποδεικνύεται, με δυσμενή αποτελέσματα για την ελληνική κοινωνία και τους πολίτες. Η ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία, ότι οι τύχες της χώρας βρίσκονται στα χέρια της αποχωρούσης Κυβέρνησης και δυστυχώς η Βουλή των Ελλήνων βρίσκεται εγκλωβισμένη στις μεθοδεύσεις και τις πρακτικές της Πλειοψηφίας η οποία αποχωρεί από τις εργασίες της Βουλής όταν έρχονται τα δύσκολα. Και αποχωρεί είτε με επιλογή της είτε εξαναγκαζόμενη από την Κυβέρνηση σε αποχώρηση, αλλά πάντοτε με το γενικό επιχείρημα ότι η αποχώρηση από τη Βουλή είναι πράξη υποστήριξης της Κυβέρνησης. Πρόκειται περί εμπαιγμού του λαού, περί εμπαιγμού της κοινής γνώμης, των Ελλήνων πολιτών. Και κυρίως αναφέρομαι στις αποχωρήσεις οι οποίες είτε πραγματοποιούνται, είτε δηλώνεται εκ των προτέρων ότι πρόκειται να ακολουθήσουν για τα θέματα που αφορούν τις παραβατικές συμπεριφορές των κυβερνητικών παραγόντων και των υποθέσεων που χρήζουν διερεύνησης όχι μόνο δικαστικής αλλά και πολιτικής. Και μένω σ' αυτό.

Η Νέα Δημοκρατία επί σειρά μηνών και ετών αναφέρεται στη διερεύνηση των θεμάτων τα οποία ζητά η Αντιπολίτευση να έρθουν στη Βουλή λέγοντας ότι τα διερευνά η δικαιοσύνη. Γιατί δεν γίνεται συζήτηση στη Βουλή; Επειδή τα διερευνά η δικαιοσύνη. Και όταν η Δικαιοσύνη που τα διερευνά καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει θέμα για περαιτέρω διερεύνηση από τη Βουλή για τις κυβερνητικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των πολιτικών προσώπων της Κυβέρνησης τότε η Πλειοψηφία αποχωρεί και κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ για σκανδαλογολία! Μιλάμε για τον απόλυτο εμπαιγμό του ελληνικού λαού! Όμως θέλω να είμαι απολύτως σαφής και με το σχόλιο αυτό τελειώνω και τη γενικότερη αναφορά μου. Ό,τι και να κάνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν προσπαθήσετε, όποιες μεθοδεύσεις και αν

χρησιμοποιήσετε δεν πρόκειται να διασώσετε την Κυβέρνηση Καραμανλή-Σανιδά που παραπαίει. Έτσι και αλλιώς ο δρόμος για τις εκλογές έχει ανοίξει. Όσο το νωρίτερο τόσο το καλύτερο για τον τόπο!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ο εισηγητής μας κ. Μιχάλης Κατρίνης, σε αντίθεση με το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, αναφέρθηκε επισταμένως στα άρθρα του νομοσχεδίου, παρουσίασε τη θέση του ΠΑΣΟΚ, μία θέση εξαιρετικά δημιουργική, λογική, απόλυτα συνυφασμένη με τη μέχρι τώρα πορεία μας, όπως εκδηλώθηκε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης πριν από τρεις μήνες περίπου στη Βουλή, στο πλαίσιο της επίκαιρης επερώτησης των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ για το ίδιο θέμα και όπως επίσης αναφέρθηκε και στις επανειλημμένες προτάσεις, τις οποίες έχουν κάνει οι αρμόδιοι τομείς του κινήματος σχετικά με το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και τη λειτουργία του. Αυτό το αναφέρω γιατί ακούω συχνά και την κυρία Υφυπουργό, η οποία μίλησε προηγουμένως, και την κυρία Υπουργό η οποία αναφέρθηκε χθες, και πολλούς άλλους στο δημόσιο διάλογο να αναφέρονται συχνά στην αναπαράξια θέσεων του ΠΑΣΟΚ. Με συγχωρείτε, αλλά το ΠΑΣΟΚ είναι το μόνο πολιτικό κόμμα –και το λέω με πάσα ευθύνη ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας– το οποίο παρουσιάζει διαρκώς και αδιαλείπτως τις πολιτικές του θέσεις για μια διαφορετική πορεία της χώρας και κυρίως για έναν διαφορετικό τρόπο διακυβέρνησης της χώρας, όχι μόνο σε επίπεδο πολιτικών προτάσεων που αφορούν την αυριανή κοινωνία, την οργάνωση της κοινωνίας του μέλλοντος, αλλά ακόμη και σε επίπεδο προτάσεων που βοηθούν τη δική σας διαχείριση μέσα στο πλαίσιο της δικής σας λογικής, επιχειρώντας πολλές φορές να περιορίσουμε τη ζημία την οποία επιφέρετε στη χώρα από την εφαρμογή της πολιτικής σας.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό μάλιστα πριν από μερικούς μήνες παρουσιάσαμε τις θέσεις μας για την αναδιοργάνωση και την αναβάθμιση των Επιθεωρητών Εργασίας και γι' αυτόν το λόγο σήμερα βρισκόμαστε στη θέση, την οποία παρουσίασε εκτενώς ο συνάδελφος κ. Κατρίνης, σε πολλά άρθρα από το νομοσχέδιό σας να έχουμε θετική ψήφο. Αναφέρομαι ενδεικτικά στα άρθρα 2 με επιφυλάξεις, στα άρθρα 4, 5, 6, και 7, όπως και στο άρθρο 8 με επιφυλάξεις, στο άρθρο 9, στο άρθρο 11, στο άρθρο 13, στα άρθρα 18, 19, 20, 21, όπως επίσης και στα άρθρα 22 και 26 που αφορούν τις ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους, που θεωρούμε ότι είναι θετικές ρυθμίσεις και σημαντικές. Την ίδια στιγμή όμως δεν μπορώ να μην υπενθυμίσω προς όλους τους συναδέλφους ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν χαρακτηρίζεται μόνο από μεγάλη καθυστέρηση, προχειρότητα, και κυρίως λείπουν τα βασικά εργαλεία για την υλοποίηση του νομοσχεδίου και των προθέσεων –που δεν έχω κανένα λόγο να τις αμφισβητήσω– της κυρίας Υπουργού και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, αλλά δεν υπάρχει και απάντηση στο ερώτημα τού πώς θα υλοποιηθεί, με ποιες δυνάμεις, με ποιο ανθρώπινο δυναμικό, με ποια κονδύλια.

Και επιπλέον υπάρχει και το θέμα του άρθρου 12, στο οποίο αναφέρθηκαν εκτενώς όλοι οι συνάδελφοι. Σήμερα το πρωί άκουσα και το συνάδελφο κ. Λαμπίρη που αναφέρθηκε πολύ εξειδικευμένα, με βάση τη δική του προσωπική γνώμη και εμπειρία, όπως εξάλλου και ο κ. Κατρίνης που είναι γιατρός και έχει ιδιαίτερη ευαισθησία επί του θέματος. Αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη σκοπιμότητα και τη στόχευση αυτής της διάταξης, αλλά αμφισβητούμε πλήρως την αποτελεσματικότητα και τη χρήση της. Και επιπλέον θεωρούμε ότι είναι κάτι για το οποίο η Κυβέρνηση θα έπρεπε να είχε προβληματιστεί εδώ και πάρα πολύ καιρό και να είχε προωθήσει την ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας στην εθνική νομοθεσία διότι ενδεχομένως θα είχαμε αποφύγει και άλλα φαινόμενα με μεγάλες πολιτικές επιπτώσεις. Φανταστείτε, να παράδειγμα, αν υπήρχε ένας γιατρός εργασίας στο Μαξίμου. Θα είχατε αποφύγει την κόπωση του Πρωθυπουργού, θα είχατε αποφύγει την κόπωση της Κυβέρνησης, θα είχατε αποφύγει πολλά άλλα θέματα! Σε κάθε περίπτωση, κυρία Υπουργέ, δεν θέλω να παραμείνω στα ευφυολογήματα, όμως είναι ενδεικτικό, ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο νομοθετεί η Κυβέρνηση.

Επειδή όμως αναφέρετε συνεχώς και μόλις προηγουμένως η

Υφυπουργός κ. Κаланτζάκου αναφέρθηκε στο μεγάλο έργο το οποίο συντελείται κυρίως στον ΟΑΕΔ και στο χώρο σας, εγώ θέλω να μείνω με δύο ερωτήσεις τις οποίες θέλω να θέσω ενώπιόν σας και περιμένω απάντηση επ' αυτού, σαν να είναι θέματα τα οποία μου θέτουν οι ψηφοφόροι μου στην πρώτη εκλογική περιφέρεια της Αθήνας. Όπως, αντιλαμβάνεστε και εγώ συνειδητοποιώ μαζί σας ότι βρισκόμαστε σε εκλογική περίοδο και γι' αυτόν το λόγο καλό είναι να υπενθυμίζουμε και τις εκλογικές μας περιφέρειες, ιδιαίτερα εμείς κυρία Υπουργέ, που εκλεγόμαστε σε μεγάλες εκλογικές περιφέρειες.

Θέτω, λοιπόν, δύο ερωτήματα που αφορούν τα προγράμματα «STAGE» του ΟΑΕΔ. Μπορείτε να μου πείτε ποια είναι η διεύθυνση η οποία χειρίζεται τα θέματα των «STAGE»; Ποια είναι η δομική ρύθμιση την οποία έχετε δώσει; Από πού μπορεί να πάρει κάποιος πληροφορίες; Με ποιες διαδικασίες γίνεται η υποβολή των αιτήσεων; Πότε ανακοινώνεται η προκήρυξη των «STAGE»; Σε ποιες υπηρεσίες γίνονται δεκτές οι αιτήσεις και πώς γίνεται η αξιολόγηση και βάσει ποιων κριτηρίων; Το ρωτώ αυτό γιατί αυτοί οι οποίοι απευθύνονται σε μένα και μου θέτουν αυτό το ερώτημα μου λένε και κάτι άλλο, το οποίο δεν θέλω να το δεχτώ. Μου λένε ότι δεν υπάρχει καμμία υπηρεσία και ότι αντίθετα υπάρχει ένα πρωτόκολλο το οποίο με τελείως αδιαφανή κριτήρια καταχωρεί τις αιτήσεις και με βάση αυτές τις αιτήσεις αναγράφονται και τα κριτήρια και μετά γίνονται και οι αξιολογήσεις. Εάν αυτό πράγματι γίνεται που δυσκολεύομαι να το δεχτώ και να το πιστέψω, τότε βρισκόμαστε εδώ σε έναν τεράστιο εμπαιγμό. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί η θριαμβολογία της κυρίας Υφυπουργού προηγουμένως για την άριστη λειτουργία του ΟΑΕΔ.

Και μια και μιλάμε για τον ΟΑΕΔ και έρχεται στο μυαλό μου η αποκατάσταση των μακροχρόνια συμβασιούχων, κυρίως αυτών που έχουν συμβάσεις ενός έτους που διακόπτονται και ανανεώνονται και επειδή όπως γνωρίζετε, αυτήν την περίοδο υπάρχει, μια συζήτηση με τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Παυλόπουλο, θα ήθελα να ρωτήσω: Αληθεύει ότι στο ΟΑΕΔ μονιμοποιήθηκαν ορισμένοι γνωστοί «ημέτεροι» οι οποίοι προσελήφθησαν εκτός ΑΣΕΠ σε θέσεις συμβούλων με αυτό το καθεστώς; Και όταν εννοώ μονιμοποιήθηκαν, μονιμοποιήθηκαν όχι ως αορίστου χρόνου αλλά ως μόνιμοι υπάλληλοι. Υλοποιήθηκε στο ΟΑΕΔ αυτό το οποίο μου καταρτυρούν και μου καταγγέλλουν ή πρόκειται περί κάποιας δολιοφθοράς προς την Κυβέρνηση, η οποία θέλει να αμφισβητήσει τις πολιτικές προθέσεις του κυρίου Παυλόπουλου και θέλει να δημιουργήσει αντιθέσεις ανάμεσα στο Υπουργείο σας και το Υπουργείο Εσωτερικών;

Σας ευχαριστώ.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτης Αδρακτάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω την τοποθέτησή μου με το ζήτημα που μπήκε σήμερα από τον ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ αλλά και από συνάδελφο του ΠΑΣΟΚ για τον Γαλεράκη στο Ρέθυμνο, τον εργάτη ο οποίος με διαδικασίες ΑΣΕΠ έχει προσληφθεί αλλά ως πρώην κατάδικος το ποινικό του μητρώο δεν είναι λευκό και δεν μπορεί να προσληφθεί. Και βεβαίως ζήτησε να συμβάλουμε και εμείς και η Υπουργός για να μπορέσει να κάνει αίτηση χάριτος και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να του την αποδώσει.

Δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση. Βεβαίως είναι ένα κοινωνικό ζήτημα. Βεβαίως και εγώ συντάσσομαι σε αυτό το αίτημα αλλά με την ευκαιρία θέλω να πω, επειδή ετέθη και το ζήτημα της αναθεώρησης όλης της διαδικασίας από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ότι είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Δεν μπορεί να πει κανένας «Ζητάμε για όλους που έχουν αποφυλακιστεί να αποκτούν αυτόματα και λευκό ποινικό μητρώο» κατά τη δική μου εκτίμηση. Διότι άλλωστε ξέρουμε ότι η διαβάθμιση των αδικημάτων δεν είναι η ίδια. Δεν μπορεί ένας που είναι έμπορος ναρκωτικών μετά από την αποφυλάκιση του να προσληφθεί στο Υπουργείο Οικονομικών έστω και με τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ που πια έχουν παγιωθεί. Όλοι οι διορισμοί γίνονται με τη διαδικασία του ΑΣΕΠ.

Άρα, είναι ένα ζήτημα ανοικτό. Νομίζω ότι σε αυτό μπορεί να γίνει κάποια βελτίωση, μπορεί να συζητηθεί, μπορεί να δούμε κατηγορίες όπως αυτός ο Γαλεράκης -που στα δεκαεπτά του χρόνια ήταν σε σωφρονιστικό κατάστημα και έκτοτε, ως σήμερα που είναι τριάντα πέντε ετών, όπως άκουσα από το συνάδελφο, δεν έδωσε άλλο δικαίωμα- να μπορεί αυτός πράγματι να απαλλαγεί απ' αυτό το βεβαρημένο ποινικό μητρώο και να το χρησιμοποιήσει για να συνεχίσει τη ζωή του. Άλλωστε, είναι και μέσα στην κυβερνητική μας πολιτική η αποκατάσταση που πρέπει να γίνει, η επανένταξη στην κοινωνία και σαφώς στην εργασία αυτών των ανθρώπων. Για παράδειγμα πολλά παιδιά που είναι χρήστες ουσιών έχουν φυλακιστεί και βεβαίως μετά την αποφυλάκισή τους πρέπει να μπορούν να ενταχθούν. Αυτά βέβαια, έχουν ένα ποινικό μητρώο. Έχει βέβαια προβλέψει ο νομοθέτης τη διαδικασία της χάριτος μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τη χάρη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αυτά σε ό,τι αφορά το θέμα με τον Γαλεράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πάλι σήμερα και από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ αλλά και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να επαναφέρει το θέμα των σκανδάλων. Ακούστε τι είπε. Αναγνωρίζει την προσπάθεια στήριξης που κάνουν οι Βουλευτές για την Κυβέρνηση. Δεν κατάλαβα. Αυτό είναι απορίας άξιον, γιατί οι κυβερνητικοί Βουλευτές στηρίζουν το έργο της Κυβέρνησης; Το κάνουν και συνειδητά και δίκαια. Και μεγάλο έργο έχουν να παρουσιάσουν και υπερήφανοι είμαστε για την παράταξη μας, για την Κυβέρνησή μας και για το μεγάλο έργο που προσφέρει. Και το κάνουμε και το πιστεύουμε και το διαλαλούμε σε όλους τους τόνους και μέσα και έξω από την κοινωνία.

Σκανδαλλολογία. Ήρθε η δεύτερη αίτηση από το ΠΑΣΟΚ. Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να καταλάβετε ότι τελειώσε η σκανδαλλολογία. Έχουμε πολύ σοβαρότερα προβλήματα να ασχοληθούμε. Η Κυβέρνηση δεν σκοπεύει να χάσει άλλο χρόνο απαντώντας στη δική σας κατακλύδα που θέλει να συνεχίσει την σκανδαλλολογία. Βεβαίως δεν θα συνεχίσουμε όπως είπε χθες ο κ. Αντωνάρος. Δεν θα δώσουμε συνέχεια. Είμαστε υπεύθυνη Κυβέρνηση, λογοδοτούμε στον ελληνικό λαό και όχι στα τερτίπια των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ.

Σε ό,τι αφορά τις προβλέψεις που κάνουν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν είναι η τελευταία μας εβδομάδα, ο τελευταίος μας μήνας, αυτά λένε εδώ και πέντε χρόνια. Θα περιμένουν πάρα πολύ. Να εξαντλήσουμε το χρόνο που έχουμε από το Σύνταγμα και την εμπιστοσύνη του λαού και να προβούμε σε εκλογές προκειμένου να ζητήσουμε την επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό, ο οποίος είναι βέβαιο, κρίνοντας αντικειμενικά και με κριτική σκέψη, ότι θα μας ξαναδώσει την εμπιστοσύνη να συνεχίσουμε το έργο μας το οποίο είναι πολύ μεγάλο.

Κάναμε την Ελλάδα διεθνή ενεργειακό κόμβο. Ξεχνάτε αλλά τα βλέπει ο ελληνικός λαός. Βλέπει την εξωτερική πολιτική, βλέπει τι υπογράφει ο Πρωθυπουργός, βλέπει πώς έχει αναβαθμιστεί η παρουσία της Ελλάδος πλέον σε ολόκληρο τον κόσμο, πράγματα τα οποία δεν είχατε ακουμπήσει. Οκτώ ολόκληρα χρόνια καμμία υπογραφή για το South Stream, για τους αγωγούς που πραγματικά έκαναν την Ελλάδα ενεργειακό κόμβο. Καμμία κουβέντα. Η παραπλάνηση όμως η δική σας δεν περνάει. Ο ελληνικός λαός το γνωρίζει και κρίνει την σημερινή Κυβέρνηση. Λάθη μπορεί να γίνονται και γίνονται από όσους εργάζονται. Από και πέρα το έργο είναι εδώ και φαίνεται.

Κάθε μέρα ακούμε σενάρια. Μάλιστα, και χθες ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος διατύπωσε το σενάριο ότι τη Δευτέρα δεν θα έρθουμε να ψηφίσουμε. Τη Δευτέρα θα έρθουμε να ψηφίσουμε αλλά τελειώνουμε με αυτό.

Και πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, επειδή θα μείνετε χρόνια στην Αντιπολίτευση και κάποιοι θα αποστρατευθούν στις επόμενες εκλογές, ότι έχετε δουλειά. Έχετε γίνει καλοί σενarioγράφοι. Θα πιάσετε δουλειά πλέον να γράφετε σενάρια για να μπορέσετε να είστε στην επικαιρότητα.

Μιλάμε για ένα νομοσχέδιο, όπου η κριτική σας ήταν ελάχιστη. Τι να πείτε; Για το έργο που παράγει ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας; Είναι τεράστιο.

Ποιος δήμαρχος δίνει οικόπεδο και δεν αρχίζουν αμέσως να χτίζονται εργατικές κατοικίες; Πείτε στην κυρία Υπουργό εδώ

ποιος δήμος παραχώρησε οικόπεδο και δεν άρχισαν αμέσως οι διαδικασίες. Πουθενά στην Ελλάδα. Όπου δεν υπάρχουν προβλήματα, αγοράζουμε. Είναι κακό; Δεν συμμερίζετε τους συνανθρώπους μας που δεν έχουν σπίτι; Δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε; Να περιμένουμε πότε θα επεκταθεί το σχέδιο πόλης για να ανευρεθούν οικόπεδα; Είναι επιλογή μας. Αυτή είναι η κοινωνική ευαισθησία που έχει τούτη εδώ η Κυβέρνηση και τη δείχνει εμπράκτως.

Για τους εργαζόμενους στα λιπάσματα δεν άκουσα κουβέντα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Θα το συζητήσουμε αύριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Έρχεται μετά από δέκα χρόνια η Κυβέρνηση και δικαιώνει εκατόν είκοσι ανθρώπους. Έχασαν τη δουλειά τους. Εκατό είχατε αδικήσει τότε. Αυτή είναι η κοινωνική ευαισθησία που έχετε. Και έρχεται μετά από δέκα χρόνια η Κυβέρνηση και δικαιώνει εκατόν είκοσι εργαζόμενους στα λιπάσματα που έχασαν τη δουλειά τους. Καμμία κουβέντα, καμμία συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό καταφεύγετε και στη σκανδαλλολογία και στη σεναριογραφία και σε μεθόδους που θυμίζουν το παρελθόν. Δεν θα σας ακολουθήσουμε. Τελειώνει εδώ. Εάν πράγματι υπάρχουν σκάνδαλα, είμαστε εμείς, το επαναλαμβάνω, που τα στείλαμε στη δικαιοσύνη. Δεν συγκαλύψαμε κανέναν. Εσείς δεν μπορείτε να αρθρώσετε τέτοιον πολιτικό λόγο ουσίας με πράξεις. Είμαστε εμείς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός που δεν δέχεται καμμία συγκαλύψη. Όλα στο φως, όλα στον αέρα, όλα στη δικαιοσύνη, όλα στην κρίση του ελληνικού λαού.

Έτσι θα πορευτούμε και βεβαίως θα δικαιωθούμε και για πολλά χρόνια ακόμη θα περιμένετε με την ελπίδα να ξαναγίνετε Κυβέρνηση. Σας γνωρίζει ο ελληνικός λαός, βλέπει τη στάση σας, κρίνει τη συμπεριφορά σας ως Αντιπολίτευση και δεν πρόκειται να σας εμπιστευτεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η σκανδαλλολογία είναι φαινόμενο είκοσι τουλάχιστον ετών. Ανάλογα με το ποιος βρίσκεται στην αξιωματική αντιπολίτευση ή στην κυβέρνηση αλλάζουν οι ρόλοι. Σήμερα ο ρόλος που παίζει η Νέα Δημοκρατία είναι όσο το δυνατόν να αποφύγει την εξέταση των σκανδάλων. Έχει δεχθεί μόνο μία εξεταστική επιτροπή και απορρίφθηκε για το Βατοπέδι, που είναι και η μεγαλύτερη υπόθεση, να πάμε σε προανακριτική επιτροπή. Λέει «στοπ από εδώ και πέρα στις υπόλοιπες υποθέσεις» για ευνόητους λόγους, διότι επηρεάζεται η κοινή γνώμη και έχουμε μπροστά μας ευρωεκλογές, οπότε πρέπει να ξεμπερδεύει η Νέα Δημοκρατία με αυτήν την υπόθεση.

Από την πλευρά του το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί την πεπατημένη, αυτό που έκανε και η Νέα Δημοκρατία ως αξιωματική αντιπολίτευση. Κύριο θέμα, πρώτο στην ατζέντα του ΠΑΣΟΚ, είναι τα ζητήματα των σκανδάλων, ανεξάρτητα εάν λέει ότι πρέπει να κουβεντιάσουμε για τα μεγάλα προβλήματα. Εγώ θα προσθέσω όχι για τα μεγάλα προβλήματα, αλλά για τις αιτίες που τα γεννούν και για το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σε μεγάλο βαθμό μένει στο περιθώριο.

Γίνεται μια προσπάθεια να φανεί ότι τα δύο κόμματα διαφέρουν στις προτάσεις τους για την αντιμετώπιση της κρίσης. Το ερώτημα είναι στο σύνθημα που φωνάζει ο κόσμος στο δρόμο, τα συνδικάτα, το φωνάζουμε και εμείς «την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία», ποια είναι η θέση των δύο κομμάτων και ποιες είναι οι συγκεκριμένες προτάσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Ενίσχυση της πλουτοκρατίας είτε λέγεται τράπεζες είτε λέγεται πραγματική οικονομία και κάποια ψίχουλα σε κάποιους ευαίσθητους τομείς. Αυτή είναι η πολιτική των δύο κομμάτων και των δύο πολιτικών ρευμάτων που υπάρχουν στην Ευρώπη και που παίρνουν τις αποφάσεις και αυτές είναι και οι γενικότερες κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πριν μιλήσω για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, θα πρέπει να σημειώσω ότι υπάρχουν, πρώτον, πολιτικές που ξεκίνησαν από

το ένα κόμμα και συνεχίστηκαν από το άλλο, τις οποίες καταδικάζει το άλλο κόμμα όταν ήταν στην αξιωματική αντιπολίτευση. Υπάρχει, δηλαδή, η συμφωνία στα δύο κόμματα για τα επιδόματα ανεργίας. Θα επιδοτείται ο άνεργος ή θα επιδοτείται ο εργοδότης, θα επιδοτείται η λεγόμενη απασχόληση; Σε αυτήν τη γενική κατεύθυνση συμφωνούν και τα δύο κόμματα, επιδότηση της απασχόλησης και στα χρόνια του ΠΑΣΟΚ και στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερο ζήτημα. Θα μπορεί ένας εργοδότης σε μια επιχείρηση να βάλει το προσωπικό τώρα, αύριο, μεθαύριο να εργάζεται τρεις μέρες και να πληρώνεται μόνο για τρεις μέρες και να ασφαρίζεται μόνο για τρεις μέρες; Είναι νόμος του ΠΑΣΟΚ -το αναφέρει η Νέα Δημοκρατία ότι είναι δικός σας νόμος- αλλά δεν πρόκειται να το αλλάξει ούτε θέλει να το αλλάξει. Απλώς ενθαρρύνει τους εργοδότες να προχωρήσουν στην εφαρμογή αυτού του συγκεκριμένου νόμου.

Τρίτο παράδειγμα σύμπλευσης των δύο κομμάτων. Πάρθηκαν αποφάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση -νομίζω ότι ολοκληρώθηκε η διαδικασία και με το Ευρωκοινοβούλιο- σε σχέση με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, με τον ενεργό και μη ενεργό χρόνο εργασίας και με το ανώτατο όριο εργασίας ανά βδομάδα. Οι Ευρωβουλευτές και των δύο κομμάτων έχουν τοποθετηθεί υπέρ της κεντρικής απόφασης, δηλαδή ότι ένα μήνα θα μπορεί να δουλεύει κάποιος από εξήντα πέντε μέχρι και εβδομήντα οκτώ ώρες και να δουλεύει πολύ λιγότερες ώρες το υπόλοιπο χρονικό διάστημα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν θα πληρώνεται τις υπερωρίες,

Ταυτόχρονα, προωθείται και από τις δύο πολιτικές δυνάμεις και από τα δύο ρεύματα στο Ευρωκοινοβούλιο, ο λεγόμενος χρόνος εργασίας. Όταν δηλαδή ο γιατρός δεν έχει άρρωστο στο ιατρείο του στο ΕΣΥ, για εκείνο το διάστημα που δεν θα υπάρχουν άρρωστοι στο ιατρείο του δεν θα πληρώνεται, θα είναι ο μη ενεργός χρόνος εργασίας.

Εάν ψάξουμε, ταυτίζονται τα δύο κόμματα. Πού φαίνεται αυτό; Σε πολλά νομοσχέδια, σε πολλές αποφάσεις φαίνεται ότι το κάθε κόμμα όταν κυβερνά φέρνει αντεργατικές και αντιλαϊκές αποφάσεις, μέτρα και νομοθετήματα, τα καταδικάζει η αξιωματική αντιπολίτευση, αλλά όταν γίνεται κυβέρνηση η αξιωματική αντιπολίτευση δεν τα καταργεί, τα αξιοποιεί. Τέτοιο παράδειγμα έχουμε και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που στηρίζεται σε νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ και κάνει κάποιες επιδιορθώσεις, κάποια μπαλώματα.

Θα είμαι πολύ σύντομος, γιατί τα περισσότερα τα έχω πει και στη χθεσινή συζήτηση.

Πρώτον, στα άρθρα 1 και 2, εάν εξαιρέσουμε ότι δημιουργούνται τμήματα κοινωνικής επιθεώρησης και αυξάνονται κατά οκτώ, από είκοσι σε είκοσι οκτώ, οι επιθεωρητές, δεν αυξάνεται το προσωπικό. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Χωρίς προσωπικό στη βάση, χωρίς επιθεωρητές εργασίας, χωρίς τεχνικούς επιθεωρητές δεν πρόκειται να αντιμετωπιστεί το ζήτημα.

Το δεύτερο θέμα έχει να κάνει με τους γιατρούς εργασίας. Βεβαίως, εφόσον δεν έχουμε αυτήν τη στιγμή ειδικότητες, να χρησιμοποιηθούν και άλλοι γιατροί. Σωστό είναι αυτό. Αυτή είναι η μία πλευρά, να βρούμε ή να εκπαιδεύσουμε γιατρούς εργασίας.

Επίσης, ποιος είναι ο αριθμός; Δεν μπορεί με τριακόσιες είκοσι ή με τετρακόσιες δεκαεπτά οργανικές θέσεις να καλυφθούν, γιατί πέφτουν χιλιάδες επιχειρήσεις σε κάθε συγκεκριμένο γιάτρο και δεν προλαβαίνει να κάνει τίποτα, κάνει τυπικό έλεγχο.

Επιπλέον, ο γιατρός εργασίας θα είναι από τον εργοδότη ή από το κράτος; Ποιος θα τον πληρώνει, ποιος θα του δίνει εντολές, ποιος θα τον ελέγχει; Όταν είναι από τον εργοδότη, τελείωσε η υπόθεση, αλλιώς κινδυνεύει με απόλυση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα πάρω ένα-δύο λεπτά, όπως δώσατε και στους άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχει ακόμη εξαντληθεί ο χρόνος σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Νόμιζα ότι έφτασα στα οκτώ λεπτά. Θα είμαι σύντομος.

Με το άρθρο 8, με την αυστηροποίηση, ναι μεν γίνεται από

30.000 ευρώ έως 60.000 ευρώ το πρόστιμο, αλλά μειώνεται το κατώτερο πρόστιμο από 1.000 ευρώ σε 500 ευρώ. Οι περισσότερες περιπτώσεις θα είναι χαμηλά πρόστιμα, άρα αντί για 1.000 ευρώ θα πληρώνουν 500 ευρώ.

Θα πληρώνουν το 20%, θα πηγαίνουν στα δικαστήρια για τα μεγάλα πρόστιμα και θα κερδίζουν στις περισσότερες περιπτώσεις. Δυστυχώς αυτό συμβαίνει στην πραγματικότητα.

Στο άρθρο 14 για το επίδομα στους εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, εντάξει καλύπτονται αλλά ζητούν οι εργαζόμενοι και έχουν δίκιο μείωση των προϋποθέσεων ώστε να παίρνουν περισσότεροι αυτό το επίδομα και να αυξηθεί.

Στο άρθρο 15 σε σχέση με το ΛΑΕΚ. Είναι ένα οργανισμός που ασχολείται με προγράμματα απασχόλησης και κατάρτισης. Το καταλαβαίνω αυτό. Το θέμα είναι ότι εκεί που πάει και κάνει την κατάρτιση έχει κάνει κάτι παλάτια της τελευταίας τεχνικής και μεγάλου κόστους. Νομίζω ότι εκεί έχει και γραφείο ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων. Εν πάση περιπτώσει, αναμειγνύεται. Το ένα έρχεται σε αντίθεση με το άλλο.

Στο άρθρο 19 για την Εργατική Εστία. Εμείς έχουμε πρόβλημα με τη χρηματοδότηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Δεν χρηματοδοτούνται όπως πρέπει οι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Χρηματοδοτούνται οι δευτεροβάθμιες, οι τριτοβάθμιες. Εκεί πάνε τα λεφτά. Είναι απαράδεκτο αυτό το φαινόμενο καθώς και τα κριτήρια με τα οποία δίνονται αυτές οι επιδοτήσεις από την Εργατική Εστία.

Στο άρθρο 20 δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει το γραφείο Εργατικής Εστίας που θα κάνει τον ποιοτικό έλεγχο να γίνει αυτοτελές. Τι σημαίνει αυτοτελές; Μας ανησυχεί γιατί είδαμε την τριχοτόμηση του ΟΑΕΔ και φοβόμαστε μην προχωρήσουμε και εκεί.

Στο άρθρο 22 υπάρχουν κάποια επιδόματα για τους εργαζόμενους στην Εργατική Εστία. Συμφωνούμε να πάρουν το επίδομα αλλά δεν είναι σωστή η επιδοματική πολιτική, γιατί έχει επιπτώσεις τελικά στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Θα έπρεπε να υπάρχει αύξηση στους βασικούς μισθούς. Τελειώνω με την παρατήρηση στα άρθρα 25 και 26 που αφορούν τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Με τη δικαιολογία ότι δεν βρίσκουν οικόπεδα ενώ ο ρόλος του είναι κυρίως κατασκευαστικός παραπέμπει τους ενδιαφερόμενους μια και δεν υπάρχει ο απαραίτητος αριθμός εργατικών κατοικιών που να είναι φθηνές, στις τράπεζες για να δανειστούν με εγγύηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Ουσιαστικά βοηθούν τους εργολάβους οικοδομών με ένα τέτοιο Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εδώ και πάρα πολλά χρόνια παίζεται ένα άσχημο παιχνίδι σε βάρος του ελληνικού λαού. Οι κυβερνήσεις δημιουργούν σκάνδαλα συνεχώς και η εκάστοτε Αξιωματική Αντιπολίτευση αξιοποιεί αυτά τα σκάνδαλα όχι για να επιβληθεί μια κάθαρση, μια εξυγίανση μια διαφάνεια στη δημόσια ζωή και στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος αλλά ως μοχλό, προκειμένου να αναρριχηθεί η εκάστοτε αξιωματική αντιπολίτευση στην εξουσία. Αυτές τις ημέρες βλέπουμε να παίζεται αυτό το παιχνίδι και μάλιστα με έναν κλιμακούμενο εκτραχυνόμενο ρυθμό απαράδεκτο, που βουλιάζει τη χώρα. Αυτή η κατάσταση είναι απαράδεκτη και πρέπει να αλλάξει ριζικά.

Βεβαίως πρέπει να διερευνηθούν τα σκάνδαλα και να χυθεί άπλετο φως αλλά δεν είναι δυνατόν τα σκάνδαλα και η αντιπαράθεση όπως γίνεται ανάμεσα στα δύο κόμματα να κουκουλώνει τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, να αποπροσανατολίζει και να μην αφήνει έδαφος προκειμένου να αναπτυχθούν οι επί της ουσίας αντιπαράθεσεις των πολιτικών. Διότι το μεγαλύτερο σκάνδαλο κατά τη γνώμη μας είναι αυτό που γίνεται σήμερα βασιζόμενο σε ένα μοντέλο το οποίο κυριαρχεί στη χώρα μας από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 και το οποίο κλιμακώνει τις κοινωνικές ανισότητες, τη φτώχεια, την κοινωνική υποβάθμιση, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων. Δεν έχετε αίσθηση της πραγματικότητας και του τι γίνεται σήμερα στη χώρα.

Η χώρα έχει μπει σε επιτήρηση και με βάση αυτή την επιτήρηση προετοιμάζεται ένα καθεστώς νεοαποικιοκρατίας που επι-

βάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και ακόμα πιο σκληρά, ανάληψη μέτρα και φορολογική επιδρομή, αντικοινωνική και αντεργατική. Όλοι οι οικονομικοί δείκτες καταρρέουν. Τουρισμός, εξαγωγές, κατανάλωση, επενδύσεις, οικοδομή. Και αυτά δεν είναι νούμερα. Σημαίνουν συντριβή της απασχόλησης, σημαίνουν ανέργους. Στο εργασιακό τοπίο έχουμε οδηγηθεί σε μια απέραντη ζούγκλα. Το Υπουργείο σας απλώς παρατηρεί την κατάσταση. Είναι παθητητήριο της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων.

Και έρχεστε και εξαγγέλλετε προγράμματα μυθεύματα τα οποία υποτιμούν τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού. Λέτε ότι διαθέτετε 3.200.000.000 ευρώ για να στηρίξετε την απασχόληση από τα οποία θα επωφεληθούν ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι. Πού τα λέτε αυτά τα φύκια για μεταξωτές κορδέλες; Αναφέρεστε στο ΕΣΠΑ το διαχρονικό μέχρι το 2013 για τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού; Αυτά τα λεφτά θα δώσετε; Γιατί δεν λέτε την αλήθεια; Γιατί δεν λέτε από πού θα βρεθούν αυτοί οι πόροι και με ποια χρονική διάρκεια;

Το δεύτερο που αποκρύπτετε είναι ότι όλα αυτά τα λεφτά κατευθύνονται όχι στη στήριξη της απασχόλησης αλλά στη στήριξη του κεφαλαίου, των επιχειρηματικών κολοσσών στο όνομα της κρίσης, στο όνομα της απασχόλησης. Αυτά τα λεφτά δίνονται μέσα από τον ΟΑΕΔ μέσα από τα διάφορα προγράμματα. Ακούσαμε και το πρωτοφανές από την κυρία Υπουργό ότι είναι επίδομα ανεργίας, το δίνουμε σε ένα άνεργο, γιατί να το δίνουμε ως επίδομα ανεργίας, ο άνθρωπος μπορεί να δουλέψει και το επίδομα που θα του δίνουμε ως άνεργο να το παίρνει ο εργοδότης.

Ξέρετε πού οδηγούν αυτά τα πράγματα; Μέχρι τώρα είχαμε ένα δόγμα όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις. Όποιος εργοδότης προσλαμβάνει εργαζόμενο τον πληρώνει κιάλας, το μισθό του οποίος και αν είναι χαμηλός, χαμηλός, άθλιος, άθλιος. Τώρα πάμε σε ένα άλλο δόγμα σε μια άλλη φιλοσοφία. Για να απασχολεί ο εργοδότης εργαζόμενο πρέπει να τον επιδοτεί το κράτος, να του δίνει λεφτά για να προσλαμβάνει εργαζόμενο. Δυστυχώς αυτό το δόγμα το υποστηρίζει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακούσαμε τις περίφημες προτάσεις που κατέθεσαν και με πρόταση νόμου που λένε ότι για τέσσερα χρόνια οι νέοι μπορούν να προσλαμβάνονται από τους εργοδότες και το κράτος θα καλύπτει τις ασφαλιστικές εισφορές και του εργαζόμενου και του εργοδότη. Δηλαδή για να προσλάβει πλέον το κεφάλαιο θα πληρώνεται. Το μισθό που θα δίνει θα τον εισπράττει από το κράτος, από τους υπόλοιπους φορολογούμενους. Αυτή είναι η τακτική των προγραμμάτων σας. Δεν οδηγεί πουθενά αλλά βυθίζει τον κόσμο της εργασίας όλο και πιο κάτω στο τέλμα σε μια απελπιστική κατάσταση.

Θέλω να σχολιάσω και την τροπολογία σας –θα τα συζητήσουμε και αύριο– αλλά είναι ορισμένα πράγματα που ξεπερνούν κάθε όριο. Εδώ κάνετε ρυθμίσεις για το ΙΚΑ. Την ώρα που το ΙΚΑ έχει τεράστια προβλήματα εκρηκτικά, αντί να στηριχθεί, κάνετε ρυθμίσεις ληξιπρόθεσμων χρεών για τους ιδιώτες. Δηλαδή δίνετε το μήνυμα στους ιδιώτες «κοιτάξτε, μην πληρώνετε. Θα έρθουμε αργότερα και θα κάνουμε ρυθμίσεις ευνοϊκές οι οποίες θα σας ευνοούν».

Αλλά τι κάνετε εδώ πέρα; Κάνετε και το εξής πρωτάκουστο. Εισάγετε σε αυτές τις ρυθμίσεις όχι μόνο τον ιδιωτικό τομέα αλλά και το δημόσιο τομέα. Αυτό είναι τρομερό το οποίο κάνετε. Δηλαδή τι θα γίνει; Οι δήμοι θα κάνουν δουλειές; Δεν θα πληρώνουν τα ασφάλιστρα των εργαζομένων και θα έρχονται να υπάγονται σε ρυθμίσεις; Οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν θα πληρώνουν τα ασφάλιστρα και θα έρχονται να μπαίνουν σε αυτές τις ρυθμίσεις; Το καθαυτό δημόσιο δεν θα πληρώνει το ΙΚΑ; Αυτό λέτε τώρα; Δηλαδή θα μπαίνει στις ρυθμίσεις ο δημόσιος τομέας; Αυτό το μήνυμα που στέλνετε είναι μήνυμα διάλυσης του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος. Μην πληρώνει κανένας, σε λίγο θα έρθουν ρυθμίσεις. Το ίδιο το δημόσιο ξεκινάει αυτήν την προσπάθεια.

Αυτά είναι εγκληματικά. Γιατί σας είπα τι κάνουν: Διαλύουν το κοινωνικό και ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Του βάζουν ταφόπλακα αυτές οι τροπολογίες και αυτές οι ρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας θα πω μια κουβέντα για τον ΟΑΕΔ. Είναι πάρα πολλά τα οποία θα μπορούσαν να λεχθούν αλλά δεν έχω το χρόνο. Θα επαναλάβω ότι δεν είναι δυνατόν ο ΟΑΕΔ να συνεχίζει με ξένα κόλλυβα, με λεφτά των εργαζομένων να κάνει κομματική πελατειακή, ρουσφετολογική πολιτική και πολιτική υπέρ του κεφαλαίου. Δεν είναι δυνατόν να κάνετε ρυθμίσεις συνεχώς μέσω του ΟΑΕΔ για τα «υμέτερα» παιδιά. Οι εργαζόμενοι δεν διακρίνονται σε «πράσινους», «μπλε» και άλλου χρώματος. Οι εργαζόμενοι είναι εργαζόμενοι. Δεν είναι δυνατόν να τακτοποιείτε από το παράθυρο συνεχώς κόσμο και να τον μονιμοποιείτε στον ΟΑΕΔ και να ξεχνάτε εργαζόμενους τους οποίους δεν θεωρείτε ίσως δικούς σας, οι οποίοι είναι οι παλαιότεροι μέσα στον ΟΑΕΔ και αναφέρομαι στους εκπαιδευτικούς, τους πριν από το 1990 για τους οποίους έχουμε καταθέσει και σχετική τροπολογία.

Απαράδεκτο νομοσχέδιο, ανεπαρκέστατο, δεν απαντάει σε κανένα πρόβλημα, αντίθετα προσπαθεί να βάλει φύλλο συκής την ώρα που η εργασιακή κατάσταση δυστυχώς χειροτερεύει παντού γύρω μας και δημιουργεί τρομακτικά προβλήματα και τρομακτικούς κινδύνους, φόβους και ανησυχίες στους εργαζόμενους.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί-δάσκαλοι από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Αιγίου. Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης ανακοινώνεται στο Σώμα ότι η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, κατά το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», για την ενδεχόμενη τέλεση από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης), κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 περίπτωση στ', 14, 16, 17, 18, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α, 27 παράγραφος 1, 46 παράγραφος 1 εδάφιο α, 94 παράγραφος 1, 98 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση β του Ποινικού Κώδικα, καταθέτει το πόρισμά της, το οποίο θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται το προαναφερθέν πόρισμα στα Πρακτικά το οποίο έχει ως εξής:

«ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΒ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΑΘΗΝΑ, 2009

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΒ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β' ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΠΟΡΙΣΜΑ

Της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επ. του Κανονισμού της Βουλής και το

άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», για την ενδεχόμενη τέλεση, από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Αριστοτέλη Παυλίδη, του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης), κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 περ. στ', 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1 εδ. α', 27 παρ. 1, 46 παρ. 1 εδ. α', 94 παρ. 1, 98 και 385 παρ. 1 περ. β' του Π.Κ.

ΜΕΡΟΣ Α' ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

I. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή συνεστήθη μετά την, από 6 Απριλίου 2009, απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, που αποδέχθηκε σχετική πρόταση Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», για την ενδεχόμενη τέλεση, από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Αριστοτέλη Παυλίδη, του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης, που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης), κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 περ. στ', 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1 εδ. α', 27 παρ. 1, 46 παρ. 1 εδ. α', 94 παρ. 1, 98 και 385 παρ. 1 περ. β' του Π.Κ..

Σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, η Επιτροπή αποτελείται από 13 μέλη και έχει την υποχρέωση να ολοκληρώσει το έργο της – στο οποίο περιλαμβάνεται και η υποβολή του Πορίσματός της – μέχρι την 27η Απριλίου 2009.

Μετά από αίτημα της Επιτροπής, η Ολομέλεια της Βουλής, με την από 27 Απριλίου 2009 ομόφωνη απόφασή της, ενέκρινε την παράταση λειτουργίας της Επιτροπής έως και την 12η μεσημβρινή της 29ης Απριλίου 2009, προκειμένου να εξετασθούν μάρτυρες, να αξιολογηθούν στοιχεία και να συνταχθεί το πόρισμα.

II. Με την υπ' αριθμ. 3666/2774 από 7 Απριλίου 2009 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, η Επιτροπή συγκροτήθηκε ως ακολούθως:

Από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ.):

Αποστολάκο Γρηγόριο
Θαλασσινό Θαλασσινό
Κουτσούμπα Ανδρέα
Μπουζάλη Παρασκευή (Βίβιαν)
Νεράντζη Αναστάσιο
Τζαβάρα Κωνσταντίνο
Τζίμα Μαργαρίτη

Από τους Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος (ΠΑ.ΣΟ.Κ.):

Μπόλαρη Μάρκο
Πεταλωτή Γεώργιο
Ρήγα Παναγιώτη

Από την Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.):

Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)

Από τον Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.):

Τσοούκαλη Νικόλαο

Από τον Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού (ΛΑ.Ο.Σ.):

Πλεύρη Αθανάσιο

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε σε Σώμα, κατά τις διαδικασίες του Κανονισμού της Βουλής, στις 7 Απριλίου 2009, με την εκλογή του Προεδρείου της.

Πρόεδρος εξελέγη ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης, **Γ' Αντιπρόεδρος** της Βουλής, **Αντιπρόεδρος** ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας και **Γραμματέας** η κυρία Παρασκευή (Βίβιαν) Μπουζάλη.

III. Στην πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής (7 Απριλίου 2009) δόθηκαν στους εκπροσώπους των Κομμάτων αντίγραφα της δικογραφίας, που είχε διαβιβάσει στον Πρόεδρο της Βουλής ο Ανακριτής του 20ού Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών, Πρωτοδίκης, κ. Απόστολος Ζαβιτσάνος.

IV. Η Επιτροπή, κατά τις δύο πρώτες συνεδριάσεις (7 και 8 Απριλίου 2009), ασχολήθηκε με διαδικαστικά θέματα, όπως οι ημέρες και οι ώρες των συνεδριάσεων, η τήρηση της αρχής της μυστικότητας και ο κατάλογος των προς εξέταση μαρτύρων. Κατά τη δεύτερη συνεδρίασή της, όρισε από τα μέλη της ως Εισηγητές τους κ.κ. Μαργαρίτη Τζίμα και Μάρκο Μπόλαρη.

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις για τα διάφορα διαδικαστικά ζητήματα, καθώς και οι καταθέσεις των μαρτύρων, περιλαμβάνονται στα τηρηθέντα στενογραφημένα πρακτικά, με σύνολο σελίδων 2.900.

Μετά από απόφαση της Επιτροπής, εδίδετο σε έναν έκαστο των Γραμματέων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εγκαίρως, μία σειρά φωτοαντιγράφων των πρακτικών των συνεδριάσεων, καθώς και των εγγράφων του φακέλλου της Επιτροπής.

V. Εκτός από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής, στον σχηματισθέντα φάκελλο της Επιτροπής υπάρχουν:

- Όλα τα έγγραφα, που περιείχοντο, ήδη, στη δικογραφία που υπέβαλε στον Πρόεδρο της Βουλής ο Ανακριτής του 20ού Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών (έγγραφα, μαρτυρικές καταθέσεις, αντίγραφο συμβολαίου, αλληλογραφία, προκηρύξεις διαγωνισμών κ.ά.).

- Τα έγγραφα και δημοσιεύματα, που κατέθεσαν, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, Βουλευτές - μέλη της Επιτροπής, καθώς και μάρτυρες.

Πέραν αυτών, στο φάκελλο της Επιτροπής περιέχονται έγγραφα και επιστολές που υπεβλήθησαν στον Πρόεδρο της Επιτροπής, καθώς και εκείνα τα έγγραφα, κοινά και απόρρητα, που υπεβλήθησαν κατόπιν αιτημάτων της Επιτροπής, για την αναζήτηση συγκεκριμένων στοιχείων και σε απάντηση σχετικών επιστολών του Προέδρου της, τα οποία περιλαμβάνονται στον κατάλογο εισερχομένων, που έχει ως ακολούθως:

1/5.4.2009 Επιστολή του κ. Χατζή Χατζευσθυμίου, Δημάρχου Ροδίων.

2,3,4/2009 Αποδεικτικά κλητεύσεων μαρτύρων.

5/9.4.2009 Έγγραφο αίτημα Βουλευτών - μελών της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής προς τον Πρόεδρό της, κ. Αναστάσιο Νεράντζη.

6,7,8,9,10 &

11/9.4.2009 Αποδεικτικά κλητεύσεων μαρτύρων.

12/11.4.2009 Επιστολή, σε τηλεομοιοτυπία, του Προέδρου της Ανώνυμης Ναυτιλιακής Εταιρείας Σύμης, κ. Μιχάλη Μαραβέλια.

13/13.4.2009 Επιστολή, σε τηλεομοιοτυπία, του Προέδρου της Ανώνυμης Ναυτιλιακής Εταιρείας Σύμης, κ. Μιχάλη Μαραβέλια.

14/13.4.2009 Έγγραφο του Διευθύνοντος την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, κ. Κυριάκου Καρούτσου, προς την Ελληνική Ένωση Τραπεζών, κοινοποιηθέν στην Επιτροπή.

15/13.4.2009 Έγγραφο της Τράπεζας MARFIN EGNATIA BANK και τα συνημμένα σε αυτό, για συσχέτιση με τη δικογραφία, που απεστάλησαν από τον Αντεισαγγελέα Εφετών, κ. Ισίδωρο Ντογιάκο.

16/13.4.2009 Η υπ' αριθμ. 4898 Πράξη Εξοφλήσεως Πιστωμένου Τιμήματος της Συμβολαιογράφου Πειραιώς, κυρίας Ελευθερίας Κοτζιά - Κυριαζή, σε πρωτότυπο και αντίγραφο σχεδίου του Αρχιτέκτονα - Μηχανικού, κ. Παναγιώτη Βεζυριδή, τα οποία προσεκόμισε ο μάρτυρας, κ. Νικόλαος Φάσσο.

17/13.4.2009 Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, για τη χορήγηση αντι-

γράφων των μαρτυρικών καταθέσεων.

18/13.4.2009 Δήλωση Βουλευτών – μελών της Επιτροπής.

19/14.4.2009 Επιστολή, σε τηλεομοιοτυπία, του κ. Φωτίου Μανούσης, που εστάλη κατόπιν προφορικού αιτήματος του Προέδρου της Επιτροπής.

20/14.4.2009 Αίτημα του κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου προς την Επιτροπή, περί μη εξετάσεώς του ως μάρτυρος.

21/14.4.2009 Δήλωση της Βουλευτού – μέλους της Επιτροπής, κυρίας Βαρβάρας (Βέρας) Νικολαΐδου, Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής.

22/15.4.2009 Έγγραφο και στοιχεία, που απεστάλησαν από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, κ. Αλέξιο Πιλάβιο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 27/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

23/15.4.2009 Έκθεση Έρευνας και Κατάσχεσης, μετά των κατασχεθέντων εγγράφων, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, Εισαγγελέα Εφετών, κ. Ιωάννη Σακελλάκο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 31/14.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

24/15.4.2009 Επιστολή του Υφυπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Παναγιώτη Καμμένου, σε απάντηση της υπ' αριθμ. 30/14.4.2009 επιστολής του Προέδρου της Επιτροπής.

25/15.4.2009 Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

26/21.4.2009 Έγγραφα και στοιχεία, που αφορούν σε κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

27/22.4.2009 Έγγραφο και στοιχεία που αφορούν σε κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

28/23.4.2009 Έγγραφο και στοιχεία που αφορούν σε κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

29/23.3.2009 Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής για τη χορήγηση αντιγράφων κίνησης τραπεζικών λογαριασμών.

30/23.4.2009 Επιστολή του κ. Π. Κωνσταντίνου, Προέδρου του Δ.Σ. της Εταιρείας Φύλων της Μεγάλης Ιδέας.

31/24.4.2009 Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, με συνημμένα παραστατικά, τιμολόγια και αποδείξεις πληρωμής, σχετικά με τις δαπάνες επισκευής του διαμερίσματος της κυρίας Αγγελικής Παυλίδη.

32/24.4.2009 Έγγραφο και στοιχεία που αφορούν σε κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

33/26.4.2009 Έκθεση ομάδας στελεχών της Τραπεζής της Ελλάδος, σχετικά με την κίνηση τραπεζικών λογαριασμών διαφόρων προσώπων (φυσικών και νομικών), τα οποία εμπλέκονται στην υπόθεση.

34/27.4.2009 Επιστολή από Συνεταιριστική Τράπεζα Δυτικής Μακεδονίας (περί μη τηρήσεως σχετικών λογαριασμών και συναφών δραστηριοτήτων σ' αυτήν).

35/27.4.2009 Έγγραφο και στοιχεία που αφορούν σε κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, που απεστάλησαν από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/11.4.2009 εγγράφου του Προέδρου της Επιτροπής.

36/27.4.2009 Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, για τη χορήγηση της Έκθεσης της ομάδας στελεχών, που όρισε ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος.

37/28.4.2009 Διαβίβαση από τον Διευθύνοντα την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Κυριάκο Καρούτσο, επιστολής, σε τηλεομοιοτυπία, της Συνεταιριστικής Τράπεζας Δωδεκανήσου, περί μη τηρήσεως σχετικών λογαριασμών και μη χορηγήσεως πιστωτικών ή χρεωστικών καρτών και δανείων σε πρόσωπα, τα οποία συνδέονται με την εξεταζόμενη υπόθεση.

38/28.4.2009 Το υπ' αριθμ. 2623/16.4.2007 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών, κυρίας Μαρίας Χατζηνικολάου, το οποίο προσεκόμισε ο Βουλευτής, κ. Αριστοτέλης Παυλίδης.

39/28.4.2009 Αντίγραφα παραστατικών του ΤΙΑΑ-CREF, τα οποία προσεκόμισε ο Βουλευτής, κ. Αριστοτέλης Παυλίδης.

40/28.4.2009 Αντίγραφα παραστατικών τραπεζικών συναλλαγών (Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος), τα οποία προσεκόμισε ο μάρτυρας, κ. Κλέαρχος Ρούτσης.

41/28.4.2009 Επιστολή του μάρτυρος, κ. Αναστάσιου Παυλίδη, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, με συνημμένα αντίγραφα ιδιωτικών συμφωνητικών αναγνώρισης – δικακανονισμού χρέους και δύο αντίγραφα παραστατικών τραπεζικών συναλλαγών (Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος).

VI. Η Επιτροπή εξέτασε σε δεκαπέντε (15), από τις συνολικά δεκαεννέα (19) συνεδριάσεις όλους τους χρήσιμους μάρτυρες – είκοσι εννέα (29) τον αριθμό - που είναι οι ακόλουθοι, κατά τη σειρά της ημερομηνίας εξέτασής τους:

1. Φώτιος Μανούσης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας ΣΑΟΣ ΑΝΕΣ 8.4.2009 & 9.4.2009
2. Αναστάσιος Καραμάριος, Βουλευτής 9.4.2009
3. Αικατερίνη Αναγνωστοπούλου, Κεντρική Ταμίας του Ομίλου των Εταιρειών SAOS Ferries 9.4.2009
4. Παύλος Μακρής, Γενικός Διευθυντής του Ομίλου των Εταιρειών SAOS Ferries 10.4.2009
5. Ανδρέας Βαρδουλάκης, πρώην Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής 10.4.2009
6. Κωνσταντίνος Ζαχαράκης, πρώην Βουλευτής 10.4.2009
7. Σάββας Αθανασίου, Δημοσιογράφος 10.4.2009
8. Τσαμπίκος Τριομμάτης, Συνταξιούχος υπάλληλος της Δ.Ε.Η. 10.4.2009
9. Ιωάννης Αγγέλου, Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού 10.4.2009
10. Ιωάννης Τζωάννος, Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής 11.4.2009
11. Βασίλειος Μάμης, Αντιπλοίαρχος του Λιμενικού Σώματος (Διεύθυνση Θαλασσίων Συγκοινωνιών) 11.4.2009
12. Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους 11.4.2009
13. Νικόλαος Φάσσο, Συνταξιούχος Ναυτικός 11.4.2009
14. Εμμανουήλ Τσακαλάκος, Πρόεδρος της Επιτροπής Εξυγίανσης της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος 11.4.2009
15. Αγγελική Παυλίδη 13.4.2009
16. Απόστολος Βεντούρης, Πλοιοκτήτης 13.4.2009
17. Ευστράτιος Γεωργής, Ηλεκτρολόγος – Μηχανολόγος, Υπάλληλος του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής 13.4.2009
18. Ηρακλής Κουντουρέλλης, Διευθυντής Προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής 13.4.2009
19. Δημήτριος Χαματζόγλου, Τουριστικός – Ναυτιλιακός Πράκτορας 13.4.2009
20. Αναστάσιος Αλιφέρης, Δήμαρχος Τήλου 13.4.2009
21. Γεώργιος – Σαράντης Σπανός, Ακτοπλόος 13.4.2009
22. Αναστάσιος Παυλίδης, Ιδιοκτήτης Γραφείου Γενικών Εξαγωγών 14.4.2009 & 28.4.2009
23. Δημήτριος Σάραγκας, Έπαρχος Λήμνου 14.4.2009
24. Αλέξανδρος Αγούδημος, Πλοιοκτήτης 14.4.2009
25. Ιωάννης Κανταράς, Ιδιωτικός Υπάλληλος, πρώην Πρόεδρος του Δ.Σ. της εταιρείας ΣΑΟΣ ΑΝΕΣ 14.4.2009

26. Αριστοτέλης Παυλίδης, Βουλευτής-πρώην Υπουργός ..	15.4.2009
27. Κλέαρχος Ρούσης, Εργολήπτης Δημοσίων Έργων	28.4.2009
28. Κωνσταντίνος Γεωργάρας, Υπάλληλος της Τραπεζής της Ελλάδος	28.4.2009
29. Αντώνιος Βλυσίδης, Υπάλληλος της Τραπεζής της Ελλάδος	28.4.2009

Επίσης, εκλήθη να καταθέσει ως μάρτυρας και ο κ. Παναγιώτης Ζαχαρίου, ο οποίος προσήλθε στη συνεδρίαση της 14ης Απριλίου 2009 και υπέβαλε το ακόλουθο αίτημα εξαίρεσης, το οποίο και έγινε, ομοφώνως, δεκτό από την Επιτροπή.

«Α.Π. 20/14.4.2009

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ
(Δια του Προέδρου της, κ. Α. Νεράντζη)
ΑΙΤΗΣΗ**

Του Παναγιώτη Ζαχαρίου του Ζαχαρία κατοίκου Παλαιού Φαλήρου οδός Πρωτέως 37.

Κατόπιν της με αρ. πρωτ. 25 /10.4.2009 κλήσεώς μου από εσάς ως μάρτυρα για την διερεύνηση ενδεχόμενης τέλεσης, από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής Αριστοτέλη Παυλίδη, του αδικήματος της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης), λεκτέα τα κάτωθι:

Απαγόρευση κλήσης ως μάρτυρα προσώπου που έχει ήδη καταστεί κατηγορούμενος και έχει απολογηθεί για την αυτή υπόθεση στο πλαίσιο προηγηθείσας ποινικής διαδικασίας.

1. Οι αρμοδιότητες της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής Σύμφωνα με το αρθρ. 5 παρ. 3 Ν. 3126/2003 για την «Ποινική Ευθύνη Υπουργών»

«Η επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση».

Περαιτέρω τα άρθρα 245 και 147 του Κανονισμού της Βουλής ορίζουν ότι:

«άρθρο 145: Εξουσίες

Οι εξεταστικές επιτροπές έχουν όλες τις αρμοδιότητες των ανακριτικών αρχών, καθώς και του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, και ενεργούν κάθε αναγκαία, κατά την κρίση τους, έρευνα για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο συστάθηκαν. Η Βουλή μπορεί με απόφασή της να περιορίσει τις εξουσίες της εξεταστικής επιτροπής.

Οι εξουσίες των εξεταστικών επιτροπών ασκούνται με τους όρους και τις διατυπώσεις των άρθρων 146 και 147, καθώς και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και δεν αναστέλλονται με τη λήξη της τακτικής συνόδου, παύουν όμως με τη διάλυση της Βουλής που τις διόρισε ή με τη λήξη της βουλευτικής περιόδου.»

«άρθρο 147: Προσφυγή σε άλλα αποδεικτικά μέσα

«1. Η επιτροπή έχει δικαίωμα να καλεί και να εξετάζει μάρτυρες, να ενεργεί αυτοψία ή να διατάσσει πραγματογνωμοσύνη με τους όρους και τις διατυπώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

Οι ως άνω διατάξεις παραπέμπουν ρητώς στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Η απαγόρευση μαρτυροποίησης του μετέπειτα κατηγορουμένου

Το αρθρ. 31 ΚΠΔ ορίζει τα δικαιώματα του Εισαγγελέα κατά την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και του προσώπου στο οποίο αποδίδεται αξιόποινη πράξη. Επισημαίνεται δε ότι «προηγούμενη έγγραφη εξέταση του προσώπου αυτού που έγινε ενόρκως ή χωρίς την δυνατότητα παράστασης με συνήγορο δεν μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας αλλά παραμένει στο αρχείο της εισαγγελίας».

Κατά την ορθή ερμηνεία της ως άνω διάταξης, όπως υιοθετήθηκε και από την υπ' αριθμ. 2/1999 απόφαση της Ολομελείας Αρείου Πάγου, η λήψη υπόψη από το δικαστήριο της μαρτυρικής

καταθέσεως του μετέπειτα κατηγορουμένου προκαλεί απόλυτη ακυρότητα κατά το αρθρ. 171 παρ.1 δ ΚΠΔ, που ορίζει ότι: «ακυρότητα που λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη από το δικαστήριο σε κάθε στάδιο της διαδικασίας και στον Άρειο Πάγο προκαλείται: 1. αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν [...] δ) την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται, στις περιπτώσεις και με τις διατυπώσεις που ορίζει ο νόμος». Με άλλα λόγια, η «**μαρτυροποίηση του κατηγορουμένου**» απαγορεύεται, διότι θίγει τα θεμελιώδη δικαιώματά του, όπως αναγνωρίζονται από την ΕΣΔΑ, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το Σύνταγμα και τις ειδικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Με την υπ' αριθμ. 1/2004 απόφαση της Ολομελείας του Αρείου Πάγου έγινε δεκτό περαιτέρω ότι «η λήψη υπόψιν και η αποδεικτική αξιοποίηση εκ μέρους του δικαστικού συμβουλίου, μαρτυρικών καταθέσεων, οι οποίες δόθηκαν από τον κατηγορούμενο πριν αυτός αποκτήσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, κατά το στάδιο διενεργηθείσας διοικητικής εξετάσεως, καθώς επίσης και κατά το στάδιο της ποινικής διαδικασίας και συγκεκριμένα κατά την ανάκριση και κατά την εξέταση του ως μάρτυρα επί της υποθέσεως, πριν όμως αποδοθεί εις βάρος αυτού ποινική κατηγορία επάγεται απόλυτη ακυρότητα κατ' αρθρ. 171 παρ. 1δ ΚΠΔ, λόγω παραβίασεως του δικαιώματος αιωπή και μη αυτοενοχοποίησης του κατηγορουμένου, το οποίο συνιστά ειδικότερη έκφανση του δικαιώματος για «δίκαιη δίκη». Με την απόφαση αυτή έγινε δεκτό ότι «**κρίσιμο δεν είναι το εάν η μαρτυρική κατάθεση δόθηκε στην αυτήν τεχνικώς - δικονομικώς ποινική διαδικασία ή σε άλλη παράλληλη διαδικασία (ποινική ή διοικητική), αλλά το εάν η υπό συζήτηση κατάθεση δόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας που έχει ως αφορμή την αυτήν υπόθεση (ως ιστορικό γεγονός)**» (βλ. παρατηρήσεις Ηλία Αναγνωστόπουλου στην ΟΛΑΠ 1/2004 σε ΠοινΧρον ΝΕ, σελ. 115επ).

Με τις ως άνω αποφάσεις η νομολογία του Αρείου Πάγου εναρμονίστηκε με την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του ανθρώπου προς τον σκοπό της διαφύλαξης των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου.

3. Η απαγόρευση μαρτυροποίησης του ήδη καταστάντα κατηγορουμένου

Όπως ανωτέρω εξετάθη, η λήψη υπόψη μαρτυρικής καταθέσεως μετέπειτα κατηγορουμένου, είτε αυτή δόθηκε στο πλαίσιο ποινικής είτε άλλης παράλληλης διαδικασίας, απαγορεύεται διότι παραβιάζει τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου. **Δεδομένου ότι απαγορεύεται το έλασσαν (μαρτυροποίηση του μετέπειτα κατηγορουμένου), είναι προφανές ότι απαγορεύεται το μείζον (μαρτυροποίηση του ήδη κατηγορουμένου).**

Με άλλα λόγια, η κλήση ως μάρτυρα προσώπου που έχει ήδη καταστεί κατηγορούμενος και έχει απολογηθεί για την αυτή υπόθεση, **ισοδυναμεί με στέρηση όλων των δικαιωμάτων που του έχουν ήδη αναγνωρισθεί στο πλαίσιο προηγηθείσας ποινικής διαδικασίας.**

Επειδή κατόπιν των ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι η εν θέματι κλήση μου για να καταθέσω ως μάρτυρας σε υπόθεση για την οποία έχω ήδη την ιδιότητα του κατηγορουμένου, κάτι το οποίο προκύπτει και από την ίδια την κλήση που μου επεδόθη, και μάλιστα έχω ήδη απολογηθεί ενώπιον του 20^{ου} Τακτικού Ανακριτή Αθηνών και έχει υπογραφεί από τον πληρεξούσιο δικηγόρο μου και το πέρας της ανάκρισης ως προς το πρόσωπο για την υπό έρευνα πράξη.

Επειδή ουδεμία υποχρέωση έχω να καταθέσω ως μάρτυρας καθώς είμαι ήδη κατηγορούμενος για την αυτή πράξη που ερευνάται

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να απέχετε από την εξέτασή μου ως μάρτυρα.

ΑΘΗΝΑ 14.4.2009

Ο ΑΙΤΩΝ »

VII. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή εργάστηκε με εντατικούς ρυθμούς, σε πολύωρες συνεδριάσεις (**σύνολο ωρών 60**), για να δυνθίσει να εξετάσει ενδελεχώς όλες τις πτυχές της υπόθεσης αυτής, μέσα στο σύντομο χρονικό διάστημα, που είχε καθορίσει η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων.

Ύστερα από λεπτομερή μελέτη όλων των τεθέντων υπόψη της Επιτροπής στοιχείων, την αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και όλου του αποδεικτικού υλικού, η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή κατέληξε στις διαπιστώσεις που ακολουθούν.

ΜΕΡΟΣ Β'

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Επί του από 31-3-2009, με αριθμό πρωτοκόλλου 310, εγγράφου του κ. Ανακριτή του 20ού Τμήματος Πλημμελειοδικών Αθηνών προς τον κ. Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, σχετικά με τα στοιχεία, που προέκυψαν από την διεξαχθείσα κύρια ανάκριση (Α2008/2762), με αφορμή την από 27-4-2007 αναφορά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη και τα καταγγελλόμενα από τον εφοπιστή κ. Μανούση, τα οποία, κατά την άποψη του κ. Ανακριτή, χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης από την Βουλή των Ελλήνων για ενδεχόμενη τέλεση αξιόποινων πράξεων και, συγκεκριμένα, της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση από πλευράς του πρώην Υπουργού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, που φέρεται ότι τελέστηκε από τον Διευθυντή του πολιτικού του γραφείου στο εν λόγω Υπουργείο, κ. Π. Ζαχαρίου, κατά το χρονικό διάστημα από 3-11-2006 έως 8-1-2007, σε βάρος του παραπάνω, κ. Φ. Μανούση, έχουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα:

1. Η εκκίνηση της προκείμενης υπόθεσης έλαβε χώρα με πρωτοβουλία του κ. Παυλίδη, ο οποίος στις 30/4/2007 εγγείρισε στον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την από 27/4/2007 μηνυτήρια αναφορά, καταγγέλλοντας εις βάρος του απόπειρα εκβίασης εκ μέρους του κ. Φ. Μανούση.

Συγκεκριμένα, στις 27/4/2007, ο κ. Παυλίδης κατήγγειλε ότι δέχτηκε τηλεφώνημα από το Γραφείο του κ. Πρωθυπουργού και, συγκεκριμένα, από τον κ. Ι. Αγγέλου, ο οποίος τον πληροφορήσε ότι ο τ. βουλευτής κ. Κ. Ζαχαράκης τον ενημέρωσε πως ο κ. Φ. Μανούσης του γνώρισε ότι ο Διευθυντής του γραφείου του Υπουργού κ. Παυλίδη, κ. Παναγιώτης Ζαχαρίου, δήλωσε σε συνάντηση, που είχε στα γραφεία του κ. Φ. Μανούση, πως, για τον διαγωνισμό, της 20.11.2006, είχαν ενδιαφέρον και άλλοι εφοπλιστές, οι οποίοι, μάλιστα, είχαν εκφράσει την επιθυμία τους να βοηθήσουν τον Υπουργό. Επίσης, ο κ. Φ. Μανούσης ισχυρίστηκε ότι η επίσκεψη είχε βιντεοσκοπηθεί και απειλούσε να την δημοσιοποιήσει, ζητώντας ταυτόχρονα «να μην αδικηθεί».

Εξάλλου, ο κ. Αρ. Παυλίδης ενημερώθηκε από τον κ. Π. Ζαχαρίου, Δ/ντή του Γραφείου του, ότι, δύο μέρες νωρίτερα, στις 25.4.2007, κατά τη διάρκεια της απουσίας του κ. Παυλίδη στη Μυτιλήνη, είχε δεχτεί, από τον στενό συνεργάτη του κ. Φ. Μανούση, κ. Π. Μακρή, ένα φάκελο, ο οποίος περιείχε δύο φωτογραφίες, που τον απεικόνιζαν στο γραφείο του κ. Φ. Μανούση. Ο κ. Αρ. Παυλίδης, αφού ενημερώθηκε από τον άνω Διευθυντή του, κατέθεσε την παραπάνω μηνυτήρια αναφορά του, που εγχειρίστηκε την Δευτέρα 30.4.2007, διότι θεώρησε το περιστατικό σοβαρότατο, καθώς στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα θα προκηρυσσόταν διαγωνισμός για τα δρομολόγια των άγονων γραμμών. Τα παραπάνω επιβεβαιώθηκαν απολύτως από τις καταθέσεις των κ.κ. Ι. Αγγέλου και Κ. Ζαχαράκη ενώπιον της Επιτροπής μας.

Παράλληλα, ο κ. Αρ. Παυλίδης έκανε δεκτή και την από 27.4.2007 παράτηση του κ. Π. Ζαχαρίου, από την θέση του Δ/ντού του Γραφείου του, ο οποίος του επιβεβαίωσε το γεγονός των επισκέψεων του στα γραφεία του κ. Φ. Μανούση, δεν τον

απομάκρυνε όμως από συνεργάτη του, αφού τον διόρισε ως ειδικό σύμβουλό του, διότι, όπως ο ίδιος ο πρώην Υπουργός κατέθεσε σε όλη τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης αρχικά, της κύριας ανάκρισης στη συνέχεια και στην Επιτροπή μας, σε καμία περίπτωση δεν ήθελε, ούτε εμμέσως, να επιβεβαιώσει τους ισχυρισμούς του κ. Φ. Μανούση, όπως αποτυπώθηκαν στις παραπάνω επικοινωνίες.

Από την άλλη πλευρά, ο κ. Φ. Μανούσης, τόσο κατά την διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, όσο και κατά τη διενέργεια της κύριας ανάκρισης, υποστήριξε ότι περί τα τέλη Σεπτεμβρίου, αρχές Οκτωβρίου 2006, επισκέφτηκε τον κ. Αρ. Παυλίδη στο γραφείο του, στο Υπουργείο, διαμαρτυρόμενος για τον συνεχή αποκλεισμό των εταιρειών συμφερόντων του από την εκτέλεση κρατικών επιδοτούμενων δρομολογίων άγονης γραμμής κι ενόψει του διεθνούς μειοδοτικού διαγωνισμού, που προκηρύχθηκε στις 25.9.2006 και θα πραγματοποιείτο στις 20.11.2006, σχετικά με την επιλογή ανάθεσης αναδόχου εκτέλεσης των επιδοτούμενων δρομολογίων άγονης γραμμής μεταξύ των λιμένων α) Καβάλας, Λήμνου, Μυτιλήνης, Σάμου και β) Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης.

Κατά την παραπάνω συνάντηση, ο κ. Φ. Μανούσης ισχυρίζεται ότι ο Αριστοτέλης Παυλίδης του υπέδειξε να επικοινωνεί εφεξής με τον κ. Π. Ζαχαρίου για την επίλυση των προβλημάτων αυτών και συγκεκριμένα του υπέδειξε «κοίτα να συζητάς μαζί του και να τα βρεις», ώστε με τον τρόπο αυτό να λαμβάνει γνώση και ο ίδιος. Στη συνέχεια, ο κ. Π. Ζαχαρίου επισκέφθηκε τα γραφεία του κ. Φ. Μανούση 4 φορές και, συγκεκριμένα, στις 3-11-2006, 14-11-2006, 6-12-2006 και 27-12-2006, όπου καταγγέλλεται ότι ζήτησε οικονομική βοήθεια για να «εξασφαλιστούν» ο κ. Υπουργός και ο κ. Π. Ζαχαρίου «στα γεράματα τους» και για ν' αντιμετωπίσει ο μεν κ. Αρ. Παυλίδης τ' αυξημένα έξοδα της αγοράς ακινήτου από την θυγατέρα του Αγγελική, ο δε κ. Π. Ζαχαρίου παλαιά του χρέη, παρέχοντας, ως αντάλλαγμα, την προστασία και την εξασφάλιση ισοτιμίας και αποφυγής παρανόμων αποκλεισμών των εταιρειών του καταγγέλλοντα από αντίστοιχους διαγωνισμούς.

Έτσι, πάντοτε σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα εκ μέρους του κ. Φ. Μανούση και τα διαλαμβανόμενα στο παραπάνω έγγραφο του κ. Ανακριτή, υπό το βάρος των απειλών βλάβης των εταιρειών του, εξαναγκάστηκε και κατέβαλε στον κ. Π. Ζαχαρίου τα παρακάτω ποσά σε μετρητά: α) 100.000 ευρώ την 3-11-2006, β) 15.000 ευρώ τα Χριστούγεννα 2006, σε επίσκεψη του Π. Ζαχαρίου στην οικία του Φ. Μανούση, γ) 10.000 ευρώ την 27-12-2006, ενώ κατέθεσε, στις 8.1.2007, το ποσό των 7.500 ευρώ σε τραπεζικό λογαριασμό, που του υποδείχθηκε (υπέρ Τσαμπικού Τριομήνη), μέρος του οποίου και, συγκεκριμένα, ποσό 5.000 ευρώ, τελικά του επιστράφηκε.

Επίσης, πάλι σύμφωνα με τις καταγγελίες του Φ. Μανούση, φέρεται ότι εκείνος παρέδωσε στον κ. Π. Ζαχαρίου, στις 14-11-2006, 3 επιταγές, χωρίς ημερομηνία έκδοσης, που εκδόθηκαν από εταιρεία συμφερόντων του καταγγέλλοντα σε διαταγή του ιδίου, εκάστης ονομαστικής αξίας 100.000 ευρώ και, στις 6-12-2006, 3 ακόμα επιταγές εκδόσεως της ίδιας εταιρείας σε διαταγή του καταγγέλλοντα, από τις οποίες οι 2 ήταν ονομαστικής αξίας 100.000 ευρώ έκαστη και 1 ήταν ονομαστικής αξίας 25.000 ευρώ. Όλες οι προαναφερόμενες επιταγές ήταν χωρίς ημερομηνία.

Κατά τους ισχυρισμούς του κ. Φ. Μανούση, όπως διαλαμβάνεται στο παραπάνω έγγραφο του κ. Ανακριτή και στο σύνολο των καταθέσεων του, τα παραπάνω ποσά καταβλήθηκαν και οι παραπάνω επιταγές παραδόθηκαν στον κ. Π. Ζαχαρίου, με σκοπό οι εταιρείες των συμφερόντων του κ. Φ. Μανούση να μην αδικηθούν στον παραπάνω διαγωνισμό της 20.11.2006.

Στη συνέχεια, όμως, και ενώ δεν είχε ακόμα λάβει χώρα η παραπάνω φερόμενη καταβολή στις 8.1.2007, ο κ. Φ. Μανούσης ενημέρωσε προφορικά τον κ. Α. Καραμάριο, τον Δεκέμβριο του 2006, για τις παραπάνω καταγγελλόμενες ενέργειες «εκβίασης» των κ.κ. Π. Ζαχαρίου και Αρ. Παυλίδη. Το γεγονός αυτό, κατά τον κ. Φ. Μανούση, κατέστησε αδύνατη την είσπραξη των επίμαχων επιταγών και στάθηκε η αφορμή για την έκδοση σειράς αποφάσεων του κ. Αρ. Παυλίδη, οι οποίες, κατά τον κ. Φ. Μανούση, μο-

ναδικό σκοπό είχαν αφενός να πλήξουν τόσο τον ίδιο, όσο και τις εταιρείες συμφερόντων του, και αφετέρου να ευνοήσουν τους ανταγωνιστές του. Επιπλέον, ο κ. Φ. Μανούσης με έμφαση ισχυρίστηκε, τόσο ενώπιον του κ. Ανακριτή, όσο και ενώπιον της Επιτροπής μας, ότι η υποβολή της από 27.4.2007 μηνυτήριας αναφοράς του κ. Αρ. Παυλίδη εις βάρος του συνιστά «προφανή μεθόδευση» του πρώην Υπουργού, ώστε να φανεί εκείνος πως προσέφυγε πρώτος στη Δικαιοσύνη, ενώ, παράλληλα, υποστηρίζει ότι, ήδη από 14.4.2006, είχε, με ιδιόγραφη επιστολή του, ενημερώσει τον κ. Αρ. Παυλίδη για το φωτογραφικό υλικό που είχε στη διάθεσή του και την πρόθεσή του να το δημοσιοποιήσει.

2. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, για την αξιολόγηση της προκείμενης υπόθεσης στο σύνολό της, να επισημανθούν τα ακόλουθα:

- Για πρώτη φορά, ο κ. Φ. Μανούσης ενημέρωσε και παρουσίασε το φωτογραφικό υλικό, που είχε στη διάθεσή του και που απεικόνιζε τον κ. Π. Ζαχαρίου σε επίσκεψη στα γραφεία του, με την αποστολή, στις 25.4.2007, των επίμαχων φωτογραφιών στο Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

- Εξάλλου, ο ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούση ότι δήθεν είχε προειδοποιήσει για την ύπαρξη του επίμαχου φωτογραφικού υλικού και την πρόθεσή του να το δημοσιοποιήσει, με την ιδιόγραφη από 14.4.2007 επιστολή του προς τον κ. Αρ. Παυλίδη, δεν αποδεικνύεται ότι ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, ο κ. Φ. Μανούσης ισχυρίστηκε ότι την επιστολή αυτή είχε παραδώσει στον κ. Α. Βαρδουλάκη σε συνάντησή τους, όπου παρευρισκόταν και ο κ. Π. Ζαχαρίου, σε παρακείμενο του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής καφενείο. Και αυτό επειδή ο ισχυρισμός αυτός διαψεύστηκε κατηγορηματικά από τους κ.κ. Π. Ζαχαρίου και Α. Βαρδουλάκη, κατά την διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης και της κύριας ανάκρισης, αλλά και από την κατάθεση του κ. Α. Βαρδουλάκη ενώπιον της Επιτροπής μας (σελ. 83, 91, 100). Ο μάρτυρας αυτός, σε ερώτηση Βουλευτού, κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής: «Το ίδιο πράγμα με ρώτησε ο κ. Ανακριτής. Πιθανότατα να βρεθήκαμε δίπλα στο Υπουργείο Αιγαίου στην οδό Φιλελλήνων, όπου υπάρχει μια καφετέρια και πηγαίναμε και πίναμε καφέ μαζί με τον κ. Ζαχαρίου. Μπορεί να πέρασε, «κάτσε να πιούμε καφέ», γνωστός ήταν. Αλλά επιστολή δεν μου έδωσε ποτέ.».

Άλλωστε, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι η συγκεκριμένη επιστολή, και αν ακόμη συντάχθηκε, πράγματι παραδόθηκε στον κ. Αρ. Παυλίδη, σε αντίθεση με το σύνολο των υπόλοιπων εγγράφων, που απηύθυνε ο κ. Φ. Μανούσης προς τις Αρχές, τα οποία φέρουν απόδειξη της επιδόσεώς τους.

Ο παραπάνω αναπόδεικτος ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούση θα πρέπει να συσχετιστεί και με την κατηγορηματική του άρνηση να παρουσιάσει το εν λόγω φωτογραφικό υλικό στον κ. Α. Καραμάριο, τον Δεκέμβριο του 2006, όταν προφορικά τον ενημέρωσε για τις δήθεν εις βάρος του «αξιόπινες συμπεριφορές των κυρίων Π. Ζαχαρίου και Α. Παυλίδη». Μάλιστα, ο κ. Α. Καραμάριος, στην κατάθεσή του ενώπιον της Επιτροπής (σελ. 142), ήταν κατηγορηματικός ότι ο κ. Φ. Μανούσης απέκρουσε την προτροπή του να προσκομίσει τις αποδείξεις των ισχυρισμών του (προφανώς ιδίως φωτογραφίες, κασέτες βιντεοσκόπησης), λέγοντας «δεν μπορώ να το κάνω αυτό, γιατί θα κάψω τα στοιχεία που έχω». Επιπλέον, είναι άξια ιδιαίτερης μνείας και η κατάθεση του ίδιου του κ. Φ. Μανούση πάνω στο θέμα αυτό, όπου σαφώς κατέθεσε (σελ. 55, κατάθεση 8.4.2009, απόγευμα), ότι με την αποστολή των φωτογραφιών «βεβαίως απειλούσα.».

Με δεδομένο ότι τον Απρίλιο του 2007, όταν δηλαδή απεστάλησαν οι επίμαχες φωτογραφίες, η εταιρεία του κ. Φ. Μανούση είχε ήδη, από 5.12.2006, ανακηρυχθεί μοναδική μειοδότηρια του διαγωνισμού της 20.11.2006, διά του υπ' αριθμ. 2 Πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, αποδεικνύεται αβάσιμος ο ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούση ότι δήθεν απέστειλε τις επίμαχες φωτογραφίες, προκειμένου να σταματήσει δήθεν ν' αδικείται. Σε κάθε περίπτωση, η προσωρινή εκτέλεση των επίμαχων δρομολογίων, μέχρι του πέρατος των διαδικασιών του διαγωνισμού της 20.11.2006, είχε ήδη από 21.2.2007 ανατεθεί στο πλοίο, συμφερόντων του κ. Αλ. Αγούδημου, «Πηνελόπη», με απόλυτα σύννομη

διαδικασία, δεν φαίνεται βάσιμος ο ισχυρισμός του κ. Μανούση ότι απέστειλε τις επίμαχες φωτογραφίες για να σταματήσει δήθεν να αδικείται.

Όπως, μάλιστα, αμέσως κατωτέρω διεξοδικά αναλύεται, ουδεμία παράνομη ενέργεια έγινε εις βάρος του κ. Φ. Μανούση κατά τις διαδικασίες του διαγωνισμού της 20.11.2006.

3. Ομοίως ανακριβής αποδείχθηκε και ο ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούση, ότι την περίοδο 2004-2007, συστηματικά και παράνομα, αποκλειόταν από τους διαγωνισμούς του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σε σημείο που αναγκάστηκε, κατά τους ισχυρισμούς του, αφενός να δωροδοκήσει για «προστασία», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει, και αφετέρου να στείλει τις επίμαχες φωτογραφίες στον κ. Α. Παυλίδη. Ειδικότερα, από το σύνολο των αποδείξεων που συγκεντρώθηκαν κατά τις εργασίες της Επιτροπής προέκυψε ακριβώς το αντίθετο.

Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το με αριθμό ΔΜ/Φ/23109/683 έγγραφο της Διεύθυνσης Μεταφορών, Τμήμα Άγονων Γραμμών, του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, οι εταιρείες συμφερόντων του κ. Φ. Μανούση επελέγησαν ως ανάδοχοι εκτέλεσης επιδοτούμενων δρομολογίων άγονων γραμμών σε 12 διαγωνισμούς, από τους συνολικά 37, που προκηρύχθηκαν κατά την διάρκεια της Υπουργίας του κ. Παυλίδη, σε ποσοστό δηλαδή 1/3. Επιπλέον, ο κ. Φ. Μανούσης θεωρείται ως «ο μεγάλος ευνοημένος των άγονων γραμμών», όπως κατέθεσε ο κ. Απ. Βεντούρης ενώπιον της Επιτροπής (σελ. 81) και ο κ. Σ. Αθανασίου (σελ. 45-46, 61, 100), ο οποίος, μάλιστα, διευκρίνισε ότι και στο παρελθόν ο Βουλευτής, κ. Ν. Σηφουνάκης, κατονόμασε τον κ. Φ. Μανούση ως έναν από τους ιδιαίτερα ευνοημένους εφοπλιστές που δραστηριοποιούνται στις άγονες γραμμές, ενώ, επίσης, σαφώς κατέθεσε ότι οι εταιρείες του κ. Φ. Μανούση δραστηριοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά στις άγονες γραμμές, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε ενώπιον της Επιτροπής από κανέναν άλλο μάρτυρα πλην του Φ. Μανούση και αυτού άνευ άλλης αποδείξεως.

4. Περαιτέρω, από το ίδιο αποδεικτικό υλικό προέκυψε αναμφισβήτητο ότι, τόσο για τον επίμαχο διαγωνισμό, όσο και για τους υπόλοιπους διαγωνισμούς, που προκηρύχθηκαν κατά την περίοδο που ήταν Υπουργός ο κ. Αρ. Παυλίδης, δεν υπήρξε παρέμβαση, είτε από τον κ. Αρ. Παυλίδη, είτε από τον κ. Π. Ζαχαρίου, υπέρ ή κατά οποιουδήποτε των συμμετεχόντων. Επιπλέον, είναι άξιο ιδιαίτερης μνείας το γεγονός ότι, εκτός από τους ισχυρισμούς του κ. Φ. Μανούση, από το σύνολο των καταθέσεων των μαρτύρων ενώπιον της Επιτροπής μας, αποδείχθηκε ότι ουδέποτε ο κ. Αρ. Παυλίδης ζήτησε χρήματα ή «οικονομική βοήθεια», είτε ο ίδιος, είτε μέσω του κ. Π. Ζαχαρίου, για οποιονδήποτε λόγο. Αντίθετα, στο σημείο αυτό όλοι οι μάρτυρες κατέθεσαν ότι κάτι τέτοιο δεν έχει υποπέσει στην αντίληψή τους γενικότερα. Συγκεκριμένα, όλοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες (μέλη των Επιτροπών Διαγωνισμών κ.λπ.), που κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής μας, κατηγορηματικά δήλωσαν ότι ουδέποτε δέχτηκαν παρεμβάσεις στο έργο τους υπέρ ή κατά κάποιου των συμμετεχόντων και, επομένως, ούτε κατά του κ. Φ. Μανούση (κ. Β. Μάμμη, σελ. 110-112 και 116-117, κ. Ε. Γεωργής, σελ. 137, 173, κ. Α. Βαρδουλάκης, σελ. 148, κ. Η. Κουντουρέλης, σελ. 7-9). Σημειώνεται στο σημείο αυτό ότι ο Ευστρ. Γεωργής εργάζεται ως Ηλεκτρολόγος - Μηχανολόγος στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής από το 1987 και εφεξής χωρίς διακοπή (βλ. σελ. 135 της κατάθεσής του στην Επιτροπή). Ειδικά, ως Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Μεταφορών του τότε Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, εκτελούσε χρέη Προέδρου της Επιτροπής των διαγωνισμών από το 2001 και μετά (σελ. 136 της κατάθεσής του στην Επιτροπή). Συνεπώς, είναι ο άνθρωπος που έχει συνεργαστεί με όλους κατά σειρά τους αντίστοιχους υπουργούς, τόσο επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και επί κυβερνήσεων Ν.Δ., για τον οποίο, μάλιστα, και ο κ. Φ. Μανούσης, εξεταζόμενος ενώπιον της Επιτροπής, κατέθεσε ότι τον θεωρεί έντιμο (βλ. κατάθεση μάρτυρα Φ. Μανούση).

Επίσης, από τις καταθέσεις των μαρτύρων ενώπιον της Επιτροπής προέκυψε αναμφισβήτητο ότι ο κ. Παυλίδης ενεργούσε πάντοτε στα πλαίσια του νόμου και ότι, μάλιστα, αυτή ήταν και η γενικότερη κατεύθυνση της πολιτικής του. Ειδικότερα, όπως

προκύπτει από τις καταθέσεις των κ.κ. Δ. Σαράγκα (σελ. 71) και Ι. Κανταρά, ο οποίος υπήρξε και συνεργάτης του κ. Φ. Μανούση (σελ. 175 – 176), όταν για τον προκείμενο διαγωνισμό της 20.11.2006 ζητήθηκε από τον κ. Παυλίδη σε επίσκεψή του στη Μυτιλήνη να προχωρήσει στην κατακύρωση υπέρ του κ. Φ. Μανούση, εκείνος αποκρίθηκε ότι «δεν κάνω τίποτα, αν δεν βγουν οι αποφάσεις των δικαστηρίων ή αν δεν γνωματεύσουν οι νομικοί μου σύμβουλοι».

Οι παραπάνω καταθέσεις έχουν ιδιαίτερη σημασία στην προκείμενη υπόθεση, διότι αφενός επιβεβαιώνουν τη δημόσια τοποθέτηση του κ. Αρ. Παυλίδη, σχετικά με τον διαγωνισμό αυτό και αφετέρου προσδιορίζουν το πλαίσιο, μέσα στο οποίο κινήθηκε ολόκληρη η διαδικασία του εν λόγω διαγωνισμού, όπως κατωτέρω αναλύεται. Είναι, επίσης, αξιο ιδιαίτερης προσοχής το γεγονός ότι οι αυτοί μάρτυρες επιβεβαιώνουν την παραπάνω φράση του κ. Αρ. Παυλίδη, διαψεύδοντας, με τον τρόπο αυτό, τους ισχυρισμούς του κ. Φ. Μανούση ότι, δήθεν, σχετικά με τον διαγωνισμό της 20.11.2006, αναγκάστηκε να δωροδοκήσει για να εξασφαλίσει προστασία.

Περαιτέρω, από το σύνολο των μαρτυρικών καταθέσεων, που δόθηκαν στο πλαίσιο των εργασιών της Επιτροπής, χωρίς καμία εξαίρεση, πέραν την κατάθεσης του Φ. Μανούση, δεν προέκυψε ότι ο κ. Αρ. Παυλίδης αναζήτησε με οποιονδήποτε τρόπο οικονομική βοήθεια, σχετικά με τους διαγωνισμούς που είχαν προκηρυχθεί από το Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. Ειδικότερα, ο κ. Αλ. Αγούδημος κατέθεσε ότι ποτέ δεν έδωσε χρήματα ή επιταγές στον κ. Π. Ζαχαρίου ούτε ποτέ μίλησαν περί χρημάτων είτε με τον κ. Π. Ζαχαρίου είτε με τον κ. Αρ. Παυλίδη. Επιπλέον, διευκρίνισε ότι ο κ. Π. Ζαχαρίου δεν του είχε δώσει ποτέ την αίσθηση ότι για να προχωρήσει δουλειές χρειάζεται κάποια οικονομική βοήθεια, ενώ, σαφέστατα, δήλωσε ότι ο κ. Αρ. Παυλίδης δεν τον είχε παραπέμψει ποτέ στον κ. Π. Ζαχαρίου (σελ. 121).

Ομοίως, ο κ. Απ. Βεντούρης στην κατάθεσή του διαψεύδει κατηγορηματικά το γεγονός, που αναφέρει ο κ. Φ. Μανούσης, ότι, δηλαδή, οι κατακυρώσεις των διαγωνισμών από τον κ. Παυλίδη λάμβαναν χώρα με την παροχή οικονομικής βοήθειας. Συγκεκριμένα, δηλώνει ότι δεν έχει λάβει κανένα τέτοιο μήνυμα και ότι, επίσης, δεν έχει ακούσει κάποια καταγγελία για τον κ. Π. Ζαχαρίου από κανένα, ενώ, παράλληλα, συμπληρώνει ότι ο ίδιος ποτέ δεν «λάδωσε» για να «πάρει» διαγωνισμό (σελ. 78, 93, 94). Επιπλέον, ως μέλος του Δ.Σ. της Ένωσης Ακτοπλοίων, δεν έχει ακούσει κάποια καταγγελία για τον κ. Π. Ζαχαρίου από κανέναν και, παράλληλα, προσδιορίζει ότι στο Δ.Σ. της Ένωσης τέθηκε ζήτημα, αν υπήρξε περίπτωση χρηματισμού από οποιονδήποτε και όλα τα μέλη απάντησαν κατηγορηματικά αρνητικά (σελ. 133).

Πρέπει να γίνει ιδιαίτερη υπόμνηση στο γεγονός ότι ακόμα και μάρτυρες, που βρίσκονται σε σφοδρή αντιδικία με τον κ. Αρ. Παυλίδη, κατηγορηματικά δήλωσαν ότι ποτέ δεν τους ζητήθηκαν χρήματα. Συγκεκριμένα, ο κ. Γ. Σπανός στην κατάθεσή του (σελ. 144), σε ερώτηση που του έγινε αν του ζητήθηκαν χρήματα για την δρομολόγηση του πλοίου είτε από τον κ. Ζαχαρίου είτε από τον κ. Παυλίδη, κατηγορηματικά απάντησε «για όνομα του Θεού, όχι». Επίσης, ο Δήμαρχος Τήλου, κ. Α. Αλιφέρης, κατηγορηματικά δήλωσε ότι «δεν μου ζήτησε λεφτά ο Παυλίδης για να επιδοτήσει την γραμμή της Λέρου» (σελ. 63). Ωστόσο, πρέπει να γίνει μνεία του γεγονότος ότι ο κ. Α. Αλιφέρης εμμέσως, με τρόπο αόριστο όμως, ανέφερε ότι ο κ. Π. Ζαχαρίου του είχε ζητήσει χρήματα. Πάντως, πέραν του γεγονότος ότι αυτή είναι η μοναδική αναφορά κατά του κ. Π. Ζαχαρίου, πρέπει να τονιστεί ότι ο κ. Α. Αλιφέρης στην κατάθεσή του δηλώνει πως (σελ. 81, 101) ποτέ δεν ενημέρωσε τον κ. Παυλίδη για το γεγονός αυτό, ούτε αφήνει την παραμικρή υπόνοια γνώσης και, πολύ περισσότερο, εμπλοκής του Παυλίδη.

Επιπλέον, πρέπει να αναφερθεί ότι ακόμα και οι στενοί συνεργάτες του κ. Φ. Μανούση επιμελώς τηρούν αποστάσεις από τις καταγγελίες του εργοδότη τους. Συγκεκριμένα, η κ. Αικ. Αναγνωστοπούλου κατέθεσε (σελ. 211) ότι δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ότι υφίσταται εμπλοκή Παυλίδη και, πολύ περισσότερο, δεν μπορεί, επίσης, να πει με βεβαιότητα ότι ο Ζαχαρίου πήρε τα χρήματα και τις επιταγές. Κατέθεσε ακόμα (σελ. 230) ότι η

εταιρεία δεν ευνοήθηκε από τον κ. Παυλίδη, ενώ σε ολόκληρη την κατάθεσή της (σελ. 164, 168-169, 171) **δεν αναφέρει ότι είδε τον κ. Π. Ζαχαρίου να παίρνει χρήματα**. Τέλος, στη σελ. 179 της καταθέσεώς της **δηλώνει ότι δεν μπορεί να αποκλείσει να έμειναν τα 100.000 σε κάποιο συρτάρι στην αίθουσα συσκέψεων στην εταιρεία του Μανούση**. Συγκεκριμένα, στη σελ. 179 των πρακτικών της Επιτροπής, σε ερώτηση Βουλευτή, αν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να παρέμειναν τα 100.000 σε κάποιο συρτάρι στο γραφείο του Μανούση, απάντησε: **«δεν μπορώ να το αποκλείσω, από τη στιγμή που δεν ήμουν παρούσα»**. Επίσης, στη σελ. 177 καταθέτει αναφορικά με τη φερόμενη συναλλαγή των 100.000 ευρώ: **«Δεν είμαι αυτόπτης μάρτυς αυτής της συναλλαγής»**.

Ομοίως, ο κ. Π. Μακρής, συνεργάτης του κ. Φ. Μανούση και Γενικός Διευθυντής στις εταιρείες συμφερόντων του, επίσης τηρεί αποστάσεις από τις καταθέσεις του κ. Φ. Μανούση. Συγκεκριμένα, κατηγορηματικά κατέθεσε ότι ποτέ δεν ήταν παρών σε συναντήσεις του κ. Π. Ζαχαρίου με τον κ. Φ. Μανούση (σελ. 163, 165), ότι δεν έχει ιδία αντίληψη για το περιεχόμενο των συνομιλιών τους (σελ. 164) και ότι δεν ήταν παρών ούτε όταν ο κ. Φ. Μανούσης παρέδωσε, κατά τους ισχυρισμούς του (ενν. του Μανούση), τα 100.000 στον κ. Π. Ζαχαρίου. Συγκεκριμένα, ο κ. Π. Μακρής κατέθεσε, σε ερώτηση Βουλευτή, αν ήταν ποτέ παρών σε κάποια από τις συναντήσεις Μανούση και Ζαχαρίου (σελ. 163): **«όχι»** (ομοίως καταθέτει και στη σελ. 165) και σε σχετική ερώτηση Βουλευτή πώς γνωρίζει το περιεχόμενο της συζητήσεως Μανούση – Ζαχαρίου, αφού δεν ήταν παρών, απάντησε (σελ. 164): **«από τις διηγήσεις του κ. Μανούση»**, ενώ σε ερώτηση Βουλευτή, αν έχει ιδία αντίληψη (σελ. 164), κατέθεσε: **«όχι...»**.

Πρέπει να τονιστεί, επίσης, το γεγονός ότι ακόμα και ο κ. Φ. Μανούσης περιέρχεται σε αντιφάσεις, καθώς στη σελ. 55 της κατάθεσής του στις 9.4.2009 το πρωί, ενώπιον της Επιτροπής, κατηγορηματικά καταθέτει ότι «ποτέ» ο κ. Παυλίδης δεν του είπε να δώσει οικονομική βοήθεια στον κ. Π. Ζαχαρίου. Απλά, όταν τον είδε στο γραφείο του, τον παρέπεμψε να βρει λύση στα προβλήματά του μ' αυτόν.

Από όλα τα παραπάνω, προκύπτει αναμφισβήτητο ότι οι ισχυρισμοί του κ. Φ. Μανούση για δήθεν παράνομες παρεμβάσεις εκ μέρους του κ. Παυλίδη στους διαγωνισμούς του Υπουργείου δεν επιβεβαιώνονται από το αποδεικτικό υλικό, που συγκεντρώθηκε από την Επιτροπή μας.

5. Οι ισχυρισμοί του κ. Φ. Μανούση δεν επιβεβαιώνονται και σε ό,τι αφορά τον διαγωνισμό της 20.11.2006. Συγκεκριμένα, ο κ. Φ. Μανούσης ισχυρίζεται ότι οι διαδικασίες του εν λόγω διαγωνισμού έχουν διεκπεραιωθεί κατά τρόπο εμφανώς παράνομο και με προφανή σκοπό την πρόκληση βλάβης στις εταιρείες συμφερόντων του.

Συγκεκριμένα, ο κ. Φ. Μανούσης αναφέρει ότι η προκήρυξη του συγκεκριμένου διαγωνισμού (25.9.2006) υπήρξε φωτογραφική, διότι, για πρώτη φορά, ζητήθηκαν τα πλοία που μετέχουν στον διαγωνισμό, να πληρούν τις προϋποθέσεις της Συνθήκης της Στοκχόλμης. Πρέπει να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι οι προδιαγραφές της Συνθήκης της Στοκχόλμης καθιερώθηκαν μετά το πολύνεκρο ναυάγιο του πλοίου «Εσθονία» στην Βαλτική (Βλ. κατάθεση μάρτυρα Ιωάννη Τζωάννου) και ως σκοπό έχουν την ασφάλεια στη ναυσιπλοΐα. Δεν χρειάζεται περαιτέρω ανάλυση το γεγονός ότι η καθιέρωση των όρων και των προδιαγραφών της Συνθήκης της Στοκχόλμης δεν αποτελεί φωτογραφική διάταξη εις βάρος του κ. Φ. Μανούση, αλλά, αντίθετα, αποτελεί σημαντικό βήμα για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας στη χώρα μας. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται από το σύνολο των μαρτύρων που κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής, αλλά και από τον ίδιο τον κ. Φ. Μανούση, ο οποίος στη σελ. 69 της καταθέσεώς του δήλωσε ότι οι προϋποθέσεις που έθεσε η Συνθήκη της Στοκχόλμης, μπορεί κανείς να πει, πως βελτιώνουν την ποιότητα των γραμμών.

Ομοίως δεν επιβεβαιώνεται και ο ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούση περί δήθεν προκλητικής αργοπορίας, σχετικά με την έκδοση της υπουργικής απόφασης, με την οποία θα κατακυρώνονταν τα αποτελέσματα του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, ο κ. Φ. Μανούσης αναφέρει ότι, παρά το γεγονός ότι ήδη

από 5.12.2006 η εταιρεία του είχε παραμείνει μόνη μειοδότηρια στον εν λόγω διαγωνισμό, αφού με το υπ' αριθμ. 2 Πρακτικό της, η Επιτροπή Διαγωνισμού είχε αποκλείσει από τον διαγωνισμό τις υπόλοιπες εταιρείες που συμμετείχαν, εντούτοις ο κ. Αρ. Παυλίδης εξέδωσε την Υπουργική Απόφαση με πρωτοφανή καθυστέρηση στις 26.4.2007.

Πρέπει, όμως, να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι ο κ. Φ. Μανούσης σκόπιμα παραλείπει να αναφέρει το γεγονός πως από πλευράς της εταιρείας του κ. Α. Αγουδήμου (πλοίο «Πηνελόπη») κατατέθηκαν προσφυγές και αιτήσεις αναστολής εναντίον του παραπάνω υπ' αριθμ. 2/5.12.2006 Πρακτικού της Επιτροπής του Διαγωνισμού. Με αυτόν τον τρόπο ήταν αδύνατη η κατακύρωση του διαγωνισμού υπέρ οποιουδήποτε από τους συμμετέχοντες, δυνάμει του ν. 2522/1997, ο οποίος εμποδίζει την κατάρτιση συμβάσεων σε περίπτωση άσκησης προσφυγής και αιτήσεως αναστολής. Πρέπει να σημειωθεί, επίσης, ότι μόλις στις 27.3.2007 εκδόθηκαν από το Τμήμα Αναστολών του Σ.τ.Ε. οι υπ' αριθμ. 253 και 254/2007 Αποφάσεις, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, που κατατέθηκαν από πλευράς κ. Α. Αγουδήμου.

Επιπλέον, στις 20.4.2007, με έγγραφό του, το οποίο τιτλοφορείται «Ενημερωτικό Σημείωμα αρ. 16», ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Μεταφορών του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Ευστρ. Γεωργής, για τον οποίο ο κ. Φ. Μανούσης αναφέρεται με τα καλύτερα λόγια (σελ. 79 της κατάθεσής του στις 9.4.2009 το απόγευμα ενώπιον της Επιτροπής), προσδιορίζει ότι μεταξύ των πλοίων «Πηνελόπη» και «Σαμοθράκη», προκύπτει ότι το πλοίο «Πηνελόπη» είναι σαφώς ανώτερο ποιοτικά, αφού έχει μεγαλύτερη χωρητικότητα και είναι κατά 20% φθηνότερο από το πλοίο «Σαμοθράκη», συμφερόντων κ. Φ. Μανούση, ενώ, παράλληλα, προτείνει τα συγκεκριμένα δρομολόγια να επιδοτούνται με πολύ χαμηλότερο μίσθωμα και μόνο για το δρομολόγιο Μυτιλήνη-Χίος-Σάμος. Μετά το παραπάνω ενημερωτικό σημείωμα του κ. Ε. Γεωργή, ο κ. Αρ. Παυλίδης, ως όφειλε, ζήτησε γνωμοδότηση από τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για να προχωρήσει ή όχι στην κατακύρωση. Στη συνέχεια, στις 24.4.2007, εκδόθηκε η παραπάνω γνωμοδότηση του παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο και δύο μέρες αργότερα, στις 26.4.2007, εκδόθηκε η Υπουργική Απόφαση, με την οποία κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός στην εταιρεία συμφερόντων του κ. Φ. Μανούση. Επομένως και ο ισχυρισμός αυτός του κ. Φ. Μανούση αποδεικνύεται αβάσιμος. Μάλιστα, ο κ. Φ. Μανούσης στην κατάθεσή του (9.4.2009 απόγευμα, σελ. 90, 91) παραδέχεται ότι στην προκείμενη περίπτωση ο Υπουργός δεν τον αδίχησε, αφού ακολούθησε τις εισηγήσεις του κ. Ευστρ. Γεωργή και το σύνολο των δικαστικών αποφάσεων, καθώς και τη γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου του Υπουργείου.

Περαιτέρω, ο κ. Φ. Μανούσης θεωρεί ότι η μεγαλύτερη απόδειξη των εις βάρος του δήθεν παράνομων διώξεων του κ. Παυλίδη αποτελεί το γεγονός ότι στις 21.2.2007 ο κ. Αρ. Παυλίδης ανέθεσε προσωρινά, μέχρι πέρας των διαδικασιών του διαγωνισμού της 20.11.2006, την εκτέλεση των δρομολογίων της συγκεκριμένης άγονης γραμμής στο πλοίο «Πηνελόπη», που εκτελούσε τα δρομολόγια αυτά και πριν από τον εν λόγω διαγωνισμό. Στο σημείο αυτό οι αιτιάσεις του κ. Φ. Μανούση όχι μόνο είναι αβάσιμες, αλλά φτάνουν στο σημείο να κατηγορούν τον κ. Αρ. Παυλίδη, επειδή ενήργησε νόμιμα και προς το συμφέρον του Ελληνικού Δημοσίου.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 27 του ν. 3511/2006 προβλέπεται η δυνατότητα στον Υπουργό να αναθέτει σε πλοιοκτήτη την εξυπηρέτηση της γραμμής, μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες του εκάστοτε διαγωνισμού και να υπογραφεί η σύμβαση, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι συγκοινωνιακές ανάγκες. Με βάση το παραπάνω άρθρο, ο κ. Αρ. Παυλίδης ανέθεσε προσωρινά την εκτέλεση των εν λόγω δρομολογίων στο πλοίο «Πηνελόπη», το οποίο εξυπηρετούσε τα συγκεκριμένα δρομολόγια και πριν τον διαγωνισμό της 20.11.2006. Προέκυψε, μάλιστα, ότι η πρακτική που ακολουθούσε το Υπουργείο και πριν από τον κ. Αρ. Παυλίδη ήταν οι προσωρινές αυτές αναθέσεις να δίνονται στα πλοία που εξυπηρετούσαν από πριν τα συγκεκριμένα δρομολόγια

για (βλ. καταθέσεις Β. Μάμμη σελ. 82, και Ι. Τζωάννου σελ. 16).

Επιπλέον, όπως προκύπτει από το παραπάνω ενημερωτικό σημείωμα του κ. Ευστρ. Γεωργή, η εκτέλεση των δρομολογίων από το πλοίο «Πηνελόπη» ήταν σαφώς πιο συμφέρουσα για το Ελληνικό Δημόσιο από ό,τι αν αυτά εκτελούνταν από το πλοίο «Σαμοθράκη», συμφερόντων κ. Φ. Μανούση, λόγω της διαφοράς του μισθώματος ανάμεσα στα δύο πλοία. Έτσι, η εν λόγω προσωρινή ανάθεση, που, κατά τον κ. Φ. Μανούση, αποτελεί προκλητική και παράνομη εις βάρος του ενέργειας, αποδεικνύεται ότι είναι μια ορθή υπουργική απόφαση, η οποία λήφθηκε με βάση τόσο το δημόσιο συμφέρον, αλλά και την καλύτερη εξυπηρέτηση των δρομολογίων, αφού έλαβε χώρα υπέρ του καλύτερου πλοίου. Πρέπει να σημειωθεί, επίσης, ότι η εν λόγω προσωρινή ανάθεση διήρκεσε μέχρι την 11.6.2006, όταν ύστερα από την 16.5.2007 εξώδικη δήλωση της εταιρείας «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ Ν.Ε.», με την οποία η εν λόγω εταιρεία αποδέχθηκε να εκτελέσει τα εν λόγω δρομολόγια «άνευ μισθώματος», ο κ. Αρ. Παυλίδης αμέσως, με αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις, ανακάλεσε την προσωρινή ανάθεση από το πλοίο «Πηνελόπη» και ανέθεσε προσωρινά την εκτέλεση των εν λόγω δρομολογίων στο πλοίο «Σαμοθράκη». Συνεπώς, ήταν μια κατάδηλα επωφελής για το Ελληνικό Δημόσιο ανάθεση.

Προκύπτει, επομένως, ότι, όπως αναφέρεται και στην απόφαση της 11 Ιουνίου 2007, λόγοι δημοσίου συμφέροντος, «συνιστάμενοι στην εξοικονόμηση σημαντικής δαπάνης υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου», είναι η βάση της από 21.2.2007 αποφάσεως προσωρινής ανάθεσης του κ. Αρ. Παυλίδη υπέρ του πλοίου «Πηνελόπη» για την εκτέλεση των εν λόγω δρομολογίων και ότι οι ίδιοι ακριβώς λόγοι δικαιολογούν και την ανάκληση της προσωρινής αναθέσεως υπέρ του πλοίου «Σαμοθράκη», συμφερόντων κ. Φ. Μανούση. Επομένως, προκύπτει αναμφισβήτητα και αποδεικνύεται με έγγραφα ότι ο σκοπός του κ. Αρ. Παυλίδη, στην προκείμενη περίπτωση, δεν ήταν η πρόκληση βλάβης στον κ. Φ. Μανούση, όπως ο ίδιος υποστηρίζει, αλλά, αντίθετα, η εξοικονόμηση πόρων υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, οι ενέργειες και οι αποφάσεις του κ. Αρ. Παυλίδη κινήθηκαν εντός των υφισταμένων νομικών ορίων, αφού ελήφθησαν δυνάμει του παραπάνω αναφερομένου άρθρου 27 του ν. 3511/2006. Σε αντίθετη περίπτωση, αν, δηλαδή, με απόφαση του κ. Αρ. Παυλίδη η προσωρινή ανάθεση λάμβανε χώρα υπέρ του πλοίου «Σαμοθράκη», θα επερχόταν αύξηση της δαπάνης του Ελληνικού Δημοσίου και τότε ο κ. Αρ. Παυλίδης θα μπορούσε να κατηγορηθεί για διασπάθιση δημοσίου χρήματος.

Είναι αξιοίδιαίτερης προσοχής, επίσης, το γεγονός ότι, όπως προέκυψε από τις εργασίες της Επιτροπής, οι υπηρεσίες που προσέφεραν οι εταιρείες συμφερόντων κ. Φ. Μανούση επέσυραν διαχρονικά τις διαμαρτυρίες των κατοίκων των εξυπηρετούμενων νησιών. Από αυτό και μόνο το σημείο προκύπτει ότι η προσωρινή ανάθεση, που αποφασίστηκε από τον κ. Παυλίδη, στην προκείμενη περίπτωση όχι μόνο ήταν νόμιμη και εξοικονομούσε πόρους για το Ελληνικό Δημόσιο, αλλά και, επιπλέον, ήταν προς το συμφέρον των συγκοινωνιών.

Ειδικότερα, κατέστη απολύτως σαφές ότι η ανωτέρω ανάθεση που έλαβε χώρα για την εκτέλεση των εν λόγω δρομολογίων πριν από την προκήρυξη του προκειμένου διαγωνισμού, υπέρ του πλοίου «Πηνελόπη», ήταν η πλέον συμφέρουσα για το Ελληνικό Δημόσιο, αφού το προσφερόμενο μίσθωμα ήταν ύψους 39.500 , ανά δρομολόγιο, για το εν λόγω πλοίο, ενώ η προσφορά του πλοίου «Σαμοθράκη» ανήρχετο σε 42.000 . Επομένως, από αυτήν την απόφαση του κ. Αρ. Παυλίδη προκύπτει όφελος του Ελληνικού Δημοσίου από εξοικονόμηση πόρων, συνολικού ύψους 2.500 , ανά δρομολόγιο (κατάθεση κ. Αρ. Παυλίδη 15-4-2009 απόγευμα, σελ. 23).

Τέλος, χάριν πληρότητας, θα πρέπει να αναφερθεί το γεγονός ότι ανάμεσα στις αιτιάσεις του κ. Φ. Μανούση κατά του κ. Υπουργού είναι και ότι, με την απόφασή του περί κατακύρωσης του εν λόγω διαγωνισμού την 26.4.2007, τα πλοία συμφερόντων κ. Φ. Μανούση θα έπρεπε να προσεγγίζουν επιπλέον τη Χίο και τη Σάμο. Όμως, όπως προκύπτει από τα από 26.7.2007 και 13.8.2007 έγγραφα του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, τα συγκεκριμένα δρομολόγια τα είχε αποδεχθεί ο κ. Φ.

Μανούσης, αφού είχε δεχθεί και την σχετική απόφαση του Υπουργείου.

6. Περαιτέρω, όπως αμέσως κατωτέρω αναλύεται, ούτε και τα ποσά που ο κ. Φ. Μανούσης ισχυρίζεται ότι κατέβαλε στον κ. Π. Ζαχαρίου, αλλά ούτε και οι επιταγές τις οποίες ισχυρίζεται ότι παρέδωσε, επιβεβαιώνονται από οποιοδήποτε στοιχείο της δικογραφίας.

Ειδικότερα, σχετικά με τις καταβολές μετρητών, μολονότι γίνεται εκτενής αναφορά στην προκειμένη δικογραφία, όσο και στο παραπάνω έγγραφο του κ. Ανακριτή, εντούτοις δεν προκύπτει αναμφισβήτητο ότι αυτές πράγματι έλαβαν χώρα. Συγκεκριμένα, σχετικά με την καταβολή 100.000 ευρώ της 3-11-2006, ο κ. Ανακριτής φαίνεται να στηρίζεται αφενός στο ότι ο καταγγέλλων και οι μάρτυρές του αποδεικνύουν μεν ότι την συγκεκριμένη ημερομηνία πράγματι το ποσό αυτό βρισκόταν στα χέρια τους σε μετρητά και αφετέρου στο ότι ο κ. Π. Ζαχαρίου, κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 7-11-2006 και 8-11-2006, κατέθεσε σε τράπεζες συνολικά το ποσό των 40.000 ευρώ. Όμως, το γεγονός ότι το εν λόγω χρηματικό ποσό βρισκόταν σε μετρητά στα χέρια του καταγγέλλοντα δεν σημαίνει αναγκάως και ότι παραδόθηκε στον κ. Ζαχαρίου, ενώ, παράλληλα, υποστηρίζεται από αυτόν (βλ. τις από 2-4-2008 έγγραφες εξηγήσεις του) ότι κατά το έτος 2006 είχε συνολικά εισοδήματα ύψους 73.796,21 από την ατομική του επιχείρηση και 29.098,81 από μισθωτές υπηρεσίες, ενώ αντίστοιχα ήταν και τα εισοδήματά του κατά το έτος 2005, στοιχείο το οποίο, πάντως, ουδόλως αποδείχθηκε ότι σχετίζεται και με τον Α. Παυλίδη.

Σχετικά με τις υπόλοιπες καταβολές μετρητών, πρέπει να σημειωθεί ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας προκύπτει ότι αυτές πράγματι έλαβαν χώρα, αλλά, αντίθετα, αναφέρονται μόνο στις καταθέσεις του καταγγέλλοντα και των συνεργατών του, οι οποίοι, όπως προαναφέρθηκε, δεν έχουν άμεση αντίληψη, αλλά αντλούν τη γνώση τους από τις δηγήσεις του εργοδότη τους. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι από τις παραπάνω καταβολές εκείνη, που φέρεται ότι έλαβε χώρα τα Χριστούγεννα 2006, ύψους 15.000 ευρώ, το πρώτον προέκυψε στο στάδιο της κύριας ανάκρισης, όπως, επίσης, και η κατάθεση των 7.500 ευρώ, η οποία, μάλιστα, δεν αναφέρεται ούτε στην από 7-11-2008 παράσταση πολιτικής αγωγής, αλλά αναφέρεται για πρώτη φορά στην από 17-3-2009 κατάθεση του κ. Φ. Μανούσης, ο οποίος, μάλιστα, ισχυρίζεται ότι έχει, σε προηγούμενη κατάθεσή του, αναφερθεί στην κατάθεση αυτή, χωρίς, όμως, να προκύπτει κάτι τέτοιο από το σύνολο των καταθέσεων του. Ειδικότερα, σχετικά με την συγκεκριμένη κατάθεση ανακρίπτον σημαντικά γεγονότα, που δεν αφορούν μόνο το χρόνο, κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η εν λόγω κατάθεση από τον καταγγέλλοντα, αλλά και τις συνθήκες υπό τις οποίες αυτή έλαβε χώρα. Συγκεκριμένα, κατά τον κ. Φ. Μανούση, η εν λόγω κατάθεση του υποδείχθηκε να γίνει στο λογαριασμό του κ. Τσ. Τριομμάτης (του οποίου τον λογαριασμό δεν θα μπορούσε να γνωρίζει διαφορετικά, κατά τα λεγόμενά του). Από την άλλη πλευρά, ο κ. Τσ. Τριομμάτης στην κατάθεσή του κατηγορηματικά αναφέρει ότι η εν λόγω κατάθεση έλαβε χώρα στο συνταξιοδοτικό του λογαριασμό και ότι, για μεγάλο χρονικό διάστημα, προσπαθούσε να καταλάβει από πού προήλθε. Τελικά, επέστρεψε 5.000 ευρώ, όπως αποδεικνύεται και από σχετικό παραστατικό τράπεζας, που κατέθεσε ενώπιον του κ. Ανακριτή. Όμως, ο κ. Τσ. Τριομμάτης δεν έχει μέχρι σήμερα αποδείξει την επιστροφή του υπολοίπου των 2.500 ευρώ. Περαιτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι για την επιστροφή του ποσού των 5.000 ευρώ, ο Φ. Μανούσης ισχυρίστηκε ότι το ποσό αυτό αφορούσε μέρος μείζονος χρηματικής οφειλής του κ. Δ. Χαματζόγλου προς αυτόν. Μάλιστα, αναφέρει ότι συνεργάστηκε με τον κ. Δ. Χαματζόγλου, ο οποίος ήταν ο κεντρικός ναυτικός πράκτορας στα Δωδεκάνησα του πλοίου «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ», κατόπιν υποδείξεως του κ. Αρ. Παυλίδη, με αποκλειστική αρμοδιότητα την διεκπεραίωση αιτημάτων των ψηφοφόρων. Στη συνέχεια, ο κ. Φ. Μανούσης καταθέτει τις ιδιαίτερες συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα η συγκεκριμένη κατάθεση. Αναφέρει, δηλαδή, ότι τις παραμονές της κατάθεσης των 5000 ευρώ συναντήθηκε με τον κ. Π. Ζαχαρίου, τον οποίο, όπως ισχυρίζεται, πίεσε, ώστε και αυτός με τη σειρά του να πιέ-

σει τον κ. Δ. Χαματζόγλου, με σκοπό να του καταβάλει το οφειλόμενο ποσό. Ισχυρίζεται δε ότι ο κ. Π. Ζαχαρίου συνομίλησε με κάποιον τηλεφωνικά και του ζήτησε έναν αριθμό λογαριασμού. Τότε, ο Φ. Μανούσης, κατά τα λεγόμενά του (αφού από κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτουν αυτά), τηλεφώνησε στην κ. Αικ. Αναγνωστοπούλου και ζήτησε έναν αριθμό λογαριασμού. Εκείνη δε, επειδή βρισκόταν «εκτός εταιρείας τις απογευματινές ώρες», δεν θυμόταν κάποιον αριθμό λογαριασμού της εταιρείας και από μνήμης παράθεσε τον προσωπικό της λογαριασμό.

Το σύνολο, όμως, των ισχυρισμών του καταγγέλλοντος, σχετικά με την κατάθεση αυτή, διαψεύδεται κατηγορηματικά από τον κ. Δ. Χαματζόγλου, ο οποίος εκτός από την ρητή διάψευση των ισχυρισμών κ. Φ. Μανούση, με την κατάθεσή του ενώπιον της Επιτροπής μας, επιπλέον άσκησε και έγκληση (Α09/50) ενώπιον του κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών για το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης κατά του καταγγέλλοντος. Στην παραπάνω έγκλησή του, ο κ. Δ. Χαματζόγλου, εκτός του ότι διαψεύδει κατηγορηματικά τα λεγόμενα του καταγγέλλοντος, επιπλέον υποστηρίζει ότι δεν οφείλει κανένα ποσό στις εταιρείες του κ. Φ. Μανούση, καθώς και αυτός έχει απαιτήσεις εις βάρος της εταιρείας του κ. Φ. Μανούση. Εξάλλου, στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι οι ισχυρισμοί του κ. Φ. Μανούση, σχετικά με την προκειμένη κατάθεση, δεν στοιχειούνται με την κοινή λογική, η οποία απαγορεύει ότι στις συναλλαγές τους οι εταιρείες και, μάλιστα, του μεγέθους όπως αυτές, του καταγγέλλοντα, χρησιμοποιούν, εντελώς διαφορετική πρακτική για την είσπραξη των απαιτήσεων τους και αφετέρου δεν προκύπτει ότι υπήρχε κάποιος ιδιαίτερος λόγος να χρησιμοποιηθεί ο προσωπικός λογαριασμός της κ. Αικ. Αναγνωστοπούλου, αφού οι εν λόγω τηλεφωνικές επικοινωνίες έλαβαν χώρα σε ώρα «απογευματινή» και, επομένως, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθεί άμεσα τραπεζική συναλλαγή.

Επιπλέον, αποδείχτηκε, κατά τις εργασίες της Επιτροπής μας, πως οι σχετικοί ισχυρισμοί του κ. Φ. Μανούση δεν επιβεβαιώθηκαν από τις μαρτυρικές καταθέσεις, που έλαβαν χώρα ενώπιόν μας.

Συγκεκριμένα, στην από 8-4-2009 κατάθεσή του ενώπιόν μας, ο κ. Φ. Μανούσης αναφέρει ότι κατέβαλε στις 3-11-2006 ποσό 100.000 ευρώ σε μετρητά στον Παναγιώτη Ζαχαρίου, στην αίθουσα συσκέψεων των γραφείων της εταιρείας ΔΑΦΝΕΣ (Μανούσης, 8-4-2009: σελ. 25). Ωστόσο, κατέθεσε ότι, ενώ ο χώρος παρακολουθείτο από κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης και εγγραφόταν σε βίντεο, δεν μπορεί να το προσκομίσει ως αποδεικτικό στοιχείο, διότι έχει καταστραφεί. Για το ίδιο περιστατικό, η μάρτυρας Αικατερίνη Αναγνωστοπούλου, στέλεχος της επιχείρησης του καταγγέλλοντος, δηλώνει στη σελίδα 179 της κατάθεσής της (9-4-2009) ότι δεν μπορεί να είναι σίγουρη ότι παραδόθηκαν τα χρήματα στον Π. Ζαχαρίου. Ούτε τον είδε να μπαίνει, ούτε να φεύγει στις 3-11-2006 (σελ. 204). Μόνη πηγή των πληροφοριών της είναι ο ίδιος ο καταγγέλλων (σελ. 166). Ανάλογο είναι το πνεύμα της καταθέσεως, κατά την προηγούμενη ποινική διαδικασία, του άλλου υπαλλήλου του Φ. Μανούση, Παύλου Μακρή.

Ακόμα, στη σελίδα 37-38 της κατάθεσής του στην Επιτροπή μας, ο Φ. Μανούσης δηλώνει ότι δεν προσμεύωσε τα χαρτονομίσματα, διότι δήθεν δεν είχε σκοπό να παγιδεύσει. Ο ισχυρισμός αυτός έρχεται σε προφανή αντιδιαστολή με την άρνηση του κ. Φ. Μανούση να καταθέσει τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του για να «μην τα κάψει» τον Δεκέμβριο 2006, όταν επικοινωνήσει με τον κ. Α. Καραμάριο. Άλλωστε, η προσμεύωση των χαρτονομισμάτων δεν μπορεί να θεωρηθεί παγίδευση, αλλά, αντίθετα, αποτελεί όχι μόνο το αποτελεσματικότερο μέσο προστασίας, σε αντίστοιχες περιπτώσεις, αλλά και τον μοναδικό τρόπο απόδειξης παράδοσης μετρητών. Επομένως, καθίσταται προφανές ότι τα χρήματα δεν προσμειώθηκαν, επειδή προφανώς δεν έλαβε χώρα παράδοση μετρητών. Άλλωστε, στο συμπέρασμα αυτό συνηγορεί και η απουσία αποδεικτικού υλικού από τις κάμερες ασφαλείας των γραφείων Φ. Μανούση.

Τα αποδεικτικά αυτά μέσα αξιολογούμενα δεν οδηγούν στην παραδοχή ότι όντως ο Παναγιώτης Ζαχαρίου εισέπραξε το παραπάνω ποσό, τόσο μάλιστα, όταν ενώπιον της τακτικής Δικαιο-

σύνης ο κ. Φ. Μανούσης δήλωσε ότι πήρε τα χρήματα και έφυγε, ενώ ενώπιόν μας ότι τα έβαλε σε σακούλα. Είναι προφανής η προσπάθεια του κ. Φ. Μανούσης, αν και ετεροχρονισμένη, να κατασκευάσει έστω μία αληθοφανή απόδειξη, για την παράδοση του παραπάνω ποσού, δεν αντέχει, όμως, στην κοινή λογική. Διότι, βέβαια, ολόκληρη η προκειμένη υπόθεση βασίζεται στις επίμαχες φωτογραφίες και στον υποτιθέμενο χρηματισμό του κ. Π. Ζαχαρίου. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει πιστευτό ότι ο όψιμος αυτός ισχυρισμός του κ. Φ. Μανούσης, περί παραδόσεως των μετρητών σε σακούλα, είναι αληθής και παρυσιάζεται για πρώτη φορά ενώπιον της Επιτροπής μας, ενώ τόσο κατά την διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης όσο και της κύριας ανάκρισης δεν είχε κατατεθεί από κανένα, παρά την υποτιθέμενη αποδεικτική του αξία.

Όσον αφορά στην καταβολή 10.000 ευρώ, σε μετρητά, στο γραφείο του κ. Φ. Μανούσης από τον ίδιο προς τον Παναγιώτη Ζαχαρίου στις 27-12-2006, ο κ. Μανούσης προσκόμισε προς απόδειξη του ισχυρισμού αυτού φωτογραφίες της μεταξύ τους συνάντησης (τις οποίες είχε αποστείλει τον Απρίλιο του 2007 στον Π. Ζαχαρίου). Όμως, πουθενά δεν φαίνεται στις φωτογραφίες αυτές η εγχείριση χρημάτων από τον καταγγέλλοντα στον διευθυντή του γραφείου του Υπουργού.

Ο καταγγέλλων, κ. Φ. Μανούσης, αναφέρει, επίσης, ότι η εταιρεία ΔΑΦΝΕΣ εξέδωσε ως εγγύηση –διότι δεν διέθετε τα απαραίτητα χρηματικά διαθέσιμα (Φ. Μανούσης, 9-4-2009: σελ. 40-44, 122, Αικ. Αναγνωστοπούλου, 9-4-2009: σελ. 186-187, 204, Π. Μακρής, 10-4-2009: σελ. 172)- στις 14-11-2006 τρεις επιταγές, ποσού εκάστης 100.000 ευρώ, στις 6-12-2006 δύο επιταγές, ποσού εκάστης 100.000 ευρώ και στις 6-12-2006 μία επιταγή, ποσού 25.000 ευρώ εις διαταγήν της εταιρείας, φέρουσες την υπογραφή του Γενικού Διευθυντή, Παύλου Μακρή, οι οποίες παραδόθηκαν στον Παναγιώτη Ζαχαρίου. Και σε αυτήν τη συναλλαγή, κανένας τρίτος δεν ήταν μπροστά. Επιπροσθέτως, οι επιταγές δεν έχουν εμφανισθεί έως σήμερα προς πληρωμή από κανέναν και στο προσκομιζόμενο φωτοαντίγραφο δεν φαίνονται να φέρουν την απαραίτητη από το νόμο οπισθογράφηση, ώστε να μπορούσαν ποτέ να εισπραχθούν. Ούτε, λοιπόν, τρίτο, μη εμπλεκόμενο με την παρούσα υπόθεση, πρόσωπο θα μπορούσε να τις εισπράξει, ώστε να χαθούν τα ίχνη της συναλλαγής. Επιπλέον, όμως, και κυρίως οι επιταγές αυτές ήταν χωρίς αντίκρουσμα στον αντίστοιχο τραπεζικό λογαριασμό ήδη κατά τον χρόνο έκδοσής τους και καθόλη τη διάρκεια έως και σήμερα (βλ. τις ανωτέρω καταθέσεις των μαρτύρων Μανούση (σελ. 122), Μακρή (σελ. 169) και Αναγνωστοπούλου (σελ. 186 και 204) στην Επιτροπή), γεγονός που καθιστά αδύνατη την πλήρωση του στοιχείου της «ζημίας», που απαιτείται στην αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της εκβίασης. Μάλιστα, η έννοια της «ζημίας» στο άρθρο 385 Π.Κ. αφορά σε «αλλοίωση προς το χειρότερο των περιουσιακών στοιχείων και δικαιωμάτων του παθόντος», γεγονός που ασφαλώς δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση, αφού, ήδη, κατά το χρόνο έκδοσης αυτών των επιταγών (αν υποθεθεί ότι εκδόθηκαν ποτέ) και μέχρι σήμερα, αυτές ήταν «ακάλυπτες» και μη οπισθογραφημένες, συνεπώς, ακόμη και αν εμφανίζονταν αυτές προς είσπραξη, καμία ζημία στην περιουσία του δεν θα μπορούσε να υποστεί ο Φ. Μανούσης, όπως καμία ζημία δεν υπέστη και κατά την παράδοσή τους (αν υποθεθεί ότι αυτή έλαβε χώρα), αφού αυτές δεν είχαν κανένα αντίκρουσμα και δεν μπορούσε να επιδιωχθεί η είσπραξή τους ούτε δικαστικώς, εφόσον δεν είχαν οπισθογραφηθεί.

Περατέρω, θα πρέπει να σημειωθεί πως η παράδοση επιταγών στο πλαίσιο εκβίασης είναι από κάθε άποψη εντελώς παράδοξη, αφού όχι μόνο καθιστά αμφίβολη την καταβολή των χρημάτων στον φερόμενο δράστη, αλλά, κυρίως, η είσπραξή τους καθιστά τον δράστη γνωστό στις αρχές και, επομένως, με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγήσει στην σύλληψή του. Άλλωστε, ιδιαίτερα στην προκειμένη υπόθεση κάτι τέτοιο αποκλείεται, διότι αφενός τα εμπλεκόμενα πρόσωπα δεν είναι εκ των πραγμάτων αφελή και αφετέρου, όπως άλλωστε και ο ίδιος ο καταγγέλλων αναφέρει, δεν προσέφεραν σε καμία περίπτωση βοήθεια στον κ. Φ. Μανούση, ώστε να μπορέσουν να εισπράξουν αργότερα την ονομαστική αξία των επιταγών.

Επιπλέον, γεννώνται αμφιβολίες ως προς την παράδοση των επιταγών αυτών, αφού ο καταγγέλλων, στην κατάθεσή του στην τακτική Δικαιοσύνη, στις 14-5-2007, δεν θυμάται το ύψος της συναλλαγής, ακολούθως, στις 29-10-2007 αναφέρει για ποσά από 750.000 έως 800.000 ευρώ, ενώ αθροιζόμενα τα ανωτέρω ποσά μας δίνουν το ποσό των 650.000 ευρώ. Η φερόμενη αυτή συναλλαγή παρουσιάζει την πρωτοτυπία της μελλοντικής και επισφαλούς καταβολής προμήθειας – βοήθηματος για ήδη παρασχεθείσα εξυπηρέτηση, όταν η επιδίωξη της δικαστικά θα ήταν αδύνατη. Η εν λόγω συναλλαγή παρουσιάζεται και ιδιαίτερα λογιστικά και φορολογικά εμπόδια, καθόσον η ναυτιλιακή εταιρεία τηρεί βιβλία και στοιχεία, υπόκειται σε έλεγχο και δημοσιεύει ισολογισμούς και, συνεπώς, θα της ήταν αδύνατο να δικαιολογήσει την εκταμίευση των ανωτέρω επιταγών, άνευ παραστατικού που να τις συνοδεύουν. Επίσης, στη σελ. 11 της κατάθεσής του, ο καταγγέλλων λέει ότι δεν δωροδόκησε κανέναν: «Σίγουρα δεν δωροδόκησα». Ο ίδιος, λοιπόν, αρνείται τον χαρακτηρισμό των εν λόγω καταβολών.

Σε ερώτηση Βουλευτού-μέλους της Επιτροπής, τι θα αποκόριζαν από την επίμαχη ανάθεση ο επιχειρηματίας – καταγγέλλων, εκείνος απάντησε «περίπου ένα εκατομμύριο το χρόνο» (Φ. Μανούσης, 8-4-2009: σελ. 152) και στην εύστοχη ερώτηση που ακολούθησε, άλλης Βουλευτή – μέλους της Επιτροπής, πώς ήταν δυνατόν για 1.000.000 κέρδος να κατέβαλε 750.000 ευρώ βοήθημα, δεν μπόρεσε να απαντήσει (Φ. Μανούσης, 8-4-2009: σελ. 155). Η προφανής δυσαναλογία, μεταξύ επιχειρηματικού κέρδους και καταβληθείσας προμήθειας-δωροδοκίας για την επίτευξη αυτού, γεννά εύλογα ερωτήματα για το υποστατό της καταγγελίας.

Καταλυτικός, απαλλακτικός, ισχυρισμός για τον ελεγχόμενο Υπουργό είναι η ίδια η κατάθεση του καταγγέλλοντος, ο οποίος, στην σελίδα 55 της κατάθεσής του, δηλώνει ότι ποτέ ο Παυλίδης δεν του είπε να δώσει οικονομική βοήθεια στον συνεργάτη του Παναγιώτη Ζαχαρίου και συμπεραίνει μόνο την εμπλοκή του Υπουργού, επειδή ο ίδιος υποστήριζε τον συνεργάτη του με σθένος (Φ. Μανούσης, 8-4-2009: σελ. 65). Αλλά και ο στενός συνεργάτης του καταγγέλλοντος, Παύλος Μακρής, είπε ότι δεν έχει κανένα στοιχείο που να συνδέει τον Παναγιώτη Ζαχαρίου με τον ίδιο τον Υπουργό. Ομοίως και η Αικατερίνη Αναγνωστοπούλου (σελ. 211) δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα, ούτε αν εμπλέκεται ο Παυλίδης, ούτε αν τα χρήματα και τις επιταγές τα πήρε ο Παναγιώτης Ζαχαρίου.

Ο εφοπλιστής, Γεώργιος Σπανός, στην ερώτηση αν του ζητήθηκαν χρήματα για τη δρομολόγηση του πλοίου από τον Αρ. Παυλίδη ή τον Π. Ζαχαρίου, απάντησε κατηγορηματικά αρνητικά (13-4-2009, σελ. 144 και 146). Ομοίως, ο Ιωάννης Κανταράς, μέλος του Δ.Σ. των επιχειρήσεων, συμφερόντων Φ. Μανούσης και στενός του συνεργάτης από πολλού χρόνου (14-4-2009, σελ. 161), κατέθεσε ότι ο Φ. Μανούσης δεν του είπε ποτέ ότι ο Ζαχαρίου τον εκβίαζε (σελ. 122). Ο εφοπλιστής Αλέξανδρος Αγουδής κατέθεσε (14-4-2009, σελ. 93) ότι ποτέ δεν έδωσε χρήματα ή επιταγές στον Π. Ζαχαρίου, ούτε ποτέ μίλησαν περί χρημάτων είτε με τον Π. Ζαχαρίου, είτε με τον Αρ. Παυλίδη. Επίσης, ποτέ δεν του είχε δώσει ο Π. Ζαχαρίου την αίσθηση ότι για να προχωρήσει τις δουλειές χρειάζεται κάποια οικονομική βοήθεια ούτε είχε γίνει ποτέ κουβέντα για χρήματα. Ο Αρ. Παυλίδης δεν τους είχε παραπέμψει ποτέ στον Π. Ζαχαρίου (σελ. 121). Ο Δημήτριος Σάραγκας, Αντινομάρχης Μυτιλήνης και μέλος συντονιστικής επιτροπής για τη δρομολόγηση των πλοίων, κατέθεσε (14-4-2009, σελ. 58) ότι δεν πιστεύει σε καμία περίπτωση ότι υπήρξε συνεννόηση του Παυλίδη με τον Φ. Μανούση και, ακολούθως, στη σελ. 65 της καταθέσεώς του συμπληρώνει ότι δεν είχε αφήσει ποτέ υπονοούμενο ο Μανούσης ότι, αν είχε πληρώσει, θα έπαιρνε τον διαγωνισμό. Ο Δήμαρχος Τήλου, Αναστάσιος Αλιφέρης (13-4-2009, σελ. 63), καταθέτει ότι δεν του ζήτησε λεφτά ο Παυλίδης για να επιδοτήσει τη γραμμή της Λέρου. Ο Βασίλειος Μάμης, υπάλληλος της Διεύθυνσης Θαλασσίων Συγκοινωνιών, κατέθεσε (11-4-2009, σελ. 106) ότι δεν είχε ακούσει τίποτα για τον χρηματισμό του Παυλίδη από τον Μανούση. Ακόμη, δεν διαπίστωσε ποτέ κάποια παρέμβαση του Υπουργού ή του Διευθυντή του σε διαγωνισμούς. Ομοίως, ο μάρτυρας Ευστρ. Γεωργής, υπάλλη-

λος με μεγάλη πείρα στους διαγωνισμούς του Υπουργείου Αιγαίου, στη σελ. 173 της καταθέσεώς του (13-4-2009), καταθέτει ότι ποτέ ο Υπουργός ή ο Ζαχαρίου ή κάποιος άλλος από το γραφείο του Υπουργού του είπε να δείξει ευνοϊκή ή άνιση μεταχείριση στον Μανούση. Επιπροσθέτως, στη σελ. 219 καταθέτει ότι δεν δέχτηκε καμία παρέμβαση από τον Παυλίδη. Ο Απόστολος Βεντούρης, εφοπλιστής, στην από 13-4-2009 κατάθεσή του ενώπιόν μας καταθέτει ότι ο ίδιος ο Φ. Μανούσης έκανε απόπειρα εκβιασμού. Επίσης, στη σελ. 78 της κατάθεσής του αναφέρει ότι δεν έχει λάβει κανένα μήνυμα ή σήμα ότι θα αποκλειστεί από διαγωνισμό του Υπουργείου αν δεν πληρώσει και ότι ο καταγγέλλων (σελ. 81) είναι ο μεγάλος ευνοημένος των άγονων γραμμών.

Όλοι, λοιπόν, οι μάρτυρες, οι οποίοι είχαν λάβει μέρος σε διαγωνισμό είτε ως συμμετέχοντες, είτε ως αξιολογούντες, δεν αναφέρουν οποιαδήποτε υπόνοια παράνομης οικονομικής συναλλαγής για τους διαγωνισμούς, είτε από τον Π. Ζαχαρίου είτε από τον Α. Παυλίδη.

Τα καταγγελλόμενα από τον Φώτιο Μανούση ενέχουν και μία λογική ανακολουθία. Ο ίδιος, στη σελ. 31 της από 9-4-2009 κατάθεσής του ενώπιόν μας, αναφέρει ότι είχε μιλήσει στον Α. Καραμάριο, Βουλευτή Δωδεκανήσου, για τους εκβιασμούς Παυλίδη και ο ίδιος ο συνάδελφος Βουλευτής τον προέτρεψε να τον καταγγείλει στον Εισαγγελέα. Όμως, εν προκειμένω είναι ο ίδιος ο φερόμενος ως δράστης, ο οποίος πρώτος κατήγγειλε ότι τον εκβιάζει ο καταγγέλλων.

Τέλος, ο κ. Φ. Μανούσης δεν μπόρεσε να απαντήσει πειστικά στην Επιτροπή γιατί δεν προσέφυγε όλο αυτό το διάστημα στην Δικαιοσύνη και το έπραξε αυτό μόνον ύστερα από τη μηνυτήρια αναφορά του ελεγχόμενου Υπουργού προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

7. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια των εργασιών της Επιτροπής μας δεν προέκυψε ότι - σχετικά με την αγορά οικίας εκ μέρους της κ. Αγγελικής Παυλίδη - υπάρχει σχέση με την κρινόμενη υπόθεση, αλλά ούτε και στοιχειοθετείται κάποια αξιόποινη πράξη από την δικαιοπραξία αυτή. Ειδικότερα :

Στις 19-7-2005 αγόρασε, δυνάμει του υπ' αριθμ. 6.103/2005 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πειραιώς Ειρήνης Ηλιά Μαρή, η Αγγελική, θυγατέρα Αριστοτέλη Παυλίδη, το Α1 διαμέρισμα πρώτου ορόφου, επιφανείας 138, 50 τ.μ., κειμένου επί της οδού Αγγέλου Σικελιανού και Δελφών στον δήμο Νέου Ψυχικού, από τον Ελευθέριο - Γεώργιο Αντωνίου. Τα χρήματα για την αγορά του ως άνω διαμερίσματος, 235.000 ευρώ, προέρχονται από τον θείο της, αδελφό του Υπουργού, Αναστάσιο Παυλίδη, με τον ακόλουθο τρόπο: Ανάλυση ποσού 210.000 ευρώ από τον Ανδρέα Βαρδουλάκη, στις 19-7-2005, ο οποίος και, στη συνέχεια, παρέδωσε το ποσό στην Αγγελική Παυλίδη, καθώς και ανάλυση ποσού 15.000 ευρώ από την ίδια την Αγγελική Παυλίδη (Αναστάσιος Παυλίδης, 14-4-2009: σελ. 8, Αγγελική Παυλίδη, 13-4-2009: σελ. 3-4, 28). Τα δύο ανωτέρω ποσά χρεώθηκαν στον λογαριασμό που τηρεί ο αδελφός του Υπουργού, Αναστάσιος Παυλίδης, σε κατάστημα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. Το υπόλοιπο των χρημάτων (10.000 ευρώ) δόθηκαν από τον πατέρα της. Τα ανωτέρω προκύπτουν τόσο από τη σχετική βεβαίωση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (6-3-2009), όσο και από τις καταθέσεις ενώπιον της Επιτροπής μας των Αναστασίου Παυλίδη (14-4-2009: σελ. 8, 11, 16), Αγγελικής Παυλίδη (13-4-2009: σελ. 3-4, 28), Νικολάου Φάσσου (11-4-2009: σελ. 201 επ.) και Ανδρέα Βαρδουλάκη (10-4-2009: σελ. 93-95, 101-102, 125, 141-144, 148-149).

Το τίμημα του πωληθέντος διαμερίσματος κρίνεται ότι ανταποκρίνεται στην πραγματική και αγοραία αξία του, δεδομένου ότι είναι πεπαλαιωμένη οικία περίπου 40 ετών (Ν. Φάσσος, 11-4-2009: σελ. 218, 221/ Α. Βαρδουλάκης, 10-4-2009: σελ. 114-115), όπως άλλωστε προκύπτει και από την προσκομισθείσα οικοδομική άδεια, έτους εκδόσεως 1966, που έχρηζε γενικής ανακατασκευής, για να είναι κατάλληλη προς χρήση. Άλλωστε, δεν υπήρξε οποιαδήποτε αντίθετη ένδειξη από τυχόν άλλα αποδεικτικά μέσα.

Προκύπτει, επιπλέον, ότι η Αγγελική Παυλίδη στις 14-7-2006 κατήρτισε δανειακή σύμβαση ύψους 130.000 ευρώ με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, προκειμένου να επιστρέψει μέρος της οι-

κονομικής ενίσχυσης του θείου της, Αναστάσιου Παυλίδη (Αγγελική Παυλίδη, 13-4-2009: σελ. 6-7). Πλην, όμως, ο τελευταίος, σε οικογενειακές συζητήσεις αρνήθηκε την επιστροφή των χρημάτων (Αναστάσιος Παυλίδης, 14-4-2009: σελ. 21, 33/ Αγγελική Παυλίδη, 13-4-2009: σελ. 40), δεδομένου ότι έχει κατ' επανάληψη βοηθήσει και άλλα στενά συγγενικά του πρόσωπα, διαθέτει πολλές επιχειρήσεις σε χώρες της Αφρικής και καταθέσεις στην ημεδαπή και, κατά συνέπεια, δεν έχει ανάγκη χρημάτων. Στο πλαίσιο της επιθυμίας της Αγγελικής Παυλίδη να εξοφλήσει μερικούς τον θείο της προέβη αρχικά στις 24-11-2006 στην ανάλυση από το λογαριασμό της, με έκδοση τραπεζικής επιταγής από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ύψους 126.750 ευρώ και, τελικά, από το ποσό αυτό, μετά την ανωτέρω άρνηση του θείου, επανακατέθεσε στις 8-1-2007, 100.000 ευρώ σε πρόωρη μερική εξόφληση του στεγαστικού της δανείου, αφήνοντας ένα υπόλοιπο περίπου 30.000 ευρώ στο στεγαστικό δάνειο, το οποίο εξυπηρετείται μέχρι και σήμερα από την ίδια. Αποδεικνύεται, λοιπόν, η πρόελευση και πορεία των ανωτέρω χρηματικών ποσών, ώστε δεν φαίνονται βάσιμοι οι σχετικοί ισχυρισμοί του Φ. Μανούση, που προσπαθεί να συνδέσει την ανωτέρω καταβολή των 100.000 ευρώ σε πρόωρη μερική εξόφληση του στεγαστικού δανείου από την Αγγελική Παυλίδη, με τα 100.000, σε μετρητά, που υποτίθεται ότι ο ίδιος παρέδωσε στον Π. Ζαχαρίου στις 3-11-2006.

Επομένως, προκύπτει από τις καταθέσεις των ως άνω μαρτύρων και τα προσκομιζόμενα έγγραφα ότι (α) η αξία του αγορασθέντος ακινήτου από την Αγγελική Παυλίδη ήταν 235.000 ευρώ, (β) τα χρήματα προήλθαν από τον αδελφό του Υπουργού, Αναστάσιο Παυλίδη και (γ) τα χρήματα για την μερική εξόφληση του δανείου προς το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο από την Αγγελική Παυλίδη ήταν προϊόν του ίδιου δανείου. Η καταγγελία του κ. Μανούση, ότι, δηλαδή, κατέβαλε, στις 3-11-2006, 100.000 ευρώ σε μετρητά στον συνεργάτη του Υπουργού, Παναγιώτη Ζαχαρίου, φέρεται ότι συνέβη σε χρόνο μεταγενέστερο της ανάληψης του δανείου από την Αγγελική Παυλίδη, που έγινε στις 14-7-2006 και, συνεπώς, δεν μπορούν να συνδυαστούν λογικά.

Τέλος, η διάσταση μεταξύ της αναγραφόμενης τιμής στο συμβόλαιο αγοράς του συγκεκριμένου ακινήτου (155.000 ευρώ) και του πραγματικού τιμήματος που καταβλήθηκε στον πληρεξούσιο του πωλητή την ημέρα υπογραφής των συμβολαίων (235.000 ευρώ), αφενός εξηγείται από τη συνήθη πρακτική στις αγοραπωλησίες των ακινήτων, αφετέρου σε καμία περίπτωση η διαφοροποίηση αυτή του ποσού δεν μπορεί να θεμελιώσει ποινική ευθύνη, όπως έχει κρίνει το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το με αριθμό 2626/2000 βούλευμά του (ήδη αμετάκλητο), το οποίο αναφέρει: «Από το άρθρο 41 του Ν. 1249/1982 προκύπτει ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αναγράφει στις σχετικές δηλώσεις για τον υπολογισμό του καταβλητέου φόρου τα στοιχεία βάσει των οποίων διαμορφώνεται από τον αντικειμενικό προσδιορισμό η αξία του μεταβιβαζόμενου με αντάλλαγμα κ.λπ. ακινήτου, δεν υφίσταται δε υποχρέωσή του για αναγραφή του πραγματικού τιμήματος, ακόμη κι αν αυτό είναι υπέρτερο του αντικειμενικώς προσδιοριζόμενου», καταλήγοντας ότι δεν υφίστανται αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής για απαγγελία κατηγορίας επί απάτης από κοινού και κατ' εξακολούθηση της αγοράστριας, των πωλητών και των πληρεξουσίων της αγοράστριας.

8. Εξάλλου, από το σύνολο των προαναφερθέντων προκύπτει ότι η αποστολή των επίμαχων φωτογραφιών, τον Απρίλιο του 2007, από τον κ. Φ. Μανούση στο γραφείο του κ. Αρ. Παυλίδη, δεν φαίνεται να αποσκοπούσε στην προστασία του κ. Φ. Μανούση από παράνομες ενέργειες εις βάρος του και προς βλάβη του, από πλευράς κ. Αρ. Παυλίδη. Αντιθέτως, πολύ πιθανή εμφανίζεται η εξήγηση ότι η αποστολή των εν λόγω φωτογραφιών σκόπευε στον εξαναγκασμό του Παυλίδη να προβεί σε προσωρινή ανάθεση της εκτέλεσης των επίμαχων δρομολογίων, υπέρ του κ. Φ. Μανούση, αλλά προς βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου. Όπως ανωτέρω αναλυτικά περιγράφεται, η εν λόγω απόφαση του κ. Παυλίδη ήταν απολύτως νόμιμη. Επομένως, στην περίπτωση αυτή, ο κ. Φ. Μανούσης επιδίωξε την ανάκληση μιας νόμιμης απόφασης, με τη χρησιμοποίηση απειλής, δηλαδή με παράνομο μέσο.

Η αποστολή των επίμαχων φωτογραφιών συνιστά εκβιαστική

εκ μέρους αυτού αντίδραση για τον αποκλεισμό του πλοίου «ΣΑΟΣ II» από αντίστοιχο διαγωνισμό για επιδοτούμενα δρομολόγια άγονης γραμμής, με βάση το από 27.4.2007 έγγραφο του Ε.Μ.Π., σύμφωνα με το οποίο το εν λόγω πλοίο δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της κατηγορίας 2 και, συγκεκριμένα, δεν μπορούσε να πετύχει την απαραίτητη ταχύτητα της κατηγορίας που απαιτούσε ο διαγωνισμός. Με δεδομένο ότι από την εν λόγω αδυναμία συμμετοχής οι εταιρείες συμφερόντων κ. Μανούση απώλεσαν επιδοτήσεις πλέον των 20.000.000, θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί βάσιμα ότι η αποστολή των επίμαχων φωτογραφιών, κατά το χρονικό διάστημα που κρινόταν η δυνατότητα ή όχι συμμετοχής του εν λόγω πλοίου στο διαγωνισμό, αποτελούσε και τον λόγο αποστολής των επίμαχων φωτογραφιών. Στην περίπτωση αυτή, όμως, και πάλι ο κ. Μανούσης θα φερόταν να επιδιώκει με παράνομα μέσα, να εξαναγκάσει τον κ. Παυλίδη στη μη αποδοχή του παραπάνω εγγράφου του Ε.Μ.Π.

Σε κάθε, όμως, περίπτωση, προέκυψε ότι η αποστολή των επίμαχων φωτογραφιών τον Απρίλιο του 2007 από τον κ. Μανούση δεν έχει σχέση με τις διαδικασίες του διαγωνισμού της 20-11-2006, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται, για τον απλούστατο λόγο ότι τον Απρίλιο 2007 δεν συνέβη τίποτα, σχετικά με τον διαγωνισμό αυτό, εκτός φυσικά από την έκδοση της Υπουργικής Απόφασης για την κατακράση του στην εταιρεία του.

Η Επιτροπή μας δεν έχει ως αντικείμενο διερεύνησης τους λόγους για τους οποίους ο κ. Μανούσης απέστειλε τις επίμαχες φωτογραφίες. Επειδή, όμως, προέκυψε ότι η αποστολή των επίμαχων φωτογραφιών δεν συνδέεται με τα λεγόμενα του κ. Μανούση και τους ισχυρισμούς που προέβαλε τόσο ενώπιον των Δικαστικών Αρχών όσο και ενώπιον της Επιτροπής μας, κρίνουμε ότι θα πρέπει οι λόγοι αυτοί να τύχουν περαιτέρω διερεύνησης από τις αρμόδιες Δικαστικές Αρχές.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Από τα ακόλουθα στοιχεία: α) τις κινήσεις των λογαριασμών που αναφέρονται στην από 26/4/2009 έκθεση αξιολόγησης συναλλαγών των 1) κ. Αριστοτέλη Παυλίδη και των μελών της οικογένειάς του 2) του αδελφού του Αναστασίου Παυλίδη και της συζύγου του Μαρίας Παυλίδη, 3) του Γεωργίου Αντωνίου και 4) της οικογένειας Φώτη Μανούση και του Ομίλου των εταιριών ΣΑΟΣ, β) τα παραστατικά που προσκομίστηκαν, σχετικά με την κίνηση των ανωτέρω λογαριασμών και γ) τις ένορκες καταθέσεις ενώπιον της Επιτροπής των εμπειρογνομόνων της Τράπεζας της Ελλάδος, κ.κ. Κων/νου Γεωργάρα και Αντωνίου Βλυσίδη, ερευνώμενα, κάθε ένα χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, οδηγούν αναποδρόστως στα εξής συμπεράσματα :

1. Λογαριασμός Probank υπ' αριθμ. 2258 6021 014 USD.

Ο λογαριασμός αυτός με δικαιούχους την Αικατερίνη Νασιάκου και Μαρία Παυλίδη, σύζυγο και θυγατέρα, αντιστοίχως, του Αριστοτέλη Παυλίδη, έχει πιστωθεί με διάφορα ποσά που προέρχονται από την Τράπεζα Western Springs National Bank and Trust, συνολικού ύψους 174.000 USD. Όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά παραστατικά που προσκόμισε ο Αριστοτέλης Παυλίδης, πρόκειται για ποσά που προήλθαν από συμμετοχή της συζύγου του Αικ. Νασιάκου σε Fund της ως άνω Τράπεζας των ΗΠΑ, δεδομένου ότι η εν λόγω είναι Αμερικανίδα υπήκοος και συνταξιούχος του Αμερικανικού Δημοσίου.

2. Λογαριασμός Ελευθερίου-Γεωργίου Αντωνίου στην Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο λογαριασμός αυτός άνοιξε στις 17.4.2007, με πίστωση 129.000 ευρώ. Για το ποσό αυτό, μετά τη σύνταξη της έκθεσης, προσκομίστηκε από την Εμπορική Τράπεζα σχετικό παραστατικό, με το οποίο αποδεικνύεται ότι το άνω ποσό κατατέθηκε στον εν λόγω λογαριασμό από την Θάλεια Σπανού για την εξόφληση τιμήματος της οικίας, που αγόρασε από τον Ελευθέριο-Γεώργιο Αντωνίου. Το σχετικό συμβόλαιο, υπ. αριθμ. 2623/16.4.2007 της συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίας Χατζηνικολάου, προσκομίστηκε από τον Αριστοτέλη Παυλίδη και συ-

ντάχθηκε μία μέρα πριν την κατάθεση του άνω ποσού. Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται πλήρως ότι το ως άνω ποσό είναι άσχετο με τα πρόσωπα που εμπλέκονται στην ερευνώμενη υπόθεση.

3. Λογαριασμός Αναστασίου Παυλίδη με αριθμό 054/600195-56 Εθνικής Τράπεζας.

Αναφορικά με την καταβολή του (φερομένου ως πιστωθέντος, εκ ποσού 130.000 ευρώ, μέρους του συμφωνηθέντος τιμήματος της αγοράς του διαμερίσματος της Αγγλικής Παυλίδη από τον Γ. Αντωνίου), προκύπτει και πλήρως αποδεικνύεται, με την υπ' αριθμ.4898/22.7.2005 συμβολαιογραφική πράξη εξοφλήσεως της συμβολαιογράφου Πειραιώς, Ελευθερίας Κοτζιά-Κυριαζή, ότι ολοσχερώς εξοφλήθη το συγκεκριμένο τίμημα, τρεις μέρες, μετά την σύνταξη του άνω συμβολαίου, άρθρο 454 ΚΠολΔικ, το οποίο, ως δημόσιο έγγραφο, αποτελεί πλήρη απόδειξη για όσα σ' αυτήν βεβαιώνονται και δεν χωρεί κατ' αυτού ανταπόδειξη.

4. Λογαριασμός Αναστασίου Παυλίδη με αριθμό 115-00-2101-283328 ALPHA BANK

Από τα προσκομισθέντα με ημερομηνίες 21/12/1995 και 18/4/2006 ιδιωτικά συμφωνητικά α) μεταξύ του Αναστασίου Παυλίδη και του Παράσχου Χρυσοχοϊδη και της εκ τρίτου συμβαλλομένης Μαρίας συζ. Παράσχου Χρυσοχοϊδη και β) μεταξύ του Αναστασίου Παυλίδη και του Κων/νου Χρυσοχοϊδη του Παράσχου, αντιστοίχως, αποδείχθηκε πλήρως ότι όλες οι πιστώσεις του εν λόγω λογαριασμού, που προέρχονται από καταθέσεις χρημάτων εκ μέρους του Κων/νου Χρυσοχοϊδη, αποτελούν τμηματικές καταβολές τούτου, προς εξόφληση του χρέους που προκύπτει από τα άνω συμφωνητικά.

5. Λογαριασμός Αναστασίου Παυλίδη με αριθμό 054/600195-56 ALPHA BANK

Σχετικά με τον λογαριασμό αυτό, από την κατάθεση ενώπιον της Επιτροπής του Κλέαρχου Ρούση, διευκρινίστηκε πλήρως ότι οι καταθέσεις, εκ μέρους του, στον λογαριασμό αυτό του Αναστασίου Παυλίδη, αφορούν τακτοποίηση οικονομικής εκκρεμότητας μεταξύ τους, σχετιζόμενη με μη πραγματοποιηθείσα τουριστική επένδυση, που είχαν συμφωνήσει να κάνουν στο Γαλαξίδι. Η τμηματική εξόφληση του χρέους του Κ. Ρούση προς τον Αναστάσιο Παυλίδη πραγματοποιήθηκε με τμηματικές καταβολές στον εν λόγω λογαριασμό από το 2002 μέχρι το 2008, κοινή συναινέσει.

Από όλα τα ανωτέρω, αποδείχθη πλήρως ότι οι κινήσεις των λογαριασμών που αναφέρονται στην από 26/4/2009 έκθεση αξιολόγησης συναλλαγών των άνω εμπειρογνομόνων της Τράπεζας της Ελλάδος ουδεμία σχέση έχουν με την ερευνώμενη από την Επιτροπή υπόθεση.

III. ΝΟΜΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 86 παρ.1 του ισχύοντος Συντάγματος, μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που ετέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως ο νόμος ορίζει. Κατά δε την παράγραφο 3 της ίδιας ως άνω διατάξεως, πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από 30 τουλάχιστον Βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της, που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων σαφώς συνάγεται ότι η πρωτοβουλία για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών για αδικήματα που ετέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ανήκει αποκλειστικά και μόνο στην Βουλή, ρυθμίζεται δε ειδικότερα από τον κοινό νομοθέτη και τον Κανονισμό της Βουλής.

Περαιτέρω, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 154 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων προβλέπουν ότι για την άσκηση δίωξης εναντίον προσώπου που είναι ή διατέλεσε

μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός απαιτείται πρόταση κατηγορίας και απόφαση της Βουλής που δέχεται την πρόταση αυτή. Η πρόταση για την άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με τον νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και να μνημονεύει τις διατάξεις που παραβιάζονται. Επ' αυτής της προτάσεως ακολουθεί συζήτηση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής και λαμβάνεται απόφαση για την συγκρότηση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, άλλως η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη.

Εξάλλου, κατά την διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3126/2003 (ΦΕΚ Α 66/19-3-2003) «περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών», τα πλημμελήματα ή κακούργηματα που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή. Κατά δε την διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου, η διαδικασία της ποινικής δίωξης κινείται, εφόσον το ζητήσουν εγγράφως με συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν, τριάντα (30) τουλάχιστον Βουλευτές, διαφορετικά είναι απαράδεκτη.

Από τις διατάξεις των άρθρων 86 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος 154, παρ.1 & 3 του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων και 1 του ν. 3126/2003 (ΦΕΚ Α 66 / 19-3-2003) «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών», σαφώς προκύπτει ότι διαδικαστική προϋπόθεση για να κινηθεί ποινική δίωξη κατά των ως άνω προσώπων για τις πράξεις που αποδίδονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3126/2003 αποτελεί η τήρηση ειδικής προδικασίας, η οποία συνίσταται στην από μέρους τουλάχιστον τριάντα (30) Βουλευτών υποβολή έγγραφης πρότασης κατηγορίας, η οποία επί ποινή απαραδέκτου πρέπει να προσδιορίζει επακριβώς τα στοιχεία της αξιόποινης πράξης που αποδίδονται κατά συγκεκριμένου προσώπου που έχει ή είχε την ιδιότητα μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού, καθώς και μνεία των ποινικών διατάξεων που έχουν παραβιασθεί.

Κατά συνέπεια, το αντικείμενο της ποινικής δίωξης κατά πρόσωπο που είναι ή έχει διατελέσει μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός προσδιορίζεται θεματικά από την συγκεκριμένη πρόταση κατηγορίας, το περιεχόμενο της οποίας, εν συνεχεία, θα ερευνηθεί από την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή του άρθρου 86 παρ. 3 εδ. β' του Συντάγματος, που θα συγκροτηθεί με απόφαση κατά τα ως άνω της Ολομέλειας της Βουλής. Ειδικότερα, κατά τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 5, η Ειδική αυτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση, το δε πόρισμά της πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει, ιδίως, τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σ' αυτά, όπως προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση, καθώς και την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης (άρθρο 5 παρ.3, 4).

Επομένως, η λειτουργική αρμοδιότητα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που ενεργεί ως Εισαγγελέας Πρωτοδικών, περιορίζεται από τις άνω διατάξεις στην έρευνα για να διαπιστωθεί αν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του προσώπου που αναφέρει η ως άνω πρόταση κατηγορίας και για τις συγκεκριμένες πράξεις που προσδιορίζονται στην πρόταση αυτή. Υπό τα δεδομένα αυτά, αντικείμενο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. 3666/2774/7.4.2009 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, είναι η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και, εν συνεχεία, η σύνταξη και η υποβολή πορίσματος στην Ολομέλεια της Βουλής περί του αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης, κατά του Αριστοτέλη Παυλίδη, πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, για ηθική ατομική σε εκβίαση, που τελέστηκε από τον Παναγιώτη Ζαχαρίου κατά του Φωτίου Μανούση.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 1 ΚΠΔ «ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακούργηματα, όμως, ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 ΚΠΔ και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Μάλιστα δε στην εισηγητική έκθεση του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ 165Α/30-6-2003), που αντικατέστησε την διάταξη του άρθρου 4 παρ. 3 του ν. 1653/1986, αναφέρεται: «α. Με το άρθρο 5 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 43 του ΚΠΔ., κατά την πρώτη παράγραφο, για την κίνηση (άσκηση) ποινικής δίωξης για κακούργημα ή για πλημμέλημα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου απαιτείται προηγούμενη συγκέντρωση ουσιαστικών στοιχείων, με προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις, κατ' άρθρο 243 παρ. 2, και αιτιολογημένη κρίση του εισαγγελέα ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση ποινικής δίωξης. Με την διάταξη αυτή, παράλληλα, με τη διασφάλιση της προστασίας της προσωπικότητας των πολιτών από προπετείς μηνύσεις και αναφορές θα επιτευχθεί σοβαρή ελάφρυνση στην προδικασία και στα ακροατήρια...».

Ενόψει των προηγούμενων, είναι προφανές ότι ο εισαγγελέας δεν κινεί πλέον την ποινική δίωξη για κακούργηματα, παρά μόνο αφού, από την προηγηθείσα προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση, έχουν προκύψει επαρκείς ενδείξεις ενοχής του δράστη. Κατά συνέπεια, βασική και αναγκαία προϋπόθεση για να ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα είναι η ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής, οι οποίες πρέπει να έχουν προκύψει είτε από προκαταρκτική εξέταση ή από προανακριτικές πράξεις του άρθρου 243 παρ. 2 Κ.Π.Δ. Ο όρος «επαρκείς ενδείξεις» σημαίνει ότι εκ του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων πιθανολογείται με βασιμότητα ότι ο κατηγορούμενος είναι ο δράστης του διωκόμενου εγκλήματος (βλ. Αθ. Κονταξή υπό άρθρ. 43 και 243 Κωδ. Ποιν. Δικονομ. σελ. 487 επ. και 1553 με παραπομπές σε Χατζάκο, «Περάτωση», σελ. 77).

Οι ως άνω επαρκείς ενδείξεις, σχετικά με την ενοχή του δράστη ορισμένου εγκλήματος, διαφέρουν από τις «ενδείξεις» που αναφέρονται στο άρθρο 179 Κ.Π.Δ., ως άνω από τα κυριότερα αποδεικτικά μέσα και αποτελούν κατηγορία των αποδεικτικών μέσων από τα οποία μπορεί να συναχθεί, με βάση τους κανόνες της λογικής, η ύπαρξη ή η ανυπαρξία του αποδεικτέου γεγονότος (Ολ.Α.Π. 9/2001 ΝοΒ 2002.159). Για να κρίνει δε ο εισαγγελέας εάν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για να ασκηθεί ποινική δίωξη, οφείλει να συνεκτιμήσει το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν συγκεντρωθεί από την προκαταρκτική εξέταση ή την προανάκριση και να τα αξιολογήσει σταθμίζοντας, τόσο τα στοιχεία που ενισχύουν τις ως άνω ενδείξεις, όσο και εκείνα που τις αποδυναμώνουν. Επομένως, μετά την τροποποίηση του άρθρου 43 παρ. 1 από τον ν. 3160/2003, εάν συντρέχουν απλές μόνο ενδείξεις ή ευλογοφανείς υπόνοιες, δεν είναι νόμιμη η άσκηση ποινικής δίωξης και στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας οφείλει είτε να αρχειοθετήσει την υπόθεση είτε να εκδώσει απορριπτική διάταξη (άρθρ. 43,47 Κ.Π.Δ.).

Πριν από τον ν. 3160/2003, για την άσκηση ποινικής δίωξης αρκούσαν απλές ενδείξεις – υπόνοιες ενοχής (βλ. Α. Κονταξή Κωδ. Ποινικής Δικονομίας Δ' έκδοση σελ. 491 επ. και Νικ. Λίβου, Η δικονομική θέση των καθ' ύλην υφιστάμενων υπόνοιες περί τελέσεως εγκλήματος Π.Χρον.ΜΕ 1103 επ.).

Τέλος, η απαίτηση της υπάρξεως επαρκών ενδείξεων ενοχής, με την ως άνω έννοια του όρου, για την άσκηση ποινικής δίωξης της περιπτώσεως κακούργημάτων, αναφέρεται στο χρονικό σημείο της άσκησης της ποινικής δίωξης και ενόψει του αποδεικτικού υλικού που έχει συγκεντρωθεί από την προκαταρκτική εξέταση ή τις προανακριτικές πράξεις που έχουν προηγηθεί (βλ. Α. Κονταξή, ο.π. σελ. 493).

Εξάλλου, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 385 παρ. 1 Π.Κ., όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 380, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλο παρόμοιο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει κάποιον με βία ή με απειλή σε πράξη, πα-

ράλεια ή ανοχή, από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία του εξαναγκαζομένου ή άλλου, τιμωρείται: α) σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 390, παρ. 1 και 2, αν η πράξη τελέστηκε με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής β) αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε βία ή απειλή βλάβης της επιχείρησης του επαγγέλματος, του λειτουργήματός του ή άλλης δραστηριότητας που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος ή άλλος ή προσφέρθηκε να παρέχει ή παράσχει προστασία για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτον, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν τις παραπάνω πράξεις τέλεσε πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις, κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, γ) σε κάθε άλλη περίπτωση τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, τριών μηνών. Από την διάταξη αυτή συνάγεται ότι για την συγκρότηση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της εκβίασης, το οποίο τιμωρείται ως κακούργημα όταν επιπίπτει στις περιπτώσεις των εδαφίων α' και β', απαιτούνται α) **εξαναγκασμός κάποιου σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή**, από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία αυτού που εξαναγκάζεται β) **ο εξαναγκασμός να γίνεται με βία ή απειλή ικανή να αποκλείσει το αυτοπροαίρετο της απόφασης**, ήτοι ο εξαναγκασμός έγκειται στην άσκηση βίας ή απειλής δια της οποίας περιάγεται ο άλλος σε τρόπο ή ανησυχία. Στρέφεται δε η βία ή απειλή κατά της ελευθερίας της περιουσιακής διαθέσεως, με σκοπό να καμφθεί η θέληση του εξαναγκαζομένου και να οδηγηθεί σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή μετ' επηρεασμόν και εξουδετερουμένης της ελευθέρας βουλήσεώς του, ουσιαστικώς πειθαναγκαζόμενος να υποκύψει και να αποδεχθεί ακουσίως τις προτάσεις, ενώ η επαπειλούμενη εις βάρος του ενέργεια δεν απαιτείται να είναι παράνομη. Και τούτο διότι εκβίαση συνιστά όχι αυτή καθ' εαυτή η άσκηση εξουσίας ή δικαιώματος, αλλά η απειλή ασκήσεώς τους προς επίτευξη του σκοπού που αναφέρεται στο άρθρο 385 Π.Κ. Η απειλή μπορεί να είναι ρητή και άμεση, να έχει διατυπωθεί προφορικώς ή εγγράφως ή και εμμέσως, να έχει μεταβιβαστεί και με άλλον, μπορεί δε να συνίσταται και στην παράλειψη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης, αρκεί να είναι ικανή να αποκλείσει το αυτοπροαίρετο της απόφασης του εξαναγκαζομένου. Είναι αδιάφορο αν αυτός που διατύπωσε την απειλή ήταν αποφασισμένος να την πραγματοποιήσει ή αν ήταν πραγματοποιήσιμη ή όχι, **αρκεί ότι δια της απειλής εξαναγκάστηκε σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή εκείνος, κατά του οποίου στράφηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση η απειλή (βλ. ΑΠ 644/98, ΑΠ 514/74 ΠΧρ. ΚΔ' 759, ΑΠ 258/61 ΠΧρΙΑ' 538, ΑΠ. 484/71, ΑΠ 356/67)**. Η απειλή μπορεί να στρέφεται κατά οποιουδήποτε εννόμου αγαθού του παθόντος, όπως της προσωπικής ελευθερίας, της περιουσίας, της τιμής και υπολήψεως, της πίστωσης και φήμης της επιχειρήσεως, για την εφαρμογή δε της περ. β' η απειλή πρέπει να στρέφεται ειδικώς σε βλάβη της επιχειρήσεως, δηλαδή, του συνόλου πραγμάτων, δικαιωμάτων, άλλων αγαθών και καταστάσεων (όπως φήμη και πελατεία), που οργανώθηκαν σε επιχειρηματική ενότητα για την επίτευξη κερδοσκοπίας (ΑΠ 1534/2008). Ως απειλή, εξάλλου, πρέπει να εννοηθεί η εξαγγελία για την επέλευση κακού στην περιουσία αυτού, στον οποίο απευθύνεται, αν αυτός δεν ενεργήσει ή δεν απέχει από κάποια ενέργεια ή δεν ανεχθεί, σύμφωνα με την διάθεση του απειλούντος. Προϋποθέτει δε αδυναμία του απειλούμενου να αποφύγει τις απειλούμενες ζημιές, οι οποίες αποτρέπονται μόνο με την συμμόρφωσή του στις υποδείξεις του απειλούντος. Εάν ο εξαναγκαζόμενος μπορεί με κάποιο τρόπο να εξουδετερώσει την απειλή και να απαλλαγεί από αυτήν, δεν συντρέχει περίπτωση εκβίασης κατά την ως άνω έννοια (ΑΠ.1720/2008, ΑΠ 419/1990, Ποιν.Χρον. 1122). Τέλος, η επαγωγή του κακού, το οποίο προεξαγγέλει η εκβιαστική απειλή, αναφέρεται στο προσεχές μέλλον και εξαρτάται από την κυριαρχική θέληση του απειλούντος. Σε κάθε περίπτωση, δεν συνιστά εκβίαση η απειλή κακού που επιδοκιμάζεται από το δίκαιο, αφού την επαγωγή αυτού οφείλει να υπολογίζει ο απειλούμενος (βλ. Κωστή Μπουρόπουλου γ' 290 σημ., Χωραφά Ειδικόν Ποινικόν (1927) σελ. 8 (σημ. 1).

3. Τέλος, κατά το άρθρο 46 παρ. 1 α Π.Κ, με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την

απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε.

Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι η θεληματική πρόκληση και η παραγωγή σε άλλον της απόφασης για την εκτέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε αυτός, μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο. Πρέπει, όμως, ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία ο ηθικός αυτουργός προκάλεσε την απόφαση αυτή να εξειδικεύονται, όπως και ο δόλος του ηθικού αυτουργού, που συνίσταται στην θέληση ότι παράγει σε άλλον την απόφαση για να εκτελέσει άδικη πράξη και στη συνείδηση της πράξης που προκαλεί στον ηθικό αυτουργό να εκτελέσει (Α.Π. 280/2007 δημοσίευση στη ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 159/2007 δημοσίευση στη ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 671/2006 δημοσίευση στη ΝΟΜΟΣ, Α.Π. 560/2005 Ποιν.ΛΟΓ. 2005/515, ΑΠ. 900/2004 Ποιν. ΛΟΓ. Έτους 2004 σελ.1171, ΑΠ. 1469/2003 Ποιν. Χρ. ΝΓ. Σελ. 1073, ΑΠ.64/2003 Ποιν.Χρον. ΝΓ. Σελ. 1070). Για την εννοιολογική συγκρότηση, δηλαδή, και την νόμιμη συνδρομή των όρων της κατηγορίας της ηθικής αυτουργίας σε κακούργημα εκβίαση, πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια από το αποδεικτικό υλικό που έχει συγκεντρωθεί ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία ο ηθικός αυτουργός προκάλεσε στον φυσικό αυτουργό την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη. Από τις προηγούμενες επισήμανσεις, σαφώς συνάγεται ότι, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη με βάση όσα αναφέρονται για το αδίκημα της ηθικής αυτουργίας, δεν αρκεί η γενική και αόριστη επίκληση περί πειθούς, φορτικότητας και παραινήσεων (βλ. ΑΠ. 1779/1999, Ποιν. Χρον. 2000(802), ΑΠ. 1124/1988, Ποιν.Χρ. /1989, ΑΠ. 1668/2005, ΑΠ. 464/2004, ΑΠ. 174/2003, ΑΠ. 1145/2003, ΑΠ. 1539/2003, ΑΠ. 1713/2003 κ.α.), που ο ηθικός αυτουργός άσκησε στον φυσικό αυτουργό για την τέλεση της αξιόποινης πράξης, αλλά πρέπει να έχουν προκύψει σαφείς και συγκεκριμένες επαρκείς ενδείξεις, που να αναφέρονται στον τρόπο και τα μέσα που χρησιμοποίησε ο ηθικός αυτουργός να προκαλέσει την εγκληματική απόφαση στον φυσικό αυτουργό. Ειδικότερα, πρέπει από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που έχει συγκεντρωθεί από την προκαταρκτική εξέταση ή την προανάκριση να έχουν προκύψει σαφείς και επαρκείς ενδείξεις για τις συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες ο φερόμενος ως ηθικός αυτουργός συνετέλεσε καθοριστικά στο να πεισθεί ο συγκεκριμένος φυσικός αυτουργός στην τέλεση του συγκεκριμένου αδικήματος, που υποδείχθηκε από τον ηθικό αυτουργό και αποδεχθηκε ο αυτουργός (ΑΠ. 229/1999 Πράξη και Λόγος ΠΔ. σελ. 168, Γεωργίου Συλίκου, Ηθική Αυτουργία ως μορφής συμμετοχής, Πράξη και Λόγος ΠΔ. 2006 σελ. 608 επ.).

Απαιτείται, δηλαδή, επίκληση και παράθεση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών που να αναφέρονται σε τι ακριβώς συνίσταται το μέσον με το οποίο προκλήθηκε η απόφαση στον φυσικό αυτουργό, από μέρους του ηθικού αυτουργού, για την τέλεση του ερευνόμενου εγκλήματος. Επιπλέον, για να στοιχειοθετηθεί ηθική αυτουργία σε άδικη πράξη, δεν αρκεί να υφίσταται οποιαδήποτε επίδραση του ηθικού αυτουργού στη βούληση του αυτουργού, αλλά πρέπει αυτή η επίδραση να είναι και αιτιολογείται ότι είναι αποφασιστική, καθοριστική και καταλυτική, δηλαδή ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το συγκεκριμένο πρόσωπο ενήργησε αποφασιστικά, καθοριστικά και καταλυτικά, ώστε ο αυτουργός να σχηματίσει βούληση τέλεσης του εγκλήματος και να εκτραπεί στην τέλεση του εγκλήματος. (βλ. Γ. Σουλίκος: Για να στοιχειοθετηθεί ηθική αυτουργία, δεν αρκεί να υφίσταται επίδραση του ηθικού αυτουργού στη βούληση του αυτουργού, αλλά πρέπει αυτή η επίδραση να είναι και να αιτιολογείται, γιατί είναι καθοριστική και αποφασιστική Πραξ. Λογ. ΠΔ., 2001, σελ. 212). Επίσης, πρέπει βάσιμα να πιθανολογείται και να στηρίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά ότι ο φυσικός αυτουργός δεν θα ήταν δυνατό να λάβει την απόφαση να τελέσει την άδικη πράξη, την οποία ετέλεσε χωρίς την επίδραση του ηθικού αυτουργού (Πράξη Λόγος ΠΔ. ο.π. και ΑΠ 811/2001 ο.π.).

4. Επειδή από όλο γενικά το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε από την διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης και, κυρίως, τις καταθέσεις των μαρτύρων (Φ. Μανούσης, Β. Μάμμης, Ευστ. Γεωργής, όλα τα ονόματα) τα έγγραφα (τόσα αυτά που διαβιβάστηκαν από τον 206 τακτικό Ανακριτή όσο και αυτά που συγκεντρώθηκαν κατά την διάρκεια των εργασιών της Επιτρο-

πής), δεν έχουν προκύψει επαρκείς ενδείξεις, ώστε νόμιμα να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του πρώην Υπουργού Αριστοτέλη Παυλίδη για ηθική αυτουργία στην αποδιδόμενη του Γ. Ζαχαρίου εκβίαση κατά του Φώτη Μανούση.

Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο (ούτε και από την κατάθεση του ίδιου του φερομένου ως παθόντα) δεν προέκυψαν περιστατικά που κατά τα ως άνω (βλ. ανωτέρω υπό στοιχ. 2 και 3) απαιτούνται για τη νομική συγκρότηση όχι μόνο του αδικήματος της ηθικής αυτουργίας, αλλά και αυτής της ίδιας της κακουργηματικής εκβίασης που αποδίδεται στον Π. Ζαχαρίου.

Ειδικότερα, κατά πρώτο και κύριο λόγο, από το ουσιαστικό υλικό που συγκεντρώθηκε στα πλαίσια της παρούσας προκαταρκτικής εξέτασης δεν προέκυψαν καθόλου περιστατικά, που έστω και υπαινικτικά να αναφέρονται σε συγκεκριμένη απειλητική συμπεριφορά του Π. Ζαχαρίου και του Α. Παυλίδη εναντίον του Φ. Μανούση. Μάλιστα, ούτε ο Φ. Μανούσης στην πολύωρη και εξαντλητική κατάθεσή του ανέφερε ή άφησε να εννοηθεί ότι δέχθηκε οποιασδήποτε μορφής απειλές για βλάβη των επιχειρήσεων του ομίλου του.

Αλλά και αν γίνει δεκτό ότι ο Φ. Μανούσης θεωρούσε απειλή για την επιχείρησή του την ανεπιτυχή ή ατελέσφορη κατ' αυτόν έκβαση της συμμετοχής του στους ανοικτούς δημόσιους διαγωνισμούς του Υπ. Αιγαίου της 15.6.05 και 20.11.06 για την ανάθεση των επιδοτούμενων από το Δημόσιο άγονων γραμμών, τότε είναι βέβαιον ότι στην προκείμενη περίπτωση δεν μπορεί να γίνεται λόγος για εκβίαση. Αφ' ενός γιατί προέκυψε ότι και στους δύο διαγωνισμούς πέτυχε να του ανατεθεί η εκτέλεση δημόσιας υπηρεσίας σε ικανοποιητικό αριθμό γραμμών, αφ' ετέρου γιατί η καθυστέρηση που σημειώθηκε στην υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης στην περίπτωση της άγονης γραμμής Καβάλας-Λήμνου-Μυτιλήνης-Χίου-Σάμου και Θεσσαλονίκης-Μυτιλήνης δεν οφείλεται σε χειραγώγηση ή σε επηρεασμό της εξέλιξης της διαδικασίας από τον Ζαχαρίου ή τον Παυλίδη, αλλά σε δικαστικές εμπλοκές, που προέκυψαν από την προσβολή των αποφάσεων που κατακάρωσαν σ' αυτόν την δημόσια υπηρεσία από τους ανταγωνιστές του. Οι δικαστικές δε αυτές εμπλοκές εξελίχθηκαν, κατά τις προβλέψεις της σχετικής νομοθεσίας. Εξάλλου, τις δυσμενείς αυτές καταστάσεις, που, όπως προέκυψε, δεν τις κατηύθυνε εναντίον του ο Π. Ζαχαρίου ή ο Α. Παυλίδης, τις αντιμετώπισε ο Φ. Μανούσης αποτελεσματικά, με την άσκηση ενδίκων μέσων (ένσταση ενώπιον της αρμόδιας Επιτροπής, αίτηση ανακλήσεως ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου). Υπό τα πραγματικά αυτά δεδομένα και με βάση τα όσα έχουν αναπτυχθεί ανωτέρω, σχετικά με την εννοιολογική συγκρότηση του εγκλήματος της εκβίασης (άρθρο 385 Π.Κ.), αβιάστως προκύπτει ότι οι εις βάρος του Π. Ζαχαρίου και του Α. Παυλίδη αιτιάσεις του Φ. Μανούση είναι νομικά αβάσιμες και δεν μπορούν να υπαχθούν στις ως άνω ποινικές διατάξεις.

Δεν ανέφερε, στην πολύωρη και εξαντλητική κατάθεσή του, ο Φ. Μανούσης, ούτε καν άφησε να εννοηθεί, με κάποιον έστω υπαινιγμό, ότι δέχθηκε απειλές βλάβης των επιχειρήσεων του ομίλου του.

Αλλά και περαιτέρω ερευνώμενες οι αιτιάσεις του Φ. Μανούση κατά του Π. Ζαχαρίου και Α. Παυλίδη, αποδυναμώνονται πλήρως, με βάση τις εν αρχή του παρόντος αναφερόμενες ουσιαστικές διαπιστώσεις και τα διαλαμβανόμενα σ' αυτές πραγματικά στοιχεία (βλ. ανωτέρω υπό στοιχ. Ι).

Μάλιστα δε και για τους εξής λόγους :

α) Δεν προέκυψε από κανένα μάρτυρα ότι ο Φ. Μανούσης είχε περιέλθει σε απόγνωση από συγκεκριμένη εξαναγκαστική ή απειλητική συμπεριφορά του Π. Ζαχαρίου, αλλά από τις εσφαλμένες επιχειρηματικές επιλογές που ο ίδιος είχε κάνει (βλ. καταθέσεις Κανταρά, Πρ. Προέδρου ΣΑΟΣ, Βεντούρη-Προέδρου Ακτοπλόων, Σάραγκα – Επάρχου Λήμνου).

β) Η μεταξύ των Φ. Μανούση και του Π. Ζαχαρίου συνάντηση στο γραφείο του δεύτερου, είναι εντελώς απίθανο να έγινε για να υποκύψει αυτός στις εκβιαστικές απειλές του δεύτερου, δεδομένου του ότι η εικονοσκόπηση του χώρου της συνάντησης αναγγέλλεται σε κάθε επισκέπτη με σχετική επιγραφή στην είσοδο του κτιρίου και μάλιστα σε περίοπτη θέση. Εξάλλου, ο ίδιος ο Φ. Μανούσης έχει καταθέσει ότι οι κατ' αυτόν ύποπτες συνα-

ντήσεις του με τον Ζαχαρίου εγίνοντο σε ένα μικρό και απόμερο καφενείο για λόγους προφυλάξεως.

γ) Ο Φ. Μανούσης καταθέτει, τόσο ενώπιον του Εισαγγελέως Ντογιάκου, όσο και ενώπιον του Ανακριτή, ότι δεν υπήρξε σκοπός βλάβης της επιχείρησής του από τον Π. Ζαχαρίου. Οικονομική βοήθεια του ζητήθηκε και όχι χρηματικό αντάλλαγμα «προστασίας». Ο ίδιος, άλλωστε, βεβαιώνει ότι με το ποσό των 100.000 Ευρώ, που ισχυρίζεται ότι έδωσε στον Ζαχαρίου, ζητούσε να εξασφαλίσει την ισονομία και την δίκαιη μεταχείριση που παραπονείται ότι δεν του εξασφάλιζε το Υπουργείο Αιγαίου. Απ' αυτό προκύπτει ότι την πρωτοβουλία για την επιδίωξη της βελτίωσης της θέσης του την είχε ο ίδιος και υπ' αυτήν την εκδοχή η συμπεριφορά του αυτή δεν συμβιβάζεται με την παθητική στάση, που τηρεί όποιος δέχεται εκβιαστικές απειλές.

δ) Την ισονομία, όμως, αυτή και την δίκαιη αντιμετώπισή του από πλευράς Υπουργείου Αιγαίου μπορούσε να εξασφαλίσει αποτελεσματικά ο ίδιος μόνος του με νόμιμα μέσα (λ.χ. την προσωρινή δικαστική προστασία του ν. 2522/1997, που θεσπίστηκε για να προστατεύει τους συμμετέχοντες σε δημόσιους διαγωνισμούς).

Επομένως, δεν χρειαζόταν τις υπηρεσίες του Ζαχαρίου, ούτε την προστασία που ισχυρίζεται ότι αυτός θα του προσέφερε και κατ' επέκταση είχε κάθε δυνατότητα να αποκρούσει την προσφορά του Ζαχαρίου και να ενεργήσει κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνον που υποτίθεται ότι του ζητούσε ο Π. Ζαχαρίου.

ε) Από τις καταθέσεις μαρτύρων αξιόπιστων (και κατά δήλωση του Φ. Μανούση) βεβαιώθηκε ότι, κατά την προκήρυξη, διενέργεια, κατοχύρωση και την ανάθεση της εκτέλεσης δημόσιας υπηρεσίας στις επιδοτούμενες άγονες γραμμές, ο Υπουργός δεν έχει περιθώρια για αυθαίρετες και μεροληπτικές επιλογές.

Ο Ευστρ. Γεωργής βεβαίωσε ότι ο Υπουργός υπέγραφε τις αποφάσεις που του ετοίμαζε εκείνος, ως Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Μεταφορών του Υπουργείου, το περιεχόμενο δε καθεμιάς προκήρυξης είχε διαμορφωθεί και εγκριθεί από το Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ), στο οποίο συμμετέχουν 27 φορείς (Ενωση Ακτοπλοίων, ΠΝΟ, ΕΝΑΕ, Δήμοι κ.α.).

Ήταν, επομένως, αδύνατον ο Υπουργός να μπορεί να επηρεάζει όλους αυτούς τους παράγοντες και να τους χρησιμοποιεί ως πειθήνια όργανά του στον υποτιθέμενο πόλεμο συμφερόντων που δήθεν κινούσε, κατά του Φ. Μανούση, ώστε να καταστήσει αυτόν ευάλωτο στις απαιτήσεις του Π. Ζαχαρίου.

στ) Τα ίδια κατέθεσε ο Β. Μάμης, Πλοίαρχος του Λιμενικού, σύνδεσμος του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας στο Υπουργείο Αιγαίου.

Όλες οι αποφάσεις και οι ενέργειες του Παυλίδη βεβαιώθηκε ότι εγίνοντο, μετά προηγούμενη γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου και της Υπηρεσίας (βλ. κατάθεση Χαραλαμπίδη).

ζ) Ακόμη και για τα παράπονα του Φ. Μανούση αναφορικά με τον διαγωνισμό της 15-6-2005, που δήθεν επλήγησαν τα συμφέροντα του από την αντικατάσταση του πλοίου «Μαρίνα» της GA FERRIES) με το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» του Αλ. Αγούδημου, προέκυψε από τις καταθέσεις Γεωργή, Β. Μάμη, Αλ. Αγούδημου και Απ. Βεντούρη ότι η αντικατάσταση αυτή έγινε κατ' εφαρμογήν του όρου 37 της σχετικής προκήρυξης του διαγωνισμού, που προέβλεπε την αντικατάσταση πλοίου, που αδυνατούσε να εκτελέσει το δρομολόγιο μετά την υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης από άλλο ισοδυνάμω προσόντων (μεταφορική ικανότητα κ.λπ.) πλοίο.

η) Βεβαιώθηκε, επίσης, από τον Έπαρχο Λήμνου, κ.Σάραγκα ότι ο Φ. Μανούσης και η ΣΑΟΣ υπήρξαν πηγή δεινών και ταλαιπωρίας για τους κατοίκους του νησιού, κατά τον χρόνο που εξυπηρετούσαν με τα πλοία τους, «ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ», «NONA ΜΑΙΡΗ», «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», τις άγονες γραμμές που επιδοτούσε το Υπουργείο Αιγαίου.

Η από μέρους του Υπουργού βελτίωση των προδιαγραφών συμμετοχής στον διαγωνισμό της 20-11-2006 έγινε κατόπιν πιέσεων που δέχθηκε από τους Δημάρχους και τον Έπαρχο Λήμνου για πιο ασφαλή πλοία (βλ. προδιαγραφές Συνθήκης Στοκχόλμης, μήκος 122 μ., μεγαλύτερη ταχύτητα κ.λπ.).

θ) Ο πρώην Πρόεδρος της ΣΑΟΣ Κανταράς έδωσε την χαριστική βολή στην κλονισμένη αξιοπιστία του Φ. Μανούση. Βεβαί-

ωσε ότι το οικονομικό του ναυάγιο δεν οφείλεται σε εκβιαστικές πιέσεις από μέρους Ζαχαρίου και Παυλίδη (τις οποίες περιέγραψε ουδέποτε του είχε αναφέρει ο Φ. Μανούσης, παρόλο που ήταν συνεταιίροι), αλλά από τις κακές επιχειρηματικές επιλογές του.

Συγκεκριμένα, κατέθεσε ότι, με μεγάλο ρίσκο, αγόραζε καράβια σε κατάσταση αχρησίας (σκραπ), τα οποία, εν συνεχεία, τα μετασκεύαζε, χωρίς προηγουμένως να έχει ενδιαφερθεί να τους εξασφαλίσει αντικείμενο έργου.

Αποτέλεσμα αυτών των επιλογών υπήρξε να παραμένουν επί μακρό χρόνο δεμένα στα λιμάνια χωρίς ναύλο, προκαλώντας σ' αυτόν οικονομική αιμορραγία.

Τέλος, ο ίδιος μάρτυρας κατέθεσε ότι με απατηλά μέσα ο Μανούσης πέτυχε να του αποσπάσει σημαντικά χρηματικά ποσά, περίπου 400.000 ευρώ και να τον οδηγήσει σε οικονομική καταστροφή.

ι) Εξάλλου, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, είναι απίθανη η περίπτωση τέλεσης εκβίασης, με μεταχρονολογημένες επιταγές που εκδόθηκαν από την εταιρεία ΔΑΦΝΕΣ Ν.Ε., ενώ αυτή βρισκόταν σε αδράνεια, στερούμενη πλοίων και χωρίς δυνατότητα κάλυψης του ποσού που ανελάμβανε να πληρώσει, με την έκδοση των επιταγών αυτών.

Επίσης, είναι εντελώς παράλογο να δέχεται κάποιος να πληρώνει για «προστασία» 650.000 ευρώ, προκειμένου να πάρει έργο που θα του απόφερε κατ' έτος 1.000.000 ευρώ.

Υπό τα δεδομένα αυτά, όχι μόνο δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, αλλά ούτε καν αμυδρές υπόνοιες τελέσεως του αδικήματος, που αποδίδεται στον Α. Παυλίδη.

Σχετικά, τέλος, με το αδίκημα της ενδεχόμενης, από μέρους του Αριστοτέλη Παυλίδη, ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση, που φέρεται να έχει τελέσει ο Π. Ζαχαρίου εις βάρος του Φ. Μανούση, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν νοείται ηθική αυτουργία σε ανύπαρκτη, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, εκβίαση. Κατά πάσα δε περίπτωση, δεν είναι πάντοτε αναγκαία η ύπαρξη ηθικής αυτουργίας σε κάθε εκβίαση. Αλλά ακόμη κι αν ήθελε υποτεθεί ως αληθής ο ισχυρισμός του Φ. Μανούση ότι, πραγματικά, παρέδωσε στον Π. Ζαχαρίου το ποσό των 100.000 ευρώ και τις επιταγές, εν τούτοις από καμία μαρτυρική κατάθεση, ακόμα και του ίδιου του κ. Μανούση, προκύπτει ότι ο Α. Παυλίδης ανάγκασε τον Ζαχαρίου, με πειθώ και φορτικότητα, να τελέσει την άδικη πράξη της εκβίασης, εις βάρος των εταιριών του κ. Μανούση και του ίδιου. Επομένως, διόλου δεν στοιχειοθετείται η κατηγορία της ηθικής αυτουργίας στο πρόσωπο του Αρ. Παυλίδη για το αδίκημα της εκβίασης.

ια) Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, σαφώς προκύπτει ότι είναι αδύνατον να έχει περιέλθει σε τόσο δεινή οικονομική δυσπραγία, ένας επιχειρηματίας, του οποίου (όπως ο ίδιος ισχυρίστηκε ενώπιόν μας) μόνο κατά το η επιχειρηματική δραστηριότητα στηρίζεται στην εκτέλεση επιδοτούμενων δρομολογίων, απλώς και μόνο επειδή συνέβη να καθυστερήσει για μερικούς μήνες η υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης σ' αυτόν των κρίσιμων δρομολογίων. Προφανώς, είτε οι διαβεβαιώσεις του στην Επιτροπή για το ότι η επιχειρηματική δραστηριότητά του κατά τα αφορούσε εκμετάλλευση ελευθέρων γραμμών είναι αναληθείς, είτε τα όσα υποστήριξε για την δεινή οικονομική του κατάσταση, (που τον εξανάγκασε δήθεν η συμπεριφορά του Ζαχαρίου να περιέλθει), δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Πάντως, η κατάθεσή του ενώπιον της Επιτροπής είναι μειωμένης αν μη και αμελητέας αξιοπιστίας, αφ' ενός μεν γιατί αναφέρεται από τις καταθέσεις ανεπιβεβαιωμένων μαρτύρων αμφοτέρων των πλευρών (βλ. καταθέσεις Μάμμη, Ευστρ. Γεωργή, Βεντούρη, Κανταρά, Σ. Αθανασίου, κ.α.) αφ' ετέρου δε, διότι, με τον έλεγχο των λογαριασμών που διενεργήθη από τους εμπειρογνώμονες της Τράπεζας της Ελλάδος (Γεωργάρα και Βλυσίδη), αποδείχθη ότι, κατά τη στιγμή που παραπονεείται για εκβίαση, τόσο αυτός όσο και η οικογένειά του διαθέτουν ικανότατους πόρους. Χαρακτηριστική απόδειξη της αναξιπιστίας του είναι και η ψευδής κατάθεσή του για το ότι δήθεν εξασφάλισε τις 100.000 ευρώ με προεξόφληση επιταγών, ενώ αποδείχθη ότι πραγματοποιήσε ανάληψη από τραπεζικό λογαριασμό με υπερεπαρκή διαθέσιμα.

Αλλά, πέραν αυτών, δεν προέκυψε, επίσης, κάποιο συγκεκριμένο πραγματικό περιστατικό, που να επιτρέπει, κατά λογική κρίση, την πιθανολόγηση συγκεκριμένου τρόπου, συγκεκριμένου μέσου, αλλά και των λοιπών περιστάσεων που απαιτούνται, για να γίνει δεκτή η ύπαρξη ενδείξεων ενοχής εις βάρος του Α. Παυλίδη για ηθική αυτουργία στην τέλεση της εκβίασης που αποδίδεται στον Π. Ζαχαρίου εναντίον του Φ. Μανούση.

IV. ΣΥΝΟΨΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ

Εξ όλων όσα λεπτομερώς ιστορήθηκαν, αξίζουν ιδιαιτέρως εξάρσεως ότι:

• **Δεν παρασχέθηκε καμία απολύτως απάντηση** σε καίρια ερωτηματικά (π.χ. πώς ένας «ξύπνιος» άνθρωπος, όπως περιγράφεται ο Ζαχαρίου, αποφάσισε να χρηματισθεί, δια μεταχρονολογημένων τραπεζικών επιταγών -οι οποίες, τελικώς, δεν εμφανίστηκαν προς πληρωμή-, στο -γνωστό σ' αυτόν- επαγγελματικό γραφείο του χρηματίσαντος, και, μάλιστα, υπό την κάλυψη «κάμερας», με σχετική προειδοποιητική πινακίδα; - **γιατί** δεν κατήγγειλε ο Μανούσης την συμπεριφορά Ζαχαρίου, στον ίδιο τον Παυλίδη, με τον οποίο ισχυρίζεται ότι ήσαν φίλοι; - **γιατί** δεν μνημόνευσε όλα αυτά τα γεγονότα στην επιστολή, που ισχυρίζεται ότι απέστειλε στον Πρωθυπουργό;).

• **Είναι προφανής η αναξιοπιστία του Μανούση** (αποδεικνύεται, πάντως του αποδίδονται, μεταξύ των άλλων, και ότι: εδőlωσε ψευδώς, ενώπιον των αρμοδίων αρχών, ότι το συγκεκριμένο πλοίο δεν οφείλει, σε ασφαλιστικά ταμεία -το πλοίο του μπορούσε, δήθεν, να επιτύχει την αξιούμενη ταχύτητα - χρησιμοποίησε επανειλημμένως ανυπόγραφα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου των Εταιριών του - ενέπλεξε τον Τριομμάτη, με τον οποίον δεν είχε ποτέ συναλλαγή κ.λ.π.)

• **Αποδείχθηκε, εν μέσω πολλαπλών και καταλυτικών αντιφάσεων, ότι ο Μανούσης, διαρκώς, μεταβάλλει θέσεις**, αναλόγως με εκείνο το οποίο νομίζει ότι τον εξυπηρετεί, κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Έτσι, ερωτώμενος ο Μανούσης, γιατί δεν προσημέωσε τα χρήματα ή γιατί δεν επεδίωξε, με κάθε τρόπο, να συναντήσει τον Παυλίδη, απήντησε, ενώπιον μεν της Επιτροπής μας, ότι τούτο έπραξε για να μην πλήξει την Κυβέρνηση (ο ίδιος, όμως, επανειλημμένως ετόνισε ότι έχει διακόψει επί δεκαπενταετίας οποιαδήποτε επαφή με τη Νέα Δημοκρατία), στον Πρόεδρο δε της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, κ. Καραμάριου, «δεν μπορώ να το κάνω αυτό, γιατί θα κάψω τα στοιχεία που έχω».

• Εξ' άλλου, **πλήρως αποδομήθηκαν οι αιτιάσεις** που διατυπώθηκαν, σχετικά με: **α)** την, δήθεν, **αντίφαση των καταθέσεων** Αριστοτέλη Παυλίδη, προς εκείνες του αδελφού του Αναστασίου και της θυγατέρας του Αγγελικής, αναφορικά με το τίμημα (ο Αριστοτέλης Παυλίδης διευκρίνισε, εξ αρχής, ότι τα όσα κατέθεσε στον Εισαγγελέα αναφέρονται στην **αντικειμενική** αξία του αγορασθέντος ακινήτου, ποσού 155.000 ευρώ), ενώ έχει, ήδη, κριθεί (**Βουλ. Συμβ. Πλημμ. Αθ. 2626/2000, Ν/2000, 371**) ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται ν' αναγράφει, στις σχετικές δηλώσεις για τον υπολογισμό του καταβλητέου φόρου, τα στοιχεία, βάσει των οποίων διαμορφώνεται από τον αντικειμενικό προσδιορισμό η αξία του μεταβιβαζόμενου επαχθώς ακινήτου, δεν υφίσταται δε υποχρέωσή του για την αναγραφή του πραγματικού τιμήματος, ακόμη και αν τούτο είναι υπέρτερο του αντικειμενικώς προσδιοριζόμενου, ούτε διαπράττει αυτός, ενεργών κατά τον τρόπο τούτο, αξιόποινη πράξη και **β)** την **νομιμότητα της όλης διαδικασίας** της προκηρύξεως και αναθέσεως της εκμεταλλεύσεως της κρίσιμης γραμμής (οι υπηρεσιακοί παράγοντες **Μάμμη και Γεωργής** περιέγραψαν με ενάργεια την τηρηθείσα διαδικασία και κατέδειξαν την πλήρη νομιμότητα όλων των σταδίων αυτής, ενώ ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους Χαραλαμπίδης επαίνεσε την περισσή πρόνοια Παυλίδη να ζητήσει από αυτόν και γνωμοδότηση (την οποία ο Παυλίδης αποδέχθηκε και ετήρησε), που επικυρώθηκε αργότερα από την ολομέλεια

του δικαστηρίου του, αλλά και από άλλα δικαστήρια).

- Όταν απεστάλησαν οι επίμαχες φωτογραφίες (Απρίλιος 2007), η Εταιρεία του Μανούση είχε ήδη, από τετραμήνου, ανακηρυχθεί η μοναδική μειοδότητρια του διαγωνισμού της 20.11.2006 και, επομένως, αποκλείεται αυτές να εστάλησαν από τον Μανούση για να σταματήσει, όπως ισχυρίζεται, να αδικείται.

- Αποδείχθηκε ότι εκ των 37 διαγωνισμών που προκηρύχθηκαν για την εκτέλεση επιδοτούμενων δρομολογίων άγονων γραμμών, κατά τη διάρκεια της υπουργίας Παυλίδη, κατακυρώθηκαν στο Μανούση οι 12. Παρά ταύτα, όμως, αυτός θεωρεί εαυτόν αδικούμενον και καταγγέλλει.

- Μόλις ο Μανούσης κλήθηκε από την κλαδική του Ένωση να παράσχει εξηγήσεις, για όσα κατήγγειλε, έσπευσε να υποβάλει την παραίτησή του, όχι μόνο από τη διοίκηση, αλλά και από απλό μέλος αυτής.

- Δεν προέκυψε στοιχείο που να συνδέει την όποια, επί του προκειμένου, δραστηριότητα του Ζαχαρίου, με τον Παυλίδη.

- Το Δημόσιο, όχι μόνο δεν ζημιώθηκε από την ανάθεση εκτέλεσης δρομολογίου στο πλοίο ΠΗΝΕΛΟΠΗ, αλλά, αντίθετα, κέρδιζε 2.500 ευρώ, ανά δρομολόγιο.

- Οι αποφάσεις του Παυλίδη, επί των δρομολογίων αυτών, αποδείχθηκε ότι λαμβάνονταν μετά από προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του αρμοδίου νομικού συμβούλου του Υπουργείου.

- Ο Μανούσης, επιμόνος ερωτώμενος, απήντησε κατηγορηματικά ότι δεν εκβίαστηκε.

- Δύσκολα καθίσταται πιστευτός ο ισχυρισμός του Μανούση ότι θα πλήρωνε «προστασία» 650.000 ευρώ, για να αναλάβει την εκτέλεση έργου, το οποίο θα του απέφερε, τελικώς, 1.000.000 ευρώ.

- Εξάλλου, ούτε το πόρισμα της Τράπεζας της Ελλάδος, ούτε και οι δύο εκ των συντακτών αυτού, εξεταζόμενοι, κατέθεσαν κάτι μεμπτό, σε βάρος του Αριστοτέλη Παυλίδη.

- Τα τρία σημεία του πορίσματος τούτου, περί των οποίων γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ' αυτό, ανετράπησαν πλήρως, ενόψει του ότι: α) και ο λογαριασμός της Αικατερίνης Νασιόκου – Παυλίδου στην Αμερική αποδείχθηκε (προσήχθησαν, μάλιστα, και σχετικά παραστατικά β) και δικαιολογήθηκε πλήρως, εξ εγγράφων, το ποσό των 129.000 ευρώ, που κατετέθη την 17/4/2009, στο λογαριασμό του Αντωνίου, ο οποίος επώλησε το διαμέρισμα στη θυγατέρα Παυλίδη (τούτο αποτελούσε το τίμημα της, εκ μέρους αυτού, πωλήσεως, άλλου ακινήτου, κατά την αμέσως προηγούμενη μέρα), αλλά γ) και παρασχέθηκαν, για πολλοστή φορά λεπτομερείς εξηγήσεις περί του τιμήματος της κρίσιμης αγοραπωλησίας, την οποία συνήψε η θυγατέρα Παυλίδη.

- Περαιτέρω, από τα προσκομισθέντα, εκ μέρους του Αναστασίου Παυλίδη, συμφωνητικά, πλήρως αποδείχθηκε η νομιμότητα της συναλλαγής του με τον Χρυσόχοιδη, καθώς και οι, προς εξυπηρέτηση αυτής, τραπεζικές εμβάσεις του τελευταίου, προς τον πρώτο.

- Επίσης, και ο μάρτυς Ρούσης εξήγησε και τεκμηρίωσε πλήρως την κοινωνική και οικονομική του σχέση με τον Αναστάσιο Παυλίδη, ο οποίος, με τη σειρά του, εξεταζόμενος, επιβεβαίωσε τα ανωτέρω και αναφέρθηκε εκ νέου στα σημεία, τα οποία αφορούν αυτόν και την όλη εμπορική του δραστηριότητα.

ΠΟΡΙΣΜΑ

Δεν προέκυψαν, λοιπόν, οι ενδείξεις που αξιώνει ο νόμος, προκειμένου να στηριχθεί, σε βάρος του Αριστοτέλη Παυλίδη, η κατηγορία της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου), που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης, που ασκεί ο εξαγνακζόμενος (Φώτιος Μανούσης), και, μάλιστα, κατ'επάγγελμα κατά συνήθεια και κατ'εξακολούθηση, γι' αυτό και δεν πρέπει ν' ασκηθεί κατ' αυτό το ποινικό δίκαιο.

Άλλωστε, το ότι η κατηγορία της εκβίασης και της ηθικής αυτοουργίας σ' αυτήν δεν στοιχειοθετούνται, δεν αποτελεί μόνον γνώμη της πλειοψηφίας της Επιτροπής μας. Έχουν, ήδη, συσταχθεί με αυτήν και άλλοι κοινοβουλευτικοί, τόσον εκτός της επιτροπής (π.χ. **Μαυρ. Βορίδης**, Βουλευτής ΛΑΟΣ, «...Η υπόθεση

της εκβίασεως θεωρούμε ότι είναι εξαιρετικά αδύναμη από πλευράς στοιχείων. Δηλαδή τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν από την πλευρά του καταγγέλλοντος κ. Μανούση είναι κατά την γνώμη μου αναμικά.....» Real FM, σε «Έθνος» 22-4-09), όσον και εντός αυτής (**Νικ. Τσούκαλης**, Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ «.....Δεν με καλύπτει η ηθική αυτοουργία για τον κ. Παυλίδη για την εκβίαση..... 'Η λοιπόν μιλάμε για συναυτοουργία ή για τίποτα.... Η δική μου εκτίμηση, η καθαρά νομική, ήταν για συναυτοουργία του κ. Παυλίδη, όχι για ηθική αυτοουργία....» - Α' διάσκεψη της Επιτροπής μας, 22-4-09 - **Αθαν. Πλεύρης**, Βουλευτής ΛΑΟΣ «..... Εάν ήμουν – και θέλω να είμαι απόλυτα ειλικρινής, κύριε Πρόεδρε – αυτή τη στιγμή ο τελικός δικαστής, με αυτά τα στοιχεία, εάν έπρεπε να πει αθώος ή ένοχος, δεν θα έλεγε ένοχος.....» - «....Κατά την άποψή μου, εδώ πέρα δεν υπάρχει θέμα εκβιασμού. Κατά την άποψή μου, υπάρχει θέμα παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας....» (στην αυτή Διάσκεψη της Επιτροπής μας).

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικοί εκάστοτε όροι, προκειμένου να περιγραφεί η δυνατότητα της Επιτροπής να επέμβει επί του χαρακτηρισμού του κατηγορητηρίου (πχ **«λεγομένη διεύρυνση του κατηγορητηρίου»**, Τσούκαλης, συνεδρίαση της 22/4/09, σελίς 90 ή **«προσθήκη νέων αδικημάτων πέραν του κυρίου»**, Ρήγγας, την αυτήν συνεδρίαση, σελίς 41 ή **«μεταβολή του κατηγορητηρίου»** κ.λπ.).

Ανεξαρτήτως, όμως, του όρου που χρησιμοποιήθηκε (πάντως, περί διευρύνσεως κατηγορίας, συνηθίζεται να γίνεται λόγος, οσάκις συντρέχει νόμιμη περίπτωση επεκτάσεως του κατηγορητηρίου και σε άλλους συμμετόχους, περί της οποίας πάντως δεν πρόκειται εδώ), ένα είναι βέβαιο ότι υπάρχουν ανυπέρβλητα νομικά κωλύματα, που ακυρώνουν την δυνατότητα μια τέτοιας «μεταβολής» της κατηγορίας. Εκκινώ τον συλλογισμό μου, με δύο παραδοχές:

- Σύμφωνα με το άρθρ. 5 παρ. 3 του Ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»: **«Η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση....»**. Ενώ και κατά το άρθρ. 156 παρ.4 του ισχύοντος Κανονισμού της Βουλής: **«Η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, όταν αυτός διενεργεί προκαταρκτική εξέταση.....»**

- Εξ άλλου, το άρθρ. 31 του Κωδ. Ποιν. Δικον. (όπως τούτο ισχύει σήμερα, μετά την τροποποίηση αυτού, δια του άρθρ. 5 του Ν. 3346/2005) περιγράφει τα δικαιώματα του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και εκείνο της διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, καθώς και τον τρόπο διεξαγωγής αυτής.

Εάν, λοιπόν, δεν παρεμβαλλόταν πολιτικό πρόσωπο, οι διατάξεις αυτές θα λειτουργούσαν ανεμπόδιστα και στην παρούσα υπόθεση.

Εδώ, όμως, εμπλέκεται και πολιτικό πρόσωπο (ο Βουλευτής Αριστοτέλης Παυλίδης, ο οποίος τότε ήταν Υπουργός), στοιχείο που εφελκεί την εφαρμογή του Νόμου περί ευθύνης Υπουργών, αλλά και του Κανονισμού της Βουλής.

Εξ' αρχής, λοιπόν, προκύπτει θέμα σχέσεων του άρθρ. 31 Κωδ. Ποιν. Δικον., προς το άνω διπλό νομοθετικό καθεστώς, που διέπει τους Υπουργούς- Βουλευτές και, ειδικότερα, πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα **πώς** και μέχρι **πού** εφαρμόζεται το άρθρ. 31 Κωδ. Ποιν. Δικον., όταν η προκαταρκτική εξέταση αφορά Υπουργό – Βουλευτή. Επ' αυτού, παρατηρούμε τα ακόλουθα:

Α. – Το ισχύον Νομοθετικό (περί Υπουργών και Βουλευτών) πλαίσιο συνιστά ειδική ρύθμιση, σε σχέση με το άρθρ. 31 Κωδ. Ποιν. Δικ., και ως τέτοια υπερισχύει του τελευταίου.

Έτσι, λοιπόν, παρά το ότι η ισχύουσα (περί Υπουργών-Βουλευτών) νομοθεσία αναγνωρίζει, κατά τ' άνω, στην Επιτροπή μας τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση, εν τούτοις, η εκ μέρους της άσκηση

αυτών (αρμοδιοτήτων) δεν δύναται να θεωρηθεί άνευ ορίων και άνευ όρων. Τα όριά της εξειδικεύονται από την ίδια αυτή (περί Υπουργών-Βουλευτών) νομοθεσία και τον σκοπό θεσπίσεώς της. Ενίσχυση του συλλογισμού μας αυτού (ότι δηλ. οι εισαγγελικές αρμοδιότητες, που ασκεί η Επιτροπή μας, δεν είναι απολύτως ταυτόσημες με εκείνες που αφορούν κοινή υπόθεση) αποτελεί και το γεγονός ότι, ενώ επί των τελευταίων (κοινών υποθέσεων) την ποινική δίωξη ασκεί τελικώς ο Εισαγγελέας, επί υποθέσεων που εμπλέκεται πολιτικός, το δικαίωμα τούτο δεν ασκείται από την Επιτροπή μας (παρά τα εισαγγελικά της καθήκοντα), αλλά από την Ολομέλεια της Βουλής.

Β. – Αρκεί ακόμη και μία πρώτη προσέγγιση των ανωτέρω δύο (περί Υπουργών-Βουλευτών) νομοθετικών κειμένων, για να μας πείσει ότι σ' αυτά αποτυπώνεται έντονα η εξιδιασμένη μέριμνα και η ανύστακτη φροντίδα του διαχρονικού νομοθέτη να προσδιορίζει η Ολομέλεια της Βουλής, και μόνον αυτή, την αξιόποινη πράξη και την παραβιασθείσα διάταξη. Γι' αυτό και η Νομοθεσία αυτή αξιώνει εμφαντικά, στη σχετική αίτηση- πρόταση για την κίνηση της διαδικασίας ποινικής δίωξης, να γίνεται «συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν.....» (άρθρ. 5 παρ. 1 Ν. 3126/2003 «ποινική ευθύνη των Υπουργών», ενώ και η αντίστοιχη διάταξη του άρθρ. 154 παρ. 3 του Κανονισμού της Βουλής απαιτεί η αίτηση-πρόταση αυτή να προσδιορίζει «με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις, που σύμφωνα με τον νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και να μνημονεύει τις διατάξεις που παραβιάστηκαν.....».

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι ο νομοθέτης αξίωσε, για τις πράξεις, περί των οποίων θα παραπεμφθεί ο Βουλευτής, καθώς και για τις φερόμενες ως παραβιασθείσες διατάξεις, να αποφασίζουν 151 Βουλευτές (δηλαδή η απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, κατ' άρθρο 155 παρ. 6 του Κανονισμού της Βουλής) και όχι 7 (δηλαδή η πλειοψηφία της Ειδικής Επιτροπής μας).

Εάν, λοιπόν, αποδεχθούμε την δυνατότητα μεταβολής της κατηγορίας από την Επιτροπή μας, αυτή η αποκλειστικότητα της Ολομέλειας της Βουλής καταργείται και παραβιάζεται κατ'άφαρ το γράμμα και το πνεύμα των διατάξεων αυτών.

Ανεπίτρεπτη, λοιπόν, παρίσταται, για τον θεσμικό τούτο λόγο, η οιαδήποτε και για κάθε λόγο, εκ μέρους της Επιτροπής μας, μεταβολή της κατηγορίας.

Γ. – Περαιτέρω, η Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και η επ' αυτής στηριχθείσα υπ' αριθμ. 3666/7.4.2009 Απόφαση του Προέδρου της Βουλής, με τις οποίες συστήθηκε η Επιτροπή μας, μας παρέσχε ρητή και σαφώς καθορισμένη εντολή, να διενεργήσουμε δηλ. προκαταρκτική εξέταση «..... για την ενδεχόμενη τέλεση, από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, Αριστοτέλη Παυλίδη, του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παντελής Ζαχαρίου) που μεταχειρίσθηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτιος Μανούσης) κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση.....» .

Δεν μας δόθηκε, λοιπόν, η εντολή να ερευνήσουμε, απλώς, εάν ο Αριστοτέλης Παυλίδης τέλεσε, κατά το κρίσιμο διάστημα, κάποια αξιόποινη πράξη (γενικώς και αφηρημένως), αλλά μόνον εκείνη της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση.

Τυχόν, λοιπόν, μεταβολή του κατηγορητηρίου, εκ μέρους μας, θα συνεπαγόταν υπέρβαση της εξουσίας μας και θα θεμελιώνει αναιρετικό λόγο, αφού τα δεκτά γενόμενα πραγματικά περιστατικά θα συνιστούσαν αξιόποινη πράξη διάφορον εκείνης, που καταγγέλθηκε εξ αρχής. Και για τον λόγο τούτο, λοιπόν, δεν είναι επιτρεπτή η μεταβολή της κατηγορίας.

Δ. – Εν πάση περιπτώσει, τυχόν μεταβολή της κατηγορίας

(δηλ. δυνατότητα εξετάσεως, εκ μέρους μας, του ενδεχομένου της διαπράξεως (και) άλλων αδικημάτων, εκ μέρους του Αριστοτέλη Παυλίδη και, στη συνέχεια, μεταβολή της κατηγορίας) θα έπασχε αθεράπευτα, αφού θα διενεργείτο άνευ της αναγκαίας προδικασίας (η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή μας εξετάζει και αποφαίνεται μόνον επί των όσων –αδικημάτων και των διατάξεων που τα προβλέπουν- περιλαμβάνει και επικαλείται η βουλευτική αίτηση-πρόταση, κάτι που δεν θα συνέβαινε τότε εδώ).

Η επίκληση της συνδρομής πολιτικών λόγων και κριτηρίων, προκειμένου να δικαιολογηθεί η «μεταβολή» της κατηγορίας, όχι μόνο δεν αρκεί, αλλ' ουδέ καν συγχωρείται.

Πριν, λοιπόν, εξετάσουμε τυχόν διάπραξη, εκ μέρους του Αριστοτέλη Παυλίδη, και αδικημάτων άλλων (πλην εκείνου της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση), θα πρέπει να αποφανθούμε, εάν έχουμε τέτοια δυνατότητα. Αφού, όμως, τέτοια δυνατότητα δεν παρέχεται σ' εμάς, από το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, ευθέως συνάγεται ότι

δεν είναι επιτρεπτή η μεταβολή της κατηγορίας και η, καθ' οιονδήποτε τρόπο και για οποιοδήποτε λόγο, μεταβολή-επέκταση του κατηγορητηρίου, από την Επιτροπή μας.

Και όλα αυτά, ανεξαρτήτως του εάν: α) στοιχειοθετούνται όντως, κατά την υποκειμενική και αντικειμενική τους υπόσταση, τα αδικήματα που επικαλείται η μειοψηφία και β) είναι επιτρεπτή η συρροή τους.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Εν πάση περιπτώσει και πέρα από τα εύλογα ρητορικά ερωτηματικά, ότι δηλαδή «.....Ο λαός των Δωδεκανήσων, αν αυτός είναι ο Παυλίδης, τι είδους λαός είναι; Δεν ξέρει; Δεν γνωρίζει; Περίμενε τον κ. Μανούση για να πληροφορηθεί;.....» (Απ. Κακλαμάνης, στη συζήτηση της 6/4/09, ενώπιον της Ολομέλειας, για την σύσταση της Ειδικής Επιτροπής), εναπόκειται στην Ολομέλεια της Βουλής η αξιολόγηση κάποιων άλλων γεγονότων, που αφορούν αυτήν την υπόθεση (π.χ. ο Αριστοτέλης Παυλίδης, μετά την αποκάλυψη της υποθέσεως, αντί να απομακρύνει τελικά τον Ζαχαρίου, τον παύει μεν από την θέση του Δ/ντή του γραφείου του, αλλά την επόμενη ημέρα τον επαναπροσλαμβάνει με άλλη ιδιότητα), τα οποία, ενώ στερούνται ποινικής σημασίας, εν τούτοις, μπορεί να παράσχουν αφορμή, ώστε να θεωρηθεί ότι η συγκεκριμένη πολιτική συμπεριφορά του Αριστοτέλη Παυλίδη αποκλίνει από την επιθυμητή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ	ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ	

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
(Π.Α.ΣΟ.Κ.)
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΛΑΡΗ - ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΤΑΛΩΤΗ -
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΡΗΓΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ	
Α. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΑΓΟΝΕΣ» ΓΡΑΜΜΕΣ (ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ)	
Β. Η ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΝΔΟΜΕΤΑΦΟΡΑΣ	
Γ. ΟΙ «ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ» ΩΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ	
1. Πρόχειρος Διαγωνισμός Μαΐου 2005	
2. Διεθνής μειοδοτικός διαγωνισμός Μαΐου 2005	
3. Διαγωνισμός συμβάσεων δημόσιας υπηρεσίας του 2006	
3. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΕΓΓΡΑΦΑ, ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗ	
4. ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Α. Εκβίαση και ηθική αυτοουργία σε εκβίαση	
Β. Παθητική δωροδοκία	
Γ. Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες	
Δ. Απιστία	
Ε. Παράβαση καθήκοντος	
5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με το υπ' αριθμόν 310/31-3-2009 έγγραφο του κ. Ανακριτή του 20ού Τμήματος του Πρωτοδικείου Αθηνών διαβιβάσθηκε στην Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86, παρ. 2, εδ. β' του Συντάγματος, ποινική δικογραφία με αριθμό Εισαγγελικής παραγγελίας Α 08/2762, με την οποία ο ανωτέρω ανακριτής έκρινε ότι δεν έχει δικαιοδοσία διερεύνησης κατά το μέρος της φερόμενης τέλεσης εκ μέρους του πρώην Υπουργού Αιγαίου κ. Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση.

Στις 02.04.2009 τριάντα (30) μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, υπέβαλαν την με αριθμό πρωτοκόλλου 1731/02.04.2009 Πρόταση στην Βουλή των Ελλήνων για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με την ως άνω υπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Με την υπ' αριθμ. 3666/2774/7.4.2009 απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κατόπιν απόφασης της Ολομελείας του Σώματος, συγκροτήθηκε η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διερεύνηση προκαταρκτικής εξέτασης, κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών» για την ενδεχόμενη τέλεση από τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα από τον ήδη κατηγορούμενο κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου, κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση κατά παράβαση των άρθρων 1, 13 παρ. στ', 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1, εδάφιο α, 27 παρ. 1, 46 παρ. 1 εδάφιο α, 94 παρ. 1, 98 και 385 παρ. 1 περίπτωση β του Ποινικού Κώδικα, που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης στις επιχειρήσεις που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος κ. Φώτιος Μανούσης.

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, διενεργώντας προκαταρκτική εξέταση, διαπίστωσε την ύπαρξη ισχυρών ενδείξεων, πέραν του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση των άρθρων 46 παρ. 1 εδ. α', 385 εδ. α' και β' του Π.Κ., για την τέλεση των αδικημάτων της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ., της απιστίας του άρθρου 390, εδ. β' του Π.Κ., της παράβασης καθήκοντος του άρθρου 259 του Π.Κ. και της παράβασης του Ν. 3691/2008 «Περί νομιμοποίησης εσόδων από

εγκληματικές δραστηριότητες».

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ**Α. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΑΓΟΝΕΣ» ΓΡΑΜΜΕΣ (ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ)**

«Αγones» Γραμμές ονομάζονται αδόκιμα στην καθομιλουμένη οι ακτοπλοϊκές γραμμές δημοσίου συμφέροντος του άρθρου 8 του Νόμου 2932/2001. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, όταν με την διαδικασία της τακτικής (ελεύθερης) δρομολόγησης πλοίου δεν καλύπτονται οι ανάγκες της συνέχειας, της τακτικότητας, της πλήρους εξυπηρέτησης του μεταφορικού έργου, της ποιότητας και της τιμολόγησης της παροχής υπηρεσιών, όπως ο Νόμος προβλέπει, τότε ο Υπουργός, σήμερα ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (ΕΝΑΝΠ) και στο παρελθόν από κοινού οι Υπουργοί Εμπορικής Ναυτιλίας και Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, μπορεί να συνάψει σύμβαση ή συμβάσεις ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας διάρκειας 3 έως 12 ετών, για την αποκλειστική εξυπηρέτηση συγκεκριμένης γραμμής.

Β. Η ΑΚΤΟΠΛΟΪΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΝΔΟΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Από την 1 Νοεμβρίου 2002 απελευθερώνεται η παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές κατ' επιταγή των διατάξεων του Νόμου 2932/2001, ο οποίος αποτελεί την εναρμόνιση της εθνικής μας νομοθεσίας προς το σχετικό Κοινοτικό Κεκτημένο και συγκεκριμένα προς τον Κανονισμό 3577/1992 της ΕΟΚ «για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των Κρατών-Μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές)».

Ο Νόμος 2932/2001, ως αποτέλεσμα ευρύτατης κοινωνικής διαβούλευσης, αποσκοπούσε στην απελευθέρωση των θαλάσσιων ενδομεταφορών, με την εξασφάλιση του υγιούς ανταγωνισμού και την ταυτόχρονη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος υπό την έννοια της απρόσκοπτης και ποιοτικής ακτοπλοϊκής συγκοινωνιακής σύνδεσης των ελληνικών νησιών με την ηπειρωτική χώρα και μεταξύ τους.

Οι πρόνοιες του Νόμου διασφαλίζονταν με την θεσμοθέτηση της Ρυθμιστικής Αρχής Θαλάσσιων Ενδομεταφορών (Ρ.Α.Θ.Ε.) και του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.), την καθιέρωση του υποχρεωτικού γενικού δικτύου ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και ενός σαφούς και απόλυτα διάφανου συστήματος δρομολόγησης πλοίων για την κάλυψη του συνόλου των δρομολογιακών γραμμών του συγκεκριμένου γενικού δικτύου.

Παράλληλα, την ίδια χρονική περίοδο 2001 έως 2004, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Αιγαίου και σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και Εθνικής Οικονομίας, καθώς και με τους ενδιαφερόμενους κοινωνικούς φορείς, εκπονήθηκε ένα ολοκληρωμένο επιχειρησιακό σχέδιο για την σωστή οργάνωση και λειτουργία της απελευθερωμένης αγοράς των ακτοπλοϊκών υπηρεσιών, με κεντρικό πυρήνα ένα νέο, σύγχρονο, λειτουργικό και αξιόπιστο σύστημα ακτοπλοϊκής εξυπηρέτησης των γραμμών δημοσίου συμφέροντος.

Το βασικό στοιχείο αυτής της παρέμβασης, της οποίας είχε διασφαλισθεί η χρηματοδότηση και η βιωσιμότητα ήταν η δρομολόγηση οκτώ (8) νέων σκαφών, ηλικίας έως πέντε ετών, συγκεκριμένων τεχνικών χαρακτηριστικών, τα οποία θα εξυπηρετούσαν το αναμορφωμένο δίκτυο των γραμμών δημοσίου συμφέροντος στο χώρο του Αιγαίου.

Ταυτόχρονα, περί τα τέλη του 2003 τελεσφόρησαν οι συστηματικές προσπάθειες και διαβουλεύσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση με αποτέλεσμα οι Κατεθυντήριες Γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να επιτρέπουν την σύναψη συμβάσεων για παροχή δημόσιας υπηρεσίας για χρονικό διάστημα έως και 12 ετών.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας από τον Μάρτιο του 2004, εφάρμοσε πολιτικές και μέτρα που είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη

απορρύθμιση της λειτουργίας των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών. Στην ίδια κατεύθυνση οδήγησε και η εγκατάλειψη του σχεδίου του Υπουργείου Αιγαίου επί Π.Α.Σ.Ο.Κ. χωρίς να προσφέρει εναλλακτική πρόταση.

Η χωρίς κανόνες και έλεγχο λειτουργία της αγοράς των θαλάσσιων ενδομεταφορών συντελέστηκε με την σταδιακή αποδάρθρωση του θεσμικού πλαισίου που είχε εγκαθιδρυθεί με τον Νόμο 2932/2001 και διασφάλιζε το δημόσιο συμφέρον.

Οι συνεχείς τροποποιήσεις του Νόμου 2932/2001 αφαίρεσαν τις κυριότερες ασφαλιστικές δικλείδες της σωστής λειτουργίας και ελέγχου του συστήματος των θαλάσσιων ενδομεταφορών, νόθευσαν τον ανταγωνισμό και αποδυνάμωσαν την έννοια της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος.

Πιο συγκεκριμένα :

Α) Με τον Νόμο 3260/2004 «Ρυθμίσεις του συστήματος προσλήψεων και θεμάτων δημοσίας διοίκησης» καταργείται η Ανεξάρτητη Ρυθμιστική Αρχή Θαλάσσιων Ενδομεταφορών. Καταργείται έτσι κάθε ουσιαστικός έλεγχος και εποπτεία στην Ακτοπλοϊκή Αγορά και ευνοούνται οι εναρμονισμένες πρακτικές. Οποιαδήποτε σοβαρή αξιολόγηση της ποιότητας των υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων ενδομεταφορών καθίσταται ανέφικτη.

Β) Με τον Νόμο 3409/2005 «Καταδύσεις αναψυχής και άλλες διατάξεις» καταργείται η 31^η Ιανουαρίου ως η καταληκτική προθεσμία για τη υποβολή δήλωσης δρομολόγησης πλοίων σε συγκεκριμένη δρομολογιακή γραμμή με το σύστημα της τακτικής δρομολόγησης.

Η αποδοχή της εκπρόθεσμης αίτησης για τακτική δρομολόγηση πλοίου φαλκιδεύει τον υγιή ανταγωνισμό και αναιρεί κάθε έννοια προγραμματισμού των δρομολογίων από την πλευρά της πολιτείας, αλλά και από την πλευρά των συνεπών επιχειρηματιών του κλάδου.

Παράλληλα, η κατάργηση του χρονικού ορίου για την διεξαγωγή των διαγωνισμών για την εξυπηρέτηση των γραμμών δημοσίου συμφέροντος (άγωνων γραμμών) που ήταν η 15^η Ιουνίου εκάστου έτους, εξάλειψε κάθε ίχνος φερεγγυότητας και αξιοπιστίας του εν λόγω συστήματος. Η δημιουργία με τεχνητό τρόπο της ανάγκης κάλυψης εκτάκτων αναγκών πολλαπλασίασε τις απευθείας αναθέσεις των γραμμών δημοσίου συμφέροντος με διαδικασίες αδιαφάνειας και μεροληψίας.

Γ) Με τον Νόμο 3450/2006 «Αναβάθμιση και αναδιάρθρωση της ναυτικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις» καταργείται η υποχρεωτικότητα του γενικού δικτύου ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και υιοθετείται η έννοια του «ενδεικτικού» δικτύου. Με την τροποποίηση αυτή η πλειονότητα των μικρών νησιών έμεινε εκτός των γραμμών τακτικής δρομολόγησης των πλοίων και έτσι αποστερήθηκαν της ακτοπλοϊκής τους εξυπηρέτησης. Αυξήθηκαν κατακόρυφα οι γραμμές δημοσίου συμφέροντος (άγονες γραμμές), με συνέπεια την σημαντικότερη αύξηση της δαπάνης του επιδοτούμενου συγκοινωνιακού έργου στην ακτοπλοία ενδεικτικά.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

Δημόσια δαπάνη για την επιδότηση των Άγωνων Γραμμών 2004 2008 2009 72 επιδοτούμενες «άγονες» γραμμές **84** επιδοτούμενες «άγονες» γραμμές **85** επιδοτούμενες «άγονες» γραμμές **40.000.000 70.000.000 100.000.000** (πρόβλεψη)

Με διάταξη του ίδιου Νόμου υποβαθμίζεται παράλληλα ο ρόλος του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.).

Δ) Με το Π.Δ. 126/06 καταργείται διάταξη του Νόμου 2932/01 σχετική με το όριο ηλικίας των πλοίων και έτσι ματαιώνεται η προβλεπόμενη απόσυρση των υπερήλικων πλοίων, τα οποία κατ' αποκλειστικότητα πλέον «μοιράζονται» τα μεγάλα ποσά της επιδότησης των άγωνων γραμμών.

Επίσης, αρνητικές συνέπειες για την ποιότητα και το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών στην ακτοπλοία είχε η Κοινή Υπουργική Απόφαση 3323/0101/2006 (ΦΕΚ Β' τεύχος 657/25-05-2006, με την οποία απελευθερώθηκαν οι ναύλοι στην οικονομική θέση των πλοίων.

Με αυτές τις πολιτικές προετοιμάστηκε το έδαφος για να ευδοκμήσουν και να αναπτυχθούν ανενόχλητα φαινόμενα αδιαφάνειας ως προς την ανάθεση των γραμμών δημοσίου

συμφέροντος, φαινόμενα εναρμονισμένων πρακτικών και μονοπωλιακής εκμετάλλευσης ακτοπλοϊκών γραμμών και φαινόμενα ακραίας κερδοσκοπίας σε βάρος των πολιτών – χρηστών των ακτοπλοϊκών υπηρεσιών, ενώ επήλθε ραγδαία επιδείνωση της ακτοπλοϊκής εξυπηρέτησης και απομόνωση πολλών μικρών νησιών, αποδυνάμωση της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος και διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, μέσω των επιδοτήσεων ενός αναχρονιστικού και αναποτελεσματικού συστήματος «άγωνων» γραμμών.

Γ. ΟΙ «ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ» ΩΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

1. Πρόχειρος Διαγωνισμός Μαΐου 2005

Ο πρώτος διαγωνισμός που αφορά στην επίμαχη υπόθεση διενεργήθηκε με πρόσκληση ενδιαφερομένων πλοιοκτητών για την εκτέλεση του επιδοτούμενου δρομολογίου Θεσσαλονίκη – Σάμος – Κως – Ρόδος. Με την υπ' αριθμ. Δ.Μ/Φ.231.09/5157/25.05.2005 πρόσκλησή του, το Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής ενημέρωσε την Ένωση Εφοπλιστών Ακτοπλοϊκών ότι προτίθεται να προβεί με απευθείας ανάθεση στην μίσθωση Ε/Γ-Ο/Γ πλοίου για την εκτέλεση ενός δρομολογίου την εβδομάδα στη γραμμή Θεσ/νίκη-Σάμο-Κω-Ρόδο ή αντίστροφα και επιστροφή για το χρονικό διάστημα από 15 Ιουνίου έως 15 Σεπτεμβρίου 2005. Τα ενδιαφερόμενα μέλη έπρεπε να καταθέσουν τις οικονομικές τους προσφορές έως τις 31/05/05.

Στις 31/05/05 η ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε., εταιρεία συμφερόντων του κ. Μανούση, απέστειλε επιστολή στο Υπουργείο Αιγαίου διά της οποίας εκδηλώνει ενδιαφέρον για την εκτέλεση του δρομολογίου με το ανώτατο μίσθωμα (42.000 ευρώ) από το νεοαποκτηθέν πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», το οποίο καλύπτει τις προδιαγραφές του διαγωνισμού. Την ίδια ημέρα υποβάλλει προσφορά και η ΑΓΟΥΔΗΜΟΣ LINES με το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ». Στις 3 Ιουνίου 2005 το Υπουργείο Αιγαίου με επιστολή του (Δ.Μ/Φ.231.09/5423) προς την ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. ζητά την υποβολή δικαιολογητικών μέχρι τις 10.06.2005. Η ίδια επιστολή απεστάλη και στην ΑΓΟΥΔΗΜΟΣ LINES. Μεταξύ των δικαιολογητικών που ζητά το Υπουργείο είναι και το έγγραφο εθνικότητας του πλοίου και το πιστοποιητικό καταμέτρησης. Η ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. υποβάλλει εμπρόθεσμα τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Στις 8 Ιουλίου του 2005 ο Υπουργός Αιγαίου κ. Παυλίδης με την υπ' αριθμ. Δ.Μ/Φ.231.01/5536 απόφασή του κατακυρώνει τη δρομολογιακή γραμμή ΡΟΔΟΣ – ΚΩΣ - ΣΑΜΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και επιστροφή στην ΑΓΟΥΔΗΜΟΣ LINES, για το χρονικό διάστημα όχι από 15 Ιουνίου, όπως αρχικά είχε οριστεί, αλλά από 11 Ιουλίου 2005 έως 15 Σεπτεμβρίου 2005. Την ίδια μέρα με την υπ' αριθμ. Δ.Μ/Φ.231.09/6244 απόφαση του κ. Παυλίδη ανατίθεται στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» να εκτελέσει το ανωτέρω δρομολόγιο.

Από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν προκύπτει ότι το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» δεν είχε ελληνική σημαία και ότι η ΑΓΟΥΔΗΜΟΣ LINES δεν ήταν ελληνική εταιρεία αλλά εταιρεία offshore. Παρ' όλα αυτά, το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» γίνεται δεκτό κανονικά στον διαγωνισμό. Το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» λαμβάνει ελληνική σημαία στις 6 Ιουλίου του 2005 σύμφωνα με το πιστοποιητικό εθνικότητας που εκδόθηκε από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, ενώ όλα τα έγγραφα του στον διαγωνισμό έχουν ημερομηνία 7 Ιουλίου 2005. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα ανωτέρω και δεδομένου ότι σύμφωνα με την πρόσκληση του Υπουργείου τα δικαιολογητικά θα έπρεπε να υποβληθούν έως τις 10-06-2005, το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» δεν θα μπορούσε να μετράσει στον εν λόγω διαγωνισμό, καθώς κατά την ημερομηνία εκείνη δεν έφερε ελληνική σημαία.

Παρά τα ανωτέρω, η εταιρία ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. αποδέχθηκε το αποτέλεσμα του διαγωνισμού και δεν άσκησε κάποιο ένδικο βοήθημα κατά της κατακυρωτικής απόφασης.

2. Διεθνής μειοδοτικός διαγωνισμός Μαΐου 2005

Στις 24 Μαΐου 2005 προκηρύσσεται, με την με αριθμό Δ.Μ/Φ.231.01/5133 απόφαση του Υπουργού Αιγαίου και Νησιω-

τικής Πολιτικής κ. Παυλίδη, ανοικτός, δημόσιος, διεθνής, μειοδοτικός διαγωνισμός για διάφορες γραμμές για το χρονικό διάστημα από 01/11/2005 έως 31/10/2006. Ο διαγωνισμός καθορίστηκε για τις 15 Ιουνίου 2005. Πράγματι, στις 15 Ιουνίου 2005 πραγματοποιήθηκε ο διαγωνισμός, στον οποίο, μεταξύ άλλων, συμμετείχαν οι εταιρείες συμφερόντων του κ. Μανούση ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. με το πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» για την γραμμή Αλεξανδρούπολη-Λήμνος-Μυτιλήνη-Χίος-Βαθύ ή Καρλόβασι Σάμου-Κως-Κάλυμνος-Ρόδος, την γραμμή Ρόδος-Μεγίστη και την γραμμή Σητεία-Κάσος-Πηγάδια Καρπάθου-Διαφάνι Καρπάθου-Χάλκη-Ρόδος και ΜΑΡΕ Ν.Ε. με το πλοίο «NONA MAIPH» για την γραμμή Βαθύ ή Καρλόβασι Σάμου-Χίος-Μυτιλήνη-Λήμνος-Βόλος και την γραμμή Βαθύ Σάμου-Χίος-Μυτιλήνη-Λήμνος-Καβάλα.

Η Επιτροπή Διαγωνισμού με την υπ' αριθμό 1/15.06.2005 απόφασή της διαπιστώνει ότι δεν πληρούνται οι όροι της προκήρυξης από το Ε/Γ-Ο/Γ «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» και απορρίπτει την εταιρία ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. με την αιτιολογία ότι τα δρομολόγια Σητεία-Ρόδος δεν είχαν ανταπόκριση με τα δρομολόγια Πειραιά-Σητεία και ότι το Ε/Γ-Ο/Γ «ΣΑΟΣ», που θα αντικαθιστούσε το «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», εάν ποτέ αυτό απαιτείτο, είναι κατωτέρων προδιαγραφών και ως εκ τούτου δεν πληροί τους όρους του διαγωνισμού.

Η εταιρία ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. καταθέτει την από 01.07.2005 ένσταση κατά της υπ' αριθμόν 1/15.06.2005 απόφασης της Επιτροπής Διαγωνισμού, ενώ την ίδια μέρα η εταιρία ΝΕΛ Α.Ε. ασκεί ένσταση κατά της ίδιας απόφασης στρεφόμενης κατά της εταιρίας ΜΑΡΕ Ν.Ε. με αντικείμενο τον μικρό αριθμό των κλινών του «NONA MAIPH».

Στις 05.07.2005 η Επιτροπή Διαγωνισμού με το υπ' αριθμ. 2/05.07.2005 έκανε δεκτή την ένσταση της ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε., όσον αφορά στο πιστοποιητικό καταμέτρησης του πλοίου. Σχετικά με το πλοίο αντικατάστασης, η Επιτροπή έκανε δεκτή την ένσταση της ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. για τις δύο δρομολογιακές γραμμές Αλεξανδρούπολη-Ρόδος και Ρόδος-Μεγίστη, ενώ την απέρριψε για την τρίτη γραμμή Σητεία-Ρόδος. Η Επιτροπή έκανε δεκτή και την ένσταση της ΝΕΛ σχετικά με τον αριθμό κλινών του «NONA MAIPH», απέρριψε, όμως, τα υπόλοιπα αιτήματα της ΝΕΛ.

Σύμφωνα με την κατάθεση του κ. Μανούση, ο αποκλεισμός της ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. από το δρομολόγιο Ρόδος-Σητεία έγινε με σκοπό να αποσυρθεί η ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. από τον διαγωνισμό, καθώς το πλοίο θα ταξίδευε μόνο τη μισή εβδομάδα κι έτσι θα καθίστατο ασύμφορο.

Πράγματι, η ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε. υπέβαλε την από 13/10/2005 αίτηση με αριθμ. πρωτ. 9390/13-10-2005, προκειμένου να μην εξεταστεί η οικονομική της προσφορά, αποσύροντας τη συμμετοχή της από τη γραμμή Ρόδος-Μεγίστη ύστερα από τον αποκλεισμό της εταιρείας από τη γραμμή Ρόδος-Σητεία. Τελικά, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4/14-10-2005 απόφαση της Επιτροπής Διαγωνισμού μόνο το δρομολόγιο Αλεξανδρούπολη-Ρόδος κατακυρώθηκε στην ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε.

Στις 16-08-2006 το πλοίο υφίσταται σοβαρή αβαρία στον λιμένα Μυτιλήνης και η εταιρεία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε., στην οποία μεταβιβάστηκε το πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», γνωστοποίησε στο Υπουργείο ότι το «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» πρέπει να σταματήσει τα δρομολόγια το αργότερο μέχρι τις 18-09-06, προκειμένου να αποκατασταθεί η αβαρία και πρότεινε την αντικατάστασή του από το πλοίο «ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ». Το Υπουργείο αρνήθηκε προφορικά (σύμφωνα με την κατάθεση του κ. Μανούση, με την αιτιολογία ότι το «ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ» δεν έχει τον απαιτούμενο αριθμό κλινών, οπότε και αποφασίστηκε η αντικατάστασή του από το πλοίο της εταιρείας ΛΑΝΕ, «ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ».

Στις 31-10-2006 έληξε η σύμβαση του «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» και λόγω της μηχανικής βλάβης του πλοίου δεν υπήρχε δυνατότητα παρατάσεως της σύμβασής του. Στις 27 Οκτωβρίου του 2006 το Υπουργείο Αιγαίου με την με αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/9136 απόφαση απηύθυνε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για ανάθεση συμβάσεως με την διαδικασία της διαπραγμάτευσης λόγω της αδυναμίας του Ε/Γ-Ο/Γ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ, αλλά και της άρνησης της ΛΑΝΕ να συνεχίσουν το δρομολόγιο, όχι, όμως, στην γραμμή Αλεξανδρούπολη-Ρόδος, αλλά Αλεξανδρούπολη ή Θεσσαλονίκη-Ρόδος. Εν τέλει, το δρομολόγιο ανατέθηκε στην εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., η οποία, κατόπιν συναιδέσεως του Υπουργού,

επέλεξε να πραγματοποιεί το δρομολόγιο από την Θεσσαλονίκη και όχι από την Αλεξανδρούπολη, ουσιαστικά παραβιάζοντας τους όρους της προκήρυξης, καθώς επιδοτούνταν για δρομολόγιο που δεν ανήκει στην κατηγορία των δρομολογίων δημοσίου συμφέροντος.

3. Διαγωνισμός συμβάσεων δημόσιας υπηρεσίας του 2006

Ο τρίτος και σημαντικότερος για την υπό κρίση υπόθεση διαγωνισμός είναι αυτός που προκηρύχθηκε από το Υπουργείο Αιγαίου για την εξυπηρέτηση διαφόρων δρομολογιακών γραμμών, μεταξύ των οποίων και οι γραμμές ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ, με σύναψη συμβάσεων ανάθεσης Δημόσιας Υπηρεσίας. Ο ανωτέρω ανοικτός, δημόσιος, διεθνής, μειοδοτικός διαγωνισμός προκηρύχθηκε με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/8117/25.09.2006 απόφαση του Υπουργού Αιγαίου για την εξυπηρέτηση των δρομολογιακών γραμμών από 01/01/2007.

Ο διαγωνισμός, σύμφωνα με τους όρους της προκήρυξης, ορίστηκε να διεξαχθεί στις 20 Νοεμβρίου 2006 και οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να υποβάλουν τα δικαιολογητικά τους μέχρι την 17η Νοεμβρίου 2006.

Σχετικά με την ως άνω προκήρυξη, ο κ. Μανούσης ισχυρίζεται ότι περιέχει φωτογραφικές διατάξεις και ότι με βάσει τους όρους που θέτει, μόνο ένα πλοίο θα μπορούσε να ανταποκριθεί σε αυτούς. Αυτό το πλοίο, κατά τους ισχυρισμούς του κ. Μανούση είναι το «ΠΗΝΕΛΟΠΗ». Συγκεκριμένα, ενώ μέχρι εκείνη τη χρονιά το πλοίο έπρεπε να έχει μήκος 100 μέτρα, με τη συγκεκριμένη προκήρυξη το μήκος αυξάνεται στα 120 μέτρα. Επίσης, ενώ μέχρι τότε το πλοίο έπρεπε να διαθέτει 80 κλίνες, σ' αυτόν τον διαγωνισμό οι κλίνες ανέρχονται σε 300. Ενώ, λοιπόν, οι κλίνες ανέρχονται σε 300, οι επιβάτες τον χειμώνα ανέρχονται σε 350(!). Σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, αυτό σημαίνει ότι κατά την διάρκεια του χειμώνα το συγκεκριμένο πλοίο θα μπορούσε να μεταφέρει μόνο 50 επιβάτες στο εσωτερικό του σαλόνι. Οι υπόλοιποι 300 θα έπρεπε να ταξιδεύουν σε κλίνες. Επιπλέον, η προκήρυξη αναφέρει ότι το πλοίο θα έπρεπε να είναι εναρμονισμένο με τη Συνθήκη της Στοκχόλμης. Την Συνθήκη αυτή έχουν υποχρέωση να την εφαρμόσουν μόνο όσα πλοία είναι ηλικίας άνω των τριάντα ετών. Κατά παράδοξο τρόπο, το μόνο πλοίο που είχε προβεί δύο μήνες πριν την προκήρυξη σε συμμόρφωση με τους όρους της Συνθήκης της Στοκχόλμης ήταν το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ».

Δεδομένου ότι η ολοκλήρωση των διαδικασιών του διαγωνισμού θα γινόταν μετά τις 20-11-2006 και κατά τους θερινούς μήνες θα έπρεπε να εξυπηρετηθεί η γραμμή, στις 11 Ιουνίου 2007 το Υπουργείο Αιγαίου με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/5164 απόφασή του αναθέτει την εξυπηρέτηση της δρομολογιακής γραμμής ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και επιστροφή στην εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. με το πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ». Το δρομολόγιο το ανέλαβε η ως άνω εταιρεία από 11 Ιουνίου 2007 έως την ολοκλήρωση των διαδικασιών του διαγωνισμού της 20ης Νοεμβρίου 2006 και την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Πράγματι, στις 20 Νοεμβρίου 2006 πραγματοποιήθηκε ο διαγωνισμός και, σύμφωνα με το με αριθμό 1/20-11-2006 πρακτικό της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού, τα δικαιολογητικά και των δύο εταιρειών, δηλαδή και της εταιρείας ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. αλλά και της εταιρείας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. έγιναν δεκτά.

Κατά της ανωτέρω απόφασης της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού η ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. υπέβαλε την από 4-12-2006 ένσταση, προκειμένου να ακυρωθεί ή να ανακληθεί η συμμετοχή της εταιρείας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. στα επόμενα στάδια του διαγωνισμού, με την αιτιολογία ότι η συμμετοχή της ανωτέρω εταιρείας στον διαγωνισμό έγινε εξ αρχής δεκτή όλως εσφαλμένως και αβασίμως. Η εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. επίσης υπέβαλε ένσταση κατά της ανωτέρω απόφασης. Με την υπ' αριθμ. 2/5-12-2006 απόφασή της η Επιτροπή Εκδίκασης Ενστάσεων και Προσφυγών απέρριψε εν όλω την ένσταση της εταιρείας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και έκανε δεκτή εν μέρει την ένσταση της ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑ-

ΚΗΣ Ν.Ε.

Ειδικότερα, η Επιτροπή έκρινε ότι εσφαλμένως έγινε δεκτός ο φάκελος της ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. από την Επιτροπή Διεξαγωγής του Διαγωνισμού, καθώς η εν λόγω εταιρεία κατέθεσε το υπ' αριθμ. πρωτ. 3151.1/38885/02/27.10.2006 Πιστοποιητικό του ΥΕΝ/Υπηρεσία Μητρώων Ναυτικών Εταιριών, μαζί με την από 7.6.2005 σύμβαση σύστασης Ναυτικής Εταιρίας του Ν. 959/79, από το οποίο προκύπτει ότι οι μετοχές της εταιρίας είναι ανώνυμες. Σύμφωνα με την παρ. 4 ενότητα Α, κεφάλαιο ΙΙ του Παραρτήματος Ι της Προκήρυξης, οι συμμετέχουσες στον διαγωνισμό εταιρείες για γραμμές, όπου η αξία του συνολικού μισθώματος υπερβαίνει το ποσό των 1.000.000 ευρώ, οφείλουν να προσκομίσουν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά σύμφωνα με το ν. 3310/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 3414/2005, και το Π.Δ. 82/1996, από τα οποία να προκύπτει η ονομαστικοποίηση των μετοχών τους μέχρι φυσικού προσώπου. Σύμφωνα, επίσης, με ρητή πρόβλεψη της ανωτέρω προκήρυξης «σε περίπτωση που δεν υποβληθούν με την προσφορά τα παραπάνω δικαιολογητικά η προσφορά θα απορρίπτεται». Η εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. προσκόμισε εκπροθέσμως, στις 29.11.2006, την υπ' αριθμ. 3151.1/3885/03/29.11.2006 βεβαίωση του ΥΕΝ/ Υπηρεσία Μητρώων Ναυτικών Εταιριών, μαζί με την από 14.11.2006 απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων της ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., σύμφωνα με την οποία τροποποίησε το άρθρο 3 της σύμβασης σύστασης της εταιρίας και οι μετοχές της έγιναν ονομαστικές.

Στις 7 Δεκεμβρίου 2006 συνεδρίασε η Επιτροπή Διεξαγωγής του Διαγωνισμού και σύμφωνα με την με αριθμ. 2/7-12-2006 απόφαση της δεν εξετάστηκε η οικονομική προσφορά της ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., διότι σύμφωνα με το αρ. 2/5-12-06 πρακτικό της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων-Προσφυγών έγινε δεκτή η ένσταση της ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. κατά της συμμετοχής στο διαγωνισμό της ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. Ως εκ τούτου μειοδότης για τις γραμμές ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ ανεδείχθη η ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε.

Στις 17 Ιανουαρίου 2007 με απόφασή του ο Υπουργός Αιγαίου κατακυρώνει τα αποτελέσματα του διαγωνισμού της 20ής Νοεμβρίου 2006, εκτός από τα δρομολόγια ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ για τα οποία ανεδείχθη μειοδότης η ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε.(!) Μάλιστα την επομένη μέρα, δηλαδή την 18η Ιανουαρίου 2007, η μειοδότης εταιρεία απέστειλε επιστολή προς τον Υπουργό Αιγαίου τονίζοντας ότι από τις 7 Δεκεμβρίου 2006 έχει αναδειχθεί μειοδότης των δύο γραμμών, αλλά παρ' όλα αυτά ακόμη δεν έχει γίνει κάποια ενέργεια από το Υπουργείο προκειμένου να εκδοθεί κατακυρωτική απόφαση και να υπογραφεί η σχετική σύμβαση. Μάλιστα, ο κ. Μανούσης υπενθυμίζει στον κ. Υπουργό ότι από την καθυστέρηση υπογραφής της σύμβασης η εταιρεία του υφίσταται τεράστια περιουσιακή ζημία.

Κατά της υπ' αριθμ. 2/5-12-2006 απόφασης της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων- Προσφυγών η εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. άσκησε την από 11-12-2006 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον του Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. Κατά της σιωπηρής άρνησης του Υπουργείου η ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 2522/1997. Επ' αυτής εκδόθηκε στις 27 Μαρτίου 2007 η υπ' αριθμ. 253/2007 απόφαση της Επιτροπής Αναστολής του Σ.τ.Ε., με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της εταιρίας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. με το αιτιολογικό ότι η οικονομική προσφορά της αιτούσης έχει ήδη επιστραφεί και έχει ήδη αποσφραγιστεί και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η συμμετοχή της αιτούσης στη διαγωνιστική διαδικασία με επανυποβολή του φακέλου της επιστραφείσης σ' αυτήν οικονομικής προσφοράς. Δηλαδή, κρίθηκε ότι εξ αντικειμένου είναι αδύνατη η παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας.

Με το ίδιο ακριβώς αιτιολογικό απορρίφθηκε και η από 2 Ιανουαρίου 2007 αίτηση της ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., με την οποία ζητούσε αναστολή της διαδικασίας έως ότου εκδικαστεί η από 2 Ιανουαρίου 2007 Αίτηση Ακυρώσεως της υπ' αριθμ. 2/5-12-2006 απόφασης της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων- Προσφυγών

ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Εν τω μεταξύ και ενώ δεν είχαν εκδοθεί ακόμη οι αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων και της αίτησης αναστολής, ο Υπουργός Αιγαίου με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/1692/21.02.2007 απόφασή του αναθέτει το δρομολόγιο ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ από 1/3/2007 και έως την ολοκλήρωση των διαδικασιών του διαγωνισμού της 20ης Νοεμβρίου 2006 στην ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε.

Στις 2 Μαρτίου 2007 η ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. άσκησε ενώπιον του Υπουργού Αιγαίου ενδικοφανή προσφυγή του αρ. 3 ν. 2522/1997 κατά της ανωτέρω απόφασης. Εκκρεμούν, όμως, ακόμη οι αποφάσεις της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στις 27 Μαρτίου 2007 εκδίδονται οι υπ' αριθμ. 253/2007 και 254/2007 αποφάσεις, με τις οποίες απερρίφθησαν οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και αναστολής, αντίστοιχα, της εταιρίας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., όπως αναφέρεται αναλυτικά ανωτέρω. Δεδομένων των ανωτέρω, ο Υπουργός Αιγαίου με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/3998/26.04.07 απόφασή του, κατακυρώνει τα αποτελέσματα του διαγωνισμού της 20ης Νοεμβρίου 2006 για το δρομολόγιο ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΛΗΜΝΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ και επιστροφή στην εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. για το χρονικό διάστημα έως τις 31/10/2008, με υποχρέωση εκτέλεσης ενός δρομολογίου την εβδομάδα έως Χίο και Σάμο και ένα επιπλέον δρομολόγιο χωρίς επιδότηση εκάστη θερινή περίοδο από 15/6 έως 15/9. Το δρομολόγιο ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ - ΧΙΟΣ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΛΗΜΝΟΣ - ΚΑΒΑΛΑ και επιστροφή το κατακυρώνει επίσης στη ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. για το χρονικό διάστημα έως τις 31/10/2008, με υποχρέωση εκτέλεσης δύο δρομολογίων την εβδομάδα από Σάμο ή Καβάλα.

Στις 30 Απριλίου 2007 η εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. κατέθεσε ενδικοφανή προσφυγή κατά της από 24.04.2007 κατακυρωτικής απόφασης του Υπουργού Αιγαίου, με την οποία ζητεί την ακύρωση της ανωτέρω απόφασης. Στη συνέχεια, επί της σιωπηρής απόρριψης της ανωτέρω προσφυγής από τον Υπουργό, η ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. κατέθεσε στις 11.05.2007 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 2522/1997 ενώπιον του τμήματος αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας με την οποία ζητεί την αναστολή των πράξεων του διαγωνισμού έως ότου τελεσιδικήσει η ως άνω προσφυγή. Στις 11.05.2007 η εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. κατέθεσε ενώπιον του Σ.τ.Ε. αίτηση ακύρωσης της υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/3998/26.04.07 απόφασης του Υπουργού Αιγαίου, καθώς και αίτηση αναστολής κάθε περαιτέρω πράξεων- και δη της υπογραφής των συμβάσεων ανάθεσης του έργου- του Υπουργού Αιγαίου έως την εκδίκαση της αίτησης ακυρώσεως.

Η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. με την από 03.05.2007 εξώδικη δήλωση και την από 16.05.2007 εξώδικη διαμαρτυρία-πρόσκληση προς τον Υπουργό Αιγαίου τον καλεί, για ακόμη μια φορά, να εγκρίνει την έναρξη εκτέλεσης των δρομολογίων του πλοίου «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» από 21-05-07, έστω και χωρίς αποζημίωση, μέχρι την υπογραφή της οριστικής σύμβασης. Με την από 17.05.2007 απάντησή του ο Υπουργός Αιγαίου επικαλέστηκε μεταξύ άλλων το γεγονός ότι η εκτέλεση του δρομολογίου από το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» γίνεται με χαμηλότερο κόστος. Στην από 23.05.2007 εξώδικη δήλωση της ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. η εταιρεία πρότεινε, προκειμένου να μην υφίσταται ασφαλιστική ζημία από την ακινητοποίηση του πλοίου, να εκτελέσει το δρομολόγιο με συμφέρον για το Ελληνικό Δημόσιο αντάλλαγμα, ακόμη και χαμηλότερο αυτού που δόθηκε στην ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε.

Στις 11 Ιουνίου 2007 ο Υπουργός Αιγαίου με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/5116 απόφασή του ανέθεσε στη ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. την εκτέλεση της γραμμής ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ άνευ μισθώματος, για το χρονικό διάστημα από 13-06-2007 μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία του διαγωνισμού και του προσυμβατικού ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο και υπογραφεί η σχετική σύμβαση. Την ίδια ημέρα με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ.231.01/5116 απόφασή του ο Υπουργός Αιγαίου ανέθεσε, επίσης, στην εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. την γραμμή ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΛΗΜΝΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ με ένα επιδοτούμενο δρομολόγιο την εβδομάδα, με υποχρέωση προέκτασης του ως την Χίο και Σάμο, έναντι μειωμένου μισθώματος 24.000 ευρώ από 11/06/2007 και ως την ολοκλήρωση του δια-

γωνισμού και την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Με την από 13.06.2007 εξώδικη δήλωσή της η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. γνωστοποίησε στον Υπουργό Αιγαίου ότι το γεγονός ότι αποδέχεται την ανάθεση των επίμαχων δρομολογίων χωρίς αποζημίωση ή με μειωμένο μίσθωμα δεν σημαίνει ότι παραιτείται από τα νόμιμα δικαιώματά της και σε καμία περίπτωση δεν αποδέχεται ανεπιφύλακτα τους επιζήμιους αυτούς όρους.

Με την από 18.6.2007 επιστολή προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας και τον Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής με κοινοποίηση στο γραφείο του Πρωθυπουργού ο κ. Μανούσης κατηγορεί το Υπουργείο Αιγαίου για εμπαιγμό και ευτελισμό «κάθε έννοιας νομιμότητας, δικαίου και ήθους» δεδομένης της αρχικής ανάθεσης δρομολογίων στην αποκλεισμένη από τον διαγωνισμό εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και τον τελικό εξαναγκασμό της εταιρίας ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. να εκτελεί τα δρομολόγια δωρεάν.

Με την από 06.07.2007 επιστολή του προς τον Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή ο κ. Μανούσης καταγγέλλει τον Υπουργό Αιγαίου κ. Παυλίδη, ισχυριζόμενος ότι ο κ. Παυλίδης έχει ξεκινήσει έναν ανηλεή πόλεμο εξόντωσής του.

Στις 25 Ιουνίου 2007 εκδόθηκαν και οι υπ' αριθμ. 740/2007 και 741/2007 αποφάσεις της Επιτροπής Αναστολών του Σ.Τ.Ε., δυνάμει των οποίων απερρίφθησαν οι αιτήσεις προσωρινής προστασίας που είχε καταθέσει η εταιρία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. με την αιτιολογία ότι η ως άνω αιτούσα εταιρεία έχει ήδη αποξενωθεί από τον επίμαχο διαγωνισμό «εξομοιούμενη ήδη κατ' ουσίαν με εταιρεία μη μετασχούσα στη σχετική διαδικασία».

Κατόπιν της εκδόσεως των δύο αποφάσεων του Σ.Τ.Ε., η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. απέστειλε αίτηση-δήλωση προς τον Υπουργό Αιγαίου στις 19.07.2007, με την οποία ζητά την ανάθεση των δρομολογίων στην εταιρεία με το μίσθωμα του μειοδότη του διαγωνισμού της 20ής -11-2006 και για το χρονικό διάστημα έως και την ολοκλήρωση του προσυμβατικού ελέγχου. Στις 26.07.2007 ο Υπουργός απήντησε ότι οι υπ' αριθμ. 740/2007 και 741/2007 αποφάσεις της Επιτροπής Αναστολών του Σ.Τ.Ε. θα διαβιβαστούν στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ώστε να ολοκληρωθεί ο προσυμβατικός έλεγχος. Ο Υπουργός κατέστησε σαφές ότι οι συμβάσεις θα υπογραφούν μόνο μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Ακολουθούν και άλλες δηλώσεις και απαντήσεις με τις οποίες ο Υπουργός εμμένει στην αρχική του άποψη.

Στις 19.09.2007 κοινοποιείται στο Υπουργείο Αιγαίου η υπ' αριθμ. 271/2007 πράξη του Ζ' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία κρίθηκε ότι συντρέχουν ουσιώδεις νομικές πλημμέλειες στη διαδικασία του επίμαχου διαγωνισμού και για τον λόγο αυτό δεν καθίσταται δυνατό να υπογραφούν οι συμβάσεις. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπίστωσε σφάλματα τόσο κατά τον έλεγχο των δικαιολογητικών της εταιρίας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., σχετικά με τις ανώνυμες μετοχές της και τα προβλήματα στα δρομολόγια, όσο και στα δικαιολογητικά της εταιρίας ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε., σχετικά με την μη εκπλήρωση ασφαλιστικών υποχρεώσεων και την δέσμευση του πλοίου της σε άλλη γραμμή.

Κατόπιν των ανωτέρω, η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. κατέθεσε ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου την από 28-09-2007 αίτηση ανάκλησης της υπ' αριθμόν 271/2007 Πράξης του Ζ' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Εν τω μεταξύ, διενεργούνται οι βουλευτικές εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου 2007 και επικεφαλής του νέου πλέον Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής αναλαμβάνει ο κ. Βουλγαράκης.

Με την υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ231.41/10269/29.10.2007 απόφασή του ο νέος Υπουργός αποφασίζει την παράταση της δρομολόγησης του πλοίου «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» στις γραμμές Καβάλα – Λήμνο – Χίο – Βαθύ, Καβάλα – Λήμνο – Μυτιλήνη, Θεσσαλονίκη – Λήμνο – Μυτιλήνη, μέχρι την έκδοση απόφασης από το Ελεγκτικό Συνέδριο και όχι πέραν της 30/11/2007.

Στις 05.11.07 κοινοποιήθηκε στην εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. η υπ' αριθμ. 224/2007 πράξη του VI Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκδόθηκε ύστερα από την αίτηση ανάκλησης της τελευταίας κατά της υπ' αριθμ. 271/2007 πράξης του Ζ' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Με την ανωτέρω πράξη

αποφασίστηκε η αναβολή της έκδοσης οριστικής πράξης μέχρι να προσκομισθεί έγγραφο του Ν.Α.Τ. με το οποίο να αποσαφηνίζεται εάν η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. είχε εκπληρώσει πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης συμμετοχής της στο διαγωνισμό, στις 17.11.2006, τις υποχρεώσεις της από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Πράγματι, διαβιβάστηκε η σχετική βεβαίωση του Ν.Α.Τ. ότι η ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της από εισφορές κοινωνικής ασφάλισης στις 16-11-2006.

Στις 6.12.2007 κοινοποιείται στη ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. η υπ' αριθμ. 246/2007 πράξη του VI Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία δέχεται την αίτηση ανάκλησης της εταιρίας ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. και αποφαινεται ότι δεν κωλύεται η υπογραφή των οικείων συμβάσεων.

Κατόπιν των ανωτέρω, η εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. απέστειλε την από 10-12-2007 εξώδικη δήλωσή της προς τον νέο Υπουργό, ζητώντας την άμεση υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Στις 11-12-2007 ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής έθεσε το ερώτημα προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους εάν υποχρεούται στην υπογραφή των συμβάσεων με τη ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. ή αν μπορεί να αποδεχθεί πρόταση της ΑΓΟΥΔΙΜΟΣ LINES - ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. για την πραγματοποίηση των επίμαχων δρομολογίων με ελεύθερη δρομολόγηση, χωρίς επιδότηση, για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Επί του ερωτήματος αυτού η Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ. απεφάνθη με την υπ' αριθμ. 17/2008 Γνωμοδότηση ότι η διοίκηση υποχρεούται να προβεί στη σύναψη και εκτέλεση των συμβάσεων του ερωτήματος με την εταιρία ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε.

Εν τέλει, υπεγράφησαν δύο συμβάσεις, δηλαδή η 21/29.01.2008 και η 22/29.01.2008 μεταξύ του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και της εταιρίας ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. και δικαιώνεται πλέον δικαστικά, αλλά και διοικητικά η εταιρεία του κ. Μανούση.

3. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΕΓΓΡΑΦΑ, ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗ.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν ενώπιον της Επιτροπής, τη σχηματισθείσα κατά του κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου ποινική δικογραφία, ως και όλα τα έγγραφα που ετέθησαν υπόψη της Επιτροπής, προέκυψαν τα ακόλουθα:

Ο κ. Αριστοτέλης Παυλίδης, κατά το διάστημα από 10 Μαρτίου 2004 έως 20 Σεπτεμβρίου 2007 διετέλεσε Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. Διευθυντή του Πολιτικού του Γραφείου στην Αθήνα στο Υπουργείο διόρισε τον ιδιαίτερα έμπιστο σ' αυτόν κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου, συμμαθητή του από τις γυμνασιακές σπουδές και συγγενή του.

Ο εφοπλιστής κ. Φώτιος Μανούσης, που διατηρεί, μεταξύ άλλων, τις υπό τις επωνυμίες «ΣΑΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ» και «ΔΑΦΝΕΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» ναυτιλιακές εταιρείες συμφερόντων του, υπήρξε προβεβλημένο στέλεχος του κυβερνώντος κόμματος (Γενικός Γραμματέας του Δήμου Θεσσαλονίκης και του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.). Έχοντας μακρόχρονη γνωριμία με τον κ. Αρ. Παυλίδη και τον κ. Π. Ζαχαρίου, δραστηριοποιούνταν με τα πλοία των ως άνω ναυτιλιακών εταιρειών του στις ακτοπλοϊκές γραμμές, τακτικές και επιδοτούμενες «άγονες» γραμμές, για τις οποίες προκηρυσσόταν δημόσιοι μειοδοτικοί διαγωνισμοί τόσο από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας όσο και από το Υπουργείο Αιγαίου.

Επειδή, όμως, οι εταιρείες του κατά τη διάρκεια της υπουργίας του κ. Αρ. Παυλίδη, είτε αποκλείονταν από κάποιους διαγωνισμούς είτε ανακηρύσσονταν ανάδοχοι μικρού οικονομικού αντικείμενου δρομολογίων, αδικώς κατά την πεποίθησή του, το Σεπτέμβριο του έτους 2006, επισκέφθηκε το Υπουργείο επιθυμώντας να εκθέσει στον Υπουργό κ. Αρ. Παυλίδη τα παράπονά του. Ο τελευταίος τον παρέπεμψε στον κ. Ζαχαρίου, προτρέποντάς τον «να τα βρει» μαζί του, όπως άλλωστε έπραττε και με άλλους ενδιαφερόμενους για την επίλυση σοβαρών θεμάτων

αρμοδιότητας του Υπουργείου του, μη παραπέμποντας στα αρμόδια συλλογικά όργανα ή την διοικητική ιεραρχία, αλλά στον Διευθυντή του Γραφείου του προσωπικά, ως μόνου και αποκλειστικού αντ' αυτού αρμοδίου. Η τακτική αυτή του πρώην υπουργού επιβεβαιώνεται και από τις καταθέσεις ενώπιον της Δικαιοσύνης, αλλά και της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής:

«Δεν του είχα αναθέσει καμία υπηρεσιακή αρμοδιότητα (σ.σ. στον Π. Ζαχαρίου)

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 18-02-2009, ένορκη κατάθεση στον 20^ο Ανακριτή)

«Όπως όμως σαφώς του εξήγησα (σ.σ. στον Φ. Μανούση) δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί το αίτημά του περί ταχείας διεκπεραίωσης, λόγω τήρησης των γραφειοκρατικών διαδικασιών και ότι θα έπρεπε να περιμένει την ολοκλήρωσή τους από τις υπηρεσίες του Υπουργείου αλλά και το Ελεγκτικό Συνέδριο...»

(Π. Ζαχαρίου, 7-09-2007, Υπόμνημα Εγγράφων Εξηγήσεων προς τον Αντεισαγγελέα κ. Ντογιάκο)

«Ο κ. Παυλίδης ήξερε πολύ καλά από την αρχή τι ήταν και τι παιζόταν. Ο κ. Παυλίδης με έστειλε στον κ. Ζαχαρίου. Του κ. Παυλίδη τις ανάγκες πηγαίναμε να καλύψουμε οικονομικά».

(Π. Ζαχαρίου, 7-09-2007, Υπόμνημα Εγγράφων Εξηγήσεων προς τον Αντεισαγγελέα κ. Ντογιάκο)

«Ο κ. Παυλίδης ήξερε πολύ καλά από την αρχή τι ήταν και τι παιζόταν. Ο κ. Παυλίδης με έστειλε στον κ. Ζαχαρίου. Του κ. Παυλίδη τις ανάγκες πηγαίναμε να καλύψουμε οικονομικά».

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 57)

Επαιρνα τηλέφωνο τον Υπουργό λοιπόν και του έλεγα «Τι γίνεται, Υπουργέ;». «Θα το κανονίσουμε. Έλα στο Υπουργείο να το δούμε και συζητά με τον κ. Ζαχαρίου».

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 59)

Εμπαινες στη διαδικασία ότι συζητάς με τον κ. Ζαχαρίου.

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 73)

Γιατί με παρέπεμπε στον κ. Ζαχαρίου;

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 74)

Κάθε φορά που πήγαινα στο Υπουργείο έπαιρνα -γιατί είχα το πρόβλημα- «τι θα γίνει Υπουργέ;» «Έλα στο Υπουργείο». Όταν πήγαινα στο Υπουργείο «πείτε τα με τον Παναγιώτη και βλέπουμε».

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 91)

Μετά από πέντε ημέρες Υπουργός ο Παυλίδης με καλεί στο γραφείο του. Συναντιέμαι εγώ, ο Παυλίδης, ο Ζαχαρίου και ο πράκτοράς μου ο Ροδίτης. Από εκεί και πέρα, κύριε Πρόεδρε, στη συνάντηση τυγχάνει και μου λέει κατά λέξη. Εγώ θα ήθελα να ήταν εδώ ο Παυλίδης. Θα ήταν χαρά μου. Λέει: «Γιώργη, από εδώ και στο εξής θα μιλάς με τον Παναγιώτη».

(Σπανός, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 160)

Κατά το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα μέχρι και τις αρχές του 2007, ο κ. Ζαχαρίου επισκεφθηκε αρκετές φορές τα γραφεία του κ. Φ. Μανούση, στις επισκέψεις του δε αυτές και στα πλαίσια της συζήτησης σχετικά με την ανακήρυξη μειοδότη στο μειοδοτικό διαγωνισμό επιλογής αναδόχου εκτέλεσης δημόσιας υπηρεσίας επιδοτούμενων από το κράτος δρομολογίων ακτοπλοίας άγονης γραμμής μεταξύ των λιμένων Καβάλας, Λήμνου, Μυτιλήνης, Σάμου και μεταξύ των λιμένων Θεσσαλονίκης-Μυτιλήνης που είχε προκηρύξει το Υπουργείο Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής της 25-9-2006 δυνάμει της υπ' αρ. ΔΜ/Φ231/01/8117/25-9-06 Υπ. Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής προκήρυξης, ο ανωτέρω κ. Π. Ζαχαρίου, μεταχειριζόμενος απειλή βλάβης των επιχειρήσεων των ως άνω ναυτιλιακών εταιρειών του κ. Φ. Μανούση, συνιστάμενη στον αποκλεισμό των πλοίων τους «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» και «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ» από το διαγωνισμό, αποκλεισμός που θα είχε ως άμεσο αποτέλεσμα την οικονομική κατάρρευση των ανωτέρω εταιρειών, εξανάγκασε τον κ. Φώτιο Μανούση, να του καταβάλει: στις 3-11-2006, σε μετρητά, χρηματικό ποσό 100.000 ευρώ, στις 14-11-2006, τρεις, λευκής ημερομηνίας, εκδόσεως της εταιρείας «ΔΑΦΝΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», εις διαταγή Φ. Μανούση, υπ' αριθμ. 43313484-4, 43313483-6 και 43313482-8, εκάστης χρηματικού ποσού 100.000 ευρώ, πληρωτέες από την Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος επιταγές, στις 6-12-2006, τρεις, λευκής ημερομηνίας, εκδόσεως της ίδιας ως άνω ναυτικής εταιρείας εις διαταγή του Φ. Μανούση, υπ' αριθμ. 43313488-7, 43313489-5 και 43313490-9, εκάστης των δύο πρώτων αυτών χρηματικού ποσού 100.000 ευρώ, της δε τελευταίας ποσού 25.000 ευρώ, πληρωτέες από την αυτή ανωτέρω τράπεζα επιταγές, τις οποίες έξι (6) επιταγές, συνολικού ποσού 525.000 ευρώ, παρέλαβε ο κ. Ζαχαρίου αντίστοιχα στους προαναφερόμενους χρόνους. Βλέπετε σχετικά κατάθεση του Παύ-

λου Μακρή:

«ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Βεβαίως. Τα χρήματα, οι 100.000, δόθηκαν στις 3 Νοεμβρίου του 2006. Τα χρήματα αναλήφθηκαν από την Εθνική Τράπεζα και έφθασαν στα γραφεία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια Εθνική;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Το κατάστημα ναυτιλίας στον Πειραιά στη Μπουμπουλίνας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιος τα πήρε από εκεί;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Τα ανέλαβε υπάλληλος της εταιρείας, που τον είχαμε στείλει από το πρωί γι' αυτή τη δουλειά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα είχατε στον λογαριασμό; Να μην πω τι μας λέχθηκε.

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Έγινε η προεξόφληση των επιταγών και στην συνέχεια τα χρήματα που βγαίνουν από την προεξόφληση τοποθετούνται στον λογαριασμό της εταιρείας στην τράπεζα και από εκεί τα κάνεις ανάληψη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς λεγόταν ο υπάλληλος που τα πήρε;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Μαρκουλός Βαγγέλης ο οποίος τα έφερε στην συνέχεια στην εταιρεία και τα παρέδωσε αφού με ενημέρωσε στην ταμία της εταιρείας την κ. Αναγνωστοπούλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό λέτε ότι γίνεται στις 3 Νοεμβρίου 2006.

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Στην συνέχεια συσκευάστηκαν επειδή ήταν δεσμίδες, μπήκαν σε φακέλους μεγέθους Α4 και σε μια νάιλον πλαστική σακούλα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιος το έκανε αυτό;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Η κ. Αναγνωστοπούλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα λεφτά ποιος τα έδωσε; Υπάρχει ένας ισχυρισμός ότι αυτά τα χρήματα τα πήρε ο διευθυντής του Υπουργού. Ποιος τα έδωσε στον διευθυντή του Υπουργού;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Στην συνέχεια ειδοποίησα εγώ τον κ. Μανούση ο οποίος βγήκε από την αίθουσα που ήταν στην συνάντηση με τον κ. Ζαχαρίου και πήρε τη σακούλα με τα χρήματα και ξαναμπήκε μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εσείς ξέρετε ότι ήταν ο κ. Ζαχαρίου εκεί; Ή ήταν κάποιος άλλος;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Ήταν ο κ. Ζαχαρίου γιατί άνοιξα την πόρτα για να ειδοποιήσω τον κ. Μανούση να έρθει να πάρει τη σακούλα

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άρα, μας λέτε ότι τον είδατε εσείς.

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Μάλιστα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τον είχατε ξαναδεί;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Στα γραφεία της εταιρείας;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οπουδήποτε. Αν το ξέρατε.

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Τον ήξερα βεβαίως. Από την αρχή του έτους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς τον ξέρατε;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Από την θέση του στο Υπουργείο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τον είχατε δει εσείς προσωπικά;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Βεβαίως.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν σας είπε ο Μανούσης ότι αυτός είναι ο Ζαχαρίου. Εσείς όταν τον είδατε καταλάβατε ότι ήταν ο Ζαχαρίου;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Όχι. Μου τον είχαν συστήσει όπως μου είχαν συστήσει και τον Υπουργό όταν είχα πάει στο Υπουργείο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πήρε, λοιπόν, ο κ. Μανούσης τη σακούλα με τα χρήματα και μπήκε μέσα.

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Μάλιστα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπήρχε άλλος;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Στην αίθουσα όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τον είδατε εσείς τον κ. Ζαχαρίου να φεύγει;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Βεβαίως.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είχε μαζί του τσάντα, σακούλα; Τι είχε;

ΜΑΡΤΥΣ (Πάυλος Μακρής): Είχε την ίδια σακούλα.

(Μακρής, 10-04-09, πρωί, σελίδες 176-179)

Επίσης, κατά τις παραμονές των Χριστουγέννων του έτους 2006, σε επίσκεψη του τελευταίου στην οικία του κ. Φ. Μανούση, με τον ίδιο τρόπο, εξανάγκασε τον τελευταίο να του καταβάλει σε μετρητά χρηματικό ποσό 15.000 ευρώ, και ομοίως, στις 27-12-2006, σε επίσκεψη στα γραφεία των ναυτιλιακών του εταιρειών, χρηματικό ποσό 10.000 ευρώ σε μετρητά.

Την 8-1-2007, εξανάγκασε, με τον ίδιο τρόπο, τον κ. Φ. Μα-

νούση, να καταθέσει για λογαριασμό του στον υπ' αρ. 461/514442-65 τηρούμενο στο υποκατάστημα Ρόδου της Ε.Τ.Ε., τραπεζικό λογαριασμό, δικαιούχος του οποίου είναι ο κ. Τσαμπίκος Τριομμάτης του Θεολόγου, συνεργάτης του πολιτικού γραφείου στη Ρόδο του κ. Αρ. Παυλίδη. Με τον τρόπο αυτό που ενήργησε ο κ. Π. Ζαχαρίου, μετερχόμενος την αξιόποινη πράξη της εκβίασης κατ' επαγγελμα και κατά συνήθεια -καθ' όσον από την επανειλημμένη τέλεσή της προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος απ' αυτή και σταθερή του ροπή στη διάπραξη της- επήλθε ζημία στην περιουσία του κ. Φ. Μανούση και των ως άνω εταιριών συμφερόντων του, συνολικού ποσού 657.500 ευρώ. Για την ως άνω πράξη του κ. Π. Ζαχαρίου, ασκήθηκε ποινική δίωξη για την παραπάνω αξιόποινη πράξη και μετά την απολογία του, του ετέθησαν περιοριστικοί όροι, και, συγκεκριμένα, η καταβολή εγγυοδοσίας 30.000 ευρώ και η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, αφού κρίθηκε ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις τελέσεως εκ μέρους του της πιο πάνω πράξεως.

Βλέπε σχετικά τις καταθέσεις του κ. Μανούση, των κ. κ. Αλιφέρη και Σπανού, καθώς και του Διευθυντού του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού κ. Ιωάννη Αγγέλου:

ΕΡΩΤΗΣΗ: «Αυτό τώρα πώς σας φαίνεται: Να λέει ο διευθυντής του γραφείου του Υπουργού σε έναν εφοπλιστή «Έλα στο καφε-νεδάκι έξω από το Υπουργείο»; Τι λογική είναι αυτή; Και όχι «Έλα επίσημα στο γραφείο του διευθυντή του Υπουργού»;»

Μανούσης: «Προφανώς, δεν ήθελε να τον βλέπουν εκεί οι υπάλληλοι να συναναστρέφονται μαζί μου, γιατί θα δημιουργούσε, ενδεχομένως, υπόνοιες και οτιδήποτε άλλο».

(Μανούσης, 08/04/2009, απόγευμα, σελ. 65)

ΕΡΩΤΗΣΗ: «Σας λέει, λοιπόν, ο Ζαχαρίου, τι συγκεκριμένα;»

«Είπε και το άλλο: Πόσο νομίζετε ότι θα κρατηθούμε ακόμα στην πολιτική και ο Υπουργός; Πρέπει να εξασφαλίσουμε τα γεράματα. Ο Υπουργός έχει υποχρεώσεις. Έχει πάρει σπίτι στην θυγατέρα του. Χρωστάει το σπίτι της θυγατέρας του. Εγώ έχω χρέη -και για τον ίδιο είπα- και, εν πάση περιπτώσει, εσείς βγάζετε τόσα χρήματα, εμείς εδώ δηλαδή τι θα κάνουμε;»

«Άμεσα μου ζήτησε τις 100 χιλιάδες».

(Μανούσης, 08/04/2009, απόγευμα, σελ. 65)

(σ.σ. Ζαχαρίου προς Αλιφέρη): «Έρεεις, εμείς κάνουμε αυτές τις δουλειές. Βλέπεις, όπως εσύ κι εμείς. Δεν έχουμε. Γεράσαμε. Δεν έχουμε αποκαταθεί. Ανάγκες. Ο Υπουργός κάνει έτσι γι' αυτό. Έχει προσφέρει τόσα. Δεν έχει τα απαραίτητα» κλπ. Όλες αυτές οι συζητήσεις γίνονταν γύρω από αυτά τα πράγματα.

(Αλιφέρης, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 113)

Ταξιδεύουμε μαζί. Ήταν πάνω στη γέφυρα και του λέω: «Έλα Υπουργέ μου να συζητήσουμε κάτω». Και συγκεκριμένα εκεί που συζητούσαμε του είπα το τι τράβηξα, το τι τραβάω. Και μου λέει: «Γιώργο, έχει τεράστιο κόστος το να βγεις Υπουργός».

(Σπανός, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 162)

Πήγα με ένα φίλο και μου λέει (σ.σ. ο Αρ. Παυλίδης), «όπως βλέπεις, Γιώργο, εδώ είναι φτωχό το σπίτι μας δεν έχω να σε κεράσω και τίποτα» και δεν με κέρασε.

(Σπανός, 13-04-09, απόγευμα, σελ. 169)

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου) Μου είπε (σ.σ. ο κ. Ζαχαράκης), σας είπα και πριν, ότι ο κ. Ζαχαρίου, του είπα όταν του έθεσε το θέμα για τους διαγωνισμούς, ότι έχουν ενδιαφερθεί και άλλοι εφοπλιστές, οι οποίοι όμως είναι διατεθειμένοι να βοηθήσουν τον Υπουργό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό το είπε ο Ζαχαρίου σε ποιον;

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου): Το είπε ο κ. Ζαχαράκης σ' εμένα ότι του είπε ο κ. Μανούσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό δεν υπονοεί χρηματισμό;

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου): Ό,τι υπονοεί, κύριε Βουλευτά.

(Αγγέλου, 10-4-09, απόγευμα, σελ. 191)

Οι παραπάνω επισκέψεις του κ. Π. Ζαχαρίου στα γραφεία του κ. Φ. Μανούση, ήταν σε γνώση του κ. Αρ. Παυλίδη, όπως ο τελευταίος αρχικά επιβεβαίωσε. Άλλωστε αυτές οι επισκέψεις, δεν είχαν ιδιωτικό, αλλά δημόσιο χαρακτήρα και εγένοντο στα πλαίσια των υπηρεσιακών καθηκόντων του κ. Ζαχαρίου και κατ' εντολήν του ασκούντος δημόσια εξουσία αμέσως προϊστάμενου του Υπουργού.

Χαρακτηριστική του τρόπου λειτουργίας του Υπουργείου,

αλλά και του ρόλου του κ. Ζαχαρίου είναι και κατάθεση του κ. Μανούση:

«Πάω, λοιπόν, στο Ζαχαρίου και του λέω: «Τι γίνεται εδώ; Εδώ αυτός στο μεν μητρώο έχει ανώνυμες μετοχές και εδώ φέρνει αυτά. Θέλω αντίγραφο από το φάκελο». Τι κάνει; Πάει στο γραφείο του Υπουργού, παίρνει το κλειδί, παίρνει το φάκελο, βγάζει, μου δίνει τα αντίγραφα. Εγώ δεν έκανα καμία αίτηση πουθενά, έχω τα αντίγραφα με τις υπογραφές της Επιτροπής επάνω. ... Ποιο είναι το πιστοποιητικό; Αυτό που λέει ο ίδιος ο πλοιοκτήτης, ότι οι μετοχές μου είναι ανώνυμες. Μετά, βέβαια, αυτό βγήκε από το φάκελο, μπήκε άλλο στοιχείο ότι είναι ονομαστικές».

(Μανούσης, 8-04-09, πρωί, σελ. 34)

Εν τω μεταξύ, η κυρία Αγγελική Παυλίδη, θυγατέρα του τότε Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη του Αντωνίου, δυνάμει του υπ' αριθμ. 6103/19.7.2005 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Πειραιά Ειρήνης Ηλιά Μάρη, που μεταγράφηκε νόμιμα, αγόρασε από τον κ. Ελευθέριο - Γεώργιο Αντωνίου το οροφοδιαμέρισμα του πρώτου ορόφου της πολυκατοικίας επί της συμβολής των οδών Άγγελου Σικελιανού αριθμ. 40 και Δελφών στο Δήμο Ν. Ψυχικού Αττικής, επιφάνειας 133,50 τετραγωνικών μέτρων, έναντι αναγραφόμενου τιμήματος στο ως άνω συμβόλαιο 155.426,04 ευρώ. Από το αναγραφόμενο τίμημα η αγοράστρια κατέβαλε σε μετρητά στον πωλητή 25.426,04 ευρώ πριν την υπογραφή του συμβολαίου και εκτός του συμβολαιογραφικού γραφείου, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 130.000,00 ευρώ πιστώθηκε και η αγοράστρια ανέλαβε την υποχρέωση να το καταβάλλει εντός τριών (3) μηνών, μετά από την λήψη τραπεζικού δανείου.

Με την υπ' αριθμ. 4898/22.7.2005, δηλαδή τρεις μέρες μετά την υπογραφή του συμβολαίου αγοράς, πράξη της συμβολαιογράφου Πειραιά Ελευθερίας Κοτζιά - Κυριαζή, ο πωλητής δηλώνει ότι έλαβε από την αγοράστρια κυρία Αγγελική Αριστοτέλη Παυλίδη το ποσό των 130.000,00 ευρώ σε πλήρη εξόφληση του τιμήματος του ακινήτου.

Στο πλαίσιο της κύριας ανάκρισης σε βάρος του κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου, την οποία διενήργησε ο ανακριτής του 20ού ανακριτικού τμήματος του Πρωτοδικείου Αθηνών, εξετάστηκε ενόρκως στις 18.2.2009 ο πρώην υπουργός κ. Αριστοτέλης Παυλίδης του Αντωνίου. Επίσης, ο κ. Παυλίδης κατέθεσε στον ανακριτή στις 9.3.2009 ενυπόγραφο σημείωμά του με παροχή συμπληρωματικών στοιχείων. Τόσο στην ένορκη κατάθεσή του, όσο και στο ενυπόγραφο έγγραφό του, ο πρώην υπουργός βεβαίωσε ότι το τίμημα για την αγορά του διαμερίσματος ανήλθε στο ποσό των 155.426,04 ευρώ. Τον ίδιο ακριβώς ισχυρισμό προέβαλε και κατά την ομιλία του στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων στις 6.4.2009. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα έγγραφα και μαρτυρικές καταθέσεις ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής τόσο του κ. Αρ. Παυλίδη, όσο και της θυγατέρας του κυρίας Αγγελικής Παυλίδη, του αδελφού του κ. Αναστάσιου Παυλίδη, του πληρεξουσίου του πωλητή κ. Φάσσου και του εμπλεκέντος στην αγοραπωλησία κ. Βαρδουλάκη, στις 19.7.2005 που υπεγράφη το συμβόλαιο αγοράς του διαμερίσματος, έγινε αυθημερόν και η πλήρης εξόφληση του τιμήματος των 235.000,00 ευρώ. Προκειμένου δε η κυρία Αγγ. Παυλίδη να καλύψει το τίμημα, φέρεται να έλαβε από το θείο της κ. Αναστ. Παυλίδη το ως άνω ποσό, μέσω του ειδικού συμβούλου του πατέρα της και μετέπειτα γενικού γραμματέα του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Ανδρέα - Αντωνίου Βαρδουλάκη, ο οποίος διεκπεραίωσε τη συναλλαγή, ήτοι προέβη στην ανάληψη του ποσού από τον τραπεζικό λογαριασμό του κ. Αναστ. Παυλίδη και, στη συνέχεια, το παρέδωσε σε μετρητά στη σύζυγο του πληρεξουσίου του αγοραστή, η οποία το κατέθεσε στο λογαριασμό της.

Παραδόξως, όπως προκύπτει από χειρόγραφο απόδειξη της κυρίας Αγγελικής Παυλίδη, το ποσόν των 210.000 ευρώ το έλαβε αυτή την 20ή Ιουλίου 2005 από τον κ. Βαρδουλάκη. Εν τούτοις, στο συμβόλαιο αγοράς φέρεται να πιστώνεται τίμημα 130.000,00 ευρώ, το οποίο φέρεται να εξοφλείται δυνάμει της υπ' αριθμ. 4898/22-07-2005 πράξης εξόφλησης της συμβολαιογράφου Πειραιά Ελευθερίας Κοτζιά - Κυριαζή, μετά από μόλις τρεις ημέρες. Ας σημειωθεί ότι ο πληρεξούσιος του πωλητή κ. Νικόλαος Φάσ-

σος κατέθεσε ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ότι ουδέποτε, εκτός του συμβολαίου αγοραπωλησίας, μετέβη σε συμβολαιογραφείο ή τον επισκέφθηκε συμβολαιογράφος στην οικία του για να υπογράψει πράξη εξόφλησης του τιμήματος. Τα ερωτήματα που προβάλλουν είναι εύλογα και πολλαπλά και ανακύπτει θέμα περαιτέρω διερεύνησης, εν όψει και της κατάθεσης του ιδίου του πληρεξουσίου ότι ο πωλητής είναι επί πενταετία κατάκοιτος, πάσχοντας από βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο. Αυτό επιβεβαίωσε και η κυρία Α. Παυλίδου.

Μετά ταύτα ο πρώην υπουργός κ. Αριστ. Παυλίδης εξεταζόμενος στις 15.4.2009 ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, ρητά παραδέχθηκε ότι η αγορά του διαμερίσματος της θυγατέρας του κόστισε 235.000,00 ευρώ (30ή σελίδα της κατάθεσής του), και εγκατέλειψε τις προηγούμενες ψευδείς βεβαιώσεις του, τόσο ενώπιον του ανακριτή όσο και ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής ότι η αξία του ακινήτου ήταν 155.429,04 ευρώ. Ας σημειωθεί ότι σε άλλη κατάθεσή του ο κ. Παυλίδης είχε δηλώσει, και πάλι ψευδόμενος, ότι για την εξόφληση του ακινήτου είχε χρησιμοποιηθεί τμήμα του ποσού που δώρισε ο αδελφός του τον προς την κυρία Α. Παυλίδου. Βεβαίως στις υποβληθείσες προς την εφορία δηλώσεις του κ. Αναστασίου Παυλίδη δεν προκύπτει το ως άνω ποσόν δωρεάς, αλλά ποσόν μόλις 20.000 ευρώ.

Τις ψευδείς βεβαιώσεις του κ. Αρ. Παυλίδη για την αξία του ακινήτου επιβεβαίωσε συστηματικά στις καταθέσεις του και στα υπομνήματά του ο ήδη κατηγορούμενος για εκβίαση κ. Παναγιώτης Ζαχαρίου, δηλώνοντας ότι, ως μηχανικός, είχε εξετάσει πριν από την αγορά το ακίνητο και η αξία του δεν υπερέβαινε το ποσό των 150.000 ευρώ. Συγχρόνως, οι κ. κ. Ζαχαρίου και Βαρδουλάκης βεβαιώνουν ότι: α) αμέσως μετά την αγορά του ακινήτου η κυρία Αγγελική Παυλίδη προέβη σε επισκευές αξίας περίπου 50.000 ευρώ και β) ότι οι επισκευές ολοκληρώθηκαν το 2005 και στο τέλος του έτους η αγοράστρια είχε ήδη εγκατασταθεί στο ακίνητο.

Στην ίδια κατάθεσή του ο πρώην υπουργός ισχυρίστηκε ότι στα μέσα Ιανουαρίου του έτους 2007 προέβη σε γονική παροχή στην κόρη του ποσού 80.000,00 ευρώ, ενώ συγχρόνως ο αδελφός του κ. Αναστάσιος Παυλίδης της δώρισε 20.000,00 ευρώ (σελ. 112 και 113 της κατάθεσης του κ. Αριστ. Παυλίδη). Δηλαδή, τον Ιανουάριο του έτους 2007 ο κ. Αριστ. Παυλίδης και ο αδελφός του κ. Αν. Παυλίδης προέβησαν σε δωρεές προς την κυρία Αγγελική Παυλίδη του Αριστοτέλη συνολικού ποσού 100.000,00 ευρώ.

Ο σύμβουλος του υπουργού και μετέπειτα γενικός γραμματέας του υπουργείου κ. Ανδρέας - Αντώνιος Βαρδουλάκης κατέθεσε ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής ότι οι επισκευές του διαμερίσματος της κυρίας Αγγ. Παυλίδη κόστισαν τουλάχιστον 50.000,00 ευρώ και τα χρήματα τα κατέβαλε ο υπουργός, και ότι οι επισκευές ολοκληρώθηκαν κατά το έτος 2005. Κατά συνέπεια, με τις καταθέσεις τους περί δωρεάς ή γονικής παροχής τον Ιανουάριο του 2007 για επισκευές του ακινήτου, οι οποίες είχαν ήδη ολοκληρωθεί περί τα τέλη του 2005, οι αδελφοί Παυλίδη ψευδόρκησαν κατ' επανάληψη και παραβίασαν διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας.

Στις 14.7.2006 η κυρία Αγγελική Παυλίδη, ένα έτος μετά την υπογραφή του συμβολαίου αγοράς, συνήψε με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο σύμβαση στεγαστικού δανείου ποσού 130.000,00 ευρώ. Δεδομένου ότι η αγορά του διαμερίσματος είχε εξοφληθεί ένα ολόκληρο έτος νωρίτερα (στις 19.7.2005 κατά την υπογραφή του συμβολαίου αγοράς), ο ισχυρισμός που προβάλλεται από τον πρώην υπουργό και τη θυγατέρα του ότι το δάνειο συνήφθη με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για να επιστρέψει η αγοράστρια στο θείο της τμήμα του δανείου των 225.000,00 ευρώ δεν είναι δυνατόν να γίνει πιστευτός. Είναι αδιανόητο η κυρία Α. Παυλίδου να υποβλήθηκε σε τόσες διαδικασίες και έξοδα προς εξόφληση του χρέους της χωρίς να έχει συνεννοηθεί προηγουμένως με τον θείο της.

Όλα τα ανωτέρω προκύπτουν από έγγραφα και καταθέσεις, τις χαρακτηριστικότερες των οποίων παραθέτουμε:

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Εγώ όπως σας είχα πει από την αρχή είμαι φίλος προσωπικός με τον κ. Παυλίδη. Είμαι

πολιτικός μηχανικός και ασχολούμαι με πολυκατοικίες, διαμερίσματα. Είναι αυτό ακριβώς το αντικείμενο της δουλειάς μου. Ο κ. Παυλίδης ήθελε για την κόρη του ένα διαμέρισμα και με παρακάλεσε αν μπορώ να βρούμε κάτι. Με διάφορους τρόπους βρέθηκε από κάπου ένα διαμέρισμα στο Νέο Ψυχικό. Δεν θυμάμαι αν ήταν από μεσίτη ή αλλιώς. Τον πήρα και του είπα «είναι ευκαιρία, πάρ' το». Και πραγματικά προχώρησε. Έπρεπε να γίνει το συμβόλαιο. Και όπως ξέρετε για να μην κουβαλάνε χρήματα μετρητά ή οτιδήποτε άλλο έγινε η εξής σκηνή. Στον συμβολαιογράφο η κόρη του κ. Παυλίδη ως αγοράστρια, ο πωλητής, περίμεναν. Ήρθαμε εδώ στην Εθνική Τράπεζα. Το ποσό το οποίο είχε στείλει με έμβασμα ο αδερφός του κ. Παυλίδη σε μένα αμέσως κατετέθη στον λογαριασμό του πωλητού. Εκείνη την ώρα. Και αυτό είναι το ποσό που κατετέθη. Περίπου 210.000 ευρώ για την αγορά του διαμερίσματος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας έστειλε έμβασμα από την Νότια Αφρική ο κ. Αναστάσιος Παυλίδης.

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Μάλιστα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η τράπεζα της Βουλής μας δίνει μια βεβαίωση που λέει ότι αυτά τα χρήματα δεν τα βάλλατε σε λογαριασμό αλλά τα πήρατε cash. Τα σηκώσατε.

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Τα πήρα και τα έδωσα στον άλλον που τα έβαλε στο λογαριασμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιο λογαριασμό;

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Είχε λογαριασμό ο πωλητής της Εθνικής Τραπέζης, είχε βιβλιário, τα έβαλε μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την ίδια στιγμή;

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όλο το ποσό;

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Περίπου 210.000.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στο κατάστημα της Βουλής;

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Αν θυμάμαι καλά, ναι. Εγώ είχα έρθει μάλιστα με την σύζυγό του. Ήταν θέμα εμπιστοσύνης τα λεφτά να μην χαθούν. Πριν υπογραφεί το συμβόλαιο για να μην χαθούν τα λεφτά να ολοκληρωθεί η αγοραπωλησία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εσείς, δηλαδή, δεν πήρατε στο χέρι τίποτα. Τα πήρατε και τα δώσατε εκεί επί τόπου. Χέρι-χέρι.

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Μάλιστα.

(Βαρδουλάκης, 10-04-09, πρωί, σελ. 94 - 96)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τώρα θυμάστε ποιο ήταν το κόστος του διαμερίσματος; Γιατί του είπατε του Υπουργού να το πάρει γιατί ήταν ευκαιρία.

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Απ' ό,τι θυμάμαι γιατί έχουν περάσει και τέσσερα χρόνια, ήταν το ποσό των 210.000 συν ένα ποσό της τάξεως των 25.000 ευρώ που είχε καταβληθεί μετρητοίς στο συμβόλαιο αγοράς. Δηλαδή, 235.000. Ακριβή νούμερα δεν θυμάμαι αλλά κάπου εκεί ήταν.

(Βαρδουλάκης, 10-04-09, πρωί, σελ. 97)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ότι κατατέθηκε από την κ. Παυλίδη το ποσό αυτό. Αυτή η απόδειξη δεν αρκούσε προς την κ. Παυλίδη; Έπρεπε να υπογράψει και χειρόγραφη προς εσάς ότι εισέπραξε, ενώ δεν τα έχει εισπράξει;

MARTYPAΣ (Ανδρέας Βαρδουλάκης): Εγώ το έκανα για λόγους ευθυξίας ότι έχω καθαρίσει από το λογαριασμό. Και εν πάση περιπτώσει την κατάθεση στην τράπεζα την έκανε η σύζυγος του κυρίου. Αυτή πήρε το αποδεικτικό.

(Βαρδουλάκης, 10-04-09, πρωί, σελ. 106)

«Νομίζω ότι η ανακαίνιση κόστισε 50 με 60 χιλιάδες ευρώ. Ο Παυλίδης έχει έναν αδερφό στη Ν. Αφρική που έχει πολλά χρήματα. Ξέρω ότι του είχε στείλει χρήματα. Δεν συζητήσαμε ποτέ τίποτα με τον Μανούση σχετικά με το σπίτι της κόρης του κ. Παυλίδη.»

(Π. Ζαχαρίου, 24-03-2009, Απολογία Κατηγορουμένου)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα τα δούμε στη συνέχεια. Το συνολικό τίμημα, το πραγματικό τίμημα αυτής της συγκεκριμένης αγοράς μπορείτε να μας πείτε ποιο είναι;

MARTYPAΣ (Αγγελική Παυλίδη): Είναι 235.000 ευρώ.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 3)

MARTYPAΣ (Αγγελική Παυλίδη): Οι 25.000 ευρώ δόθηκαν από τον πατέρα μου ως προκαταβολή για την αγορά του σπιτιού, για το κλείσιμο της συμφωνίας και οι υπόλοιπες 210.000 ευρώ προέρ-

χονται από τον θείο μου ο οποίος με βοήθησε στην αγορά του διαμερισμάτος μου.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 4)

Ο κ. Βαρδουλάκης, λοιπόν, που με βοήθησε σε όλη τη διαδρομή της αγοράς του ακινήτου μου, την ημέρα υπογραφής του συμβολαίου στο κατάστημα της Εθνικής στη Βουλή με εντολή από το θείο μου Αναστάσιο Παυλίδη ανέλαβε 210.000 ευρώ, θα με συγχωρήσετε, δεν ξέρω ακριβώς την τραπεζική ορολογία, πήρε εντολή από τον θείο μου για μεταφορά ποσού 210.000 ευρώ από το λογαριασμό του θείου μου προς το λογαριασμό του πληρεξούσιου του πωλητή. Αυτό και έκανε.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 5)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εσείς εκείνη τη στιγμή που γινόταν αυτή η συναλλαγή, πού βρισκόσασταν;

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Ήμουν στο συμβολαιογραφείο και με το που έγινε η μεταφορά του ποσού από το λογαριασμό του θείου μου στο λογαριασμό του πληρεξούσιου του πωλητή, έπεσαν και οι υπογραφές. Μας ειδοποίησαν και το κλείσαμε.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 7)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η επόμενη εργώτερη είναι η εξής. Γιατί δεν έγινε μεταφορά από τον λογαριασμό Αναστασίου Παυλίδου στον λογαριασμό Φάσσου, αλλά έπρεπε να αναληφθούν στο χέρι τα χρήματα;

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Δεν μπορώ να σας απαντήσω.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 13)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και λέει μετά ότι μένουν για εξόφληση 130.000. Έρχεται ο Βαρδουλάκης με την γυναίκα, παίρνουν τις 210.000 και μένετε εσείς ανοιχτή ότι χρωστάτε άλλες 130.000.

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Όχι άλλες 130.000. Κοιτάξε κάτι. Αυτά τα έχουν κάνει δικηγόροι και συμβολαιογράφος. Μην με βάλλετε στον δρόμο να εξηγήσω τη διατύπωση συμβολαίου που αφορά στην αγοραπωλησία ακινήτων. Δεν είναι άλλες 130.000. Μιλάμε για τις ίδιες 130.000. και η εξοφλητική αυτή πράξη καλύπτει μένα. Αποδεικνύει την εξόφληση που αφορά στο συνολικό τίμημα της αναγραφόμενης αντικειμενικής αξίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κυρία Παυλίδη, εγώ λέω το εξής. Είπατε ότι αυτοί οι άνθρωποι ήταν στο συμβολαιογραφείο. Διαβάστηκε. Τα λεφτά είναι στην τράπεζα της Βουλής. Οι άνθρωποι ήρθαν εδώ, πήρε τα λεφτά η κυρία, όλα τα λεφτά κατά τον ισχυρισμό σας. Παίρνουν τηλέφωνο και λένε «τα πήραμε τα λεφτά υπογράψτε». Μένετε εκτεθειμένη γιατί αυτοί έχουν πάρει όλα τα λεφτά και εσείς αφού πήραν όλα τα λεφτά υπογράφετε ότι μένουν 130.000 που τους χρωστάτε.

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Εγώ δεν έχω καταλάβει κάτι τέτοιο βάσει των εγγράφων.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 16-17)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πού υπογράφηκε;

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Στο σπίτι του κ. Φάσου.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 21)

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Ο πωλητής είχε πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας, ο ιδιοκτήτης, ο πρώην ιδιοκτήτης, αυτός που μου έδωσε το σπίτι. Έχει σοβαρότατο πρόβλημα υγείας. Έχει πάθει βαρύ εγκεφαλικό. Ακόμα δεν μιλάει καλά, έχει κινητικά προβλήματα. Είναι σαν παιδάκι.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 22)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά το οποίο ποσό, με βεβαίωση από άλλο συμβολαιογράφο, φαίνεται ότι έχει εξοφληθεί. Δεν το χρωστάτε επομένως.

MARTYS (Αγγελική Παυλίδη): Δεν το χρωστώ στον πωλητή.

(Αγγελική Παυλίδου, 13-04-09, πρωί, σελ. 24)

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Εγώ μίλησα με την ανιψιά μου, η οποία μου είπε ότι το ποσό ήταν 235.000 ευρώ. Είχαν δώσει μία προκαταβολή ύψους 25.000 ευρώ κι έμενε ένα υπόλοιπο, για την αγορά του διαμερισματος, ύψους 210.000 ευρώ.

(Αναστάσιος Παυλίδης, 14-04-09, σελ. 7)

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Ναι. Είπα στην ανιψιά μου ότι θα της καλύψω όλο το ποσό, τις 210.000. Και επίσης της έδωσα και 15.000 που είναι για έξοδα που γίνονται για μεταβιβάσεις, δικηγόρους κ.λπ.

(Αναστάσιος Παυλίδης, 14-04-09, σελ. 8)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχει δηλώσει ο αδερφός σας ότι «το διαμέρισμα

αγοράστηκε από την κόρη μου αντί τιμήματος 155.426,04 ευρώ».

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Εγώ εκείνο που ξέρω γιατί δεν ήμουν και εδώ ότι στη Βουλή κατέθεσε ότι έδωσε 210.000 για την αγορά του διαμερισματος.

(Αναστάσιος Παυλίδης, 14-04-09, σελ. 10)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην ίδια συμπληρωματική κατάθεση ο αδερφός σας λέει «για την εξόφληση του τιμήματος χρησιμοποιήθηκε μέρος της εκ 225.000 ευρώ ενισχύσεως δανείου που προσέφερε στην κόρη μου ο αδερφός μου Αναστάσιος Παυλίδης». Δηλαδή, φαίνεται από την κατάθεση του αδερφού σας ότι όλα τα χρήματα που εσείς στείλατε δεν χρησιμοποιήθηκαν για την αγορά του διαμερισματος.

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Όλα χρησιμοποιήθηκαν για την αγορά του διαμερισματος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί δεν δώσατε τα χρήματα κατευθείαν στην ανιψιά σας και έπρεπε να παρέμβει ενδιάμεσα ο κ. Βαρδουλάκης.

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Εγώ απλώς έδωσα εντολή αλλά δεν ήμουν εδώ, αλλά απ' ό, τι ξέρω είναι στον συμβολαιογράφο συνήθως, έτσι γίνεται, όχι συνήθως –συγγνώμη για τις λέξεις που χρησιμοποιώ καμιά φορά γιατί λείπω και τόσα χρόνια στην Αφρική και ίσως δεν είναι σωστές- ο αγοραστής με τον πωλητή, σε κάποιο υποθηκοφυλακείο είναι ο βοηθός του δικηγόρου και σε κάποιο άλλο σημείο ο πωλητής παίρνει τα λεφτά από την τράπεζα ή από κάπου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν μπορούσατε να τα διαβιβάσετε εσείς κατευθείαν στον πωλητή;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Έτσι το καταλάβαμε. Έτσι εγώ είπα δώστε τα λεφτά στον Αντρέα, τον κ. Βαρδουλάκη, ο οποίος είναι ένας έμπιστος και φίλος μας και θα τα δώσει στον πωλητή.

(Αναστάσιος Παυλίδης, 14-04-09, σελ. 10-11)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επειδή μας είπατε ότι της δώσατε και άλλα χρήματα για τις επισκευές, θυμάστε περίπου πόσα χρήματα ήταν για τις επισκευές;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Αυτά που της έδωσα πρέπει να ήταν γύρω στις 20.000 ευρώ.

(Αναστάσιος Παυλίδης, 14-04-09, σελ. 23)

ΕΡΩΤΗΣΗ:Εγώ άλλο πράγμα ρώτησα. Αυτά τα χρήματα ή μέρος αυτών τα έχετε αναλάβει εσείς; Γιατί θα ζητήσω από τον κ. Πρόεδρο να μας φέρετε τα παραστατικά των αναλήψεων.

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Έχω δώσει εξουσιοδότηση του αδερφού μου το 1985, η οποία υπάρχει στην Τράπεζα, και αν θυμάστε καλά πρέπει να είναι από το Προξενείο του Γιοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Αφρικής. ... Μπορεί να κάνει αναλήψεις....

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως μας λέτε ότι κάποια από αυτά τα χρήματα μπορεί να τα είχε αναλάβει η τα έχει αναλάβει ο αδερφός σας;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Δεν θυμάμαι ακριβώς, αλλά μπορεί να τα είχε αναλάβει και ο αδερφός μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μας πείτε τον αριθμό του λογαριασμού κ. Βουλευτα;

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Βεβαίως κ. Πρόεδρε, είναι ο υπ' αριθμόν 05460019556 λογαριασμός στην Εθνική Τράπεζα, κατάστημα Βουλής. Ήθελα λοιπόν να παρακαλέσω να έχουμε τα παραστατικά για τις αναλήψεις που έγιναν, όπως φαίνονται στο έγγραφο - στην σελίδα 24 - μετά τις αναλήψεις που έγιναν για την αγορά του διαμερισματος ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σε ποιο έγγραφο αναφέρεστε;

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Αναφέρομαι σ' αυτό το χαρτί που περιέχει την κίνηση των λογαριασμών, που μας έστειλε η Τράπεζα. Είναι η σελίδα 24. Εκεί λέει: Στις 28/11/2005 ανάληψη. Στις 12/12/2005 ανάληψη. Στις 19/12/2005 ανάληψη. Θέλετε λοιπόν τα πρακτικά;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είπατε ότι κάποια χρήματα από αυτά είναι που δώσατε στην ανιψιά. Υπάρχει και ένα άλλο ποσό που είναι τέλος του 2006. Είναι ανάληψη 20 χιλιάδες. Μήπως αυτά είναι που δώσατε στην ανιψιά;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Δεν θυμάμαι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτός ο λογαριασμός ο συγκεκριμένος στη Βουλή θυμάστε πότε άνοιξε; Μας έχουν δώσει κινήσεις από 3/1/2002. Τότε άνοιξε;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Το 1985 άνοιξε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επειδή έχετε και άλλους δημοσιογράφους εδώ, το πληρεξούσιο που έχετε για τον πρώην Υπουργό είναι για να παίρ-

νει από όλους τους λογαριασμούς ή από έναν;

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Φαντάζομαι για όλους τους λογαριασμούς. Δεν θυμάμαι. ...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχουμε εδώ μία σειρά από ψιλλολόγια, τα οποία παίζουν σε τρεις μήνες περίπου. Κάνει εντύπωση ότι ο Υπουργός έκανε χρήση του πληρεξουσίου για να παίρνει δύο, τρία, τέσσερα, πέντε χιλιάδικα - θα δούμε πόσα είναι από τις καταθέσεις σας - και δεν ήρθε να πάρει το μεγάλο ποσό, αυτό που ήταν για το διαμέρισμα. Και αναγκαστήκατε να στείλετε φαξ από την Κω...

MARTYS (Αναστάσιος Παυλίδης): Νομίζω ότι αυτό το είπαμε και την περασμένη φορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν μας είχατε πει ότι είχε πληρεξούσιο ο Υπουργός να παίρνει χρήματα!

(Αναστάσιος Παυλίδης, 28/04/2009, πρωί, σελ. 131-135)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι εννοούσατε όταν καταθέτατε ενόρκως στον ανακριτή του 20ού Τμήματος ότι το σπίτι που απέκτησε η κόρη σας το απέκτησε έναντι ποσού 156.000 ευρώ περίπου ενώ η ίδια και ο αδελφός σας δήλωσαν εδώ ότι το σπίτι κόστισε 235.000 ευρώ;

MARTYS (Αριστοτέλης Παυλίδης): Επιβεβαιώνω την κατάσταση ότι εκόστισε 235.000 ευρώ.

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 15-04-2009, σελ. 33)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας ρώτησα, εσείς σαν επιθεωρητής της τράπεζας πώς κρίνετε το γεγονός ότι συντρέχουν τρία πράγματα. Τα ξαναλέω: Πρώτον ότι κατατίθενται μετρητά. Δεύτερον ότι κατατίθενται σπατά. Τρίτον ότι δεν κατατίθενται σε ένα κατάστημα, αλλά γίνεται διασπορά. Τέταρτον ότι τα καταθέτει ο ίδιος αυτός ο μεγάλος επιχειρηματίας και δεν τα εμπιστεύεται -θα δούμε και τα παραστατικά, μήπως και τα εμπιστεύθηκε- όπως μας είπε ο ίδιος, σε έναν πελάτη, σε έναν υπάλληλό του. Γιατί εγώ δεν μπορώ να φανταστώ ότι ένας επιχειρηματίας της στ' τάξεως εργοληπτικής εταιρίας παίρνει ο ίδιος το βαλιτσάκι και κάνει βόλτα για να καταθέσει λεφτά. Αυτό δεν το πιστεύω, μέχρι να το δω. Σας λέω λοιπόν τέσσερεις παράγοντες. Αυτό εσείς σαν Επιθεωρητής της Τράπεζας της Ελλάδας, πώς το κρίνετε από μόνο του;

MARTYS (Κωνσταντίνος Γεωργάρας): Σαν ύποπτη συναλλαγή από μόνο του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σαν ύποπτο! Μάλιστα!

ΕΡΩΤΗΣΗ: ... Το γεγονός λοιπόν ότι ένας μεγάλος επιχειρηματίας, όπως είπαμε, κατεβαίνει και πάει ο ίδιος και πάει σε διαφορετικό κατάστημα κάθε φορά και μοιράζει αυτά τα λεφτά και μοιράζει αυτά τα λεφτά και από διαφορετικά σημεία τα στέλνει σε ένα λογαριασμό, εσάς τί σας λέει σαν επιθεωρητή;

MARTYS (Κωνσταντίνος Γεωργάρας): Τίποτα περισσότερο από αυτό που είπα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ότι είναι ύποπτο.

(Γεωργάρας, 28-04-09, πρωί, σελ. 6-8)

Το Νοέμβριο του 2006, διενεργήθηκε ο μειοδοτικός διαγωνισμός, με τη συμμετοχή τόσο της εταιρείας «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε.», θυγατρική της «ΣΑΟΣ ΑΝΕΣ» και συμφερόντων του κ. Μανούση, με το πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», όσο και, κατ' εντολήν του Υπουργού κ. Αρ. Παυλίδη, και του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», το οποίο ανήκον σε εταιρεία με ανώνυμες μετοχές, παράνομα συμμετέσχε σ' αυτόν. Από το διαγωνισμό παραιτήθηκε, μετά την κατάθεση των δικαιολογητικών και προ της διενέργειάς του, η εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. του εφοπλιστή κ. Αλ. Αγούδημου, η οποία είχε καταθέσει εγγυητική επιστολή ύψους 120.120,00 ευρώ για τη συμμετοχή της στο διαγωνισμό. Παρόλο δε, που η υπ' αριθμ. ΔΜ/Φ. 231/8117/25-09-2006 διακήρυξη προέβλεπε την καταπίωση των εγγυητικών επιστολών σε περίπτωση υπαίτιας υπαναχώρησης εκ μέρους του μειοδότη, ο κ. Αρ. Παυλίδης με απόφασή του, επέστρεψε τις εγγυητικές επιστολές στην ως άνω εταιρεία.

Τον Ιανουάριο του 2007, και ενόσω, στο μεταξύ, ο μειοδοτικός διαγωνισμός, κατόπιν ενστάσεως της εταιρείας «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ» που έγινε δεκτή από τις αρχές Δεκεμβρίου 2006, αναφορικά με τα δρομολόγια άγονης γραμμής μεταξύ των λιμένων Καβάλας, Λήμνου, Μυτιλήνης, Σάμου και μεταξύ των λιμένων Θεσσαλονίκης-Μυτιλήνης, κατακυρώθηκε στην τελευταία εταιρεία, ο κ. Αρ. Παυλίδης εξακολούθησε να μην προωθεί την υλοποίηση του αποτελέσματος του διαγωνισμού με την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Αντιθέτως, προέβη, την 21-2-2007, σε

απευθείας ανάθεση της εκτέλεσης των δρομολογίων άγονης γραμμής, που αφορούσε ο διαγωνισμός, στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» που μέχρι τότε τα εκτελούσε, με το πρόσχημα ότι οι διαδικασίες του διαγωνισμού δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί, αντί τιμήματος 18.842 ευρώ ανά δρομολόγιο δύο φορές εβδομαδιαίως, ήτοι συνολικά 37.684 ευρώ εβδομαδιαίως.

Η μειοδότη εταιρεία, απέστειλε την 3-5-2007 εξώδικο στον κ. Αρ. Παυλίδη, καλώντας τον να προβεί άμεσα στην υπογραφή της σύμβασης, επισημαίνοντάς του ότι ζημιώνεται τεράστια ποσά από την ως άνω υπαίτια καθυστέρηση. Αφού δεν έλαβε οποιαδήποτε απάντηση, την 16-5-2007, επανήλθε με νέο εξώδικο της προς τον κ. Αρ. Παυλίδη, ζητώντας του να εγκρίνει την έναρξη εκτέλεσης των δρομολογίων του πλοίου «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», έστω και δωρεάν, μέχρι την υπογραφή της οριστικής σύμβασης. Παρά ταύτα, ο Υπουργός αρνήθηκε να επιτρέψει την εκτέλεση των δωρεάν δρομολογίων, εμμένοντας στην απόφασή του περί ανάθεσης απευθείας της εκτέλεσής τους στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», που συνέχισε να επιδοτείται. Τέλος, μετά από νέο εξώδικο της εταιρείας «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ» προς τον Υπουργό, ο τελευταίος αναγκάστηκε να υπογράψει την αιτούμενη σύμβαση για τα δύο δρομολόγια εβδομαδιαίως με το πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», δωρεάν, την 11-6-2007.

Στο μεταξύ, περί τα τέλη Απριλίου 2007, ο κ. Φ. Μανούσης, θεωρώντας προφανώς ότι εμπαίζεται από τους παράγοντες του Υπουργείου (Ζαχαρίου και Παυλίδη), απέστειλε στον κ. Π. Ζαχαρίου φωτογραφίες από την κάμερα ασφαλείας του γραφείου του, στις οποίες εμφανίζεται ο τελευταίος να λαμβάνει τσάντα με χρήματα. Παράλληλα, μέσω του πρώην βουλευτή κ. Κ. Ζαχαράκη, ενημέρωσε το Διευθυντή του Πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού για τη σε βάρος του ίδιου και των εταιρειών του εκβίαση, πράγμα που είχε πράξει και κατά το Δεκέμβριο του 2006 ενώπιον του Προέδρου της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, κ. Καραμάρου. Ακολούθησε τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ Αγγέλου και Παυλίδη, την 27-4-2007, μετά την οποία ο κ. Π. Ζαχαρίου, κληθείς από τον κ. Αρ. Παυλίδη στο γραφείο του τελευταίου, υπέβαλε την παραίτησή του. Κατά την ίδια ημέρα, ο κ. Αρ. Παυλίδης, αποδεχθείς την παραίτηση, τον διόρισε στη θέση του ειδικού συμβούλου του. Η απόφαση με την οποία έγινε αποδεκτή η παραίτηση του κ. Ζαχαρίου, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 204/17-5-2007, φέρεται δε σ' αυτή, ότι η αίτηση παραίτησης έχει ημερομηνία 2-4-2007 και όχι 27-4-2007, όπως είναι η πραγματικότητα. Ο διορισμός, εξάλλου, του κ. Ζαχαρίου στη θέση του ειδικού συμβούλου του Υπουργού, ήταν προσημαπτικός, αφού ασκούσε ακριβώς τα ίδια καθήκοντα, όπως και προηγουμένως, ενώ επιμελώς απεκρύβη από τον ίδιο τον Υπουργό. Αποκαλυπτική του γεγονότος ότι ο κ. Παυλίδης απέκρυψε από το Γραφείο του Πρωθυπουργού του διορισμού του κ. Ζαχαρίου σε θέση Ειδικού Συμβούλου του την ίδια ημέρα κατά την οποία απεδέχθη την παραίτησή του είναι η κατάθεση του κ. Αγγέλου:

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου): Στις 30 του μηνός ο κ. Παυλίδης στέλνει μια χειρόγραφη επιστολή στον Πρωθυπουργό, ενημερώνοντάς τον ότι συνημμένα πίσω σ' αυτήν την επιστολή έχει την αναφορά που κατέθεσε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και την επιστολή παραίτησης του κ. Ζαχαρίου.

(Αγγέλου, 10-4-09, απόγευμα, σελ. 186)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Να πούμε, λοιπόν, τώρα αν γνωρίζετε, κύριε μάτσα. Ξέρατε ότι ο Ζαχαρίου έφυγε από τη θέση του Διευθυντή και την ίδια μέρα, με το ίδιο ΦΕΚ διορίζεται ειδικός σύμβουλος του Υπουργού;

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου): Όχι, δεν το γνωρίζω.

(Αγγέλου, 10-4-09, απόγευμα, σελ. 194)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ανακοίνωσε στον Πρωθυπουργό με οποιονδήποτε τρόπο ότι τον παραιτηθέντα και αποπεμφθέντα διευθυντή, τον κάνει ειδικό σύμβουλο;

MARTYS (Ιωάννης Αγγέλου): Όχι.

(Αγγέλου, 10-4-09, απόγευμα, σελ. 195)

Η αντιπαράβολή με τα όσα καταθέτει ο κ. Αρ. Παυλίδης είναι χαρακτηριστική:

MARTYS (Αριστοτέλης Παυλίδης): Εγώ, την απόφαση για τοποθέτησή του (σ.σ. του Π. Ζαχαρίου) στη θέση του Ειδικού Συνεργάτη, την έκανα σχεδόν αμέσως. Η γραφειοκρατική διαδικασία

πιθανότητα παρουσιάζει μία υστέρηση φάσεως, αλλά η απόφασή μου ήταν ακαριαία. Είπα «δεκτή η παραίτησή σου, αλλά από εδώ δεν φεύγεις»! Εγώ να δεχθώ καταγγελίες Μανούσης, αποκλείεται! Θα πάω στον Σανιδά!

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 15-04-2009, σελ. 45)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θέλετε να κάνετε ένα σχόλιο για τη σύμπτωση κατά την οποία ο κ. Μανούσης λέει «πάνε στο Ζαχαρίου», ο κ. Σπανός λέει «πάνε στο Ζαχαρίου», ο κ. Αλιφέρης λέει «πάνε στο Ζαχαρίου»; Φέρεστε ότι τους τα είπατε. Έχετε προβλήματα όχι με μένα, πάτε στο Ζαχαρίου. Έχετε να κάνετε ένα σχόλιο;

MARTYS (Αριστοτέλης Παυλίδης): Βεβαίως. Απορρίπτω άνευ συζητήσεως τις τέτοιου είδους –λέω εγώ– καταθέσεις ή όπως αλλιώς. Ουδέποτε παρέπεμψα για υπηρεσιακά ζητήματα τον οιονδήποτε εις Παναγιώτη Ζαχαρίου. Ουδέποτε! Όχι μόνο τους προμνημονεύοντες από εσάς, αλλά και οποιονδήποτε άλλο. Ουδέποτε!

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 15-04-2009, σελ. 53-54)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διορίσατε μετά άλλο διευθυντή;

MARTYS (Αριστοτέλης Παυλίδης): Όχι. Παρέμεινε η θέση ...

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 15-04-2009, σελ. 62)

MARTYS (Αριστοτέλης Παυλίδης): Δεν είχα υποχρέωση δε να ενημερώσω κανέναν –τονίζω, κανέναν– για το ότι ο Ζαχαρίου τοποθετήθηκε στη θέση του ειδικού συνεργάτη.

(Αριστοτέλης Παυλίδης, 15-04-2009, σελ. 83)

4. ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

A. Εκβίαση και ηθική αυτοουργία σε εκβίαση

A. Κατά την διάταξη του άρθρου 385 παρ. 1 στοιχ. α' και β' Π.Κ. προκύπτει ότι για τη συγκρότηση του **εγκλήματος της εκβίασης σε βαθμό κακουργήματος** απαιτούνται α) ο εξαναγκασμός κάποιου σε πράξη ή παράλειψη ή ανοχή, από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία αυτού που εξαναγκάζεται ή άλλου, β) ο εξαναγκασμός να γίνεται με βία ή απειλή ικανή να αποκλείσει το αυτοπροαίρετο της αποφάσεως και γ) ο σκοπός του δράστη να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος. Τέτοιος σκοπός υπάρχει όταν ο υπαίτιος γνωρίζει ότι το περιουσιακό όφελος που επιδιώκει δεν αποτελεί αντικείμενο νόμιμης απαιτήσεως, καθώς, επίσης, και όταν στη συγκεκριμένη περίπτωση η προς πραγμάτωση νομίμου απαιτήσεως εφαρμογή του μέσου της βίας ή της απειλής αποδοκιμάζεται από την έννομη τάξη.

Η εκβίαση, αλλά και κάθε μορφή συμμετοχής, προσλαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα, αν τελέσθηκαν από πρόσωπο, που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατά συνήθεια ή κατ' επάγγελμα.

Σύμφωνα εξάλλου με τη διάταξη του άρθρου 46 παρ. 1 α' Π.Κ. για την ύπαρξη **ηθικής αυτοουργίας** απαιτείται α) πρόκληση από τον ηθικό αυτοουργό σε κάποιον άλλο της απόφασης να διαπράξει ορισμένη πράξη, η πρόκληση δε αυτή μπορεί να γίνει με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο, όπως υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, πειθώ, απειλή κ. ά. β) διάπραξη από τον άλλον της πράξης αυτής και γ) δόλος του ηθικού αυτοουργού, δηλαδή ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για τη διάπραξη από τον άλλον της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με γνώση και θέληση ή αποδοχή της συγκεκριμένης πράξης (βλ. Α.Π. 740/2004 Ποιν. Χρον. ΝΕ' σελ. 258 επ.).

Από τη διάταξη εξάλλου του άρθρου 49 παρ. 2 Π.Κ. προκύπτει ότι πλην των άλλων περιπτώσεων ιδιότητας ή σχέσεις ή περιστάσεις που επιτείνουν την ποινή λαμβάνονται υπόψη μόνο για εκείνον τον συμμετόχο στον οποίο υπάρχουν. Τέτοια στοιχεία που επιτείνουν την ποινή είναι η «κατ' επάγγελμα ή συνήθεια» τέλεση της πράξης και η συνδρομή τους πρέπει να αιτιολογείται για τον καθένα από τους συμμετόχους (βλ. Α.Π. 184/2002 Πρ και Λογ 2202, σελ. 155, Α.Π. 781/2002 Πρ και Λογ 2002, σελ. 959, Α.Π. 1128/2002 Πρ και Λογ 2002, σελ. 1182, Συστηματική Ερμηνεία Ποιν. Κώδικα, υπό το άρθρο 49, Φ 28 Β', σελ. 791). Κατά τη διάταξη δε του άρθρου 13 εδ. στ' ΠΚ, κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξεως ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης, με πρόθεση επανειλημμένης τελέσεως της πράξεως, προ-

κύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος, ενώ κατά συνήθεια τέλεση συντρέχει όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξεως προκύπτει σταθερή ροπή του δράστη προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος (βλ. ΑΠ 815/2006 Ποιν. Χρ 2007.225.)

B. Παθητική δωροδοκία

B. Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 235 ΠΚ προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του προβλεπόμενου απ' αυτήν εγκλήματος της **παθητικής δωροδοκίας** απαιτείται: α) εκείνος που απαιτεί, δέχεται ή προσφέρεται να δεχθεί δώρα ή άλλα ανταλλάγματα να είναι υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 13 α ΠΚ, β) απαίτηση ή λήψη από το δράστη ή αποδοχή υπόσχεσης ωφελημάτων οποιασδήποτε φύσεως που δεν δικαιούται, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο γ) τα εν λόγω ωφελήματα να απαιτεί, λαμβάνει κ.λ.π. ο υπάλληλος, κατά παράβαση των καθηκόντων του, προκειμένου να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται προς αυτά και δ) δόλος του δράστη που υπάρχει όταν η απαίτηση, αποδοχή κ.λ.π. γίνεται από το δράστη εν γνώσει ότι τα αξίωση ή τα έλαβε ως υπάλληλος και μάλιστα για πράξη ή παράλειψη που ανάγεται στην υπηρεσία του. Τα ως άνω ωφελήματα είναι δυνατόν να είναι προϊόντα εκβίασης, υπό την έννοια που αναλύθηκε παραπάνω, οπότε στην περίπτωση αυτή τα δύο αδικήματα τελούν σε συρροή (πρβλ. ΑΠ 787/2007, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1637/1999 ΠοινΔικ 2000.22, ΑΠ 1930/2001 σχολ. Π. Κ. Μαργαρίτη).

Γ. Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες

Σύμφωνα με το άρ. 2 του Ν. 2331/1995, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 3424/2005 και ενισχύθηκε με τον Ν. 3691/2008, για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες απαιτούνται: α) Μετατροπή (αλλοίωση) δηλαδή της μορφής) του πράγματος ή μεταβίβαση αντικειμενικά πρόσφορη να κρύψει ή να συγκαλύψει την παράνομη προέλευση των εσόδων ή να προσφέρει συνδρομή σε όποιον εμπλέκεται στο έγκλημα από το οποίο προέρχονται τα παράνομα έσοδα, β) Κάθε πράξη με την οποία επιτυγχάνεται η απόκρυψη ή συγκαλύψη της αλήθειας όσον αφορά τη φύση, την προέλευση ή διάθεση της περιουσίας ή τον τόπο όπου αυτή ευρίσκεται ή αποκτήθηκε ή την κυριότητα ή άλλα δικαιώματα επί της περιουσίας, γ) Κάθε πράξη απόκτησης, κατοχής ή χρήσης της περιουσίας, εφόσον είναι αντικειμενικά πρόσφορη να κρύψει ή να συγκαλύψει την παράνομη προέλευση των εσόδων ή να προσφέρει συνδρομή σε όποιον εμπλέκεται στο έγκλημα από το οποίο προέρχονται τα παράνομα έσοδα, δ) Κάθε μορφή συμμετοχής σε μία από τις παραπάνω πράξεις, σύσταση οργάνωσης για την τέλεσή τους, καθώς και απόπειρα διάπραξής τους, ε) Οι πράξεις της νομιμοποίησης πρέπει να αφορούν περιουσία, που έχει προέλθει άμεσα από συγκεκριμένα εγκλήματα, μεταξύ των οποίων **η δωροδοκία και η εκβίαση**, στ) Δράστης της νομιμοποίησης σε όλες τις επιμέρους μορφές μπορεί να είναι οποιοδήποτε άτομο, ακόμα και ο δράστης των προαναφερθέντων αδικημάτων.

Ζ) Υποκειμενικά το έγκλημα προϋποθέτει δόλο, ο οποίος μπορεί να είναι κατ' αρχήν οποιουδήποτε βαθμού. Ειδικά, όμως, ως προς την προέλευση της περιουσίας, ο νόμος απαιτεί πλέον ρητά άμεσο δόλο. Ο δράστης, λοιπόν, πρέπει να είναι βέβαιος ότι η περιουσία που νομιμοποιεί προέρχεται από συγκεκριμένη εγκληματική δράση.

Δ. Απιστία

Κατά την διάταξη του άρθρου 390 εδ. β' ΠΚ, για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της απιστίας απαιτούνται: α) πρόσωπο που να έχει την επιμέλεια ή διαχείριση της περιουσίας άλλου β) πράξη ή παράλειψη που να επιφέρει ζημία στη διαχειριζόμενη περιουσία γ) η ζημία να υπερβαίνει το ποσό των δέκα πέντε (15.000) χιλιάδων ευρώ και δ) άμεσος δόλος και όχι ενδεχόμενος, που περιλαμβάνει τη γνώση και τη θέληση της ζημίας (ΑΠ

50/2007 ΠοινΧρ 2007.918).

Ε. Παράβαση καθήκοντος

Κατά τη διάταξη του άρθρου 256 του ΠΚ για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος απαιτούνται: α) ιδιότητα υπαλλήλου του δράστη που συμπίπτει με την έννοια που αναφέρεται παραπάνω αναφορικά με τη διάταξη του άρθρου 256 Π.Κ.

β) παράβαση, όχι απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του δράστη, όπως καθορίζεται από το νόμο ή τη διοικητική πράξη ή τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου και γ) δόλος που συνίσταται στη θέληση του δράστη να παραβεί τα υπηρεσιακά του καθήκοντα και υπό σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή άλλον παράνομο υλική ή ηθική ωφέλεια ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον.

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια τω αρ. 13 στοιχ. α' και 263α του ΠΚ, απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) Παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου,

β) πρόθεση του δράστη, δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας και

γ) σκοπός να προσποριστεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον.

Ως υπάλληλος, κατά τα αρ. 13 στοιχ. α' και 263Α του ΠΚ, νοείται κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημοσίου δικαίου. Ο δόλος συνίσταται είτε στη θέληση είτε στη γνώση και αποδοχή της παράβασης των υπηρεσιακών του καθηκόντων (άμεσος ή ενδεχόμενος δόλος). Σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης υπάρχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από τον δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού. Τέτοιο δε παράνομο όφελος, κατά την έννοια του αρ. 259 ΠΚ, είναι κάθε όφελος, το οποίο επιδιώκεται με παράβαση καθήκοντος πρόσφορη να οδηγήσει στην πραγμάτωσή του και το οποίο, ως εκ τούτου, θίγει την υπηρεσιακή χρησιμότητα και καθαρότητα, έστω και αν καθ' εαυτό δεν θεωρείται παράνομο (ΑΠ 1122/2004 ΝοΒ 53, 148, ΑΠ 1061/2001 ΠοινΧρ ΝΒ', 237, ΑΠ 727/2000 ΠοινΧρ ΝΑ', 63).

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Α. Από την επισκόπηση των εγγράφων, των μαρτυρικών καταθέσεων, των πραγματικών περιστατικών και στοιχείων που προσκομίστηκαν κατά την προκαταρκτική εξέταση ενώπιον του Αντεισαγγελέως Εφετών, κατά την ενώπιον του Ανακριτού του 20ου Τμήματος διαδικασία για την σχηματισθείσα κατά του κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου δικογραφία και των εγγράφων, καταθέσεων μαρτύρων και των εξηγήσεων του πρώην Υπουργού, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα και οι ισχυρές ενδείξεις για την τέλεση των προαναφερομένων, στο κεφάλαιο 4, ποινικών αδικημάτων:

1. Ο κ. Αρ. Παυλίδης ήταν ιδιαίτερα συγκεντρωτικός ως Υπουργός και τελούσε εν γνώσει όλων των θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου. Γνώριζε τις ενέργειες του κ. Π. Ζαχαρίου, όπως ο ίδιος στις αρχικές του καταθέσεις στον Αντεισαγγελέα Εφετών, κ. Ντογιάκο, επιβεβαίωσε, λέγοντας ότι είναι συνήθης πρακτική η επίσκεψη των διευθυντών του Υπουργού στα γραφεία των ναυτιλιακών εταιριών, με τις οποίες το Υπουργείο συναλλάσσεται. Χαρακτήρισε μάλιστα τις επισκέψεις αυτές «ιδιωτικές», ενώ οι

επισκέψεις αυτές έχουν δημόσιο χαρακτήρα. Με μεταγενέστερο, βέβαια, συμπληρωματικό του υπόμνημα στον Εισαγγελέα Εφετών, που διενεργούσε προκαταρκτική εξέταση για την υπόθεση, ο πρώην Υπουργός επιχειρεί να ανασκευάσει αυτό το γεγονός, ισχυριζόμενος πλέον ότι δεν γνώριζε τις επισκέψεις του κ. Ζαχαρίου στα γραφεία του κ. Μανούση. Ο ισχυρισμός, όμως, αυτός έρχεται σε αντίθεση με όσα προηγούμενα αποδέχονταν και μάλλον ενισχύει, παρά αμβλύνει, τη βεβαιότητα εμπλοκής του, αφού αποτελεί όψιμη προσπάθεια απόσυσης των ευθυνών του.

2. Μετά τις σοβαρότατες καταγγελίες σε βάρος του κ. Π. Ζαχαρίου, που του γνωστοποιήθηκαν μέσω του κ. Ιωάννη Αγγέλου, Διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού, ο κ. Παυλίδης κάλεσε αμέσως, όπως ισχυρίστηκε, τον κ. Π. Ζαχαρίου, που περίμενε έξω από το γραφείο του, και τον επέπληξε. Ακολούθως και αυθημερόν υπέβαλε την προσχηματική παραίτησή του και ο κ. Παυλίδης έσπευσε να τον διορίσει ως ειδικό σύμβουλό του, χωρίς να αναμείνει τη διαλεύκανση της υποθέσεως. Ο ισχυρισμός του κ. Αρ. Παυλίδη ότι, αν δεν προέβαινε στο διορισμό αυτό, θα ήταν σαν να αποδεχόταν ως αληθείς τις καταγγελίες Μανούση, είναι τελείως αβάσιμος, διότι δεν απέλυσε ο ίδιος τον κ. Ζαχαρίου, επιπροσθέτως δε, δεν είχε κάποια νόμιμη υποχρέωση, μετά την παραίτηση του τελευταίου, να τον διορίσει σε άλλη θέση, ώστε, παραλείποντας την υποχρέωση αυτή, να καταδεικνύεται ότι πείσθηκε στις καταγγελίες. Άλλωστε και η αναφορά στο ΦΕΚ προγενέστερης ημερομηνίας του εγγράφου της παραίτησης (αντί 27-04-07, η 02-04-07), φανερώνει τη μεθόδευση αποσύνδεσης της παραίτησης του κ. Ζαχαρίου από τις καταγγελίες του κ. Μανούση και την έναντι τρίτων προσπάθεια απειμπλοκής του ίδιου του πρώην Υπουργού από την υπόθεση. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η παραίτηση του κ. Ζαχαρίου και ο αυθημερόν διορισμός του ήταν προϊόν προσυνεννόησης και συμφωνίας μεταξύ τους.

3. Ενώ ο κ. Αρ. Παυλίδης γνωστοποίησε άμεσα στον κ. Πρωθυπουργό την παραίτηση του κ. Ζαχαρίου και την εκ μέρους του αποδοχή της, απέκρυψε τον αυθημερόν διορισμό του συνεργάτη του σε θέση ειδικού συμβούλου. Τα ερωτήματα που τίθενται είναι α) γιατί ο πρώην Υπουργός απέκρυψε τον διορισμό του κ. Ζαχαρίου ως ειδικού συμβούλου αμέσως μετά την παραίτησή του, β) γιατί ο κ. Π. Ζαχαρίου συνέχισε να ασκεί τα καθήκοντα του διευθυντή του Υπουργού, όπως προκύπτει από καταθέσεις μαρτύρων και γ) γιατί, μετά την παραίτηση Ζαχαρίου, ο κ. Παυλίδης δεν προέβη στον διορισμό άλλου προσώπου στην θέση του διευθυντή του γραφείου του. Όλα τα ανωτέρω αποδεικνύουν τον άρρηκτο δεσμό μεταξύ τους, την αλληλεξάρτηση, την αλληλοκάλυψη και την από κοινού προσπάθεια συγκάλυψης των καταγγελλέντων πράξεων.

4. Είναι πλήρης η κάλυψη του κ. Π. Ζαχαρίου από τον κ. Αρ. Παυλίδη. Αποδεικνύεται από την αλληλοεπικάλυψη κατά την διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης, από τις παρεμβάσεις του με ένορκες καταθέσεις και υπομνήματα ενώπιον του Ανακριτή του 20ου Τμήματος. Η πλήρης κάλυψη επιβεβαιώνεται, επίσης, από την αναφορά του προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, όπου επιρρίπτει ευθύνες μόνο στον κ. Μανούση για απόπειρα εκβίασης, θεωρώντας δεδομένη την αθωότητα του κ. Ζαχαρίου. Μέχρι και σήμερα ο κ. Παυλίδης συνεχίζει να υποστηρίζει την αθωότητα του συνεργάτη του, παρά το γεγονός ότι αυτός είναι κατηγορούμενος και, με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα, του επεβλήθησαν μετά την απολογία του οι περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξέδου από την χώρα και της καταβολής εγγυοδοσίας ποσού 30.000 Ευρώ.

5. Ο κ. Φ. Μανούσης δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει την αγορά ακινήτου από την θυγατέρα του κ. Αρ. Παυλίδη και τον τρόπο κτήσης του, εάν αυτό δεν του είχε γνωστοποιηθεί από κάποιον. Επομένως, είναι προφανές ότι έλαβε γνώση της αγοράς από τον κ. Π. Ζαχαρίου, με τον οποίο οι σχέσεις τους ήταν κομματικές, επαγγελματικές, υπηρεσιακές. Ο μοναδικός δε λόγος που θα μπορούσε ο κ. Ζαχαρίου να προβεί σε τέτοια αναφορά, ήταν να καταδείξει ότι υπάρχουν αυξημένες οικονομικές ανάγκες από πλευράς του πρώην Υπουργού, προκειμένου να ζητημένα χρήματα από τον κ. Μανούση, όπως ο τελευταίος κατήγγειλε.

6. Στους τραπεζικούς λογαριασμούς του κ. Π. Ζαχαρίου το τελευταίο δίμηνο του 2006 βρέθηκαν κατατεθειμένα 40.000 ευρώ από το σύνολο των ποσών που εκβιαστικά έλαβε από τον κ. Φ. Μανούση, χωρίς να αιτιολογείται, κατά τον ανακριτή, η προέλευσή τους. Το υπόλοιπο του ποσού των μετρητών 125.000 ευρώ (85.000 ευρώ) που έλαβε ο κ. Π. Ζαχαρίου από τον κ. Μανούση ευλόγως ταυτίζεται με το ποσόν των 80.000 ευρώ της γονικής παροχής του κ. Αρ. Παυλίδη προς την κόρη του, ιδίως εν όψει του ότι, κατά τους ισχυρισμούς του, η γονική αυτή παροχή έγινε στις αρχές του έτους 2007 για κάλυψη επισκευών που είχαν ολοκληρωθεί ήδη κατά το έτος 2005.

7. Οι αλληπάλληλες ψευδείς καταθέσεις του κ. Ζαχαρίου σχετικά με την πραγματοποίηση των επισκέψεων στα γραφεία του κ. Μανούση και τον αριθμό αυτών και η τελική παραδοχή του μετά από ερωτήσεις του Ανακριτή του 20ου Τμήματος ότι επισκέφθηκε και την οικία του καταγγέλλοντος, σε συνδυασμό με την ύπαρξη στους λογαριασμούς του ποσού των 40.000 ευρώ, χωρίς να μπορεί να δικαιολογήσει την προέλευσή τους, επιβεβαιώνουν τις σχετικές καταγγελίες.

8. Τόσο ο κ. Π. Ζαχαρίου, όσο και ο κ. Αρ. Παυλίδης, αρνούνται τη συναλλαγή τους με τον κ. Τσαμπίκο Τριομμάτη, κάτοικο Ρόδου, κομματικό στέλεχος και φίλο των ανωτέρω, στον οποίο απεστάλη από το γραφείο του κ. Φ. Μανούση στις 8-1-2007 το ποσό των 7.500 ευρώ για την κάλυψη διαφόρων εξόδων του πολιτικού γραφείου του κ. Αρ. Παυλίδη. Τα χρήματα, όμως, αυτά ουδέποτε επεστράφησαν από τον κ. Τριομμάτη. Αντίθετα, αυτός κατέθεσε μετά από ένα και πλέον μήνα το ποσό των 5.000 ευρώ στο λογαριασμό της συνεργάτιδας του κ. Μανούση.

9. Από τις καταθέσεις των κ.κ. Μανούση, Σπανού και Αλιφέρη προκύπτει ότι για την διαχείριση των υποθέσεων του Υπουργείου με τους συναλλασσόμενους με αυτό ο κ. Αρ. Παυλίδης τους παρέπεμπε συστηματικά στον κ. Π. Ζαχαρίου και όχι στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες για την επίλυση των θεμάτων τους. Τον ισχυρισμό του κ. Αρ. Παυλίδη ότι τον κ. Π. Ζαχαρίου είχε επιφορτίσει αποκλειστικά με την επικοινωνία με τους συναλλασσόμενους, όσο και στα υπομνήματά του ενώπιον του Ανακριτή του 20ου Τμήματος, κ. Ζαβιτσάνου, όπου αναφέρεται στις συναντήσεις του με τον κ. Μανούση και άλλους, κατά τις οποίες «προσπαθούσε να τους εξηγήσει τις δυσκολίες και τα προβλήματα που προέκυπταν από την ...γραφειοκρατία» και οι μάρτυρες στις καταθέσεις τους.

10. Η αγορά του ακινήτου από την κ. Αγγελική Παυλίδη στις 19/07/2005 με τίμημα κατά το συμβόλαιο 155.426,04 ευρώ, η εμφάνιση εξοφλητικής πράξης τρεις ημέρες μετά και μάλιστα ενώπιον άλλου συμβολαιογράφου από την συντάξασα το συμβόλαιο αγοράς, η δήλωση του πληρεξουσίου του πωλητή ότι υπέγραψε μία μόνο φορά κατά την σύνταξη του συμβολαίου και ότι το τίμημα εξοφλήθηκε την ημέρα υπογραφής του συμβολαίου, ότι το τίμημα αγοράς ήταν 235.000 ευρώ, πράγμα που επιβεβαίωσαν η αγοράστρια, ο κ. Βαρδουλάκης και ο κ. Αναστάσιος Παυλίδης, η απόδειξη της αγοράστριας ότι έλαβε από τον κ. Βαρδουλάκη το ποσόν των 210.000 ευρώ στις 20/07/2005, η δήλωση του κ. Αρ. Παυλίδη ότι μέρος μόνον του ποσού των 235.000 ευρώ διατέθηκε για την αγορά του ακινήτου από την θυγατέρα του, η λήψη από την αγοράστρια δανείου που αναφέρονταν στο εξοφλημένο συμβόλαιο ένα χρόνο μετά με το αιτιολογικό ότι θα εξοφλούσε το προς αυτήν δάνειο του θείου της, τα στοιχεία που προκύπτουν από την κίνηση του λογαριασμού του κ. Αναστασίου Παυλίδη, η κατάθεση του κ. Αρ. Παυλίδη ότι τον Ιανουάριο του 2007 δώρισε στην κόρη του 80.000 ευρώ για επισκευές του ακινήτου, οι οποίες κατά τις καταθέσεις των κ. κ. Ζαχαρίου και Βαρδουλάκη είχαν ολοκληρωθεί το 2005 και μάλιστα η αγοράστρια είχε εγκατασταθεί στο ακίνητο περί το τέλος του αυτού έτους, ενισχύουν τις ήδη ισχυρές ενδείξεις τέλεσης των αναφερομένων αδικημάτων.

11. Ο υπ' αριθμ. 05460019556 λογαριασμός τηρούμενος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω καταθέσεις των: α) κ. Αγγελικής Παυλίδη, β) κ. Ανδρέα Βαρδουλάκη, γ) του πληρεξουσίου του πωλητή κ. Φάσσου και των εξη-

γήσεων του κ. Αρ. Παυλίδη, από την προσβλητική δια το κύρος του θεσμού αυτοανααιρούμενη αντιφατική και ψευδή κατάσταση του κ. Κλέαρχου Ρούτση καθώς και από την κατάσταση του κ. Αναστασίου Παυλίδη, σύμφωνα με την οποία ο ίδιος είχε χορηγήσει πληρεξούσιο από την ημερομηνία έναρξης τήρησης του ως άνω λογαριασμού, στον αδελφό του κ. Αρ. Παυλίδη, είναι «ύποπτος». Τούτο βεβαιώνεται με την κατάσταση του επιθεωρητή της Τραπεζής της Ελλάδος, κ. Κων/νου Γεωργάρα, ότι οι με αυτά τα χαρακτηριστικά εμφανιζόμενες καταθέσεις χρημάτων του κ. Ρούτση ήτοι με καταθέσεις μετρητών από διαφορετικά υποκαταστήματα προς τον ίδιο λογαριασμό και καταθέσεις της ίδιας ημέρας με σπαστά ποσά, ώστε να μην υπερβαίνουν το ποσό των 15.000,00 ευρώ, προς αποφυγή ελέγχου νομιμότητας, είναι «ύποπτες».

12. Η αντιμετώπιση του κ. Φ. Μανούση από τον κ. Αρ. Παυλίδη στην συγκεκριμένη υπόθεση, με στόχο την απόσπαση χρημάτων, όπως καταγγέλλεται από τον κ. Μανούση, εμφανίζεται και από την μετά την κατακύρωση του διαγωνισμού συμπεριφορά του πρώην Υπουργού, ο οποίος συνέχισε να αναθέτει απευθείας την εκτέλεση πλώων «άγονων» γραμμών στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», το οποίο είχε αποκλεισθεί, και όχι στον νόμιμο μειοδότη ανάδοχο.

13. Η εξ 120.120,00 ευρώ εγγυητική επιστολή προς την ιδιοκτήτρια εταιρία του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» επεστράφη, παρά το γεγονός ότι η σχετική διακήρυξη προέβλεπε την κατάπτωσή της.

Β. Αξιολογώντας με αντικειμενική κρίση το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν και ειδικότερα τις καταθέσεις των νομίμως εξετασθέντων μαρτύρων, τα έγγραφα και τα υπόλοιπα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν και υπάρχουν στη δικογραφία, σε συνδυασμό και με τις εξηγήσεις που δόθηκαν από τον τέως Υπουργό, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν ισχυρές και επαρκείς ενδείξεις ότι ο κ. Αρ. Παυλίδης τέλεσε τις αξιόποινες πράξεις:

1. Ο κ. Αρ. Παυλίδης, υπό την ιδιότητά του ως Υπουργού, υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι διέπραξε το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, αφού με προτροπές και παραινήσεις προκάλεσε εν γνώσει του στον κ. Παν. Ζαχαρίου την απόφαση να τελέσει την αξιόποινη πράξη της εκβίασης του κ. Φωτίου Μανούση, (άρθρο 385 εδ. α' β', άρθρο 46 1α του ΠΚ), η οποία τελέστηκε με τον τρόπο που αναλύθηκε ανωτέρω, προκειμένου να αποκομίσει, τόσο ο ίδιος (Παν. Ζαχαρίου), όσο και ο κ. Αρ. Παυλίδης, παράνομο περιουσιακό όφελος. Η πράξη της εκβίασης τελέστηκε από δράστη (Παναγιώτη Ζαχαρίου) που μεταχειρίστηκε απειλή, βλάβη στις επιχειρήσεις που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος, κ. Φώτιος Μανούσης, κατ' επαγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση, όπως κατηγορείται. Συντρέχουν στη προκειμένη περίπτωση οι ίδιες επιβαρυντικές περιστάσεις και για τον ηθικό αυτουργό, κ. Αρ. Παυλίδη.

2. Ο κ. Αρ. Παυλίδης, κατά τον ίδιο χρόνο, ενεργώντας ως υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13α Π.Κ. έλαβε από τον κ. Φώτιο Μανούση, με τη μεσολάβηση του κ. Παναγιώτη Ζαχαρίου, ωφελήματα το ύψος των οποίων δεν προσδιορίστηκε επακριβώς από την προκαταρκτική εξέταση, υπερβαίνοντα, όμως, σε κάθε περίπτωση, το ποσό των 85.000 ευρώ, όπως ανωτέρω αναφέρεται, για πράξη που ανάγεται στην υπηρεσία του, ως Υπουργού Αιγαίου και συγκεκριμένα προκειμένου να μην μεροληπτήσει κατά του κ. Φωτίου Μανούση και των εταιρειών συμπερόντων του τελευταίου κατά τη διενέργεια μειοδοτικών διαγωνισμών για τις άγονες γραμμές, προκύπτει δε ότι τέλεσε το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 του Π.Κ..

3. Ο κ. Αρ. Παυλίδης εν γνώσει του απέκρυψε την αληθή προέλευση της περιουσίας του, κατά την αγορά του διαμερίσματος από την κόρη του κ. Αγγελική Παυλίδη, την τήρηση του υπ' αριθμ. 05460019556 λογαριασμού στην Εθνική Τράπεζα, την προέλευση των εις αυτήν κατατεθειμένων σπαστών ποσών και την κίνησή του, παραβιάζοντας τις διατάξεις του Ν. 2331/1995, όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 3424/2005 και ενισχύθηκε με τον Ν. 3691/2008, σχετικά με την νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

4. Ο κ. Αρ. Παυλίδης, υπό την ιδιότητά του ως διαχειριστή δη-

μόσιας περιουσίας, της οποίας, με βάση το νόμο, είχε την επιμέλεια και διαχείριση, ως Υπουργός Αιγαίου, κατά το χρονικό διάστημα από 17-5-2007 έως και 11-6-2007 α) παρέλειψε να προβεί στην ανάθεση της διεξαγωγής της άγονης γραμμής μεταξύ των λιμένων Καβάλας, Λήμνου, Μυτιλήνης, Σάμου και μεταξύ των λιμένων Θεσσαλονίκης-Μυτιλήνης στο πλοίο «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», ιδιοκτησίας της εταιρείας «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ Ν.Ε.», η οποία είχε προσφερθεί εγγράφως να ενεργεί τους πλόδες άνευ καταβολής αντιτίμου (δωρεάν) και συνέχισε να επιτρέπει τη διεξαγωγή τούτων από το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», αντί αποζημιώσεως 37.684 ευρώ εβδομαδιαίως, με αποτέλεσμα να ζημιώσει εν γνώσει του την περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου κατά το αντίστοιχο ποσό που καταβλήθηκε κατά το διάστημα αυτό στην πλοιοκτήτρια του τελευταίου αυτού πλοίου, ήτοι κατά ποσό (37.684 ευρώ Χ 3,5 εβδομάδες=) 131.894 ευρώ, δηλαδή ποσό μεγαλύτερο των 15.000 ευρώ.

β) εν γνώσει του ελάττωσε την ως άνω περιουσία κατά ποσό 120.120,00 ευρώ με το να αποφασίσει την επιστροφή στη ναυτιλιακή εταιρεία «ΠΗΝΕΛΟΠΗ Α.Ε.» των εγγυητικών επιστολών της Τράπεζας αντίστοιχου ποσού, των οποίων όφειλε να διατάξει την κατάπτωση.

5. Ο κ. Αρ. Παυλίδης, ενεργώντας ως υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13^α Π.Κ., έχοντας δε ως καθήκον που ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του ως Υπουργού, την ορθολογική διαχείριση του δημοσίου χρήματος, με το να προβεί σε απευθείας ανάθεση, την 21-2-2007, της διεξαγωγής της άγονης γραμμής μεταξύ των λιμένων Καβάλας, Λήμνου, Μυτιλήνης, Σάμου και μεταξύ των λιμένων Θεσσαλονίκης-Μυτιλήνης, στο πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», το οποίο δεν πληρούσε τις νόμιμες προϋποθέσεις για την εν λόγω ανάθεση (είχε ανώνυμες μετοχές), αντί του πλοίου «ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ», ιδιοκτησίας της εταιρείας «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ Ν.Ε.», η οποία είχε αναδειχθεί ανάδοχος του μειοδοτικού διαγωνισμού, παρέβη εκ προθέσεως τα καθήκοντά του, προκειμένου να περιποιήσει στους ιδιοκτήτες του ως άνω πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» παράνομο περιουσιακό όφελος, συνιστάμενο στο ποσό των 37.684 ευρώ εβδομαδιαίως, συνολικά δε για το χρονικό διάστημα από 21-2-2007 έως 16-5-2007, ανερχόμενο σε (37.684 ευρώ Χ 12 εβδομάδες=) 452.208 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Προτείνουμε:

Την άσκηση ποινικής δίωξης εις βάρος του Πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, για την τέλεση των αδικημάτων :

- α) της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση
 - β) της παθητικής δωροδοκίας
 - γ) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες
 - δ) της απιστίας κατ' εξακολούθηση
 - ε) της παράβασης καθήκοντος
- και την παραγγελία για τη διενέργεια κυρίας ανάκρισης.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΜΑΡΚΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΠΟΛΑΡΗΣ	ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ	ΡΗΓΑΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (Κ.Κ.Ε.)
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΒΑΡΒΑΡΑΣ (ΒΕΡΑΣ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
Ε' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΟΡΙΣΜΑ

Της βουλευτού του Κ.Κ.Ε. Βέρας Νικολαΐδου, μέλους της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που διεξήγαγε Προκαταρκτική Εξέταση, προκειμένου να διερευνηθεί η ύπαρξη στοιχείων για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, για το αδίκημα της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση που τελέστηκε από δράστη, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στο άρθρο 385 παρ. 1 περίπτ. β' Π.Κ.

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο 20ός Ανακριτής Ζαβιτσάνος διαβίβασε στη Βουλή, με το 310/31.3.2009 έγγραφό του, στοιχεία εκκρεμούς σ' αυτόν διογραφίας κύριας ανάκρισης, κατά του κατηγορουμένου Παναγιώτη Ζαχαρίου του Ζαχαρία, για το κακούργημα της εκβίασης από δράστη που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης επιχείρησης κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση, θεωρώντας τα ως άνω στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν, αναφορικά με τον πρώην Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, ενδεχόμενη σε βάρος του κατηγορία για ηθική αυτοουργία στην αποδιδόμενη στον πιο πάνω ήδη κατηγορούμενο Παναγιώτη Ζαχαρίου κακούργηματική εκβίαση.

Η Ολομέλεια της Βουλής απεφάσισε, στις 6.4.2009, με την απαιτούμενη από τα άρθρα 86Σ, 155 Κ.τ.Β. και 5 του ν. 3126/2003 πλειοψηφία, την σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την ενδεχόμενη τέλεση από τον πρώην Υπουργό κ. Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από δράστη (κατηγορούμενος Παναγιώτης Ζαχαρίου του Ζαχαρία) που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος (Φώτης Μανούσης) κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση.

Το Κ.Κ.Ε. υπερψήφισε την πρόταση για τη σύσταση της ως άνω Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, αν και εξέφρασε τους ενδοιασμούς του, βασισμένους στην αρνητική πείρα από τη σύσταση προηγούμενων ανάλογων (Εξεταστικών) Επιτροπών, με πιο πρόσφατη εκείνη για το Βατοπέδι, για την επιτυχή κατάληξη των εργασιών της Επιτροπής. Και το έκανε αυτό, για να αξιοποιήσει και αυτή την κοινοβουλευτική διαδικασία αφ' ενός μεν προκειμένου να συμβάλει στην, κατά το δυνατόν, αποκάλυψη της αλήθειας για την ερευνώμενη ποινική υπόθεση, καθώς διέκρινε στοιχεία που δικαιολογούσαν και επέβαλαν την περαιτέρω έρευνα, αφ' ετέρου δε προκειμένου να αναδειχθούν χρήσιμα πολιτικά συμπεράσματα για τις πραγματικές αιτίες τέτοιου είδους συμπεριφορών και καταστάσεων, που ενίοτε, όπως στην εξεταζόμενη περίπτωση, φτάνουν να έχουν και ποινικό ενδιαφέρον.

Μέσα στο εξαιρετικά ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα των εργασιών της Επιτροπής που ουσιαστικά επέβαλε η κυβερνητική πλειοψηφία (παράδοση πορίσματος 27.4.2009, χωρίς δυνατότητα παράτασης των εργασιών της Επιτροπής), σε χρονικό διάστημα μόλις μιας εβδομάδας (από 8.4.2009 μέχρι 15.4.2009) και στη διάρκεια 13 συνεδριάσεων, εξετάστηκαν (συμπεριλαμβανομένου και του πρώην Υπουργού, κ. Παυλίδη) συνολικά 26 μάρτυρες και συνολικά χρειάστηκε να εξεταστεί μια αρκετά ογκώδης διογραφία, στην οποία προστέθηκαν και αρκετά ακόμη έγγραφα που προσκόμισαν στην Επιτροπή οι μάρτυρες που εξετάστηκαν.

Από όλο το πιο πάνω υλικό, προέκυψαν, κατά την γνώμη μας, τα εξής:

Β. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΤΙΕΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Η συγκεκριμένη υπόθεση που εξέτασε η Επιτροπή δεν

είναι <<ένας κεραυνός εν αιθρία>>, μια μεμονωμένη, <<εξεκάρφωτη>> να το πει κανείς περίπτωση διαπλοκής, μεταξύ υπηρεσιακών παραγόντων και πολιτικών προσώπων από τη μια και ενός επιχειρηματία (εφοπλιστή στη συγκεκριμένη στιγμή) από την άλλη, με ποινική πιθανότητα διάστασης.

Δεν είναι επίσης έκφραση ενός ασαφούς θεσμικού πλαισίου(αυτού γύρω από τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες) και μιας μη συνεκτικής εφαρμογής του από μια κυβέρνηση, η οποία επιδίδεται σε ρουσφέτια, διευθετήσεις, αδιαφάνεια και βλάβη του δημοσίου συμφέροντος, όπως ισχυρίστηκε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ολομέλεια της Βουλής στις 6.4.2009. Ούτε είναι αποτέλεσμα απλά της αλαζονείας του δικομματισμού, της αυθαιρεσίας, της ατιμωρησίας, της φαυλοκρατίας, του εκμαυλισμού συνειδήσεων, όπως υποστήριξε ο εισηγητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Και οι δύο πιο πάνω εκτιμήσεις βλέπουν ίσως το δέντρο ή κλαδί του δέντρου, αλλά δεν βλέπουν το δάσος.

Η υπόθεση που ερευνήσαμε έχει άμεση σχέση και συνδέεται ευθέως με την ακολουθούμενη όλα αυτά τα χρόνια από τις κυβερνήσεις των δυνάμεων του δικομματισμού αντιλαϊκή και φιλομονοπωλιακή πολιτική που υπηρετεί τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις, τις αναθέσεις δημοσίων υπηρεσιών που έπρεπε να προσφέρονται ακόμα και δωρεάν, σε όλο το λαό αποκλειστικά από το κράτος, σε μεγάλους ή μικρότερους επιχειρηματικούς ομίλους. Ακόμα πιο ειδικά, **συνδέεται, είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής που εφαρμόζεται στον τομέα των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, η οποία στηρίζει και επιδοτεί τους εφοπλιστές και τους επιτρέπει να κερδίζουν δεκάδες ή και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από τη δρομολόγηση, κυρίως, υπερήλικων πλοίων, αλλά και να αξιοποιούν κάθε πρόσφορο μέσο, προκειμένου να επικρατήσουν στον μεταξύ τους αδυσώπητο ανταγωνισμό.**

Πρόκειται για μια πολιτική, τα οδυνηρά αποτελέσματα της οποίας, σε βάρος των νησιωτών, του επιβατικού κοινού που θέλει να επισκεφτεί τα νησιά, της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, αλλά και των δικαιωμάτων των ναυτεργατών, **εντάθηκαν, ενώ από την άλλη μεριά αυξήθηκαν αλματωδώς τα κέρδη των εφοπλιστών, με την επιβολή της πλήρους απελευθέρωσης (άρσης του λεγόμενου CABOTAGE) στις θαλάσσιες ενδομεταφορές**, αρχικά σε κοινοτικό επίπεδο με τον Κανονισμό 3577/1992 της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αργότερα, σε εκτέλεση του ως άνω Κανονισμού στη χώρα μας, με τον περίφημο νόμο 2932/2001, τον οποίο ψήφισε η τότε κυβερνητική πλειοψηφία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και, στη συνέχεια, στηρίξε και εφάρμοσε και η κυβέρνηση της Ν.Δ.. Παρά την καταψήφιση του σχετικού νόμου, στην λογική της απελευθέρωσης των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών δεν αντιτάχθηκε και ο ΣΥΝ, μιας και αποτελούσε έκφραση της ολοκληρώσεως της λεγόμενης εσωτερικής αγοράς στα πλαίσια της Ε.Ε., την οποία υποστήριζε.

Αρχικά η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και, στη συνέχεια, η κυβέρνηση της Ν.Δ., ορισμένες φορές με την ανοιχτή ανοχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φρόντισαν να ικανοποιούν τις σχετικές απαιτήσεις των εφοπλιστών. Αναφέρουμε ορισμένες τέτοιες περιπτώσεις:

Με το ν. 3153/2003, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προώθησε την αναβολή της προβλεπόμενης από το ν. 2932/2001 υποχρέωσης των εφοπλιστών, προκειμένου να έχουν δικαίωμα δρομολόγησης πλοίου σε τακτική δρομολόγηση, να έχουν ασφαλισμένο το συγκεκριμένο πλοίο από διάφορους κινδύνους πέρα από την απώλεια ζωής ή σωματική βλάβη ή απώλεια οχήματος που έλαβε χώρα πάνω σε πλοίο, όπως η ζημία που οφείλεται σε καθυστέρηση κατά την μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων, η μετατόπιση ή καταστροφή φορτίου, η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Με το ν. 3409/2005, η κυβέρνηση της Ν.Δ., μεταξύ άλλων, κατάργησε το παράβολο που πρόβλεπε ο ν. 2932/2001 ύψους από 150 έως 1.800 ευρώ, ανάλογα με την χωρητικότητα του πλοίου σε επιβάτες, το οποίο πλήρωναν οι πλοιο-

κτήτες με την υποβολή της δήλωσης για δρομολόγηση του πλοίου, ενώ στα πλαίσια των κατευθυντήριων γραμμών της Ε.Ε. για την ερμηνεία του προαναφερθέντα 3577/2992 Κανονισμού, επεξέτεινε τις μονοετούς διάρκειας αναθέσεις, ύστερα από διαγωνισμό, των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>> σε αναθέσεις δετούς διάρκειας.

Με το ν. 3450/2006, η κυβέρνηση της Ν.Δ., μεταξύ άλλων, περιόρισε την πιο πάνω υποχρέωση για ασφαλιστική κάλυψη των πλοιοκτητών μόνο για κινδύνους που αφορούσαν την απώλεια ζωής ή σωματική βλάβη ή απώλεια ή ζημία πράγματος που έλαβε χώρα πάνω σε πλοίο, για μεγαλύτερη ελευθερία των εφοπλιστών, στα πλαίσια προειδοποιήσεων της Ε.Ε., μετέτρεψε το προσδιορισμένο δίκτυο για την δρομολόγηση πλοίων στις τακτικές γραμμές σε ενδεικτικό δίκτυο.

Με το ν. 3482/2006 επεκτάθηκε η διάρκεια των συμβάσεων ανάθεσης των <<άγονων γραμμών>> από 6 σε 12 χρόνια.

Με το Π.Δ. 124/2006, η κυβέρνηση της Ν.Δ., στα πλαίσια των κατευθύνσεων της Ε.Ε. για την ορθή εφαρμογή του προαναφερθέντος 3577/1992 Κανονισμού, προώθησε την δυνατότητα της δρομολόγησης υπέργηρων (πάνω από 35 έτη) πλοίων.

Με το ν. 3511/2006, με άσχετη τροπολογία, την οποία δεν καταψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κυβέρνηση της Ν.Δ. απ' ενός μεν έδωσε το δικαίωμα στον αρμόδιο Υπουργό να παρατείνει τις συμβάσεις ανάθεσης των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>> για διάστημα μέχρι και 4 μήνες, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.), απ' ετέρου δε να προβαίνει, κατ' απόλυτη διακριτική του ευχέρεια, σε απ' ευθείας ανάθεση των πιο πάνω <<άγονων γραμμών>> για το χρονικό διάστημα μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού και τη σύναψη της σχετικής σύμβασης, διευρύνοντας καθοριστικά τις δυνατότητες χειρισμών του Υπουργού, σε σχέση με τις <<άγονες γραμμές>>.

Με τον πρόσφατο ν. 3755/2009, με τον οποίο προωθήθηκε το ξεπούλημα του σταθμού εμπορευματοκιβωτίων του ΟΛΠ σε κινέζικο επιχειρηματικό όμιλο, με άσχετη τροπολογία, την οποία δεν καταψήφισαν οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κυβέρνηση της Ν.Δ., απ' ενός μεν κατήργησε για το μέλλον τον προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις απ' ευθείας αναθέσεις των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>> (καθιερώνοντας εκ των υστέρων έλεγχο) απ' ετέρου δε νομιμοποίησε όλες τις απ' ευθείας αναθέσεις των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>>, οι οποίες είχαν προηγηθεί της ψήφισής της τροπολογίας χωρίς να γίνει αυτός ο προσυμβατικός έλεγχος.

Τα αποτελέσματα της άρσης του καμποτάζ και της γενικότερης φιλοεφοπλιστικής πολιτικής τα βιώνουν, μέχρι και σήμερα, ιδίως οι νησιώτες και οι ναυτεργάτες, αλλά και οι επιβάτες των πλοίων στο πετσί τους.

Άλλωστε, τα στοιχεία, άλλα εκ των οποίων ανέφερε το Κ.Κ.Ε., δια του εισηγητή του στην Ολομέλεια της Βουλής στις 6.4.2009 και ήταν στοιχεία δοσμένα από το αρμόδιο Υπουργείο στα πλαίσια διαδικασίας κοινοβουλευτικού ελέγχου, άλλα ανέφεραν μάρτυρες που εξετάστηκαν στην Επιτροπή, άλλα δε, ακόμα και από ορισμένες παραδοχές του ίδιου του πρώην Υπουργού κ. Παυλίδη ενώπιον της Επιτροπής (ιδίως σε σχέση με την εξέλιξη των επιδοτήσεων και την συνεχή αύξηση των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>>) είναι εξαιρετικά εύγλωττα.

Ως προς την τιμή των εισιτηρίων Το 2003, ένα μόλις χρόνο μετά την άρση του καμποτάζ, η τιμή τους **αυξήθηκε κατά 65%**, ενώ το 2008, σε σχέση με το 2001, **η αύξηση της τιμής τους έφτασε** στο εξωφρενικό ποσοστό του **376%**

Ως προς τις κρατικές επιδοτήσεις στους πλοιοκτήτες-εφοπλιστές. Το ποσό της επιδότησης από 12.000.000 ευρώ το 2002 εκτινάχθηκε στα 25.000.000 ευρώ το 2003 (**αύξηση 110%**) και το 2005 έφτασε στα 43.000.000 ευρώ. Μάλιστα **για το 2008-2009, αναμένεται να φτάσει και να ξεπεράσει**

τα 100.000.000 ευρώ. Συνολικά, από το 2000 έως τον Ιούλιο 2008 είχαν δοθεί επιδοτήσεις συνολικά **πάνω από 226 εκατομμύρια ευρώ**. Μάλιστα, κατά εκτιμήσεις μάρτυρα που εξετάστηκε στην Επιτροπή, οικονομικού συντάκτη που ασχολείται χρόνια με τα ναυτιλιακά, **το αλισβερίσι κράτους-εφοπλιστών αναφορικά με τις λεγόμενες <<άγονες γραμμές>>**, ενδέχεται να φτάσει το 2020 (μέσα και από τις πολυετείς αναθέσεις των συγκεκριμένων γραμμών) το ιλιγγιώδες **ποσό των 2 δις ευρώ**.

Ως προς τον αριθμό των επιδοτούμενων λεγόμενων <<άγονων γραμμών>>. Αρχικά, οι επιδοτούμενες γραμμές ήταν λίγες. Όμως **το 2003 διπλασιάστηκαν** οι γραμμές που χαρακτηρίζονται <<άγονες>>, ενώ αργότερα τριπλασιάστηκαν, σε βαθμό που **σήμερα, η μεγάλη πλειοψηφία των γραμμών να χαρακτηρίζονται <<άγονες>>** και να επιδοτούνται από το κράτος, με σκοπό την ενίσχυση της κερδοφορίας των ναυτιλιακών επιχειρήσεων.

Ως προς τις συνθήκες δρομολόγησης σε συσχετισμό με την ηλικία των πλοίων. Από τα 49 επιβατηγά ακτοπλοϊκά πλοία που βρίσκονταν εν πλω το καλοκαίρι του 2008, τα 19 έχουν έτος κατασκευής μεταξύ 1971 και 1979 και τα 13 κατασκευάστηκαν από το 1975. Μεγάλο μέρος εξ' αυτών των υπερηλικιών πλοίων εξυπηρετούν τις λεγόμενες <<άγονες γραμμές>>.

Ως προς την μονοπώληση των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών. Τόσο σε σχέση με την λεγόμενη <<ελεύθερη δρομολόγηση>>, όσο και σε σχέση με την επιδοτούμενη δρομολόγηση, δηλ. τις λεγόμενες <<άγονες γραμμές>>, ακριβώς λόγω των τεράστιων χρηματικών ποσών και κερδών που διακυβεύονται, στο Αιγαίο έχει επέλθει σημαντική συγκέντρωση στα χέρια ελάχιστων επιχειρηματικών ομίλων. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη λεγόμενη <<ελεύθερη δρομολόγηση>> το 85% των γραμμών του Αιγαίου κυριαρχείται από 3 επιχειρηματικούς ομίλους, ενώ και στα επιδοτούμενα δρομολόγια των λεγόμενων <<άγονων γραμμών>>, όπως άλλωστε και οι ίδιοι οι εφοπλιστές που εξετάστηκαν ομολόγησαν ενώπιον της Επιτροπής, αλλά ανέφεραν και άλλοι μάρτυρες, υπηρεσιακοί παράγοντες του αρμόδιου Υπουργείου, κυριαρχούν, μοιραζόμενοι περίπου κατά το 1/3 ο καθένας την πίτα, 3 επίσης όμιλοι επιχειρήσεων, εκείνοι των Φ. Μανούση (που σχετίζεται άμεσα με την συγκεκριμένη υπόθεση που εξετάζουμε), του Γεράσιμου Αγουδήμου και του Απόστολου Βετούρη.

Το πιο πάνω περιγραφόμενο, εντός των κατευθύνσεων της Ε.Ε., πλαίσιο που εφαρμόζουν χρόνια τώρα οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Ν.Δ., με τον πακτωλό των χρημάτων και το σύνολο των προωθούμενων μέτρων στήριξης του εφοπλιστικού κεφαλαίου και τον ανελέητο ανταγωνισμό που προκαλεί μεταξύ των επιχειρηματικών ομίλων είναι εκείνο που γεννά και αναπαράγει την διαπλοκή μεταξύ κράτους και εφοπλιστικού κεφαλαίου, έκφραση της οποίας αποτελεί και η συγκεκριμένη εξεταζόμενη υπόθεση.

Γ. ΠΟΙΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Εξέταση της κατηγορίας σε βάρος του ήδη κατηγορουμένου, Παναγιώτη Ζαχαρίου, τότε Διευθυντή του πολιτικού γραφείου του τέως Υπουργού, για εκβίαση σε βάρος του εφοπλιστή Φωτ. Μανούση

Εν όψει του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της ερευνώμενης συμμετοχικής δράσης, δηλ. της ηθικής αυτοουργίας, με την έννοια της εκ προθέσεως πρόκλησης (από πλευράς Αρ. Παυλίδη) σε άλλον (συγκεκριμένα στον Ζαχαρίου) της απόφασης να εκτελέσει την άδικη πράξη (εκβίαση σε βάρος του Μανούση), έναντι της πράξης (εδώ εκβίασης) του αουτουργού (Ζαχαρίου), πρέπει, για να γίνει οποιοσδήποτε λόγος για ύπαρξη επαρκών ενδείξεων για τέλεση της ηθικής αυτοουργίας, αναγκαία προϋπόθεση είναι να έχει τελεστεί (να υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις τέλεσης) η εκβίαση από πλευράς του δράστη αυτής. Είναι συνεπώς αναγκαίο να εξε-

ταστεί η κατηγορία σε βάρος του Ζαχαρίου. Ειδικότερα:

Κατόπιν της από 27.4.2007 μηνυτήριας αναφοράς του τότε Υπουργού Αιγαίου κ. Αρ. Παυλίδη προς τον Εισαγγελέα του Α.Π., με την οποία κατήγγειλε τον εφοπλιστή Φωτ. Μανούση για απόπειρα εκβιασμού σε βάρος του και για παράβαση του απορρήτου της προφορικής συνομιλίας που είχε ο Μανούσης με τον τότε Διευθυντή του πολιτικού γραφείου του πρώην Υπουργού Παναγ. Ζαχαρίου (με την αποστολή στον τότε Υπουργό επίμαχων φωτογραφιών από την εν λόγω συνάντηση, **διεξήχθη εκτενής προκαταρκτική εξέταση** από τον Αντεισαγγελέα Εφετών Ισ. Ντογιάκο, η οποία κατέληξε, σύμφωνα και με πρότασή του, στην θέση στο αρχείο της ως άνω καταγγελίας του πρώην Υπουργού σε βάρος του Μανούση και στην άσκηση, εκ μέρους του αρμόδιου Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ποινικής δίωξης σε βάρος του Παναγ. Ζαχαρίου, για εκ προθέσεως εκβίαση τελεσθείσα κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια σε βάρος του Μανούση, με περισσότερες πράξεις, που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος και ενδεχόμενα άλλα άγνωστα κατά το τότε στάδιο της υπόθεσης πρόσωπα παράνομο περιουσιακό όφελος σε βάρος της περιουσίας του Μανούση, μεταχειριζόμενος απειλή βλάβης των επιχειρήσεων των ναυτιλιακών εταιριών συμφερόντων Μανούση και μελών της οικογενείας του.

Στη συνέχεια, στα πλαίσια άσκησης της ως άνω ποινικής δίωξης σε βάρος του Παναγ. Ζαχαρίου, **διενεργήθηκε κύρια ανάκριση, την οποία διενήργησε ο 20ός Τακτικός Ανακριτής Ζαβιτσάνος, ο οποίος επίσης, μετά μάλιστα από την λήψη της απολογίας του κατηγορουμένου, κατέληξε, όπως φαίνεται από το ως άνω 310/31.3.2009 διαβιβαστικό προς τη Βουλή έγγραφό του, στο ίδιο με τον διενεργούντα την προκαταρκτική εξέταση προαναφερθέντα Αντεισαγγελέα Εφετών Ντογιάκο συμπέρασμα, περί της ύπαρξης επαρκών ενδείξεων τέλεσης από πλευράς του κατηγορουμένου Παναγ. Ζαχαρίου της πράξης για την οποία ασκήθηκε σε βάρος του ποινική δίωξη.**

Από την μελέτη και εκτίμηση των εγγράφων της προκαταρκτικής εξέτασης και της κύριας ανάκρισης, αλλά και την μελέτη και εκτίμηση των μαρτυρικών καταθέσεων που λήφθηκαν από την Επιτροπή της Βουλής, αλλά και των εγγράφων που κατατέθηκαν στην Επιτροπή, **θεωρούμε ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους του κατηγορουμένου του αδικήματος για το οποίο κατηγορείται, δηλ. της εκβίασης σε βάρος του εφοπλιστή Φωτ. Μανούση, υπό τις περιστάσεις του άρθρου 385 παρ. 1 περ. β' Π.Κ..**

Πιο συγκεκριμένα, θεωρούμε ότι ανεδείχθησαν επαρκείς ενδείξεις

* Ότι ο Παναγ. Ζαχαρίου, τότε διευθυντής του πολιτικού γραφείου του πρώην Υπουργού, κατά τις επανειλημμένες επισκέψεις του στα γραφεία της εταιρίας συμφερόντων του Μανούση στην Κάτω Κηφισιά, απαίτησε και έλαβε στις 3.11.2006 ποσό 100.000 ευρώ σε μετρητά, στις 14.11.2006 τρεις επιταγές (περιεχόμενες σε φωτ/φο στη δικογραφία) εκδόσεως της εταιρίας συμφερόντων του Μανούση με την επωνυμία <<ΔΑΦΝΕΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ>>, χωρίς ημερομηνία εκδόσεως συνολικού ποσού 300.000 ευρώ (100.000 ευρώ η καθεμία), στις 6.12.2006 άλλες τρεις επιταγές (φωτ/φα των οποίων βρίσκονται στη δικογραφία) εκδόσεως της ίδιας ως άνω ναυτικής εταιρίας, χωρίς επίσης ημερομηνία εκδόσεως, συνολικού ποσού 225.000 ευρώ (δύο των 100.000 ευρώ η καθεμία και μια 25.000 ευρώ) και στις 27.12.2006 10.000 ευρώ σε μετρητά.

Παρά το γεγονός ότι οι πιο πάνω επιταγές δεν εμφανίστηκαν προς είσπραξη, το αδίκημα της εκβίασης, συντρέχοντων και των λοιπών στοιχείων αυτής, είναι τετελεσμένο, καθώς από τις καταθέσεις των μαρτύρων Παύλου Μακρή, γεν. διευθυντή των επιχειρήσεων Μανούση, ο οποίος ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρίας που εξέδωσε τις πιο πάνω αναφερόμενες επιταγές τις οποιοθωγράφησε και Αικατ. Αναγνωστοπούλου, ταμία των επιχειρήσεων Μανούση, φαίνεται

ότι οι επιταγές αυτές δόθηκαν στον Ζαχαρίου οπισθογραφημένες, δηλ. δεκτικές είσπραξης με κάθε νόμιμο μέσο.

Οι επαρκείς ενδείξεις για τα αμέσως πιο πάνω περιγραφόμενα γεγονότα πηγάζουν, μεταξύ άλλων και από τα εξής:

Τις επισκέψεις του Ζαχαρίου στα γραφεία των επιχειρήσεων Μανούση στις συγκεκριμένες ημερομηνίες επιβεβαιώνουν, πέρα από το Μανούση και οι δύο αμέσως προαναφερθέντες μάρτυρες, εν πολλοίς δε παραδέχεται και ο ίδιος ο Ζαχαρίου. Οι ισχυρισμοί του Ζαχαρίου που δικαιολογεί τις επισκέψεις λόγω φιλικών τάχα σχέσεων του με τον Μανούση, δεν επιβεβαιώνονται από κανένα μάρτυρα, αντίθετα φαίνεται ότι ουδεμία προσωπική σχέση, πέραν της γνωριμίας, λόγω της ιδιότητας του Ζαχαρίου ως διευθυντή του πολιτικού γραφείου του πρώην Υπουργού Αρ. Παυλίδη, υφίστατο, όπως καταθέτουν μάρτυρες στην Επιτροπή.

Η παράδοση των 100.000 σε μετρητά στον Ζαχαρίου στις 3.11.2006 επιβεβαιώνεται, πέρα από τον Μανούση και από τους δύο πιο πάνω αναφερθέντες μάρτυρες. Συγκεκριμένα η Αικατ. Αναγνωστοπούλου αναφέρει, παρά το ότι δεν ήταν παρούσα κατά την παράδοση των χρημάτων από τον Μανούση, ότι η ίδια έδωσε τα χρήματα, σε δεσμίδες των 50 ευρώ, στον Μανούση για να δοθούν στον Ζαχαρίου μέσα σε σακούλα. Ο δε Παύλος Μακρής κατέθεσε στην Επιτροπή πως, ενώ και εκείνος δεν ήταν παρών κατά την παράδοση των χρημάτων, εκείνος κάλεσε τον Μανούση να παραλάβει από την Αναγνωστοπούλου τα χρήματα σε σακούλα, όπου τα είχε τοποθετήσει εκείνη και να τα παραδώσει στον Ζαχαρίου και στη συνέχεια είδε τον Ζαχαρίου να φεύγει από την συνάντηση με τον Μανούση, κρατώντας την ίδια αυτή σακούλα. Παράλληλα, επιβεβαιώθηκε από έγγραφα της δικογραφίας και από καταθέσεις των ίδιων πιο πάνω μαρτύρων πως οι 100.000 είχαν προηγουμένως, την ίδια μέρα 3.11.2006, αναληφθεί από λογαριασμό της εταιρίας ΣΑΟΣ Α.Ν.Ε. συμφερόντων Μανούση, όπου είχαν μπει χρήματα από προεξόφληση επιταγών πελατών της ως άνω εταιρίας. Όπως, επίσης, επιβεβαιώθηκε από έλεγχο του Αντεισαγγελέα Ντογιάκου, αλλά και την κατάθεση της Αικατ. Αναγνωστοπούλου ότι το ποσό των 100.000 δεν χρησιμοποιήθηκε προς εξόφληση άλλου είδους οικονομικών υποχρεώσεων της εν λόγω εταιρίας προς τρίτους.

Επιπλέον, από την άρση του απορρήτου των τραπεζικών λογαριασμών του Ζαχαρίου, αλλά και από στοιχεία που ο ίδιος προσκόμισε στον Αντεισαγγελέα Ντογιάκο και υπάρχουν στη δικογραφία, προέκυψε ότι ο εν λόγω κατηγορούμενος, αμέσως μετά την πρώτη επίσκεψή του στα γραφεία της εταιρίας συμφερόντων Μανούση που έγινε στις 3.11.2006, κατέθεσε στις 7.11 και 8.11 σε τραπεζικούς του λογαριασμούς συνολικό ποσό 40.000 ευρώ, χωρίς να προκύπτει η κατάθεση από μέρους του, κατά το εγγύς χρονικό διάστημα, άλλων ποσών ανάλογου ύψους, ούτε και η είσπραξη εκ μέρους του κατά το ίδιο χρονικό διάστημα από οποιονδήποτε τρίτο για οποιαδήποτε νόμιμη αιτία, των προαναφερομένων ποσών που κατέθεσε.

Η παράδοση των πιο πάνω συνολικά έξη επιταγών συνολικού ποσού 525.000 ευρώ στον Ζαχαρίου καταγγέλλεται από τον Μανούση και επιβεβαιώνεται από την Αικατ. Αναγνωστοπούλου, η οποία, πριν τις δώσει στον Μανούση, κατά δήλωση του ίδιου, για να δοθούν στον Ζαχαρίου, με τον οποίο υπήρξε συνάντηση τις συγκεκριμένες ημερομηνίες στο γραφείο του Μανούση, τις συμπληρώνει και τις καταχωρεί στα βιβλία της εκδότριας εταιρίας και από τον Παύλο Μακρή, ο οποίος τις οπισθογράφησε και τις παρέδωσε στην Αναγνωστοπούλου, προκειμένου να παραδοθούν στον Μανούση και εκείνος με τη σειρά του στον Ζαχαρίου. Και οι δύο πιο πάνω μάρτυρες υποστηρίζουν πως οι εν λόγω επιταγές δόθηκαν στον Ζαχαρίου κατόπιν συμφωνίας, όπως τους ανέφερε ο Μανούσης, κύρια ως απόδειξη-εγγύηση ότι τα αναγραφόμενα σ' αυτές ποσά θα εισπραχθούν στο μέλλον από τους παραλήπτες τους.

Η παράδοση των 10.000 σε μετρητά στον Ζαχαρίου στις 27.12.2006 στα γραφεία της εταιρίας συμφερόντων Μα-

νούση, καταγγέλλεται από τον Μανούση, φαίνεται να επιβεβαιώνεται από τον Μακρή και, επίσης, να έχει καταγραφεί σε κάμερα κλειστού κυκλώματος που υπήρχε στα γραφεία της εταιρίας, όπου θολά φαίνεται ο Ζαχαρίου να κρατά ένα φάκελλο. Από κανένα μάρτυρα ή από οποιονδήποτε έγγραφο δεν επιβεβαιώνεται ο ισχυρισμός του Ζαχαρίου ότι ο εν λόγω φάκελλος περιέχει έγγραφα για πιθανή συνεργασία Μανούση με τον γαμπρό του Ζαχαρίου εφοπλιστή Νομικό, αντίθετα διαψεύδεται από τον Μανούση.

Η φερόμενη ως παράδοση των 100.000 μετρητών στις 3.11.2006, καθώς και των τριών επιταγών συνολικής αξίας 300.000 ευρώ στις 14.11.2006 στον Ζαχαρίου, φαίνεται να γίνεται χρονικά λίγες μέρες πριν από την με ημερομηνία 20.11.2006 εκκίνηση του διεθνούς μειοδοτικού διαγωνισμού επιλογής αναδόχου εκτέλεσης δημόσιας υπηρεσίας επιδοτούμενων από το κράτος δρομολογίων <<άγονης γραμμής>> μεταξύ των λιμένων ΣΑΜΟΥ/ΙΚΑΡΙΑΣ – ΧΙΟΥ – ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ – ΛΗΜΝΟΥ - ΚΑΒΑΛΑΣ και επιστροφή, καθώς επίσης και μεταξύ των λιμένων ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ-ΛΗΜΝΟΥ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και επιστροφή, ο οποίος προκηρύχθηκε με την από 25.9.2006 προκήρυξη του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής. Στο διαγωνισμό αυτό η μεν εταιρεία συμφερόντων Μανούση ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. συμμετείχε με το πλοίο <<ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ>>, όπως και η εταιρεία συμφερόντων επίσης Μανούση ΠΑΝΘΡΑΚΗ Ν.Ε. συμμετείχε με το πλοίο <<ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ>>, η δε ανταγωνίστρια εταιρεία συμφερόντων Αλεξ. Αγουδήμου ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. συμμετείχε με το πλοίο <<ΠΗΝΕΛΟΠΗ>>. Από τον εν λόγω διαγωνισμό απορρίπτεται από την Επιτροπή Διεξαγωγής η συμμετοχή της εταιρείας συμφερόντων Μανούση με το πλοίο <<ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ>>, ενώ γίνεται δεκτή η συμμετοχή της εταιρείας συμφερόντων Μανούση ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε. και της εταιρείας συμφερόντων Αλεξ. Αγουδήμου, ανταγωνιστή του Μανούση, ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., αν και η τελευταία, όπως θα δούμε πιο κάτω είχε ανώνυμες και όχι ονομαστικοποιημένες μέχρι φυσικού προσώπου μετοχές.

Η φερόμενη ως παράδοση των τριών επιταγών συνολικής αξίας 225.000 ευρώ στις 6.12.2006 στον Ζαχαρίου, φαίνεται να γίνεται μία μόλις ημέρα μετά την απόφαση της Επιτροπής Ενοτάσεων του προαναφερθέντος διαγωνισμού, η οποία, με το υπ. αριθμ. 2/5.12.2006 Πρακτικό της, κάνοντας δεκτή σχετική ένσταση του Μανούση, απέκλεισε από την περαιτέρω διαδικασία του διαγωνισμού την εταιρεία συμφερόντων Αγουδήμου ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε., διότι δεν είχε ονομαστικοποιήσει τις μετοχές της ένα μήνα προ της έναρξης του διαγωνισμού, όπως απαιτούσε ο νόμος και, όπως προέβλεπε (στην παράγρ. 4 του παραρτήμ. 1 του τίτλου ΙΙ στοιχείο Α) η σχετική προκήρυξη του διαγωνισμού και μία μόλις ημέρα πριν η Επιτροπή Διεξαγωγής του διαγωνισμού, με το υπ. αριθμ. 2/7.12.2006 Πρακτικό της, ανακηρύξει μειοδότη στις συγκεκριμένες προαναφερθείσες <<άγονες γραμμές>> την εταιρεία συμφερόντων Μανούση ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ Ν.Ε.

Θεωρούμε ακόμη ότι ανεδείχθησαν επαρκείς ενδείξεις

* Ότι ο Ζαχαρίου εξανάγκασε τον Μανούση να του καταβάλει, με τον τρόπο που περιγράψαμε πιο πάνω, 110.000 ευρώ μετρητά και επιταγές δεκτικές είσπραξης από τον κομιστή τους συνολικής αξίας 550.000 ευρώ, δηλ. να προβεί σε περιουσιακή διάθεση και να υποστεί περιουσιακή ζημία αντίστοιχου ύψους, μεταχειριζόμενος απειλή βλάβης των επιχειρήσεων συμφερόντων του Μανούση που έλαβαν μέρος στον προαναφερθέντα επίμαχο μειοδοτικό διαγωνισμό.

Οι επαρκείς ενδείξεις για την περιγραφόμενη απειλή σε βάρος των επιχειρήσεων του Μανούση από πλευράς του Ζαχαρίου, πηγάζουν, μεταξύ άλλων, και από τα εξής:

Οι πιο πάνω απειλές του Ζαχαρίου ήταν πρόσφορες να προσπορίσουν κατ' αρχήν στον Ζαχαρίου (για την συμμετοχή του πρώην Υπουργού θα κάνουμε αναλυτική αναφορά παρακάτω) παράνομο περιουσιακό όφελος και να εξαναγκάσουν τον Μανούση στην πιο πάνω περιγραφείσα περιουσιακή διάθεση που πιθανολογείται με επαρκείς ενδείξεις ότι προ-

έβη.

Και τούτο, πρώτα απ' όλα, διότι προέρχονταν από τον διευθυντή του πολιτικού γραφείου του αρμόδιου Υπουργού, ο οποίος διόριζε τις Επιτροπές Διεξαγωγής και τις Επιτροπές Ενστάσεων των μειοδοτικών διαγωνισμών για τις <<άγονες γραμμές>> και επιπλέον ήταν εξοπλισμένος από το νόμο με σημαντικές αρμοδιότητες τόσο για την παράταση των σχετικών συμβάσεων (έστω μετά σύμφωνη γνώμη του Σ.Α.Σ.) ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, όσο και για την, κατ' απόλυτη προσωπική επιλογή του, απ' ευθείας ανάθεση τέτοιων συμβάσεων για το αόριστο διάστημα μέχρι την ολοκλήρωση του μειοδοτικού διαγωνισμού και τη σύναψη της σχετικής σύμβασης.

Έπειτα, όπως κατάγγειλε ο ίδιος ο πρώην Υπουργός, στην από 27.4.2007 μηνυτήρια αναφορά του προς τον Εισαγγελέα του Α.Π., ο Ζαχαρίου σε συζήτηση μεταξύ του ήδη κατηγορουμένου και του Μανούση, για τον επίμαχο μειοδοτικό διαγωνισμό, είπε στον Μανούση ότι για τον εν λόγω διαγωνισμό ενδιαφέρονταν και άλλοι εφοπλιστές, που είχαν εκφράσει και την επιθυμία να βοηθήσουν τον πρώην Υπουργό Αρ. Παυλίδη.

Ο Μανούσης επίσης κατήγγειλε ότι πριν την φερόμενη ως καταβολή των 100.000 ευρώ στις 3.11.2006, είχαν προηγηθεί διαπραγματεύσεις με τον Ζαχαρίου για την μείωση του αιτούμενου απ' αυτόν ποσού, κάτι που καταθέτει και ο μάρτυρας Παύλος Μακρής ενώπιον της Επιτροπής της Βουλής, αναφέροντας ότι για το εν λόγω θέμα, ως γενικός διευθυντής των επιχειρήσεων Μανούση, είχε ενημερωθεί από αυτόν. Ο Μανούσης επίσης κατήγγειλε ενώπιον της Επιτροπής ότι ο Ζαχαρίου ευθέως του ζήτησε κατά την έναρξη της διαπραγμάτευσης 100.000 ευρώ, αλλά και συνολικά πάνω από το ποσό που του κατέβαλε (σε μετρητά και σε επιταγές δεκτικές είσπραξης) και ακόμη πως κάθε φορά που μιλούσαν με τον Ζαχαρίου και ο Μανούσης του ζητούσε να περιμένει για την είσπραξη των επιταγών, ο Ζαχαρίου του τόνιζε πως ο ανταγωνιστής του Μανούση, εννοώντας τον Αλεξ. Αγουόδημο τον έβαζε (τον Ζαχαρίου) να συμπληρώσει μόνος το ποσό.

Ο Μανούσης είχε σοβαρό λόγο να πιστεύει στις απειλές του Ζαχαρίου, μιας και είχε συγκεκριμένες πρόσφατες αρνητικές εμπειρίες από τον αποκλεισμό εταιρειών συμφερόντων του από διαγωνισμούς για <<άγονες γραμμές>> και πάντως από αντίστοιχη ευνοϊκή μεταχείριση εκ μέρους του Υπουργείου Αιγαίου απέναντι στον ανταγωνιστή του Αλεξ. Αγουόδημο. Συγκεκριμένα ο Μανούσης, όπως μεταξύ άλλων κατήγγειλε σε σχετική από 26.2.2008 επιστολή του προς τον τότε αρμόδιο Υπουργό, ήταν ανέκαθεν βέβαιος και πιθανολογείται από μέρους μας, πως ο πιο πάνω ανταγωνιστής του Μανούση, με την εταιρεία συμφερόντων του ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. πλοιοκτήτρια του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» είχε μια αν όχι παράνομη, εν τούτοις παράτυπη ευνοϊκή μεταχείριση στην από 25.5.2005 πρόσκληση ενδιαφέροντος πλοιοκτητών για την εκτέλεση επιδοτούμενου δρομολογίου στη γραμμή ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΣΑΜΟΣ-ΚΩΣ-ΡΟΔΟΣ, για το χρονικό διάστημα από 15.5.2005 έως 15.9.2005. Και τούτο γιατί ανατέθηκε, με απόφαση του πρώην Υπουργού Αρ. Παυλίδη, τελικά στο προαναφερθέν πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» το ως άνω δρομολόγιο, αφού το Υπουργείο παρανόμως ή έστω παρατύπως (αφού είχε ζητήσει προσφοράς από τους ενδιαφερόμενους μέχρι τις 31.5.2005 και είχε χορηγήσει παράταση κατάθεσης των σχετικών δικαιολογητικών συμμετοχής μέχρι τις 9.6.2005) περίμενε πρώτα το πλοίο να αποκτήσει ελληνική σημαία στις 6.7.2005 (το πλοίο μέχρι τότε διέθετε σημαία Μπαχάμες και δεν μπορούσε σύμφωνα με το νόμο 2932/2001 να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διαδικασία ανάθεσης δρομολογίου σε <<άγονη γραμμή>>) 21 ολόκληρες μέρες από την προβλεπόμενη από την πρόσκληση ενδιαφέροντος έναρξη του σχετικού δρομολογίου (που ήταν για 15.6.2005) και έπειτα να του κατακυρώσει, στις 8.7.2005 το δρομολόγιο. Και τούτο κατ' αποκλεισμό της εταιρείας συμφερόντων Μανούση ΚΟΙΤΑΔΑ Ν.Ε., η οποία είχε προσκομίσει έγκαιρα όλα τα απαι-

τούμενα δικαιολογητικά συμμετοχής, ενώ ήδη η τρίτη ενδιαφερόμενη εταιρεία ΔΑΝΕ SEA LINEΣ είχε αποκλειστεί γιατί δεν είχε προσκομίσει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Εδώ ο τότε Υπουργός δεν φαίνεται να αισθάνθηκε την ανάγκη να ζητήσει, πριν από την κατακύρωση υπέρ της εταιρείας ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. της ανάθεσης της συγκεκριμένης <<άγονης γραμμής>>, γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου.

Όπως επίσης κατήγγειλε ο Μανούσης και πιθανολογείται από μέρους μας, η ίδια εταιρεία του ανταγωνιστή του Αλεξ. Αγουόδημο, η ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και το πλοίο της «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» ευνοήθηκαν σε μια ακόμη διαδικασία ανάθεσης επιδοτούμενου δρομολογίου <<άγονης γραμμής>> και μάλιστα της γραμμής ΚΑΒΑΛΑ-ΛΗΜΝΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΣΑΜΟΣ (εκείνης δηλ. που προκηρύχθηκε και με την από 25.9.2006 προκήρυξη του επίμαχου διαγωνισμού, στον οποίο αναφερθήκαμε πιο πάνω). Αυτή τη φορά, ο μειοδοτικός διαγωνισμός αφορούσε την περίοδο 2005-2006 (1.11.2005 έως 31.10.2006), είχε ξεκινήσει στις 15.6.2005, σ' αυτόν δε συμμετείχαν οι εταιρείες ΝΕΛ. ΑΝΕΚ, GA FERRIES (συμφερόντων Γεράσιμου Αγουόδημο) και ΣΑΟΣ (συμφερόντων Μανούση). Δεν συμμετείχε στο διαγωνισμό η εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. διότι είχε ακόμη σημαία Μπαχάμες και μη ονομαστικοποιημένες μετοχές.

Μειοδότηρια του διαγωνισμού αναδείχτηκε η εταιρεία GA FERRIES, στην οποία κατακυρώθηκε ο σχετικός διαγωνισμός, με την από 18.10.2005 απόφαση του πρώην Υπουργού. Η μειοδότηρια εταιρεία όμως, πριν αρχίσει το σχετικό δρομολόγιο με το πλοίο «ΜΑΡΙΝΑ», με το οποίο συμμετείχε και κέρδισε το διαγωνισμό, δήλωσε αδυναμία εκτελέσεως του δρομολογίου, ήρθε σε συμφωνία με την διαφορετικών συμφερόντων εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και με απόφαση του πρώην Υπουργού Αρ. Παυλίδη, περί τον Νοέμβριο 2005, η γραμμή ανατέθηκε στην εταιρεία ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και στο πλοίο της «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», που στο μεταξύ είχε μεν αποκτήσει ελληνική σημαία, εξακολουθούσε να έχει μη ονομαστικοποιημένες μετοχές (παρά την ισχύ του ν. 3414/2005, που απαιτούσε την ονομαστικοποίηση μετοχών μέχρι φυσικού προσώπου για κάθε εταιρεία με ανώνυμες μετοχές, προκειμένου αυτή να συμμετάσχει και να κερδίσει σε οποιαδήποτε διαδικασία παροχής υπηρεσιών προς το Δημόσιο και μια τέτοια ήταν η συγκεκριμένη που αφορούσε την επιδοτούμενη δρομολόγηση στην περιγραφείσα <<άγονη γραμμή>>). Μάλιστα, η ανάθεση της συγκεκριμένης γραμμής έγινε σε εταιρεία (την ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε.) η οποία δεν είχε συμμετάσχει στο διαγωνισμό και, παρ' όλα αυτά, δεν επιλέχθηκε από τον τότε Υπουργό είτε η κατακύρωση του διαγωνισμού υπέρ του επόμενου μειοδότη ή έστω η επαναπροκήρυξη του διαγωνισμού.

Εξ' άλλου, η πιο πάνω περιγραφείσα μέθοδος αντικατάστασης της αναδόχου εταιρείας GA FERRIES και του πλοίου της «ΜΑΡΙΝΑ» από την εταιρεία διαφορετικών συμφερόντων ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ν.Ε. και το πλοίο της «ΠΗΝΕΛΟΠΗ», δεν φαίνεται να βρίσκει επαρκές έρεισμα τόσο στο ν. 2932/2001, όσο και στην προκήρυξη του διαγωνισμού. Ειδικότερα, ο ν. 2932/2001 (άρθρο 3 παρ. 5) μιλάει για αντικατάσταση κατά την διάρκεια της δρομολογιακής περιόδου (και όχι πριν αρχίσει αυτή για το συγκεκριμένο πλοίο, όπως έγινε εδώ) του πλοίου με άλλο, ανάλογης μεταφορικής ικανότητας και ανάλογων προσόντων, αλλά εννοεί αντικατάσταση από άλλο πλοίο του ίδιου πλοιοκτήτη. Άλλωστε και το άρθρο 5 του ν. 2932/2001 που προβλέπει την μεταβολή του προσώπου του πλοιοκτήτη κατά την διάρκεια της δρομολογιακής περιόδου, εννοεί μεταβολή μόνο στο πρόσωπο του πλοιοκτήτη και όχι και του πλοίου που εκτελεί το δρομολόγιο. Αλλά και στην προκήρυξη, ο όρος (υπ.αρ.37) που προβλέπει την αντικατάσταση του πλοίου που εκτελεί το δρομολόγιο, βρίσκεται στο κεφάλαιο της προκήρυξης που αναφέρεται στις υποχρεώσεις του αναδόχου, δηλ. στην πλοιοκτήτρια εταιρεία που κέρδισε τον διαγωνισμό.

Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, γιατί αλλιώς, σε περίπτωση αντικατάστασης στην συγκεκριμένη γραμμή από άλλη πλοιοκτήτρια εταιρεία από αυτή που κέρδισε τον διαγωνισμό (η οποία μάλιστα δεν συμμετείχε στο διαγωνισμό) και δρομολόγησης από αυτήν άλλου πλοίου από αυτό που προκρίθηκε στο διαγωνισμό, όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση, θα σήμαινε σαφή καταστρατήγηση της διαδικασίας του μειοδοτικού διαγωνισμού και της κατακύρωσής του στον συγκεκριμένο μειοδότη.

Θεωρούμε ακόμα ότι **ανεδείχθησαν επαρκείς ενδείξεις**

* Για την συνδρομή των επιβαρυντικών περιστάσεων που προβλέπει το άρθρο 385 παρ. 1 περ.β' Π.Κ., στο πρόσωπο του Παναγ. Ζαχαρίου, καθώς πιθανολογήθηκε επαρκώς το γεγονός των διαδοχικών επισκέψεών του στα γραφεία των επιχειρήσεων του Μανούση και το ιδιαίτερα μεγάλο χρηματικό ποσό που πιθανολογήθηκε επαρκώς ότι εισέπραξε (με τον τρόπο που φέρεται να το εισέπραξε).

2. Εξέταση της ύπαρξης τυχόν επαρκών ενδείξεων για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αρ. Παυλίδη, για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση, τελεσθείσα υπό τις περιστάσεις του άρθρου 385 παρ. 1 περ. β' Π.Κ. από τον ήδη κατηγορούμενο Παναγ. Ζαχαρίου, τέως διευθυντή του πολιτικού του γραφείου

Μετά την διακρίβωση επαρκών ενδείξεων για την τέλεση από μέρους του Παναγ. Ζαχαρίου του αδικήματος της εκβίασης σε βάρος του Μανούση, μπορούμε να εξετάσουμε αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι ο πρώην Υπουργός Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής προκάλεσε στον Ζαχαρίου την απόφαση να εκτελέσει την (φερόμενη με επαρκείς ενδείξεις ως τελεσθείσα), εκβίαση σε βάρος του Μανούση.

Από την εξέταση όλου του υλικού της δικογραφίας, όπως αυτή σχηματίστηκε από τις ενέργειες των δύο δικαστικών λειτουργιών (Ντογιάκου και Ζαβιτσάνου), αλλά και από τις εξετάσεις των μαρτύρων ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και των εγγράφων που αυτοί προσκόμισαν, **θεωρούμε ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση εκ μέρους του πρώην Υπουργού Αρ. Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας στην εκβίαση που φέρεται, με επαρκείς ενδείξεις, να έχει διαπράξει, ο ήδη κατηγορούμενος Παναγ. Ζαχαρίου σε βάρος του Μανούση.**

Θεωρούμε ότι οι επαρκείς ενδείξεις σε βάρος του πρώην Υπουργού, προκύπτουν από τα εξής στοιχεία:

Α) Παρά το γεγονός ότι ο ίδιος το αρνείται κατηγορηματικά, ο πρώην Υπουργός είναι εκείνος ο οποίος φαίνεται να παρέπεμψε τον Μανούση, στον τότε διευθυντή του πολιτικού του γραφείου Παναγ. Ζαχαρίου, όταν ο εφοπλιστής, πήγε στο Υπουργείο, τον Οκτώβριο του 2006 (λίγο πριν την έναρξη του επίμαχου διαγωνισμού στις 20.11.2006) προκειμένου να διαμαρτυρηθεί για αδικίες σε βάρος του και για ευνοϊκή μεταχείριση του ανταγωνιστή του Αλεξ. Αγούδημου (στις οποίες έχουμε ήδη πιο πάνω αναφερθεί) και όχι στους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου.

Β) Ο Μανούσης κατήγγειλε ότι ο Ζαχαρίου, όταν του ζητούσε οικονομική βοήθεια προκειμένου να έχει ισονομία στη μεταχείριση στους διαγωνισμούς και να μην αποκλειστεί από τον επίμαχο διαγωνισμό, ευθέως αναφέρθηκε όχι μόνο στον εαυτό του, αλλά και στον πρώην Υπουργό, κάνοντάς του συγκεκριμένα λόγια για ανάγκη του Αρ. Παυλίδη να αντιμετωπίσει τα αυξημένα έξοδα αγοράς διαμερισμάτων της κόρης του Αγγελικής. Τέτοια πληροφορία αντικειμενικά δεν μπορούσε να έχει ο Μανούσης, αν δεν του το ανέφερε ο Ζαχαρίου. Το ουσιαστικό επίσης είναι ότι ένα χρόνο πριν, δηλ. το καλοκαίρι του 2005, πράγματι η εν λόγω κόρη του Αρ. Παυλίδη αγόρασε ένα σπίτι στο Ψυχικό, για το οποίο (ερευνώντας τις συνθήκες αγοραπωλησίας), φαίνεται ότι δόθηκαν πολύ περισσότερα χρήματα από όσα ανέφερε ο Παυλίδης στον Ανακριτή και αναγράφονταν στο συμβόλαιο (περίπου 156 χιλιάδες ευρώ) και από όσα στη συνέχεια οι ασχολούμενοι με την αγοραπωλησία (ο θεός της Αγγελικής Παυλίδη που φέρεται να συνεισέφερε 235 χιλιάδες ευρώ, ο πληρε-

ξούσιος του πωλητή, ο Βαρδουλάκης συνεργάτης του Παυλίδη που φέρεται να κατέθεσε το πιο πάνω ποσό στο λογαριασμό του πωλητή, η Αγγελική Παυλίδη και τελικά ενώπιον της Επιτροπής ο ίδιος ο πρώην Υπουργός) παραδέχθηκαν (235 χιλιάδες ευρώ). Και τούτο ενώ, όλοι οι πιο πάνω εμπλεκόμενοι μιλούν για εξόφληση του τιμήματος εκ 235.000 ευρώ του σπιτιού την ημέρα υπογραφής του συμβολαίου αγοράς (19.7.2005), εν τούτοις στο συμβόλαιο αναγράφεται ότι εξακολουθεί να υπάρχει οφειλή 130.000 ευρώ και στη συνέχεια τρεις ημέρες μετά (22.7.2005) συντάσσεται εξοφλητική απόδειξη για ακριβώς 130.000 ευρώ. Είναι κάτι που ουδείς εκ των πιο πάνω αναφερομένων δεν μπόρεσε να εξηγήσει.

Γ) Η στάση του Αρ. Παυλίδη στον επίμαχο διαγωνισμό που ξεκίνησε στις 20.11.2006, που, μεταξύ αρκετών άλλων, αφορούσε και τις επίμαχες γραμμές ΣΑΜΟΥ/ΙΚΑΡΙΑΣ-ΧΙΟΥ-ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ-ΛΗΜΝΟΥ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, δεν φαίνεται να είναι άσχετη με την φερόμενη εκβίαση του Ζαχαρίου σε βάρος του Μανούση, ιδίως με την καταγεγραμμένη από τον Μανούση απειλή του Ζαχαρίου ότι κοίταξε, διότι ο ανταγωνιστής σου με βάζει να συμπληρώσω μόνος μου το ποσό.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στον διαγωνισμό προκρίθηκε ως μειοδότης εταιρεία συμφερόντων Μανούση, ύστερα από αποκλεισμό της εταιρείας συμφερόντων του ανταγωνιστή του Α. Αγούδημου, ύστερα από ένσταση του Μανούση και απόφαση της Επιτροπής Ενστάσεων στην οποία (διορισμένη από τον πρώην Υπουργό) συμμετείχε για μοναδική φορά ο στενός συνεργάτης του Αρ. Παυλίδη Βαρδουλάκης. Όμως παρ' όλα αυτά, αρχικά ο Αρ. Παυλίδης στις αρχές Νοεμβρίου 2006 με απόφασή του, παρέτεινε για 4 μήνες την σύμβαση που εκτελούσε το πλοίο «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» συμφερόντων Α. Αγούδημου, για τη γραμμή ΣΑΜΟΥ/ΙΚΑΡΙΑΣ-ΧΙΟΥ-ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ-ΛΗΜΝΟΥ-ΚΑΒΑΛΑΣ, η οποία έληγε στις 31.10.2006 (και η οποία περιγράφαμε πιο πάνω πως περιήλθε στο εν λόγω πλοίο σε αντικατάσταση του πλοίου «ΜΑΡΙΝΑ» άλλης εταιρείας συμφερόντων Γερ. Αγούδημου). Στη συνέχεια στις 21.2.2007, ενώ εκκρεμούσε στο Σ.τ.Ε. αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της εταιρείας του Α. Αγούδημου για τον αποκλεισμό της εταιρείας του και του πλοίου «ΠΗΝΕΛΟΠΗ» από τον επίμαχο διαγωνισμό, με νέα απόφασή του ο Αρ. Παυλίδης παρέδωσε με απ' ευθείας ανάθεση την πιο πάνω γραμμή στην ήδη αποκλεισθείσα από τον διαγωνισμό εταιρεία του Αγούδημου, μέχρι την ολοκλήρωση της δικαστικής διαμάχης γύρω από τον διαγωνισμό και την υπογραφή της οριστικής σύμβασης ανάθεσης και όχι στην αναδειχθείσα μειοδότη εταιρεία συμφερόντων Μανούση. Και τούτο ενώ ο Αγούδημος προσφεύγοντας στο Σ.τ.Ε. κατά του αποκλεισμού του από την Επιτροπή Ενστάσεων, δεν είχε πάρει προσωρινή διαταγή, ώστε να μπορεί νόμιμα, σύμφωνα με το ν. 2522/1997, να μπλοκάρει την κατακύρωση του διαγωνισμού υπέρ του μειοδότη, ο δε Αρ. Παυλίδης είχε εν τω μεταξύ, με απόφασή του από 17.1.2007, κατακυρώσει άλλες γραμμές που είχαν προκηρυχθεί με τον ίδιο επίμαχο διαγωνισμό. Μάλιστα ο μάρτυς Ευστρ. Γεωργής (πρόεδρος της Επιτροπής Διαεργασίας του επίμαχου διαγωνισμού ανέφερε στην κατάθεσή του πως συνηθιζόταν μεν να ανατίθεται προσωρινά (μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών του διαγωνισμού) μια γραμμή σε αυτόν που την εκτελούσε μέχρι τον διαγωνισμό, όμως δεν συνηθιζόταν η προσωρινή αυτή ανάθεση να γίνεται σε κείνον που αποκλείστηκε από το διαγωνισμό. Δικαιολόγησε όμως την επιλογή του τότε Υπουργού Παυλίδη, λέγοντας ότι επρόκειτο για μια ιδιάζουσα περίπτωση, όπου υπήρχε μεγάλη δικαστική διαμάχη.

Στη συνέχεια, αφού ήδη από 27.3.2007 είχε απορριφθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Αγούδημου για τον αποκλεισμό της εταιρείας του από τον διαγωνισμό, τελικά ο Αρ. Παυλίδης, με απόφασή του στις 26.4.2007 κατακύρωσε τις πιο πάνω δύο <<άγονες γραμμές>> στην εταιρεία του Μανούση, αφού όμως είχε ζητήσει γνωμοδότηση από τον Νομ. Σύμβουλο του Υπουργείου για την ενέργειά του αυτή. Όμως,

στην απόφαση κατακύρωσης προβλεπόμενος χρόνος λήξης της σύμβασης και για τις δύο γραμμές η 30.10.2008, ενώ η προκήρυξη του διαγωνισμού πρόβλεπε διετή διάρκεια.

Παρά την πιο πάνω κατακύρωση υπέρ της εταιρείας του Μανούση, η συγκεκριμένη γραμμή ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ, συνέχισε και παρά τις έγγραφες διαμαρτυρίες του Μανούση, να εξυπηρετείται από την εταιρεία του Αγούδημου. Μόλις στις 11.6.2007 ανατέθηκε προσωρινά, με απόφαση του Αρ. Παυλίδη, με απ' ευθείας ανάθεση στην εταιρεία του Μανούση, η προσωρινή εξυπηρέτηση της πιο πάνω γραμμής και της γραμμής ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ενώ εκκρεμούσε στο Σ.τ.Ε. νέα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Αγούδημου, κατά της ως άνω κατακύρωσης.

Και αυτή όμως η προσωρινή ανάθεση των πιο πάνω γραμμών στην εταιρεία του Μανούση, έγινε με δυσμενείς όρους. Συγκεκριμένα για μεν την γραμμή ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ προβλεφθηκε επέκταση του δρομολογίου μέχρι την Χίο (κάτι που δεν πρόβλεπε η διακήρυξη του διαγωνισμού) και με μίσθωμα 24.000 ανά δρομολόγιο, μικρότερο της προσφοράς της εταιρείας του Μανούση με το οποίο συμμετείχε και ανακηρύχθηκε μειοδότης στο διαγωνισμό. Για δε την γραμμή ΣΑΜΟΣ/ΙΚΑΡΙΑ-ΧΙΟΣ-ΜΥΤΙΛΗΝΗ-ΛΗΜΝΟΣ-ΚΑΒΑΛΑ προβλεπόταν μηδενικό μίσθωμα, ενώ στην προκήρυξη υπήρχε μίσθωμα και η μειοδότης εταιρεία του Μανούση είχε κάνει συγκεκριμένη προσφορά. Το μηδενικό μίσθωμα συμφωνήθηκε εξ ανάγκης από τον Μανούση, προκειμένου να αποτρέψει την ζημιά που υφίστατο από το γεγονός ότι αν και μειοδότης από το Νοέμβριο 2006 για 7 μήνες όλη εταιρεία, εκείνη του ανταγωνιστή του εκτελούσε την γραμμή έναντι μισθώματος.

Δ) Το δικαίωμα του Υπουργού να παρατείνει (μετά από σύμφωνη γνώμη του Σ.Α.Σ.) για 4 μήνες τις συμβάσεις ανάθεσης στις <<άγονες γραμμές>>, καθώς επίσης και το δικαίωμα, κατ' απόλυτη επιλογή του, να αναθέτει προσωρινά, με απ' ευθείας ανάθεση μια <<άγονη γραμμή>>, μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού και τη σύναψη της σχετικής σύμβασης, δικαιώματα τα οποία άσκησε ο Αρ. Παυλίδης στον επίμαχο με ημερομηνία έναρξης την 21.11.2006 διαγωνισμό, καθιερώθηκαν με νομοθετική ρύθμιση και συγκεκριμένα υπουργική τροπολογία. Η τροπολογία αυτή κατατέθηκε στις 26.11.2006 (5 μόλις ημέρες πριν από την λήξη των συμβάσεων της περιόδου 2005-2006), σε άσχετο ν/σ, που αφορούσε το πυροσβεστικό σώμα, ενσωματώθηκε ως άρθρο 27 στον μετέπειτα δημοσιευθέντα ν. 3511/2006 και εφαρμόστηκε άμεσα από τον τότε Υπουργό Παυλίδη, μάλιστα πριν καν δημοσιευτεί ο σχετικός νόμος στο ΦΕΚ.

Ε) Δεν μπορεί παρά να προβληματίσουν δύο συγκεκριμένες αναφορές που έγιναν στην Επιτροπή. Μια από τον στενό συνεργάτη του Αρ. Παυλίδη, Ανδρ. Βαρδουλάκη, ο οποίος σε ερώτηση σχετικά με το νόημα της αποστολής φωτογραφιών από τον Μανούση στον τότε Υπουργό γύρω στις 25.11.2006, που απεικόνιζαν τον Ζαχαρίου στα γραφεία της εταιρείας Μανούση, απάντησε ότι ήταν μέσω πίεσης προς τον Υπουργό: <<ή μου κάνεις το χατίρι ή τα βγάζω στη φόρα>>. Και η άλλη από τον ίδιο τον πρώην Υπουργό Αρ. Παυλίδη, ο οποίος εξεταζόμενος ενώπιον της Επιτροπής στις 15.4.2009 και σε σχετική ερώτηση για ποιο λόγο κατέθεσε την από 27.4.2007 μηνυτήρια αναφορά στον Εισαγγελέα του Α.Π. απάντησε ότι: <<Λέω ότι αν δεν πάω, αυτός θα με έχει όμηρο δια βίου>>. Τι φοβόταν ο πρώην Υπουργός και οι στενοί του συνεργάτες; Τι θα μπορούσε ο Μανούσης να βγάλει στη φόρα και με ποιο τρόπο θα μπορούσε να κρατάει δια βίου όμηρο τον τότε Υπουργό;

ΣΤ) Ενώ μετά την συνομιλία του με τον Αρ. Παυλίδη στις 27.4.2007 ο Ζαχαρίου παραιτήθηκε από διευθυντής του πολιτικού γραφείου του τότε Υπουργού, ο οποίος απεδέχθη την παραίτηση, ελάχιστες μέρες μετά, αρχές Μαΐου επαναπροσλήφθηκε από τον Αρ. Παυλίδη ως ειδικός του σύμβουλος, παραμένοντας ουσιαστικά στην ίδια θέση. Μάλιστα, ο Αρ. Παυλίδης, την επαναπροσλήψη του Ζαχαρίου δεν την ανα-

κοίνωσε στον κ. Αγγέλου, με τον οποίο συνομίλησε και ενημέρωσε, μετά την από μέρους του κατάθεση της από 27.4.2007 μηνυτήριας αναφοράς στον Εισαγγελέα του Α.Π.. Ούτε βεβαίως για το ότι στον επίμαχο διαγωνισμό μειοδότησε εταιρεία συμφερόντων του Μανούση. Συνέχισε δε να στηρίζει τον Ζαχαρίου σε όλες τις φάσεις της ποινικής διαδικασίας ενώπιον των δικαστικών αρχών.

Δ. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΑ

Κατά τη γνώμη μας, είναι αναγκαίο να ερευνηθούν περισσότερο ορισμένα ζητήματα που προέκυψαν από τα στοιχεία της δικογραφίας, αλλά και από τις εργασίες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Τέτοια ζητήματα είναι:

1. Η ενδελεχέστερη έρευνα και εκτίμηση της συνολικής συμπεριφοράς του εφοπλιστή Μανούση και ειδικότερα:

α) Για ποιο λόγο επέλεξε να υποκύψει στον φερόμενο σε βάρος του εκβιασμό και να καταβάλει τα όσα φέρεται ότι κατέβαλε και με τον τρόπο με τον οποίο φέρεται να κατέλαβε και δεν προτίμησε να προσφύγει εκείνος στη δικαιοσύνη και να αποκαλύψει όλες τις πτυχές της υπόθεσης από την αρχή.

β) Έρευνα του τρόπου ανταπόκρισής του στις υποχρεώσεις τις οποίες αναλάμβανε μέσω των συμβάσεων ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας για τις λεγόμενες <<άγονες γραμμές>>, ζητήματα για τα οποία υπήρξαν συγκεκριμένες καταγγελίες ορισμένων μαρτύρων που εξετάστηκαν στην Επιτροπή, αλλά και έγγραφες καταγγελίες φορέων των νησιών του Βορείου Αιγαίου.

2. Η αναζήτηση τυχόν περαιτέρω ποινικών ευθυνών, όπου και αν τυχόν αυτές ανήκουν, και η επέκταση του κατηγορητηρίου σε σχέση με την εξέλιξη του επίμαχου διαγωνισμού, αλλά και η αναζήτηση τέτοιων πιθανά ευθυνών και σε άλλες καταγγελλόμενες τόσο από τον Μανούση όσο και από ορισμένους άλλους μάρτυρες που εξετάστηκαν στην Επιτροπή, διαγωνιστικές διαδικασίες για τις <<άγονες γραμμές>>.

Ε. ΤΕΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

1. Αναφορικά με τα πολιτικά συμπεράσματα που προκύπτουν από την εξεταζόμενη υπόθεση θα θέλαμε για μια ακόμα φορά να τονίσουμε πως η υπόθεση αυτή συνδέεται, είναι αποτέλεσμα της επί χρόνια τώρα ακολουθούμενης από τις Κυβερνήσεις του δικομματισμού αντιλαϊκής πολιτικής αναφορικά και με τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες, στα πλαίσια των κατευθύνσεων της Ε.Ε. Αυτή η πολιτική, που οι ολέθριες συνέπειές της για τους νησιώτες, τους ναυτεργάτες και τους επιβάτες των πλοίων έχει χειροτερέψει με την άρση του καμποτάζ, είναι η μήτρα που γεννάει την διαπλοκή μεταξύ κράτους εφοπλιστών και υπηρεσιακών παραγόντων.

Η εξεταζόμενη υπόθεση αποτελεί έκφραση μιας από τις αντιθέσεις του εκμεταλλευτικού συστήματος που ζούμε και που αφορά στον χώρο των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, την αντίθεση ανάμεσα στο κοινωνικό αγαθό που είναι η επικοινωνία των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα από τη μια και η παράδοση αυτού του αγαθού στα χέρια μιας χούφτας επιχειρηματιών, οι οποίοι το εκμεταλλεύονται με στόχο το κέρδος.

Η αντίθεση αυτή με ένα τρόπο μπορεί να λυθεί προς όφελος του λαού. Η ακτοπλοϊκή συγκοινωνία να περάσει στα χέρια ενός κράτους, μιας λαϊκής εξουσίας, που θα μπορεί και θα θέλει να εξασφαλίσει για όλο τον λαό φτηνές και ασφαλείς συγκοινωνίες, στα πλαίσια μιας κεντρικά σχεδιασμένης οικονομίας, που θα στοχεύει στην όλο και σε ανώτερο επίπεδο κάλυψη των συνεχώς διευρυνόμενων λαϊκών αναγκών.

2. Αναφορικά με το ποινικό μέρος της εξεταζόμενης υπόθεσης θεωρούμε α) ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους του Παναγ. Ζαχαρίου του αδικήματος της από πρόθεση και με περισσότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια εκβίασης, με τη χρήση από μέρους του απειλή βλάβης της επιχείρησης που ασκεί ο εξαναγκαζόμε-

νος στην συγκεκριμένη περιουσιακή διάθεση και υφιστάμενος αντίστοιχη περιουσιακή ζημία εφοπλιστής Φωτ. Μανούσης, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 385 παρ. 1 περ. β' και 98 του Π.Κ.. Σε βάρος του Ζαχαρίου αλ-λωστε ήδη έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για το ως άνω αδίκημα. Και β) ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση από μέρους του πρώην Υπουργού Αριστοτέλη Παυλίδη του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας στην παραπάνω πιθανολογηθείσα με επαρκείς ενδείξεις ως τελεσθείσα από τον Παναγ. Ζαχαρίου εκβίαση υπό τις περιστάσεις που αμέσως πιο πάνω περιγράφονται, αδίκημα το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 46 παρ. 1 εδ. α', 98 και 385 παρ. 1 περ. β' του Π.Κ. και ότι χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση και άλλων πλευρών της υπόθεσης για το ενδεχόμενο τέλεσης και άλλων αδικημάτων, όπως δωροδοκία, παράβαση καθήκοντος, απιστία κ.α..

Πρέπει, επομένως, η Ολομέλεια της Βουλής, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ.3 Σ., το άρθρο 157 Κ.τ.Β. και τα άρθρα 6 και 7 του ν. 3126/2003 να αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αριστοτέλη Παυλίδη για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση τελεσθείσα από τον τότε διευθυντή του πολιτικού του γραφείου Παναγ. Ζαχαρίου σε βάρος του εφοπλιστή Φωτ. Μανούσης, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται πιο πάνω. Αυτόχρονα με βάση τα παραπάνω χρειάζεται διεύρυνση του κατηγορητηρίου. Επίσης πρέπει η ως άνω δίωξη να συμπεριλάβει υποχρεωτικά και τον Παναγ. Ζαχαρίου.

Αθήνα 29-4-2009

Βαρβάρα (Βέρα) Νικολαΐδου

Βουλευτής ΚΚΕ

Μέλος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
(ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α.)**

**ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΟΥΚΑΛΗ

Κατόπιν σχετικής πρότασης βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, η Ολομέλεια της Βουλής αποφάσισε, στις 6/4/2009, τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής (άρθρα 86 παρ. 3 Συντάγματος, 153 κ.ε. ΚτΒ και 5 του Ν. 3126/2003) προκειμένου να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Αριστ. Παυλίδη για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε εκβίαση.

Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, την αξιολόγηση όλου του αποδεικτικού υλικού που τέθηκε στη διάθεσή μου και ειδικότερα από τις ένορκες καταθέσεις, τα έγγραφα που είτε περιείχονταν στη δικογραφία, που απέστειλε στην Επιτροπή, ο 20ος τακτικός ανακριτής, είτε οι εμπλεκόμενοι είτε προμηθεύτηκε αυτογνωμόνως η επιτροπή, συντάξα και καταθέτω τη πιο κάτω πορισματική μου έκθεση.

I. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρέπει, κατ' αρχήν να επισημανθούν οι αρμοδιότητες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής του άρθρου 156 ΚτΒ και το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της. Από την απλή ανάγνωση των σχετικών διατάξεων (Σύνταγμα. ΚτΒ και Νόμος περί ευθύνης υπουργών) προκύπτει με σαφήνεια ότι στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής ΔΕΝ εντάσσεται η πορισματική κρίση περί της παραπομπής ή μη του ελεγχόμενου υπουργού στο Ειδικό Δικαστήριο, αλλά ΜΟΝΟ η διερεύνηση της οικονομικής και ουσιαστικής ανάγκης για την άσκηση κατ' αυτού ποινικής δίωξης.

Η πιο πάνω επισήμανση, αν και φαίνεται περιττή, καθίσταται αναγκαία από το γεγονός της πρωτοφανούς εκούσιας ή ακούσιας πρόκλησης σύγχυσης σχετικά με τη δέθεν αρμοδιότητα της

Επιτροπής να προτείνει την παραπομπή του ελεγχόμενου υπουργού στο Ειδικό Δικαστήριο. Η δε απόφαση της Ολομέλειας θα αποφασίσει επί της πρότασης αυτής. Όταν είναι σαφές ότι η σχετική πρόταση της Επιτροπής και η αντίστοιχη απόφαση της Ολομέλειας θα περιοριστεί αποκλειστικά και μόνο επί του ερωτήματος, εάν θα ασκηθεί ή όχι ποινική δίωξη κατά του ελεγχόμενου υπουργού και τίποτε πέραν αυτού. Η απόφαση περί της παραπομπής του ή μη, είναι πλέον αρμοδιότητα του 5μελούς δικαστικού συμβουλίου από ανώτατους δικαστές (Α.Π και ΣτΕ), το οποίο διενεργεί και τη τακτική ανάκριση επί των αδικημάτων για τα οποία η Ολομέλεια έχει ασκήσει ποινική δίωξη.

II.- Κατά το άρθρο 156 του ΚτΒ, η Ειδική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης «έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών όταν αυτός διενεργεί προκαταρκτική εξέταση». Σύμφωνα με το άρθρο 31 ΚΠΔ ο Εισαγγελέας ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να κρίνει, βάσει και όσων ορίζονται στο ίδιο παραπάνω άρθρο, αν συντρέχει η περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για συγκεκριμένη πράξη και να ενεργήσει τα περαιτέρω κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ. Η προκαταρκτική εξέταση κατατείνει στη διαπίστωση της ύπαρξης των επαρκών ενδείξεων, οι οποίες είναι προϋπόθεση για την άσκηση ποινικής δίωξης. Δηλαδή η ποινική δίωξη κινείται μόνο εφ' όσον προκύψουν επαρκείς ενδείξεις. Η προκαταρκτική εξέταση συνίσταται στη διακρίβωση των επαρκών ενδείξεων και η ποινική δίωξη συνίσταται στη διαλεύκανση της αξιοποίησης πράξης. Επαρκείς δε ενδείξεις στοιχειοθετούνται, εάν τα στοιχεία που αξιολογούνται είναι αρκετά για να πιθανολογηθεί η βεβαίωση συμβάντων ή πραγμάτων, στη συγκεκριμένη δε περίπτωση οι αντικειμενικές υποστάσεις των αδικημάτων.

Οι τροποποιήσεις που επέφερε στο θεσμό της προκαταρκτικής εξέτασης αλλά και στη δυνατότητα του Εισαγγελέα να αξιολογεί το περιεχόμενό της, ο Ν.3160/2003 ανέτρεψε παγιωμένες θεωρίες ετών. Σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις, ο Εισαγγελέας πρέπει να ασχολείται με όλες τις πτυχές της υπόθεσης και συγκεκριμένα με τις θετικές προϋποθέσεις, όπως π.χ. τους όρους των άρθρων 14 ΠΚ, τους εξωτερικούς όρους του αξιοποιήσιμου αλλά και τις αρνητικές όπως π.χ τα κωλύματα που εμποδίζουν τη γέννηση της ποινικής δίωξης, τη συνδρομή των δικονομικών προϋποθέσεων. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του πιο πάνω νόμου «για την κίνηση (άσκηση) ποινικής δίωξηςαπαιτείται προηγούμενη συγκέντρωση ουσιαστικών στοιχείων, με προκαταρκτική εξέτασηκαι αιτιολογημένη κρίση του εισαγγελέα ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση ποινικής δίωξης». Μάλιστα δε η προαναφερόμενη αιτιολογημένη κρίση οφείλει να εκφέρεται με έγγραφη παραγγελία του εισαγγελέα, ώστε να μπορεί να ελεγχθεί η βασιμότητα της ποινικής δίωξης, που ασκείται. Κοντολογίς, σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις ο Εισαγγελέας, προκειμένου να αχθεί σε απόφαση περί άσκησης ποινικής δίωξης ασχολείται και με ουσιαστικές προϋποθέσεις του αδικήματος.

III.- Στο ίδιο πλαίσιο, όπως παραπάνω αναφέρθηκε και η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή, κατά τη διενέργειά της προκαταρκτικής εξέτασης οφείλει να κρίνει: 1) την κατ' αρχήν επάρκεια των ενδείξεων που επιβάλουν την άσκηση δίωξης κατά του ελεγχόμενου υπουργού και 2) να προσδιορίσει στο πόρισμά της που υποβάλλει προς την ολομέλεια της Βουλής και το νομικό χαρακτηρισμό της πράξης, που αποδίδεται, σύμφωνα με το ιστορικό στον ελεγχόμενο Υπουργό και για τις οποίες ζητείται, κατά την αποκλειστική κρίση της Ολομέλειας της Βουλής, η άσκηση της δίωξης.

Υποστηρίζεται από τον Κ. Σταμάτη ότι η διαδικασία ποινικής δίωξης κατά όσων διετέλεσαν μέλη κυβερνήσεων «δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά μια παράλληλη λύση, που επιβάλλεται από τη φύση του πράγματος». Δηλαδή η απόφαση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης κατά Υπουργού στηρίζεται στις ίδιες δικονομικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 43 ΚΠΔ και αναφέρονται σε κάθε πολίτη, πλην όμως η ιδιαίτερη ιδιότητα του υπουργού οδήγησε στην ειδική ρύθμιση της αξιολόγησης των προαναφερόμενων προϋποθέσεων όχι από ένα

μονοπρόσωπο όργανο (Εισαγγελέας) αλλά από ένα συλλογικό, δηλαδή την Ειδική Επιτροπή του άρθρου 156 ΚτΒ και τελικά από την Ολομέλεια της Βουλής.

Τι συμβαίνει όμως εάν, λόγω διαφορών σκόπιμων ή μη πλημμελειών οι αρμοδιότητες αυτές διαπλεχθούν ή και αλληλοεπικαλυφθούν, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό που να μπορούμε να μιλήσουμε και για θεσμική παρέμβαση της μιας εξουσίας στις αρμοδιότητες της άλλης;

IV.- ΕΠΙΔΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Η ποινική διερεύνηση της υπόθεσης, που αφορά στις εργασίες της Επιτροπής εκίνησε από την από 27/4/2007 χειρόγραφη μηνυτήρια αναφορά του κ. Αριστ. Παυλίδη προς τον εισαγγελέα του Α.Π. κ. Σανιδά. Επ' αυτής διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση από τον Εισαγγελέα Εφετών κ. Ντογιάκο, η οποία περατώθηκε στις 17/6/ 2008 με τη σύνταξη και αποστολή της προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών Αθήνας. Σύμφωνα με αυτήν η μεν μηνυτήρια αναφορά του κ. Παυλίδη τέθηκε στο αρχείο ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης βάσει δε της από 14/5/2007 προκαταρκτικής εξέτασης του κ. Φ. Μανούση, ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του στενού συνεργάτη και υπεύθυνου του πολιτικού γραφείου του κ. Παυλίδη, Παν. Ζαχαρίου για την πράξη της εκβίασης κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια (άρθρο 385 παρ. 1 περ.β ΠΚ).σε βάρος του Φ. Μανούση. Επακολούθησε η διενέργεια τακτικής ανάκρισης, η οποία ολοκληρώθηκε από τον 20ο Τακτικό Ανακριτή. Η ανάκριση περατώθηκε με τη λήψη απολογίας εκ μέρους του κατηγορουμένου Π. Ζαχαρίου επίκειται δε η παραπομπή του για να δικαστεί στο αρμόδιο Εφετείο Κακουρηγμάτων.

Η «μηνυτήρια κατάθεση» του κ. Φ. Μανούση, η οποία αναφέρεται στο ιστορικό της συγκεκριμένης υπόθεσης, κρίθηκε από τον αρμόδιο εισαγγελέα ότι περιείχε επαρκή στοιχεία ώστε να ασκηθεί in rem ποινική δίωξη επί της οποίας διενεργήθηκε τακτική ανάκριση.

Από όλη την προαναφερόμενη διαδικασία συνάγεται ότι περιεχόμενο της «μηνυτήριας κατάθεσης - καταγγελίας» του Φ. Μανούση τέθηκε υπόψη της τακτικής δικαιοσύνης και κατόπιν αιτιολογημένης αξιολόγησης του υλικού της δικογραφίας κρίθηκε και μάλιστα από ανώτερο δικαστικό λειτουργό ότι πληρούνται οι δικονομικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του Παν. Ζαχαρίου. Κρίθηκε δηλαδή ότι στοιχειοθετούνται επαρκή στοιχεία για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του Παν. Ζαχαρίου ως αυτουργού και κατά του κ. Αριστ. Παυλίδη ως ηθικού αυτουργού στο αδίκημα της εκβίασης κατά του κ. Φ. Μανούση.

Είναι προφανές ότι θα αποτελούσε σοβαρή αντινομία και αντίφαση να κρίνεται η καταγγελία Μανούση και το αποδεικτικό υλικό που τη συνοδεύει, ως επαρκή και βάσιμα, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του αυτουργού από τη τακτική δικαιοσύνη και να μην κρίνεται η καταγγελία ως επαρκής και βέβαιη από την επιτροπή ως προς τον φερόμενο ως «πρωταγωνιστή» της υπόθεσης, όταν μάλιστα «βασικός πρωταγωνιστής» της υπόθεσης υποδεικνύεται ο ελεγχόμενος πρώην υπουργός κ. Αριστ. Παυλίδης. Είναι θεσμικά ανεπίτρεπτο η οποιαδήποτε, εκ μέρους της Επιτροπής μας, αξιολόγηση της κρίσης του ανώτερου εισαγγελικού λειτουργού.

Η επαρκής βασιμότητα της μηνυτήριας κατάθεσης Μανούση ενισχύεται, όπως προαναφέρθηκε και από το γεγονός ότι η εναντίον του Μανούση καταγγελία του Αριστ. Παυλίδη, που υποβλήθηκε προς τον κ. εισαγγελέα του Α.Π., με την οποία καταγγελλόταν ο κ. Φ. Μανούσης ως εκβιαστής του, αρχειοθετήθηκε από τον εισαγγελέα εφετών, ως αβάσιμη.

Η ενότητα του ιστορικού της καταγγελίας, το σαφές περιεχόμενο αυτής και η επάρκειά της που επέβαλε την άσκηση ποινικής δίωξης, καθιστά απολύτως αναγκαία την ενότητα της δίωξης κατά πάντων των φερόμενων ως συμμετόχων της/των πράξεων και την ενότητα της περαιτέρω διαδικασίας ως προς όλους τους κατηγορούμενους, κατά τρόπο που διασφαλίζει και την ενότητα της περαιτέρω ανακριτικής διαδικασίας και την ασφάλεια της τελικής δικαστικής κρίσεως

Πρέπει, καταληκτικά, να επισημανθεί ότι η προαναφερόμενη

θεσμική «αταξία» όσον αφορά την αναντιστοιχία των διαφορών δικονομικών φάσεων της διαδικασίας μεταξύ Τακτικής Δικαιοσύνης και Βουλής, με τα συνεπακόλουθα σοβαρά θεσμικά προβλήματα αλληλοεπικάλυψης αρμοδιοτήτων, οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην αδικαιολόγητα μεγάλη, εκ μέρους του Αντεισαγγελέα Εφετών κ. Ντογιάκου, καθυστέρηση αποστολής της δικογραφίας στην Βουλή. Καθυστέρηση που στέρησε τη δυνατότητα παράλληλης διενέργειας των διαφορών φάσεων της ποινικής διαδικασίας, την αντισυνταγματική και παράνομη εξέταση, εκ μέρους του κ. Εισαγγελέα, ενός πρώην υπουργού που φερόταν εξ αρχής ως ο πρωταγωνιστής της υπόθεσης και στη συνέχεια η αξιολόγηση στοιχείων που τον αφορούσαν άμεσα.

V.- ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Προϊούσης της λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής καθίστατο εμφανής η, εκ μέρους των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, πλημμελέστατη σύνταξη της πρότασης για τη σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Λανθασμένα εγκλωβισμένοι στο, αμφιβόλου νομιμότητας, διαβιβαστικό έγγραφο του 20ου τακτικού ανακριτή προς τη Βουλή, περιόρισαν ανεπίτρεπτα τη δυνατότητα της Βουλής να προβεί στην ορθή αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού της δικογραφίας και στη συνέχεια στους ορθούς χαρακτηρισμούς των αξιόποινων πράξεων, που προέκυπταν απ' αυτό.

Παρ' όλα αυτά θεωρούμε ότι η δυνατότητα αυτή δεν «εξανεμίζεται» εντελώς, αφού το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο (Σύνταγμα, ΚτΒ και νόμος περί ευθύνης υπουργών) σε συνδυασμό με τις διατάξεις περί προκαταρκτικής εξέτασης και ποινικής δίωξης επιτρέπουν στην Ειδική Επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής, να προβούν σε ορθούς νομικούς χαρακτηρισμούς πράξεων, που προκύπτουν περιοριστικά από το πραγματικό υπόβαθρο, που περιεχόταν στην αίτηση που συζητήθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής.

Το ιστορικό της υπόθεσης, όπως αυτό διατυπώνεται στο έγγραφο της αίτησης, αλλά και περιλαμβάνονται στο υλικό του φακέλου της δικογραφίας, όπως αυτό το έλαβε υπόψη της η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή που διενήργησε την προκαταρκτική εξέταση, μαρτυρεί την ύπαρξη επαρκών (αποχρωσών) ενδείξεων τέλεσης των αδικημάτων α) της εκβίασης, στην οποία φέρεται ως ηθικός αυτουργός ο κ. Αριστοτέλης Παυλίδης και β) παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας), η οποία συνίσταται στην απαίτηση και απόληξη παράνομων ωφελημάτων εκ μέρους αυτού που φέρεται ότι ενέχεται στην εκβιαστική τακτική μέλους του γραφείου του τέως Υπουργού και του ιδίου, σε βάρος του πλοιοκτήτη Φ. Μανούση. Μάλιστα, η σχετική καταγγελία Μανούση, σαφής απ' την αρχή σύμφωνα με το ιστορικό αλλά κι επειδή προέρχεται από στέλεχος της αυτής με τον Αρ. Παυλίδη κομματικής παράταξης, επέβαλε την ανωτέρω νομική εκτίμηση στις καταγγελλόμενες πράξεις και παραλείψεις του ελεγχόμενου, πρώην Υπουργού. Τον προσήκοντα νομικό προσδιορισμό του ιστορικού της συμπεριφοράς όσων κρίνονται ως υπαίτιοι, από πλευράς μορφής αξιόποινων πράξεων, δίνει η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή, που διενήργησε την προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν ελεύθερης εκτίμησης και χωρίς να δεσμεύεται ούτε από το νομικό χαρακτηρισμό των πράξεων, που δόθηκε κατά τη δικαστική διαδικασία, ούτε από αυτή που αναφέρεται στην πρόταση των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ για την σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής, κατά τη νομική εκτίμηση αυτών. Για το σωστό χαρακτηρισμό των πράξεων αποφασίζει αρμοδίως και αποκλειστικά μόνη η Επιτροπή και στη συνέχεια η Ολομέλεια της Βουλής, η οποία και αποφαινεται επί του πορίσματος αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το συναφές προς αυτό άρθρο 157 του Κανονισμού της.

Από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν. 3126/2003, σύμφωνα με την οποία « η απόφαση για την άσκηση ποινικής δίωξης πρέπει να καθορίζει και να εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει και λειτουργεί ως άρση της ασυλίας, εάν ο Υπουργός έχει και τη βουλευτική ιδιότητα», προκύπτει σαφώς ότι η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή του άρθρου 156 του κανονισμού της Βουλής σε καμία περίπτωση

δεν δεσμεύεται από την πρόταση αλλά ούτε και από την απόφαση της ολομέλειας για τη σύστασή της, αλλά έχει σαφείς αρμοδιότητες να διατυπώνει αυτοτελώς και κατά την κρίση της τις αξιόποινες πράξεις και να ζητά από την ολομέλεια της Βουλής την άσκηση αντίστοιχης ποινικής δίωξης. Εάν ο νομοθέτης ήθελε να δεσμεύσει την Ειδική Επιτροπή ως προς τις πράξεις που θα έπρεπε να διερευνήσει είναι προφανές ότι η διατύπωση της παραγράφου 3 θα ήταν σαφέστερη ως προς αυτό, με την επανάληψη της παραγράφου 3 του άρθρου 154 της Βουλής αλλά και της πρότασης για τη σύστασή της. Και αυτό δεν το έκανε, αφού ήθελε την Επιτροπή να αξιολογεί, χωρίς περιορισμούς, το υλικό της δικογραφίας και να το υπαγάγει στην αντίστοιχη ποινική διάταξη. Αξίζει να σημειωθεί ότι η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του Ν. 3126/03 είναι μεταγενέστερη της παραγράφου 3 του άρθρου 154 του Κανονισμού της Βουλής, η οποία τροποποιήθηκε τελευταία στις 6/12/2001. Είναι, λοιπόν, σαφές ότι ο νομοθέτης του Ν. 3126/2003 γνώριζε το περιεχόμενο της παραγράφου 3 του άρθρου 156 ΚτΒ και δεν θέλησε να το επαναλάβει με άμεσο και έμμεσο τρόπο στο κείμενο του νόμου. Εξάλλου θα ήταν άκρως παράλογο να εγκλωβίζεται η Ειδική Επιτροπή από το περιεχόμενο της πρότασης για τη σύστασή της, αφού στην περίπτωση που διαπίστωνε, κατά τη διάρκεια των εργασιών της, τη διάπραξη και άλλων αδικημάτων ίσως και σοβαρότερων αυτών, που διερευνά, να μην μπορεί να τα ερευνά και να τα στοιχειοθετεί και να προβαίνει στις ανάλογες περειαίρες ενέργειες.

Η ορθή κατά τα προαναφερόμενα άποψή μας επικουρείται και από τη διάταξη την παράγραφο 4 του 6 του Ν 3126/03 σύμφωνα με την οποία «μετά την απόρριψη ...της πρότασης για την άσκηση ποινικής δίωξης νέα πρόταση που αφορά τα ίδια πρόταση και τις ίδιες πράξεις έστω και με διαφορετικό νομικό χαρακτηρισμό είναι σε κάθε περίπτωση απαράδεκτη». Δηλαδή, εάν η πρόταση για σύσταση της Επιτροπής και απόφαση της Ολομελείας χαρακτηρίσει λανθασμένα μια πράξη, και η Επιτροπή εντοπίσει το σφάλμα και θελήσει να το διορθώσει, αυτό είναι ανεπίτρεπτο σύμφωνα με την άποψη της στενής ερμηνείας, αφού δεν θα μπορεί να επανέλθει ούτε καν νέα πρόταση με το σωστό νομικό χαρακτηρισμό. Αντίθετη εκδοχή θα οδηγούσε σε απαράδεκτο περιορισμό της διαδικασίας της προκαταρκτικής εξέτασης. Εξ άλλου σκοπός των σχετικών ρυθμίσεων του Συντάγματος και του νόμου είναι η ουσιαστική διερεύνηση και ποινική αξιολόγηση των ελεγχόμενων πράξεων.

Η προαναφερόμενη ελεύθερη εκτίμηση της Επιτροπής περί της μορφής των πράξεων, που προκύπτει από την εκτίμηση του παθόντος υπό την κρίση του ιστορικού της υπόθεσης, η οποία δεν δεσμεύεται από την κατά το άρθρο 154 παρ. 3 του Κανονισμού της Βουλής πρόταση των βουλευτών για τη σύσταση της Επιτροπής και την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προκύπτει ευθέως από τους ορισμούς και των άρθρων 156 του κανονισμού (παρ.4 αυτού), στα οποία ορίζεται ότι η Επιτροπή, που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση «έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση». Όπως, δηλαδή ο Εισαγγελέας ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να κρίνει αν συντρέχει περίπτωση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένη πράξη και να ενεργήσει περαιτέρω κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ (βλ. Μπαρόπουλου, Ερμ. Κ. Ποινικής Δικονομίας, υπό το άρθρο 31), έτσι και η Ειδική Επιτροπή, που ορίζεται κατά το άρθρο 156 του κανονισμού της Βουλής και η οποία έχει λάβει την εντολή να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση, προσδιορίζει στο πόρισμά της που υποβάλλει προς την Ολομέλεια της Βουλής και το νομικό σχήμα της κάθε καταγγελλόμενης πράξης ή παράλειψης του ελεγχόμενου Υπουργού, για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης. Από το άρθρο δε 157 παρ. 3 του Κανονισμού της Βουλής, προκύπτει ότι η μυστική ψηφοφορία που επακολουθεί ενώπιον της Ολομέλειας και η απόφαση της Βουλής αφορά «στην πρόταση (πόρισμα) της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη, για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης». Προκύπτει σαφώς, δηλαδή, ότι η απόφαση της Βουλής για την άσκηση δίωξης κατά του ελεγχόμενου Υπουργού έχει ως αντικείμενο κρίση το πόρισμα της Επιτροπής που ενήργησε την προκαταρκτική εξέ-

ταση και όχι το περιεχόμενο της πρότασης βουλευτών, και ζητούν την άσκηση της δίωξης και της σύστασης της Επιτροπής, και το οποίο, άλλωστε άρθρο δεν μπορεί να συμπληρώσει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, το άρθρο 86 του Συντάγματος, κατά τρόπο αντικείμενο στους ορισμούς αυτού.

Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, το ίδιο ιστορικό της υπόθεσης, όπως περιλαμβάνεται στην αίτηση για τη συγκρότηση της Ειδικής Επιτροπής, συγκροτεί την αντικειμενική υπόσταση αμφοτέρων των πράξεων της εκβίασης και της παθητικής δωροδοκίας. Οι πράξεις αυτές, όταν αποδίδονται κατά του αυτού προσώπου, συρρέουν αληθώς, επειδή προσβάλλουν διαφορετικά έννομα αγαθά, η μεν εκβίαση κατατάσσεται στα εγκλήματα κατά περιουσιακών δικαιών, της ξένης περιουσίας, η δε παθητική δωροδοκία που κατατάσσεται στα υπηρεσιακά εγκλήματα που αφορούν στην νόμιμη άσκηση της υπαλληλικής εξουσίας, στο δημόσιο συμφέρον υπέρ πολιτείας και ανάγεται στη νόμιμη συζήτηση του καθήκοντος των υπαλλήλων. Αν και από την αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού προκύπτουν ενδείξεις και για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, αυτό δεν συρρέει αληθώς με τα προηγούμενα, αλλά απορροφάται από τα προηγούμενα αδικήματα.

VI.- ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Όπως προαναφέραμε η ποινική δίωξη κινείται μόνο εφόσον προκύψουν επαρκείς ενδείξεις. Επαρκείς δε ενδείξεις στοιχειοθετούνται, εάν τα στοιχεία που αξιολογούνται είναι αρκετά για να πιθανολογηθεί η βεβαίωση συμβάντων ή πραγμάτων, στη συγκεκριμένη δε περίπτωση οι αντικειμενικές υποστάσεις των αδικημάτων της εκβίασης και της παθητικής δωροδοκίας.

Από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που τέθηκε ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και ειδικότερα από το σύνολο των δικαστικών εγγράφων (προκαταρκτικής εξέτασης και τακτικής ανάκρισης), των εγγράφων που υπέβαλαν οι εμπλεκόμενοι, ή απόκτησε η Επιτροπή αυτογυμνώνως, τις καταθέσεις των μαρτύρων, προέκυψαν τα πιο κάτω αρκετά στοιχεία (επαρκή) που οδηγούν στην πιθανολόγηση (ενδείξεις) αντικειμενικής υπόστασης των προαναφερόμενων αδικημάτων:

1) Από τις μαρτυρικές καταθέσεις του κ. Φ. Μανούση αλλά και του δημάρχου Τήλου κ. Αλιφέρη, φαίνεται ότι η διαχείριση των υποθέσεων του υπουργείου Αιγαίου από τον στενό συνεργάτη του κ. Ζαχαρίου ήταν η συνήθης. Σύμφωνα με τη κατάθεση Μανούση, όταν ο ίδιος επισκέφθηκε διαμαρτυρούμενος τον κ. Παυλίδη φέρεται να του είπε: «έλα βρε Φώτη, τί στεναχωριέσαι; Παναγιώτη έλα εδώ, βρείτε τα με τον Παναγιώτη. Έχει παρόνο ο Μανούσος, βρείτε τα». Ο δε δήμαρχος Τήλου κ. Αλιφέρης κατέθεσε: «Έπαιρνα τηλέφωνο τον Υπουργό λοιπόν και του έλεγα «Τι γίνεται, Υπουργέ;». «Θα το κανονίσουμε. Έλα στο Υπουργείο να το δούμε και συζήτα με τον κ. Ζαχαρίου». Τότε γιατί συζητούσαμε; Γιατί με παρέπεμπε στον κ. Ζαχαρίου;

Σε σχετικές δε ερωτήσεις μου απάντησε:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Μπορείτε να μου πείτε, αν ο κ. Παυλίδης συνήθιζε να παραπέμπει όλους τους ενδιαφερόμενους περί την ακτοπλοία στον ιδιαίτερό του;

MARTYS (Αναστάσιος Αλιφέρης): Ναι, αυτό συνέβαινε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Εσάς σας είχε παραπέμψει πολλές φορές;

MARTYS (Αναστάσιος Αλιφέρης): Κάθε φορά που πήγαινα στο Υπουργείο ή έπαιρνα -γιατί είχα το πρόβλημα- «τι θα γίνει Υπουργέ;» «Έλα στο Υπουργείο». Όταν πήγαινα στο Υπουργείο «πείτε τα με τον Παναγιώτη και βλέπουμε».

2) Φέρεται ότι κατά τις επαφές Ζαχαρίου με Μανούση και Αλιφέρη χρησιμοποιεί πανομοιότυπες εκφράσεις, προκειμένου να απαιτήσει οικονομική βοήθεια. Καταθέτει ο Φ. Μανούσης ότι πρέπει να πληρώσει γιατί «Πρέπει να εξασφαλίσουμε τα γεράματα» ο δε Αλιφέρης ότι «Αυτά τα πράγματα για να τα ρυθμίσουμε, ναί θα τα κάνουμε, θα δούμε πως θα γίνει κλπ, ξέρετε υπάρχουν ανάγκες και εμείς τελειώνουμε το βίο μας και δεν έχουμε ...»

3) Από τη 2η προκαταρκτική του εξέταση (27/10/2007) ο Φ. Μανούσης καταθέτει ότι ο Ζαχαρίου του έκανε μνηεία, σχετικά με οφειλή του κ. Παυλίδη για την αγορά κατοικίας από τη κόρη του,

Αγγελική, κάτι το οποίο επαναλαμβάνει και κατά την, ενώπιον της Επιτροπής, κατάθεσή του: «Πόσο νομίζετε ότι θα κρατηθούμε ακόμα στην πολιτική και ο Υπουργός; Ο Υπουργός έχει υποχρεώσεις. Έχει πάρει σπίτι στην θυγατέρα του. Χρωστάει το σπίτι της θυγατέρας του», «Έχει υποχρεώσεις και οφείλει το σπίτι της θυγατέρας του», καταθέτει. Η βασιμότητα της αναφοράς πιθανολογείται από το γεγονός ότι κατά το κρίσιμο χρόνο (3/11/2006), που φέρεται η καταβολή του ποσού των 100.000 ευρώ, η κόρη του κ. Παυλίδη, όφειλε πράγματι δάνειο ύψους 130.000 ευρώ, που είχε λάβει τον Ιούλιο του ίδιου έτους από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

4) Πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω ο λόγος των πλήρως αποδεδειγμένων επισκέψεων του κ. Ζαχαρίου στα γραφεία των εταιρειών Μανούση. Ο ίδιος ο κ. Παυλίδης τις χαρακτήρισε αδικαιολόγητες, αποτέλεσαν δε προσηχηματική αιτία, όπως αποδείχθηκε για την «απομάκρυνσή» του από τη θέση του υπεύθυνου του πολιτικού του γραφείου.

5) Ακόμα δεν έχουν διαλευκανθεί οι πηγές προέλευσης του ποσού των 40.000 ευρώ, που κατατέθηκαν τμηματικά στους λογαριασμούς του κ. Ζαχαρίου κατά το χρονικό διάστημα από 5 έως και 7 Νοεμβρίου 2006, δηλαδή αμέσως μετά την ημερομηνία (3/11/2006), που φέρεται ότι έλαβε το ποσό των 100.000 ευρώ.

6) Η καταβολή του ποσού των 100.000 ευρώ προς τον κ. Παν Ζαχαρίου, βεβαιώνεται από τους μάρτυρες Μακρή και Αναγνωστοπούλου, με τον πρώτο να διευκρινίζει ότι είδε τον Ζαχαρίου, κατά τη στιγμή της αποχώρησής του από τα γραφεία της εταιρείας, να κρατά τη συσκευασία με τα χρήματα, που λίγο πριν είχε παραδώσει στον κ. Μανούση. Πρέπει να επισημανθεί ότι στη παρούσα φάση της ποινικής διαδικασίας δεν επιτρέπεται η αξιολόγηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων αυτών.

7) Άξια περαιτέρω διερεύνησης, προκειμένου να στοιχειοθετηθεί ή μη, η γνώση του κ. Παυλίδη για τις πράξεις του συνεργάτη του κ. Ζαχαρίου, συνιστά η τουλάχιστον περιέργη αλληλουχία των γεγονότων κατά το 3ήμερο 25-27/4/2007. Σύμφωνα με τις καταθέσεις Παυλίδη και Ζαχαρίου, οι επίδικες φωτογραφίες (απόπειρα εκβίασης) στάλθηκαν από τον Μανούση στον Ζαχαρίου στις 25/4/2007, η απόφαση κατακύρωσης του εκκρεμούς διαγωνισμού υπογράφηκε από τον κ. Παυλίδη στις 26/4/2007 και το τηλεφώνημα από τον κ. Αγγέλου προς τον κ. Παυλίδη έγινε στις 27/4/2007. Πιθανολογείται σοβαρά (έως αυτονόητα) ότι όταν ο Ζαχαρίου έλαβε τις φωτογραφίες το ανέφερε τηλεφωνικά, ΑΜΕΣΩΣ προς τον κ. Παυλίδη, στη Μυτιλήνη όπου βρισκόταν. Την ίδια ημέρα (25/4) τηλεφώνησε στο νομικό σύμβουλο του υπουργείου κ. Χαλαραμπίδη και του ζήτησε επείγουσα ατομική γνωμοδότηση προκειμένου να υπογράψει αυθυμερόν την κατακυρωτική απόφαση. Επ' αυτού ο κ. Χαλαραμπίδης κατάθεσε ενώπιον της Επιτροπής μας: «.....μου λέει (ο κ. Παυλίδης): «Θέλω ατομική διότι το βράδυ φεύγω με το αεροπλάνο» και κάθισα από το πρωί μέχρι το απόγευμα με τη νομολογία, με το κομπιούτερ, με την ΝΟΜΟΣ, με ό,τι μπορούσα να βρω και γνωμοδότησα αυτό». Το απόγευμα της ίδιας ημέρας (26/4/2007) και λίγο πριν αναχωρήσει για την Αθήνα, υπέγραψε την απόφαση κατακύρωσης των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού, κάτι το οποίο φαίνεται να επιδίωκε ο κ. Μανούσης με την αποστολή των φωτογραφιών, αλλά και με τη διατύπωση παραπόνων προς το ιδιαίτερο γραφείο του κ. Πρωθυπουργού. Όταν δε την επόμενη ημέρα (27/4/2007) επικοινωνεί μαζί του ο κ. Αγγέλου προκειμένου να του μεταφέρει τις αιτιάσεις του κ. Μανούση σχετικά με την αδικία που υφίσταται - προφανώς λόγω της καθυστέρησης κατακύρωσης του διαγωνισμού - ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ - περιέργα - να του αναφέρει ότι μόλις την προηγούμενη ημέρα είχε ήδη υπογράψει την απόφασή του. Σε σχετικό ερώτημα που του τέθηκε απάντησε ότι δεν το θεώρησε «επιβεβλημένο»!!

8) Ακόμα και μετά την απόφαση κατακύρωσης καθυστέρησης αδικαιολόγητα την υπογραφή της σύμβασης με την εταιρεία Μανούση, με επιχείρημα τις νέες προσφυγές της εταιρείας Αγούδημου, με περιεχόμενο πανομοιότυπο με εκείνες που είχαν πρόσφατα κριθεί και απορριφθεί από το ΣτΕ. Σε σχετική ερώτηση προς τον νομικό σύμβουλο κ. Χαλαραμπίδη, εάν ζητήθηκε νέα γνωμοδότηση για την προσωρινή ανάθεση της γραμμής,

απάντησε αρνητικά και όταν ζητήθηκε η γνώμη του θεωρώ ότι ήταν εμμέσως σαφές ότι θα έπρεπε να ανατεθεί στην εταιρεία Μανούση.

9) Σοβαρή ένδειξη πιθανής γνώσης του πρώην υπουργού κ. Παυλίδη για τις ελεγχόμενες ενέργειες του κ. Ζαχαρίου συνιστά η, τουλάχιστον ανακόλουθη, συμπεριφορά του αμέσως μετά την ενημέρωσή του από τον κ. Αγγέλου. «Γίναμε μαλλιά κουβάρια», «Δεν έγιναν (οι επισκέψεις) με τη συγκατάθεσή μου» κατέθεσε ο κ. Παυλίδης και ουσιαστικά απαίτησε και έλαβε αυθυμερόν (27/4/2007) την παραίτησή του κ. Ζαχαρίου, την οποία παρέδωσε, για ευνόητους λόγους, στον κ. Αγγέλου, λησμονώντας όμως να τον ενημερώσει ότι την ίδια ημέρα τον «επαναπροσέλαβε» ως ειδικό του συνεργάτη. Την παράλειψή του αυτή την εξήγησε, ως εξής, σε σχετική ερώτηση: «Πάντως, η αντίδρασή μου, καθ' όσον αφορά στον κ. Αγγέλου ήταν «πάρτε την παραίτηση του Διευθυντού μου». Τα υπόλοιπα δεν τα θεώρησα ότι ήταν ιδιαίτερας σημασίας.»

Αξιολόγηση τραπεζικών λογαριασμών

Για άλλη μια φορά, με καθυστέρηση και με πολλά σκοτεινά σημεία, τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής, οι τραπεζικοί λογαριασμοί της οικογένειας του κ. Αριστ. Παυλίδη. Λόγω της καθυστερημένης αποστολής τους, ήταν σχεδόν αδύνατον μέχρι και το τέλος της λειτουργίας της Επιτροπής να συμπληρωθούν τα κενά και να γίνει σωστή αξιολόγηση της πορείας του χρήματος. Ιδιαίτερη αξιολόγηση έγινε στους λογαριασμούς του αδερφού του τέως Υπουργού κ. Αναστ. Παυλίδη και αυτό γιατί η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να διερευνήσει πιθανό συσχετισμό της πολιτικής δραστηριότητας του τέως Υπουργού με την κίνηση των λογαριασμών του αδερφού του. Η εκ μέρους των εμπειρογνομόνων της Τράπεζας της Ελλάδας, αξιολόγηση των λογαριασμών και το σχετικό πόρισμα που μας παρέδωσε περιπλέκουν περαιτέρω την κατάσταση. Εντοπίστηκαν ροές εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ από και προς τους λογαριασμούς του κ. Αναστ. Παυλίδη, με άγνωστη προέλευση ή παραλήπτες, εισροή σημαντικών ποσών σε λογαριασμούς της κόρης και της συζύγου του τέως Υπουργού από τράπεζα της Αμερικής δίχως να είναι γνωστή η αρχική προέλευση των χρημάτων κλπ. Παρόλα αυτά ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσαν τα πιο κάτω στοιχεία:

1. Τον επίδικο λογαριασμό που ο κ. Αναστ. Παυλίδης διατηρούσε στο υποκατάστημα Βουλής της Εθνικής Τράπεζας και από τον οποίο εκταμιεύτηκε το ποσό των 210.000 ευρώ για την αγορά του σπιτιού της κόρης του κ. Αριστ. Παυλίδη, διαχειριζόταν σχεδόν αποκλειστικά και ουσιαστικά χωρίς λογοδοσία από τον ίδιο τον τ. Υπουργό, βάσει πληρεξουσίου από τον αδερφό του. Το γεγονός αυτό χρήζει περαιτέρω διερεύνησης, αφού ο τ. Υπουργός εμφανίζεται ως «οιονεί» δικαιούχος του λογαριασμού και αφετέρου, οι αναλήψεις που φαίνονται σε αυτόν κατά το διάστημα Δεκ. 2005- Φεβ. 2006 και αφορούν - όπως φαίνεται- στην ανακαίνιση του διαμερίσματος, χορηγήθηκαν από τον θείο Αναστ. Παυλίδη και όχι από τον πατέρα, όπως κατηγορηματικά είχε καταθέσει ο τ. Υπουργός. Η τελευταία αυτή επισήμανση έχει σχέση και με την κατηγορηματική δήλωση του κ. Αριστ. Παυλίδη, ότι η δωρεά των 80.000 ευρώ, που έκανε προς την κόρη του στις 22/01/2007 αφορούσε στην επισκευή του διαμερίσμάτος της. Κάτι το οποίο φαίνεται να ανατρέπεται από τα προηγούμενα στοιχεία.

2. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί η στοιχειοθέτηση των οφειλών των κ.κ. Ρούτση και Χρυσοχοϊδή προς τον κ. Αναστ. Παυλίδη, οι οποίες φαίνονται να εξοφλούνται σχεδόν στο σύνολό τους κατά την κρίσιμη περίοδο, 2005-2008. Ένα απίστευτα υψηλό ποσό των 680 εκατ. δρχ. το οποίο φαίνεται να έχει δοθεί ως δάνειο από τον κ. Αναστ. Παυλίδη προς τον πατέρα του κ. Χρυσοχοϊδή, Παράσχο Χρυσοχοϊδή, το 1992, χωρίς οποιοδήποτε παραστατικό(!), επιστρέφεται από τον υιό του από το 2006-2009. Επίσης προκαταβολή 110 εκατ. δρχ. που με πανομοιότυπο τρόπο δόθηκε τμηματικά προς τον κ. Ρούτση, το 2000 και 2001, επιστρέφεται τμηματικά και σε διάρκεια επτά χρόνων με καταθέσεις μικρών ποσών στον επίδικο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας.

Η πλήρης διασαφήνιση όλων των πιο πάνω νομικά ασυνήθιστων συναλλαγών καθώς επίσης και η πραγματική προέλευση των χρηματοδοτικών ροών προς και από τους λογαριασμούς του

κ. Αναστ. Παυλίδη, κυρίως κατά την κρίσιμη περίοδο 2005-2009, αποτελεί μέχρι αυτή τη στιγμή σοβαρό ζητούμενο προς περαιτέρω διερεύνηση και ενισχύει τις επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του τ. Υπουργού.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Για τους λόγους αυτούς και αφού έλαβα υπόψη και αξιολόγησα όλο το αποδεικτικό υλικό προτείνω:

Προς την Ολομέλεια της Βουλής την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του πρώην υπουργού κ. Αριστ. Παυλίδη για τα αδικήματα α) της ηθικής αυτουργίας σε εκβίαση, που διαπράχθηκε κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια από τον συνεργάτη του και ήδη κατηγορούμενο για το ίδιο αδίκημα κ. Παν. Ζαχαρίου (άρθρα 46 παρ.1α και 385 παρ.1β ΠΚ) και β) της παθητικής δωροδοκίας (άρθρο 235 ΠΚ).

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Σε μια εποχή κρίσιμη για την οικονομία και τα δικαιώματα των πολιτών, η Βουλή θα έπρεπε να ασχολείται εντατικά με τις ανάγκες των πολλών και η Δικαιοσύνη με τις κομπίνες και τους εκβιασμούς των ελαχίστων πολιτών.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, είχε προτείνει έγκαιρα και με ένταση την αναγκαιότητα τροποποίησης αυτού του θεσμικού πλαισίου και συγκεκριμένα του νόμου 3126/2003, του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο περί ποινικών ευθυνών Υπουργών θεωρούμε ότι πλήττει σοβαρά ένα από τα θεμέλια του δημοκρατικού πολιτεύματος, αυτό της διάκρισης των εξουσιών. Ανώτατοι δικαστικοί κάνουν πολιτική. Πολιτικά κόμματα καλούνται να παραστήσουν τους ανεπηρέαστους δικαστές, πράγμα το οποίο είναι σχεδόν αδύνατο. Παρακολουθούμε φαινόμενα έντονης πολιτικής σήψης. Βουλευτές να εκβιάζονται με το φόβητρο των εκλογών για το πώς θα ψηφίσουν. Κόμματα της αντιπολίτευσης να κάνουν πολιτικά παζάρια, κόλπα, συναλλαγές με την κυβέρνηση για τη στάση που θα κρατήσουν.

Για όλη αυτή την κατάσταση είναι ακέραιες οι ευθύνες της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ για τις συνταγματικές και νομοθετικές διατάξεις σχετικά με τα ποινικά αδικήματα υπουργών, που είναι μοναδικές σε όλη την Ευρώπη. Η χώρα μας είναι παγιδευμένη σε μία διαδικασία, όπου η διαφθορά επιστεγάζεται από την κομματική ιδιοτέλεια και σκοπιμότητα σχετικά με τη δίωξη της.

Τα φαινόμενα αυτά θα αποφεύγονταν αν η Βουλή και ατομικά οι βουλευτές, καταλόγιζαν αποκλειστικά και μόνο πολιτικές ευθύνες, εντοπίζοντας τα αίτια που γεννούν αυτήν τη νοσηρή κατάσταση και προτείνοντας μέτρα αποτροπής τους, ενώ οι ποινικές διαστάσεις να αφορούν αποκλειστικά και μόνο τη δικαιοσύνη. Αντίθετα οι βουλευτές καλούνται να επιτελέσουν καθήκοντα προανακριτικών υπαλλήλων, να εμπλακούν σε μία στείρα διαδικασία ερμηνείας, εφαρμογής διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Οι βουλευτές μετατρέπονται σε εισαγγελείς, ανακριτές, προανακριτικοί υπάλληλοι, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το κύρος και την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου και για τη λειτουργική ανεξαρτησία των πολιτικών οργάνων και θεσμών.

Προτείνουμε συγκεκριμένα να τροποποιηθεί ο Ν. 3126/2003 προς την κατεύθυνση της άρσης των σύντομων περιόδων παραγραφής και της ευνοϊκής νομικής μεταχείρισης κατηγορουμένων ή ενόχων. Κα βεβαίως προς την κατεύθυνση της απεμπλοκής της Βουλής από τη διαδικασία διερεύνησης ποινικών ευθυνών για πολιτικά πρόσωπα και για Υπουργούς. Θεωρούμε ότι η σύμβαση του ΟΗΕ κατά της διαφθοράς, προσφέρει μία σημαντική δυνατότητα, εν προκειμένω αξιοποίησης, με συστηματικά παραδεκτό τρόπο.

Η εμπέδωση και θωράκιση της διαφάνειας είναι πρωτίστως πολιτικό ζήτημα και πρωταρχικό αίτημα των Ελλήνων πολιτών. Το μείζον πρόβλημα εν προκειμένω είναι ότι, κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, ψηφίζονται σχετικοί νόμοι και πολυποίικλες διατάξεις, τις οποίες τα δύο κόμματα του δικομματισμού, που τις εισηγήθηκαν, παραβιάζουν ποικιλοτρόπως και συνεχώς.

Ανεξάρτητα από ελλείψεις, ασάφειες, ή αοριστίες της κείμενης σχετικής νομοθεσίας οι υπάρχουσες νομοθετικές ρυθμίσεις δεν εφαρμόζονται επί της ουσίας και πολλές φορές λειτουργούν ως επίφαση και πρόσχημα. Για το λόγο αυτό ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, σκοπεύει να προχωρήσει σε διαβουλεύσεις με συνταγματολόγους, με τελικό στόχο την κατάθεση πρότασης νόμου, προκειμένου να αξιοποιηθούν τα ευρύτερα όρια του Συντάγματος, αλλά και ενδεχομένως διεθνείς συνθήκες, όπως του ΟΗΕ, κατά της διαφθοράς, ώστε να προχωρήσουμε στην άμεση αλλαγή του Νόμου περί Ευθύνων Υπουργών.

Η διεθνής πρακτική τείνει προς την εξίσωση των ρυθμίσεων και αυτή τη φιλοσοφία περικλείουν πλέον οι διεθνείς συμβάσεις για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Ο νόμος 3126/2003 έχει πλέον καταγραφεί στη συνείδηση των πολιτών ως νόμος περί απόκρυψης πολιτικών ευθυνών. Το πολιτικό σύστημα έχει οδηγηθεί πλέον σε πλήρες αδιέξοδο. Η εξίσωση έναντι του νόμου πολιτών και πολιτικών αποτελεί υποχρέωση του πολιτικού κόσμου.

Στο πλαίσιο αυτό, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να υπάρξουν και νέες ρυθμίσεις, που θα υπηρετούν την πολιτική διαφάνεια, τη χρηματοδότηση των κομμάτων, τον ουσιαστικό έλεγχο των οικονομικών τους, τη σύννομη και χρηστή διαχείριση του δημόσιου χρήματος, αλλά και την αυστηροποίηση των κυρώσεων.

ΠΕΡΙ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ

Στο πλαίσιο των εργασιών της η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή είχε την οδυνηρή εμπειρία να ασχοληθεί και με το καθεστώς της ακτοπλοΐας. Καθεστώς, το οποίο αναδείχθηκε φαύλο, αδιαφανές και προκλητικά αναποτελεσματικό σε βάρος των κατοίκων και των τοπικών οικονομιών των νησιών... «χαμηλού εμπορικού ενδιαφέροντος». Κατέστη προφανές ότι πέραν της όποιας κρίσης για την περαιτέρω ποινική διερεύνηση της υπόθεσης του κ. Παυλίδη, η ελληνική ακτοπλοΐα πρέπει να αναδιοργανωθεί ώστε να αποκατασταθεί η διαφάνεια προς όφελος του Δημοσίου και των κατοίκων της νησιωτικής Ελλάδας.

Μια από τις ιδιαιτερότητες της χώρας μας είναι ο νησιωτικός χαρακτήρας της. Καμιά άλλη χώρα της Ευρώπης δεν έχει τόσα νησιά, πάνω από 2000 (κοντά 3000 αν συνυπολογιστούν και οι βραχονησίδες), και κυρίως σε καμιά άλλη χώρα, τα νησιά δεν παίζουν το ρόλο που παίζουν στη δική μας ιστορία και εθνική μας υπόσταση.

Τα νησιά, στο σύνολό τους, είναι συστατικό της εθνικής και της πολιτισμικής μας ταυτότητας, είναι τα γεωγραφικά σύνορά μας σε Ανατολή, Δύση και Νότο. Η κυρίαρχη ιδεολογία και πολιτική, αυτή την ιδιαιτερότητα τη χρησιμοποιεί ως ένα άλλοθι για να δικαιολογήσει τις ανεπάρκειες της ακτοπλοΐας μας. Αυτή όμως η ιδιαιτερότητα είναι εθνική, πολιτιστική και οικονομικό πλεονέκτημα και όχι αδυναμία. Προϋπόθεση για να λειτουργήσει ως πλεονέκτημα είναι μια ολοκληρωμένη νησιωτική πολιτική και μια αποτελεσματική, αξιόπιστη, ασφαλής και οικονομικά βιώσιμη ακτοπλοΐα. Αυτός είναι και ο βαθύτερος λόγος, που την ακτοπλοΐα δεν μπορούμε και δεν πρέπει να τη δούμε απλά ως ένα κλάδο της οικονομικής δραστηριότητας, ως ένα τομέα συσσώρευσης και κερδοφορίας του κεφαλαίου αλλά ως μια υποδομή για τη συνολική ανάπτυξη των νησιών και της χώρας. Όπως οι αστικές συγκοινωνίες, έτσι και οι ακτοπλοϊκές, από τη φύση των αναγκών που υπηρετούν, αποτελούν ένα κοινωνικό αγαθό και όχι ένα εμπόρευμα.

Η «απελευθέρωση» της ακτοπλοΐας θεσμοθετήθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το Νόμο 2932/2001, στον οποίο ενσωματώθηκαν οι περσιότερες διατάξεις του Κανονισμού 3577/92 της Ε.Ε.. Έκτοτε η κυβέρνηση της Ν.Δ. επέφερε μικρές μόνο τροποποιήσεις στο νόμο [π.χ. κατάργησε τη Ρυθμιστική Αρχή Θαλάσσιων Ενδομεταφορών (Ρ.Α.Θ.Ε.)], εξέδωσε όμως σειρά Υπουργικών αποφάσεων απελευθέρωσης γραμμών και ναύλων.

Αύξησε, επίσης, χρόνο με το χρόνο, το ύψος των επιδοτήσεων για τις «άγονες γραμμές», κάνοντας το σύστημα ακόμα πιο φαύλο, αδιαφανές και προκλητικά αναποτελεσματικό σε βάρος

των κατοίκων και των τοπικών οικονομιών των νησιών... «χαμηλού εμπορικού ενδιαφέροντος». Πρόκειται για σύστημα επιδότησης εταιριών και γερασμένων πλοίων και όχι για σύστημα προγραμματισμένης ενίσχυσης των νησιών και των κατοίκων τους.

Γραμμές που, από κερδοσκοπική άποψη, θεωρούνται “φιλέτα”, έχουν πράγματι συχνές συνδέσεις, με σύγχρονα πλοία. Όμως αυτή η συχνότητα των συνδέσεων επίσης συχνά καθόλου δεν υπακούει στις ειδικές ανάγκες κάθε νησιού και φυσικά τα εισιτήρια και το κόστος μεταφοράς προσώπων και εμπορευμάτων εκτινάσσεται στα ύψη.

Οι γραμμές όμως που δεν ικανοποιούν το κερδοσκοπικό κριτήριο, υποβαθμίστηκαν ακόμα περισσότερο. Όμως οι ανάγκες των ανθρώπων είναι παντού οι ίδιες.

Παρόλο που ο ρόλος και ο σκοπός της Επιτροπής είναι η διερεύνηση συγκεκριμένης καταγγελίας, μέσα από τις καταθέσεις των μαρτύρων δόθηκε φως, όπως ήταν άλλωστε και αναμενόμενο, στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην ελληνική ακτοπλοία και συγκεκριμένα στις επιδοτούμενες γραμμές. Οι μαρτυρίες αποκαλύπτουν ότι το κράτος αδυνατεί να διασφαλίσει διαδικασίες διαφάνειας και αξιοκρατίας μέσα από τις προκηρύξεις διαγωνισμών, ενώ ο ίδιος ο Υπουργός ναυτιλίας εμφανίζεται ως απόλυτος άρχων των επιδοτούμενων γραμμών. Οι καταγγελίες της Ε.Ε.Α., όπως είχαν διατυπωθεί το 2008, για το γεγονός ότι ο υπουργός δημιουργεί, καταργεί, αναδομεί και διανέμει ακτοπλοϊκά δρομολόγια, ανά τη νησιωτική Ελλάδα, φαίνεται ότι είναι υποστατές.

Η εξέλιξη της ελληνικής ναυσιπλοΐας την τελευταία δεκαετία επιβεβαιώνει το καθεστώς αδιαφάνειας και κατασπατάλησης δημοσίου χρήματος προκειμένου για την εξυπηρέτηση τοπικιστικών παραγόντων. Το 1999 οι επιδοτούμενες γραμμές ήταν ελάχιστες, οι ταχυδρομικές. Παρόλα αυτά τα δρομολόγια ήταν εικοσάπλάσια σε σχέση με τα σημερινά. Μετά το 2001, καθιερώθηκε συγκεκριμένη διαδικασία για τη δρομολόγηση των πλοίων, προβλέποντας υποχρεωτικό ακτοπλοϊκό συγκοινωνιακό δίκτυο, το οποίο, μετά από παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έγινε ενδεικτικό. Η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων όμως, κατά τρόπο διασταλτικό, οδήγησε σε τρομακτική αύξηση των επιδοτούμενων γραμμών. Συγκεκριμένα από τις 100 ενδεικτικές γραμμές και ενώ υπήρχαν 95 γραμμές ελεύθερης δρομολόγησης, σταδιακά περιορίστηκαν σε είκοσι οι γραμμές ελεύθερης δρομολόγησης για 15 νησιά και ογδόντα οι επιδοτούμενες. Αυτή η εξέλιξη μεταφράζεται σε αύξηση περίπου από 3 εκατ. ευρώ σε 100 εκατ. ευρώ. Ιδιαίτερα δε την τελευταία πενταετία από 40 περίπου εκατ. ευρώ του 2004, φέτος θα ανέλθουν στα 100 εκατ. Μια εξέλιξη η οποία δεν ανταποκρίνεται στις νησιωτικές ανάγκες, δεν συνοδεύεται με βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών με πιο σύγχρονα ταχύπλοα ποία και φθηνά ναύλα. Όπως προκύπτει από τις καταθέσεις των μαρτύρων, μάλλον ικανοποιεί τοπικιστικά και επιχειρηματικά συμφέροντα, γιατί η αύξηση επιδοτούμενων γραμμών δεν στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, με βάση πληθυσμιακές και γεωγραφικές ανάγκες. Παράδειγμα τέτοιας αυθαίρετης ίδρυσης επιδοτούμενης γραμμής είναι η δημιουργία τρίτης ενδοκυκλαδικής γραμμής, ενώ υπήρχαν ήδη δύο που εξυπηρετούνταν από την εταιρεία του κ. Βεντούρη.

Επιπροσθέτως της ανεξέλεγκτης αύξησης των επιδοτούμενων γραμμών για την ικανοποίηση τοπικών πολιτικών συμφερόντων, παρουσιάστηκε μια εικόνα αδιαφάνειας που ενισχύεται από φωτογραφικές διατάξεις σε διαγωνισμούς. Το αποτέλεσμα είναι να προκύπτει μια, τύποις, νομιμότητα όμως επί της ουσίας διαστρεβλώνεται η όλη διαδικασία, πριμοδοτώντας συγκεκριμένες εταιρείες και συχνά αναξίοπιστα πλοία.

Ένα επίσης σημαντικό θέμα, που προκύπτει και που επιδεινώνει την εικόνα αδιαφάνειας, είναι η σύσταση των επιτροπών είτε των ενστάσεων είτε των αρχικών, με τη συμμετοχή μετακλητών υπάλληλων!! Γεγονός που κάθε άλλο παρά ενισχύει τη διαφάνεια και τον αντικειμενικό χαρακτήρα, που θα έπρεπε να χαρακτηρίζει τις Επιτροπές αυτές.

Η ριζική αναδιάρθρωση του καθεστώτος της ακτοπλοΐας πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο της Υποεπιτροπής Νησιωτικών Υποθέσεων, προκειμένου να υπάρξει όσο το δυνατόν ευρύτερη

συναίνεση για αλλαγές, που θα προωθούν τη διαφάνεια, τη νομιμότητα, την ίση μεταχείριση όλων των Ελλήνων, την ίση μεταχείριση των συμμετεχόντων σε διαγωνισμούς ακτοπλοϊκών γραμμών, τη βελτίωση της ακτοπλοϊκής σύνδεσης των νησιών, και την υπεράσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στα πλοία. Στο μοντέλο της κερδοσκοπικής ακτοπλοΐας, αντιπαραθέτουμε ένα μοντέλο δημοκρατικά σχεδιασμένο για μια κοινωνικά υπεύθυνη και οικονομικά βιώσιμη ακτοπλοΐα.

Συγκεκριμένες προτάσεις ΣΥΡΙΖΑ, που σχετίζονται άμεσα με τα προβλήματα της ακτοπλοΐας, έτσι όπως προέκυψαν από την Εξεταστική Επιτροπή:

I. Η δημιουργία ενός ενιαίου φορέα διεύθυνσης, προγραμματισμού, εποπτείας και ελέγχου, της παροχής των συγκοινωνιακών υπηρεσιών στα νησιά με έντονη συμμετοχή της Τ.Α..

II. Η χρήση των δημοσιονομικών πόρων που σήμερα διατίθενται για την επιδότηση των λεγόμενων άγονων γραμμών, των επιχορηγήσεων του αναπτυξιακού νόμου που φτάνουν το 40% μιας επένδυσης και τις δυνατότητες χαμηλότοκου δανεισμού, για τη στήριξη μιας τέτοιας στρατηγικής αναζωογόνησης της ναυπηγικής μας βιομηχανίας, με στόχο τη ναυπήγηση νέων πλοίων απ' αυτήν.

III. Η δημιουργία ενός δημόσιου φορέα παροχής ακτοπλοϊκών υπηρεσιών, υπεύθυνου για τη ναυπήγηση ή την αγορά πλοίων. Θα έχει, δηλαδή, στην ιδιοκτησία του, ένα στόλο πλοίων διαφόρων μεγεθών, όπως συμβαίνει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ο φορέας αυτός, ως πρώτιστο καθήκον και αποστολή του θα έχει την εξασφάλιση της κάλυψης των λεγόμενων άγονων γραμμών, τη σύνδεση των νησιών μεταξύ τους και τη ρυθμιστική παρέμβαση συνολικά στο σύστημα των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, με στόχο την εύρυθμη λειτουργία του και την πληρέστερη ικανοποίηση των αναγκών.

29 Απριλίου 2009

Νίκος Τσούκαλης

Βουλευτής Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ (ΛΑ.Ο.Σ.)
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΛΕΥΡΗ

**ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΛΕΥΡΗ**

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η υπόθεση της ενδεχομένης ηθικής αυτοουργίας του πρώην υπουργού κ. Αρ. Παυλίδη στο τυχόν αδίκημα της εκβίασεως σε βάρος του επιχειρηματία κ. Μανούση είναι η πρώτη περίπτωση εφαρμογής του Ν. 3126/03 (Νόμος Περί Ευθύνης Υπουργών) μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, όπου εφαρμόζεται το νέο καθεστώς της διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης από τη Βουλή για τυχόν ευθύνη υπουργού και άσκηση από τη Βουλή ποινικής δίωξης και εν συνεχεία διαβίβασης του φακέλου της δικογραφίας στο δικαστικό συμβούλιο.

Ήδη λοιπόν από την πρώτη αυτή περίπτωση διεφάνησαν οι πρώτες σοβαρές δυσλειτουργίες του Νόμου περί ευθύνης των υπουργών, ο οποίος θέλει τάχιστα να τροποποιηθεί και οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν.3126/03 τα εγκλήματα που διαπράττονται από υπουργούς έχουν συντομότερη παραγραφή από αυτά του απλού πολίτη και το αξιόποινο των πράξεων **εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού.**

Αυτό σημαίνει ότι με το πέρας της τρέχουσας τακτικής συνόδου

δου και λόγω της προκλητικής καθυστέρησης από τη δικαιοσύνη διαβίβασης των φακέλων στη Βουλή, ως οφείλει, εξαλείφεται το αξιόποινο υπουργών για θέματα που ταλάνισαν την ελληνική κοινωνία τα τελευταία έτη όπως οι υποθέσεις Βατοπεδίου, Siemens, ομολόγων, υποκλοπών, αγώνων γραμμών, αγορά εταιρείας Γερμανός κ.α., όπως παρεγράφησαν στο παρελθόν χρηματιστήριο, εξοπλισμοί κ.α. Προκειμένου να μην επέλθει αυτή η εξάλειψη πρέπει η Βουλή να μείνει ανοικτή το καλοκαίρι.

Στην προκείμενη περίπτωση παρατηρήθηκε πολύ μεγάλη καθυστέρηση από τη δικαιοσύνη να αποστείλει το φάκελο στη Βουλή. Η μηνυτήρια αναφορά από τον κ. Παυλίδη σε βάρος του κ. Μανούση υπεβλήθη στις 27.04.07 πριν δύο δηλαδή έτη. Η προκαταρκτική εξέταση διήρκεσε ένα χρόνο (έως την 17^η Ιουνίου 2008), όπου τελικώς κατέληξε σε αρχειοθέτηση της υποτιθέμενης εκβίασης του επιχειρηματία κ. Μανούση σε βάρος του υπουργού κ. Παυλίδη και σε άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του διευθυντή του Γραφείου του Υπουργού κ. Παυλίδη, κ. Ζαχαρίου για ενδεχόμενη εκβίαση σε βάρος του επιχειρηματία Μανούση, ενώ παράλληλα γίνεται μνεία και για τυχόν ευθύνη του υπουργού. Στις 18.06.08 ασκείται η ποινική δίωξη και ξεκινά η κυρία ανάκριση. Τουλάχιστον λοιπόν από εκείνο το χρονικό σημείο, εάν όχι ήδη από το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης και τη στιγμή που κλήθηκε και ο υπουργός να καταθέσει έπρεπε να έχει αποσταλεί ο φάκελος στη Βουλή. Αντ' αυτού υπήρξε μια προκλητική καθυστέρηση που έχει φέρει την υπόθεση στα όρια της εξάλειψης του αξιοποίνου.

Η προκλητική αυτή καθυστέρηση που έφθασε στα όρια καταστράτηγησης της συνταγματικής επιταγής της άσκησης ποινικής δίωξης από τη Βουλή για τυχόν αδικήματα υπουργών οδήγησε στο αδιέξοδο να μας έρχεται μια υπόθεση με νομικά χαρακτηρισμένη πράξη (ενδεχόμενη ηθική αυτοουργία του κ. Παυλίδη σε εκβίαση κακοουργηματικής μορφής), όπου ήδη έχει παραπεμφθεί ο φυσικός αυτοουργός και επομένως σχεδόν δεσμευόμαστε από αυτόν το νομικό χαρακτηρισμό. Παράλληλα, ενώ σε δύο χρόνια η δικαιοσύνη εξέτασε περί τους 10 μάρτυρες και αμέλησε να εξετάσει σημαντικούς παράγοντες που θα έδιναν απαντήσεις, η επιτροπή σε 10 μέρες εξέτασε 29 μάρτυρες και άνοιξε σχεδόν το σύνολο των τραπεζικών λογαριασμών.

Σε αυτό το σημείο ευθύνη καίρια φέρουν και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που υπέγραψαν την πρόταση (είναι το μόνο κόμμα που μπορούσε να υποβάλει πρόταση καθώς διαθέτει τον απαιτούμενο αριθμό βουλευτών) και έσπευσαν να την καταθέσουν χωρίς να συμπεριλάβουν τυχόν άλλα αδικήματα ή χαρακτηρίσουν ορθά (νομικώς) τις πράξεις με αποτέλεσμα, μετά τη διαφανόμενη άρνηση της πλειοψηφίας για αλλαγή του νομικού χαρακτηρισμού να δεσμευόμαστε από αυτήν την πρόταση.

Εξάλλου ήδη ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ Γ. Καρατζαφέρης, από το Φθινόπωρο του 2007, είχε υποβάλει μηνυτήρια αναφορά σε βάρος όσων ευθύνονται για αυτή τη δυσλειτουργία, αλλά οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που έχουν την κοινοβουλευτική δύναμη που απαιτεί ο Νόμος δεν ενδιαφέρθηκαν να στηρίξουν αυτήν την πρόταση και η υπόθεση Παυλίδη να έλθει στη Βουλή από το Νοέμβριο.

Β. ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ο καταγγέλλων και μηνυτής κ. Μανούσης υποστήριξε στην επιτροπή ότι οι διαγωνισμοί που διεξήχθησαν επί υπουργίας Παυλίδη στο υπουργείο Αιγαίου ήταν φωτογραφικοί και εξυπηρετούσαν τους ανταγωνιστές του κ. Μανούση και ιδίως έγινε αναφορά του εφοπλιστή κ. Αλ. Αγούδημου. Ο κ. Μανούσης αναφέρθηκε σε τρεις διαγωνισμούς που κατά την άποψη του έγιναν παράνομα. Οι δύο πρώτοι ήταν οι ακόλουθοι:

Ο πρώτος ήταν το Μάιο του 2005 όπου επρόκειτο για πρόχειρο μειοδοτικό διαγωνισμό (για την ακρίβεια πρόσκληση για εκτέλεση επιδοτούμενου δρομολογίου) και δόθηκε στο πλοίο «Πηνελόπη» που ανήκε σε εταιρεία του ομίλου Αλ. Αγούδημου και έφερε σημαία Μπαχαμών και όχι ελληνική. Από την εξέταση, ωστόσο, των μαρτύρων και ειδικώς των ειδικών για το νομικό πλαίσιο των διαγωνισμών προέκυψε ότι αφενός το πλοίο «Πηνελόπη» είχε κάνει αίτηση αλλαγής της σημαίας, αφετέρου είχε υποβάλει την καλύτερη οικονομική προσφορά, καθώς ο πρώτος μειοδότης το πλοίο «Διαγόρας» (εταιρείας ΔΑΝΕ) βρισκόταν σχε-

δόν υπό πτώχευση και δεν έλαβε το πιστοποιητικό του NAT και το «Πηνελόπη» είχε την επόμενη καλύτερη προσφορά. Σε κάθε περίπτωση υποστηρίχθηκε και η θέση ότι επειδή επρόκειτο για πρόσκληση σε πρόχειρο διαγωνισμό για να καλυφθούν έκτακτες ανάγκες νησιωτών δεν χρειάζεται να πληρούνται τα αυστηρά κριτήρια των τυπικών διαγωνισμών.

Ο δεύτερος τον Ιούνιο του 2005 όπου το πλοίο «Πηνελόπη» πήρε το διαγωνισμό μετά την υπαναχώρηση του πρώτου μειοδότη (πλοίο «Μαρίνα» της GA FERRIES) χωρίς να κληθεί κανένας από τους επόμενους μειοδότες. Και σε αυτήν ωστόσο την περίπτωση, όπως προέκυψε από το αποδεικτικό υλικό, το πλοίο «Πηνελόπη» κατ' εφαρμογή του νόμου υπεισήλθε στα δικαιώματα του πλοίου «Μαρίνα» κατόπιν συμφωνίας των δύο εταιρειών, χωρίς αντίρρηση του υπουργείου και καθώς τα πλοία ήταν αντίστοιχης ποιότητας και το οικονομικό τίμημα το αυτό. Εξάλλου σε αυτόν το διαγωνισμό ο δεύτερος μειοδότης ήταν ο εφοπλιστής κ. Βεντούρης, ο οποίος διαβεβαίωσε την επιτροπή ότι η αντικατάσταση αυτή ήταν νόμιμη και για αυτό δεν την προσέβαλε ως εδικαιούτο από τη στιγμή, που ήταν ο επόμενος μειοδότης, αλλά ούτε και ο κ. Μανούσης. Ερωτηματικό παραμένει, όμως, εάν το πνεύμα της προκήρυξης επιτρέπει την αντικατάσταση λόγω αδυναμίας ακόμη και εάν δεν έχει ξεκινήσει καθόλου η εκτέλεση της γραμμής από το πλοίο που έλαβε το διαγωνισμό, καθώς το «Μαρίνα» αντικαταστάθηκε χωρίς να έχει ξεκινήσει τα δρομολόγια.

Σε κάθε όμως περίπτωση ο καταγγέλλων θεώρησε ότι αδικείται και την πεποίθηση του αυτή ενδυνάμωσε το γεγονός ότι το Σεπτέμβριο του 2006 μετεβλήθησαν όροι τρίτου διαγωνισμού, κατά την άποψη του καταγγέλλοντος με φωτογραφικές διατάξεις υπέρ του πλοίου «Πηνελόπη» (Αρ. Πρωτ. Διαγωνισμού ΔΜ/Φ231.01/8117). Τελικώς τους όρους του διαγωνισμού πληρούσαν τα πλοία «Πηνελόπη» (Αλ. Αγούδημος) και «Νίκη Σαμοθράκης» (Φ. Μανούσης). Αφορμή αυτού του γεγονότος ήταν ο καταγγέλλων να συναντήσει τον υπουργό κ. Παυλίδη και κατά τα λεγόμενα του καταγγέλλοντος ο υπουργός τον παρέπεμψε στον διευθυντή του γραφείου του, κ. Ζαχαρίου και του είπε «κοίτα να τα βρεις με τον Παναγιώτη», πράγμα που αρνείται ο υπουργός.

Στη συνέχεια ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι συνάντησε τον κ. Ζαχαρίου στα γραφεία της εταιρείας (Ελαιών 57 στη Ν. Κηφισιά), πράγμα που αποδεικνύεται και από το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης, όπου ο διευθυντής του γραφείου έκανε λόγο για αυξημένα έξοδα του ιδίου και του υπουργού, για έξοδα για αγορά διαμερίσματος της θυγατέρας του κ. Παυλίδη, για ανάγκη κάλυψης τρεχουσών αναγκών και αναγκών για τα γεράματα του ιδίου και του υπουργού κ.α.. Ο κ. Μανούσης εξέλαβε, κατά τα λεγόμενά του, τις ανωτέρω προτροπές ως απειλές συμμόρφωσης και ως εκβίαση ότι προκειμένου να τηρηθεί η ισονομία σε αυτόν θα έπρεπε να ενδώσει στην εκβίαση του υπουργού.

Έτσι έλαβαν χώρα συναντήσεις του κ. Ζαχαρίου στα γραφεία της εταιρείας στη Ν. Κηφισιά στις 3.11.06, όπου ο κ. Ζαχαρίου έλαβε 100.000 ευρώ, στις 14.11.06 όπου πήρε τρεις επιταγές λευκές ως προς την ημερομηνία εκδόσεως τους συνολικού ποσού 300.000 ευρώ (100.000 ευρώ έκαστη) με εκδότρια την εταιρεία ΔΑΦΝΕΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, στις 6.12.06 όπου έλαβε άλλες τρεις επιταγές λευκές ως προς την ημερομηνία εκδόσεως συνολικού ποσού 225.000 ευρώ και με εκδότρια την ίδια εταιρεία. Παράλληλα εδόθησαν και άλλα μικρότερα ποσά 10.000 και 15.000 ευρώ ενώ απεστάλησαν και 7.500 ευρώ στον πολιτικό φίλο του κ. Παυλίδη, κ. Τριομμάτη.

Ο καταγγέλλων λοιπόν ισχυρίζεται ότι στις 20.11.06 (υπ. αριθμ. Πρακτικό 1/20.11.06) όπου έλαβε χώρα ο διαγωνισμός έγινε δεκτή η συμμετοχή της εταιρείας «Πηνελόπη ΝΕ», η οποία μειοδότησε και εν συνεχεία ο καταγγέλλων έκανε ένσταση και ζήτησε να αποκλειστεί το πλοίο της ανωτέρω εταιρείας γιατί δεν είχε ονομαστικοποιημένες μετοχές (μετοχές εις τον κομιστή). Πράγματι η επιτροπή ενστάσεων δίκαιωσε στις 05.12.06 (πρακτικό 2/5.12.06) τον κ. Μανούση και απέκλεισε το πλοίο «Πηνελόπη», η εταιρεία του οποίου προσέφυγε στο ΣτΕ και στις 07.12.06 (πρακτικό 2/07.12.06) παραχωρεί τη γραμμή στον κ. Μανούση και στο πλοίο «Νίκη Σαμοθράκης». Ενώ, λοιπόν, η επιτροπή ενστάσεων είχε αποκλείσει το πλοίο «Πηνελόπη» και δικαιώσει το πλοίο

«Νίκη Σαμοθράκης», εν συνεχεία ο υπουργός με απευθείας ανάθεση έδωσε τη γραμμή στο πλοίο «Πηνελόπη» (αποφάσεις ΔΜ/Φ231.01/11320/06 στις 17.01.07 και ΔΜ/Φ231.1/1692 στις 21.02.07), προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες μέχρι την εκδίκαση της αιτήσεως αναστολής στο ΣτΕ.

Το ΣτΕ με τις αποφάσεις του 253/07 και 254/07, που δημοσιεύθηκαν τέλη Μαρτίου του 2007, απέρριψε την αίτηση αναστολής του «Πηνελόπη». Τότε στις 25.04.07 αποστέλλονται στο γραφείο του υπουργού φωτογραφίες που καταδεικνύουν συναντήσεις του κ. Μανούση με τον κ. Ζαχαρίου στα γραφεία της εταιρείας του κρίσιμο χρονικό διάστημα, στις 26.04.07 υπογράφει ο υπουργός την ανάθεση της γραμμής στο πλοίο «Σαμοθράκη» (υπήρξε και νέα προσβολή στο ΣτΕ από κ. Αλ. Αγουδήμο στην πράξη κατακύρωσης και νέα καθυστέρηση για τον κ. Μανούση, που είχε πάρει με απ' ευθείας ανάθεση τη γραμμή στις 11.06.07 με την υπ. αριθμ. ΔΜ/Φ.231.1/5116 απόφαση του υπουργού Αιγαίου) και στις 27.04.07 τηλεφωνεί ο κ. Αγγέλου στον κ. Παυλίδη και τον ενημερώνει για τις καταγγελίες Μανούση, που είχαν φθάσει στο γραφείο του Πρωθυπουργού με τη μεσολάβηση του πρώην βουλευτή κ. Ζαχαράκη.

Σημειωτέον ο κ. Μανούσης είχε ενημερώσει προφορικά στα τέλη του 2006 τον Βουλευτή και τότε Πρόεδρο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής κ. Καραμάριο για το θέμα, ο οποίος δεν ενήργησε καθώς δεν είχε γραπτή καταγγελία, όπως απαιτεί ο Νόμος.

Μετά από αυτό το τηλεφώνημα του κ. Αγγέλου, ο κ. Παυλίδης υπέβαλε αναφορά αξιοποιώνων πράξεων στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά του κ. Μανούση για το αδίκημα της εκβίασης και άνοιξε η ποινική αξιολόγηση των πράξεων, ενώ παράλληλα έκανε δεκτή την παραίτηση του κ. Ζαχαρίου από διευθυντή του γραφείου του, πράγμα για το οποίο ενημέρωσε το γραφείο του Πρωθυπουργού, παράλληλα ωστόσο τον κράτησε δίπλα του, διορίζοντάς τον επιστημονικό του σύμβουλο, για το οποίο, όμως, δεν ενημέρωσε το γραφείο του Πρωθυπουργού.

Γ. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ξεκινώντας από τον καταγγέλλοντα κ. Μανούση, οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι μεγάλο μέρος της καταθέσεως του δεν είναι πειστικό και παρουσιάζονται έκδηλα σημεία αναξιπιστίας των λεγόμενων του τα οποία είναι τα ακόλουθα:

Η παράσταση της πολιτικής αγωγής ενώπιον του 20ού ανακριτή πάσχει καθώς ο τότε πρόεδρος της ΣΑΟΣ ΑΝΕΣ, κ. Κανταράς, μας διαβεβαίωσε ότι ουδέποτε συνεκλήθη ΔΣ για να λάβει απόφαση. Άλλωστε και η ίδια η εταιρεία μας διαβεβαίωσε ότι το βιβλίο πρακτικών δεν φέρει τις υπογραφές των μελών, ιδίως στο επίμαχο πρακτικό υπ. αριθμ. 358/21.10.08, που παρέχει την εξουσιοδότηση για παράσταση πολιτικής αγωγής. Μάλιστα ο κ. Κανταράς διαβεβαίωσε την επιτροπή ότι ουδέποτε θα συναινούσε σε αυτήν την παράσταση της πολιτικής αγωγής και δεν πιστεύει ότι οι ισχυρισμοί Μανούση είναι αληθείς. Επομένως ο κ. Μανούσης παρανομάς έλαβε την εξουσιοδότηση για παράσταση πολιτικής αγωγής και δεν έγινε πιστευτός ούτε στον ίδιο τον πρόεδρο της ΣΑΟΣ.

Οι βασικοί μάρτυρες, που χρησιμοποιεί ο κ. Μανούσης, είναι μειωμένης αξιοπιστίας λόγω του ότι είναι υπάλληλοί του. Παράλληλα έδιναν την εντύπωση ότι έχουν προσυνεννοημένες τις καταθέσεις τους, καθώς κατά την προσφιλή στους νομικούς τακτική βεβαιώνουν ότι ο Μανούσης πήρε τις εκατό χιλιάδες ευρώ και τις επιταγές και μπήκε μέσα στο γραφείο του που ήταν ο Ζαχαρίου, αλλά δεν είδαν να τα δίνει στο Ζαχαρίου. Πρόκειται για τυπικές καταθέσεις που γίνονται κατόπιν νομικών προτροπών, ώστε να δημιουργούν μια εικόνα, αλλά και να αποφεύγουν τυχόν μηνύσεις για ψευδορκία και συκοφαντική δυσφήμιση.

Δεν είναι δυνατόν να πειστεί κάποιος που έχει στοιχειώδη γνώση των ποινικών υποθέσεων ότι δύναται κάποιος να εκβιάζει λαμβάνοντας μεταχρονολογημένες επιταγές (πιθανώς χωρίς οπισθογράφηση, καθώς δεν προσκομίστηκε το πίσω μέρος των επιταγών σε φωτοτυπία) και μάλιστα από μια εταιρεία που όπως προέκυψε από το αποδεικτικό υλικό υπολειπορούσε. Άλλωστε ο κ. Μανούσης, κατά την προκαταρκτική εξέταση στον κ. Ντογιάκο, δεν αναφέρει τίποτα για επιταγές και κάνει λόγο για «οικονομική βοήθεια» το είδος και ύψος της οποίας δεν θυμάται και

μετά από μήνες αρχίζει να αναφέρει την υπόθεση των επιταγών.

Αναφορικά με τους διαγωνισμούς, που καταγγέλλονται, οπωσδήποτε υπάρχει θεσμικό πρόβλημα, που έχει να κάνει με τη συνεχή αύξηση των αγόνων γραμμών προς όφελος επιχειρηματιών και το μοίρασμα του Αιγαίου από όσους εκμεταλλεύονται την ανάγκη επικοινωνίας των νησιωτών με την ηπειρωτική Ελλάδα. Αυτό αφορά θεσμικό κενό. Στους διαγωνισμούς, όμως, που αναφέρει ο καταγγέλλων για τους δύο πρώτους ήδη διεφάνη ότι κινούνται στη νομιμότητα παρά το ότι υπάρχουν θέματα που ξενίζουν (ειδικά αναφορικά με τη σημαία Μπαχαμών) για τον δε τρίτο και την απευθείας ανάθεση στο «Πηνελόπη» παρά το ότι είχε αποκλειστεί, ο νόμος δίδει απόλυτη ευχέρεια στον υπουργό (πράγμα που πρέπει να επανεξεταστεί) να αποφασίζει με απ' ευθείας ανάθεση για το κενό διάστημα μέχρι λήξεως δικαστικών αποφάσεων και εγκρίσεως από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Εξάλλου ο υπουργός, όπως και σε όλες τις άλλες περιπτώσεις ενστάσεων, επέλεξε τις εταιρείες που βρίσκονταν ήδη στις γραμμές, όπως και την «Πηνελόπη ΝΕ», και επομένως αποδεικνύεται ότι ήταν μια πρακτική του υπουργείου.

Από την εξέταση των λοιπών ακτοπλόων και δη του κ. Βεντούρη, που ήταν Πρόεδρος της Ενώσεως Ακτοπλόων, προέκυψε ότι οι διαγωνισμοί γίνονται σύμφωνα με το γράμμα του Νόμου και ότι ο κ. Μανούσης ήταν από τους ευνοημένους που έλαβε περί τα 32.000.000 ευρώ σε επιδοτήσεις αγόνων γραμμών και επομένως δεν μπορεί να ήταν το θέμα του υπουργού. Παράλληλα, ο κ. Βεντούρης διέτυπωσε την άποψη ότι η όλη πίεση από πλευράς Μανούση ήταν να πάρει μια ενδοκυκλαδική γραμμή με το πλοίο SAOS II, το οποίο όμως δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις, λόγω χαμηλότερης ταχύτητας από την προβλεπόμενη, όπως προκύπτει εξ εγγράφων, ενώ τονίζει το γεγονός ότι ο κ. Μανούσης δεν προσήλθε στην Ένωση που κλήθηκε για να υποστηρίξει τις καταγγελίες του, πράγμα που αποδυναμώνει την αξιοπιστία του.

Σε αυτό το σημείο προκύπτει και εύλογο ερώτημα, πως ένας επιχειρηματίας προερχόμενος από τη ΝΔ, πρώην Γ.Γ. υπουργείου επί διακυβερνήσεως του Επιτίμου Προέδρου της ΝΔ στρέφεται εναντίον της Κυβερνήσεως, ενώ έχει πάρει πολλά εκατομμύρια ευρώ και κλείνει τις πόρτες για το μέλλον. Πιθανόν οι κινήσεις του να ενδυναμώνονται από ισχυρούς παράγοντες, εντός ή εκτός της ΝΔ.

Περαιτέρω για το ποσόν των 10.000 και 15.000 ευρώ δεν εμφανίζονται παραστατικά, ενώ για το ποσό των 7.500, που κατατέθηκε στον κ. Τριομμάτη δεν αποδεικνύεται σχέση του γραφείου του υπουργού.

Ωστόσο από το αποδεικτικό υλικό προέκυψαν σοβαρά στοιχεία, που έμειναν αναπάντητα και συνιστούν επαρκείς ενδείξεις:

Από το διάστημα 3.11.06 έως τα τέλη του 2006 καταγράφονται τέσσερεις συναντήσεις του κ. Μανούση με το Ζαχαρίου στα γραφεία του πρώτου στη Ν. Κηφισιά. Οι συναντήσεις αυτές γίνονται ενώ είναι εν εξελίξει διαγωνισμός άγονης γραμμής, που συμμετέχει και ο κ. Μανούσης και προφανώς συνδέονται με αυτόν τον διαγωνισμό.

Οι συναντήσεις αυτές καταγράφονται. Κατά τα λεγόμενα όλων εύκολα μπορούσε να αντιληφθεί ο κ. Ζαχαρίου ότι παρακολουθείται από κλειστό κύκλωμα, γεγονός που δυσκολεύει την υπόθεση ότι έλαβε χρήματα παρουσία κάμερας. Όμως κρίσιμες είναι οι συναντήσεις στις 03.11.06, όπου αποδεικνύεται ότι έγινε εκταμίευση 100.000 ευρώ από την εταιρεία, ενώ ο κ. Ζαχαρίου ήταν στο γραφείο, και εδόθησαν στο κ. Μανούση και στις 06.12.06 μια μέρα πριν και μετά την εκδίκαση της ένστασης του κ. Μανούση σε βάρος του κ. Αλ. Αγουδήμου, όπου δικαιώθηκε ο πρώτος.

Εξίσου σημαντικό προς αξιολόγηση είναι το σύμπλεγμα των ημερομηνιών 24-27 Απριλίου του 2007. Στις 25 Απριλίου φθάνουν οι επίμαχες φωτογραφίες στον κ. Ζαχαρίου. Στις 24 Απριλίου ο υπουργός παραγγέλλει τάχιστα γνωμοδότηση από το νομικό του σύμβουλο για το εάν μπορεί να δώσει τη γραμμή με απευθείας ανάθεση στο Μανούση, η οποία είναι θετική και στις 26 Απριλίου ο υπουργός υπογράφει την απόφαση για κατακύρωση, σαν να ενδίδει δηλαδή στο μήνυμα των φωτογραφιών. Στις 27 Απριλίου ενημερώνεται από τον κ. Αγγέλου και ο κ. Υπουργός υποβάλλει μηνυτήρια αναφορά εναντίον του κ. Μανούση. Ο ισχυρισμός του

υπουργού ότι πρώτη φορά είδε τις φωτογραφίες στις 27 είναι προβληματικός, καθώς το θέμα ήταν άκρως σοβαρό για να μην ενημερωθεί άμεσα.

Ακόμη πιο προβληματικό είναι, όμως, το γεγονός ότι, ενώ ο υπουργός κάνει δεκτή την παραίτηση του Ζαχαρίου από διευθυντή του γραφείου του, τον προσλαμβάνει ως ειδικό συνεργάτη χωρίς να τον αντικαταστήσει ποτέ στη θέση του διευθυντή (Μάλιστα κατά τα λεγόμενα του κ. Μανούση, που δε διαφεύστηκαν από τον κ. Παυλίδη, ο εισαγγελέας κ. Ντογιάκος πήρε τηλέφωνο στο υπουργείο τον Ιούνιο του 2007, 2 μήνες μετά την παραίτηση και ζητώντας τον διευθυντή του γραφείου του υπουργού απάντησε ο κ. Ζαχαρίου). Ενημερώνει τον Πρωθυπουργό για την παραίτηση του κ. Ζαχαρίου, αλλά όχι για την επαναπρόσληψη του. Δίδει, λοιπόν, την εντύπωση ο υπουργός ότι δεν ενοχλείται από τη συμπεριφορά του συνεργάτη του να γυρνά σε κρίσιμες ημερομηνίες στο γραφείο του Μανούση και να συναντιέται με εφοπλιστή, που ενδιαφέρεται για διαγωνισμούς του Υπουργείου Αιγαίου. Η πολιτική πρακτική αποδεικνύει ότι οποιoσδήποτε υπουργός στην ίδια περίπτωση θα είχε απομακρύνει, τάχιστα, τον διευθυντή του.

Επιπλέον δε μπορεί να παραγνωριστεί το γεγονός ότι δύο ακόμη μάρτυρες ο ακτοπλόος, κ. Σπανός και ο δήμαρχος Τήλου, κ. Αλιφέρης μαρτυρούν ότι ο υπουργός τους παρέπεμπε στο Ζαχαρίου και αυτός άφηνε υπονοούμενα για χρήματα. Η μαρτυρία βέβαια των δύο αυτών πρέπει να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα ότι βρίσκονται σε αντιδικία με τον πρώην υπουργό για άλλη υπόθεση και ότι ουδέποτε διαμαρτυρήθηκαν στον υπουργό για την πρακτική Ζαχαρίου, δεν παύει όμως να είναι μια ισχυρή ένδειξη

Περαιτέρω προς εκτίμηση είναι και το γεγονός ότι στην επιτροπή ενστάσεων που δικάωσε τον κ. Μανούση συμμετείχε και μετακλητός υπάλληλος, ο κ. Βαρδουλάκης. Παρόλο που το γράμμα του ΠΔ επιτρέπει τη συμμετοχή μετακλητών υπαλλήλων στις επιτροπές, εντύπωση προκαλεί ότι είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιήθηκε μετακλητός υπάλληλος σε επιτροπές ενστάσεων και η μοναδική φορά, που συμμετείχε ο κ. Βαρδουλάκης, ο οποίος είναι και ο άνθρωπος, που παρέλαβε τα χρήματα του αδελφού του κ. Παυλίδη για την αγορά της οικίας της θυγατέρας του υπουργού, δηλαδή είναι άνθρωπος που συνδέεται στενά με τον υπουργό.

Τέλος, επειδή η επιτροπή δε μπόρεσε να εξετάσει τον κ. Ζαχαρίου, διότι από τη στιγμή που του έχει αποδοθεί η ιδιότητα του κατηγορουμένου, δε δύναται να εξεταστεί σε προκαταρκτική εξέταση (άλλη μια απόδειξη της προκλητικής καθυστέρησης να φθάσει ο φάκελος στη Βουλή), έμειναν αναπάντητα όλα τα ερωτήματα που αφορούν σε χρήματα που κατέθεσε ο κ. Ζαχαρίου και πλήρωσε λογαριασμούς του μετά τις συναντήσεις με τον κ. Μανούση, καθώς και τους λόγους που τον ώθησαν να συναντιέται με τον ακτοπλόο Μανούση στα γραφεία της ΣΑΟΣ, τη στιγμή που εκκρεμούν αποφάσεις για διαγωνισμούς, που έχει συμφέρον ο Μανούσης.

Δ. ΕΙΔΙΚΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΣΤΟ Ν. ΨΥΧΙΚΟ

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει και το ακίνητο που αγοράστηκε από τη θυγατέρα του υπουργού Αγγελική περί τα 133 τ.μ. επί της οδού Αγ. Σικελιανού, στο Ν. Ψυχικό. Το διαμέρισμα αυτό αγοράστηκε τον Ιούλιο του 2005 και συγκεκριμένα στις 19.07.05 (αριθμ. Συμβολαίου 6.103). Σύμφωνα με το συμβόλαιο η αξία της οικίας ανέρχεται στα 155.426,04 ευρώ και κατεβλήθησαν 25.000 ευρώ την ημέρα του συμβολαίου και έμεινε υπόλοιπο 130.000 ευρώ. Η αποπληρωμή του τιμήματος φέρεται ότι έλαβε χώρα στις 22.07.05, όπου υπάρχει πράξη εξοφλήσεως (αριθμός 4898). Εν συνεχεία και μετά από ένα χρόνο! (πράγμα που επισημαίνουν και οι Ελεγκτές της Τράπεζας της Ελλάδος) η Αγγελική Παυλίδη λαμβάνει δάνειο 130.000 ευρώ από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Το δάνειο αυτό είναι στεγαστικό πράγμα, που αποδεικνύει ότι η πράξη εξοφλήσεως απεκρύβη, διότι δεν θα ηδύνατο η θυγατέρα του Παυλίδη να λάβει στεγαστικό δάνειο για ήδη εξοφλημένο ακίνητο. Μέρος αυτού του στεγαστικού δανείου (ποσό 100.000 ευρώ) χωρίς να έχει κάποια ιδιαίτερη κίνηση επεστράφη με σκοπό την μερική πρόωση εξόφληση τον Ιανουάριο του 2007, όπου λαμβάνει χώρα και γονική παροχή από τον υπουργό προς

τη θυγατέρα του, ποσού 80.000 ευρώ.

Κατά τα λεγόμενα του πρώην υπουργού, αλλά και της θυγατέρας του, του αδελφού του και του πληρεξουσίου του πωλητή του ακινήτου, το ακίνητο στοίχισε 235.000 ευρώ, χρήματα τα οποία απέστειλε ο αδελφός του υπουργού Αναστάσιος υπό τη μορφή απόκου δανείου. Τα χρήματα αυτά παρελήφθησαν σε δύο δόσεις. 25.000 ευρώ έλαβε απευθείας η Αγγελική Παυλίδη και 210.000 ευρώ παρέλαβε από το υποκατάστημα της ΕΤΕ στη Βουλή ο μετακλητός υπάλληλος του υπουργείου, κ. Βαρδουλάκης, την ημέρα της υπογραφής του συμβολαίου και τα παρέδωσε στη σύζυγο του πληρεξουσίου του πωλητή προκειμένου να υπογραφούν τα συμβόλαια, λαμβάνοντας βεβαίωση ιδιόχειρη της θυγατέρας του υπουργού ότι έλαβε τα χρήματα. Εν συνεχεία η θυγατέρα του υπουργού έλαβε το στεγαστικό δάνειο για να επιστρέψει μέρος των χρημάτων στο θείο της, ο οποίος δεν απεδέχθη την επιστροφή και για αυτό τα χρήματα επεστράφησαν στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

Προς εξέταση, ωστόσο, στο θέμα του ακινήτου είναι τα ακόλουθα δεδομένα:

Το συγκεκριμένο ακίνητο βρίσκεται σε πάρα πολύ καλή θέση στο Ν. Ψυχικό πλησίον του Ι.Ν. της Αγίας Σοφίας και παρ' όλη την παλαιά του χρονολογία ανέγερσης (προ του 1972) ακόμη και η τιμή των 235.000 Ευρώ (δηλαδή περί τα 1.766 ευρώ το μέτρο) φαντάζει τραγικά μικρή για τη θέση και την περιοχή. Φυσικά η αγορά έγινε το 2005 και η υποτιθέμενη εκβίαση έλαβε χώρα στα τέλη του 2006, αλλά από τη στιγμή που εκκρεμεί δάνειο που αποπληρώνεται μετά την υποτιθέμενη εκβίαση θα πρέπει να προβληματίζει η απόσταση της φερομένης τιμής αγοράς από την πραγματική.

Ο πρώην υπουργός απέκρυψε από τον ανακριτή και την Ολομέλεια της Βουλής -έστω τη φερόμενη ως πραγματική τιμή αγοράς- τα 235.000 ευρώ και αρκέστηκε στην αντικειμενική αξία, γεγονός, που δεν σχετίζεται άμεσα με την υπόθεση, αλλά προβληματίζει για ποιο λόγο δεν ήταν σαφής για την τιμή εξ αρχής, ενώ παράλληλα γεννά αφενός θέμα τυχόν νομικής διερεύνησης (πχ ψευδορκία, εάν υπάρχουν έννομες συνέπειες) και αφετέρου πρόβλημα ηθικής τάξεως.

Ενώ κατά τα λεγόμενα της πλευράς των αγοραστών όλο το τίμημα κατεβλήθη στις 19.07.05, στο συμβόλαιο δεν φέρεται το τίμημα εξοφλημένο, αλλά μένει υπόλοιπο 130.000 ευρώ, που αποπληρώνεται τρεις μέρες μετά. Αυτό δημιουργεί τον εύλογο προβληματισμό ότι τα 210.000 ευρώ ήταν το αφανές (μαύρο) τίμημα και κατατέθηκε στην τράπεζα με τη διαδικασία ανάληψης των χρημάτων από τον κ. Βαρδουλάκη και ότι υπάρχει τυχόν άλλη καταβολή 130.000 ευρώ τρεις μέρες μετά. Διαφορετικά δε μπορώ να φανταστώ ότι θα δέχονταν κάποιοι αγοραστές ή δικηγόροι αγοραστών ενώ έχουν εξοφλήσει όλο το τίμημα την ημέρα του συμβολαίου αυτό να μην αναγράφεται στο συμβόλαιο ή να υπάρχει πράξη εξοφλήσεως την ίδια ημέρα και να γίνεται αυτή τρεις μέρες μετά με όποιον κίνδυνο μπορεί αυτό να συνεπάγεται για τον αγοραστή (να αρνείται ο πωλητής να υπογράψει την πράξη εξοφλήσεως και να διεκδικεί επιπλέον 130.000 ευρώ όπως αναγράφει το συμβόλαιο). Από τη στιγμή λοιπόν που η πράξη εξοφλήσεως είναι τρεις μέρες μετά σημαίνει, εάν δε κρύπτεται κάτι άλλο, ότι η οικία στοίχισε 25.000 (που αναγράφονται στο συμβόλαιο) + 210.000 (ως μαύρο τίμημα που κατεβλήθη στην ΕΤΕ την ημέρα του συμβολαίου) + 130.000 (που αναφέρει η πράξη εξοφλήσεως τρεις μέρες μετά την υπογραφή του συμβολαίου) = 365.000 ευρώ.

Περαιτέρω δεν πείθει ο ισχυρισμός ότι η θυγατέρα του υπουργού έλαβε στεγαστικό δάνειο ένα χρόνο μετά για να επιστρέψει χρήματα στο θείο της και τα άφησε να κάθονται κυριολεκτικά 6 μήνες και επειδή δεν τα δέχθηκε αυτός τα επέστρεψε. Δεν είναι δυνατόν κάποιος να μπαίνει σε διαδικασία προσημείωσης υποθήκης να λαμβάνει δάνειο, χωρίς να έχει συνεννοηθεί με τον οφειλέτη του ότι θα το επιστρέψει. Και σε αυτήν, όμως, την περίπτωση η επιστροφή στο ταμιευτήριο θα γινόταν άμεσα και όχι μετά από εξάμηνο.

Δεν πείθει εξάλλου ο ισχυρισμός του υπουργού ότι η γονική παροχή που έγινε τον Ιανουάριο του 2007 ποσού 80.000 ευρώ ήταν για δωρεές προηγούμενων μικροποσών προς τη θυγατέρα,

τα οποία αθροιζόμενα φθάνουν στο ποσό των 80.000 ευρώ, καθώς κάτι τέτοιο απέχει παρασάγγας από τα συναλλακτικά ήθη και τη νομική πρακτική.

Επιπλέον προβληματισμό δημιουργεί το γεγονός ότι ο καταγγέλλων Μανούσης γνωρίζει, σε ανύποπτη φάση, τα της οικίας της θυγατέρας του υπουργού. Φαίνεται πολύ δύσκολο να γίνει πιστευτό ότι ο κ. Μανούσης πληροφορήθηκε τα της οικίας της θυγατέρας του υπουργού και σε ανύποπτη φάση σχεδιάζει παγίδευση του υπουργού, καθώς θα ήταν αδύνατο να γνωρίζει ότι μετά τις συναντήσεις του με τον Ζαχαρίου θα επιστρέψει η θυγατέρα του Παυλίδη 100.000 ευρώ από το δάνειο στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο (ποσό ίδιο με αυτό που ισχυρίζεται ο κ. Μανούσης ότι έδωσε στο κ. Ζαχαρίου στις 3.11.06 και σε κάθε περίπτωση έχει φύγει από τα ταμεία της εταιρείας) και θα προβεί σε γονική παροχή ο υπουργός προς την κόρη του ποσού 80.000 ευρώ, ώστε να μπορούν όλα αυτά να συνδεθούν και να κατηγορηθεί αδικώς ο υπουργός.

Τέλος το άνοιγμα των λογαριασμών και ειδικά ο λογαριασμός του αδελφού του κ. Παυλίδη Αναστασίου καταδεικνύει μεγάλη δραστηριότητα και μετά το 2004 και σωρεία προβληματικών «ύποπτων» καταθέσεων, πράγμα που προβληματίζει για περαιτέρω διερεύνηση, χωρίς αναγκαστικά να υπάρχει σύνδεση με την εξεταζόμενη υπόθεση. Το ίδιο ισχύει όπως προκύπτει και από το πόρισμα των Ελεγκτών της Τράπεζας της Ελλάδος και για άλλους λογαριασμούς με κινήσεις μεγάλων ποσών (πχ Τράπεζα Probank). Γενικότερα οι κινήσεις των λογαριασμών χρήζουν περαιτέρω έρευνας που η Επιτροπή λόγω της χρονικής πίεσης αδυνατούσε να πραγματοποιήσει, αλλά και το πόρισμα των Ελεγκτών έγινε με τάχιστες διαδικασίες και δεν περιλαμβάνει όλα τα δεδομένα. Σε κάθε περίπτωση οι Ελεγκτές θεωρούν προβληματικό σημείο στο πόρισμα τους την όλη διαδικασία αγοράς του ακινήτου της θυγατέρας του υπουργού.

Στην περίπτωση της οικίας της θυγατέρας του υπουργού δεν προκύπτει με σαφήνεια άμεση σύνδεση με την υπόθεση Μανούση πρωτίστως γιατί το ακίνητο αγοράστηκε το 2005 ενάμιση χρόνο πριν την ενδεχόμενη εκβίαση. Ωστόσο, η τελική επιστροφή του δανείου γίνεται λίγο μετά τις συναντήσεις Ζαχαρίου – Μανούση (μερικές ημέρες μετά) και οι εξηγήσεις που δίνονται για τη διαδρομή των 210.000 ευρώ και το δάνειο των 130.000 ευρώ δημιουργούν επαρκείς ενδείξεις ότι η αξία της οικίας είναι υψηλότερη και επομένως μένει ποσό τιμήματος που δε δικαιολογείται.

Πιθανώς να επελέγη όλη αυτή η προβληματική διαδικασία επειδή η θυγατέρα του υπουργού βάσει του πόθεν έσχες και από τη στιγμή που απεκρύβη η δωρεά του θείου δεν δικαιολογούσε την αγορά της οικίας και χρειαζόταν εικονικό δάνειο και εικονική γονική παροχή. Από τη στιγμή όμως που τόσο η ίδια όσο και ο υπουργός, εάν ισχύει το δεύτερο, δεν παραδέχθηκαν στην επιτροπή, παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις των μελών, εάν επελέγη αυτή η διαδικασία για λόγους πόθεν έσχες, αλλά ήταν κατηγορηματικός αρνητικός, οφείλουμε να επιστημονούμε ότι είναι άκρως προβληματική η σύμπτωση ο κ. Μανούσης να γνωρίζει τα της οικίας της θυγατέρας και η επιστροφή του δανείου και η γονική παροχή προς τη θυγατέρα να λαμβάνουν χώρα μετά τις επισκέψεις Μανούση – Ζαχαρίου. Προσωπικός διατηρώ τη γνώμη ότι όλα έγιναν λόγω πόθεν έσχες, αλλά από τη στιγμή που δεν το παραδέχεται η πλευρά των αγοραστών σχηματίζονται οι απαιτούμενες ενδείξεις.

Ε. ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΩΣΕΩΣ

Σύμφωνα με το αρ. 86 Σ, αρ. 4 επ. Ν. 3126/03, 153 επ. Κανονισμού της Βουλής αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής να ασκεί ποινική δίωξη σε βάρος διατελεσάντων υπουργών για εγκλήματα που σχετίζονται με την ιδιότητα τους. Σημειωτέον η Επιτροπή μας δεν παραπέμπει, όπως κακώς αφήνεται να εννοηθεί στο Ειδικό Δικαστήριο, αλλά διενεργεί προκαταρκτική εξέταση και εάν από αυτήν την εξέταση προκύψουν επαρκείς ενδείξεις (όχι αποχρώσεις ενδείξεις ή αποδείξεις) ενοχής ζητά από την Ολομέλεια της Βουλής την άσκηση ποινικής δίωξης (ΚΠΔ 31 παρ. 2, 43 παρ. 1, 240, 241). Η Επιτροπή μας λοιπόν απλώς αποφαίνεται εάν υπάρχουν οι επαρκείς εκείνες ενδείξεις προκειμένου να διαταχθεί, με απόφαση της Βουλής, η διαβίβαση του φακέλου σε δικαστικό συμβούλιο, το οποίο θα διεξαγάγει κυρία

ανάκριση και θα αποφανθεί για την παραπομπή ή μη του υπουργού στο Ειδικό Δικαστήριο.

Συνεπώς αρμοδιότητα της Επιτροπής και μόνο είναι να αποφανθεί, εάν υπάρχουν αυτές οι επαρκείς ενδείξεις, που απαιτούνται για την περαιτέρω δικαστική διερεύνηση από το δικαστικό συμβούλιο. Αυτό το τονίζουμε διότι θέλουμε εξ αρχής να δηλώσουμε ότι το αποδεικτικό υλικό δεν είναι τέτοιο που να συνιστά ξεκάθαρες αποδείξεις. Εάν επρόκειτο για δικαστήριο που έπρεπε να αποφανθούμε για την ενοχή ή αθωότητα του κ. Παυλίδη, οπωσδήποτε δεν θα κρίναμε επαρκές το αποδεικτικό αυτό υλικό για να οδηγηθούμε σε καταδίκη. Ο Νόμος ωστόσο στην παρούσα φάση απαιτεί επαρκείς ενδείξεις. Τέτοιες επαρκείς ενδείξεις υπάρχουν όπως ακριβώς αναλύθηκαν στα οικεία κεφάλαια.

Περαιτέρω επειδή, πέρα από τον αυστηρά νομικό έλεγχο υπάρχει και η πολιτική διάσταση, θεωρούμε ότι βάσει της εξέλιξης της υποθέσεως και σε ηθικό επίπεδο είναι προτιμότερο για έναν υπουργό, που έχει θητεύσει επί 34 έτη στα βουλευτικά έδρανα να κριθεί από το φυσικό του δικαστή και να διαφανεί η αθωότητα του παρά να στιγματιστεί ότι προστεταίχθηκε από τους συναδέλφους του βουλευτές και δεν οδηγήθηκε στη δικαιοσύνη, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν και οι επαρκείς ενδείξεις.

ΣΤ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Ήδη από την εισαγωγή των πορισμάτων μας θέσεων αναφερόμαστε στην προκλητική καθυστέρηση της δικαιοσύνης να αποστείλει το φάκελο στη Βουλή, ως όφειλε, με αποτέλεσμα να υπάρχει ουσιαστικά μια ώριμη υπόθεση για να οδηγηθεί στο ακροατήριο. Συγκεκριμένα η έρευνα έχει ολοκληρωθεί για τον φερόμενο ως φυσικό αυτουργό της κακουρηματικής εκβίασης, ο οποίος ήδη έχει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, του έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι και βρίσκεται προ των πυλών της παραπομπής στο ακροατήριο, ενώ και ο ανακριτής στο παραπεμπτικό του σημείωμα τοποθετείται καθώς επί λέξει αναφέρει ότι προκύπτουν «στοιχεία ικανά να στοιχειοθετήσουν όσον αφορά τον τότε, ήδη δε πρώην, Υπουργό Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, Αριστοτέλη Παυλίδη του Αντωνίου..... ενδεχόμενη σε βάρος του κατηγορία ηθικής αυτουργίας στην αποδιδόμενη στον ως άνω κατηγορούμενο πράξη εκβίασεως, τελεσθείσας από δράστη, που μεταχειρίστηκε απειλή βλάβης της επιχειρήσεως που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος κατ' επάγγελμα, κατά συνήθεια και κατ' εξακολούθηση».

Η δικαιοσύνη λοιπόν ουσιαστικά έχει πάρει θέση ότι εάν ο κ. Παυλίδης δεν ήταν υπουργός θα έπρεπε να έχει την ίδια τύχη του κ. Ζαχαρίου. Αυτή την πρόταση του ανακριτή αντέγραψε πλήρως το κείμενο της πρότασης που υπογράφουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Εάν το ΠΑΣΟΚ είχε δείξει μεγαλύτερη επιμέλεια και είχε συμπεριλάβει στην πρόταση του και άλλα αδικήματα που πρέπει να διερευνηθούν τώρα θα είχαμε μεγαλύτερη ευχέρεια ως προς το νομικό χαρακτηρισμό της όποιας αξιόποινης πράξης. Επέλεξε, ωστόσο, το ΠΑΣΟΚ μια γρήγορη και πρόχειρη πρόταση που σε ένα βαθμό μας δεσμεύει.

Η προσεκτική μελέτη του αποδεικτικού υλικού καταδεικνύει ότι ακόμη και εάν ισχύουν όλα όσα αναφέρονται στην πρόταση του ανακριτή θα έπρεπε να ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του υπουργού όχι για ηθική αυτουργία σε εκβίαση, αλλά κατά συναυτουργία. Είναι ξεκάθαρο ότι, εάν ισχύουν τα πραγματικά περιστατικά, ο υπουργός δε λειτουργεί ως ηθικός αυτουργός, που προκαλεί απόφαση με πειθώ και φορτικότητα στο φυσικό αυτουργό να τελέσει την αξιόποινη πράξη (ΠΚ 46), αλλά λειτουργεί ως φυσικός αυτουργός που τελεί από κοινού (ύπαρξη κοινού δόλου) με τον διευθυντή του γραφείου του το αδίκημα της εκβίασης (ΠΚ 45).

Στην κυριολεξία ο συνεργάτης του υπουργού λειτουργεί ως όργανο του τελευταίου για την επίτευξη της εκβίασης και όχι επειδή πείστηκε από αυτόν. Περαιτέρω προβληματική φαντάζει και η στοιχειοθέτηση της επιβαρυντικής μορφής του αδικήματος κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια, τη στιγμή που από το αποδεικτικό υλικό δεν εμφανίζεται η αιτιολογία εκείνη που στοιχειοθετεί την ύπαρξη υποδομής τέτοιας φύσεως, που να έχουμε τελέσει πράξη κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια.

Εάν, λοιπόν, η όποια εγκληματική συμπεριφορά του υπουργού

έπρεπε να υπαχθεί στο αδίκημα της εκβίασης αυτή νομικώς ορθότερη θα ήταν εάν χαρακτηριζόταν ως φυσική αυτοουργία και όχι ηθική σε εκβίαση για το ποσό των 100.000 ευρώ που εκταμιεύτηκε και όχι για τις επιταγές και τα λοιπά ποσά, καθώς νομικώς και λογικώς είναι αδύνατη η εκβίαση με μεταχρονολογημένες επιταγές και για τα μερικότερα ποσά δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για τη λήψη τους.

Ωστόσο σε αυτό το σημείο οφείλουμε να επισημάνουμε ότι, βάσει του αποδεικτικού υλικού, το αδίκημα που διαφαίνεται δεν είναι αυτό (ή μόνο αυτό) της εκβίασης (385 ΠΚ) αλλά της παθητικής δωροδοκίας για τον υπουργό (ΠΚ 235, ειδικά για υπουργούς βλ. Μαργαρίτης ΠΚ σελ. 614) και ενεργητικής δωροδοκίας για τον καταγγέλλοντα (ΠΚ 236), καθώς υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι υπάρχει λήψη χρηματικού ποσού από τον διευθυντή του υπουργού για τον υπουργό, χρηματικό ποσό που απέδωσε ο καταγγέλλων χωρίς πίεση, προκειμένου ο υπουργός, κατά παράβαση των καθηκόντων του, να προβεί σε ενέργεια.

Εάν ο επιχειρηματίας απέδωσε τα χρήματα, με πίεση και απειλή, όπως δέχεται και ο ανακριτής, οπότε στοιχειοθετείται η εκβίαση πάλι μπορεί να συρρέει αληθώς η εκβίαση με την παθητική δωροδοκία του υπουργού. Σε κάθε περίπτωση η όποια παράβαση καθήκοντος (ΠΚ 259) απορροφάται από τις ανωτέρω ποινικά περιγραφόμενες πράξεις, καθώς αυτή η παράβαση καθήκοντος είναι επικουρική (απόλυτη ρητή επικουρικότητα) και άρα δε συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της, ενώ για την απιστία (ΠΚ 296, ΠΚ 390) θα πρέπει να υπάρχει ζημία του δημοσίου.

Στο ερώτημα τώρα εάν η Επιτροπή μας δεσμεύεται από το νομικό χαρακτηρισμό που θα εισάγει την υπόθεση στην Ολομέλεια για ψήφιση επισημαίνουμε τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 4 του Ν. 3126/03 «Το πόρισμα της παρ. 2 πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης».

Επομένως ο Νόμος Περί Ευθύνης Υπουργών δίδει το δικαίωμα αυτό ρητώς στην Επιτροπή, καθώς της επιβάλλει να υπαγάγει τα πραγματικά περιστατικά στις ποινικές διατάξεις. Εάν ήθελε ο νομοθέτης να περιορίσει την υπαγωγή αυτή στο περιεχόμενο της πρότασης δε θα είχε την ανωτέρω διατύπωση, αλλά θα περιόριζόταν στην αιτιολόγηση και την πρόταση για άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης και όχι στην υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις ποινικές διατάξεις, αλλά θα ανέφερε για υπαγωγή αυτών των περιστατικών στις προτεινόμενες από την πρόταση διατάξεις.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η Επιτροπή δύναται να κάνει την ορθή υπαγωγή και να ζητήσει την άσκηση ποινικής δίωξης για παθητική δωροδοκία υπουργού (ΠΚ 235) που ενδεχομένως συρρέει αληθώς με εκβίαση (ΠΚ 385), όχι όμως ως ηθική αυτοουργία, αλλά κατά συναυτουργία. Σε κάθε περίπτωση και επειδή αρνήθηκε η πλειοψηφία με προσεκτική νομική αιτιολογία, η οποία αν και σοβαρή δεν μας έπεισε, να αποδεχθεί αυτή την αρμοδιότητα της επιτροπής, θα πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη όπως έρχεται η πρόταση και εν συνεχεία σε επόμενο στάδιο να γίνει επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας πλέον από τα αρμόδια δικαστικά όργανα, σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Ζ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συμπερασματικά οφείλουμε να επισημάνουμε τα ακόλουθα:

Συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις, που απαιτεί ο Νόμος για την άσκηση της ποινικής δίωξης και τη διαβίβαση του φακέλου στο δικαστικό συμβούλιο για τους λόγους, που αναπτύχθηκαν ανωτέρω. Εξάλλου και σε ηθικό επίπεδο είναι προς όφελος του υπουργού κ. Παυλίδη να βρεθεί στο φυσικό του δικαστή και να αθωωθεί παρά να φέρει το στίγμα ότι η Βουλή συγκάλυψε τυχόν αδικήματα του.

Παράλληλα με την ευκαιρία αυτής της υπόθεσης και σε πολιτικό επίπεδο οφείλουμε να επανεξετάσουμε το θεσμικό πλαίσιο των αγόνων γραμμών, κατά τρόπο που να ωφελούνται οι νησιώτες μας και να μη γίνονται αντικείμενο τυχόν παρανόμων συναλλαγών.

Τέλος, από την όλη διαδικασία αποδείχθηκε το στρεβλό νο-

μικό πλαίσιο για την Ευθύνη των Υπουργών. Οι σύντομες παραγραφές και η εξάλειψη του αξιοποίνου μετά από το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της Βουλής προσβάλλει την αρχή της ισότητας απέναντι στους νόμους και προκαλεί την κοινή γνώμη. Για τους υπουργούς πρέπει να ισχύει ό,τι για τους απλούς πολίτες και δεν είναι δυνατόν η Βουλή να παίζει το ρόλο των ανακριτών και εισαγγελέων. Πρέπει οι πολιτικοί να δικάζονται από το φυσικό τους δικαστή, χωρίς προνομιακές ρυθμίσεις.

Αθήνα 29.04.09

Το μέλος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
Βουλευτής ΛΑ.Ο.Σ Α Αθηνών
Αθανάσιος Πλεύρης

ΜΕΡΟΣ Δ'

Η Επιτροπή συνήλθε σε τελευταία συνεδρίαση την 29η Απριλίου 2009, κατά την οποία συζητήθηκε και εγκρίθηκε, κατά πλειοψηφία, το Πόρισμα, στο οποίο καταχωρίζονται και οι γνώμες της Μειοψηφίας.

Το παρόν αποτελεί ενιαίο κείμενο προς υποβολή στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Αθήνα, 29 Απριλίου 2009

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ
Γ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΒΙΒΙΑΝ) ΜΠΟΥΖΑΛΗ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Δήμητρα Αράπογλου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν πολλά κενά στο συζητούμενο νομοσχέδιο επί των άρθρων. Μια μικρή παρέκκλιση θα ήθελα να κάνω.

Όπως ανέφερε στην αρχή της ομιλίας του ο συνάδελφος κ. Ροντούλης θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ στην περίπτωση του συνανθρώπου μας από το Ρέθυμνο. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ σημαντικό κοινωνικό θέμα. Ήταν δεκαεπτά χρονών. Μου έκανε τρομερή εντύπωση όταν το άκουσα ότι μπήκε φυλακή και φυσικά τώρα με όχι λευκό ποινικό μητρώο είναι πολύ δύσκολο να βρει εργασία. Έχει τρία παιδιά και πραγματικά σκέφτομαι όχι μόνο γι' αυτήν την περίπτωση αλλά γενικά για όλους τους αποφυλακισθέντες ότι κάτι πρέπει να γίνει γι' αυτούς.

Όσο δεν στηρίζουμε αυτούς τους ανθρώπους, η εγκληματικότητα θα αυξάνεται, οι κλοπές, οι παραβατικές συμπεριφορές. Χρειάζονται περισσότερα μέτρα στήριξης ώστε να μειωθούν τα ποσοστά εγκληματικότητας και παραβατικότητας.

Θα αναφερθώ και εγώ σε μια περίπτωση. Έχω λάβει πολλά τηλεφωνήματα από ανθρώπους που αυτή τη στιγμή εκτίουν την ποινή τους στη φυλακή. Συνήθως μου λένε ότι τους δίνουν άδειες για δυο τρεις μέρες αλλά το πρόβλημα είναι ότι θα βγω έξω από τη φυλακή, αλλά πού θα πάω. Δεν έχουν χρήματα, δεν έχουν κάποια οικονομική στήριξη, κάποια βοήθεια. Ναι μεν τους δίνουμε άδειες αλλά πάλι είναι σαν να τους οδηγούμε σε παραβατικές συμπεριφορές. Δηλαδή πάλι να κλέψουν, πάλι να σκοτώσουν, να κάνουν κάτι. Μέσα στη φυλακή ίσως θα μπορούσαν να εκπαιδευτούν, να μάθουν κάποια τέχνη, ώστε να μπορέσουν να βγάλουν έτσι και κάποια χρήματα. Να βρούμε τρόπο να τους στηρίξουμε. Πρέπει κάτι να γίνει και γι' αυτούς τους ανθρώπους, τους συνανθρώπους μας. Είναι άνθρωποι και αυτοί έχουν δικαιώματα.

Το καταλαβαίνω ότι υπέπεσαν σε κάποια παράβαση, σε κάποιο

έγκλημα και αυτό δεν είναι σωστό αλλά πρέπει να μεριμνήσουμε και γι' αυτούς ώστε να μην υποτροπιάσουν, για να μπορέσουν μετά να ενταχθούν πάλι στην κοινωνία ως ενεργά μέλη. Δεν θέλω να πλατειάσω αλλά πρέπει να το σκεφτούμε σοβαρά όλοι μας αυτό το θέμα: Ποιο είναι το μέλλον των αποφυλακισθέντων, αυτών των ανθρώπων που δεν έχουν λευκό ποινικό μητρώο; Πώς δηλαδή θα πάρουν σύνταξη, πώς θα βρουν εργασία, τι θα κάνουν;

Πριν αναφερθώ στα άρθρα, θέλω να ζητήσω μια προσθήκη άρθρου.

Για τέκνο με αναπηρία 67% και άνω το οποίο είναι ανίκανο προς εργασία λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής ή σωματικής αναπηρίας το οποίο να δικαιούται σε αυτήν την περίπτωση τη σύνταξη του θανόντος πατρός μετά το θάνατο της μητρός η οποία όμως εν ζωή λάμβανε τη σύνταξη του πατρός του τέκνου.

Κάτι τέτοιο δεν έχει προβλεφθεί. Σκεφτείτε ότι υπάρχουν άτομα με αναπηρία για τα οποία στο συγκεκριμένο άρθρο δεν έχει γίνει κάποια πρόβλεψη. Πρέπει να στηρίζουμε αυτά τα άτομα που έχουν τέτοιο ποσοστό αναπηρίας. Πώς; Δηλαδή να τους δώσουμε δάνειο από κάποια τράπεζα αλλά μετά πώς θα στηριχθούν; Πώς θα το αποπληρώσουν; Δεν είναι εύκολο να γίνει κάτι τέτοιο.

Όσον αφορά τα άρθρα, άρθρο 1. Στα νέα τμήματα που θα δημιουργηθούν όπως αναφέρει το άρθρο δεν προβλέπεται το συγκεκριμένο άρθρο νέες προσλήψεις. Απλά γίνονται μεταθέσεις από τα ήδη υπάρχοντα τη στιγμή που υπάρχουν ήδη ελλείψεις και αυξημένα ποσοστά ανεργίας. Δεν προβλέπεται κάτι σχετικό. Τι θα γίνει;

Άρθρο 2. Δεν αναφέρει νέες προσλήψεις επιθεωρητών και κατάλληλα καταρτισμένων. Γίνεται λόγος μόνο για ανακύκλωση υπαλλήλων ενώ θα μπορούσατε να προχωρήσετε σε αποσπάσεις υπαλλήλων από τον ΟΑΕΔ. Γιατί να ανακυκλώνουμε υπαλλήλους από το ένα τμήμα στο άλλο, από τη μια υπηρεσία στην άλλη; Είναι μια σημαντική έλλειψη.

Άρθρο 3. Η αύξηση των ειδικών επιθεωρητών από είκοσι σε είκοσι οκτώ δεν καλύπτει τις μεγάλες ανάγκες που υπάρχουν για αυτό πρέπει να απορροφηθεί έμπειρο και πλεονάζον προσωπικό από τον ΟΑΕΔ, από τους περίπου εννιάκόσιους που μονιμοποιήθηκαν σχετικά πρόσφατα.

Γιατί όχι; Γιατί να μην μπορεί να γίνει μια τέτοια ρύθμιση; Υπάρχουν αυξημένες ανάγκες. Ως τότε θα περιμένουν αυτοί οι άνθρωποι να προσληφθούν; Αφού ήδη είναι άνεργοι, μπορούν να καλυφθούν από αυτούς θέσεις στα νέα τμήματα.

Άρθρο 4. Γιατί να γίνεται ανακατανομή των κενών θέσεων από άλλα τμήματα και όχι νέες προσλήψεις; Δημιουργούμε από τη μία νέα τμήματα και κάνουμε πάλι ανακύκλωση, μεταθέσεις υπαλλήλων από το ένα τμήμα στο άλλο. Δημιουργούμε νέα, ενώ δεν έχουμε καλύψει τις ήδη υπάρχουσες ανάγκες με νέες προσλήψεις. Γιατί γίνεται αυτή η ανακατανομή; Δηλαδή τοποθετούμε κάποιους δικούς μας ίσως σε κάποια τμήματα; Και τα ποσοστά ανεργίας δεν μειώνονται. Η ανεργία δεν μπορεί έτσι να επιλυθεί.

Άρθρο 7. Η υποχρέωση του εργοδότη για τήρηση των στοιχείων να γίνει από διετία σε πενταετία, όπως συμβαίνει και στην τήρηση του βιβλίου αδειών. Είναι κάτι το οποίο το προτείνουμε.

Άρθρο 8. Οι διοικητικές κυρώσεις και ο έλεγχος να γίνεται από πενταμελές κλιμάκιο, στο οποίο να προΐσταται ο επιθεωρητής του ΣΕΠΕ και να συμμετάσχουν εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ, της ΔΟΥ, του ΙΚΑ και του Συμβουλίου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας. Επίσης, θα πρέπει να κληρώνονται τα κλιμάκια ελέγχου, ώστε να μην προσφέρεται έδαφος για δημιουργία αδιαφανών και υπόπτων σχέσεων από κλιμάκια που επισκέπτονται συνεχώς τους ίδιους χώρους εργασίας.

Άρθρο 12. Μεγάλη ιστορία. Απαράδεκτο. Θεωρώ απαράδεκτα από όλες τις απόψεις τα αναφερόμενα στο άρθρο αυτό, σχετικά με το χρόνο ειδικεύσης και τον τρόπο απόκτησης της ειδικότητας του γιατρού εργασίας. Πρέπει να αλλάξει. Είναι απαράδεκτο, το ξαναλέω.

Άρθρο 16. Θα ήθελα περισσότερες διευκρινίσεις, σχετικά με την αναφορά για την παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησης του ΟΑΕΔ μετά την πενταετία. Διευκρινίστε τι ακριβώς εννοείτε εδώ. Δώστε περισσότερες διευκρινίσεις. Δεν είναι σαφές.

Άρθρο 25. Αφορά επιδότηση ενοικίου μεν από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, αλλά περισσότερο τις κληρώσεις κατοικιών. Είμαστε Έλληνες. Η πλειοψηφία από αυτές τις κληρώσεις των κατοικιών πρέπει να δίνεται στους Έλληνες πολίτες. Η προτεραιότητα πρέπει να ανήκει στους Έλληνες. Εφόσον καταθέτουν το Ε9 στην εφορία, είναι φορολογούμενοι πολίτες, καταβάλουν τους φόρους τους κανονικά, πρέπει να προστατεύονται κατά προτεραιότητα. Στο Ολυμπιακό χωριό εδόθησαν κάποιες κατοικίες στους δικαιούχους Έλληνες, αλλά πρέπει περισσότερες. Τα ολυμπιακά ακίνητα δόθηκαν πιο πολύ σε ξένους, σε αλλοδαπούς και όχι σε Έλληνες και υπήρξαν τρομερές διαμαρτυρίες γι' αυτό.

Επίσης, τα άτομα με αναπηρία έχουν δικαιώματα. Θέλουν να έχουν δικαίωμα σε μία κατοικία. Δίνουμε σε αλλοδαπούς και όχι σε άτομα με αναπηρία που έχουν και αυτά δικαίωμα. Δηλαδή να προστρέξουν σε δάνειο στην Τράπεζα; Είναι και αυτοί Έλληνες πολίτες. Πρέπει να προστατέψουμε τους δικούς μας κατά προτεραιότητα και φυσικά, αργότερα τους αλλοδαπούς.

Πρέπει σε όλα αυτά τα σημεία στα οποία αναφέρθηκαν να γίνουν αλλαγές. Δεν μπορώ φυσικά να συμφωνήσω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιος Λιβανός.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να σταθώ κατ' αρχάς σε πέντε σημεία, απαντώντας στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και σε άλλους συναδέλφους, οι οποίοι, άσχετα αν κατηγορούν τη Νέα Δημοκρατία ότι φεύγει από την ουσία του νομοσχεδίου, εκείνοι μπήκαν στη λογική της ευρύτερης πολιτικής συζήτησης. Και πολύ συγκεκριμένα, ο κ. Παπουτσής νομίζω, ότι σε ένα δρόμο ευπρεπούς εκτροπής από τη συζήτηση κατηγόρησε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι είναι Κυβέρνηση Καραμανλή-Σανιδά και στη συνέχεια αναφέρθηκε σε πιθανή κόπωση των Υπουργών και του Πρωθυπουργού.

Δεύτερον, θεώρησε σκόπιμο στη σημερινή συζήτηση που συζητάμε το συγκεκριμένο θέμα να τοποθετηθεί και να πει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι αποχωρούσα και ότι έχουμε εκλογές σύντομα. Οι απαντήσεις ήλθαν και ας μην κατηγορούν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ τους αγορητές της Νέας Δημοκρατίας ότι αναφέρονται στα πολιτικά ζητήματα που θέτετε εσείς οι ίδιοι. Οι απαντήσεις είναι σαφείς.

Πρώτον, έχουμε ακόμα δυόμισι χρόνια για να ολοκληρώσουμε τη θητεία μας.

Δεύτερον, κανένα άγχος δεν μας καταβάλλει.

Τρίτον, πιθανόν ο ίδιος ο κ. Παπουτσής, μπερδεύοντας την προηγούμενη ιδιότητά του ως Ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ τόσα χρόνια, να θεωρεί ότι είναι σε προεκλογική περίοδο ο ίδιος. Αυτά πάντως δεν αφορούν εμάς.

Τέταρτον, κατηγορήθηκε η Νέα Δημοκρατία ότι δήθεν η Κοινοβουλευτική της Ομάδα απέχει από τη διαδικασία της συζήτησης σήμερα. Θέλω απλά να πω ότι εάν δούμε τον κατάλογο των ομιλητών και προσθέσουμε και τις δύο Υπουργούς, θα δούμε ότι είμαστε ίδιοι ομιλητές. Αντιθέτως, πράγματι υπάρχει μια κινητικότητα στα έδρανα του ΠΑΣΟΚ σήμερα, διότι προφανώς κάποια άλλη διαδικασία θα κινήσουν εντός ολίγου και γι' αυτό βρίσκονται εδώ. Πάντως επί της ουσίας της συζήτησης δεν νομίζω ότι έδειξαν μεγαλύτερο ενδιαφέρον από αυτό που δείχνουμε εμείς και βεβαίως από αυτό που δείχνει –και κλείνω με το πέμπτο σημείο κριτικής– η Κυβέρνηση δια των Υπουργών της, φέρνοντας αυτό το νομοσχέδιο, σε συνδυασμό με άλλες στοχευμένες δράσεις και βεβαίως, το σχέδιο που αναλύθηκε από το Υπουργείο και από την Υπουργό, την κ. Πετραλιά, για την ενίσχυση των εργαζομένων για την καταπολέμηση της ανεργίας εν μέσω κρίσης. Άρα, η συνολική απάντηση είναι ότι η Κυβέρνηση με συντονισμένες προσπάθειες και το Υπουργείο Απασχόλησης συγκεκριμένα, προσπαθεί να καταπολεμήσει ακριβώς το μεγάλο πρόβλημα που έχουμε σήμερα.

Αντ' αυτών –και εδώ θα ήθελα να προσθέσω και μια παρατήρηση, ακούγοντας τους ομιλητές του ΠΑΣΟΚ τη Δευτέρα με τους «πύρινους» λόγους τους για τη δημοκρατία και την ανάγκη

εκσυγχρονισμού του Κοινοβουλίου, έτσι ώστε να έχουμε ακόμα περισσότερη δημοκρατία- ήθελα να πω, με την μικρή εμπειρία την οποία έχω αποκομίσει, ότι ο ουσιαστικός εκσυγχρονισμός της πολιτικής μας ζωής και του Κοινοβουλίου είναι ακριβώς στην προσπάθεια και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης να έρχονται στο στίβο της αντιπαράθεσης, με ουσιαστικές προτάσεις. Όχι απλά με άρνηση, όχι απλά με σκανδαλογολία, υπαρκτή και μη, όχι απλά με καταψήφισεις για τις καταψήφισεις, αλλά με ουσιαστικές προτάσεις είτε σε σύνολο κυβερνητικών προτάσεων, είτε σε άρθρα. Αυτό θα ήταν γόνιμο και αυτό, κατά την ταπεινή μου γνώμη και πάλι λέω, θα ήταν αναβάθμιση της δημοκρατίας, αναβάθμιση του Κοινοβουλίου.

Περνώντας στο νομοσχέδιο εν τάχει, ήθελα και δι' υμών, κύριε Πρόεδρε, να απευθυνθώ στις Υπουργούς και στην Κυβέρνηση συνολικά, ρωτώντας αν επί της ουσίας εμείς θέλουμε να στηρίξουμε την ελληνική περιφέρεια, αν θέλουμε να στηρίξουμε την αποκέντρωση της Δημόσιας Διοίκησης, αν θέλουμε εν τέλει να αναπτύξουμε άλλες πόλεις στην Ελλάδα, εκτός από το κράτος της Αθήνας, το οποίο μας πνίγει όλους.

Θεωρώ ότι η απάντηση αυτή είναι προφανής και θα είναι θετική. Σε αυτή, λοιπόν, τη λογική συνέχεια, ήθελα να προτείνω να προστεθεί –και το έχω κάνει καταθέτοντας μία προσθήκη-τροπολογία, σύμφωνα με την κοινοβουλευτική διαδικασία- στην παράγραφο 1 και στο άρθρο 1, ένα έκτο σημείο, το οποίο απλά να δημιουργεί –εν τάχει το λέω- ένα Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης στη Ναύπακτο, πρωτεύουσα της περιοχής της Ναυπακτίας, το οποίο να υπάγεται στην Περιφερειακή Διεύθυνση της Κοινωνικής Επιθεώρησης Δυτικής Ελλάδας.

Ο λόγος για τον οποίο το προτείνω αυτό και με τα επιχειρήματα αυτά επεισθήσαν αρκετοί, δεκάδες συνάδελφοι, οι οποίοι συνυπέγραψαν αυτή την τροπολογία από όλα τα κόμματα –θα ήθελα να τους αναφέρω και στην Ολομέλεια- είναι προφανής. Την έχω καταθέσει και θα καταθέσω και τις υπογραφές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Η Αιτωλοακαρνανία είναι ως γνωστόν ο μεγαλύτερος νομός της Ελλάδας και το οδικό μας δίκτυο το χειρότερο απ' αυτά τα οποία έχουν άλλοι νομοί. Οι αποστάσεις είναι εξαιρετικά μεγάλες και οι πολίτες δε μπορούν να τις καλύψουν. Η Ναύπακτος είναι ακροβολισμένη στην άκρια του νομού μας και θα μπορούσε, αν προσετίθεντο και τα χωριά της Φωκίδας που είναι δίπλα, η μισή περιοχή της Φωκίδας, να είναι και ένας νομός ολόκληρος. Είναι μία περιοχή η οποία συνεχώς αναπτύσσεται, είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση για τις επαρχιακές πόλεις. Με τη Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου και τα μεγάλα έργα της Ιονίας Οδού γίνεται ένας κόμβος. Λειτουργούν περίπου χίλιες επιχειρήσεις στην περιοχή της Ναυπάκτου και εργάζονται σε όλες αυτές περί τις επτά χιλιάδες άνθρωποι.

Παράλληλα, επειδή η Ναυπακτία έχει πέντε δήμους πέραν της ίδιας της Ναυπάκτου, οι άνθρωποι οι οποίοι ζουν σε αυτούς τους ορεινούς δήμους, επί της ουσίας, κατοικούν και έχουν δραστηριότητα στην ίδια την πόλη της Ναυπάκτου, αυξάνοντας έτσι τον πληθυσμό, που υπερβαίνει τις εικοσιπέντε χιλιάδες, αλλά βεβαίως και τις ανάγκες.

Ταυτόχρονα, όπως αναφέρθηκα και πριν, ο Δήμος Ευπαλίου είναι στα πέντε λεπτά από τη Ναύπακτο, ενώ απέχει από την Αμφισσα, όπου είναι το κοντινότερο ΣΕΠΕ, δηλαδή, του Νομού Φωκίδας, περίπου εκατό χιλιόμετρα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι και για τους κατοίκους αυτής της περιοχής Δωρίδος είναι πάρα πολύ χρήσιμη η δημιουργία ενός Τμήματος Κοινωνικής Επιθεώρησης στη Ναύπακτο.

Αν συνυπολογίσουμε σε αυτά το γεγονός ότι προϋπήρχε αυτό το Τμήμα και καταργήθηκε πριν από περίπου εννέα χρόνια –κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη όλων των πολιτών της περιοχής μας με το λάθος τρόπο- και δεύτερον, εάν, επίσης, κοιτάξουμε ότι το κόστος θα είναι εξαιρετικά μειωμένο, γιατί υπάρχει ήδη κτήριο στο Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ναυπακτίας Δωρίδας και εάν, βεβαίως, αντληφθούμε και τη σημασία του όλου νομοσχεδίου που προχωρά σε τέτοιου είδους ρυθμίσεις, ζητά και πάλι από την παρισταμένη Υπουργό να αθροίσει στις τροπολογίες, να αθροίσει στα άρθρα και αυτήν την πρόταση, που και πάλι

λέω ότι είναι μία καθολική πρόταση του νομού μας, ασχέτως κομματικών ιδιοτήτων και διαφορών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία σειρά από ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Πριν από λίγο ανακοινώθηκε η κατάθεση του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και όπως ήδη είχε ανακοινωθεί πριν δύο μέρες και μετά τη σημερινή Διάσκεψη των Προέδρων, η συζήτηση και η ψηφοφορία επί του πορίσματος αυτού θα πραγματοποιηθεί την προσεχή Δευτέρα 4 Μαΐου. Η συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 6 η ώρα το απόγευμα και θα ολοκληρωθεί στις 11 η ώρα το βράδυ ακριβώς, με όσους ομιλητές θα έχουν υπάρξει μέχρι εκείνη την ώρα και στη συνέχεια, θα διεξαχθεί η κατά το Σύνταγμα, τον Κανονισμό και το σχετικό νόμο μυστική ψηφοφορία.

Επίσης, συμφωνήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων οι απουσιάζοντες συνάδελφοι Βουλευτές σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό ή μέλη της Κυβέρνησης σε αποστολή της Κυβέρνησης να παραδώσουν στο Προεδρείο μία ώρα πριν την ψηφοφορία φάκελο ο οποίος θα έχει στο εσωτερικό κεκλεισμένο το ψηφοδέλτιο και εξωτερικό φάκελο, που θα αναγράφεται το όνομα, ώστε αυτό να το παραλάβουν οι ψηφολέκτες, να το ανοίξουν και να ψηφίσουν. Η παράδοση των ψηφοδελτίων θα γίνει από συνεργάτες των Βουλευτών ή των μελών της Κυβέρνησης που πρόκειται να ψηφίσουν, με βάση το σχετικό άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Την Τετάρτη το βράδυ θα ξεκινήσει η συνεδρίαση για τη συζήτηση της αίτησης του Κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την υπόθεση της «SIEMENS». Η συζήτηση θα αρχίσει στις 6 η ώρα και η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει στις 12 το βράδυ ακριβώς, ανεξάρτητα αν δεν θα έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών. Ισχύει το ίδιο πράγμα και εδώ για την ψήφηση των συναδέλφων οι οποίοι θα απουσιάζουν σε αποστολή της Βουλής ή της Κυβέρνησης.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι την Παρασκευή 10 η ώρα θα ξεκινήσουμε με ομιλία του Προέδρου, όπως συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων για την Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας. Θα γίνει μόνο ομιλία του Προέδρου του Σώματος και αμέσως μετά θα ξεκινήσει ειδική συνεδρίαση στην οποία θα μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής και εκπρόσωπος της Κυβέρνησης για την «Ημέρα του Φιλελληνισμού» που καθιερώθηκε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αποδοχή της Βουλής, αποδοχή από την Κυβέρνηση του αιτήματος και έκδοση από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Παυλόπουλο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Είναι Πρωτομαγιά την Παρασκευή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μιλάμε για τη μεθεπόμενη Παρασκευή, κύριε συνάδελφε. Όλο αυτό είναι ο προγραμματισμός του έργου για την επόμενη εβδομάδα.

Στις 11.30' ακριβώς ή ενδεχομένως, πέντε-δέκα λεπτά αργότερα, αφού προηγηθεί στο χώρο της εισόδου που βρίσκονται τα ΕΛΤΑ η παρουσίαση του ειδικού αναμνηστικού γραμματοσήμου που βγάζει η Βουλή των Ελλήνων σε συνεργασία με τα ΕΛΤΑ για το φιλελληνισμό και τη διεθνή αλληλεγγύη, το οποίο φέρει την προτομή από μεγάλο Έλληνα χαρακτήρα του Λόρδου Βύρωνα, θα ξεκινήσει η συνεδρίαση για την προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση που ζήτησε η Γενική Γραμματεία και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Αυτές τις ανακοινώσεις ήθελα να κάνω. Η διαδικασία που θα ακολουθηθεί και τη Δευτέρα από πλευράς συμμετοχής είναι η εξής: Συμμετέχουν με τρεις εισηγητές το κόμμα της Πλειοψηφίας και το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και από έναν εισηγητή οι τρεις άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Ο χρόνος των εισηγητών είναι δεκαπέντε λεπτά, των ειδικών αγορητών οκτώ λεπτά και των συναδέλφων Βουλευτών που θα εγγραφούν πέντε λεπτά της ώρας.

Κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, την Παρασκευή που μας πέρασε, σας επισκέφτηκα στο γραφείο σας και εκ μέ-

ρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σας έθεσα δύο ζητήματα. Το πρώτο αφορούσε την εκκρεμούσα πρόταση του ΠΑΣΟΚ για τη σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής που θα διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση για τη γνωστή υπόθεση του Βατοπεδίου.

Είναι γνωστό στο Σώμα ότι η πρόταση αυτή εκκρεμεί κατά τον Κανονισμό, διότι η σχετική ψηφοφορία δεν διεξήχθη, καθώς, όπως διαπίστωσε η Ολομέλεια, δεν συνέτρεχαν τη στιγμή εκείνη οι διαδικαστικοί όροι που τάσσει ο Κανονισμός για την έγκυρη διεξαγωγή ψηφοφορίας.

Εφόσον, συνεπώς, σας είπα -και αυτό ήταν το δεύτερο σημείο μου- εκκρεμεί πρόταση σύστασης επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, οφείλει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, όχι μόνο κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, όπως πρέπει να ερμηνεύεται ορθά, αλλά και κατά τη λογική του ίδιου του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να αποστέλλει τα συμπληρωματικά στοιχεία που συνέλεξαν οι εισαγγελείς εφετών που διενήργησαν προκαταρκτική εξέταση στη Βουλή, γιατί ο ίδιος ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου διεβίβασε το φάκελο στη Βουλή στις 22 Οκτωβρίου, επικαλούμενος το άρθρο 147 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Θεώρησε, δηλαδή, ότι η Βουλή δικαιούται και πρέπει να λάβει αντίγραφο του φακέλου, εφόσον έχουν κατατεθεί και εκκρεμούν προτάσεις για τη σύσταση τόσο εξεταστικής επιτροπής, όσο και επιτροπής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης.

Αφήνοντας κατά μέρος το πώς πρέπει να ερμηνεύεται ορθά και με σεβασμό στο Κοινοβούλιο το άρθρο 86 του Συντάγματος, ο κ. Σανιδάς οφείλει έναντι της Βουλής να είναι συνεπής προς τα όσα ο ίδιος απεδέχθη, στέλλοντας το φάκελο, επειδή εκκρεμεί πρόταση για σύσταση επιτροπής -εξεταστικής, μάλιστα- αλλά και προκαταρκτικής.

Γιατί άλλαξε θέση ως τώρα και γιατί δεν σέβεται τις δικές του απόψεις, έστω και αν αυτές σε πολύ μεγάλο βαθμό είναι απόψεις επιστημονικά αδιανόητες και σε κραυγαλέα αντίθεση με το άρθρο 86 του Συντάγματος; Μου είπατε ότι ο Πρόεδρος της Βουλής, κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, όπως εσείς ερμηνεύετε τα κείμενα αυτά, δεν μπορεί να πάρει καμμία πρωτοβουλία και να απευθυνθεί στη δικαιοσύνη, αλλά ότι είναι αποδέκτης εγγράφων που διαβιβάζει η δικαιοσύνη με δική της πρωτοβουλία.

Σέβομαι και σεβόμαστε όλοι μας το ρόλο του Προέδρου της Βουλής, δεν θέλουμε να αναμειχούμε τον Πρόεδρο της Βουλής σε καμμία αντιπαράθεση σχετική με την ερμηνεία του Συντάγματος και το ρόλο της δικαιοσύνης και το ρόλο του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και κατόπιν αυτού σας είπα ότι θα γνωστοποιήσω τα ζητήματα αυτά στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία και είναι αρμόδια, κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, να χειρίζεται τα θέματα αυτά και ενώπιον της οποίας εκκρεμεί η πρότασή μας για σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής για την υπόθεση του Βατοπεδίου.

Λέω τώρα εν παρόδω ότι εφόσον εκκρεμεί πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για την υπόθεση της «SIEMENS» και εφόσον εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη της επόμενης εβδομάδας η πρόταση για τη σύσταση αυτής της εξεταστικής επιτροπής, κατά τη λογική που έχει αποδεχθεί και έχει εφαρμόσει τον Οκτώβριο ο κ. Σανιδάς στην υπόθεση του Βατοπεδίου, πρέπει να διαβιβαστεί στη Βουλή και η δικογραφία που έχει σχηματισθεί για την υπόθεση της «SIEMENS», προκειμένου αυτή να είναι εν γνώσει των Βουλευτών όταν θα ψηφίσουν για την υπόθεση της «SIEMENS». Και αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα το οποίο υπάρχει, εκκρεμεί και απειλεί το κύρος μας, διότι μας παρακολουθεί ο πολίτης.

Όλοι λένε και συμφωνώ ότι η ημερήσια διάταξη του πολίτη είναι διαφορετική. Ότι ο πολίτης ενδιαφέρεται για το εισόδημά του, τη δουλειά του, το νοικοκυριό του, το επίπεδο της ζωής του, τη διεθνή οικονομική κρίση, την κρίση ανασφάλειας, την κρίση των κοινωνικών αξιών. Όμως, ο πολίτης που ενδιαφέρεται για την υπόστασή του, την οικογένειά του, το εισόδημά του, θέλει ένα κράτος δικαίου, ένα κράτος δημοκρατικό, θέλει θεσμούς, που να λειτουργούν, θέλει ένα αξιόπιστο πολιτικό σύστημα που να μπορεί να το εμπιστευθεί. Γιατί ο πολίτης πια δεν πιστεύει σε τίποτα

και σε κανέναν. Άρα, όσα κάνουμε σε σχέση με τη διαφάνεια, σχετίζονται άμεσα με το αναπτυξιακό οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα της χώρας. Γιατί όταν δεν έχεις θεσμούς, όταν δεν έχεις διαφάνεια, όταν δεν έχεις κράτος δικαίου, όταν δεν έχεις κοινωνική και πολιτική εμπιστοσύνη, ούτε την κρίση μπορείς να υπερβείς, ούτε την οικονομία και το κράτος να ανορθώσεις.

Τίθενται, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, τα θέματα τα οποία σας έθεσα και στο γραφείο σας, ενώπιον του Σώματος. Εχθές όμως ενώ είχε μεσολαβήσει αυτή η συζήτησή μας, προέκυψε ένα γεγονός το οποίο είναι θεσμικά σκανδαλώδες. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση υπέβαλε με εβδομήντα οκτώ Βουλευτές αίτημα σύστασης επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για την υπόθεση «Παυλίδης II», για τις άγονες γραμμές στο Αιγαίο. Κατόπιν αυτού, ο κύριος Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, έξω από την Αίθουσα, στην Αίθουσα των κοινοβουλευτικών συντακτών, ήρθε και είπε: «Το ΠΑΣΟΚ είναι ένα κόμμα που διενεργεί πραξικοπήματα, που εκτρέπεται από τη θεσμική τάξη, που δεν σέβεται τους θεσμούς. Κατόπιν αυτού η Νέα Δημοκρατία δεν πρόκειται να συμπράξει στη διακωμώδηση της δικαιοσύνης, άρα δεν θα μετάσχει στη διαδικασία για την υπόθεση αυτή». Αιχμαλωτίζει τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, προδικάζει τη συνειδηση και την ψήφο τους και θωρακίζει τον κ. Παυλίδη. Και εμφανίζεται η Κυβέρνηση θυμωμένη με το ΠΑΣΟΚ, επειδή το ΠΑΣΟΚ φέρνει τις υποθέσεις που έστειλε η δικαιοσύνη, με δική της πρωτοβουλία και αφού παρεμπίδισκε από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ενώπιον της Ολομέλειας, όπως έχουμε καθήκον. Όχι με χαρά, όχι επειδή θέλουμε να το κάνουμε, αλλά επειδή έχουμε υποχρέωση να ανταποκριθούμε στην πρόκληση που ο ανακριτής μας απηύθυνε αρνούμενος να ακούσει τις υποδείξεις της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

Με ποιον θυμώνει ο κ. Καραμανλής διά του κ. Αντωναρίου; Με το ΠΑΣΟΚ; Ας θυμώσει με τον εαυτό του, με την Κυβέρνησή του, με τα στελέχη του, με τον κ. Παυλίδη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τίθεται, λοιπόν, το μείζον θεσμικό ερώτημα και προς εσάς. Τι γίνεται με αυτήν τη Βουλή; Τι είδους ιδιοκατασκευή είναι αυτή τώρα; Έχουμε Κυβέρνηση με δεδηλωμένη εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας της Βουλής ή έχουμε μία Κυβέρνηση που φυγομαχεί, μία Κυβέρνηση που έρχεται όποτε θέλει και φεύγει όποτε θέλει, αφήνοντας την ολομέλεια στα χέρια της Αντιπολίτευσης; Δεν ήρθε στην υπόθεση Βατοπεδίου. Ήρθε στην υπόθεση «Παυλίδης I» και απορώ πώς δεν βρήκε το πρόσχημα να φύγει και από την υπόθεση αυτή, ώστε να γλυτώσει τη μυστική ψηφοφορία της Δευτέρας. Λέει ότι δεν θα έρθει στην υπόθεση «Παυλίδης II». Τι είδους λειτουργία του πολιτεύματος, τι είδους εξευτελισμός θεσμών και προσώπων είναι αυτός, με μία πλειοψηφία που είναι, ορί in, ορί out, άλλοτε μπαίνει, άλλοτε βγαίνει, γιατί δεν υπάρχει στην πραγματικότητα και έχει παραδώσει την εξουσία και απλώς τη διαχειρίζεται υπηρεσιακά και εις βάρος της κοινωνίας και των συμφερόντων του λαού;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κατόπιν αυτού, κύριε Πρόεδρε, το αίτημα συνοψίζεται ως εξής: Να εγγράψετε στην ημερήσια διάταξη τη συνέχεια της συζήτησης για την εκκρεμούσα υπόθεση σύστασης εξεταστικής επιτροπής για το Βατοπέδι. Η Ολομέλεια, με τη σύνθεσή της, όπως αυτή έχει προκύψει χωρίς τη συμμετοχή της Νέας Δημοκρατίας, να συζητήσει το ζήτημα της αποστολής εγγράφου προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ώστε αυτός να συμμορφωθεί και να στείλει το φάκελο, όπως ακριβώς επιτάσσει το Σύνταγμα, αλλά όπως και ο ίδιος έχει κάνει και έχει δεσμευθεί τον Οκτώβριο για την ίδια υπόθεση.

Εφόσον εγγραφεί αυτή η υπόθεση που σας λέω στην ημερήσια διάταξη και εφόσον η Ολομέλεια λάβει τα στοιχεία που θέλει για την υπόθεση του Βατοπεδίου, θα κρίνει η Ολομέλεια, με τη Νέα Δημοκρατία πάντοτε απούσα, γιατί όπως σας είπα και προηγουμένως είναι μία Κυβέρνηση σε μαγική εικόνα, μπαίνει και βγαίνει σε μία Βουλή που δεν την εμπιστεύεται, γιατί δεν έχει τη δεδηλωμένη εμπιστοσύνη αυτής της Βουλής, τότε λοιπόν, η Ολομέλεια θα κρίνει.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

Οι δε συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι ήρθαν προφανώς εδώ για να ακούσουν και να μάθουν, καλό είναι να διαμαρτύρονται προς τον Πρωθυπουργό και Αρχηγό τους, ο οποίος εξευτελίζει τη συνείδησή τους, αποφασίζοντας μόνος του πότε οι Βουλευτές του έχουν συνείδηση και πότε δεν έχουν συνείδηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Μανώλη, σας παρακαλώ!

Το Κοινοβούλιο είναι χώρος διαλόγου. Λόγος και αντίλογος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να σεβαστούμε τους συναδέλφους και στη συνέχεια θα υπάρξει ο αντίλογος επί των όσων λέγονται και από τη δική σας πλευρά. Σας παρακαλώ!

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε ζητήσει το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει και εγώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα συζητάμε ένα νομοσχέδιο που άπτεται των κρίσιμότερων θεμάτων που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, θέματα που αφορούν την απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις, σε μία περίοδο που η ανεργία καλπάζει και οι εργασιακές σχέσεις διαλύονται. Το λέω αυτό, διότι καθ' όλη τη συζήτηση αυτού του κρίσιμου νομοσχεδίου, στην οποία εμείς επιχειρήσαμε να κάνουμε ουσιαστικές παρεμβάσεις δεν είδα αυτό το ενδιαφέρον από τους συναδέλφους, κατά την προσέλευσή τους σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν είδα τον Πρόεδρο της Βουλής να παρίσταται. Δεν είδα τους αξιότιμους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους δύο μαζί εδώ από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και βεβαίως και από τη Συμπολίτευση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν μας είδατε εμάς; Δεν μιλήσαμε για το νομοσχέδιο; Διορθώστε το αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μαζί και τους δύο.

Βλέπω λοιπόν ότι όταν τα θέματα πηγαίνουν στα σκάνδαλα, το ενδιαφέρον από τα δύο κόμματα γίνεται πάρα πολύ έντονο και η Αίθουσα αυτή αποκτά ενδιαφέρον. Δεν έχουν ενδιαφέρον τα τρομακτικά κοινωνικά αυτά προβλήματα που προανέφερα ή και πάρα πολλά άλλα; Γιατί όμως η αντιπαράθεση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ γι' αυτά τα θέματα δεν υφίσταται επί της ουσίας; Διότι δεν υπάρχουν εναλλακτικές στρατηγικές επ' αυτών των θεμάτων με τα δύο κόμματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από εσάς μόνο ο κ. Λεβέντης ήταν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχουν, κύριε συνάδελφε, το επαναλαμβάνω, εναλλακτικές στρατηγικές ανάμεσα στα δύο κόμματα. Γι' αυτό συνεχίζετε να παίζετε ένα παιχνίδι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εάν με διακόπτετε, δεν μπορούμε να τελειώσουμε.

Ξέρουμε ότι ενοχλούν ορισμένα πράγματα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, Για να προστατεύσω και την ηρεμία και το διάλογο στην Αίθουσα.

Πριν, που μίλησαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μίλησα με εξαιρετικά μεγάλη αυστηρότητα για πράγματα που ενδεχομένως τους ενόχλησαν. Τώρα που ακούτε έναν λόγο από ένα άλλο κόμμα, κάνετε το ίδιο που γινόταν πριν και για το οποίο ενοχληθήκατε.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Συνεχίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Υπάρχουν λοιπόν τα μείζονα θέματα τα οποία αφορούν σήμερα και απασχολούν τον ελληνικό λαό με ιδιαίτερη οξύτητα, ανησυχία και αγωνία. Δεν βλέπω όμως, λόγω έλλειψης εναλλακτικών στρατηγικών, η αντιπαράθεση να εστιάζεται κυρίως σε αυτά τα θέματα. Επαναλαμβάνεται ένα παιχνίδι σε αυτόν τον τόπο, το οποίο παίζεται αρκετά χρόνια. Δηλαδή, οι κυβερνήσεις να κάνουν σκάνδαλα και οι αξιωματικές

αντιπολιτεύσεις να αξιοποιούν αυτά τα σκάνδαλα όχι για να προωθήσουν τη διαφάνεια και την προστασία στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, αλλά για να αναρριχηθούν στην εξουσία. Αυτό το παιχνίδι δυστυχώς πάει τον τόπο από το κακό στο χειρότερο.

Βεβαίως, εμείς θέλουμε τη διερεύνηση των σκανδάλων, θέλουμε άπλετο φως, θέλουμε διαδικασίες διαφάνειας, θέλουμε να χυθεί άπλετο φως παντού σε κάθε κατεύθυνση, να διερευνηθούν όλα, γι' αυτό και υποστηρίξαμε όλες τις σχετικές διαδικασίες με βάση το Σύνταγμα, το νόμο και τον Κανονισμό της Βουλής. Ωστόσο, υπογραμμίζουμε ότι η διερεύνηση των σκανδάλων δεν μπορεί να υποκαθιστά στην ατζέντα και να τίθεται ως προτεραιότητα και αποπροσανατολιστικά και από τα δύο κόμματα προκειμένου να μην έρχονται στην επιφάνεια τα μείζονα θέματα εν όψει καπιταλιστικής κρίσης που απασχολούν τον ελληνικό λαό.

Βεβαίως ο κ. Σανιδάς παρεκτρέπεται όταν κρατάει τον φάκελο και δεν τον αποστέλλει αμελλητί στη Βουλή, όπως έχει υποχρέωση. Και το έχουμε τονίσει επανειλημμένα. Και πρέπει ο φάκελος να διαβιβαστεί άμεσα στη Βουλή.

Πέραν αυτού όμως να σημειώσω ότι με ευθύνη πάλι όχι δική μας, αλλά κυρίως των δύο κομμάτων δεν θα έπρεπε αυτοί οι φάκελοι να αποστέλλονται στη Βουλή. Και να μην γίνεται αυτό το Σώμα, που είναι Κοινοβουλευτικό Σώμα, Σώμα Νομοθετικό ταυτόχρονα και δικαστικό και συχνά των πολιτικών αντιπάλων, οπότε ο καθένας θα μπορεί να παίζει διάφορα παιχνίδια επί των διαδικασιών που ακολουθούνται.

Γι' αυτό λέμε τώρα να ξεκινήσει μία αναθεώρηση, η οποία να πηγαίνει τα πολιτικά πρόσωπα στους φυσικούς δικαστές τους εφόσον υπάρχουν προβλήματα και ανάγκες διερεύνησης. Και αυτή η θέση και πρότασή μας επαναλήφθηκε χθες από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, δεν βλέπω όμως να υπάρχει θετική ανταπόκριση από τις άλλες πλευρές.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παναγιωτόπουλε, έχουν προηγηθεί ο κ. Σκυλλάκος και ο κ. Ροντούλης. Αμέσως μετά θα πάρετε το λόγο εσείς.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσει πρώτα ο κ. Παναγιωτόπουλος και μετά εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Να τηρήσουμε τη σειρά, κύριε Σκυλλάκο. Αφήστε να διευθύνω τις εργασίες.

Έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα ήθελα να ακούσω όλες τις πλευρές. Αποσύρω την πρότασή μου και θα ζητήσω το λόγο μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Σκυλλάκο, σας παρακαλώ πολύ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ο κάθε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μπορεί να παίρνει το λόγο όταν κρίνει αυτός σκόπιμο. Νομίζω ότι θα πρέπει να τηρηθεί αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ζητήσατε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τον ζήτησα και το αποσύρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Σκυλλάκο, σας παρακαλώ πάρα πολύ, τοποθετηθείτε επί του θέματος που έθεσε ο κ. Βενιζέλος. Μόνο γι' αυτό το θέμα κουβεντιάζουμε αυτήν τη στιγμή. Παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να ζητά το λόγο όποτε το νομίζει και να μιλάει όποτε το νομίζει; Εάν θέλετε να το αλλάξουμε, να το αλλάξουμε! Δεν καταλαβαίνω!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νομίζω ότι είμαι σαφής. Ζητήσατε το λόγο και σας τον έδωσα. Δεν μπορεί να γίνει κοινοβουλευτική τρίπλα, «αφού δεν θέλω να μιλήσω τώρα, να μιλήσουν οι υπόλοιποι, να τους ακούσω, για να μιλήσω εκ των υστέρων».

Σας παρακαλώ πολύ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν μιλήσαμε για «τρίπλα» κι εμείς δεν συνηθίζουμε να κάνουμε «τρίπλες». Ξέρω την εξής πρακτική, ότι όταν ζητάει ένα από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, ο Κοινοβουλευτικός τους Εκπρόσωπος το λόγο, πάντα, ανεξαρτήτως

πότε θα σηκώσουν το χέρι τα μικρά κόμματα, δίνεται ο λόγος στον έτερο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του μεγαλύτερου κόμματος. Σήμερα πάτε να αλλάξετε αυτήν την τακτική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Σκυλλάκο, θέλετε να συμπεριδερεύσουμε; Σας παρακαλώ πάρα πολύ, μην χάνουμε χρόνο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, αλλά δεν είναι σωστό αυτό που γίνεται!

Το θέμα των σκανδάλων μας απασχολεί είκοσι χρόνια, από το 1989 μέχρι σήμερα. Έχει γίνει κεντρική πολιτική, πρώτο στην ατζέντα όποιοι κόμματα βρίσκεται στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Τα ίδια γίνονταν και επί Νέας Δημοκρατίας όταν ήταν στην αξιωματική αντιπολίτευση –να μην θυμίσω λεπτομέρειες- και το ίδιο γίνεται και τώρα από το ΠΑΣΟΚ. Μην διαμαρτύρεται κάποιος, όπως σήμερα διαμαρτύρεται η Νέα Δημοκρατία, διότι ασχολούμαστε με τα σκάνδαλα, όταν το ίδιο γινόταν και κατά τη δική της θητεία ως αξιωματική αντιπολίτευση. Αυτό είναι το ένα ζήτημα. Και οι κινήσεις που γίνονται, οι τακτικές κινήσεις, «θα παραμείνω στην Αίθουσα, δεν θα παραμείνω στην Αίθουσα, θα στείλει ο Σανιδάς, δεν θα στείλει ο Σανιδάς το φάκελο» κινούνται με βάση το βλέμμα στην κάλπη και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει να κλείσει η υπόθεση, διότι τη συμφέρει, χάνει σε ποσοστά, το δείχνουν οι σφυγμομετρήσεις και γι' αυτό λέει «όχι» στην παραπέρα συζήτηση της υπόθεσης Παυλιδής –πιστεύω ότι αυτό είναι και στο πόρισμά της- να μη διερευνηθεί η δεύτερη υπόθεση και μία σειρά κινήσεις, ώστε να απεμπλακεί η πολιτική ζωή, διότι αυτήν τη στιγμή αυτό τη συμφέρει.

Το ΠΑΣΟΚ το συμφέρει ακριβώς το αντίθετο, να έχουμε μέχρι τις Ευρωεκλογές συζήτηση για τα σκάνδαλα. Και τότε θα κουβεντιάσουμε για τα προβλήματα του ελληνικού λαού, τότε θα κουβεντιάσουμε για το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ευρωεκλογές έχουμε. Υπάρχει συνευθύνη και των δύο κομμάτων και για τα είκοσι τελευταία χρόνια και για τις τελευταίες διαδικασίες των τελευταίων μηνών και για το πώς θα πάει ο προεκλογικός αγώνας, εάν θα ασχοληθούμε με τα ουσιαστικά προβλήματα που αφορούν το Ευρωκοινοβούλιο και την εκλογή Ευρωβουλευτών.

Όσον αφορά τα ουσιαστικά ζητήματα, ο κ. Σανιδάς ερμηνεύει κατά το δοκούν το άρθρο 86 του Συντάγματος. Ξέρουμε πολύ καλά σε ποιες περιπτώσεις ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δεν θα έστειλε διάφορες αιτήσεις ή προσφυγές οι οποίες δεν έχουν καμμία βάση. Είμαστε όλοι εδώ γνώστες για το ποιες περιπτώσεις μιλούσαμε. Αλλά για την υπόθεση Βατοπεδίου εγώ λέω ότι και δικίο να έχει, ότι δεν υπάρχουν καινούργια στοιχεία, δεν θα το κρίνει αυτός, η Βουλή πρέπει να το κρίνει. Και αν δεν υπάρχουν καινούργια στοιχεία, να πει ότι δεν προχωράμε σε παραπέρα έρευνα. Αυτό θα έπρεπε να γίνει επί της ουσίας και αυτή είναι η λογική του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Το ΠΑΣΟΚ «σηκώνει τη σημαία» και δικαιολογημένα βρίσκεται την ευκαιρία, μιας και κάνει αυτή τη δουλειά ο κ. Σανιδάς που είναι εκλεκτός της Νέας Δημοκρατίας. Παλιότερα ήταν εκλεκτή η ηγεσία της Δικαιοσύνης από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Είχαμε ανάλογα ευτράπελα και μιλάω για τις τελευταίες δεκαετίες ανάλογα με το ποιος διόριζε τον εισαγγελέα και τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου. Υπάρχει λοιπόν συνευθύνη και σ' αυτό το ζήτημα με την ηγεσία της δικαιοσύνης και με το ρόλο που παίζει η ηγεσία της Δικαιοσύνης σε τέτοια κρίσιμα ζητήματα.

Με έμμεσο τρόπο το ΠΑΣΟΚ ζητάει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη το θέμα της συγκρότησης επιτροπής για προκαταρκτική εξέταση για το θέμα του Βατοπεδίου. Πάλι έμμενο κενό αυτό. Κάναμε δύο συνεδριάσεις και φθάσαμε στο σημείο να λέμε, «έγινε, δεν έγινε η ψηφοφορία» και καταλήγουμε ότι δεν έγινε η ψηφοφορία και ότι εκκρεμεί η υπόθεση. Εμείς φταίμε γι' αυτή την κατάσταση; Αυτό τώρα το εκμεταλλεύεται το ΠΑΣΟΚ και λέει: «Γράψτε το στην ημερήσια διάταξη, ώστε να αναγκαστεί ο κ. Σανιδάς, όπως αναγκάστηκε τον Οκτώβριο, να στείλει το φάκελο στη Βουλή». Αυτές είναι οι «ντρίπλες». Όχι ότι δεν κάναμε εμείς «ντρίπλες», κύριε Πρόεδρε. Οι «ντρίπλες» και από τα δύο κόμματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ξέρετε πόσο σας σέβομαι και σας τιμώ και προσωπικά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, κλείνει η υπόθεση. Δεν υπάρχει θέμα.

Υπάρχουν λοιπόν ευθύνες και όσο πιο γρήγορα ασχοληθούμε με τις ευρωεκλογές και με τα πραγματικά προβλήματα του τόπου, τόσο το καλύτερο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ορισμένοι θεωρούν ότι αν ακολουθήσουν την τακτική της ακατάσχετης φλυαρίας, θα μπορέσουν να αποκρύψουν τις υποκριτικές τους συμπεριφορές, αλλά και τις μικροκομματικές τους σκοπιμότητες. Εδώ από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ η μικροκομματική σκοπιμότητα είναι εμφανής. Επαναφέρει το ζήτημα της εκκρεμούσας ψηφοφορίας όχι γιατί θέλει πράγματι να ανιχνεύσει την αλήθεια, αλλά για να φέρει σε δύσκολη θέση την κυβερνώσα παράταξη εν όψει ευρωεκλογών. Αλλά και η κυβερνώσα παράταξη συμπεριφέρεται...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αν κατάλαβα καλά, ο κύριος Βενιζέλος δεν έθεσε αυτό το θέμα, έθεσε θέμα συνέχισης της συζήτησης και όχι ψηφοφορίας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, μίλησε για εκκρεμούσα ψηφοφορία ο ίδιος ο κ. Βενιζέλος. Κοιτάξετε τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Προχωρήστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Για να συνεχίσω λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, και από την κυβερνώσα παράταξη βλέπουμε να υπάρχει η ίδια υποκριτική συμπεριφορά, τη στιγμή που αποσύρονται από τη Βουλή προκειμένου να «κουκουλώσουν» την όποια υπόθεση. Άρα, λοιπόν, το μόνο που καταφέρνουν είναι να απαξιώνονται και τα δύο κόμματα εξουσίας στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Το μείζον θέμα για το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής: Στα τέλη Ιουνίου επέρχεται η παραγραφή αδικημάτων που συντελέστηκαν κατά την προηγούμενη βουλευτική περίοδο διότι, όπως γνωρίζετε, το Σύνταγμα λέει ότι όταν επέρχεται η λήξη της δευτέρας συνόδου της παρούσης Βουλής, επέρχεται ταυτόχρονα και η παραγραφή των αδικημάτων. Εδώ να δούμε τι έχουν να πουν και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, γιατί ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού τονίζει σε κάθε περίπτωση ότι η Βουλή θα πρέπει να παραμείνει ανοιχτή κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του κ. Σανιδά. Τι κατηγορία θα πρέπει να υποστεί κάποιος ο οποίος στερεί τη Βουλή από τις αρμοδιότητές της, τις προνομίες της και τα δικαιώματά της; Εμείς θεωρούμε ότι για τον κ. Σανιδά θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο της εσχάτης προδοσίας, διότι με βάση το άρθρο 86 του Συντάγματος ο κ. Σανιδάς δεν έχει δικαίωμα ούτε να αξιολογεί, ούτε να κρίνει στοιχεία. Ο κ. Σανιδάς έχει έναν απλό διαβιβαστικό και μόνο ρόλο τον οποίο έχει καταπατήσει, έχοντας γίνει το κομματικό «πλυντήριο» της Νέας Δημοκρατίας.

Επιτρέψτε μου να πω ότι από την πρώτη στιγμή της εισόδου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στη Βουλή ο Πρόεδρός μας δεν κουράζεται να θέτει το ζήτημα της αλλαγής του Συντάγματος σε δύο κατευθύνσεις. Πρώτη κατεύθυνση: Θα πρέπει να αλλάξει το άρθρο 86 και ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών», διότι δεν είναι ένας νόμος ευθύνης, είναι ένας νόμος ατιμωρησίας. Εκεί έχουν καταντήσει τα πράγματα και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία με την ψήφο και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δηλώνει ξεκάθαρα ότι θα πρέπει να καταργηθεί το άρθρο 86 του Συντάγματος. Η Βουλή δεν θα πρέπει να γίνει δικαστήριο.

Θα πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Σημαντικό επίσης για μας είναι –κι εδώ θα θέλαμε να ακούσουμε και τη θέση των άλλων κομμάτων- το ότι η ηγεσία της δικαιοσύνης θα πρέπει επιτέλους να εκλέγεται και όχι να διορίζεται. Μόνο τότε μιλάμε για ανεξάρτητη δικαιοσύνη.

Γι' αυτά τα δύο ζητήματα, δηλαδή για την κατάργηση του άρθρου 86 του Συντάγματος και για την εκλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης καταθέτουμε ενώπιον της Βουλής την εξής πρόταση: Είναι ευκαιρία εν όψει των ευρωεκλογών να στηθεί και μία κάλπη εν είδει δημοψηφίσματος γι' αυτά τα δύο ζητήματα, ώστε να μι-

λήσει ο ελληνικός λαός γι' αυτά τα ζητήματα, που είναι ζητήματα ουσίας και ποιότητας της Ελληνικής Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρέμβαση του αξιότιμου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ που ακούσαμε πριν από λίγο προκαλεί αισθήματα βαθύτατης θλίψης, αλλά και ταυτόχρονα είναι αποκαλυπτική των πραγματικών προθέσεων της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ και είναι πλήρως συντονισμένη σε ύψος και σε περιεχόμενο με τα όσα απαράδεκτα είπε αναφερόμενος στη χώρα μας ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και παράγων του πολιτεύματος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου στην ομιλία του στο London School of Economics. Ο κ. Παπανδρέου ξεχασε τις ευθύνες που έχει, οι οποίες υπέρκεινται της κομματικής του ιδιότητας και αφορούν στο ρόλο που έχει ως παράγων του πολιτικού συστήματος και της πολιτικής διαδικασίας και εξετράπη σε συκοφαντικούς χαρακτηρισμούς για την Ελλάδα, για το πολιτικό σύστημα, για τον πολιτικό βίο της χώρας, οι οποίοι εκθέτουν και τον ίδιο και το κόμμα του. Απολύτως συντονισμένος στο ίδιο πνεύμα και στο ίδιο γράμμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, όπως είπα και πριν, αποκάλυψε τις βαθύτερες προθέσεις της ηγετικής ομάδας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και όλα αυτά πότε, κύριε Πρόεδρε; Στο μέσο μιας χρονιάς όπως το 2009, που κατά κοινή ομολογία είναι η πιο κρίσιμη χρονιά για την οικονομική και κοινωνική κατάσταση του τόπου μας την τελευταία πενήνταετία. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτές τις μέρες δημοσιεύεται η συνέντευξη του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ. Ζαν Κλοντ Τρισέ ο οποίος λέει αυτό που συναισθανόμαστε όλοι, ότι δηλαδή προχωρούμε σε μη «χαρτογραφημένα ύδατα».

Αυτή λοιπόν τη χρονιά της υψίστης κρίσιμότητας, αυτή τη συγκυρία στο μέσο του χρόνου επέλεξε η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ για να δείξει πού ακριβώς στοχεύει. Στοχεύει στο να εγκλωβίσει το πολιτικό σύστημα και τον πολιτικό βίο της χώρας στον ατέρμονα «κοχλία» της σκανδαλογίας. Το ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε, θέλει να καταστήσει όλο τον πολιτικό κόσμο της χώρας και μαζί μ' αυτόν το πολιτικό σύστημα, την καθημερινότητα του δημοσίου βίου σε μία σκοτεινή και γκρίζα ατμόσφαιρα σκανδαλογίας, ώστε να αποκρύψει την πλήρη αδυναμία του να διατυπώσει ουσιαστική πρόταση διεξόδου της χώρας από την κρίση. Βλέπουμε λοιπόν τι προτείνει. Ανασύρει από το συρτάρι του όλες περίπου τις μεγάλες κυβερνητικές αποφάσεις, αποφάσεις που αφορούν την οικονομία, την υπόθεση «Γερμανός», την υπόθεση του ΟΤΕ, αποφάσεις για τις οποίες ανεξαρτήτως του αν έχει κινηθεί η δικαιοσύνη ή όχι, δεν έχει προκύψει πουθενά η παραμικρή ένδειξη περί ευθύνης πολιτικού προσώπου. Τι ζητάει; Ζητάει να μετατρέψουμε τη Βουλή από «Οίκο της Δημοκρατίας» και από τον ύψιστο θεσμό μέσα στον οποίο νομοθετούμε για να βελτιώσουμε τη ζωή του Έλληνα και της Ελληνίδας σ' ένα κτήριο όπου σε κάθε αίθουσα θα έχουμε μία ειδική επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, σε κάθε αίθουσα θα έχουμε μία εξεταστική επιτροπή και σε όσες αίθουσες περισσεύουν θα έχουμε βάλει την κάλπη για να ψηφίσουμε, για να κατασκευάσουμε ενόχους.

Το ΠΑΣΟΚ επιδιώκει να βυθίσει τη χώρα σε μία ατμόσφαιρα και σε μία διαδικασία ποινικού δικαστηρίου. Το ΠΑΣΟΚ θέλει να κάνει την Ελλάδα ένα απέραντο ποινικό δικαστήριο και όλο τον πολιτικό κόσμο της χώρας υποψήφιους παραβάτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Την ίδια στιγμή φαίνεται, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν μελετούν τις ίδιες τις δημοσκοπήσεις. Πριν από λίγες μέρες στο κανάλι «MEGA» –δεν είναι η μόνη δημοσκοπήση, απλώς αναφέρομαι γιατί είναι η πιο πρόσφατη, είναι της περασμένης Δευτέρας– βγήκε στον αέρα μία δημοσκοπήση της εταιρείας «GPO», από την οποία προκύπτει ότι το 77,7% των ερωτηθέντων, της κοινής γνώμης, πιστεύει ότι ο πολιτικός κόσμος πρέπει να δώσει προτεραιότητα στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που προκύπτουν από τη διεθνή οικονομική κρίση που έχει εισβάλει και

στο σπίτι μας, στο ελληνικό νοικοκυριό. Ένα 14,7% θεωρεί ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στα σκάνδαλα όχι γιατί –και να μην παρεξηγηθεί αυτό– ο ελληνικός λαός δεν θέλει να χυθεί άπλετο φως σε όλες τις γκρίζες και περιέργες υποθέσεις και καταγγελίες που φτάνουν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

...στις αίθουσες των δικαστηρίων, αλλά πιθανόν μέσω της δικασίας που προβλέπει το Σύνταγμα και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Αυτό αποτελεί κοινή απαίτηση όλων μας. Και της κοινής γνώμης και των λειτουργών του πολιτικού συστήματος. Άλλο, όμως, αυτό, άλλο το καθολικό αίτημα να χυθεί άπλετο φως σε οποιαδήποτε σκοτεινή υπόθεση και καταγγελία και άλλο το άλλο άκρο, στο οποίο προ της αδυναμίας και της αμηχανίας του να διατυπώσει συνολική πρόταση για την οικονομική και κοινωνική κρίση εκτρέπεται η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, ως Νέα Δημοκρατία θα συντονίσουμε το Βήμα μας με όποιον θέλει πραγματικά να ξεκαθαριστούν όλες αυτές οι υποθέσεις. Το κάνουμε ήδη στην υπόθεση Παυλίδη και όπου αλλού χρειαστεί. Δεν θα συμπράξουμε όμως με καμμία από τις κραυγαλέες αυτές μεθοδεύσεις, που έχουν ως στόχο να βυθίσουν τη χώρα σε μία υστερική εσωστρέφεια και σε ένα κλίμα μισαλλοδοξίας και ποινικής παραβατικότητας. Δεν θα μετατραπεί η χώρα σε ένα απέραντο ποινικό δικαστήριο, επειδή αυτό επιβάλλουν οι μικροκομματικές σκοπιμότητες και η βουλιμία για εξουσία της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς θα ακολουθήσουμε την πορεία μας, όπως ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι, για την πρόοδο, τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές, καθώς και τρεις συνοδοί –δασκαλοί από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρέα Κυνορίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλωσορίζουμε τα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς στη Βουλή των Ελλήνων. Ευχόμαστε στα παιδιά καλή πρόοδο και να είναι καλότυχα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνω το λόγο για να εκθέσω και τις θέσεις της Κυβέρνησης επί των όσων έθεσε ιδίως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Βενιζέλος.

Διερωτήθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Βενιζέλος: «Πού είναι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός όλο αυτό το χρονικό διάστημα»;

Ευτυχώς και ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση και η Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, που στηρίζει την Κυβέρνηση, είναι εδώ για να λύνουν τα μεγάλα προβλήματα του Τόπου. Το ερώτημα είναι πού είναι και με τι ασχολείται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αυτή που φιλοδοξεί να γίνει κυβέρνηση!

Είμαστε μάρτυρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας Αντιπολίτευσης –Αξιωματικής μάλιστα– η οποία όλο το χρονικό διάστημα, που διαρκεί αυτή η παγκόσμια κρίση και άλλα προβλήματα που αφορούν τον Τόπο, δεν ασχολείται με τίποτα άλλο παρά με την ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής. Στερούμενη οποιασδήποτε πολιτικής θέσης και μέσα από τη βουλιμική διάθεση που έχει για την εξουσία, επιτίθεται στους θεσμούς και δυσφημεί τη Χώρα.

Το ανέφερε και ο κ. Παναγιωτόπουλος. Ο κ. Παπανδρέου είναι υπότροπος σε ό,τι αφορά τη δυσφήμιση της Χώρας. Περιφερόταν στο εξωτερικό και αντί να στηρίζει τη Χώρα –πριν από καιρό στρεφόταν εναντίον της, την ώρα που η Ελλάδα δίνει τη μάχη με

λιγότερες επιπτώσεις από την οικονομική κρίση. Και στρεφόμενος εναντίον της, ουσιαστικά στρεφόταν κατά του κύρους της και της δανειοληπτικής της ικανότητας. Και τώρα χρησιμοποιήσει και το forum του London School of Economics όχι για να εκθέσει απόψεις σχετικά με το πώς θα βγούμε από την κρίση, αλλά για να μεταφέρει αυτό το κλίμα της ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής, να δυσφημίσει τον ίδιο τον πολιτικό κόσμο της Χώρας.

Να, λοιπόν, γιατί διερωτώμαι, όχι βέβαια που είναι η Κυβέρνηση -που είναι εδώ και κυβερνά και λύνει τα προβλήματα του Τόπου- αλλά πού είναι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και για ποια αντιπολίτευση της μιλάμε.

Και σε ό,τι αφορά τα ερωτήματα που έθεσε ο κ. Βενιζέλος: Ξεκίνησε -εγώ τον καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι και τη θέση στην οποία βρίσκεται- και είπε: «Βεβαίως, έχουμε μεγάλα προβλήματα. Τι να γίνει, όμως» -είπε- «πρέπει να ασχοληθούμε και με αυτά».

Φάσκει και αντιφάσκει, όμως, γιατί τα προβλήματα που έθεσε, δεν είναι προβλήματα ουσίας. Χρησιμοποιούνται από το ΠΑΣΟΚ, ακριβώς γιατί δεν έχει καμμία άλλη θέση, από το να δυσφημίσει τους αντιπάλους του.

Και παίρνω και τα τρία ζητήματα τα οποία έθεσε, με τη σειρά που τα έθεσε.

Ζήτημα του να συσταθεί η προανακριτική επιτροπή για την υπόθεση «Παυλίδης II», όπως ακριβώς την ονόμασε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κοιτάξετε το φάκελο, ο οποίος έχει διαβιβαστεί από τον εισαγγελέα της Ρόδου εδώ, θα παρατηρήσετε ότι έστειλε μία δικογραφία χωρίς να υπάρχει -όπως ο ίδιος τονίζει- ούτε χαρακτηρισμός ούτε οποιαδήποτε αξιολόγηση, απλώς επειδή γινόταν αυτή η συζήτηση στη Βουλή. Πέραν του ότι στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, εκλήθη και ο κ. Σπανός και ο Δήμαρχος Τήλου και εξετάστηκαν και ελήφθη υπόψη όλο αυτό το υλικό κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έγινε, διερωτώμαι -και δεν διερωτώνται ποτέ άλλοτε τόσα χρόνια -πολλοί άλλοι είναι πριν από εμένα, εγώ είμαι από το 1996 στο Κοινοβούλιο- κόμμα Αντιπολίτευσης ή οποιοδήποτε άλλο κόμμα, ζήτησε σύσταση τέτοιας επιτροπής -το τονίζω, τέτοιας επιτροπής- ιδίως, μάλιστα, μετά την αναθεώρηση του 2001, απλώς και μόνο επειδή διαβιβάστηκε ένας φάκελος χωρίς τον παραμικρό χαρακτηρισμό;

Τι είδους ήθη είναι εκείνα τα οποία αυτή τη στιγμή εισάγουμε; Με την παραμικρή ευκαιρία να ποινικοποιήσουμε την πολιτική ζωή, όταν μάλιστα -το τονίζω- η υπόθεση είναι εκκρεμής και εξετάζεται; Διότι συζητήθηκαν και τα θέματα αυτά από τους μάρτυρες, που είναι και οι κύριοι μάρτυρες στην άλλη υπόθεση.

Τι σημαίνει αυτό λοιπόν; Δεν φτάνει που -όπως εγώ εισηγήσω την υπόθεση Παυλίδη την έχει χειριστεί, όπως τη χειρίστηκε, το ΠΑΣΟΚ, θέλει στο σημείο αυτό να προσθέσει και άλλα, μόνο και μόνο γιατί εκεί θέλει να δικαιώνει το ζήτημα; Άλλη θέση δεν έχει.

Θέμα «SIEMENS»: Μα, στη «SIEMENS» είναι γνωστό ότι γίνεται η πιο βαθιά -πραγματικά πιο βαθιά- δικαστική εξέταση που έγινε ποτέ για την υπόθεση αυτή, η οποία βεβαίως έχει βαθιές τις ρίζες. Και το βλέπετε.

Διερωτώμαι: Πώς λέει ο κ. Βενιζέλος και το ΠΑΣΟΚ, να έρθει ο φάκελος στη Βουλή; Μέχρι σήμερα, απ' όσα ξέρουμε τουλάχιστον, μπορεί να μου πει κανείς αν ετέθη κανένα θέμα κατά το νόμο «περί ευθύνης Υπουργών» στη συγκεκριμένη υπόθεση; Υπάρχει ζήτημα Υπουργού και δεν το ξέρουμε; Το μόνο που έχει βγει μέχρι τώρα -και δεν απολογείται γι' αυτό το Π.Α.Σ.Ο.Κ.- είναι ότι χρήματα από τη «SIEMENS» πήγαν στα ταμεία του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτό, όμως, όπως ξέρετε, δεν υπάρχει σαν ζήτημα παραγραφής, διότι η σχετική διαδικασία δεν υπάγεται στο νόμο «περί ευθύνης Υπουργών».

Γιατί ζητάει, λοιπόν, να έρθει ο φάκελος στη Βουλή; Λέει, «επειδή θα συστήσουμε εξεταστική επιτροπή». Μα, πρώτα-πρώτα να συζητήσουμε αν θα συσταθεί εξεταστική επιτροπή μεθαύριο και να δούμε. Και δεύτερον, την εξεταστική επιτροπή γιατί τη ζητάει;

Τονίζω στο ΠΑΣΟΚ: Ξέρει τίποτα για πολιτικές ευθύνες Υπουργών και δεν το ξέρουμε εμείς; Διότι μέχρι σήμερα -σας είπα- αν υπάρχει πολιτικό σκέλος, αυτό αφορά το ΠΑΣΟΚ. Τι ζητάει, λοι-

πόν, να έρθει ο φάκελος στη Βουλή; Με ποια στοιχεία; Έτσι, επειδή νομίζει το ΠΑΣΟΚ;

Για να καταλάβετε, δηλαδή, πώς χρησιμοποιεί τις διατάξεις που αφορούν το νόμο «περί ευθύνης Υπουργών»: Χωρίς να έχει γίνει αναφορά σε όνομα Υπουργού, να έρθει ο φάκελος, για να ξεκινήσει, λέει, ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών» ή η εξεταστική επιτροπή να βρει ευθύνες! Αυτό που δεν έχει αποκαλύψει μέχρι τώρα η δικαστική εξέταση, θα το βρει, παραδείγματος χάριν, η εξεταστική επιτροπή! Ή να έρθει εδώ -γιατί αυτός είναι ο βαθύτερος στόχος- ο φάκελος και να συσταθεί η εξεταστική επιτροπή, για να σταματήσει ο ανακριτής να κάνει τη δουλειά του.

Τι φοβάται το ΠΑΣΟΚ; Ε, η δικαστική έρευνα δεν θα σταματήσει. Θα φτάσει ως το τέρμα είτε το θέλει είτε δεν το θέλει το ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διότι την εξεταστική επιτροπή τη ζητάει για συγκάλυψη, όχι για αποκάλυψη, όπως το είπαμε και την προηγούμενη φορά που απορρίφθηκε.

Τέλος, όσον αφορά το τρίτο ζήτημα το οποίο έθεσε, το ζήτημα της ψηφοφορίας: Θυμάστε ποια ήταν η κατάληξη της προηγούμενης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παυλόπουλε, σας διορθώνω. Δεν έθεσε θέμα για ψηφοφορία ο κ. Βενιζέλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μα, είτε ότι είναι εκκρεμής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έθεσε θέμα συνέχισης της συζήτησης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και ερωτώ: Τα Πρακτικά της προηγούμενης συζήτησης που έγινε εδώ, δεν τα έχει δει κανείς; Είχε αποχωρήσει, όπως ξέρετε, η Πλειοψηφία και βεβαίως έληξε η συζήτηση εκείνη, διότι αρνήθηκε, ιδίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, να διεξαχθεί η ψηφοφορία. Δεν υπήρξε καμμία λέξη περί αναβολής. Έληξε όλη εκείνη η διαδικασία. Δεν υπήρξε αναβολή για τη συζήτηση περαιτέρω της υπόθεσης.

Τι είδους συνέχιση της διαδικασίας είναι αυτή; Ελέγχθη μήπως από τον κ. Βενιζέλο -κοιτάξετε το στα Πρακτικά- ότι «ξέρετε, ζητούμε την αναβολή για να συζητηθεί μετέπειτα» ή υπάρχει απόφαση του Προέδρου της Βουλής, του Σώματος, περί αναβολής για να συζητηθεί στη συνέχεια; Ποια λοιπόν συνέχεια συζήτησης είναι αυτή; Λένε επίσης να έλθει εν όψει της συζήτησης ο φάκελος για τη Μονή Βατοπεδίου στη Βουλή και από εκεί και πέρα υπάρχει η γνωστή επίθεση κατά του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Πρώτα-πρώτα, αυτή η αήθης επίθεση κατά του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι απαράδεκτη όχι για το πρόσωπο -στο κάτω-κάτω της γραφής καθέναν υπερασπίζεται ο ίδιος, όπως εκείνος αντιλαμβάνεται, τα δικά του θέματα- αλλά γιατί είναι εναντίον των θεσμών. Η επίθεση με την ερμηνεία των διατάξεων κατά πως βολεύει το ΠΑΣΟΚ και η κρίση για ένα θεσμό όπως είναι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, υπό αυτούς τους όρους είναι απαράδεκτη.

Κύριοι συνάδελφοι, δείτε τι είπατε στις τηλεοράσεις, κυρίως οι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και τι είπατε εδώ. Θυμηθείτε με ποια λόγια φερθήκατε και καταφερθήκατε κατά του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, άσχετα εάν συμφωνούσατε ή διαφωνούσατε. Και θυμηθείτε ότι για πολύ λιγότερα θέματα επί εποχής Λινού, σε μία ιδιωτική συζήτηση, από μία λέξη μόνο συνάδελφοι στην Κυβέρνηση παραιτήθηκε. Το θυμάστε.

Και εσείς δεν διατάσατε να βγει και με τις ερμηνείες που εσείς δώσατε να καταφέρεστε εναντίον των θεσμών, γιατί έτσι σας βολεύει. Ευτελίζετε τους θεσμούς, χρησιμοποιώντας τους για τη βουλευτική σας διάθεση για την εξουσία. Ε, δεν πρόκειται αυτό να το αφήσουμε να περάσει έτσι. Θα υπερασπιστούμε τους θεσμούς, γιατί έχουμε χρέος να το κάνουμε. Εάν εσείς δεν σέβεστε την ποιότητα της δημοκρατίας, εμείς τη σεβόμαστε.

Και καταλήγω λέγοντας ότι στραφήκατε στους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης και είπατε «Πού είναι η συνείδησή σας; Με ποια συνείδηση θα ψηφίσετε;». Αυτό ρωτάτε; Με ποια συνείδηση, ρωτώ -γιατί και αυτό πρέπει να το εκθέσουμε εδώ- θα ψηφίσουν οι συνάδελφοι εκείνοι οι οποίοι στην Επιτροπή στο θέμα Παυλίδη

ξεχνώντας ότι ασκούν δικαστικά καθήκοντα στην ουσία κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, από τη μία πλευρά διέρρεαν τα πάντα και διαστρεβλωμένα από μέσα, παραβιάζοντας κάθε έννοια του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος και, επιπλέον, -και το κυριότερο- είχαν βγάλει, πριν καν έλθει το πόρισμα, απόφαση για το τι πρόκειται να κάνουν; Γι' αυτή τη συνείδηση μιλάτε;

Αυτή η Παράταξη εδώ ψήφισε, όπως γνωρίζετε, κατά μεγάλο μέρος υπέρ της σύστασης αυτής της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Πότε το έκανε το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν αυτό το πράγμα; Το κυριότερο όμως είναι ότι η παράταξή μας θα ψηφίσει κατά συνείδηση. Εσείς που πριν καν μπορούμε στη συζήτηση, πριν καν αποφασίσει η Επιτροπή, είχατε βγάλει τα συμπεράσματά σας, και μάλιστα με διαστρεβλωμένες διαρροές, μιλάτε για τη συνείδηση αυτής της Παράταξης; Εάν κάποιος δεν σέβεται τους θεσμούς και ευτελίζει την ποιότητα της δημοκρατίας, είναι το ΠΑΣΟΚ και ο Αρχηγός του.

Είμαστε εδώ και για να τηρήσουμε το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και για να υπερασπιστούμε και τη Δημοκρατία και τους θεσμούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος για πέντε λεπτά, για να μπορέσω να κλείσω το θέμα το οποίο άνοιξε η παρέμβασή σας.

Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρώτον, πράγματι, η πολύ ενδιαφέρουσα δημοσκόπηση της GPO τη Δευτέρα έδειξε ότι μόλις το 14% συγκεντρώνει ως ζήτημα προτεραιότητας στην εκτίμηση της κοινής γνώμης η διαλεύκανση των σκανδάλων. Η υπερράσπιση και η προώθηση των εθνικών θεμάτων συγκεντρώνει ποσοστό μόλις 7%. Αυτό σημαίνει ότι η Βουλή, τα κόμματα, οι θεσμοί της δημοκρατίας δεν πρέπει να ασχολούνται με τα θέματα εξωτερικής πολιτικής; Πιστεύει κάποιος εδώ ότι αν δεν υπάρχει οργανωμένο σύγχρονο κράτους δικαίου, εάν δεν υπάρχει αξιόπιστο κοινοβούλιο, εάν δεν υπάρχει πολιτικό σύστημα αποδεκτό από την κοινωνία μπορούμε να ανορθώσουμε την ελληνική οικονομία και να πείσουμε τον πολίτη ότι έχει μέλλον η χώρα αυτή;

Δεύτερον, ενοχλήθηκε η Νέα Δημοκρατία από την ομιλία του κ. Παπανδρέου στην LSE. Μήπως θυμάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πού και πότε έχει δώσει τους τελευταίους μήνες συνεντεύξεις ο κ. Καραμανλής, προκειμένου να διατυπώσει επιτέλους τη θέση του για ζητήματα όπως το Βατοπέδι ή η υπόθεση Παυλίδης; Πάντα στο εξωτερικό και μόνο στο εξωτερικό. Χρησιμοποιεί τις εμφανίσεις του σε συναντήσεις κορυφής, σε θεσμικά όργανα, προκειμένου να απαντήσει ευρισκόμενος στο εξωτερικό και απευθυνόμενος σε διεθνές κοινό τυπικά για θέματα τα οποία ταλανίζουν το δημόσιο βίο.

Ποιος εκθέτει τη χώρα; Αυτός που περιγράφει την πραγματικότητα ή αυτός που δεν μπορεί να συγκεντρώσει τα δημοσιονομικά και μακροοικονομικά στοιχεία της χώρας και να στείλει μία αξιόπιστη έκθεση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτός που ασκεί κριτική ή αυτός που ψεύδεται συνεχώς και ενσυνειδήτως για τα βασικά μεγέθη του δημοσιονομικού ελλείμματος και του δημοσίου χρέους;

Τι ζητάει το ΠΑΣΟΚ; Το αυτονόητο. Εκκρεμεί μία πρότασή μας για σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής για το Βατοπέδι, που δεν έχει απορριφθεί, που είναι ζωντανή. Ο κ. Σανιδάς παραβιάζει το Σύνταγμα, δημιουργεί τεράστια προβλήματα στη Βουλή, γιατί οι πολίτες θεωρούν ότι εδώ λειτουργεί ένα πλυντήριο ευθυνών,

έναν μηχανισμό συμψηφισμού, ενώ ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δαπανά το χρόνο της Βουλής, τις δύο τελευταίες Συνόδους από τις εκλογές του 2007 έως σήμερα, παρεμποδίζοντας τη Βουλή να ασκήσει τις αρμοδιότητές της σε σχέση με την ενδεχόμενη ποινική ευθύνη Υπουργών.

Εμείς προσπαθούμε να ασκήσουμε θεμιτή θεσμική πίεση, προκειμένου επιτέλους ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να συμμορφωθεί με τις συνταγματικές του υποχρεώσεις και να πάψει το Κοινοβούλιο να εκτίθεται στα μάτια των πολιτών.

Άρα, του λέμε «Πρόσεξε την αντίφαση στην οποία πέφτεις, κύριε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Άλλα έκανες και άλλα έλεες τον Οκτώβριο του 2008 για την υπόθεση Βατοπεδίου, άλλα λες και άλλα κάνεις τώρα. Δεν υπάρχει νομική λογική, δεν υπάρχει ειρμός, δεν υπάρχει τεκμηρίωση. Υπηρετούνται δυστυχώς καθαρές συγκυριακές πολιτικές σκοπιμότητες.

Και έρχεται η Νέα Δημοκρατία και λέει «Διερευνήσαμε την υπόθεση Παυλίδης II στην προκαταρκτική επιτροπή για την υπόθεση Παυλίδης I». Αλλά εκεί οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας και ο Πρόεδρος της επιτροπής έδωσαν λυσώδη μάχη για να μην επεκταθούν οι κατηγορίες, γιατί μόνο, λένε, για την υπόθεση της ηθικής αυτοουργίας στην εκβίαση του κ. Μανούση μπορεί να αποφανθεί η επιτροπή. Άρα, πώς διερευνήθηκε η υπόθεση των άγων γραμμών της Τήλου και της Σύμης;

Ποιον δουλεύετε; Τον εαυτό σας; Γιατί κανέναν άλλον δεν μπορείτε να δουλέψετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Υπόθεση «SIEMENS». Εμείς έχουμε ζητήσει τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση χρονικά του ζητήματος, χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Αυτό συνιστά δέσμευσή μας για την επόμενη Βουλή, η Πλειοψηφία της οποίας θα συγκροτήσει την εξεταστική επιτροπή για τη «SIEMENS», γιατί εδώ δεν υπάρχουν παραγραφές και εξαλείψεις του αξιοποίνου. Η συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής παρακωλύει τον ανακριτή να συνεχίσει. Προφανώς και θα συνεχίσει. Εδώ όσο λειτουργούσε η εξεταστική επιτροπή για το Βατοπέδι, συνέχιζαν οι εισαγγελείς την προκαταρκτική εξέταση.

Ποιον παραπλανά ο κύριος Υπουργός των Εσωτερικών; Εάν δεν ήταν Καθηγητής της Νομικής, θα έλεγα ότι μπορεί να κάνει ένα λάθος, αλλά τώρα ενσυνειδήτως λέει κάτι το οποίο είναι απολύτως και ακραία ανακριβές. Η Βουλή πρέπει να διερευνήσει θέματα που δεν μπορεί να διερευνήσει ο ανακριτής, το πολιτικό και θεσμικό ζήτημα.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει να κρίψει τίποτε. Δεν φοβάται τίποτε. Αναλαμβάνει το μερίδιο της ευθύνης του. Δείχνει καθαρό πρόσωπο στον ελληνικό λαό. Η Νέα Δημοκρατία, γιατί, αφού είναι σε πλεονεκτική θέση, δεν συμφωνεί;

Και μια τελική παρατήρηση. Θέλω να θέσω υπ' όψιν του Σώματος και να καταθέσω στα Πρακτικά τη χθεσινή επίσημη ομόφωνη ανακοίνωση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος. Πρόκειται για ένα σημαντικό νομικό κείμενο που ερμηνεύει ορθά το άρθρο 86 του Συντάγματος, που απαντά στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και που υιοθετεί την πρόταση που έχω διατυπώσει για αλλαγή του θεσμικού σχήματος σε σχέση με την ευθύνη των Υπουργών, ώστε η Βουλή να εκλέγει με αυξημένη πλειοψηφία δικαστικό όργανο, το οποίο και να αποφαίνεται για προκαταρκτικές εξετάσεις, ασκήσεις διώξεων, για να μην υπάρχει καμμία συμμετοχή πολιτικών αντιπάλων ή πολιτικών φίλων στη διαδικασία αυτή.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Επίσης, θυμίζω ότι εδώ έχω διατυπώσει και την πρόταση η επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης να γίνεται πλέον από την Ολομέλεια της Βουλής με αυξημένη πλειοψηφία δύο τρίτων.

Τέλος, λυπήθηκα με το επιχείρημα που ανέπτυξε ο αγαπητός φίλος και συναγωνιστής κ. Λαφαζάνης. Προσεχώρησε στην παραδοσιακή άποψη του ΚΚΕ, την οποία σέβομαι σε σχέση με τις διαχρονικές και ταυτόχρονες ευθύνες των κομμάτων του δικομματισμού. Δεν θα πω τίποτα άλλο. Θα του πω μόνο πως στο νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις και το Σώμα Επιθεωρητών από τους είκοσι Βουλευτές που εγγράφηκαν στη συζήτηση επί της αρχής οι τέσσερις ήταν Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Την ομιλία του κ. Παπουτσή την άκουσε σήμερα. Τη δική μου την άκουσε χθες, αλλά την έχασε. Του δίνω ένα αντίγραφο, για να δει ποιες είναι οι συγκροτημένες προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για την οικονομική κρίση και για τις εργασιακές σχέσεις.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Επίσης, πρέπει κάποια στιγμή ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός να μας προσφέρει την ευκαιρία να μη ζαλιζόμαστε. Τελικά τι είστε; Κατήγοροι του κ. Σανιδά ή εξ επαγγέλματος συνήγοροι του κ. Καραμανλή; Και τα δύο δεν μπορεί να είστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί του συγκεκριμένου θέματος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα κλείσει τη συζήτηση; Δεν έχουμε εμείς λόγο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δύο λεπτά μόνο, κύριε Πρόεδρε.

(Διαμαρτυρίες από Βουλευτές όλων των πτερύγων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ! Δύο λεπτά ο καθένας –ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο κ. Σκυλλάκος, ο κ. Λαφαζάνης, ο κ. Ροντούλης, ο Υπουργός- και τέλος!

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά ακριβώς.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εργώδης, φιλότιμη, αλλά επί ματαίω η προσπάθεια του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ να προσφέρει δικαιολογητική βάση στην παράλογη και επιζήμια για τον τόπο τακτική που έχει επιλέξει ο Αρχηγός του κινήματος και η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, κατά τον πλέον κατηγορηματικό και απόλυτο τρόπο πως η Νέα Δημοκρατία θα συντονίσει το βήμα της και θα ταυτιστεί με οποιαδήποτε προσπάθεια από οποιαδήποτε πτέρυγα της Βουλής και αν προέρχεται να ξεκαθαρίσουμε όλες τις σκοτεινές υποθέσεις και όλες τις γκριζες γωνίες καταγγελιών περί σκανδάλων ή σκανδάλων που φθάνουν στη Βουλή, η οποία καλείται να ασκήσει την αρμοδιότητά της.

Σε κάθε περίπτωση δε παρέχουμε στήριξη σε όλα τα όργανα της ανεξάρτητης ελληνικής δικαιοσύνης, για να κάνουν το καθήκον τους μέχρι το τέλος, όπως ορίζει το Σύνταγμα και η κείμενη νομοθεσία. Δεν πρόκειται, όμως, να συμπράξουμε σε καμμία μεθόδευση, η οποία, όπως φαίνεται –και είναι κραυγαλέα η πρόθεση του ΠΑΣΟΚ- έχει σκοπό να βυθίσει τη χώρα σε μια ατμόσφαιρα ενός απέραντου ποινικού δικαστηρίου, στο οποίο δεν θα τηρείται καμμία δικονομία και κανένα νομικό πλαίσιο, αλλά θα θριαμβεύει και θα κυριαρχεί η μικροκομματική σκοπιμότητα του ΠΑΣΟΚ και η ακόρεστη δίψα του για νομή της εξουσίας.

Ας προσέξουν οι φίλοι συνάδελφοι, μέλη της ηγετικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ Η σκανδαλολογία στην οποία επιχειρούν να εγκλωβίσουν τον τόπο, η σκανδαλολογία στο πλαίσιο της οποίας προσπαθούν να καταστήσουν όμηρο την καθημερινότητα του Έλληνα και της Ελληνίδας είναι αμφίστομη μάχαιρα. Κόβει και από τις δύο πλευρές. Ο δρόμος που επέλεξαν είναι επικίνδυνος και ολισθηρός. Και αν το ΠΑΣΟΚ επιμένει να τον ακολουθήσει

είναι εκείνο που θα γλιστρήσει πρώτο.

Σε ό,τι αφορά –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- τις επιθέσεις εναντίον της δικαιοσύνης, αφήστε τη δικαιοσύνη και τους εισαγγελικούς λειτουργούς να κάνουν τη δουλειά τους. Τώρα επιτίθεται το ΠΑΣΟΚ εναντίον του κ. Σανιδά. Όταν ο κ. Σανιδάς, κύριε Βενιζέλε, ήταν εκείνος ο οποίος ανέσυρε από το αρχείο το φάκελο της υποθέσεως του Βατοπεδίου –γιατί, όπως γνωρίζετε, είχε τοποθετηθεί σε μια πρώτη φάση στο αρχείο και ήταν ο Σανιδάς που ανέσυρε τη δικογραφία και έστειλε την περίφημη παραγγελία μ' ένα βαρύτατο περιεχόμενο, ζητώντας να δρομολογηθεί η προκαταρκτική εξέταση- τότε ήταν καλός και αδέκαστος εισαγγελικός λειτουργός; Τώρα, επειδή θεωρείτε ότι οι πρωτοβουλίες του, όπως τις ασκεί με βάση τον όρκο που έδωσε στο Σύνταγμα και στην έννομη τάξη, δεν συμβαδίζουν με τη βουλιμία του ΠΑΣΟΚ για εξουσία, τώρα τον καταγγέλλετε;

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Πρόεδρε –και κλείνω- καλό είναι να θυμίζουμε στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι το νόμο περί ευθύνης Υπουργών τον έκαναν οι ίδιοι. Ως κυβερνώσα Πλειοψηφία τον έφεραν εδώ, τον συνέταξαν, τον κατήρτισαν και τον έθεσαν προς ψήφιση. Αυτή είναι η αλήθεια.

Η Νέα Δημοκρατία είναι ανοικτή και έχει προτείνει διαδικασίες βελτίωσης του καθεστώτος δικαστικής εκείνων που διετέλεσαν σε υπουργικούς θώκους. Αν το ΠΑΣΟΚ δεν φυγομαχούσε και δεν έσπευδε να φύγει από τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης, θα είχαμε ρυθμίσει και αυτό το θέμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκ των υστέρων δάκρυα και διαμαρτυρίες δεν γίνονται αποδεκτά, γιατί προδίδουν αυτούς που έχουν τη σχετική πρωτοβουλία για άφατη υποκρισία και όχι για ειλικρινείς προθέσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Επειδή ειπώθηκε εδώ ότι ο κ. Σανιδάς όχι ως πρόσωπο, αλλά ως εισαγγελέας, αποτελεί θεσμό, δεν σημαίνει αυτό ότι θα ξεφύγει της κριτικής οποιοδήποτε πρόσωπο κατέχει ένα αξίωμα. Εμείς διαμαρτυρόμαστε και γι' αυτά που γίνονται σε σχέση με το συγκεκριμένο σκάνδαλο με τον κ. Σανιδά, αλλά υπάρχουν και πολλά προηγούμενα.

Ποιος του έδωσε το δικαίωμα να στέλνει εγκυκλίους ότι η προστασία των απεργών στις επιχειρήσεις του «JUMBO» είναι έγκλημα και να προλαμβάνει τη δικαιοσύνη; Ποιος του έδωσε το δικαίωμα να απαγορεύσει ουσιαστικά με εγκύκλιο στους δικαστές να βγάζουν ασφαλιστικά μέτρα υπέρ των συμβασιούχων; Ποιος του έδωσε το δικαίωμα να βοηθήσει με εγκύκλιο τους εφοπλιστές, όταν χρωστούν στους εργαζόμενους, ώστε να μπορεί το πλοίο να φεύγει από το λιμάνι;

Έχει κάνει πάρα πολλά ο κ. Σανιδάς. Παρεμβαίνει σε ουσιαστικά ζητήματα. Όχι μόνο στα ζητήματα που αφορούν τη Βουλή. Γι' αυτό το ζήτημα της ηγεσίας της δικαιοσύνης είναι πολύ σοβαρό.

Άκουσα την πρόταση του κ. Βενιζέλου. Δεν ξέρω. Μπορεί να υπάρχουν και άλλες προτάσεις. Πάλι από εδώ το πάμε, πάλι από εκεί το φέρνουμε, η πλειοψηφία της Βουλής αποφασίζει για την ηγεσία. Και αν όχι η κυβερνητική Πλειοψηφία, υπάρχει συναινέση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων ουσιαστικά. Δηλαδή πρόσωπα που ευνοούν το δικομματισμό, ενώ οι ίδιοι οι δικαστές στις ολομέλειές τους λένε να τον εκλέγουμε εμείς και όχι τα δύο τρίτα της Βουλής. Ξέρετε πολύ καλά τι λένε οι ίδιοι οι δικαστές.

Δεύτερο ζήτημα. Για μας το κύριο θέμα είναι τα άλλα τα προβλήματα, τα κοινωνικά προβλήματα. Έχουμε λιγότερο από σαράντα μέρες για εκλογές. Πρέπει να ασχοληθούμε με τα άλλα ζητήματα. Αυτό δεν σημαίνει ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας δεν θα ήθελα να διερευνηθεί κάθε υπόθεση. Γι' αυτό με ανακοίνωση του γραφείου Τύπου –το υπενθυμίζω- η οποία σήμερα δημοσιεύεται στον Τύπο λέμε ότι και για τη δεύτερη δικογραφία Παυλίδη θα ήμασταν έτοιμοι να προχωρήσουμε σε διερεύνηση, όπως και παλαιότερα στην υπόθεση συγκρότησης ειδικής επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για το Βατοπέδιο είχαμε ψηφίσει και παραμένουμε στη θέση να ψηφίσουμε υπέρ. Άλλο αυτό και άλλο ότι η πολιτική ζωή θα περιστρέφεται και μά-

λιστα εν όψει ευρωκλογών γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης. Ομιλείτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εντυπωσιάζεται κάποιος με τη συζήτηση πάλι όπως διεξάγεται σήμερα. Βλέπουμε από την Κυβέρνηση για άλλη μία φορά την ώρα που συγκαλύπτει με την τακτική και την πολιτική της τα σκάνδαλα, την ώρα που δεν θέλει στην ουσία να χυθεί φως παντού, την ώρα αυτή να έρχεται σ' αυτήν την Αίθουσα για άλλη μία φορά και να μιλάει για αποπροσανατολισμό της πολιτικής και δημόσιας ζωής.

Εάν δεν θέλετε τον αποπροσανατολισμό της δημόσιας ζωής από την υπόθεση των σκανδάλων, αλλά και της σκανδαλογίας, έχετε τρόπο και έχετε λύση να ανοίξετε δρόμους διαφάνειας παντού. Να μην εμποδίζετε τη διερεύνηση επί της ουσίας όλων των υποθέσεων. Και αυτό το οποίο κάνετε με τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου τον κ. Σανιδά είναι απαράδεκτο και ανεπίτρεπτο.

Εσείς πρώτοι εάν θέλατε τη διαφάνεια θα έπρεπε να προτρέπατε τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αντί να παίζει ένα ρόλο απαράδεκτο σαν και αυτόν που παίζει, να φέρει το φάκελο άμεσα στη Βουλή, όπως έχει υποχρέωση κατά το Σύνταγμα, τους νόμους και τον Κανονισμό της Βουλής.

Από την άλλη μεριά βλέπουμε το ΠΑΣΟΚ να επιδίδεται σε μία προσπάθεια αντιπαράθεσης χωρίς πολιτική ουσία. Και αυτό γιατί; Διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει εναλλακτική στρατηγική απέναντι στη στρατηγική και την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, γιατί και τα δύο κόμματα μέσα στην κρίση αναδιπλώνονται συντηρητικά στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο, το οποίο είναι υπεύθυνο για την κρίση και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας και φυσικά και η Ευρώπη και ο πλανήτης.

Να πω τώρα και κάτι για τον κ. Βενιζέλο, τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εγώ δεν αμφισβήτησα ότι ομίλησε για το θέμα του νομοσχεδίου που αφορά το ΣΕΠΕ. Αλίμονο! Τον άκουσα μάλιστα πάρα πολύ προσεκτικά. Αυτό που αμφισβήτησα ήταν την πύκνωση αυτού του ενδιαφέροντος που βλέπουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν η συζήτηση στρέφεται στα σκάνδαλα και όχι στα μεγάλα θέματα της απασχόλησης και των εργασιακών σχέσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω με μία παρατήρηση.

Επειδή άκουσα τον κ. Βενιζέλο μετά προσοχής, να πω και μία σκέψη, μία κριτική, εάν επιτρέπεται πλέον να ασκείται κριτική στο ΠΑΣΟΚ.

Έκανε κριτική ο κ. Βενιζέλος στην Κυβέρνηση –λέω για το επίπεδο της κριτικής– ότι τα 15.000.000.000 που έπρεπε να δοθούν ως εγγυήσεις στις τράπεζες, δεν τα πήραν οι τράπεζες, έμειναν αδιάθετα τα λεφτά. Και λέει ο κ. Βενιζέλος, αφού μένουν αδιάθετα τα λεφτά από τις τράπεζες, γιατί δεν δίνουμε τα ίδια ποσά ως εγγύηση στις επιχειρήσεις; Ε, αυτή είναι η διαφωνία μας! Εμείς λέμε ότι σ' αυτήν τη χώρα δεν υπάρχουν μόνο οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις. Υπάρχει και ο ελληνικός λαός, υπάρχουν και οι εργαζόμενοι και αυτοί δοκιμάζονται πρώτα απ' όλα μέσα στην κρίση. Και αν υπάρχουν διαθέσιμα χρήματα –που υπάρχουν– θα έπρεπε προς τα εκεί να κατευθυνθούν, όχι στις τράπεζες, όχι στις επιχειρήσεις, όπως είναι τα σχέδια στις δύο πλευρές του Ατλαντικού.

Η χώρα βουλιάζει, η χώρα αυτήν την ώρα έχει ανάγκη από μία μεγάλη προοδευτική ανατροπή, με την ήττα, τη συντριβή της κυβερνητικής πολιτικής, τη συνολική ήττα του δικομματισμού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εν είδει κήσσορα και μ' ένα ρεσπάλ αδολεσχίας ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ επιτέθηκε σε όλους μέσα στην Αίθουσα και, βεβαίως, κατέδειξε με τη στάση του μία απτή πραγματικότητα.

Κύριε Βενιζέλο και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε πληγεί από την νόσο της αλαζονείας, πριν ακόμα έρθουν οι εκλογές και δούμε το αποτέλεσμα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν μπορείτε να πείσετε

ακόμη τον ελληνικό λαό και σας δίνει τα ποσοστά που σας δίνει, για τα οποία χαίρεστε κιόλας, αλλά και δεν μπορεί ακόμη ο ελληνικός λαός να σας εμπιστευθεί.

Είπατε αν είμαστε κατηγοροί του κ. Σανιδά. Όχι, δεν είμαστε κατηγοροί του κ. Σανιδά. Είμαστε υπέρμαχοι της συνταγματικής τάξεως και της νομιμότητας απλά και μόνο. Είδα, όμως, ότι ποιείτε τη νήσσα στην ουσιαστική πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού περί δημοψηφίσματος γι' αυτά τα ζητήματα, επ' ευκαιρία των ευρωεκλογών. Θα ήταν ενδιαφέρον να ακούσουμε την άποψή σας για να έχει ουσία και η συζήτηση που κάνουμε.

Επίσης, μας κατηγορήσατε ως συνηγόρους του κ. Καραμανλή. Θα πρέπει να σας πω ότι ο μέγιστος, ο πρώτος συνήγορος του κ. Καραμανλή και της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας είναι τα ανομήματα του παρελθόντος, τα ανομήματα του πασοκικού παρελθόντος, τα οποία τα ξεχάσατε ως διά μαγείας τώρα. Γιατί το λέω αυτό, κύριε Βενιζέλο; Διότι με αυτήν την αιτιολογική βάση, τα δικά σας ανομήματα του παρελθόντος, η Νέα Δημοκρατία παίζει τώρα το παιχνίδι του συμψηφισμού. Αυτό κάνατε εσείς; Αυτό κάνουμε εμείς. Αυτό κάνουμε εμείς; Αυτό κάνατε εσείς. Αυτό το παιχνίδι, αυτό το ιδιότυπο πολιτικό πινγκ-πονγκ γίνεται τώρα και εξαιτίας αυτού του λόγου σας έχει σιχαθεί, πραγματικά, ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το μόνο που κάνετε είναι να αναδεύετε ένα βόθρο σκανδάλων. Θα πρέπει να σκεφθείτε, κύριε Βενιζέλο, στη δημιουργία του βόθρου αυτού συνετέλεσε και το ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος για δύο λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Τρεις παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Παρατήρηση πρώτη. Ο κ. Βενιζέλος γυρνώντας λέει «ποιον δουλεύετε»; Το ζήτημα είναι ποιον δουλεύει το ΠΑΣΟΚ! Κανέναν άλλον βέβαια εκτός από τον εαυτόν του. Και λέει επίσης: «Μα ο κ. Καραμανλής δεν είναι εκείνος που έθιξε θέματα στο εξωτερικό, σχετικά παραδείγματος χάρι με τα όσα συμβαίνουν με τη σκανδαλογία στην Ελλάδα»;

Συγκρίνει ο κ. Βενιζέλος –ακούστε– αυτό τον τελευταίο καιρό μάλιστα μονίμως, έχοντα ως μόνη δουλειά τον κ. Παπανδρέου να δυσφημεί τη χώρα σε όποιο φόρουμ βρίσκεται, ακόμα και στο London School of Economics με τον Πρωθυπουργό, ο οποίος κάνει τη δουλειά του και, βεβαίως, έχοντας δημοσιογράφους και δίνοντας συνέντευξη, απαντάει σε δημοσιογράφους! Γιατί αν δεν απαντούσε τη στιγμή που θέτουν τα ερωτήματα, θα του έλεγαν ότι υπεκφέυγει. Και ταυτίζει τα δύο πράγματα –σκεφθείτε– την υποχρέωση του Πρωθυπουργού να απαντάει σε δημοσιογράφους για να μην υπεκφέυγει με τον κ. Παπανδρέου ο οποίος μη ερωτώμενος χρησιμοποιεί fora στα οποία καλείται να μιλήσει επί οικονομικών θεμάτων για να δυσφημεί τη χώρα του! Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον. Λέει ο κ. Βενιζέλος για την υπόθεση Παυλίδη: «Μα, επάνω στην Επιτροπή αρνήθηκε λέει η πλειοψηφία να επεκτείνει το κατηγορητήριο». Πέραν των νομικών ζητημάτων –γιατί πήγε να μου κάνει και μαθήματα νομικής– πέραν του εάν και κατά πόσο επιτρέπεται μετά την εντολή της Βουλής η επέκταση του κατηγορητηρίου, το ερώτημα είναι απλό: Βγήκε τίποτα ;

Γιατί δεν εμπόδισε κανείς σε καμία περίπτωση ούτε το Δήμαρχο Τήλου ούτε τον κ. Σπανό, αν θυμάμαι καλά το όνομά του, να πει αυτά τα οποία ήθελε να πει. Βγήκε τίποτα; Και δεύτερον, δεν μου απάντησε ο κ. Βενιζέλος σε κάτι, το οποίο το λέω όχι μόνο γι' αυτούς που είμαστε εδώ, αλλά γι' αυτούς που θα έρθουν στη Βουλή. Τι ήθη και έθιμα είναι αυτά σε μία υπόθεση που εκκρεμεί, που θα συζητηθεί το βράδυ της Δευτέρας για τη λήψη οριστικής απόφασης, που δεν πρόλαβε να έρθει η υπόθεση από τον εισαγγελέα χωρίς χαρακτηρισμό, χωρίς έρευνα και σπεύδει το ΠΑΣΟΚ να καταθέσει πρόταση για δεύτερη Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Πότε έχει ξανασυμβεί αυτό το πράγμα; Πότε φθάσαμε σε τέτοιο σημείο χρησιμοποίησης κάθε φακέλου που έρχεται εδώ,

χωρίς καμμία αξιολόγηση; Ο κ. Κακλαμάνης είναι εδώ ως πρώην Πρόεδρος της Βουλής. Πότε συνέβη επί των ημερών του η Αξιωματική Αντιπολίτευση να χρησιμοποιήσει τους θεσμούς μ' αυτόν τον τρόπο; Πότε; Σε καμμία περίπτωση!

Και το τελευταίο τώρα που θέλω να ρωτήσω τον κ. Βενιζέλο σε ό,τι αφορά παραδείγματα χάριν το θέμα του κ. Σανιδά.

Το τι συνέβη το ξέρουμε όλοι και πώς εκφράστηκαν στο ΠΑΣΟΚ για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Βεβαίως κριτική μπορεί να γίνεται και γίνεται στον οποιονδήποτε ασκεί οποιαδήποτε εξουσία. Άλλο αυτό, άλλο οι ύβρεις, άλλο η παραπληροφόρηση. Διότι πού φθάσαμε; Φθάσαμε στο σημείο να κατηγορείται ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για υπόθεση που έχει φθάσει στη Βουλή, έχει ερευνηθεί σε επίπεδο εξεταστικής επιτροπής και επειδή συνεχίζεται, επειδή υπάρχει μία αναφορά σε Υπουργό ή οτιδήποτε άλλο, να μη μπορεί να αξιολογήσει, αν θα πρέπει να προχωρήσει, αλλά αενάως, η απλή αναφορά στο όνομα ενός Υπουργού σε υπόθεση που ήδη έχει έρθει εδώ, να πρέπει να οδηγεί πάντα στη Βουλή. Τι ήθη είναι αυτά; Τι πολιτικά ήθη;

Σε ό,τι αφορά το τελευταίο ζήτημα σχετικά με την Αναθεώρηση του Συντάγματος και σχετικά με το νόμο περί ευθύνης Υπουργών, δεν μπορώ να το καταλάβω. Το 2001 το ΠΑΣΟΚ ήταν πλειοψηφία. Τίποτα απ' όλα αυτά τα «ωραία» που προτείνει τώρα, δεν πρότεινε.

Στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος υπεκφεύγοντας για το άρθρο 16 αυτομόλησε. Και έρχεται τώρα και πετάει όλες αυτές τις ωραίες ιδέες. Μήπως το ΠΑΣΟΚ -το λέω και δεν υπονοώ τίποτα, ο λαός αποφασίζει και καμμία αλαζονεία δεν με διακατέχει και καμμία μονιμότητα σε οτιδήποτε- αποδεικνύει καθημερινά ότι τις μόνες καλές ιδέες που έχει, ιδίως στα θεσμικά θέματα, τις έχει όταν είναι Αξιωματική Αντιπολίτευση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης για δύο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν θέλουμε -και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να το θέλουμε- να αναβαθμιστεί, πραγματικά, το κύρος του Κοινοβουλίου και του πολιτικού κόσμου στη συνείδηση του απλού πολίτη πρέπει να αποφεύγουμε δύο πράγματα. Το πρώτο είναι κάτι στο οποίο νομίζω ότι δεν έχει κανείς αντίρρηση εδώ μέσα. Διότι κανένας δεν μπορεί να αποδεχθεί την αρχή, τη φασιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Είναι κάτι που επανειλημμένως έχω τονίσει. Με ενοχλεί βαθύτατα το οτιδήποτε από οποιονδήποτε μη ευόρκως ασκούντα τα καθήκοντά του, είτε είναι Υπουργός, είτε είναι άλλος αξιωματούχος, αυτό να διαχέεται σε ολόκληρο τον πολιτικό χώρο στον οποίο ανήκει. Και αυτό γίνεται εκ συστήματος και αυτό σημαίνει φασισμός!

Το υπέστη το ΠΑΣΟΚ στο παρελθόν. Η μισή Ελλάδα στα καφενεία, όπου βρίσκονταν όσοι ανήκαν στο ΠΑΣΟΚ ήσαν «οι κλέφτες». Δεν είναι αυτή η θέση του ΠΑΣΟΚ σήμερα, ακριβώς γιατί υπέστη αυτήν την απαράδεκτη, φασιστική -το τονίζω- τακτική. Το ΠΑΣΟΚ ζητάει, αγαπητέ κύριε Υπουργέ -και είναι προς όφελος και της κυβερνώσας σήμερα παράταξης και του ΠΑΣΟΚ, αλλά κυρίως είναι προς όφελος της ομαλής λειτουργίας του κοινοβουλευτικού μας δημοκρατικού πολιτεύματος-. Κάθε τρίχα πρέπει να φεύγει από το ζυμάρι οποιασδήποτε παράταξης. Δεν κατηγορείται συλλήβδην και αθρόως η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας. Όμως έχετε βαρύνουσα ευθύνη από τη στιγμή που το καθήκον που έχουμε όλοι εκ του Συντάγματος να ασκούμε κατά συνείδηση το λειτουργήμα μας το συνδέετε με το αν θα γίνουν εκλογές, αν θα χάσει η Κυβέρνηση το εκατόν πενήντα ένα, όταν ξέρετε ότι σε ολόκληρη την Ευρώπη κατά καιρούς και σήμερα σε δύο-τρεις χώρες κυβερνούν κυβερνήσεις μειοψηφίας, με την ανοχή άλλων τμημάτων των Κοινοβουλίων τους. Και επιτέλους, δημοκρατία και Κοινοβούλιο δεν σημαίνει μονομπλόκ η εκάστοτε πλειοψηφία, ότι και ο τελευταίος από τους Βουλευτές της πρέπει να ψηφίζει οποιοδήποτε νομοσχέδιο, να μη δικαιούται σε ένα άρθρο, σ' μια παράγραφο, σε μια πρόταση να διατυπώσει διαφωνία. Αυτό δεν είναι ομαλή λειτουργία του Κοινοβουλίου. Και έχει τεράστια ευθύνη σ' αυτό ο σημερινός Πρωθυπουργός.

Λέτε γι' αυτά που είπε στο Λονδίνο ο κ. Παπανδρέου, αλλά ξεχνάτε τα περί «τραβεστί οικονομίας» που έλεγε ως αντιπολίτευση ο κ. Καραμανλής, όχι η Νέα Δημοκρατία, διά του εκλεκτού του, εξαφανισθέντος ήδη, κ. Αλογοσκούφη. Από αυτήν την Έδρα εδώ δεν αποκαλούσε τον Πρωθυπουργό Σημίτη «αρχιερέα της διαπλοκής»; Από αυτήν εδώ την Έδρα δεν ζητούσατε επανειλημμένως εξεταστικές και ανακριτικές επιτροπές και όταν γίνате Πλειοψηφία δεν το κάνατε, ενώ σας κάλεσε ο κ. Παπανδρέου; Και εγώ που έχω την τιμή να μιλάω αυτήν τη στιγμή κάλεσα προσωπικά τον Πρωθυπουργό και είπα: «Έχετε πλειοψηφία. Συγκροτήστε αυτές τις επιτροπές». Και είναι προς τιμήν πραγματικά του Γιώργου Παπανδρέου το ότι αποφάσισε, και αποφάσισε, όπως είπε ο κ. Βενιζέλος τώρα, το ΠΑΣΟΚ ότι όταν έρθει ως κυβέρνηση, ως πλειοψηφία στην Αίθουσα αυτή θα συγκροτήσει εξεταστικές επιτροπές για όλες τις υποθέσεις από τη Μεταπολίτευση και εδώ, όχι πλέον για να οδηγηθούν άνθρωποι στις φυλακές αλλά, εάν υπάρχουν στοιχεία, απ' αυτά θα βοηθηθεί το Κοινοβούλιο και όλος ο πολιτικός κόσμος και να νομοθετηθεί θεσμούς που θα αποκλείουν τη διαφθορά, αλλά και να στιγματιστούν και να επικληθεί από οποιαδήποτε πλευρά μετά η παραγραφή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του πρώην Προέδρου της Βουλής κ. Κακλαμάνη)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όμως είναι αδύνατον κύριε Πρόεδρε να συνεχίσει αυτή η κατάσταση. Εγώ ντρέπομαι και πρέπει να ντρεπόμαστε όλοι όταν είμαστε υποχρεωμένοι να απευθυνόμαστε στο λαό και να θεωρούμεθα είτε συνεργοί, είτε ηθικοί αυτουργοί, είτε συγκαλύπτοντες ευθύνες του οποιουδήποτε.

Και επειδή, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω- ελέγχθη ότι στην αναθεώρηση δεν προσήλθε το ΠΑΣΟΚ και εξ αυτού του λόγου δεν αναθεωρήθηκε το άρθρο 86 του Συντάγματος, θα ήθελα να πω ότι είναι ψευδές. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι η πλειοψηφία στις υπό αναθεώρηση διατάξεις δεν είχε εισηγηθεί το άρθρο 86 και είναι απαράδεκτο να ισχυρίζεστε ότι δεν ήρθε το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό και δεν τροποποιήθηκε το άρθρο 86, γι' αυτό και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών.

Και τέλος κύριε Υπουργέ, για τον κ. Σανιδά προέβλεψα -με ακούσατε, κύριε Πρόεδρε προχθές στη συζήτηση του Κανονισμού- και σας είπα ότι στην πρώτη φάση η Κυβέρνηση επεκαλέστη την εκκρεμότητα της έρευνας της δικαιοσύνης. Τώρα σας είπα ότι ο κ. Σανιδάς θα ζητήσει να οριστεί εφέτης ανακριτής, για να μας λέει μετά ο κ. Παυλόπουλος ότι εκκρεμεί πάλι η υπόθεση στην δικαιοσύνη.

Ανεσύρθη ο φάκελος από το αρχείο, του Βατοπεδίου, όπου μεθοδευμένα είχαν συγκεντρωθεί υποθέσεις από τη Θεσσαλονίκη, από τη Χαλκιδική, από την Ξάνθη και η ανάλυση αυτή απέβλεπε στο αποτέλεσμα το οποίο όλοι γνωρίζουμε: να αποφανθεί όχι η Βουλή, όχι το ειδικό δικαστήριο, όχι το δικαστικό συμβούλιο ότι οι Υπουργοί μεν διέπραξαν παρανομίες αλλά έχουν το ακαταλόγιστο, διότι παρεσύρθησαν από ορκωτούς εκτιμητές και λογιστές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να λειτουργήσει, κύριε Πρόεδρε. Και έχετε ευθύνη κι εσείς και οι προκάτοχοί σας και οι μέλλοντες, όχι ευθύνη άμεση επί του Κανονισμού, αλλά ηθική και πολιτική ευθύνη και υποχρέωση. Κάποτε πρέπει ο κάθε εκπρόσωπος του λαού εδώ να είναι υπεύθυνος για ψόγο και αντίθετα, να αποβλέπει στον έπαινο για ό,τι ο ίδιος κάνει, κακό ή καλό. Αρκετά πια! Η δημοκρατία των κομμάτων, που είναι η κοινοβουλευτική δημοκρατία, πρέπει να λειτουργήσει με δημοκρατική οργάνωση των κομμάτων και όχι με ενός ανδρός αρχή, την οποία υφίσταται σήμερα το Κοινοβούλιο και πληρώνει ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο για μια μόνο λέξη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ζήτησα το λόγο για μία διευκρίνιση. Άλλο είπα, κύριε Πρόεδρε. Εγώ είπα μονάχα ότι στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος, αφού το ΠΑΣΟΚ έχει τόσο ωραίες ιδέες τώρα, γιατί δεν έκανε καμμία τέτοια πρόταση ή ό,τι πρόταση έκανε δεν την υπερασπίστηκε διότι αποχώρησε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εγώ δεν έθεσα θέμα αλλαγής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών ούτε διατάξεων του Συντάγματος. Εσείς που τις επικαλείστε και ο κ. Βενιζέλος, γιατί δεν τις καταθέσατε στην αναθεώρηση και δεν τις υπερασπιστήκατε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος είπε ότι δεν αναθεωρήθηκε το άρθρο 86 διότι δεν προσήλθε το ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν προτείνετε, είπε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν προσήλθε το ΠΑΣΟΚ, είπε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά την ένταση η οποία υπήρξε,...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ένταση δεν υπήρξε, Πρόεδρε. Τόπος υψηλός υπήρξε, όχι ένταση. Είναι καλό για το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Διορθώνω, εφόσον το επιθυμείτε. Εκεί ήθελα να καταλήξω, κύριε Πρόεδρε, ότι η συζήτηση επί μιάμιση ώρα είχε καίρια πολιτικά χαρακτηριστικά και μακάρι να ήταν πολύ περισσότερες οι ευκαιρίες που θα μπορούσε σ' αυτήν την Αίθουσα η πολιτική συζήτηση να γίνεται με τέτοιου είδους ζητήματα. Δεν αναφέρομαι για το συγκεκριμένο θέμα αλλά η ανταλλαγή απόψεων, η κατάθεση ιδεών είναι προς το συμφέρον της αναβάθμισης του Κοινοβουλίου. Δράττομαι της ευκαιρίας για να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ετέθησαν πάρα πολλά ζητήματα, ζητήματα τα οποία άπτονται Αναθεώρησης του Συντάγματος, ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνον μετά το 2013.

Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι η πολιτική ζωή, τα κόμματα, εμείς όλοι οι Βουλευτές, σημερινοί και αυριανοί, ο πολιτικός κόσμος στο σύνολό του δεν πρέπει να διδαχθούμε από τη μέχρι σήμερα πορεία και της πολιτικής ζωής και του τόπου και να προβληματιστούμε ακόμα πιο έντονα πέρα από το κομματικό συμφέρον της κάθε πλευράς, τα μεγάλα και ανοιχτά ζητήματα που έχει η χώρα και ο ελληνικός λαός για όλα το επόμενο διάστημα.

Και το τρίτο, θα επαναλάβω αυτό που είπα στην προχθεσινή συζήτηση με αφορμή και την παρέμβαση στη συζήτηση για τον Κανονισμό του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, του Ευάγγελου Βενιζέλου. Πρέπει να ξαναδούμε από την αρχή ορισμένα θέματα.

Κύριε Υπουργέ, επί των Εσωτερικών, ο νόμος για τα κόμματα που προβλέπεται από το Σύνταγμα του 1975, ο εκτελεστικός νόμος του Συντάγματος δεν έχει έρθει στη Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και πρέπει να έρθει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πρόκληση πρώτη για όλους μας: Να ξαναδούμε πάλι από την αρχή όλα τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με το πολιτικό χρέος, με το πόθεν έσχες το οποίο εμείς οι ίδιοι υποβάλλουμε, με τα γενικότερα ζητήματα της διαφθοράς. Και ακόμα να εξετάσουμε και να συζητήσουμε αν υπάρχουν πτυχές σε ορισμένα από τα σημεία που αναφέρονται και δεν προσκρούουν στο Σύνταγμα για αλλαγή στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση και υποχρέωσή μας.

Και απευθύνω έκκληση σε όλα τα κόμματα και τους πολιτικούς αρχηγούς να πάρουν αυτήν την πρωτοβουλία για μία τέτοια μεγάλη συζήτηση. Και το προτρέπω εκ μέρους όλων σας γιατί το Κοινοβούλιο δεν είναι μόνο συντεταγμένη εξουσία, η Βουλή των Ελλήνων αποτελεί την καρδιά του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, αποτελεί την καρδιά της δημοκρατίας και εμείς εδώ πρέπει να δώσουμε πρότυπο παράδειγμα πέρα από κόμματα, ότι πρέπει να ηγηθούμε αυτής της προσπάθειας, μιας εθνικής αναγέννησης

ξεκινώντας από μία γενική εθνική συζήτηση επί όλων αυτών των θεμάτων.

Συμερίζομαι –δεν έχει ακουστεί άλλωστε για πρώτη φορά εδώ– αυτό που είπατε, Πρόεδρε Κακλαμάνη, ότι μπορούν ένας και δύο Βουλευτές να μην ψηφίσουν μία ρύθμιση της Κυβέρνησης. Αντιλαμβάνεστε, όμως, με την πείρα που έχουμε όλοι από το 1974 και μετά, τι θα γινόταν έξω από αυτήν την Αίθουσα αλλά και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα από ορισμένους από εμάς ανεξάρτητα αν σήμερα κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία ή χθες που συζητούσε το ΠΑΣΟΚ; Θα ετίθεντο τα πάντα στον αέρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κακώς, κάκιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και πολύ περισσότερο να σκεφθείτε και κυβέρνηση μειοψηφίας. Ποιος στηρίζει την κυβέρνηση της μειοψηφίας εάν προέκυπτε ένα τέτοιο θέμα;

Οφείλουμε, όμως, παρ' ό,τι μπορεί να διαφωνούμε, να τα συζητήσουμε αυτά τα πράγματα. Γιατί αυτό το οποίο δεν γίνεται τις περισσότερες φορές είναι ότι οχυρωνόμαστε όλοι πίσω από μία θέση ή πίσω από μία κομματική γραμμή και δεν συζητούμε. Πρέπει να συζητήσουμε και μάλιστα ανοικτά και ανυπόκριτα για όλα τα θέματα.

Και έρχομαι στα ζητήματα τα οποία έθεσε ο Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δηλαδή, δεν είμαι των κομμάτων αλλά κάποιων προσώπων που επιβάλλουν στα κόμματά τους. Να λειτούργησουν δημοκρατικά και τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν διαφωνώ, κύριε Πρόεδρε.

Και έρχομαι στα ζητήματα για να ολοκληρωθεί και η μεσολαβήσασα συζήτηση με την πρωτοβουλία την οποία είχε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ. Όχι μόνο από τον σήμερα έχοντα την αποστολή και την ευθύνη του Προέδρου της Βουλής, κύριε Βενιζέλο, αλλά από το 1974 και μετά, ανέτρεξα από το 1950 και στη συνέχεια μέχρι το 1974 –δεν αναφέρομαι στην περίοδο του δικτατορικού καθεστώτος– και δεν βρήκα ούτε μία περίπτωση στην οποία η Βουλή των Ελλήνων να παρενέβη προς τη δικαιοσύνη και να ζήτησε να έρθει ένα θέμα εδώ, ούτε Πρόεδρος της Βουλής αλλά ούτε και απόφαση Σώματος με πλειοψηφία ή κατά πλειοψηφία να ζητείται από τη δικαιοσύνη, την άλλη συντεταγμένη εξουσία, για ένα θέμα. Διότι θα ήταν παρέμβαση και της Βουλής και του Προέδρου προς μια πλευρά διότι η άλλη πλευρά μπορεί να έχει τελείως αντίθετη άποψη και αυτό το πράγμα θα οδηγούσε σε πλήγμα καίριο στον κοινοβουλευτισμό. Αυτή είναι η άποψή μου.

Αυτό είναι το γενικό θέμα και για την υπόθεση της «SIEMENS» και για την υπόθεση του Βατοπεδίου.

Και έρχομαι στο συγκεκριμένο θέμα το οποίο απετέλεσε και τη συζήτηση της μιάμισης ώρας. Διότι αυτό ήταν εκείνο το οποίο μου ζητήσατε για να έρθουμε και να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση εδώ. Είπατε να εγγράψω ειδική ημερήσια διάταξη με την οποία να συνεχιστεί η συζήτηση της 19ης Ιανουαρίου για να πάρεται απόφαση η παρουσία των εκατόν σαράντα εννέα Βουλευτών, διότι ήδη το κόμμα της Πλειοψηφίας δήλωσε ότι δεν συμμετέχει σ' αυτήν τη διαδικασία, για να αιτηθεί από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να στείλει εδώ τη υπόθεση και του Βατοπεδίου και της «SIEMENS». Αυτό είναι πρωτόκουστο, κύριε Βενιζέλο. Ούτε τα άρθρα 153 και 155 του Κανονισμού δίνουν τη δυνατότητα στον Πρόεδρο της Βουλής να βγάλει αυτήν την ειδική ημερήσια διάταξη, αλλά ούτε και το Σώμα να αποφασίσει να υπάρξει αυτό το αίτημα. Εάν το επιθυμείτε, ως κόμμα ή και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, μπορείτε εκτός του Κοινοβουλίου να απευθύνετε ένα τέτοιο αίτημα με τις υπογραφές σας από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να διαβιβαστούν εδώ οι φάκελοι. Αλλά η Βουλή και η ευθύνη η δική μου αυτήν την ώρα δεν είναι του προσώπου, αλλά του Προέδρου της Βουλής, της συντεταγμένης εξουσίας. Θα υπέπιπτα σε θεσμική, συνταγματική εκτροπή και ταυτόχρονα ωμή παραβίαση του Κανονισμού της Βουλής. Και αυτό δεν είμαι διατεθειμένος να το κάνω. Δεν μπορώ να το κάνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εκκρεμεί η ψηφοφορία, κύριε Πρόεδρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Για ένα μόνο λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα περιοριστώ στα θέματα του Κανονισμού της Βουλής και όχι στο πολιτικό υπόβαθρο των ζητημάτων που συζητήθηκε εκτενώς.

Πράγματι, κατά το άρθρο 11 του Κανονισμού της Βουλής η αρμοδιότητα διαμόρφωσης της ημερήσιας διάταξης ανήκει στον Πρόεδρο του Σώματος και όχι στο Σώμα αυτό καθ' εαυτό. Και όντως δεν έχει ζητήσει ξανά η Ολομέλεια από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την αποστολή στοιχείων. Όμως, κατ' επανάληψη εξεταστικές επιτροπές ή προανακριτικές επιτροπές παλαιότερα, όπως και τώρα η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης για την εξέταση Παυλίδη, απευθύνθηκαν στη δικαιοσύνη, ζήτησαν στοιχεία, τα στοιχεία διαβιβάστηκαν, οι άλλες διαδικαστικές ενέργειες έγιναν. Το ίδιο συνέβη και με εξεταστικές επιτροπές με τελευταίο παράδειγμα την επιτροπή για το Βατοπέδι και προ τελευταίο την επιτροπή για τα εξοπλιστικά προγράμματα.

Βρισκόμαστε τώρα στην παράδοση κατάσταση να έχουμε έναν εισαγγελέα του Αρείου Πάγου που αντιδικεί με τη Βουλή στην πραγματικότητα και παρεμποδίζει τη Βουλή να ασκήσει τη δικαιοδοσία της. Και ενώ εκκρεμεί αίτημα σύστασης επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης καθώς και πρόταση σύστασης εξεταστικής επιτροπής, τα στοιχεία του φακέλου δεν διαβιβάζονται, παρ' ότι ο ίδιος ο κ. Σανιδάς θυμήθηκε και ανέσυρε το άρθρο 147 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και έστειλε αντίγραφα των δικογραφιών. Γιατί; Γιατί καταλάβαινε ότι υπάρχει κοινωνική κατακραυγή, ότι υπάρχει θεσμικό πρόβλημα και αντί να πει ότι διαβιβάζει τους φακέλους κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος όπως έχει υποχρέωση αμελλητί να πράξει, διά της παρακαμπτηρίου του άρθρου 147 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας υποκλήθηκε στην κατακραυγή του νομικού κόσμου, των μέσων ενημέρωσης, των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και της κοινής γνώμης. Αυτό είναι το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί. Αυτό το έχω πει και δημόσια και έχω καλέσει εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ τον κ. Σανιδά να αντιληφθεί ότι σφάλει, αντιφάσκει, προκαλεί και κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος αλλά και κατά τη δική του ιδιοκατασκευή του άρθρου 147 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Εσείς μου λέτε και πάλι από την έδρα σας ότι δεν μπορείτε να εγγράψετε –έτσι κρίνετε το ζήτημα– κατά το άρθρο 11 του Κανονισμού της Βουλής στην ημερήσια διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και τα άρθρα 153 και 155 του Κανονισμού.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και κατά τα άρθρα 153 και επόμενα που διέπουν τα σχετικά με τις προκαταρκτικές επιτροπές.

Ωραία. Έχουμε μία διαφωνία. Την διαφωνία αυτήν την καταγράφουμε και θα την αξιολογήσει ο Έλληνας πολίτης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο εάν δεν πίστευα ότι βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα. Το άρθρο 86 του Συντάγματος, ανεξάρτητα από την ουσία της υπόθεσης, υποχρεώνει τους εισαγγελικούς λειτουργούς να διαβιβάζουν το φάκελο αμελλητί στη Βουλή, σύμφωνα με τις προβλέψεις της οικείας διάταξης. Φρονώ όμως ότι διαμορφώνει και δικαίωμα της Βουλής να αξιώσει τη διαβίβαση του φακέλου.

Διαφορετικά θα ήταν χωλή η διάταξη εάν δεν αξιολογούσαμε την υποχρέωση από τη μια και το δικαίωμα της Βουλής από την άλλη για τη διαβίβαση του φακέλου. Σκεφθείτε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν στην οποιαδήποτε άλλη υπόθεση είχαμε, αν θέλετε και πολύ πιο έντονα στοιχεία και δεν διαβιβάζονταν ο φάκελος από τους διενεργήσαντες την προκαταρκτική εξέταση στη Βουλή. Τότε η Βουλή θα ήτο αδύναμη να ενεργήσει; Δεν θα έπρεπε να ενεργήσει με την επίκληση των ελλείψεων του Κανονισμού της Βουλής; Κατά τη γνώμη μου προφανώς όχι.

Θα είχατε τη δυνατότητα αξιοποιώντας τις διατάξεις του Κανονισμού να προκαλέσετε μία συζήτηση στη Βουλή, να καταγραφεί θέλω να πιστεύω η κοινή θέληση όλων των Βουλευτών, σε όποια πτέρυγα και αν ανήκουν, να υποχρεωθεί να στείλει το

σχετικό φάκελο ο κ. Σανιδάς στη Βουλή και τούτο ανεξάρτητα από την έλλειψη των όποιων άλλων κυρωτικών ή μη συνεπειών. Θα ήταν όμως μία βαθύτατα πολιτική πράξη που θα αναδείκνυε τη Βουλή ως έχουσα τη δυνατότητα να ασκεί τα δικαιώματά της, όπως κατά τη γνώμη μου υποχρεούται να τα ασκεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Κασιφάρας για τη συνέχιση του νομοσχεδίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ΠΑΣΟΚ και τα στελέχη του δεν διακατέχονται από βουλιμία για την εξουσία. Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός είναι αυτοί που προσπαθούν να γαντζωθούν και να μη φύγουν πρόωρα και άρον-άρον από την εξουσία, αφήνοντας πίσω τους συντρίμια σε χώρα και παράταξη. Το ΠΑΣΟΚ με υπεύθυνο και θεσμικό τρόπο ασκεί την αντιπολίτευσή του, ασκεί τον κοινοβουλευτικό του έλεγχο, αναδεικνύει τη νέα πρότασή του για μια νέα αρχή στη χώρα και στη κοινωνία, ακούει και προωθεί αυτό που λέει ο απλός Έλληνας πολίτης, τότε θα φύγουν γιατί πρέπει να απαλλαγούμε από μία πολιτική που οδηγεί πιο βαθιά την χώρα και την κοινωνία στη κρίση. Και ζητά το ΠΑΣΟΚ εκλογές ακριβώς για να απελευθερωθούν οι κοινωνικές δυνάμεις στη χώρα μας και να κάνουν μία νέα αρχή.

Ο ελληνικός λαός βιώνει μία σκληρή κοινωνική πραγματικότητα που συνεχώς επιδεινώνεται. Οι εργαζόμενοι ζουν σε καθεστώς εκτεταμένης ανασφάλειας αφού οι μισθοί μειώνονται, το οκτώωρο απειλείται, η μαύρη εργασία επεκτείνεται παντού, η μερική απασχόληση αντικαθιστά την οκτώωρη απασχόληση και τα Προγράμματα STAGE επεκτείνονται ανεξέλεγκτα και κρατούν σε ομηρία μεγάλο μέρος της νεολαίας μας κάτω από μία κομματική υποταγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Ουσιαστικά ένας νέος εργασιακός μεσαίωνας πλανάται γύρω μας και απειλεί εργαζόμενους και νεολαία. Απειλεί το αύριο του συντελεστή του ανθρώπινου δυναμικού. Η πολιτική της Κυβέρνησης μέχρι τώρα ουσιαστικά έχει υπονομεύσει τα θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα. Με την πολιτική της στο οκτώωρο των καταστάσεων, με την πολιτική της στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας για τις ΔΕΚΟ, αλλά και με όλες τις θεσμικές πρωτοβουλίες, ουσιαστικά υπονόμωσε και ακύρωσε διεκδικήσεις και δικαιώματα εργαζομένων.

Η κρίση έχει χτυπήσει και έχει αποδυναμώσει την αγορά εργασίας. Η εργασία από συντελεστή στη παραγωγική διαδικασία έχει μετατραπεί σε βάρος και βαρίδι. Ουσιαστικά ενοχοποιείται στην οικονομική ανάπτυξη. Και με αιχμή του δόρατος την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και των προϊόντων πιέζεται και απειλείται και ο εργαζόμενος και το εισόδημά του και κατ' επέκταση η αξιοπρέπεία του.

Η Κυβέρνηση έδωσε το μήνυμά της το 2004 από την αρχή της διακυβέρνησής με την αλλαγή του ονόματος του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε Απασχόλησης. Ακριβώς μέσα από αυτό το μήνυμα ήθελε να πει ότι δεν την ενδιαφέρει πολιτικά ο εργαζόμενος, αλλά την ενδιαφέρει ο απασχολούμενος. Άρα, θέλει απασχολούμενο με ελάχιστα δικαιώματα και όχι εργαζόμενο με πλήρη δικαιώματα. Με την πολιτική της η Κυβέρνηση επέτρεψε να υπονομευθούν οι συλλογικές συμβάσεις και οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, να χαθούν δικαιώματα και κατακτήσεις που αποκτήθηκαν με αγώνες και κόπους.

Κυρία Υπουργέ, απαξιώσατε κάθε έννοια εποπτείας και ελέγχου στην αγορά εργασίας. Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά για την περίοδο της διακυβέρνησής σας. Σύμφωνα με τα στατιστικά του ΣΕΠΕ στη «ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» παρουσιάζεται μείωση κατά 23% των κυρώσεων και αντίστοιχα μείωση κατά 55% των προστίμων. Στην δε «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» η μείωση ανέρχεται στο 30% των κυρώσεων με αντίστοιχη μείωση κατά 35% των προστίμων. Αυτό είναι το έργο της Κυβέρνησής στην εποπτεία και στον έλεγχο των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην εργασία.

Στην Αχαΐα, κυρία Υπουργέ, χάνονται θέσεις εργασίας καθημερινά. Εργοστάσια κλείνουν. Η ανεργία αυξάνεται κυρίως των ειδικών και πιο ευαίσθητων κατηγοριών. Η Κυβέρνησή σας ουσιαστικά απουσιάζει. Οι απολυόμενοι από τη Γυμναστική Ομο-

σπονδία περιμένουν ακόμα να δουν ποια θα είναι η πολιτική του Υπουργείου σας και ποια θα είναι η προστασία τους σε μια ομοσπονδία που επιχορηγείται κατά 100% από το κράτος. Εδώ είχαμε απολύσεις εργαζομένων που εργαζόντουσαν με συμβάσεις αορίστου χρόνου οκτώ και εννέα χρόνια. Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, πώς ανέχεστε και πώς δικαιολογείτε αυτές τις απολύσεις; Πώς δεν πήρατε μέχρι τώρα καμμία πρωτοβουλία;

Επίσης, έχουμε απολυμένους από την «ΕΛΒΙΚΟ», από την «ΦΡΙΚΟΓΚΛΑΣ», από το συγκρότημα «ΣΙΑΒΕΛΗ». Ποια είναι η πολιτική σας πέρα από τις καταβολές των εθελουσίων εξόδων μετά από εξαναγκασμό γιατί εκεί οδηγήθηκαν βίαια. Ακόμη δράττομαι της ευκαιρίας να σας ζητήσω πενήντα εργατικές κατοικίες που έχουν κληρωθεί εδώ και δύο χρόνια. Ακόμα και σήμερα δεν έχουν αποδοθεί. Μιλώ για τις εργατικές κατοικίες στον Άγιο Νικόλαο Λεύκας Πατρών. Οι δικαιούχοι είναι άνθρωποι με πολυμελείς οικογένειες. Περιμένουν για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα να παραλάβουν τις κατοικίες τους για να μείνουν μέσα. Δυστυχώς κι εδώ η Κυβέρνηση παραμένει εκτεθειμένη.

Θέλω επίσης για το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι σε μια κρίσιμη περίοδο που χρειάζεται μια άλλη πολιτική η Κυβέρνηση περιορίζεται σε αποσπασματικά και αναποτελεσματικά μέτρα: κυρίως διαχειριστικές ρυθμίσεις, εσωτερικές μετακινήσεις, ανακατανομή προσωπικού. Τίποτα παραπάνω. Απουσιάζει, ουσιαστικά, η πολιτική σας βούληση, κυρία Υπουργέ, για ουσιαστική αναβάθμιση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Σε μια εποχή που απειλείται και ενοχοποιείται και η εργασία και απειλείται ο εργαζόμενος, εσείς ουσιαστικά δεν ανταποκρινόσαστε σε αυτές τις πραγματικές ανάγκες. Είχατε κάθε ευκαιρία να έχετε ουσιαστικές μελέτες στα χέρια σας, να δείτε τα σημερινά δεδομένα. Να δείτε πού πρέπει να κατευθυνθείτε περισσότερο, για να θωρακίσετε την εργασία.

Κυρία Υπουργέ, κάνω μια έκκληση. Αυτή την έκκληση που κάνει και η κοινωνία. Μην επιτρέψετε να χρησιμοποιηθεί η κρίση ως άλλοθι. Μην βάζετε ψευδοιλήματα στον απλό και ανίσχυρο εργαζόμενο. Τα μηνύματα αυτά θα δοθούν και θα ακουστούν σε όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας μας μεθαύριο την Πρωτομαγιά. Στηριζτε τις επιχειρήσεις και την επιχειρηματικότητα. Θωρακίστε την εργασία και τον εργαζόμενο. Σταματήστε να υπονομεύετε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τα εργατικά δικαιώματα. Προστατεύστε το εισόδημα. Θωρακίστε το οκτάωρο. Στηριζτε την κοινωνική ασφάλιση και μην ακυρώνετε κατακτήσεις ετών. Αυτά θα είναι τα μηνύματα της Πρωτομαγιάς που θα ακουστούν σε όλα τα γεωγραφικά μέρη της χώρας μας από σύσσωμη την εργατική τάξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό το νομοσχέδιο δεν προσφέρει τίποτα. Πάρτε το πίσω και φέρτε άλλο νομοσχέδιο, με ενεργές πολιτικές, που θα προστατεύουν εργασία και εισόδημα.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Επειδή έγινε ξαφνικά η διακοπή, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να δώσω μερικές πληροφορίες, ειδικά στη συνάδελφο την κ. Αράπογλου, αλλά και γενικότερα στο Σώμα για το τι κάνουμε ως Υπουργείο Απασχόλησης γιατί τέθηκε ένα θέμα με κάποιον άνθρωπο ο οποίος είχε ποινικό μητρώο, επειδή σε μια περίοδο της ζωής του είχε φυλακιστεί, αποφυλακίστηκε και αναζητούσε να επανενταχθεί στην αγορά εργασίας.

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα απλώς να πω ότι έχουμε μέσω του ΟΑΕΔ πρόγραμμα επιχορήγησης εργοδοτών για πρόσληψη νέων αποφυλακισθέντων παραβατικών ατόμων, πρώην εξαρτημένων ατόμων και άλλων, που υλοποιείται μέσω του ΟΑΕΔ με αυξημένα ποσά επιχορήγησης και χρονικής διάρκειας.

Συγκεκριμένα το ημερήσιο ποσό επιχορήγησης ανέρχεται στα 25 ευρώ την ημέρα και καταβάλλεται για χρονικό διάστημα τριάντα έξι μηνών, με υποχρέωση του εργοδότη να απασχολήσει το επιχορηγούμενο άτομο για δώδεκα επιπλέον μήνες. Δεύτερον,

οι αναφερόμενοι άνεργοι που είπα πριν αποφυλακισθέντες, παραβατικά άτομα κ.α. που επιθυμούν να δημιουργήσουν τη μικρή δική τους επιχείρηση, επιχορηγούνται από τον ΟΑΕΔ με ποσό που μπορεί να φτάσει και τις 18.000 ευρώ για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών. Αυτό, για να μιλήσω για κάποιες πολιτικές εξειδικευμένες που υπάρχουν από το Υπουργείο Απασχόλησης γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Το άλλο θέμα, όπως είπατε κι εδώ στην Ολομέλεια, δεν αφορά εμάς. Είναι ένα θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ήδη έχει πάρει το δρόμο του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ.

Μετά από αυτή τη μικρή παρέμβαση, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων εξήντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το 7ο Γυμνάσιο Καρδίτσας.

Συνήθως λέμε «καλή τύχη». Και μόνο που είστε σε αυτήν την ωραία Ελλάδα, την έχετε. Καλώς ήρθατε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Σγουρίδης από το ΠΑΣΟΚ, μετά από αυτή τη μικρή καθυστέρηση, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ήταν μικρή η καθυστέρηση. Σχεδόν δύο ώρες η Βουλή συζητήσε ένα παρεμπόδιον ζήτημα γύρω από τα θέματα της Προανακριτικής Επιτροπής, γύρω από τις καταθέσεις φακέλων για σύσταση εξεταστικών επιτροπών.

Θεωρώ ότι έπρεπε να το κάνει. Άλλωστε αυτό είναι και το μεγαλύτερο του κοινοβουλευτισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Άρα δεν μιλάμε για καθυστέρηση. Εγώ μίλησα για το ένα λεπτό που είχαμε τώρα.

Συνεχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Θεωρώ ότι ο κοινοβουλευτισμός είναι εκείνη η διαδικασία διά της οποίας δίνεται η δυνατότητα μέσα σε αυτή εδώ την ιερή Αίθουσα να απλωθούν τα επιχειρήματα και ο τελικός κριτής να είναι αυτός ο οποίος παρακολουθεί τη συνεδρίαση είτε από τα Πρακτικά είτε από το απευθείας κύκλωμα, που μεταδίδεται ζωντανά σε όλη την κοινωνία.

Όμως η καθημερινότητα τρέχει. Τα προβλήματα τρέχουν και σαφώς μέσα εδώ στη Βουλή, εκτός από τα κορυφαία ζητήματα που συζητήθηκαν πριν από λίγο, υπάρχουν και τα ζητήματα που το νομοσχέδιο αυτό πραγματεύεται, όπου θα πρέπει να κάνουμε προτάσεις για να δούμε κατά πόσον η Κυβέρνηση θα αποδεχθεί τις προτάσεις αυτές, θα αποσύρει άρθρα ή θα κάνει προσθήκες.

Ετέθη όμως από τον κ. Ροντούλη και στη συνέχεια και από άλλους συναδέλφους ένα ζήτημα που, επειδή ένα από τα άτομα που υφίσταται το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο ζει στην Ξάνθη, το έψαξα και πράγματι αυτά τα οποία είπε ο κ. Ροντούλης είναι αλήθεια.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στην κυρία Υπουργό, λέγοντας τα εξής: Το ζήτημα δεν είναι να αναγνωρίζουμε ένα πρόβλημα και απλώς να λέμε ότι «δεν είναι της αρμοδιότητάς μας, είναι αρμοδιότητας κάποιου άλλου Υπουργείου». Συνήθως, η Κυβέρνηση λειτουργεί ενιαία, είναι αδιαίρετη και το ζήτημα αυτό που ετέθη στην Αίθουσα πρέπει να τεθεί στο Υπουργικό Συμβούλιο και πρέπει να υπάρξει νομοθετική πρωτοβουλία.

Τι συμβαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Μπορεί να υπάρχουν προγράμματα κοινωνικής επανένταξης στον ιδιωτικό τομέα, στο δημόσιο ή και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, μπορεί να υπάρχουν προγράμματα για την επιχειρηματικότητα ατόμων που μόλις αποφυλακίστηκαν, αλλά όμως είναι, αν θέλετε «σταγόνα στον ωκεανό» και στερούν τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων αυτών, που πρέπει και οφείλουμε όλοι μας να προστατεύσουμε. Αποφυλακίστηκε κάποιος που έτυχε στη ζωή του να κάνει κάποιες παραβατικές πράξεις. Δεν έχει δικαίωμα να προσληφθεί στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα αν δεν του αποδοθεί χάρη. Δηλαδή μπορεί να προσληφθεί με τρίμηνο, με εξάμηνο, μπορεί να πάει με STAGE, αλλά όταν πρόκειται να γίνει μόνιμος υπάλληλος τότε θα πρέπει να του αποδοθεί χάρη. Και έχουμε μια βαριά και γραφειοκρατική διαδικασία στο θέμα της απονομής χάριτος.

Ο συμπολίτης μου, λοιπόν, ο οποίος λέγεται Σεβδύλης Δημήτριος προσελήφθη ως σκουπιδιάρης στο Δήμο Ξάνθης με το ΑΣΕΠ έχοντας τέσσερα παιδιά και κάνει αίτηση για απονομή χάριτος στις 11/11/2008. Έχω τον αριθμό πρωτοκόλλου το Νοέμβριο του 2008 που πήγε η αίτησή του για απονομή χάριτος στη Διεύθυνση Χαρίτων της Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας, Τμήμα Απονομής.

Έκτοτε απάντηση δεν πήρε, με αποτέλεσμα να του βγει διοικητική πράξη που να λέει: «Από τη στιγμή που δεν φέρατε τα χαρτιά σας, δηλαδή, το ποινικό μητρώο λευκό, απολύεσθε». Και ο άνθρωπος αυτός εδώ και δύο μήνες είναι χωρίς δουλειά και έχει και τέσσερα παιδιά. Ε, αυτό αν δεν είναι αδικία, αν δεν υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ των πολιτών αυτού του τόπου, τότε τι είναι; Είναι βαρύτατη διάκριση.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το θέμα της απονομής χάριτος για τους αποφυλακισθέντες θα πρέπει να είναι ευέλικτο. Αυστηρό μεν, αλλά ευέλικτο.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του νομοσχεδίου. Αφιέρωσα πολύ χρόνο στο προηγούμενο ζήτημα, γιατί το θεωρώ κοινωνικό ζήτημα και ένα ζήτημα που θα πρέπει η Βουλή, έστω διά της προτροπής της, να ρυθμίσει. Για το θέμα των ρυθμίσεων του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, του πρώτου κομματιού του νομοσχεδίου, το μόνο που έχω να πω είναι ότι πρέπει να υπάρξει ανεξαρτησία, όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανεξαρτησία στους Επιθεωρητές Εργασίας. Αυτό είναι το ζητούμενο. Διότι όσο μπορεί να υπάρξει πολιτική ή άλλη παρέμβαση στο Σώμα αυτό, δεν προστατεύεται ο εργαζόμενος και μάλιστα, σε αυτή την κρίσιμη περίοδο, όπου οι απολύσεις και οι αλλαγές συμβάσεων εργασίας με πιο ευέλικτες μορφές δίνουν και παίρνουν, είναι μια θύελλα, βρίσκουν ευκαιρία οι εργοδότες να καταπατάνε τα εργασιακά δικαιώματα.

Αρα, λοιπόν, εγώ το μόνο που μπορώ να πω για όλα αυτά τα άρθρα είναι να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία του Σώματος αυτού, όχι το τηλέφωνο, κατόπιν, του Νομάρχη, το τηλέφωνο του Βουλευτή ή του Υπουργού για την τάδε ή βήτα ή δέινα επιχείρηση.

Άρθρο 12, δικαίωμα άσκησης καθηκόντων ιατρού εργασίας. Κι εμείς έχουμε ευθύνες, σαν ΠΑΣΟΚ, σαν προηγούμενη κυβέρνηση. Όμως, ψηφίζοντας μια διάταξη και βάζοντας τους ανειδίκευτους γιατρούς ως γιατρούς εργασίας είχαμε ένα στόχο ότι μέσα σε δύο, τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια θα υπάρξει η ρύθμιση εκείνη για να υπάρξει η ειδικότητα του γιατρού εργασίας. Και αυτή η ρύθμιση, λοιπόν, θα ήταν η τελευταία, για να μπορούν από εκεί και πέρα να προσλαμβάνονται αυτοί οι οποίοι είναι οι ειδικοί γιατροί εργασίας. Χίλιους γιατρούς εργασίας χρειάζονται οι δήμοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Χίλιους γιατρούς. Είναι δυνατόν να φτάνουμε πάλι και να ξαναρυθμίζουμε, να λέμε ότι μπορούν και οι ανειδίκευτοι γιατροί με επτά χρόνια προϋπηρεσία να είναι γιατροί εργασίας; Είναι απαράδεκτο!

Ως προς το άρθρο 13, τη διασύνδεση υπηρεσιών του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας με το διαδίκτυο, τη θεωρώ γελοία και εξήγησα στην πρωτολογία μου ότι, δυστυχώς, έχουμε ένα γραφειοκρατικό σύστημα, γιατί έχουμε μια αδύναμη διοίκηση και γιατί ο δημόσιος υπάλληλος ερμηνεύει μόνο ό,τι είναι σωστό, ό,τι περιγράφεται στο νόμο. Είναι το σύστημά μας τέτοιο. Αν δεν το αλλάξουμε, δεν πρόκειται να απαλλαγούμε από αυτήν τη γραφιοκρατία.

Και θεωρώ απαράδεκτα τα άρθρα «παροχή οικονομικού κινήτρου στους εργαζόμενους του Οργανισμού Εργατικής Εστίας» και «παροχή οικονομικού κινήτρου στους εργαζόμενους του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας» για να βγάλουν δουλειά, να βγάλουν εργασία.

Προς Θεού, κύριοι συνάδελφοι! Προς Θεού! Δηλαδή, δεν είναι υποχρέωσή τους; Δηλαδή, θα πρέπει η Στενογραφική Υπηρεσία να πάρει περισσότερα χρήματα, γιατί έχουμε αλλεπάλληλες συνεδριάσεις εδώ μέσα στην Αίθουσα; Αυτή δεν είναι η εργασία την οποία κάνουν;

Αρα, τι σημαίνει αυτό; Ότι θα πρέπει να αυξηθούν οι μισθοί, θα

πρέπει να ενσωματωθούν επιδόματα, θα πρέπει να υπάρξει άλλο μισθολόγιο. Αν δεν το κάνουμε αυτό και δεν υπάρχει και επίβλεψη έργου σε κάθε υπάλληλο, δεν πρόκειται να σωθεί αυτό το κράτος.

Όσο δε για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, όσους και να φτιάξουμε, εκείνο που βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό είναι τα ανελαστικά έξοδα. Και τα ανελαστικά έξοδα είναι πώς θα λειτουργήσουν αυτοί οι βρεφονηπιακοί σταθμοί.

Με αυτές τις σκέψεις ψηφίζω τα άρθρα, τα οποία το κόμμα μου ψηφίζει, πλην αυτών των δύο άρθρων, της παροχής ειδικού κινήτρου, για να βγάλουν δουλειά οι εργαζόμενοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σγουριδίη.

Ακολουθούν ο κ. Κουτσούκος και ο κ. Στρατάκης. Έχουν από τέσσερα λεπτά ο καθένας.

Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κουτσούκος Ιωάννης έχει το λόγο. **ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Μίλησα χθες για το χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία αυτού του νομοσχεδίου και για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία αυξάνει την ανεργία, καταρρακώνει τις εργασιακές σχέσεις και υποβαθμίζει γενικά τη θέση των εργαζομένων, μετατοπίζοντας την ισορροπία μεταξύ των δυνάμεων της εργασίας και των δυνάμεων του κεφαλαίου υπέρ της οικονομικής ολιγαρχίας.

Σήμερα θέλω, με αυτήν την παρέμβασή μου, κύριε Πρόεδρε, να σταθώ στο πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου, για να τεκμηριώσω ένα πάνδημο αίτημα της περιοχής από την οποία κατάγομαι και από την οποία εκλέγομαι, του Νομού Ηλείας και συγκεκριμένα, για τη σύσταση Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας στην Αμαλιάδα.

Στο άρθρο 1 παρατηρούμε ότι η Κυβέρνηση κάνει μια προσπάθεια να ανταποκριθεί σε αιτήματα τοπικών φορέων, κοινωνιών και εν πάση περιπτώσει, μέσα στη λογική της ότι αυτή η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία θα αντιμετωπίσει τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την παραβίαση των εργασιακών σχέσεων, συγκροτεί συνολικά δεκατέσσερα Τμήματα Επιθεωρήσεων Εργασίας σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, σε νησιά, με μια επιχειρηματολογία η οποία φαντάζομαι ότι από την πλευρά της θα είναι τεκμηριωμένη. Παράλληλα, για την υποστήριξη αυτών των Τμημάτων συνιστά εκατό θέσεις εργασίας.

Με αυτή της την πολιτική, με αυτή της την πρόταση, όπως συμπεριλαμβάνεται εδώ, η Κυβέρνηση αγνοεί το πάνδημο αίτημα των κατοίκων της περιοχής μας, του Δήμου Αμαλιάδας, του Εργατικού Κέντρου, των φορέων, του Δικηγορικού Συλλόγου, αλλά και των επιχειρήσεων. Και το αίτημα αυτό είναι χρόνιο, είναι παλιό, διότι λειτουργούσε Γραφείο Εργασίας στην πόλη της Αμαλιάδας, καταργήθηκε, όταν συγκροτήθηκε με τη νέα του μορφή το ΣΕΠΕ, όπου προβλεπόταν μόνο στις έδρες των νομών η λειτουργία των αντίστοιχων διευθύνσεων και έκτοτε, παραμένει ως πάγιο αίτημα.

Γι' αυτό το αίτημα έχουν ενημερωθεί οι προκάτοχοι της κυρίας Υπουργού. Είχαν απαντήσει σε ερωτήσεις συναδέλφων μας όλων των κομμάτων και της κυβερνητικής πλειοψηφίας ότι τα εξετάζουν, αλλά σήμερα εδώ φαίνεται ότι ουσιαστικά το απορρίπτει.

Εμείς, εγώ, ο συνάδελφος, ο κ. Κατρίνης, ο συνάδελφος κ. Αδρακτάς, έχουμε υπογράψει σχετική τροπολογία, είναι εμπρόθεσμη και δίνουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση, αν θέλει, να κάνει τώρα πράξη και να αποδεχτεί αυτό το αίτημα.

Ήθελα να συμπληρώσω για την τεκμηρίωσή του ότι η περιοχή της βόρειας Ηλείας, με πρωτοδικείο στην Αμαλιάδα, καλύπτει ουσιαστικά τη μεγάλη πλειοψηφία του ενεργού οικονομικού πληθυσμού του Νομού. Εκεί υπάρχουν οι όποιες επιχειρήσεις υπηρεσιών και τυποποίησης αγροτικών προϊόντων συνδεδεμένες με τον πρωτογενή τομέα, ο δευτερογενής τομέας. Εκεί υπάρχει ουσιαστικά το μεγαλύτερο εργατικό δυναμικό και προσφάτως έχουν αναδειχτεί μεγάλα ζητήματα που αφορούν την καταστροφή των εργασιακών σχέσεων, όπως αυτή η περιβόητη υπόθεση της εκμετάλλευσης των μεταναστών, όπου κάποιος επιτηδευτής τους κοίμιζε σε λεωφορεία του ΚΤΕΛ που είχαν αποσυρθεί και τους ενοικίαζε.

Άρα, είναι επιβεβλημένη η συγκρότηση εκεί της υπηρεσίας και πιστεύω ότι με το προσωπικό που προβλέπει αυτή η σημερινή ρύθμιση και θα ενισχύσει το ΣΕΠΕ, μπορεί αυτό το γραφείο να λειτουργήσει.

Πρόσθετα, ήθελα να θυμίσω ότι απόφαση της ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της Ελλάδας έχει υιοθετήσει την άποψη ότι στις έδρες των πρωτοδικείων πρέπει να συγκροτηθούν γραφεία ή τμήματα, διότι διευκολύνεται η διοικητική επίλυση των διαφορών ή τριμερής διευθέτηση αυτών των διαφορών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα έλεγα ότι η συγκεκριμένη μας πρόταση -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- συνάδει με το χαρακτήρα του νομοσχεδίου, με το άρθρο 1, που κάνει τέτοιες τακτοποιήσεις και ρυθμίσεις. Δεν ξέρω αν είναι όλες με αντικειμενικά κριτήρια. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι αυτό το αίτημα, το οποίο τώρα υποστηρίζω, υπακούει στα κριτήρια όλα αυτά και πρόσθετα, ότι πέραν των συναδέλφων που υπογράφουν, του κ. Κατρίνη, εμού και του κ. Αδρακτά, ο κ. Κοντογιάννης στο Υπουργείο της κυρίας Υπουργού στο παρελθόν έχει κάνει ερωτήσεις και πιστεύω ότι υποστηρίζει το αίτημα -σήμερα απουσιάζει- και οι άλλοι συνάδελφοι το υποστηρίζουν.

Άρα, στο πλαίσιο της γενικότερης συζήτησης και διαδικαστικά, επειδή εμπρόθεσμη είναι η τροπολογία μας, παρακαλώ την Κυβέρνηση να το αποδεχτεί.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κοτσούκο.

Ο κ. Εμμανουήλ Στρατάκης από το ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν πω αυτά που θέλω για το νομοσχέδιο, θέλω να θίξω ένα θέμα το οποίο μου έκανε εντύπωση, παρακολουθώντας τη συνεδρίαση, ιδιαίτερα την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, που ήρθε εδώ και μας είπε ότι τελείωσε η σκανδαλολογία, δεν πρόκειται να ξανασχαληθούμε κ.λπ.. Το θέμα δεν είναι αυτό, αν τελειώσουμε εμείς εδώ μέσα τη σκανδαλολογία. Το θέμα είναι ότι η σκανδαλολογία δεν τελειώνει στον ελληνικό λαό, διότι υπάρχουν τα σκάνδαλα και είναι ευθύνη της Κυβέρνησης κάποια στιγμή να ακούσει όλες εκείνες τις απόψεις που λένε ότι αυτή η υπόθεση πρέπει να ξεκαθαρίσει το συντομότερο δυνατόν προς όλες τις κατευθύνσεις και ανεξάρτητα από τη χρονική διάρκεια που αυτά έχουν γίνει, διότι είναι το μόνο στοιχείο που μπορεί να αναβαθμίσει πραγματικά το πολιτικό σύστημα της χώρας. Διαφορετικά, όλοι πληγνόμενα, όλοι υφιστάμεθα τις συνέπειες και είναι ένα ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει επί της ουσίας.

Βέβαια, να μην περνάει η αντίληψη που δυστυχώς περνάει, ότι η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί με τα λόγια να αποδείξει ότι δεν τα κουκουλώνει, ενώ στην πράξη φαίνεται πολύ καθαρά ότι η μόνη προσπάθεια είναι το πώς θα κουκουλωθούν.

Θα έλεγα επί του νομοσχεδίου ότι όταν είμαστε σε μία περίοδο, όπως αυτή που έχουμε μπροστά μας -γιατί ακόμα δεν έχει έρθει, ουσιαστικά- της διεθνούς κρίσης, εκείνος που πληγνώνεται, εκείνος ο τομέας που υφίσταται τις συνέπειες είναι η εργασία. Το βλέπουμε. Άνεργοι και όλα αυτά. Θα έπρεπε, λοιπόν, ήδη να ήμασταν προετοιμασμένοι. Είναι πολύ αργά που ερχόμαστε εδώ να κάνουμε αναβάθμιση, υποτίθεται, του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, διότι θα έπρεπε να αντιληφθούμε ότι αυτό που έχει συμβεί το προηγούμενο διάστημα, δηλαδή ότι και οι περιπτώσεις των κυρώσεων έχουν μειωθεί στις γενικές διευθύνσεις κατά 28% και κατά 36% στις περιπτώσεις προστίμων, δείχνει ότι είχαμε ως χώρα, ως πολιτεία αδρανήσει για ένα θέμα που θα έπρεπε να το έχουμε σε πρώτη προτεραιότητα. Να δούμε δηλαδή πώς μέσα απ' αυτές τις συγκεκριμένες επιθεωρήσεις εργασίας θα μπορούσαμε πραγματικά να αποτρέψουμε τις επιχειρήσεις να δημιουργήσουν αρνητικές καταστάσεις για τους εργαζόμενους, γιατί αυτό παρατηρούμε.

Παρατηρούμε part time απασχόληση σε ορισμένες επιχειρήσεις, να μην είναι part time απασχόληση, να είναι πλήρης απα-

σχόληση, να μην πληρώνονται τις υπερωρίες οι εργαζόμενοι και κατά το δοκούν να τους δίνονται κάποια ρεπό. Καταστάσεις δηλαδή που δεν θα έπρεπε να υφίστανται σε μία ευνομούμενη πολιτεία.

Θα έλεγα πως σε ό,τι αφορά το άρθρο 1, που συμφωνούμε με όσους θέλουν πραγματικά να απλώσει αυτό το σύστημα των ελέγχων σε όλη την ελληνική περιφέρεια, ότι πέραν από το να δημιουργούν τμήματα που είναι αναγκαίο ενδεχομένως και σε άλλες περιπτώσεις να δημιουργηθούν και άλλα τμήματα -και αυτό θα έπρεπε να προκύψει μέσα από μία ολοκληρωμένη μελέτη που και πώς και γιατί πρέπει να γίνουν αυτά τα τμήματα ή να επεκταθούν οι υπηρεσίες αυτές- να δούμε αν η στελέχωση αυτών των υπηρεσιών είναι επαρκής. Διότι ουσιαστικά δεν γίνεται τίποτε.

Στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια το Ηράκλειο ο αριθμός των επιθεωρητών είναι πάρα πολύ λειψός, είναι πάρα πολύ περιορισμένος. Δεν επαρκούν ούτε για στοιχειώδεις ελέγχους. Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι φυσικά υπάρχει μία κατάσταση αλαλούμ, στην κυριολεξία. Δεν γίνονται έλεγχοι, γιατί ο αριθμός δεν είναι επαρκής. Να γίνουν καινούργια τμήματα, ενδεχόμενα και στο νομό μου αν χρειαστεί σε άλλες περιοχές που είναι απομακρυσμένες από το κέντρο ή όπου υπάρχει μεγάλος αριθμός απασχολούμενων να γίνουν νέα τμήματα, αλλά θα πρέπει να δούμε πώς πραγματικά στελεχώνονται και οι καινούργιες και οι υφιστάμενες υπηρεσίες με τον επαρκή αριθμό επιθεωρητών. Θεωρώ ότι είναι πολύ βασικό.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να πω και αναφέρεται στο άρθρο 3, είναι ότι υποβαθμίζεται η θέση των ειδικών επιθεωρητών. Είναι ένα τεράστιο ζήτημα αυτό, διότι πρέπει και σε αυτές τις περιπτώσεις να υπάρχει ο εσωτερικός έλεγχος. Εσείς, με το να τους αναθέσετε αυτές τις αρμοδιότητες που τους αναθέτετε τώρα και επεκτείνετε αυτό που στην πράξη είχε γίνει, ουσιαστικά υποβαθμίζετε τη λειτουργία της ίδιας της Υπηρεσίας.

Βεβαίως, υπάρχει ένα θέμα με τα κέντρα πρόληψης επαγγελματικών κινδύνων και το ζήτημα που μπήκε με τους γιατρούς. Θα έπρεπε ουσιαστικά αυτή τη στιγμή να δούμε αυτά τα ατυχήματα που συμβαίνουν στους εργασιακούς χώρους και να υπάρχουν οι κατάλληλοι γιατροί. Δεν είναι δυνατόν, μετά από τόσα χρόνια εφαρμογής που προβλέπεται αυτή η διαδικασία, να αναθέτουμε στους γενικούς γιατρούς να έχουν αυτές τις αρμοδιότητες, ενώ θα έπρεπε ουσιαστικά, αν είχαν αναβαθμίσει το θεσμό, οι ειδικοί γιατροί να είναι σε πλεόνασμα, να μπορούμε δηλαδή να στελεχώσουμε αυτές τις υπηρεσίες με εξειδικευμένο προσωπικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει επίσης ένα θέμα στο άρθρο 14 που αναφέρεται στο ειδικό εποχιακό βοήθημα. Το δίνετε σε κάποιες περιπτώσεις και καλώς. Υπάρχουν, όμως, και άλλες περιπτώσεις που τις έχετε αγνοήσει, κυρία Υφυπουργέ και αναφέρομαι στους σταφιδεργάτες. Είναι μία ομάδα ανθρώπων που έχασαν τη δουλειά τους, έχουν έρθει επανειλημμένα στο Υπουργείο, διεκδικούν να πάρουν κάποια ενίσχυση, κάποιο επίδομα και όμως ποτέ δεν συμπεριλήφθηκαν σε κάποια νομοθετική ρύθμιση, ώστε πράγματι αυτοί που είναι προς το τέλος της παραγωγικής τους ζωής να μπορούν να μπουν σε ένα πρόγραμμα σύνταξης στη συνέχεια. Είναι ένα θέμα που σας το τονίζω και νομίζω ότι έχετε επιληφθεί. Θα πρέπει, όμως, να επιληφθείτε αποτελεσματικά και ουσιαστικά για να βοηθηθούν αυτοί οι άνθρωποι, που βρέθηκαν εξαιτίας των εξελίξεων, χωρίς εργασία ουσιαστικά και χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να ολοκληρώσουν την ασφαλιστική τους ζωή.

Για το λογαριασμό -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας- της απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης, υπάρχει ένα θέμα. Διότι ουσιαστικά τα «STAGE» είναι εκείνα που έπρεπε να υπάρχουν ως προγράμματα για την κατάρτιση. Εσείς τα εκμεταλλεστήκατε, παρατύπω και παρανόμως, θα έλεγε κανείς, διότι δεν είναι δυνατόν ένας υπάλληλος να εκπαιδεύεται για σαράντα μήνες, διότι αν αργότερα υπάρξουν αξιοκρατικά κριτήρια, αυτοί θα πρέπει να εξαιρεθούν, διότι αφού επί δέκα ή δώδεκα μήνες δεν κατάφεραν να πάρουν την κατάρτιση που πρέπει να πάρουν και προσπαθούμε να τους δώσουμε την κατάρτιση για σαράντα μήνες -είναι μία εκδοχή αυτή- δεν

κάνουν και για υπάλληλοι. Άρα, λοιπόν, υπάρχει ένα ζήτημα που θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Και βέβαια να δούμε τι έγινε με το χειρισμό των χρημάτων του ΛΑΕΚ, του Οργανισμού αυτού που υπάρχει στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Θέλω να τονίσω ότι υπάρχει πράγματι ένα πρόβλημα ακόμα, που αναφέρεται στο άρθρο 23 για τους ειδικούς συνεργάτες. Είναι πάρα πολλοί οι πέντε ειδικοί συνεργάτες που όμως ακόμα και αν χρειάζονται και εφόσον χρειάζονται, θα έπρεπε να μπουκν κριτήρια για το διορισμό τους. Η χωρίς κριτήρια πρόσληψη ανθρώπων, δείχνει μία νοοτροπία πελατειακή, δείχνει μία νοοτροπία για το πώς θα βολέψουμε κάποιους «ημέτερους» και τίποτε περισσότερο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Στο σημείο αυτό για δύο λεπτά έχουν το λόγο πρώτα ο κ. Κατρίνης, Εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και θα ακολουθήσουν οι συνάδελφοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, από το ΣΥΡΙΖΑ και η κ. Αράπογλου.

Ο κ. Κατρίνης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπω στον πειρασμό να εστιάσω πάλι, είναι σαφείς οι διαφωνίες μας, αν και άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή την ομιλία της κυρίας Υφυπουργού. Νομίζω ότι στην πρωτολογία τονίσαμε τα σημεία στα οποία διαφωνούμε. Έγιναν κάποια βήματα, για εμάς όχι τόσο ουσιαστικά. Κρατάμε τη διαφωνία μας σε κάποια άρθρα, όπως το άρθρο 12, το άρθρο που αφορά το ΛΑΕΚ. Ελπίζω τουλάχιστον στην πορεία του χρόνου η πορεία να σας δικαιώσει γι' αυτές τις επιλογές σας.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που ξέχασα στην πρωτολογία, το είχαμε αναφέρει και στην Επιτροπή και αφορά τα άτομα με αναπηρία. Όπως γνωρίζετε, κυρία Υφυπουργέ, υπεύθυνο όργανο για την πρόσληψη ατόμων με αναπηρία σε ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι το ΣΕΠΕ. Υπάρχει και ένα αίτημα από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, το οποίο ζητάει την ίδρυση και λειτουργία αυτοτελούς γραφείου που θα αφορά τα άτομα με αναπηρία, γιατί παρατηρείται μία αυθαιρεσία στη μη εφαρμογή του σχετικού νόμου, με αποτέλεσμα πολλοί συνάνθρωποί μας που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα, να μένουν πραγματικά αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας.

Επειδή γνωρίζω την ευαισθησία σας πάνω σ' αυτό το θέμα, θα ήθελα, εφόσον δεν προλαβαίνουμε να το εντάξουμε στη σημερινή ενότητα των άρθρων, να δεσμευθείτε ότι σε ένα επόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης θα ικανοποιηθεί αυτό το δικαίωμα ατόμων των ατόμων με αναπηρία, ώστε να σταματήσει αυτός ο πρωτόγονος, πρωτοφανής αποκλεισμός.

Δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την τροπολογία στην οποία αναφέρθηκε λεπτομερέστερα ο συνάδελφος κ. Κουτσούκος και αφορά την ίδρυση του Γραφείου Εργασίας στην Αμαλιάδα, είναι ένα αίτημα που νομίζω ότι απηχεί, όχι μόνο στην αναγκαιότητα που υπάρχει σαν πυρόπληκτο και σεισμόπληκτο νομό. Το αναφέρω σήμερα, κύριε Πρόεδρε, γιατί όντως συνδέεται με το άρθρο 1 της πρώτης ενότητας που συζητάμε σήμερα.

Θα ήθελα να πιστέψω ότι το Υπουργείο δεν το βλέπει σαν ένα τοπικό αίτημα, που όμως τυχαίως υπογράφεται από όλους τους Βουλευτές και από το συνάδελφό σας, τον αγαπητό κ. Κοντογιάννη, γιατί πραγματικά υπάρχει μεγάλο πρόβλημα ανεργίας, υπάρχει μεγάλο πρόβλημα ανασφάλιστης εργασίας, που και η ίδια η Υπουργός στην ομιλία της χθες, επεσήμανε για το Νομό Ηλείας. Είναι ένας νομός ο οποίος έχει υποστεί πρωτοφανείς καταστροφές και νομίζω ότι σ' αυτήν την προσπάθεια που ξεκινάτε και την οποία εξήγγειλε χθες η Υπουργός ότι σε συνεργασία με τα εργατικά κέντρα και τα κατά τόπους τμήματα του ΣΕΠΕ θα δει την εκτίμηση των αναγκών, θα πειστείτε ότι πραγματικά χρειάζεται η ίδρυση και λειτουργία αυτού του γραφείου στην Αμαλιάδα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας ένα πρόβλημα που υπάρχει και θέλω να το συνδέσω με αυτό που είπα στην πρωτολογία μου για το Διοικητή του ΟΑΕΔ, που κατά την προσωπική μας άποψη, δρα αυθαίρετα. Ξέρετε ότι υπάρχουν κάποια προγράμματα για τις πυρόπληκτες περιοχές, που έχουν σχέση

με την επαγγελματική κατάρτιση και αποκατάσταση δασεργατών.

Υπάρχει ένα πρόβλημα που δημιουργήθηκε στο Δήμο Αλιφείρας, τον κατ' εξοχήν πυρόπληκτο δήμο του Νομού Ηλείας. Έχουμε κάνει επανειλημμένως εκκλήσεις, τόσο εγώ, όσο και ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος και οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης. Τριάντα πέντε άτομα αυτή τη στιγμή αποκλείονται, δεν πληρώνονται από το Πρόγραμμα των Δασεργατών, γιατί –άκουσον, άκουσον, κύριε Πρόεδρε!– υπέβαλαν εκπρόθεσμα τις αιτήσεις.

Σωστό είναι να εφαρμόσουμε το νόμο, αλλά σε κάποιες ειδικές καταστάσεις, σε κάποιες ειδικές περιοχές, νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε επεικώς ελαστικοί. Θα ήθελα να το θέσω αυτό υπόψη σας, ώστε σε μια επόμενη ρύθμιση να διορθωθεί, να δώσετε και σε αυτούς τους ανθρώπους, που είναι νέοι κατά πλειοψηφία, τη δυνατότητα να μείνουν στον τόπο τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον αγαπητό συνάδελφο κ. Κατρίνη.

Κύριε Κατρίνη, θα κάνετε καλά, όταν μιλάτε για την Αλιφείρα, να θυμίζετε ότι είναι η πατρίδα της Θεάς Αθηνάς. Έχετε πολύ μεγάλες τύχες να έχετε τον Απόλλωνα, το βωμό του Δία, αλλά ο Δήμος Αλιφείρας, μ' ένα ναό που δεν έχει καλά συντηρηθεί, ούτε καν αποκαλυφθεί και παρουσιαστεί, είναι η πατρίδα της Θεάς Αθηνάς. Είναι πολύ σημαντικό, τόσο όσο και τα αιτήματα που θέσατε.

Ο αγαπητός συνάδελφος από το ΣΥΡΙΖΑ, ο γιατρός κ. Αθανάσιος Λεβέντης έχει το λόγο για τα δύο δικά του λεπτά της δευτερολογίας του.

Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι γραφές λένε: «Ανάγκη γαρ πάσα ελθείν τα σκάνδαλα, αλλά ουαί τω ανθρώπω εκείνω δι' ου το σκάνδαλον έρχεται». Εδώ, όμως, σε αυτή τη Βουλή συμβαίνει το αντίθετο και αν θέλετε και στην ελληνική κοινωνία. Αυτός που φέρνει τα σκάνδαλα στο προσκήνιο, αμέσως-αμέσως κερδίζει δημοσιότητα. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει.

Από την άλλη, είδαμε ότι μόλις μπήκαν τα σκάνδαλα σε αυτήν την Αίθουσα, γέμισε η Αίθουσα. Μόλις τα σκάνδαλα πήγαν, τέλος πάντων, να πάρουν τις άλλες οδούς, άδειασε η Αίθουσα και ασχολούμαστε και με το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο είναι καίριο νομοσχέδιο και πρέπει να απασχολήσει τους πάντες και τη Βουλή, αλλά και την κοινωνία. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι τουλάχιστον μερικά από αυτά που ειπώθηκαν εδώ, κυρία Υπουργέ, θα ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν.

Θα ήθελα κι εγώ να συνηγορήσω σε αυτό που ελέγχθη από άλλους συναδέλφους εδώ για ανθρώπους, οι οποίοι για τον άλφα ή βήτα λόγο έτυχε, νέοι ή και μεγαλύτεροι, να υποπέσουν σε κάποιο σοβαρό παράπτωμα, να δικαστούν, να καταδικαστούν, να φυλακιστούν. Δεν σημαίνει ότι πρέπει πια να είναι στον αιώνα τον άπαντα, όχι απλώς στιγμιαίοι, αλλά και να μην μπορούν να εργαστούν. Το να στερείται κάποιος της δυνατότητας για εργασία, είναι ίσως περισσότερο και από το να του στερείται η ίδια η ελευθερία.

Πρέπει, κυρία Υπουργέ, αυτό να απασχολήσει σοβαρά το Υπουργείο. Και δεν είναι, βέβαια, μόνο του Υπουργείου Απασχόλησης. Είναι και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, είναι και του Υπουργείου Υγείας, αν θέλετε, γιατί υπάρχουν και πάρα πολλά παρεμφερή προβλήματα.

Και βέβαια, υπάρχει και το άλλο θέμα για τα άτομα με αναπηρίες, που και αυτά έχουν σοβαρά προβλήματα και η απασχόληση είναι κάτι που τους απασχολεί καίρια. Και δυστυχώς, δεν έχουμε δώσει εδώ τις απαντήσεις και δεν έχουμε δώσει προπαντός τις λύσεις που θα έπρεπε να δοθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει και το άλλο πρόβλημα –τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε– με τις επαγγελματικές ασθένειες.

Κυρία Υπουργέ, ξανατονίζω το θέμα αυτό. Επαγγελματικές ασθένειες μαστίζουν τη χώρα μας και θα πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά, να δούμε αυτό που περιελήφθη μεν μέσα στο νομοσχέδιο πώς θα υλοποιηθεί και να περιμένουμε και τις συ-

γκεκριμένες προτάσεις σας, γιατί είναι κάτι που και σαν γιατρός έχω κάθε λόγο να το προβάλλω, γιατί δυστυχώς είναι χιλιάδες χιλιάδων οι άνθρωποι που πάσχουν από επαγγελματικές ασθένειες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε για τον ωραίο σας λόγο.

Έχω να συμπληρώσω μόνο γι' αυτά τα περίφημα σκάνδαλα που όλοι μιλήσαμε σήμερα, το εξής. Ξέραμε περισσότερο την scandalosa Gilda και δείχνουμε τεράστια ανοχή, όταν είναι ερωτικά και τα βλέπουμε ανθρώπινα τα σκάνδαλα.

Ο συνάδελφος κ. Σγουρίδης που είναι απών και ο κ. Ροντούλης που αυτή την ώρα δεν είναι εδώ, μίλησαν για το περιστατικό του πρώην φυλακισμένου πατέρα τεσσάρων παιδιών. Νομίζω ότι κορωνίδα σε όλα αυτά, πέραν του νομοθετικού έργου και του ελεγκτικού και λοιπά, είναι η ανθρώπινη διάσταση που έχουν και αυτά.

Ακολουθεί η κ. Αράπογλου, ένα εξαιρετικό δείγμα ανθρώπου και αγαπημένη συνάδελφος, στα δικά της δύο λεπτά της δευτερολογίας της.

Ορίστε, κυρία Αράπογλου, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω στα δύο λεπτά που έχω να τοποθετηθώ.

Κυρία Υφυπουργέ, σας ευχαριστώ για την ενημέρωση για το συμπόλημάς, ο οποίος μόλις είχε αποφυλακιστεί. Θα ήθελα, όμως, να μου πείτε συγκεκριμένα για το θέμα της επιχορήγησης από τον ΟΑΕΔ στον εργοδότη για να προσλάβει το συγκεκριμένο άνθρωπο για τριάντα έξι μήνες συν ένα δωδεκάμηνο, έτσι ώστε να προστατευθεί και η εργασιακή του θέση. Αλλά από εκεί και πέρα, όταν θα περάσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα, οι τριάντα έξι συν δώδεκα μήνες, τι γίνεται σε περίπτωση που απολυθεί ή απομακρυνθεί από την εργασία του; Θα είναι πολύ δύσκολο να ξαναβρεί μία νέα εργασία. Πιστεύω ότι θα πρέπει να μεριμνήσουμε, έτσι ώστε να υπάρχει μια μόνιμη εργασία, σε μια μόνιμη βάση. Νομίζω ότι χρειάζεται περισσότερη στήριξη, περισσότερη βοήθεια σε αυτόν τον τομέα.

Μας είπατε, επίσης, ότι υπάρχει μια ειδική επιχορήγηση για να ανοίξει κάποιο μικρό κατάστημα ύψους 18.000 ευρώ. Αυτό γίνεται μία φορά εφ' άπαξ ή υπάρχει μια σταδιακή επιχορήγηση; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μία μεγαλύτερη διάρκεια σε αυτήν την επιχορήγηση; Διότι αυτά τα χρήματα δεν φθάνουν. Φυσικά, είναι δύσκολο, όπως γνωρίζετε, να πάρει κάποιος συνάνθρωπος δάνειο. Από εκεί και πέρα, τι θα γίνει μετά με αυτήν την επιχείρησή του;

Επίσης, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής. Όπως γνωρίζετε, υπάρχουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί του ΟΑΕΔ, οι οποίοι επί χρόνια προσπαθούν, είτε μέσω ΑΣΕΠ, είτε μέσω ωρομίσθιας εργασίας είτε ως αναπληρωτές να μαζέψουν τα απαραίτητα μόρια, έτσι ώστε να διοριστούν. Αυτοί οι εκπαιδευτικοί δεν προσλαμβάνονται με το πέρας των ετών. Φθάνουν, λοιπόν, σε ηλικία σαράντα πέντε ετών και μετά είναι δύσκολο να προσληφθούν ή να διοριστούν. Τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους; Έχουν την προϋπηρεσία και την εμπειρία, διότι έχουν εργαστεί στα ΤΕΕ. Θα πρέπει να υποστηριχθούν και αυτοί οι εργαζόμενοι, διότι ξέρουμε όλοι ότι υπάρχουν ελλείψεις εκπαιδευτικών και με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να καλυφθούν αυτά τα κενά.

Θα ήθελα, επίσης, να ρωτήσω τι γίνεται με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, της πρόσθετης υποστηρικτικής διδασκαλίας. Αυτά τα προγράμματα βρίσκονται στην κυριολεξία στον αέρα. Τι γίνεται; Προχωρούν αυτά τα προγράμματα; Τι θα γίνει στο μέλλον;

Επίσης, θα ήθελα να προτείνω, σε όλα τα ΚΕΠ και στα γραφεία του ΟΑΕΔ, να υπάρχει διερμηνέας ελληνικής νοηματικής γλώσσας για την εξυπηρέτηση των ατόμων με προβλήματα ακοής, των κωφών ανθρώπων. Θα πρέπει να υποστηριχθούν μέσω της επικοινωνίας. Δεν υπάρχουν μέσα σε αυτά τα γραφεία διερμηνείς.

Για την επιθεώρηση εργασίας, θα ήθελα να πω ότι πολλά γραφεία λειτουργούν μόνο με έναν επιθεωρητή, μόνο με ένα πρόσωπο. Αυτά τα γραφεία θα πρέπει να στελεχωθούν περαιτέρω και να υπάρχει ένας εσωτερικός μηχανισμός ελέγχου των συγκεκριμένων επιθεωρήσεων, έτσι ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη λειτουργία αυτών των γραφείων. Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει να

υπάρχει μόνιμη και παραγωγική εργασία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κ. Αράπογλου.

Στο σημείο αυτό ειπώθηκαν όλα. Τέλος καλό, όλα καλά.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο για ένα λεπτό, για να ολοκληρωθεί αυτός ο κύκλος.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ξέρω ότι όλοι έχουμε μείνει πολλή ώρα εδώ.

Έχω ένα ενημερωτικό σημείωμα, που θα το διαβάσω, για το θέμα των τριάντα πέντε ατόμων στην Αμαλιάδα που αναφερθήκατε στην τοποθέτησή σας.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Στην Αλιφείρα.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εντάξει.

«Στα προγράμματα απασχόλησης που υλοποιεί ο ΟΑΕΔ, οι αξιώσεις των εργοδοτών για είσπραξη της επιχορήγησης για τα άτομα που έχουν υπαχθεί στο Πρόγραμμα ασκούνται εντός δύο μηνών από τη λήξη κάθε τριμήνου απασχόλησης. Η επιχορήγηση καταβάλλεται στην επιχείρηση εντός της ανωτέρω προθεσμίας, εφόσον η επιχείρηση υποβάλει σχετική αίτηση στην υπηρεσία με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά καταβολής της επιχορήγησης, από τα οποία θα προκύπτει ότι οι απασχολούμενοι έχουν αμειφθεί και ασφαλιστεί κανονικά». Δηλαδή η επιχείρηση πρέπει πρώτα να πληρώσει. Όχι να μην πληρώσει και να έρχεται να τα πάρει πρώτα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Εσείς, κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε ποια είναι η επιχείρηση;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν κάνουμε διάλογο. Με συγχωρείτε.

«Από τα ανωτέρω γίνεται κατανοητό ότι ο ΟΑΕΔ καταβάλλει την επιχορήγηση στην επιχείρηση, μόνο εφόσον ο εργοδότης έχει ασκήσει την υποχρέωση που απορρέει από την εργατική νομοθεσία, της πλήρους κάλυψης, μισθοί και ασφάλιση, των απασχολούμενων.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής των δικαιολογητικών για καταβολή της επιχορήγησης πέραν της προθεσμίας δύο μηνών –όχι δύο ημερών!– από τη λήξη κάθε τριμήνου, τότε η αξίωσή του για το συγκεκριμένο ποσό παραγράφεται, χωρίς διακοπή της επιχορήγησης, με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας υπηρεσίας απασχόλησης του οργανισμού, εφόσον η επιχείρηση λειτουργεί και εξακολουθεί να τηρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις του προγράμματος. Εφόσον οι προσληφθέντες άνεργοι δεν έχουν πληρωθεί μέχρι σήμερα από την επιχείρηση, είναι ζήτημα σαφούς υπαιτιότητας της δημοτικής επιχείρησης και όχι του ΟΑΕΔ».

Ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή η κυρία Υπουργός αναφέρθηκε σε μένα στην απάντησή μου, θέλω το λόγο για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Δύο λέξεις μόνο, κύριε Κατρίνη. Παράκληση θερμή.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατ' αρχάς, επειδή το ύψος της κυρίας Υφυπουργού στη συγκεκριμένη ερώτηση ήταν εξόχως επιθετικό, θέλω να ρωτήσω αν γνωρίζετε ποια είναι η επιχείρηση στην οποία αναφέρεστε.

Δεύτερον, εγώ συμφωνώ ότι οι δύο μήνες ίσως είναι ένα μεγάλο διάστημα. Όμως, δεν βλέπω, όπως κάνετε στις ρυθμίσεις του ΙΚΑ και στις άλλες ρυθμίσεις, να έχετε την ίδια ευαισθησία στο θέμα της έγκαιρης καταβολής και της έγκαιρης εκπλήρωσης των υποχρεώσεων. Δεν μπορεί εδώ στις ρυθμίσεις όλων των επιχειρήσεων προς το ΙΚΑ να έχετε αφήσει άπλετο χρόνο και στο Δήμο Αλιφείρας, επειδή ξεπέρασαν τους δύο μήνες, να λέτε «Τι να κάνουμε; Θα μείνουν άνεργα τριάντα πέντε άτομα».

Εγώ σας είπα και στην πρωτολογία μου –και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– ότι δεν θα πρέπει αυτές τις περιπτώσεις να τις συνεχίσουμε. Όμως, θα πρέπει να είμαστε κάπως ελαστικοί σε μια περιοχή, η οποία είναι ιδιαίτερα ευπαθής από φυσικές καταστροφές.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοι-

νωνικής Προστασίας): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Τελευταία λέξη, κυρία Υπουργέ.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κατ' αρχάς, δεν αντιδικώ. Δεν έχω κανένα ύφος. Απλώς θέλω να εξηγήσω τα εξής:

Δεν λέω ότι μπορεί να μη χρειάζεται μια άλλη οπτική γωνία. Όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω ποιου υπαιτιότητα είναι. Διότι δεν μπορούμε να λέμε ότι ο ΟΑΕΔ είναι ανάλγητος και δεν καταβάλει, όταν η δημοτική επιχείρηση είχε δύο μήνες, για να μπορέσει να υποβάλει τα χαρτιά. Θέλω να το ξεκαθαρίσω. Πρέπει να λέγεται ολόκληρη η αλήθεια, για να μη δημιουργούνται εντυπώσεις.

Επίσης, επειδή υποβάλλονται εντός τριμήνου, παραγράφεται το ποσό για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Δεν ακυρώνεται το πρόγραμμα. Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί έτσι όπως το είπατε είναι σαν να ξαναμένουν άνεργοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 26 και θα γίνει η ψήφισή τους ξεχωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.36' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 30 Απριλίου 2009 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Αναδιοργάνωση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), ρύθμιση θεμάτων Οργανισμών εποπτευόμενων από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

